

H'amishah h'umshe Torah : [Nevi'im Rishonim, Nevi'im Ah'aronim, Ketuvim].

<https://hdl.handle.net/1874/387817>

חוקארי

אזר

1. יסור

2. תרו

3. צרו

4. כל

5. ואר

6. והי

7. ונכ

8. הנו

9. ויה

10. אר

11. החו

12. לתו

13. נכ

14. פני

15.

16.

17. הר

18. למ

19. אח

20. אנו

21. יתו

22. שיו

23. ויה

24. עם

25. תה

26. רח

27. כר

28. לתו

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

קפלים. לא פנו
22. *incipit gladii*
23. *de igne crepare*
24. *unde crepare invenit*
25. *ere, in igne de ere.*
26. *pitq' d'ignave.*
27. *unde videtur hanc*
28. *servat.*

29. *domiff. o. ubi*
30. *quod dicitur in iustis.*

נ

ת

ו

י

ס

ת

ה

ס כ כ

ת

ה

ד

ד

ס

ז

ז

ת

ת

ק

ת

ס

של תמיד

in hac effluvia...

ס

תקנת

תג

תקנת

חזקאל

אדם שים פניו אל ירושלים והטף אל מקדשים והנבא אל יאמר
 3 ישראל ואמרת לארצת ישראל בה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי
 4 חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע ועז אשר הכרתי ממך
 5 צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון וידעו
 6 כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד
 7 ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות האנח לעיניהם
 8 והיה כפי אמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כרבנות
 9 ונמס כל לב ורפו כל ידים וכתתה כל רוח וכל ברלים תלכדה מים
 10 הגדה באר ונתתה נאם אלני יהוה

11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם הנבא ואמרת כה אמר
 12 אני אמר חרב החרב החרבה וגם מרוטת ולמען טבח טבח
 13 החרבה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל יק
 14 ויתן אתה למרטה לחפש בקף היא החרבה ורוב היא מרטה
 15 לתת אתה ביד הורג זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא
 16 בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל יהי
 17 כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אלני יהוה

18 ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותפול
 19 חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם
 20 למען ילמוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב
 21 אח עשויה לברק מעטה לטבח התאחרי הימיני השימי השמולי
 22 וגם אני אכה כפי אל כפי ותניחתי חמתי אני
 23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ואתה בן אדם
 24 שים לך שנים דרכים לכוא חרב מלך בכל מארץ אחד יצאו שניהם
 25 ויהי ברא בראש דרך עיר ברא דרך תשים לכוא חרב את רבת בני
 26 צפון וארץ יהודה בירושלם בצורה כי עמר מלך בכל אל אדם
 27 הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בתאים שאל בתרפים
 28 ראה בכבוד בימינו היהו תקסם ירושלים לשום פרים לפתח פל
 29 בראש ליהרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סוללה
 30 לכנות יק ויהי להם נקסום שוא בעיניהם שבעי שבועה להם

נפילים
 increpas gladii
 et sine crepare
 cum crepitu increpas
 bere, impie d'ere
 p'iq' objurgare
 unis radis hanc
 servat.

כבוד
 פתחם

semel hic in Hatpach: p'iq' + origine
 exacuit semet talidura

והוא

21.

וְהָיָה אֲשֶׁר יֵאָמְרוּ אֵלַיִם כְּגוֹיִם כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָרְצוֹת לֵשֶׁרֶת עַץ
 33. וְאֵבֶן וְחַי אֲנִי נָאִם אֲדַבֵּר יְהוָה אִם לֹא בִיד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה
 34. וּבְחַמָּה שְׂפוּכָה אֶמְלֹךְ עֲלֵיכֶם וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים וּקְבַצְתִּי
 אֶתְכֶם מִן הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוּצוֹתֶם בָּם בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה וּ
 35. וּבְחַמָּה שְׂפוּכָה וְהִבַּאתִי אֶתְכֶם אֶל מְדִבְרַת הָעַמִּים וְנִשְׁפָּטְתִי אֶתְכֶם
 36. שָׁם פְּנִים אֶל פְּנִים כְּאֲשֶׁר נִשְׁפָּטְתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם בְּמְדִבְרַת אֶרֶץ מִצְרַיִם
 37. כִּן אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם נָאִם אֲדַבֵּר יְהוָה וְהִעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשָּׁבֶט
 38. וְהִבַּאתִי אֶתְכֶם בְּמִסְרַת הַכְּרִית וּבְרוֹתַי מִפֶּנֶם הַמְּרָדִים וְהַפּוֹשְׁעִים כִּי
 39. מֵאֶרֶץ מִגּוּרֵיהֶם אוֹצִיא אוֹתָם וְאֶל אֶדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ וְיִדְעֶתֶם כִּי
 40. אֲנִי יְהוָה וְאַתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּת אָמַר אֲדַבֵּר יְהוָה אִישׁ גְּדוּלְיוֹ לְכוּ
 עֲבְדוּ וְאַחַר אִם אֵינְכֶם שֹׁמְעִים אֵלַי וְאֶת שֵׁם קְדָשִׁי לֹא רַחֲלִלוּ עוֹד
 41. בְּמַתְנוֹתֵיכֶם וּבְגִדְלֹתֵיכֶם כִּי בַּהֲרַקְדָּשִׁי בְּהָרִי
 מְרוֹם יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדַבֵּר יְהוָה שֵׁם יְעַבְדֵנִי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלֵה בְּאֶרֶץ
 שֵׁם אֶרֶץ וְשֵׁם אֶדְרוֹשׁ אֶת תְּרוֹמַתֵיכֶם וְאֶת רֵאשִׁית מִשְׂאוֹתֵיכֶם כְּכֹל
 42. קְדָשִׁיכֶם בְּרִיחַ נְדוּחַ אֶרְצָה אֶתְכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים
 וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם מִן הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נִפְצַרְתֶּם בָּם וּנְקַדְשֵׁתִי בְּכֶם לְעֵינֵי
 43. הַגּוֹיִם וְיִדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּהִבֵּיאי אֶתְכֶם אֶל אֶדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא
 44. תֵּאָרֵץ אֲשֶׁר נִשְׁאָתִי אֶת יְדֵי לַתֵּת אֶתֶּן לְאֲבוֹתֵיכֶם וְזִכְרַתֶם שֵׁם אֶת־
 דְּרֹכֵיכֶם וְאֶת כָּל עֲלִילוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר נִשְׁמַאתֶם בָּם וּנְקַטְתֶּם בְּפְנֵיכֶם כִּי
 45. בְּכָל רַעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם וְיִדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתִי אֶתְכֶם
 לְמַעַן שְׂמִי לֹא כֹרֶכֶתְכֶם הָרַעִים וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁתַּחֲוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
 נָאִם אֲדַבֵּר יְהוָה

62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

96. וְהִידְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בְּזֶה אֶדְוֶם שֵׁם פְּנִיךָ
 97. דְּרַךְ תִּמְנְנֶה וְהִסְפֶּה אֶל דְּרוֹם וְהִנְבֵּא אֶל יַעַר הַשָּׂדֶה נָגַב : וְאָמַרְתִּי
 לַיעָר רִנְגֵב שִׁמְעֵ דְבַר יְהוָה כֹּת אָמַר אֲדַבֵּר יְהוָה הֲנִנִי מִצִּיד בְּנֵי
 אֵשׁ וְאֶכְלָה בְּךָ כָּל עֵץ לֶחַ וְכָל עֵץ יָבֵשׁ לֹא תִכְבֵּד לְחֶבֶת שְׁלֵהֲבַת
 98. וְנִצְרְבוּ בְּהַכָּל פְּנִים מִנְּגַב צְפוֹנָה : וְרָאוּ כָל בֶּשֶׂר כִּי אֲנִי יְהוָה
 99. בְּעַרְתִּיהָ לֹא תִכְבֵּה : וְאָמַר אֶתָּה אֲדַבֵּר יְהוָה הִמָּה אֵמְרוּ לִי תִלְוָא
 100. מִמֶּשֶׁל מְשָׁלִים הוּא : וְהִידְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בְּזֶה

101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

Caput 21 בא

לחוקאלי חוקאלי חוקאלי

15. החל ל

להיב

ודבש 16. ^{כב' 16}

לא ה

17. ו

ואמר 18.

אלה 19.

לכו 20.

בינו 21.

לא ה

הארז

22. אפיו

23. לעינו

24. להם

לא ט

25. עינו

26. בהם

27. למע

דבר

28. זאת

נשא

ויזבו

29. ניתח

אתם

30.

אמר

31. אתם

אתם

32. מרא

תהיה אחריו אמה אחרים והיה רבוים רמשמחת הארצות לשרת עץ

אורה

בצתי

וי

תקם

צרים

שבט

יסכל

ספי

ולכו

עוד

תרו

הרץ

בכל

פנים

עיני

אל

את

ב

נכם

אל

ננד

רמ

הנה

רת

זה

וא

הז

*Bin 1000, singit
Viginti ac unum 25
Sily Federer vanden
de relatie Larenly Jan
1847 may 1 has bnd
Sily Federer
D. 1847 may 1 has bnd
Jan 1847 may 1 has bnd
Sily Federer vanden
de relatie Larenly Jan
1847 may 1 has bnd
Sily Federer vanden
de relatie Larenly Jan
1847 may 1 has bnd*

*flamie flamant fah
caput cut ca fawilly
flamie flamant fah
caput cut ca fawilly
flamie flamant fah
caput cut ca fawilly
flamie flamant fah
caput cut ca fawilly*

Caput 21 כא

16. וְגַם אֲנִי נִשְׂאתִי וְיָ
 לָהֶם בְּמִדְבָּר לְבַלְתִּי הֵבִיא אוֹתָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי זָבָר וְחֵרֶב
 וְדָבַשׁ צָבִי הָיָא לְכָל הָאָרְצוֹת : יַעֲזוּ בְּמִשְׁפְּטֵי מֵאִסוּ וְאֵת חֻקוֹתַי
 לֹא הֵלְכוּ בָהֶם וְאֵת שְׁבֻתוֹתַי חָלְלוּ כִּי אֲחֲרַי גִּלְוִיהֶם לֹכֵס דְּהַרְךָ
 17. וַתַּחַס עֵינַי עֲלֵיהֶם מִשְׁחַתֵּם וְלֹא עֲשִׂיתִי אוֹתָם כְּלֵה בְּמִדְבָּר :
 18. וְאָמַר אֶל בְּנֵיהֶם בְּמִדְבָּר בַּחֲקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֵל תִּלְכוּ וְאֵת מִשְׁפְּטֵיהֶם
 19. אֵל תִּשְׁמְרוּ וּבְגִלְוֵיהֶם אֵל תִּשְׁמְרוּ : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּחֲקוֹתַי
 20. לֵכוּ וְאֵת מִשְׁפְּטֵי שְׁמֵרוּ וְעֲשׂוּ אֹתָם : וְאֵת שְׁבֻתוֹתַי קִדְשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת
 21. בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וַיִּסְרוּ בְּיַד הַבְּנִיִּים בַּחֲקוֹתַי
 לֹא הֵלְכוּ וְאֵת מִשְׁפְּטֵי לֹא שְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אוֹרְתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם
 הָאָדָם וְתִי בָהֶם אֵת שְׁבֻתוֹתַי חָלְלוּ וְאָמַר לְשֹׁפֵךְ חַמְתִּי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת
 22. אֶפְרַי בֶּסֶם בְּמִדְבָּר : וְהִשְׁבַּחְתִּי אֵת יְדֵי וְאָעֵשׂ לְמַעַן שְׂמִי לְבַלְתִּי הַתִּלְ
 23. לְעֵינַי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם לְעֵינֵיהֶם : וְגַם אֲנִי נִשְׂאתִי אֵת יְדֵי
 24. לָהֶם בְּמִדְבָּר לְהַפִּיץ אֹתָם בְּגוֹיִם וּלְזַרְזוֹת אֹתָם בְּאָרְצוֹת : יַעֲזוּ מִשְׁפְּטֵי
 לֹא עֲשׂוּ וְחֻקוֹתַי מֵאִסוּ וְאֵת שְׁבֻתוֹתַי חָלְלוּ וְאֲחֲרַי גִּלְוִי לְבָבוֹתָם הָיוּ
 25. עֵינֵיהֶם : וְגַם אֲנִי נָתַתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים וּמִשְׁפְּטִים לֹא יָחִיו
 26. כְּהֵם : וְאִשְׁמָא אוֹתָם כְּמַתְנוֹתָם בְּתַעֲבִיר כָּל פֶּטֶר רַחֵם לְמַעַן אֲשַׁמֵּם
 27. לְמַעַן אֲשֶׁר יֵדְעוּ אֲשֶׁר אֲנִי יְהוָה : לֵכֵן
 דַּבֵּר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל בֶּן אָדָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה עוֹד
 28. זָאת גִּדְּפוּ אוֹתִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּמַעַלְסֵי בְּי מַעַל : וְאֲבִיאֵם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׂאתִי אֵת יְדֵי לְתַת אֹתָהּ לָהֶם וַיִּרְאוּ כָּל גְּבֻעָה רָמָה וְכָל עֵץ עֲבוֹת
 וַיִּזְבְּחוּ שָׁם אֶחָד זִכְחֵיהֶם וַיִּדְּחֵנוּ שָׁם כְּעַסְקֵר בְּנֵים וַיִּשְׁימוּ שָׁם רִיחַ
 29. נִחוּחֵיהֶם וַיִּסְכּוּ שָׁם אֵת נִסְבֵיהֶם : וְאָמַר אֲלֵיהֶם מִה הִבְסַח אֲשֶׁר
 אַתֶּם הַבָּאִים שָׁם וַיִּקְרָא שְׁמָהּ בְּמַה עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 30. לֵכֵן אָמַרְתִּי אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הַבְּרִיךְ אֲבוֹתֵיכֶם אֲתֶם נִשְׁמָאִים וְאֲחֲרַי שְׁקוּצִיָּהִם
 31. אַתֶּם זֹנִים : וּבְשֵׁאת מַתְנוֹתֵיכֶם בְּתַעֲבִיר בְּנֵיכֶם בָּאֵשׁ
 אַתֶּם נִשְׁמָאִים לְכָל גִּלְוֵיכֶם עַד הַיּוֹם וְאֲנִי אֲדַרְשׁ לָכֵס בֵּית יִשְׂרָאֵל
 32. חַי אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה אִם אֲדַרְשׁ לָכֵס : וְהִעֲלֵה עַל רִוְחְכֶם הַיּוֹם לֹא
 תִּהְיֶה

לענין

551

וְהִעֲלֵה עַל רִוְחְכֶם הַיּוֹם לֹא תִּהְיֶה

פחמים ויבאחו אל מלך בבל ובארו במצרות למען לא ישמע קולו
עור אל הרו ישראל :

אמר כנפץ ברמה
על מים שתולה פריה וענפה חיתה ממים רבים ; ויהו ליה מטות עו
אל שכטו משלים ותגבה קומתו אל בין עברתים וירא בנהו ברכ
דליתיו ; ותמש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה

התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו ; ועמה שתולה במדבר בארץ

ציה וצמא ; ותצא אש מפטה ברית פריה אכלה ולא הויה בה מטות
עו שכט למשור קינה היא ותהי לקינה ;

ויהי יבשנה השביעית בחמשי בעשור לחודש באו אנשים מזקני ישראל
לדרש את יהוה וישבו לפני ;

ויהי דבר יהוה אלי לאמר ; בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת
אלהם כה אמר אלני יהוה הדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש

דכם נאם אלני יהוה ; התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת
אבותם הודיעם ; ואמרת אליהם כה אמר אלני יהוה ביום בחרי

בישראל ואשא וחי לדרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא
סי להם לאמר אני יהוה אלהיכם ; ביום ההוא נשאתי ידי להם

לחוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם ובת חלב ודבש צבר
היא לכל הארצות ; ואמר אלהם ביש שקוצי עינו השליכו ובגדו ל
מצרים אל תשמאו אני יהוה אלהיכם ; וימרדו כי ולא אבו לשמע

אלי איש את שקוצי עניהם לא השליכו ואת גלולו מצרים לא עזבו
ואמר לשפך חמתי עליהם לבלתי רחמי לעיני הגוים אשר תזכם בשור

נודעתי אליהם לעיניהם לחוציאם מארץ מצרים ; ואוציאם מארץ
מצרים ואבאם אל המדבר ; ואתו להם את חקותי ואת משפטי

הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ; וגם את שבתותי
נתתי להם לחיות לאות ביני ובניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם ;

וימרדו כי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו
אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתורתי הללו מאד ואמר

לשפך חמתי עליהם במדבר לבלתי ; ואעשה למען שמי לבלתי

20

377

על מים שתולה פריה וענפה חיתה ממים רבים ; ויהו ליה מטות עו

עו שכט למשור קינה היא ותהי לקינה ;

לדרש את יהוה וישבו לפני ;

אבותם הודיעם ; ואמרת אליהם כה אמר אלני יהוה ביום בחרי

לחוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם ובת חלב ודבש צבר
היא לכל הארצות ; ואמר אלהם ביש שקוצי עינו השליכו ובגדו ל

וימרדו כי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו

377

חזקאל

18. תָּחַה יַחִיָּה וְאָבִי כִּי־עֵשֶׂק עֵשֶׂק גּוֹל' גּוֹל' אִחַ וְאִשְׁרָ לֹא־מִזֵּב עֵשֶׂה בַחֲזֵר

עֵב 19.

כִּנִּי

תִּנְנִי 20.

תִּבְנִי 21.

יִשׁ

וְצִנִּי 22.

אֵשׁ 23.

מִדִּי 24.

עֵס

אֵשׁ 25.

אֵרִי

בִּשְׁ 26.

יִבְנִי 27.

יִחְנִי 28.

יִצְאֵנִי 29.

תִּלְ 30.

נִאֵנִי

עֵזֶנִי 31.

לִבִּי 32.

הַמִּי

י ט ו

וְאֵנִי 2

וְאֵנִי 3, 4.

אֵרִי 5.

כִּי 6. זְעֵקָה 6.

בְּחֵי 7.

וְעֵי 8.

סֵי 9.

פתחים ויבאחו אל מלך בבד ובאדרו במעלות למען לא ישמע קולו

קולו
עו
לכ
יחזקאל
רז
גה
אל
נ
רמ
רס
בת
חרי
שא
ים
עמי
יחזקאל
ומע
חבני
טר
נרצ
פטי
ותי
אסו
ומר
לתי

קולו

עו

יחזקאל

נ

יחזקאל

יחזקאל

יחזקאל

חזקאל

18. תיה יהיה ו אביו כי עשק עשק גול גול אח ואשר לא טוב עשה בתוך
 19. עמיו והנהמת בעוניו ו אמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן
 משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמרו ועשה אתם היה יהיה
 20. הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון
 21. הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו תהיה והרשע כי
 ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט
 22. וצדקה היה יהיה לא ימות וכל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו
 23. אשר עשה יתחיה והחפץ אחפץ מות רשע נאם אלני יהיה הלא בשובו
 24. מדרךיו וחיה ו בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול לכל החועבות אשר
 עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעליו
 25. אשר מעל ובחטאתו אשר חטא במות ו אמרתם לא יתכן דרך
 אלני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו
 26. בשוב צדיק מצדקתו ועשו עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימותו
 27. ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעט משפט וצדקה הוא את נפשו
 28. יהיה ו יראת וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יהיה לא ימות
 29. ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אלני הדרכי לא יתכנו בית ישראל
 30. הלא דרכיכם לא יתכנו ו לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל
 נאם אלני יהיה שובו והשיבו מכל פשעיכם ודא יהיה לכם למכשול
 31. עון ו השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם
 32. לב חדש ורות חדשה ולמה תמותו בית ישראל כי לא אחפץ במות
 המת נאם אלני יהיה והשיבו וחיו

ו אמרה שא קינה אל נשיאי ישראל
 2. ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבחה גוריה
 3. ותעל אחר מגרית כפיר היה וילמד לטרף לטרף אדם אכל וישמעו
 4. אליו גוים בשחתם נתפש ויבאתו בחחים אל ארץ מצרים ו תרא
 5. כי נחלה אכדה תקותה ותקח אחר מגרית כפיר שמתהו ויתחרך
 6. בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף לטרף אדם אכל וירע אל מבורח
 7. ועריותם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו ו יתנו עליו גוים
 8. סביב ממדינות ויפרשו עליו רשותם בשחתם נתפש ו יתנהו בסוגר
 בחחים

ו יתנהו בסוגר

20. אִם לֹא אֱלֹהֵי אֲשֶׁר בְּזוּהוּ כְּרִיתִי אֲשֶׁר הִפִּיר וּנְתַתִּיו בְּרֹאשׁוֹ וּפְרַשְׁתִּיו
 עָלָיו רִשְׁתִּי וּנְתַפֵּשׂ בְּמַצּוֹתַי וּהְבִיאוּתִיהוּ בְּבִלְדִי וּנְשַׁפְטִמֶנּוּ אִתּוֹ שָׁם
 וּמַעַל אֲשֶׁר מַעַל בְּיָוָאתָּהּ כָּל מַכְרֹהוּ בְּכָל אֲגָפָיו בְּחֶרֶב יָפְלוּ וְהַנְּשָׂאִים
 לְכָל רוּחַ יִפְרְשׁוּ וְיִדְעֻם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי :

22. כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וּלְקַחְתִּי אֲנִי מִצִּמְרַת הָאָרֶז הִרְמַדָּה וּנְתַתִּי

23. מִרֹאשׁ יִנְקוּתָיו רַךְ אֶקְטֹף וּשְׁתַּלְּתִי אֲנִי עַל הַר גְּבוּה וּתְלוּלוֹבְתֵר מְרוֹם
 יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּלֵנּוּ וּנְשֵׂא עֲנָף וְעֵשֶׂה פְּרִי וְהָיָה לְאָרְזֵי אֲרִיר וּשְׁכֵנוֹ תַחְתָּיו
 כָּל צִפּוֹר כָּל כְּנָף בְּצֵל רִדּוֹתָיו תִּשְׁכְּנֶנּוּ : וְיִדְעוּ כָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי
 יְהוָה הַשְׁפַּלְתִּי עַץ גְּבוּהַ הַגְּבוּהַתִּי עַץ שְׁפָל הַזְּבֻשְׁתִּי עַץ לֶח וְהִפְרַחְתִּי

1 עַץ יִבֵּשׂ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעִשִּׂיתִי :

2 וְהָיָה דְבַר יְהוָה אֵלַי

3 וְלֵאמֹר : מַה לָּכֶם אַתֶּם מְשֻׁלִּים אֶת הַמֶּשֶׁל חוּזָה עַל אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל

4 וְלֵאמֹר אֲבוֹתַי יָאָכְלוּ בָסֵר וּשְׁגִי הַבָּנִים תִּקְהִינָה : חֵי אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי

5 יְהוָה אִם יִהְיֶה לָכֶם עוֹד מֶשֶׁל הַמֶּשֶׁל חוּזָה בְּיִשְׂרָאֵל : הֲזֶן כָּל הַנְּפֻשׁוֹת

6 לִי הִנֵּה כֹנֵפֶשׁ חוֹב וּכְנֵפֶשׁ חֶבֶן לִי הִנֵּה תִנְפֵשׁ הַחֲסֵאת הִיא חֲמוֹת :

7 וְאִישׁ כִּי יִחַיֶּה צְדִיק וְעֵשֶׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה : אֵל הַהָרִים לֹא אֲכָלוּ וְעֵינָיו

8 לֹא נָשָׂא אֵל גְּדוּלֵי בֵית יִשְׂרָאֵל וְאֵת אִשֶׁת רַעְיוֹ לֹא סָמָא : אֵל אִשֶׁת

9 גְּדוּה לֹא יִקְרַב : וְאִישׁ לֹא יִזְנֶה חֲבֵלָתוֹ חוֹב יִשְׁיֹב גְּדוּהָ לֹא יִגְזֹל לְחֶמֶן

10 לְרַעֲב יָתֵן וְעָרִם יִכְסֶה בְּגָד : בְּנֶשֶׁךְ לֹא יִתֵּן וְתַרְבִּית לֹא יִקַּח מִמֶּנּוּ

11 וְיֹשִׁיב יָדוֹ מִשְׁפָּט אִמַּת יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ : בְּחַקוֹתַי יִהְיֶה וּמִשְׁפָּטִי

12 שֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אִמַּת צְדִיק הוּא חַיָּה יְחִיהֵ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה : וְהוֹלִיד בֶּן

13 פְּרִיץ שִׁפְךָ דָם וְעֵשֶׂה אֶת מֵאֲחַת מֵאֵלֶיהֶן וְהוּא אֶת כָּל אֱלֹהֵי עֲשֵׂה כִי

14 גַּם אֵל הַהָרִים אֲכָלוּ וְאֵת אִשֶׁת רַעְיוֹ סָמָא עָנִי וְאִבִּין הוֹנֵה גְדוּלוֹת גְּדוּל

15 חֶבֶל לֹא יִשְׁיֹב וְאֵל הַגְּדוּלִים נִשְׂא עֵינָיו תוֹעֵבָה עֲשֵׂה : בְּנֶשֶׁךְ נִתֵּן

16 וְתַרְבִּית לִקַּח וְחֵי לֹא יִחַיֶּה אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עֲשֵׂה מוֹת יוֹמַת ד

17 וְדָמוֹ בּוֹ יִהְיֶה וְהַגְּדוּה הוֹלִיד בֶּן וְיִרְאֵה אֶת כָּל חֲסֵאת אֲבוֹיו אֲשֶׁר עֲשֵׂה וְיִרְאֵה

18 וְלֹא יַעֲשֶׂה כֵתֵן : עַל הַהָרִים לֹא אֲכָלוּ וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֵל גְּדוּלֵי בֵית

19 יִשְׂרָאֵל אֶת אִשֶׁת רַעְיוֹ לֹא סָמָא : וְאִישׁ לֹא יִזְנֶה חֲבֵל לֹא חֶבֶל

20 וְגֹזֵל לֹא יִגְזֹל לְחֶמֶן לְרַעֲב נָתַן וְעָרִם כֶּסֶף בְּגָד : מִעֵנִי הִשְׁיֹב יָדוֹ נֶשֶׁךְ

21 וְתַרְבִּית לֹא לִקַּח מִשְׁפָּטִי עֲשֵׂה בְּחַקוֹתַי הִלֵּךְ הוּא לֹא יוֹמַת בְּעֵזֶן אֲבוֹ

תזקאל

והוא יתקאל ויהיה כאלו יתקאל ויהיה כאלו יתקאל

לך 62.

וי 63.

ב

121 17

ח 8.

ה

ב *תזקאל*

וי *procurat ad aquas multas in maribus v. p. st. ad instar habentis posuit illis. Halm 203*

בן

ש *ecce vobis hae glorando serit radices maribus. Halm 221*

לך 8.

ש

אד *interea*

טו *omittit. In gemmatione a radice. Halm 221*

מ

יכו 11.

לא 12.

בב

ויג 13.

הא 14.

לע 15.

הי 16.

יהו

הפ *17*

יעט

נפנ

לא 19

78
0

תמי
ום
ים
תמי
ום
תמי
פני
תמי
אל
אל
גי
ות
ת
גי
ה
ום
אל
אפי
בד
זמי
אל
נתן
ת
ירא
בית
תכל
שך
אבו

י ת

יחזקאל

62. לְבָנוֹת וְלֹא מִבְּרִיתְךָ : וְהִקִּימְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ וַיִּדְעַתְּ כִּי אֲנִי

63. יְהוָה : לִמְעַן תִּזְכְּרִי וּבִשְׁתּוּ וְלֹא יִתְּוֶה לְךָ עוֹל פֶּתַח חַוּץ פֶּה מִפְּנֵי כְלִמְתְּךָ

בְּכַפְרֵי לְךָ לְכָל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה :

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :

128 17

8. חִידָה וּמִשַׁל מִשַׁל אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל : וְאָמַרְתְּ כֹדֶה אֲמַר יְהוָה יְהוִה

הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל גְּדוֹל הַכְּנָפַיִם אַרְךְ הָאָבָר מְלֵא הַנּוֹעָה אֲשֶׁר לוֹ הַרְקַמְתָּ

בָּא אֶל הַלְּבָבוֹן וַיִּקַּח אֶת צִמְרֵת הָאָרֶץ : אֶת רֹאשׁ יְנִיקוֹתָיו קֶטֶף

וַיְבִיאָהוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן בְּעִיר רַבְלִים שְׁמוֹ : וַיִּקַּח מִזְבַּע הָאָרֶץ וַיִּתְּנוּ

בְּשָׂדֶה זָרַע קַח עַל מִים רַבִּים צַפְצַפָּה שְׁמוֹ : וַיִּצְמַח וַיְהִי לְגֶפֶן סֹרְחַת

שִׁפְלַת קוֹמָה לְפָנוֹת דְּלִיּוֹתָיו אֵלָיו וּשְׂרָשׁוֹ תַחְתָּיו יְהִי וַתְּהִי לְגֶפֶן וְ

וַתַּעֲשֶׂה בְרִים וַתִּשְׁלַח פְּרָאוֹת : וַיְהִי נֶשֶׁר אַחַד גְּדוֹל גְּדוֹל כְּנָפָיו וְרַב

נוֹצָה וְהִנְהִיחַ תְּלַפֵּן הַזֹּאת כַּפְּנֶיהָ שְׂרָשֶׁיהָ עָלָיו וְדִלְיוֹתָיו שִׁלְחָתָהּ לוֹ

לְהַשְׁקוֹת אֹתָהּ מִעֲרֹגוֹת מַטְעָה : אֵל שָׂדֶה טוֹב אֵל מִיֵּס רַבִּים הִיא

שְׂתוּלָה לַעֲשׂוֹת עֲנָף וְלִשְׂאֹת פְּרִי לְהַנִּיחַ לְגֶפֶן אֲדָרְתוֹ : אָמַר כֹּה אָמַר

אֲדֹנָי יְהוִה הַתְּעַלְתָּ הֲלֹא אֶת שְׂרָשִׁיהָ יִתְּקֶנָּה וְאֶת פְּרִיהָ יִקְוֶס וַיִּבְשׁ כָּל־

טְרָפוֹ צִמְחָתָהּ תִּיבֹשׁ וְלֹא כֹזֵרַע גְּדוֹלָה וּבַעַם רֹב לִמְשָׂאוֹת אֹתָהּ מִ

מִשְׂרָשֶׁיהָ : וַחֲנָה שְׂתוּלָה הַתְּעַלְתָּ הֲלֹא כִנְעַת בַּהּ רוּחַ הַקְּדוּשָׁה תִּיבֹשׁ

יִבֹשׁ עַל עֲרֹגַת צִמְחָתָהּ תִּיבֹשׁ : וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי

12. לֵאמֹר : אָמַר נָא לְבֵית תַּמְרֵי הָהֵא אֲדַעֲמֶם מִה אֵלֶּה אָמַר הִנֵּה בָא מֶלֶךְ

בְּכָל יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח אֶת מַלְכָּהּ וְאֶת שְׂרָיָהּ וַיִּבְא אֹתָם אֵלָיו בְּבֵרֶה :

13. וַיִּקַּח מִזְרַע הַמְּלוּכָה וַיִּכְרֹת אֹתוֹ בְּרִית וַיִּבְכֶּה אֹתוֹ בְּאֵלֶּה וְאֶת אֵלָיו

14. הָאָרֶץ לָקַח : לְהַיּוֹת מִמְּלֶכֶה שְׂפִלָּה לְבָלְתִי הַתְּנַשֵּׂא לִשְׂמֹר אֶת בְּרִיתִי

15. לַעֲמִדָה : וַיִּמְרָד בּוֹ לְשַׁלַּח מַלְאָכָיו מִצְרִים לְהַחֵל לוֹ סוּסִים וְעַם רַב

16. הַיִּצְלַח הַיִּפְלֹט הַעֲשֵׂה אֵלֶּה וְחָפַר בְּרִית וְנִמְלֹט : חִי אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי

יְהוָה אִם לֹא בַמְּקוֹם הַמְּרֹךְ תִּמְמִלִּיךְ אֹתוֹ אֲשֶׁר בִּזְרָתְךָ אֲדָרְתוֹ וְאֲשֶׁר

הִפְר אֶת בְּרִיתוֹ אֹתוֹ בְּתוֹךְ בְּכָל יְמֹתָיו : וְלֹא כִחֵל גְּדוֹל וּבִקְהַל רַב

יַעֲשֶׂה אֹתוֹ פְּרֹעָה בְּמִלְחָמָה בְּשִׁפְךְ סִלְלָהּ וּבְכַנְנוֹת דִּיק לְהַכְרִית כִּי

נִפְשָׁוֹת רַבּוֹת : וּבִזְהָ אֵלֶּה לְחַפֵּר בְּרִית וְחָנָה נִתְּנָה יָדוֹ וְכָל אֵלֶּה עָשָׂה

לֹא יִמְלֹט : לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חִי אֲנִי

אִם לֹא

מלך

מלך

מלך

מלך

accepte ad aquas mittas
in subter v. p. 128 ad usum
subter p. 128 ad usum
ad usum p. 128

ecce abq. hae glomente
sunt radices iustorum sed
p. 128

interea
omittit
p. 128

מלך

et p[er]sistent te
gladus suis ut
sanguis effluat
v[er]o. cl[ar]. Drall: 100

40 ובתקוה בחרבותם ושרפו בתוך באש ועשר בך שפטים לעיני נשים
 41 רבות והשפתוך מזונה וגם אתנן לא תתני עור ונהנתו חמתי בך
 42 וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד וען אשר לא זכרת את
 43 ימי נעוריי ותרגזי לי בכל אלה וגם אני האדרבך בראש נתיני נאם
 44 אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה על פל תועבתך הנה כל המשל
 45 עליך ומשל לאמר פאמר בתה בת אמך את געלת אישה ובנית
 46 ואחור אחותך את אשר געלו אנשיתן ובניתן אמכן חלית ואביבן
 47 אמרין ואחותך הגדולה שמרון היא ובנתיה תישבת על שמאורך
 48 ואחותך הקטנה ממך תישבת מימין סדם ובנתיה וזו ולא ברכיהן
 49 חלכת וכתובתיהן עשיתי כמעט קט ותשחתי מהם בכל דרכך
 50 חי אני נאם אדני יהוה אם עשית סדם אחותך היא ובנותיה כאשר
 51 עשית את ובנותיך הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת
 52 לחם ושלוחת השקט היה לה ולבנותיה וירעני ואביבן לא החזיקה
 53 ותגבהנה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי
 54 ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרכי את תועבתך
 55 מהנה ותצדקי את אחותך בכל תועבתך אשר עשיתי וגם אתי
 56 שאי כלמתך כאשר פללת לאחותך בחטאתיך כאשר התעבת מהן
 57 תצדקנה ממך וגם את בושי ושא כלמתך בצדקתך אחיותך
 58 וישבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון
 59 ובנותיה ושבית שביתך בתוכהנה למען תשאי כלמתך ונכלם
 60 מכל אשר עשית בנחמד אתן ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן
 61 ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשיבנה לקדמתן
 62 ולא יהיה סדם אחותך לשמועה בפוך ביום גאונך בטרם תגלה
 63 דעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבתי בנות פלשתים ה
 64 השאטות אותך מסביב את זמתך ואת תועבתך את נשאתים נאם
 65 יהוה כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותך כאשר
 66 עשית אשר בזית אלה וזהפך ברית וזכרתי אני את בריתי אותך
 67 בימי נעוריי והקימותי לך ברית עולם וזכרת את דרכיך ונכלמת
 68 בקתתך את אחותיך הגדולה ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך

1790

per d[omi]n[u]m sanctat[em] d[omi]ni
parat[ur] aut[em] gl[ori]a d[omi]ni
ap[er]t[ur]a. p. 244

1791

1792 de v[er]bo d[omi]ni
qui v[er]bo d[omi]ni v[er]bo v[er]bo
est a[ss]eruit[ur] v[er]bo d[omi]ni
Lub. I. Tom. I. p. 23

על 17

אט 18

רן 19

ון 20

אר 21

לא 22

ון 23

וע 24

אר 25

בן 26

אר 27

מן 28

בן 29

אט 30

אר 31

יה 32

בן 33

אר 34

נר 35

מס 36

ון 37

רב 38

ות 39

בן 40

על 41

מס 42

נא 43

יה 44

יה 45

יה 46

יה 47

יה 48

יה 49

יה 50

Handwritten marginal note in Latin script, partially obscured.

Handwritten marginal note in Latin script, partially obscured.

Handwritten marginal note in Latin script, partially obscured.

Handwritten marginal note in Latin script, partially obscured.

et prindant te
gladus tuis ut
sanguis effluat
undique crumpat
vid. lat. dial. p. 113

בבב

pari d'antiquat d'antiquat
pari d'ant. p. 113
arg. lat. p. 113

בבב

de sile d'antiquat
pari d'ant. p. 113
arg. lat. p. 113

ים
בב
גג
הה
וה
זז
חח
טט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

יחזקאל

17 עליהם לא באות ולא יתיהו ותקחתי כלי תפארתך מזהבי ומכסף
 18 אשר נתתי לך ותעשירך צרמי זכר ותזני בם ותקחי את בגדי
 19 רקמתך ותכסים ושמיני וקטרתי נתתי לפניהם ולחמי אשר נתתי
 20 לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לרית ניהח ויהי נאם
 21 ארני יהוה ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדתי לי ותזבחים להם
 22 לאכל המעט מתזונתי והשטתי את בני ותתלים בהעביר אותם להם
 23 ואת כל תועבתך ותזונתיך לא זכרתיו את ימי נעוריך בהיותך עירם
 24 ועריה מתבוססת ברמך היית ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם
 25 ארני יהוה ותבני לך גב ותעשירך רמה בכל רחוביך אל כל ראש דרך
 26 בנית רמתך ותתעבי את יפוד ותפשקי את רגליך לכל עובר ומרבי
 27 את תזונתך ותזני אל בני מצרים שכנגד גרלי בשור ומרבי את
 28 תזונתך להכעיסני והגה נטיתי ודי עליך ואגרע חקך ואתנך
 29 בכפש שנאותיך בנות פרשתיים תכבדמות מרדך זפה ותזני אל בני
 30 אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעתו ומרבי את תזונתך אל
 31 ארץ כנען כשדומיה וגם בואת לא שבעת מה אמרה לבתך נאם ארני
 32 יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשר זונת שלטת ובנותיך גבך
 33 בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי בזונה לקלס א
 34 אתנן והאשה המנאפת תוח אשה תקח את זרים ולכל זנות ותנני
 35 נדה ואת נתתי את נדניך לכל מאהביך ותשחרי אותם לבוא אליך מ
 36 מסביב בתזונתיך ויהי כך הפך מן הנשים בתזונתיך ואחרוך לא
 37 זונה ובחתך אתנן ואתנן לא נמדדך ותתי להפך לכן זונה שמעי
 38 דבר יהוה כח אמר ארני יהוה יען השפך נחשתך
 39 ותגלה ערותך בתזונתיך על מאהביך ועל כל גרולי תועבותיך ויבדמי
 40 בניך אשר נתתי רחם לכן תנני מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת
 41 עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עלוך
 42 מסביב וגלית ערותך אלהם וראו את כל ערותיך ושפטתיך משפטי
 43 נאפות ושפכות דם ונתתיך דם חמת וקנאה ונתתי אותך ביום
 44 והרסו גבך ונתצו רמתך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך
 45 והניחוך ערם ועריה והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן
 46 ובתקוף

Handwritten marginal note in the upper right corner.

Handwritten marginal note on the right side, partially overlapping the main text.

Handwritten marginal note on the left side.

Handwritten marginal note on the left side.

Handwritten marginal note at the bottom right corner.

1746
6

ויהו דבר יהוה אלי לאמר : ויהו דבר יהוה אלי לאמר :

בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי היער :

היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתר לתלות עליו כל :

הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר :

היזלה למלאכה : הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש :

אכלתהו ויתר ונעשה עוד למלאכה : לכן כח :

אמר אלני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה :

בן נתתי את ירשבי ירושלים : ונתתיו את פני בהם מהאש יצאו והאש :

להאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם : ונתתיו את הארץ :

ושממה עין מעלו מעל נאם אלני יהוה : ויהו דבר :

יהוה אלי לאמר : בן אדם הודע את ירושלים את תועבותיה : ואמרת :

כה אמר אלני יהוה לירושלים מכרתך ומלדתך מארץ הכנעני אביך :

האמרי ואפך חתית : ומלדתך ביום הולדת אתך לא פרת שרך :

דבמים לא רחצת למשעי והמלה לא המלחת והחמל לא חמתת :

לא תסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל :

פני השדה בגלל נפשך ביום הולדת אתך : ואעבר עליך ואראך :

מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי ורבבנה :

בצמח השדה נחלתך ותרבי והגדלי ותבאי בערי ערים שדים נלנו :

ושערך צמח ואת ערם וערויה : ואעבר עליך ואראך והנה עמך עת :

רדים ואפרש כנפי עליך ואכסר ערותך ואשבע לך ואבוא כבדית :

אתך נאם אלני יהוה ותתי לי : וארחצך במים ואשטף דמך מעליך :

ואכסך בשמן : ואלבשך רקמה ואנעלך תהש ואחבשך בשש :

ואכסך משי : ואעוד עדי ואתנה צמידים על ריך ורכיב על :

גרונוך : ואתך גזם על אפך ועגילים על אוזניך ועטרת :

תפארת בראשך : ותערי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה :

סלת ודבש ושמן וכלית ותיפי במאר מאר ותצילי למלוכה :

ויצא לך שם בגוים כיפוך כי כיל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם :

אלני יהוה : ותבטתי בפיך ותזני על שמך ותשפכי את תונותך על :

כח עבר לוייה : ותקתי מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני :

העל

העל

העל

attribution: public domain
url: http://www.scribd.com

העל

העל

genari le omnia q...
80 Com. Prop. p. 529

חזקאל

Faint handwritten text in the upper left quadrant, possibly bleed-through from the reverse side.

יט
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע

Small handwritten note next to the 10th entry.

10. 11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

Handwritten note in the lower left corner, possibly a marginalia or correction.

1. וישראל כה אמר אלני יהוה שובו ורשיבו מעל גזליכם ומעל כל
 2. תועבותיכם השוכו פניכם כי איש איש מבית ישראל ומחגור אשר
 3. יגור בישראל ויגור מאחרי ועל גזליו אל לבו ומכשול עונו ישם
 4. נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה נענה לו כי ונתתי
 5. פני באיש ההוא והשמרתיהו לאזרח ולמשלים והכרתיו מתוך עמי
 6. וידעתם כי אני יהוה והנביא כפי יפתח ודבר דבר אני יהוה פתיתי
 7. את הנביא ההוא ונשית את ידי עליו והשמרתיו מתוך עמי ישראל
 8. ונשאו עונם פעון הדרש בעון הנביא יהיה למען לא יתעו עוד בית
 9. ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה
 10. להם לאלהים נאם אלני יהוה
 11. ויהי דבר יהוה אלי
 12. לאמר בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונשית ידיל עליה ושכרתי
 13. לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתו ממנה אדם ובהמה
 14. והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המרה בערקתם
 15. ויצלו נפשם נאם אלני יהוה לדחית רעה אעביר בארץ ושפלתה
 16. והיתה שממה מבלי עובר מפני היתה שלשת האנשים האלה בתוכה
 17. חי אני נאם אלני יהוה אם בנים ואם בנות יצירו לבדם ויצלו
 18. והארץ תהיה שממה או חרב אביא על הארץ תהיא ואמרת חרב
 19. תעבר בארץ והכרתו ממנה אדם ובהמה ושלשת האנשים האלה
 20. בתוכה חי אני נאם אלני יהוה לא יצילו בנים ובנות ביהם לבדם
 21. ויצלו או דבר אשלת אל הארץ תהיא ושפכתי חמתי עליה בדם
 22. להכרית ממנה אדם ובהמה ונת דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם
 23. אלני יהוה אם בן אדם בת יצירו המה בערקתם ויצלו נפשם
 24. כי כה אמר יהוה אלני יהוה אף כי ארבעת שפטי
 25. הרעים חרב ורעב ותיהרעה ודבר שדחתי אל ירושלם להכרית
 26. ממנה אדם ובהמה והנה נותרה בה פליטה הפועאים בנים ובנות
 27. הנם ויצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונתחמתם על
 28. הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה ונתחמו
 29. אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנפתי
 30. עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אלני יהוה

ויהי

*de fangee fimum ve
collori in unca rpla
ne dicit vchamaly in l'v
2 p. 2 a: p. 1727*

קבל
דחוקסת

12 וְרוּחַ סַעֲרוֹת הַבִּקְעָה וְהָנָה נָפַל הַקִּיר הַלּוֹא יֹאמֶר אֲלֵיכֶם אֵיךָ הָיִיתָ
13 אֲשֶׁר טָחַתָּם וְלֹכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וּבִקְעָתִי

14 דוּחַ סַעֲרוֹת בַּחֲמָתִי וּגְשָׁם שֶׁטָף בְּאֶפְרַי וְיָהוּה וְאֲבָנֵי אֶרֶץ בְּחַמָּה
15 זָכְרוּ וְהִרְסִיתִי אֶת הַקִּיר אֲשֶׁר טָחַתְתֶּם הַפֶּל וְהִגַּעְתִּי הוּוּ אֶל הַיַּרְדֵּן

16 וּנְגַלָה יִסְרוּ וּנְפִלָה וְכָלִיתֶם בְּתוֹכָהּ וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוִה וְכִלִּיתִי
17 אֶת חֲמָתִי בַקִּיר וּבִשְׂחִים אֹתוֹ תִפֹּל וְאָמַר לְכֶם אִין הַקִּיר וְאִין הַשְּׂחִים

18 אֹתוֹ וְנִבְיָא יִשְׂרָאֵל הַנְּבִאִים אֶל יְרוּשָׁלַם וְהַחֲזִים לָהּ תִזוֹן שְׁלֹם
19 וְאִין שְׁלֹם נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה וְאִתָּה בְּדֹ אֲדָם

20 כֹּה אָמַר יְהוִה הוּוּ לְמַתְפָּרוֹת כְּסֻתוֹת עַל כָּל אֲצִילֵי יְרֵי וְעִשׂוֹת
21 הַמְסַפְּחוֹת עַל רֹאשׁ כָּל קוֹמְרֵי לְצוּרֵי נַפְשׁוֹת הַנְּפִשׁוֹת הַצּוֹרְדִנָּה

22 לְעַמִּי וּנְפִשׁוֹת לְכֹנֵה תַחֲוִינָה וְחִתְלֵ לָנָה אֹתִי אֶל עַמִּי בְּשַׁעֲלֵי שְׁעוֹרִים
23 וּבַמְתוֹתֵי לַחֵם לְרַחֵם נַפְשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא הִמּוֹתְנָה וְלִחְיוֹת נַפְשׁוֹת

24 אֲשֶׁר לֹא תַחֲוִינָה בְּכֹזְבְכֶם לְעַמִּי שְׂמַעִי כֹזֵב וְלֹכֵן כֹּה אָמַר יְהוִה הִנְנִי אֶל־

25 כְּפִתוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתַנְּה מִצְדוֹת שֵׁם אֶת הַנְּפִשׁוֹת לְפָרְחוֹת וּקְרַעְתִּי
26 אֹתָם מֵעַל זְרוֹעֹתֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי אֶת הַנְּפִשׁוֹת אֲשֶׁר אִתְּם מִצְדוֹת אֶרֶץ

27 נַפְשִׁים לְפָרְחוֹת וּקְרַעְתִּי אֶת מְסַפְּחֵיכֶם וְהִצַּלְתִּי אֶת עַמִּי מִיַּדְכֶן
28 וְלֹא יִהְיֶה עוֹד בְּיַדְכֶן לְמִצְדָּה וַיִּדְעַתֶּן כִּי אֲנִי יְהוִה וְעַן הַכְּבֹדוֹת

29 לְכִי צְדִיק שֹׁקֵר וְאֲנִי לֹא הִכְבַּחְתִּיו וְלִחְזֹק יָדִי רִשְׁעֵי לְבַלְהִי שׁוֹב מִ

30 מִדְרָכֵי הַרְעֵי לְהַחֲיוֹת וְלֹכֵן שׂוֹא לֹא תַחֲוִינָה וְקַסֵּם לֹא תִקְסַמְנָה עוֹד
31 וְהִצַּלְתִּי אֶת עַמִּי מִיַּדְכֶן וַיִּדְעַתֶּן כִּי אֲנִי יְהוִה וְיִבֹּא אֵלַי אֲנָשִׁים

32 מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ לִפְנֵי וַיְהִי דְבַר יְהוִה וְיִבֹּא אֵלַי אֲנָשִׁים

33 אֵלַי לֵאמֹר בְּדֹ אֲדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הֵעִלוּ גְלוּלֵיהֶם עַל לְבָבָם וּמְכַשׁוּל
34 עוֹנָם נָתַנוּ נֹכַח פְּנֵיהֶם הָאָרֶץ אֲרָרְשׁ לָהֶם לֹכֵן דְּבַר אֹתָם וְאָמַרְתָּ

35 אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוִה וְיִשְׂרָאֵל אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר וְעָלָה אֶרֶץ
36 גְלוּלָיו אֶל לְבָבוֹ וּמְכַשׁוּל עוֹנֵוֹ וְשִׁים נֹכַח פְּנֵיו וּבָא אֶל הַנְּבִאִים אֲנִי יְהוִה

37 וְעָנִיתִי לוֹ כֹּה בְּרַב גְלוּלָיו לְמַעַן מִפֶּשׁ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָבָם אֲשֶׁר
38 בָּרוּ מֵעַל בְּגוּלֵיהֶם כָּלָם לֹכֵן אָמַרְתִּי אֶל בֵּית

הכאב

הידעתי

17^{18.}

18^{19.}

19

20. 6. 7. 8. 9.

20

21. 22.

23.

24. 25.

26

27

28

29

30

31

32. 33.

34. 35.

36.

37. 38.

39.

40. 41. 42. 43.

44.

45.

46.

47.

48. 49.

50.

51.

52.

יחזקאל

18. דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם לחמן ברעש תאכל ומימך ברגזה
 19. ובראנה תשתה : ואמר ת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי
 ירושלים אל אדמת ישראל לחמם בראגה יאכלו ומימיהם בשממון
 20. ושתו למען תשם ארצה ממלאה מחמסם כל הישבים בה : והערים
 הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה :
 21. ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם מה המשלחה לכם על אדמת
 22. ישראל לאמר יארכו הימים ואבר כל חזון : לכן אמר אליהם כה אמר
 23. אדני יהוה השבתי את המשלחה הזו ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי
 24. אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון : כי לא יהיה עוד כל
 25. חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל : כי אני יהוה אדבר את
 26. אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימכם בית דמרי אדבר
 27. דבר ועשיתו נאם אדני יהוה : ויהי דבר יהוה אלי
 28. לאמר : בן אדם הננה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה
 29. לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא : לכן אמר אליהם כה אמר
 30. אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני
 31. ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם
 32. הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר
 33. יהוה : כה אמר אדני יהוה הו על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר
 34. רוחם ולבלתי ראו : כשעלים בתרבות נביאיך ישראל הו : לא
 35. עליהם כפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום
 36. קימי הו : יהוה : חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלתם ויתרו
 37. לקים דבר : הלא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים
 38. נאם יהוה ואני לא דברתי : לכן כה
 39. אמר אדני יהוה יען וברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם
 40. אדני יהוה : והיתה ירי אל הנביאים החוזים שוא והקסמים כזב
 41. בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל
 42. לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה : יען וביעז הטעו את עמי
 43. לאמר שלום וחסן שלום והווי בנה חזן ותנס סתים אתו תפל : ו
 44. אמר אל טהי תפל ויפל היהי נסם שוטף ואחנה אבני ארנביש תפלנה
 45. ורוח

למלאה

למלאה

למלאה

למלאה

למלאה

למלאה

למלאה

למלאה

למלאה

112
0

אתם והיו לי לעם ואני אתיה להם לאלהים :

21. ואל לב שקוציתם ותועבותיהם לבם הלך ורכם בראשם נתתי נאם
 22. אולי יהוה : וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד
 23. אלהי ישראל עליהם מלמעלה : ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר
 24. ויעמד על החר אשר מקדם לעיר : ורוח נשאתני ותבאני כשדימה
 אל הגולה כמראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי :
 25. ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראניו :

1. ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר יב
 עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי
 הם : ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם
 לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית
 מרי תמה : והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא
 בערב לעיניהם כמוצאי גולה : לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו
 לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את
 הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל : ואעש כן כאשר צויתי בלי
 חוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר בוד בעלטה חוצאתי
 על כתף נשאתי לעיניהם :

2. ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר : בן אדם הלא אמרו אליך בית
 3. ישראל בית המרי מה אתה עשה : אמר אליהם כה אמר אלהי יהוה
 4. הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר תמה בתוכם :
 5. אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן ועשה להם בגולה בשבי ילכו :
 6. ותנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר וחתרו להוציא
 7. בו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ : ופרשתי את
 8. רשתי עליו ונתפש כמצודתי והבאתי אתו בכלה ארץ כשדים ואותה
 9. לא יראה ושם ימות : וכל אשר סביבותי עזרה וכל אנפיו אזרה
 10. לכל רוח וחרב אריק אתריהם : וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם
 11. בגוים וזריתי אותם בארצות : והותרתי מהם אנשי מספר מחרב
 12. מרעב ומדבר רמעי יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם
 13. וידעו כי אני יהוה :

Sonett

באנדר

אֵימִן ²²
 אֵימִן ^{1. א}
 אֵימִן
 אֵימִן
 אֵימִן ^{2.}
 אֵימִן ^{2.}
 אֵימִן ^{4.}
 אֵימִן ^{5.}
 אֵימִן ^{6.}
 אֵימִן ^{7.}
 אֵימִן
 אֵימִן ^{8. 9.}
 אֵימִן ^{10.}
 אֵימִן ^{11.}
 אֵימִן ^{12. חקאל}
 אֵימִן ^{12.}
 אֵימִן ^{13.}
 אֵימִן
 אֵימִן
 אֵימִן ^{14. מ.}
 אֵימִן ^{15. חקאל}
 אֵימִן ^{16.}
 אֵימִן
 אֵימִן ^{17.}
 אֵימִן
 אֵימִן
 אֵימִן ^{18. 19.}
 אֵימִן ^{20. חקאל}
 אֵימִן ^{20.}

חוקאל

22 וְדַמּוּת פְּנֵיהֶם תִּמַּח הַפְּנִים אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל נֶתֶר כְּכֹר מְרֵאִיהֶם וְאוֹתָם
 1 אִישׁ אֶל עֵבֶר פְּנָיו יִלְכוּ וְתִשָּׂא אֹתִי רִיחַ וְתִבֵּא אֹתִי אֶל שַׁעַר בֵּית
 יְהוָה הַקְדָּמוֹנִי הַפּוֹנֶה קְדִימָה וְהִנֵּה בִפְתַח רֹשַׁעַר עֲשָׂדִים וְחַמְשַׁת
 אִישׁ וְאֶרְאֶה כְּתוֹכָם אֶת יְאֻזְנִיהָ בֶן עֶזֶר וְאֶת פְּלִטְיָהּ בֶן כְּנִיָּהּ שְׂרֵי
 2 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים וְהַעֵם
 3 הַחֹשְׁבִים אֲנֹן וְהַיְעֲצִים עֲצַת רָע בְּעִיר הַזֹּאת וְהַאֲמִירִים לֹא בִקְרוּב
 4 בְּנֹת בָּתִּים הֵיאֵה הַסִּיר וְאֶנְחֵנוּ הַבָּשָׂר וְלֹכֵן הִנְבֵּא עֲלֵיהֶם הִנְבֵּא בֶן
 5 אָדָם וְחַפֵּל עַל רִיחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אָמַר כֹּה אָמַר יְהוָה בֶּן אֲמַרְתֶּם
 6 בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלֹת רִיחֶכֶם אֲנִי יֹדְעִיתִי וְהַרְבִּיתֶם חַלְלִים בְּעִיר
 7 הַזֹּאת וּמֵלֵאתֶם חוֹצוֹתֶיהָ חֲלָלִים לֹכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲלָלִים
 אֲשֶׁר שִׁמַּתֶּם כְּתוֹכָהּ הֵמָּה הַבָּשָׂר וְהֵיאֵה הַסִּיר וְאַתֶּם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ
 8 חֶרֶב וְיֵאָתֶם וְחָרַב אֲבִיא עֲלֵיכֶם נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 9 מִתּוֹכָהּ וּנְתַתִּי אֶתְכֶם בְּיַד זָרִים וְעֲשִׂיתִי בְכֶם שְׁפָטִים בְּחֶרֶב תְּפֹלוּ
 10 עַל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפּוֹט אֶתְכֶם וַיֹּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה הֵיאֵה לֹא תַחֲתִית
 11 לְכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תַּחֲיוּ בְרוֹחָהּ לְבָשָׂר אֶל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפּוֹט אֶתְכֶם
 12 וַיֹּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר בַּחֲקִי לֹא תִלְכְּתֶם וּמִשְׁפָּטִי לֹא עֲשִׂיתֶם
 13 וְכַמִּשְׁפָּטִי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם עֲשִׂיתֶם וַיְהִי כַּתְּנִבְאֵי וּפְלִטְיָהּ
 בֶּן כְּנִיָּהּ מֵת וְאֶפֶל עַל פְּנֵי וְאֹזֶעַק קוֹל גְּדוֹל וְאָמַר אֵתֶּה אֲדֹנָי יְהוִה
 פְּלֵה אֶתְּהָ עֲשֵׂה אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל
 14 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר בֶּן אָדָם אֲחִיד אֲחִיד אֲנִשִּׁי וְאַדְתָּךְ וְכָל
 15 בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָה אֲשֶׁר אָמְרוּ לָהֶם יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רַחֲקוּ מֵעַל יְהוָה לָנוּ
 16 הֵיאֵה נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמֹרְשָׁה וְלֹכֵן אָמַר כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה כִּי הִרְחַקְתִּים בְּגוֹיִם וְכִי תִפְיֹצוּתִים בְּאַרְצוֹת וְאַתִּי לָהֶם
 17 לְמִקְדָּשׁ מַעֲט בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר כָּאוֹ שָׁם לֹכֵן
 אֲמַר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים וְאֶסְפַּתִּי אֶתְכֶם
 18 מִן הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר נִפְצוֹתֶם בָּהֶם וּנְתַתִּי לְכֶם אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 19 וְכָאוֹ שָׁמָּה וְהִסִּירוּ אֶת כָּל שְׁקִיּוֹצֵיהָ וְאֶת כָּל תּוֹעֲבֹתֶיהָ מִפְּנֵיהֶם וּנְתַתִּי
 20 לָהֶם לֶכֶת אֶתְּרֵי וְרִיחַ חֲרֹשָׁה אֶתֶּן בְּקֶרְבְּכֶם וְהִסִּירְתִּי לֶכֶת הַאֲבָן מִבָּשָׂרָם
 וּנְתַתִּי לָהֶם לֶכֶת בָּשָׂר לְמַעַן בַּחֲקִיתִי לָכֵן וְאֶת מִשְׁפָּטִי יִשְׁמְרוּ וְעֲשׂוּ

10,
0

1. ודבר לאמר עשיתי . כאשר צויתני : ואראה והנה אל הרקיע אשר
 על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם :
 2. ויאמר אל האיש לבש חבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת
 לכרוב ומלא הפניך גחלי אש מבינות לכרבים ורק על העיר ויבא
 3. לעיני : והכרובים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענין מלא את
 4. החצר הפנימית : וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתח הבית
 5. וימלא הבית את הענין והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה וקול כנפי
 6. הכרובים נשמע ער החצר החיצונה כקול אל שדי בדרו : והיו
 בצותו את האיש לבש חבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות
 7. לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן : וישלח הכרוב את ידו מבינות
 לכרובים אל האיש אשר בינות הכרבים וישא ויהן אל חפני לבש
 8. חברים ויקח ויצא : וירא לכרבים חבנית יד אדם תחת כנפיהם :
 9. ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב
 אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן מרשיש
 10. ומראהם דמות אחר לארבעתם כאשר יהיה האופן בחוד האופן :
 11. בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם פי דמקום אשר
 12. יפנה הראש אחריהם ילכו לא יסבו בלכתם : וכל בשרם וגבהם וידיהם
 וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם :
 13. ואופנים להם קורא חגלגל באזני : וארבעה פנים לאחד פני האחד
 פני הכרוב ופני השלי פני אדם ותשלישי פני אריות והרביעי פני נשר
 14. וירמו הכרבים היא החיה אשר ראית בנחור כבר ובלכת הפרובים
 ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ
 15. לא יסבו האופנים גם הם מאצלם : בעמדם ועמדו וכרום ירמו
 אותם כי רוח החיה בהם : ויצא כבוד יהוה מעל מפתח הבית ויעמד
 16. על הכרבים : וישאו הכרבים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני
 בצאתם והאופנים לעמדם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני
 17. וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה : היא החיה אשר ראית תחת
 18. אלהי ישראל בנחור כבר וארע כי כרובים הם : ארבעה ארבעה
 פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות יד אדם תחת כנפיהם :

benelst

העמוד

13.14

14.15

17.18

19.20

21.22

תזקאל

וַיבֹא אֵלַי אֶל־פֶּתַח שַׁעַר בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אֶל־הַצְּפוּנָה וְהִנֵּה שָׁם חַ
הַבָּשִׂים יֹשְׁבוֹת מִבְּכוֹת אֶת־הַמָּמוֹן !

- ט וַיֵּאמֶר
- יב וַיֵּבֶן
- יא הָאֵל
- יז וַיִּפְסֹךְ
- יבד בְּדָו
- ימל מֶלֶךְ
- יאל אֶל
- ט יבֹא
- יב קִר
- יבא בֵּא
- יבא וְאֵי
- יב מִן
- יבד הִיוּ
- יבד חָס
- יבד יָתוּ
- יבד הָא
- יבד וְיָא
- יבד תַּח
- יבד כֹּל
- יבד וְהוּ
- יבד וַיֵּא
- יבד וַיִּצַע
- יבד וַיֵּא
- יבד אַח
- יבד בַּמ
- יבד אַח
- יבד בַּר

100
10

שמו

יחזקאל

וְדַבֵּר לְאָמֹר עֲשִׂיתִי . כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי : וְאֵרָאָה וְהִנֵּה אֵל תִּרְקִיעַ אֲשֶׁר
עַל רֹאשׁ הַפְּדִיּוֹת כְּאֲבֵן סַפִּיר כְּמֵרָאֵה דְמוֹת כְּסֵא נִרְאָה עֲלֵיהֶם :

6 millit

יחזקאל

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

6 millit

חזקאל

14 וַיבֹא אֵלַי אֶל פֶּתַח שַׁעַר בַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר אֶל הַצִּפּוֹנָה וְהַגֵּה שָׁם הַ
 תְּנִשִּׁים יֹשְׁבוֹת מִבְּכוֹת אֶת הַתָּמוֹת :

15 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרֵאִית בְּדָאֲדָם עוֹד תֵּשׁוּב תִּרְאֶה תוֹעֵבוֹת גְּדוֹלוֹת מֵאַלְהֵי
 16 וַיבֹא אֵלַי אֶל חֹצֵר בֵּית יְהוָה הַפְּנִימִית וְהַגֵּה פֶתַח הַיִּכָּל יְהוָה בֵּין
 הָאוֹלָם וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אֲחֵרֵיהֶם אֵל הַיִּכָּל יְהוָה
 17 וּפְנֵיהֶם קִדְמָה וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִיָּתָם קִדְמָה לְשִׁמְשׁ : וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרֵאִית
 בְּדָ אֲדָם הַנִּקְלָ לְבַיִת יְהוָה מַעֲשׂוֹת אֵת הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עֲשׂוּ פֶה כִּי
 מֵלֹא אֶת הָאָרֶץ תִּמְסוּ וְיֹשְׁבוּ לְהִכְעִיסֵנִי וְהִנֵּם שְׂלֹחִים אֶת הַזִּמּוּרָה
 18 אֶל אֲפֶס : וְגַם אֲנִי אֶעֱשֶׂה בְחִמְתִּי לֹא תַחֲסוּ עֵינַי וְלֹא אֲחַמֵּל וְקִרְאוּ
 19 בְּאָזְנִי קוֹל גְּדוֹל וְלֹא אֲשַׁמַּע אֹתָם : וַיִּקְרָא בְּאָזְנִי קוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר
 2 קִרְבוּ פַקְדוֹת הָעִיר וְאִישׁ כְּלִי מִשְׁחָתוֹ בִּידוֹ : וְהַגֵּה שָׁשֶׁה אַנְשִׁים
 בָּאִים מִדָּרַךְ שַׁעַר הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר מִפְּנֵי צִפּוֹנָה וְאִישׁ כְּלִי מִפְּצוֹ בִּידוֹ
 וְאִישׁ אֶחָד בְּתוֹכְכֶם רֶבֶשׁ בָּדִים וְקִסֵּת חֹסֶפֶס בְּמַתְנֵי וַיִּבְאוּ וַיַּעֲמֵדוּ אֶצֶל
 3 מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת : וּכְבוֹדֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִעְלָה מֵעַל הַכְּרוֹב אֲשֶׁר
 הָיָה עֲלָיו אֶל מִפְתַּן הַבַּיִת וַיִּקְרָא אֶל הָאִישׁ הַרְבֵּשׁ הַבָּדִים אֲשֶׁר קִסְתָּ
 4 חֹסֶפֶס בְּמַתְנֵי : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֱלֹהֵי עַבְדְּךָ בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהַתְּוִיֹת לָמוֹ עַל מַעֲשֵׂוֹת
 הָאֲנָשִׁים הַנְּאֻנָּחִים וְהַנְּאֻנָּקִים עַל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ :
 5 וְלֹא אֶלֶרֶל אֲמַר בְּאָזְנִי עֲבְרוּ בַעִיר אַחֲרָיו וְהָבֹו עַל תַּחֲסוּ עֵינֵיכֶם וְאֶלֶ
 6 תַחֲמְלוּ : זִקֵן בְּחֹר וּבַתּוֹלָה וְשֹׁף וְגַשִּׁים תִּהְרַגוּ לְמִשְׁחֵיֹת וְעַל־
 כָּל אִישׁ אֲשֶׁר עָלָיו חַמוֹ אֶל תִּגְשׁוּ וּמִמֶּקְדְּשֵׁי תַחֲלוּ וַיְהִלּוּ בְּאֲנָשִׁים
 וְחֻזְקִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבַּיִת :

7 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים טַמְאוּ אֶת הַבַּיִת וּמֵלֹא אֶת הַחֲצֵרוֹת הַחֲלָלִים צִאוּ
 8 וּצִאוּ וְהָבֹו בַעִיר וַיְהִי בְחֻזְתָּם וְנֹא אֲשָׁר אֲנִי וְאֶפְרָה עַל פְּנֵי וְאֶעֱק
 וְאֲמַר אֶתָּה אֲדֹנָי יְהוָה הַמִּשְׁתַּחֲוִית אֶתָּה אֶתְּכָל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל בְּשַׁפְּכָךְ
 9 אֶת חֲמַתְךָ עַל יְרוּשָׁלַם : וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹן בַּיִת יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה גְּדוֹל
 בְּמֵאֵד מֵאֵד וְתִמְלֹא הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר מֵלֹא אֶת מִסַּח כִּי אֲמַרו עוֹב יְהוָה
 10 אֶת הָאָרֶץ וְאִין יְהוָה רָאָה : וְגַם אֲנִי לֹא חָחֹס עֵינַי וְלֹא אֲחַמֵּל דְּרָכָם
 11 בְּרֹאשָׁם נִתְמוּ : וְהַגֵּה הָאִישׁ רֶבֶשׁ תְּכָלִים אֲשֶׁר הִקִּסְתָּ בְּמַתְנֵי מִשְׁיֹב

דבר

תזוהר

שפ

8 ha capite... in... per...

שמו

יחזקאל

והסבתי פני מהם ותללו את צפוני ובאו בה פריצים ¹² והללה ¹²
 עשה הרחוק כי הארץ ²⁵ ותללוה ²⁵
 מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס ²⁴ והבאתי רעל גוים וירשו ²⁴
 את בתיהם והשבתי גאון עזים ונתרו מקדשיהם ²⁵ קפרה בא ובקשו ²⁵
 שלום ואין ²⁶ הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו ²⁶
 חזון מנביא ותורה האבד מכהן ועצה מזקנים ²⁷ המלך יתאבל ונשיא ²⁷
 ילבש שממה וירי עם הארץ תבהלנה מדרכס אעשה אותם ²⁷
 ובמשפטיהם אשפטים וידעו כי אני יהוה ²⁷

ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחודש אני יושב ¹ ח
 בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד ארני יהוה ² ואראה ²
 והנה דמות כמראה אש מפראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה ³
 כמראה זהר פנין החשמלה ³ וישלח תבנית יד ויקחני בציצית ³
 ראשו ותשא אתי רחיבין הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלמה ⁴
 במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם ⁴
 מושב סמל הקנאה המקנה ⁴ והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה ⁴
 אשר ראיתי בבקעה ⁵ ויאמר אלי בן אדם שאנא עיניך דרך צפונה ⁵
 ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבת סמל הקנאה הזת ⁶
 כבאה ⁶ ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים הועבות גדלות ⁶
 אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה ⁷
 הועבות גדלות ⁷ ויבא אתי אל פתח התצר ⁷
 ואראה והנה הר אחד בקיר ⁸ ויאמר אלי בן אדם התר נניא בקיר ⁸
 אחת בקיר והנה פתח אחד ⁹ ויאמר אלי בא וראה את התועבות ⁹
 הרעות אשר הם עשים פה ¹⁰ ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ¹⁰
 ובהמה שקץ וכל גלגלי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב ¹¹
 ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזנהו בן שפן עמר בחזכם עמדים ¹¹
 לפניו ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה ¹² ויאמר אלי ¹²
 הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי ¹³ מ
 משפיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עוב יהוה את הארץ ¹³
 ויאמר אלי עוד תשוב תראה הועבות גדלות אשר הקרה עשים ¹⁴

Handwritten notes in red and blue ink.

לעצמול

Handwritten notes in red and blue ink.

עשיתו

יחזקאל

חלליהם בתול גדוליהם סביבות מזבחותיהם אל פר גבעה רמה

בכלי

אשר 14.

את

ביאג 1

ואתנו 2

ארבי 3

בדרכ 4.

אחמו

יהוה 5.

רעה 6.7.

אלך 8

מקרו

עליו 9.

אתן 10.

הנה 11.

רשע 12.

היום 13.

תמיכו

לא י 14.

הולך 15.

מביר

ופרס 16.

פרת 17. 18.

אותב 19.

בחוצ

ביום

תיהו 20.

בן נח 21.

8 hoc capite perhibet... in...
9

סמ

יחזקאל

והסבורתי פני מהם וחללו את צפוני ובא יבה פרוצים וחללהו

ארץ

רשע

קטן

קטן

שוא

ו

וּשְׁבַח ה

יאה

עלה

צרת

מה

שם

אר

ונת

הזת

לזת

אנ

אנ

קיר

כות

מש

ו

זרים

אלו

מ

ו

ו

*Liberty...
...
...*

לזת

*...
...
...*

חוקאל

חלליהם בתוך גזוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה
 בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבדתה מקום
 אשר נתנו שם ריתנו לך לכל גזוליהם ונסיית את ידי עליהם ונתת
 את הארץ שממרה ומשמה ממדבר דביתה בכל מושבותיהם וידעו
 כי אני יהוה ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 ואתה בן אדם כה אמר אלני יהוה לאדמת ישראל קץ בנא הקץ על
 ארבעת כנפות הארץ : עתה הקץ עליך ושחת אתי אפי בך ושפטתיך
 כדרכך ונתתי עליך את כל תועבותיך : ולא תחוס עיני עליך ולא
 אתמול כי רככך עליך אמת ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני
 יהוה : כה אמר אלני יהוה רעה אחר
 רעה הנה באה : קץ בא הארץ הקץ הקץ ארץ הנה באה : באה הצפרה
 ארץ וישב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא אהר הרים : עתה
 מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכך ונתתי
 עליך את כל תועבותיך : ולא תחוס עיני ולא אתמול כדרכך עליך
 אמת ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מפת : הנה היום
 הנה באה : צאת הצפירה הצ המטה פרח חודון : החמסקס למטה
 רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מתמהם ולא נה בהם : בא העת הגיע
 היום הקונה אל ישמת והמכר אל יתאבל כי חרוץ אל כל המונה : כי
 המכר אל הממכר לא ישוב ועוד בתים תיתם כי חוזן אל כל המונה
 לא ישוב ואיש בעונו תיתו לא יתחוקו : תקעו במקוע והכין הכל ואין
 חולך למלחמה כי חרוני אל כל המונה : התרב בחוץ והדבר והרעב
 מבית אשר בשדה בתרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו :
 ופרטו פליטיהם והיו אל ההרים כי יני הגאיות כלם המות איש בעונו :
 כל הירדים תרפינה וכל ברבים תלכנה מים : וחגרו שקים וכסתה
 אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה : כספם
 בתוצות ישליכו וזרבים לנה יהיה כספם ונהלם לא יוכל להצילם
 ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם
 היה : וצבי ערוז לגאון שמהו וצלמי תועבותם שקוציהם עשו בו על
 בן נתתו להם לנדה : ונתתו ביד חזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל
 וחללה

את מקדשו סמאת בכל שקצין ובכל תועבותיך וגם אני אגרע ולא
 12. תחוס עיני וגם לא אחמול : שלשתיך בדבר ימותו וברעב
 יכלו בתוכך והשלישית בתרבי פלו סביבותיך והשלישית לכל רוח
 13. אורה וחרכ אריק אתריהם : וכלה אפי ותנחותי חמתי במ
 והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי במ :
 14. 15. ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עבר והיתת
 חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותיך כד ש
 16. שפטים באף ובחמה ובתכרות חמה אני יהוה דברתי : בשלחי את
 חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם
 17. לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה להם : ושלחתי
 עליכם רעה וחיית רעה ושכלך ורבר ודם יעבר בך וחרב אביא עליך
 18. ואני יהוה דברתי : ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 19. בז אדם שים פניך אר הריו ישראל והנבא אליהם : ואמרת הריו
 ישראל שמעו דבר ארני יהוה כה אמר ארני יהוה לתרים ולגבעות
 ולאפיקים ולגיאיות הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם :
 20. ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפרלתי חלליכם לפני גדוליכם :
 21. ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גדוליהם חריתי את עצמותיכם ס
 22. סביבות מזבחותיכם : בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות
 תשמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גדוליכם
 23. ונגרעו חמניכם ונסחו מעשיכם : ונפל חלל בתוכם וידעתם כי
 24. אני יהוה : והזתרתי בזותות לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם
 25. בארצות : וזכרו פליטיכם אתי בגוים אשר נשבו שמ אשר נשברתי
 את לבם הזונה אשר סר מעלי וארל עיניהם הזנות אחרי גדוליהם
 26. ונקשו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם : וידעו כי
 אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת :
 27. כה אמר ארני יהוה וכה בכפך ורקע ברגלך ואמר
 אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בתרבי ברעב ובדבר יפלו
 28. הרחוק בדבר ימות ותקרו כבתרבי יפול והנשאר והנצור ברעב
 29. ימות וכליתי חמתי במ : וידעתם כי אני יהוה בהיות

וקתה / במוקד

18

בשבת

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

... ..
... ..
... ..

17.

18.

19. *capit 3*
... ..
... ..

20.

21.

22.

23.

24.

25. *... ..*
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

10. ותשעים יום תאכלנו וזמאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל

11. ליום מעת ערעת תאכלנו ומים במשורה תשתה ששית רהין

12. מעת ערעת תשתה וענת שערם תאכלנה והיא בגלגלי צאת האדם

13. תעגנת לעיניהם ויאמר יהוה ככה יאכלו

14. בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אריתם שם ויאמר אתה

ארני יהוה הנה נפשי לא מסמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי

15. וערעתה ולא בא כפי בשר פגול ויאמר אלי ראה

נחתי לך את צפוני הבקר תחת גלגלי האדם ועשית את לחמך עליהם

16. ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם

17. במשקל וכראגה ומים במשורה ובשמן ושמן למען יחסרו לחם

ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם

18. ואתה בן אדם קח לך תרבה תערה תערה הגלבים תקחנה לך והעברת

על ראשך ועל זקנד ולקחת לך מאוני משקל ותלקתם שלשית

באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית

תכה בתרב סביבותיה והשלשית תזרה לרות ותרב אריק אתריתם

19. ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיהם ומחם עוד תקח

והשלכת אתם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו הוצא אשאל

20. כל בית ישראל כה אמר ארני יהוה זאת

21. ירושלם בתוך הגוים שמתייה וסביבותיה ארצות ותמר את משפטי

22. לרשעה מן הגוים ואת חקורתי מן הארצות אשר סביבותיה פי

23. במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם

24. לכן כה אמר ארני יהוה יעז המנכס מן הגוים אשר סביבותיכם

25. בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר

26. סביבתיכם לא עשיתם

27. לכן כה אמר ארני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים

28. ועשיתי כך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יעז

29. כל הועבתוך

30. ואכלו בנים בתוך ובנים ואכלו אבותם ועשיתי כן שפטים ודריתי

31. את כל שאריתך לכל רוח לכן חי אני נאם ארני יהוה אם לא יעז

את

*Excrementa bovinum
Lactaria platea
p. 10. An. 1799 p. 305*

*capit 3
orig: t. 1 p. 951
p. 10*

6. 4. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

19 ימות ודמו מדרך אבקש : ואתה כיהזרת רשע ולא שב מרשעו
 מדרך הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת :
 20 ובשוב צדיק מצרקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא
 הזרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקותו אשר עשה ודמו מדרך א
 1 אבקש : ואתה כיהזרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא
 חיו יחיה כי גזר ואתה את נפשך הצלת :

21 ותתי עלי שם ייחוד ויאמר אלי קום צאל הבקעה ושם
 22 אדבר אותך : ואקום ואצא אל הבקעה ונתה שם כבוד יהוה עמר
 23 ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני : ומבא בירוח
 ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך :

24 ואתה כן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך
 25 בהם ולא תצא בתוכם : ולשונך ארביק אל חפך ונארמת ולא תתורה
 26 דהם לאיש מוכיח כי בית מרי תמה : וכדבר יאותך אפתח את פיך
 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחזק יחזק כי בית

לח

1 מרי תמה : *the unypt wpt. capt. III* ואתה כן אדם קח לך לבנה
 2 ונתתה אתה לפניך ותקוץ עליה עיר את ירושלם : ונתתה עליה
 מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים
 3 עליה כרים סביבו ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל
 4 בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה ודיתת במצור וצרת עליה
 אות היא לבית ישראל :

4 ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר
 5 הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם ואני נתתי לך את שני עונם
 6 למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת את עון בית ישראל :
 7 וכלית את אלה ושכבת על צדך הימני ונשאת את עון בית
 8 יהודה ארבעים יום יום לשנה ויום לשנה נתתו לך ואל מצור ירושלם
 9 תבין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה : והנה נתתי עליך עבותים
 10 ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצוריק ואתה קח לך חטיף
 11 ושערים ופול וערשים ורחץ וכסמים ונתתה אותם בכלי אחר ועשית
 אותם לך ולחם מספר הימים אשר אתה שכב על צדך שלש מאות

6.

שמו וחקאל
ואמה ביהודה רשט ולא שב מרשעו 19. ימות ודמו מירב אבהש :

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

בתורה

6.

תורה

חזקאל

apocryph

בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי בבית המדרש
פוך ואכל את אשר אני נתן אליך : ואראה והנה יד שלוחה אלי
והנה בו מגלת ספר : ויפרש אתה לפני ותיה כתובה פנים ואחור
וכתוב עליה קינים והגה והי :

act. 13. 13
caput III

ויאמר אלי בן אדם את אשר

תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל :

ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת : ויאמר אלי בן אדם
בטנך תאכל ומטיף תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך
ואכלה ותהי במי כדבש למחוק :

ויאמר
אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם : כי לא אל
עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל : לא אל

עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דברייהם אם
לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך : ובית ישראל לא יאכלו לשמע

אליך כיראינם אביהם לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב
המה : הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק

לעמת מצחם : כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ויא
תחת מפניהם כי בית מרי המה :

ויאמר
אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלכנך ובאונך שמע

ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה
אמר אלני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו : ותשאני רוח ואשמע אחרי

קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה מפקדו וקולי פנפי חמיות משיקות
אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול : ורוח

נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה : ואבוא
אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר ככל ואשר המה ישבים שם

ויאשב שם שבעת ימים משמים בתוכם : ויהי מקצה שבעת ימים
ויהי דבר יהוה אלי

ויאמר : בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמת מפידבר
והזרת אותם ממני : באמרי לרשע מות תמות ולא תזדהתו
ולא דברת להזדיר רשע מדרכו הרשעה לחירתו הוה רשע בעונו

ימות

אמר

אמר

Compositio aphelica in

אמר

בשבת

17 וּמְרֵאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הַאֲוֶפֶן בְּתוֹךְ הָאֲוֶפֶן : עַל
 18 אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶן בְּלִכְתָּם יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן וּגְבִיחֵן וְגִבָּה לְחֵם
 19 וְיִרְאֶה לְחֵם וְגִבָּתָם מֵלֹאֵת עֵינַיִם סָבִיב לְאֵר בַּעֲתָן וּבְלִכְתָּ הוֹלֹת יִלְכוּ
 20 הָאֲוֶפְנִים אַעֲלֶם וּבְרֵשֵׁא הַחַיֹּה מֵעַל הַיָּרֵץ יִנְשְׂאוּ הָאֲוֶפְנִים :

21 עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ שָׁמָּה הַרוּחַ לְלֶכֶת וְהָאֲוֶפְנִים
 22 יִנְשְׂאוּ לַעֲמָתָם כִּי רוּחַ הַחַיֹּה בְּאֲוֶפְנִים : בְּלִכְתָּם יִלְכוּ וּבַעֲמָדָם יַעֲמֻדוּ
 23 וּבְרֵשֵׁאֵם מֵעַל הַיָּרֵץ יִנְשְׂאוּ הָאֲוֶפְנִים לַעֲמָתָם כִּי רוּחַ הַחַיֹּה

24 בְּאֲוֶפְנִים : וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחַיֹּה רִקִּיעַ בַּעַן הַקֶּרֶחַ הַגּוֹרֵא נִסְוִי עַל
 25 רֵאשֵׁיהֶם מִלְמַעְלָהוּ : וְתַחַת הַרְקִיעַ כְּנַפְיָהֶם יִשְׂרֹת אִשָּׁה אֶל אַחֹותָהּ
 26 לְאִישׁ שְׂתִים מְכֻסּוֹת לְהִנָּה וְלְאִישׁ שְׂתִים מְכֻסּוֹת לְהִנָּה אֶת גּוֹתֵיהֶם :

27 וְאִשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל שְׂדֵי בְּלִכְתָּם
 28 קוֹל הַמַּדָּה כְּקוֹל מַחְנֶה בַּעֲמָדָם תְּרַפִּינָה כְּנַפְיָהֶן וּמִמֶּעַל לְרִקִּיעַ אֲשֶׁר
 29 עַל רֵאשֵׁים כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כֶּסֶף וְעַל דְּמוּת חֲכָמָה דְּמוּת

30 כְּמַרְאֵה אָדָם עֲלִיו מִלְמַעְלָהוּ וְאֶרְאִינָעוּן חֲשָׁמַל כְּמַרְאֵה אִשׁ בֵּית לֵה
 31 סָבִיב מִמַּרְאֵה מִתְנַו וְלִמְעַלָּה וּמִמַּרְאֵה מִתְנַו וְלִמַּטָּה רֵאשֵׁי כְּמַרְאֵה
 32 אִשׁ וְנִגְהָלוּ סָבִיב : כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּעַן בַּיּוֹם הַגּוֹשֵׁם כֵּן
 33 מַרְאֵה הַנִּגְהָל סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד יְהוָה וְאַרְאֶה וְאֶפְלַע עַל-

34 פְּנֵי וְאִשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר : עַכְּ וַיֹּאמֶר אֵלַי ב
 35 בֶּן אָדָם עֲמֹד עַל רִגְלֶיךָ וְאָדַבְרָתְךָ וּתְבֹא בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר אֵלַי
 36 וְתַעֲמֹדְנִי עַל רִגְלִי וְאִשְׁמַע אֶת מְדַבֵּר אֵלַי :

37 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם שׁוּלַח אֲנִי אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל גּוֹיִם הַמְזוֹרִים
 38 אֲשֶׁר מִרְדוּ בִי הַמָּדָה וְאִכּוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי עַד עַצְם הַיּוֹם הַזֶּה : וְהַבְּנִים
 39 קִשְׁיֵי פְנִים וְתוֹקִי לֹב אֲנִי שׁוּלַח אוֹתְךָ אֵלֵיהֶם וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר

40 אֲדֹנָי יְהוִה : וְהִפָּה אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם יִחְדְּלוּ כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה וַיִּדְעוּ כִּי
 41 נִבְיָא הֵיךָ בְּתוֹכָם : וְאַתָּה בֶּן אָדָם אֶל תִּירָא מֵהֶם וּמְדַבְּרֵיהֶם אֶל-

42 תִּירָא כִּי סָרְבִים וְסוֹזְנִים אוֹתְךָ וְאֶל עַקְרָבִים אַתָּה יוֹשֵׁב מְדַבְּרֵיהֶם
 43 אֶל תִּירָא וּמִפְּנֵיהֶם אֶל תַּחַת כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה : וְדַבַּרְתָּ אֶת דְּבָרֵי
 44 אֲלֵיהֶם אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם יִחְדְּלוּ כִּי מְרִי הֵמָּה : וְאַתָּה

על הים
על הים

וישמעו

ידוע

ידוע

יחזקאל

שמו

ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן : על
ארבעת רבעיהן כלבתם ילכו לא יספו בלכתן : וגביהן וגבה להם

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

יחזקאל

יחזקאל

יחזקאל

יחזקאל

Ezechiel

vis. l. 107

quod grandis cum

107

quod grandis cum
107

1 בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר
 2 כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש היא
 3 השנה התמשית לגלות המלך ויכין והיה היה דבר יהוה אל יהזקאל
 4 בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר פפר ותהי עלי שם יר יהוה :
 5 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה
 6 לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש : ומתוכה דמות ארבע
 7 חיות וזה מראיהן דמות אדם להנת : וארבעה פנים לאחת וארבע
 8 כנפים לאחת להם : ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל
 9 ונצצים כעין נחשת קרל : וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
 10 רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם : חברות אשה אל אחותה
 11 כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו : ודמות פניהם פני
 12 אדם ופני אריה אל זימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן
 13 ופני נשר לארבעתן ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שמים
 14 חוברות איש ושמים מכסות את גויתיהנה : ואיש אל עבר פניו ילכו
 15 ואל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן : ודמות החיות
 16 מראיהם כגתולי אש בערורו כמראה הרפידים היא מתהלכת בין
 17 החיות ונגה לאש ומן האש יצא כרק : ותחיות רצוא ושוכ כמראה
 18 הזבוק : וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת
 19 פניו ומראה האופנים ומעשיהם כעין נרשיש ודמות אחד לארבעתן
 20 ומראהו

ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקות ואת הנפלות ואת כל
 כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו : ואת הספים ואת
 הפחתות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנורות ואת הנפלות
 ואת המנקרות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים ;
 העמודים שנים היום האחר והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת
 המלכות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם
 כל הכלים האלה : והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמוד
 האחר וחוט שטים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נכבד ;
 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושכבה ורמנים
 על הכתרת סביב הכל נחשת וכארה לעמוד תשני ורמנים ; והיו
 הרמנים תשעים וששה רוחה כל הרמנים מאה על השכבה סביב ;
 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת
 שלשת שמרי הסף ; ומד העיר לקח סרים אחד אשר היה פקיד
 על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו
 בעיר ואת סופר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם
 הארץ הנמצאים בתוך העיר ; ויקח אתם נבזר אדן רב טבחים
 וילך אתם אל מלך בבל רבלתה ; ויצה אתם מלך בבל וימרתם
 ברבליה בארץ חמת ויגד יהודה מעל אדמתו ; זה העם אשר הגלה
 נבוכד ראצר בשנת שבע והורים שלשת אלפים ועשרים ושלושה ;
 בשנת שמנה עשרה לנבוכד ראצר הגלה מירושלם נפש שמנה
 מאות שלשים ושנים ; בשנת שלש ועשרים לנבוכד ראצר הגלה
 נבזר אדן רב טבחים והורים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל
 נפש ארבעת אלפים ושש מאות ; והיו בשלשים ושבע שנה הגלות
 יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חודש בעשרים וחמשה לחודש נשא
 אייל מרודך מלך בבל בשנה מלכותו את ראש יהויכין מלך יהודה
 ויצא אתו מבית הכלא ; ²² וידבר אתו טבות ויתן את כסאו ממעל
 לכסא מלכים אשר אתו בבבל ; ושנה את בני כלאו ואכל לחם
 לפניו תמיד כל ימי חייו ; וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך
 בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו ;

Handwritten note: ... y. 26

Handwritten note: ...

Handwritten note: ...

patach muldipot...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

עולם תהיה ויהיה ככל חך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן
 והשליכתו אל תוך פרת ואמרת ככה תשקע בכל ולא תקום מפני
 הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו ער הנה דברי ירמיהו

ב כ ו

בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת
 עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלכתה
 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים כיעל אף יהוה
 היתה בירושלם וביהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרר צדקיהו
 במלך בכל ויהי בשנה התשעית למלכו בחודש העשירי בעשור
 לחודש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחננו
 עליה ויבנו עליה דיק סביב ומבא העיר במצור עד עשתי עשרה
 שנה למלך צדקיהו בחודש הרביעי בתשעה לחודש ויחזק הרעב
 בעיר ולא היה לחם לעם הארץ ומבקע העיר וכל אנשי המלחמה
 יברחו ויצאו מהעיר וילח דרך שער בין החתמים אשר על גן המלך
 וכשרים על העיר סביב וילכו דרך הערבה וירדפו חיל כשדים
 אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו
 ויתפשלו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמרת
 וידבר אתו משפטים וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם
 את כל שרי יהודה שחט ברבלתה ואת עיני צדקיהו עור ויאסרתו
 בנחשתים ויביאתו מלך בבל בבלה וימתנהו בבית הפקדוה ער יום
 מותו ובחודש החמישי בעשור לחודש היא שנת תשע
 עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזר אדן רב טבחים
 עמד לפני מלך בבל בירושלם וישרף את בית יהוה ואת בית המלך
 ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש ואת כל חמורת
 ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים ומדלות
 העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך
 בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזר אדן רב טבחים ומדלות הארץ
 השאיר נבוזר אדן רב טבחים לחרמים וליגבים ואת עמנולי הנחשת
 אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת הנחשת אשר בבית יהוה
 שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה ואת הסודות

ואת

ירמיה

Handwritten note in the right margin.

עלה על כבל הים בהמון גליו נכסחתי : ^{והעמית} היו עליה לשפה ארץ ציה ⁴⁴

וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם : ופקדתי ⁴⁵

על כל כבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינחרו גליו עוד גוים גם ⁴⁶

חומת כבל נפלה : צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון ⁴⁷

אף יהוה : ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובאי ⁴⁸

בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על ⁴⁹

משל : לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי כבל וכל ארצה ⁵⁰

תבוש וכל חלליה פרו בתוכה : ורגנו על כבל שמים וארץ וכל ⁵¹

אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה : גם כבל לנפל ⁵²

חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל הארץ : פלטים מהרב הלכו ⁵³

אל העמרו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם : בשנו ⁵⁴

כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית ⁵⁵

יהוה : לכן הנה ימים באים נאם יהוה ⁵⁶

ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל : כי תעלה כבל השמים ⁵⁷

וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שודדים לה נאם יהוה : קול זעקה ⁵⁸

מבבל ושבר גדול מארץ בשודים : כי שוד יהוה את כבל ואבר ממנה ⁵⁹

קול גדול והמו גליתם כמים רבים נתן שאון קולם : כי בא עליה על ⁶⁰

כבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהודה שלם ⁶¹

ישלם : והשברתי שריה ותכמיה פחותיה וסגליה וגבוריה וישנו שנת ⁶²

עולם ולא יקיצו נאם ה' מלך יהוה צבאות שמו :

כה אמר יהוה צבאות הנזות כבל הרחבה ערער תתערער ושעריה ⁶³

תגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש יועפו :

הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא ⁶⁴

את שריות בן נריה בן מססה בלכחו את צדקיהו מלך יהודה כבל ⁶⁵

בשנת הרבעית למלכו ושרוה שר מנוחה : ויכתב ורמיהו את כל ⁶⁶

הדעה אשר תבא אל כבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה ⁶⁷

הכתבים אל כבל : ויאמר ירמיהו אל שריות כבאך כבל וראית ⁶⁸

וקראת את כל הדברים האלה : ואמרת יהוה אמת דברת אל המקום ⁶⁹

תזה להזכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שממות ⁷⁰

44

ירמיה

נחמה

כִּי־יָדָעוּ
20

וְנָפְלוּ
21, 22.

וְאָשְׁרָה
23.

בְּכֹחַ
24.

וְשִׁבְתֶּם
24.

לְעֵינֵי
25.

הַ
25.

אֶרֶץ
26.

וְלֹא
26.

יִתְּנוּ
27.

עָלֵינוּ
28.

סִמּוֹ
28.

וְאֵחָה
29.

מִחוּ
30.

בְּכֹחַ
31.

מִשְׁנֵי
31.

לְהַגִּיד
32.

תֵּאָגֵד
33. 37.

יִהְיוּ
34.

עַתָּה *agat. Deficit in Dehel.*
ut me fac vide orig.
35. 36. p. 144.

בְּלֵט
36.

יִשְׁבּוּ
36.

אֲמֵנוּ
37.

וְהָיוּ
37.

מֵאֵי
38, 39.

מִשְׁנֵי
39.

יִהְיוּ *a quat. Similitudo in Cas.*
memorans, d. de p. m. m.
similis & m. m. m. m. m. m.
38. 39. X. 18. 2. p. 144.

שָׁשׂוּ
40.

ציה
דמי
נס
רון
כא
על
צה
וכל
פל
לנו
שני
יה
זיה
למס
קה
ענה
על
למס
נת
היה
כיש
פל
לה
ית
קום
ות

היה

היה
היה

היה

כי יוצר הכל הוא ושכט נתלתו יהוה צבאות שמו :
 20 **מפץ** אמה לוי כלי מלחמה ונפצתי כן גוים והשתמי כן ממלכות :
 21.22. ונפצתי כן סוס ורכבו ונפצתי כן רכב ורכבו : ונפצתי כן איש
 23. ואשה ונפצתי כן זקן ונער ונפצתי כן בחור ובתולה : ונפצתי
 כן רעה ועדרו ונפצתי כן אכר וצמדו ונפצתי כן פחות וסגנים :
 24.25. ושלמתי לכל ולכל יושבי כסדים ארץ כל רעתם אשר עשו בציון
 לעיניכם נאם יהוה :

26. הנני ארוך הר המשחית נאם יהוה המשחית ארץ כל הארץ ונשיתי
 ארץ ידוי ערוב וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך להר שרפה :
 27. ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם
 27. יהוה : שאונס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו
 עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו סוס כלק
 28. סמר : קדשו עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה

29. ואת כל ארץ ממשלתו : והרעש הארץ ותהל כי קמה על בבל
 30. מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאין ושב : חדלו גבורי
 כבל לה לחם ישובו במצודת נשתה גבורתם היו לנשים הציטו
 31. משכנתיה נשברו בריחיה : רץ לקראת רץ ריוץ ומגיד לקראת מגיד
 32. להגיד למלך בבל כי נלפדה עירו מקצה : ותמעברות נתפשו וארץ

33. תאגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו : כי כה אמר
 יהוה צבאות אלו ישראל בת בבל פגרו עת הדריכה עוד מעט ובאה
 34. עת הקציר לה : אכלנו הממנו נבוכד צר מלך בבל הציגנו פליריק
 35. בלענו כתיגין מראכרשו מעדני הדיתנו חמסי ושאר על ככל תאמר
 36. ישבת ציון ודמי אל יושבי כסדים תאמר ירושלם : לכן כה

אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימיה
 37. זהובשתי את מקורה : והיתה בבל לגדים מעוז תנים שמה ושרקה
 38. מאין יושב : יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות : בחמם אשית אתו
 משתיהם והשפרתים למען יעלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
 39. יהוה : 40. אורידם ככרים לטבות כאולים עם עתודים : איך נלפדת
 ששך ותתפש תהדת כל הארץ איך היתה לשמה ככל בגוים

עלה

עלה
 עת הקציר לה
 עת הדריכה עוד מעט ובאה
 עת הקציר לה
 עת הדריכה עוד מעט ובאה

33. 6. 17
 34. 1. 17
 35. 1. 17
 36. 1. 17
 37. 1. 17
 38. 1. 17
 39. 1. 17
 40. 1. 17
 a quat demitracu Cas
 uianu. 3. de p. 17
 demis k. m. m. m. m. m. m.
 16. 1. 17. X. 15
 P. J. h. h. h. h. h. h.

14 הנה בא ר' יהוה ועלה מגאזן הירדן אל נוה איתן כי ארבעה ארצם פ
 מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועזני ומי יזרעתי אשר
 15 יעמד לפניו : לכן שמעו עצרת יהוה אשר יעז אל ככל ומחשבותיו
 אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסתכסם צעירי הזאן אם לא ישים
 16 עליום נוה : מקול נתפשה ככל נרעשה הארץ ועקבה בגוים נשמע :
 כה אמר יהוה הנני מעיר על ככל ואל
 1 ישיבי לב קמירוח משחית : ושלחתי לבבל ירים וזוה ויבנקו
 2 את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעהו : אל יורד יורד חרדך
 קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה :
 3 ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחצותיה : כי לא ארמון
 4 ישר אל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
 5 ישראל : נסו מתוך ככל ומלטו
 6 איש נפשו אל תרמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם
 7 לה : פוס זהב ככל ביד יהוה משכרת כל הארץ מינה שתו גוים
 8 על כן יתהללו גוים : פתאם נפלה ככל ותשבר חילולו עליה קחו
 9 צרי למכאזנה אולי תרפא : רפאנו את ככל ונרא נרפתה ועזבוה ונלך
 10 איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונטא ער שחקים : הוציא
 11 יהוה את צדקותינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו :
 12 חברו החצים מלאו השלטים העיר יהודה את רוח מלכי מדיני על
 13 ככל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא נקמת היכול :
 14 אל חומות ככל שאונם החזיקו חמשמר הקימו שמרים
 15 חכינו הארבים כי גם זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל יושבי
 16 ככל : שכנתו על מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעד :
 17 גשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עלוך
 18 הידר : עשה ארץ פכחו מכין חבל בתכמתו
 19 וכתבונתו נטה שמים : לקול תחו חמון מים בשמים ויעל נשאים
 20 מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרותיו : נבער כל
 21 אדם מרעה הוכיש כל צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם : הכל
 22 נמה מעשה העתעים בעת פקרתם ואברו : לא כאלה חלק ועקוב

6 Kaddish
 ואל יורד יורד חרדך

1777 קצתה וכתב יטבני 6

1777

הָרֵב ²⁷ 22.

מָלַח ²⁸ 23.

הִיתָו ²⁴ 24.

נִמְצָ ²⁵ 25.

אָתָו ²⁶ 26.

בָּאוּ ²⁷ 27.

לָהֶו ²⁸ 28.

פָּקֻו ²⁹ 29.

לְהַו ³⁰ 30.

בְּכָל ³¹ 31.

כִּפְטָ ³² 32.

לָ ³³ 33.

נָאֻם ³⁴ 34.

אֲדָנִי ³⁵ 35.

לֹאֻם ³⁶ 36.

בְּנֵי ³⁷ 37.

גֹּאֲלֵנוּ ³⁸ 38.

הַאֲרָץ ³⁹ 39.

בְּכָל ⁴⁰ 40.

נִחַתָּ ⁴¹ 41.

לְנֶשֶׁת ⁴² 42.

פִּסְגָּה ⁴³ 43.

בְּנוֹו ⁴⁴ 44.

אֲלוֹו ⁴⁵ 45.

וְלֹאֻ ⁴⁶ 46.

יַעֲרוּ ⁴⁷ 47.

בַּיָּמִים ⁴⁸ 48.

שָׁמַיִם ⁴⁹ 49.

Handwritten marginal notes in Latin script, partially obscured.

Handwritten marginal notes in Latin script: "paphlagonia..."

Handwritten marginal notes in Latin script: "paphlagonia..."

Handwritten marginal notes in Latin script: "intermisero faciat"

Handwritten marginal notes in Latin script: "intermisero faciat"

Handwritten marginal notes in Latin script: "intermisero faciat"

Handwritten marginal notes in Latin script: "intermisero faciat"

Handwritten marginal notes in Latin script: "intermisero faciat"

ש מ

ל מ
ישך
ותיו
שׁים
מע:
אל
קני
ירך
תה
למן
דוש
לסו
אלם
זים
קחי
מך
צוא
על
רים
שמי
קרי
לך
סתו
אים
פל
זבל
קוב

כ *

*אחרי כבודו
הוא דרך אמת וחסד*

77 קצתה וזכותה וטובתה

זור

ירמיה

22. חרב והחרם אתריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתוך : קול
 23. מלחמה בארץ ושבר גדול : איך נגדע וישבר פטיש כל הארץ איך
 24. היתה לשמה בכל בנאים : יקשתוך וגם נלכדת בכל ואת לא ידעת
 נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה התגדלת ופתח יהוה את אוצרו ויוצא
 את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים :
 26. באור לה מקץ פתחו מאבסי הסלוחה כמו ערמים ותחרו מזה אל תהי
 27. לה שארית : תרכו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת
 28. פקדתם : קול נסים ופלאים מארץ בכל
 29. להגיד בעיון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו : השמיעו אל
 30. ה בכל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אר יחי . פליטה שלמו לה
 כפעלה ככל אשר עשתה עשור לה פי אל יהוה וזה אל קרוש ישראל
 31. לכן פלו בחוריה ברחבותיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא
 נאם יהוה : הנני אליך זרון נאם
 32. אדני יהוה צבאות בי בא יומך עת פקדתוך : וכשל זרון ונפל ואין
 לו מקום וצמי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו :
 33. כה אמר יהוה צבאות עשוקים
 בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביתם החזיקו בם מאנו שלחם :
 34. גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב ריב את ריבם למען הרגע אר
 35. הארץ והרגיו ליושבי בכל : חרב על כשדים נאם יהוה ואל יושבי
 36. בכל ואל שרית ואל חכמיה : חרב אל הכדים ונאלו חרב אל גבוריה
 37. וחתו : חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו
 38. לנשים חרב אל אוצרותיה ובזו : חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ
 39. פסלים היא ובאימים יתהוללו : לכן ישבו צימם את איים וישבו בה
 40. בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון ער דור ודר : כמהפכת
 אלהים את סודם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם אש
 41. ולא יגור בה בן אדם : הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים
 42. יערו מירכתו ארץ : קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם
 43. כיים יהמת ועל סוסים ירכבו ערוך פאיש למלחמה עליך בת בכל :
 שמע מלך בכל את שמעם ורפו ידיו צרה תהויקתהו חיל כיוולדה :
 הנה

1789 61/100/100

Tham in Tabernaculo...

Tham in Tabernaculo...

1782

153

Tham in Tabernaculo...

1782 61/100/100

1782

1782

1782

2 הנביא ו הגידו בגוים ותשמיעו ושאור גם השמיעו אל זכחרו אמרו
 3 נלכדה בבל הכיש בל חת מרוך הכישו עצביה חתו גדוליה ו כי עלה
 עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשפיה ולא יהיה יושב בה
 4 מאדם ועד בהמה נדו הלכו בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה
 וכוונ בני ישראל הפה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה
 5 אלהיהם יבקשו ו ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה
 6 ברית עולם לא תשכח ו צאן אבדות

7 היה עמי רעיםם התעים הרים שובכים מהר אל גבעה הלכו שכתו
 כל מצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם חתת אשר
 8 חטאו ליהוה נוח צדק ומקנה אבותיהם יהוה נדומתוך ככל ומארץ
 9 כשדים יצאו והיכפתורים לפני צאן כי הנה אנכי מעיר ומעלה
 על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו להמשם תלכד הציו כ
 10 כגבור משכיל לא ישוב ריקם והיתרה כשדים לשלל כל שרלית
 11 וישבעו נאם יהוה כי תשכחו כי תעלו שסי נחלתי כי הפוש
 12 כעגלה רשא ותצהלו כאבירים בשה אמכם מאר הפרה וזרדתכם הנה
 13 אחרית גוים מדבר ציה וערכה מקצף יהוה לא תשובו ויהת שממה
 14 כלה כל עבר על כבל ישם וישרק על כל מפותיה ערכו על בבל
 סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמל ואל תן ביהוה חסאה
 15 הרועי עליה סביב נתנה ידה נפלו אשוי תיה נהרסו חומתיה כי נקמת
 16 יהוה היא תנקמו בה כאשר עשתה עשו להוכרתו זורע מכל ותפש
 מגר בעת קציר מפני הרב הונרה איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו
 17 וינוסו ו שח פזורה ישראל אריות

הדיתו הראשון אכחו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר
 18 מלך בבל לכן בה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקר את
 19 מלך בבל ואל ארצו פאשר פקדתי אל מלך אשור ושובבתי את
 ישראל אל נהו ורעה הפרמל והבשן ובהר אפרים ויהלעד תשבוע
 20 נפשו בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל
 ואיננו ואת חסאת יהודה ויא תמצאינה כי אכלת לאשר אשאר
 על הארץ מרתים עלה עליה ואל ישובי פקוד

Lionem solent, tuler
as phel: p. 92

Pastres con palare crof
ant p natos velalio, d'p
hates alio p natos
Theo con p natos
aphe p. 92

Com. p. 92

קני

gesta, pullata fuis
et moti p natos
hates alio p natos
Theo con p natos
aphe p. 92

92

92

92

92

92

אשר

עליו 21

קולך 22 *quod dicitur in scripturis*

גבור

!

חשני 24

וחבו *quod dicitur in scripturis*

לכו *quod dicitur in scripturis*

נאם *quod dicitur in scripturis*

ראצ

קוני 29

להם 30

הצו

עליו 31

דלח 32

לשו

נאם 33

אש 34

ירמו

נהז 35

וחב 36

הרת 37

לח

את

ושני 38

באו

כ

כרם
עלה
כה
הנה
הנה
הנה
רות
כרם
ושר
ארץ
גרה
כ
לה
וש
זנה
זמה
בל
ופת
קש
רע
יות
יער
אל
את
ופע
אל
קני

*Arion salent, testis
a. y. p. 1. 177*

*pastores cum palare con-
ant p. marles velle d. y. p.
fantes, ab alijs, m. l. conu-
thru. d. u. p. s. i. q. l. d. y. p. 1. 178
a. y. p. 1. 179*

*Arion salent, testis
a. y. p. 1. 177*

קני

*quae gestant, quae llata fu-
ce, mod. d. y. p. 1. 177
duenti q. q. ab tere ubi equo fuit
duenti h. p. d. l. u. t. u. e. y. p. 1. 178
lata d. y. p. 1. 179
lata equo gestant, atque a
Vetula tractantur, et a
m. d. i. p. l. u. m. e. n. t. a. o. r. e. q. l. e. g. e. n. t. i. a. p. o. r. t. a. l. i. b. u. s.
lata gestant, quae llata fu-
ce, mod. d. y. p. 1. 178
Arion salent, testis
a. y. p. 1. 179*

קני

קני

קני

ידמיה

לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל ארזים ומחשבותיו
 אשר חשב אל ישביו תימן אם לוא יסתכום צעירי הצאן אם לא ישים
 עליהם נזיהם : מקול נפלים רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע
 קולם : הנה כנשר יעלה וידאח ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב
 גבורי ארזים ביום ההוא כלב אשה מצרה ו

לדמשק בושח חמת וארפור כי שמעה רעה שמעו נמגו בים דאגה

חשקט לא יוכל : רפתח דמשק הפנתה רגום ורשט החזיקה צרה

ותכלים אחזמת כיוורת : איך לא עזבה עיר תחרה קרית משושי :

לכן פלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המרחמה ידמו ביום ההוא

נאם יהוה צבאות והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הודו :

לקררי ולממלכות חצור אשר חפה נבוכד

ראצור מלך בבל זה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדדו את בני

קדם : אהליהם וצאנם יקחו ורועותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו

להם וקראו עליהם מגור מסכיב : גסו גרו מאד העמיקו לשבת ישביו

חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכד ראצור מלך בבל עצה וחשב

עליהם מחשבה : קומו עלו אל גזו שליו יושב לבשח נאם יהוה לא

דלתים ולא ברית לו בדר ישכנו : והיו גמליהם לבז והמוז מקניהם

לשלל וזריתים לכל רוח קצוצי פאה ומפל עבריו אביא את אידם

נאם יהוה : והיתח חצור למעון תנים שממת ער עולם לא ישכ שם

איש ולא יגור בה בן אדם : אשר היה דבר יהוה אל

ירמיהו הנביא אל עולם בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר :

זה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עולם ראשית גבורתם :

והבאתי אל עולם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזריתים לכל

הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא שם נדחי עולם : והחמתני

את עולם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה

את חרון אפי נאם יהוה ושדחתי אתיהם את הררבער כלותי אתם

ושמתי כסאי בעולם והאברתי משם מלך ושדים נאם יהוה : והיתי

באתרית תימים אשוב את שכית עולם נאם יהוה :

והדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ פשדים ביד ירמיהו

הנביא

130. 14. 11. 10.

22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39.

Handwritten note in the top right corner.

47 פֶּמֶשׁ כִּי דִקְרוּ בְנֵיךְ בְּשֵׁבִי וּבְנִיתִיךְ בְּשִׁבּוֹהִי וְשָׁבְתִי שְׁבוּרַת מֵאֵב
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נָאִם יְהוָה עַד הִנֵּה מִשְׁפֵּט מֵאֵב

מ ש
1 לְבַנְי עֲמֹזן כֹּה אָמַר יְהוָה הַבְּנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל אִם יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ מְרוֹעַ
יִרְשׁ מִלְּכָם אֶת גֵּר וְעַמּוֹ בְּעָרָיו יֵשֵׁב לִכְן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם יְהוָה
וְהִשְׁמַעְתִּי אֶל רַבַּת בְּנֵי עֲמֹזן תְּרוּעַת מִלְחָמָה וְהִיתָה לְתֵל שְׁמֵמָה
וּבְנִיתִיהָ בָּאֵשׁ תִּצְתַּנֶּה וְיִרְשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת יִרְשֵׁי אָמַר יְהוָה

3 הִלְלִי לַיהוָה שְׁבוּן כִּי שִׁדְדָה עֵי צַעֲקָנָה בְּנֹת רַבָּה תִּגְרַנֶּה שָׂקִים סְפָדְנָה
וְהַתְּשׁוּטְטָנָה בְּגִדְרוֹתָי מִלְּכָם בְּגוֹלָה יִלָּךְ כֹּהֲנָיו וְשָׂרֵי יִתְדָיו

4 מֶה תִּתְהַלְּלִי בְּעַמֻּקִּים זָב עַמְקֵךְ הַבֵּרַת הַשׁוֹכֵכָה הַבְּטָחָה בְּאַצְרֵיתֶיהָ
5 מִי יִבֵּא אֵלָיו הֲנִנִּי מִבֵּיא עֲלֶיךָ פָּחַד נָאִם אֲדוֹנֵי יְהוָה עֲבָאוֹת מִכֹּל־

6 סִבְיָיִךְ וְנִדְחָתָם אִישׁ לִפְנֵי וְאֵין מִקְבָּץ לְנֹדֵד וְאַחֲרֵי כֵן אֲשִׁיב אֶת־
7 שְׁבוֹת בְּנֵי עֲמֹזן נָאִם יְהוָה לְאֲרוֹם כֹּה אָמַר

ח יְהוָה עֲבָאוֹת הָאֵין עוֹד חֲכָמָה בְּתִימָן אֲבָרָה עֲצַת מְבַנִּים נִסְרָחָה ח
9 חֲכָמָתָם נָסוּ הִפְנוּ הַעֲמֻקּוֹ לְשִׁבְתָּ לְשִׁבְי דָרוֹן כִּי אִיד עֲשׂוּ הַכְּאֵתִי עֲלִיו
9 עַת פְּקֻדְתָיו אִם בְּצָרִים בְּאוֹרֵךְ לֹא יִשְׁאִירוּ עוֹלָלוֹת אִם גִּנְבִים

10 בְּלִילָה הַשְׁחִיתוּ דָיִם כִּי אֲנִי תִשְׁפֹּתִי אֶת עֲשׂוֹ גְרִיתִי אֶת מִסְתָּרוֹ
11 וְנִחַבְתָּ לֹא יִכַל שָׁדַד זָרְעוֹ וְאֶחָיו וְשִׁכְנָיו וְאֵינְנוּ עֲזֹכָה יִתְמִיךְ אֲנִי

12 אֶחָיָה וְאֶלְמִנּוֹתֶיךָ עַל־תִּבְטְחוּ כִּי כֹה אָמַר
יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר אֵין מִשְׁפָּטָם לְשִׁחֹת הַכּוֹס שְׁתוּ וְשָׂמוּ וְאִתָּה הוּא נִקְּהָ

13 תִּנְקָה לֹא תִנְקָה כִּי שְׁתוּ תִשְׁתּוּ כִּי בִי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִם יְהוָה כִּי לְשִׁפָּה
לְחִרְפָּה לְחִרְבַּ וְלִקְלָלָה תִּהְיֶה בְּעֵרָה וְכֹל עֲרִיָה תִהְיֶינָה לְחִרְבוֹת עוֹלָם

14 שְׁמוּעָה שְׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּגוֹיִם שְׁלִיחַ הַתִּקְבָּעוּ וּבָאוּ עֲלֵית
15 וְקוֹמוּ לְמִלְחָמָה כִּי הִנֵּה קָטָן נִתְחַיֵּךְ בְּגוֹיִם בְּזוּי בְּאָרֶם תִּפְלָצְתֶךָ

הַשִּׂיֵּא אֶתְךָ זָרוֹן לִכְךָ שִׁכְנִי בְּחַגְוֵי חֲסִלְעַתְּפִשִׁי מְרוֹם גִּבְעָה כִּי תִגְבִּיֶה
17 בְּנִשְׁר קִנְךָ מִשֶּׁם אֲוֹרֵךְ נָאִם יְהוָה וְהִיתָה אֲרוֹם לְשִׁפָּה כֹּל עֵבֶר

18 עֲלֶיהָ יִשֶׁם וְיִשְׂרָק עַל כָּל מִכְתִּיָּה כִּמְהַפְּכַת סֹהַם וְעַמְרָה וְשִׁכְנֵיהָ
19 אָמַר יְהוָה לֹא יֵשֵׁב שֵׁם אִישׁ וְלֹא יִגוֹר בָּהּ בֶּן אָרֶם הִנֵּה בְּאֲרֵית

יַעֲלֶה מִגְּאוֹן תִּירְדֵן אֶל גְּבוּהַ אֵיתָן כִּי אֲרִיֶעָה אֲרִיֶצְנֹו מַעֲלִית וּמִי בַחוּר
אֲלֵיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כְמוֹנִי וּמִי עֵינֵינִי וּמִי זֶה רַעָה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לִפְנֵי

אֲלֵיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כְמוֹנִי וּמִי עֵינֵינִי וּמִי זֶה רַעָה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לִפְנֵי

Handwritten notes in the left margin, including a large 'ש' and other characters.

Handwritten notes in the left margin, including 'ש' and 'ש'.

Handwritten notes in the left margin, including 'ש' and 'ש'.

מִהָרָג 22
שָׁרָד 23
מוֹפֵט 24
בֵּית 25
מוֹאֵב 26
יְהוָה 27
גֹּסֵד 28
מְרִינֵי *(אֵל עֲבָדָי)* 29
כִּי־נֹו 30
וְנִאֲמוּ 31
עֲשׂוּ 32
יְהוָה 33
לְעֹר 34
מִכְרֵי 35
הַיָּד 36
עֲגֹלוֹ 37
יְהוָה 38
וְלִבִּי 39
עַל־כִּי־כֹ 40
עַל־כֵּן 41
אֵיזוֹ 42
וְהִיר 43
מִי־כֹ 44
הַקָּר 45
אֲשׁוּ 46
עֲלֵיךְ 47
מִזֵּד 48
בֵּי 49
סִתּוֹן 50

Handwritten note in the top right corner.

אזכב

מ ש זרוע

אזכב / יצב

יהנה

מה

Handwritten notes in red and black ink, partially overlapping the main text.

נה

נה

פלד

את

אמל

ח

אמל / אסל / אסל / אסל

עליו

קים

השיר / זכר

וריו

אני

זכר / זכר

אמה

קה

זכר / זכר / זכר

פת

לם

זכר / זכר

ית

הק

זכר / זכר

ית

בר

ים

ית

ור

1. **מח נחיתה :** הכיש מואב כי תחתה הלילי וזעקי הנידו בארנון כי
 2. **שרר מואב :** ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלוץ ואל יהצה ועל
 3. **מופעת :** ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים ועל קריתים ועל
 4. **בית גמול ועל בית מעון :** ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ
 5. **מואב הרחקות והקרבות :** נגדעת קרן מואב וזרעו נשברה נאם
 6. **יהוה :** השכירוהו כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשהק
 7. **גם הוא :** ואם לוא השחק היה לך ישראל אם בגנבים נמצאת כי
 8. **מדי דבריך בו תתנוד :** עזבו ערים ושכנו בסלע ישובי מואב והיו
 9. **כיונה תקנן בעברי פירות שמענו גאון מואב גאת מאד גבהו וגאונו**
 10. **וגאותו ורם לבו :** אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בריו לא כן
 11. **עשו :** על כן על מואב אליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש
 12. **יהוה :** מבכי ועזר אבכה לך הגפן שבמה נשייתך עברוים עדים
 13. **יעזר נגעו על קיאך ועל בצורך שורך נפל :** ונאספה שמהה וגיל
 14. **מברמל ומארץ מואב ויון מיקבים השברתי לא ירד הייר הייר לא**
 15. **היירדו מעקת חשבון ער אלה ער יהוה נתנו קולם מצער ער חרנים**
 16. **עגלת שלישיה כי גם מי נמרים למשמות יהוה :** והשבתי למואב נאם
 17. **יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו :** על כן לבי למואב כחללים יהמה
 18. **ולבו אל אנשי קיר חרש כחללים יהמה על כן יחרת עשה אברו :**
 19. **כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על כל ידים גדות ועל מתנים שקו**
 20. **על כל גנות מואב וברחבתיה כלה מספר כי שברתי את מואב ככל**
 21. **איז חפץ בו נאם יהוה :** איך תמת הלילי איך הפנה ערף מואב בוש
 22. **והיה מואב לשהק ולמתת לכל סביביו :**
 23. **כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאח ופרש פנפיו אל מואב :** נלכדה
 24. **הקריות והמצודות נתפשר והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב**
 25. **אשה מצרה :** ונשמר מואב מעם כי על יהוה הגדיל **פחד ופחת ופח**
 26. **עקבך ישוב מואב נאם יהוה :** הנני מפני הפתח יפל אל הפתח והעלה
 27. **מן הפתח ילכך בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה**
 28. **בצל חשבון עמרו מכת נסים כי אש יצאה מחשבון ולהבה מבין**
 29. **סיון ותאכל פאת מואב וקרקד בני שאון :** אזי לך מואב אבר עם

כמוש

ערים

מלכות מואב
מלכות ישראל
מלכות יהודה

110

חַעֲקוּ הָאֲדָמָה וְהַיִּלְדִּים כְּלִי יִשְׁבַּח הָאָרֶץ : מִקּוֹל שֶׁעֲשִׂיתָ פְּרִסוֹת אֲבִירָיו
 מִרַעַשׁ לְרַכְבּוֹ הַמָּוֶן גַּלְגָּלָיו לֹא הִפְנוּ אֲבוֹתָי אֶל בְּנֵים מִרְפוּץ יָדַים
 עַל הַיּוֹם הַבֹּא לְשִׁדּוֹר אֶת כָּל פְּלִשְׁתִּים לְהִכְרִית לְעַר וּלְצִדּוֹן
 כָּל שְׂרִיד עוֹר כִּרְשֻׁדֵּי יְהוָה אֶת פְּלִשְׁתִּים שְׂאֵרֵיתָי כִּפְתּוֹר :

בָּיִת קִרְחָה אֶל עִיר נְדַמְתָּה אֲשֶׁר קִלּוֹץ שְׂאֵרֵיתָי עִמָּקָם עַד מָתוֹ
 תַּחְגֹּדְדִי : הוּא חָרַב לַיהוָה עַד אַנְתָּה לֹא תִשְׁקָטִי הָאֲסָפִי אֶל תַּעֲרֹךְ
 הַרְגֵעֵנִי וְלִמּוֹ : אֵיךְ תִּשְׁקָטִי וַיהוָה עִוָּה לֵה אֶל אֲשֶׁר קִלּוֹץ וְאֶל חוֹף הַיָּם
 שָׁם יַעֲרָה : לְמוֹאֵב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל הוּא אֶל נָבוּ כִּי שְׂדֵרָה הַבִּישָׁה נִלְכְּדָה קִרְיָתִים הַבִּישָׁה הַמִּשְׁגָּב
 וַחֲתוּתוֹ אֵין עוֹד תַּהֲלֵת מוֹאֵב בְּחִשְׁבֹּן חֲשָׁבוּ עֲלֵיהֶן רַעַה לָכֵן וּנְכַרְיִתְנָה
 מִגּוֹי גַם מִדָּמָן תִּלְמִי אַחֲרָיו תִּלְךְ חָרַב : קוֹל צַעֲקָה מִחוֹנוֹת שָׂדֶה
 וְשִׁבְרֵי גִזְלוֹ : נִשְׁבְּרָה מוֹאֵב הַשְּׁמִיעוּ זַעֲקָה צַעֲרֵיתָי כִּי מַעֲרָה

הַדְּרוֹת בְּכִי יַעֲלֶה בְּכִי כִּי בְּמִזְרַח הַרְוִיחַ צָרִי צַעֲקַת שִׁבְרִי שָׁמְעוּ :
 נָסוּ מִלִּטּוֹ נִמְשַׁכְּם וַחֲתִינָה פְּעוֹזֵר בְּמִדְבָּרֵי כִּי יַעַן בְּטַחְךָ בְּמַעֲשֶׂיךָ
 וּבְאֲצוֹתֶיךָ גַם אֶת תִּלְכְּדֵי וַיֵּצֵא כְּמִשׁ בַּגּוֹזֵה כְּתַנּוּ וְשִׁרְיוֹ יִהְיֶה :

וַיָּבֵא שְׂדֵר אֶל כָּל עִיר וְעִיר לֹא תִמְלֹט וְאֲבָר דַּעֲמָךְ וְנִשְׁמַד דַּהֲמִישְׁךָ
 אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה הִנְנִי צֹץ לְמוֹאֵב כִּי נֵצַח תֵּצֵא וְעַר יִהְיֶה שְׂמֵה תַּחֲיִינָה
 מֵאֵין יוֹשֵׁב בָּהֶן : אֲרוּר עֲשֵׂה מְלֹאכֶת יְהוָה רַמְיָה וְאֲרוּר מְנַע חֲרָבּוֹ
 מִדָּם : שְׂאֵנָן מוֹאֵב מִנְעוּרָיו וְשִׁקֵּט הוּא אֶל שְׁמֵרָיו וְלֹא דַהֲוֹרֵק מְכַל
 אֶל כָּלִי וּבַגּוֹזֵה לֹא תִלְךְ עַל פֶּזַעַמֵּר טַעֲמוֹ בּוֹ וְרִיתוֹ לֹא נִמְרָ :

לָכֵן הִנֵּה זִמְסִים בָּאִים
 נָאִם יְהוָה וְשִׁלַּחְתִּי לָוִי צַעִים וַצַּעְהוּ וּכְלָיו יִרְיָקוּ וּנְבַלְיָהֶם יִנְפְּצוּ :
 וְכֵשׁ מוֹאֵב מִכְּמוֹשׁ כְּאֲשֶׁר בָּשׂוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֵל מִבְּטָחָם :

אֵיךְ תִּאמְרוּ גְבוּרִים אֲנַחְנוּ וְאֲנִשְׁרִיחִל לְמִלְחָמָה : שְׂדֵר מוֹאֵב וְעִרֵיתָ
 עֲלֶיהָ וּמְבַתֵּר בְּחוֹרָיו יִרְדּוּ לְטַבַּח נָאִם תִּמְלֹךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
 קָרוֹב אֵיד מוֹאֵב לְבָא וְרַעַתוֹ מִהֲרַח מֵאֲרוֹן נִדְוָלוֹ כָּל
 סְבִיבָיו וְכָל יַדְעֵי שְׁמוֹ אָמְרוּ אֵיכָה נִשְׁבַּר מִטַּה עוֹז מִקַּל תִּפְאָרְתָּ :

רָדִי מִכְּבוֹד יֹשְׁבֵי בְצַמַּח יִשְׁבַּת בַּת דִּיבּוֹן כִּי שְׂדֵר מוֹאֵב עֲלֶיהָ כִּךְ שַׁחַר
 מִכְּצִדּוֹן : אֶל הַרְדֵּךְ עֲמְרִי וְצַפּוּי שְׁבַת עֲרַעֵר שְׂאֵלֵי נֶס וּנְמַלְטָה אֲמָרִי

low platin...
 as dis, recipe to...
 in...
 id. orig. t. 1 p. 293
 Copied...

למאב

למאב

id. orig. t. 1 p. 293

et amittere...
 as, & transf. de...
 amant, & luge...
 id. orig. t. 1 p. 100

ב 11

ג 12

ד

13.

ה

14.

ו 15. *trans. 3. res. dulatione
p. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

ז

16. *17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

ח

17.

ט

18.

י

19.

יא

vid. clas. diall. p. 281

יב

21. Yacca yulcorone p.

יג

22. Yacu & drypty, mod.

יד

19. vellucans oestr

טו

23. a septent. ad. venit

טז

24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

יז

250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300.

יח

26.

יט

27.

כ

27.

כא

28.

כב

28.

כג

28.

כד

28.

כה

29

כו

29.

כז

11 בארץ צפון אל נהר פרתי על גלעד וקחי צדי בתולת בת מצרים
12 לשוא הרבתי רפאות מעלה אין לך שמעו גוים קלונך וצונחך
מלאה הארץ כי גבור בגבור פשרו יחריו נפלו שניהם :

13 הפטרת בא אל פרעה הרב אל אשר דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא לכוא נבוכד ראצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים
14 הגירו במצרים ורהשמיעו במגדול ורהשמיעו בנגף ובתחפנתם
15 יאמרו התיצב ויחזן לך כי אכלה חרב סביביך : מדוע נסחף

אביריך לא עמד כי יהוה הרפו : 16 הרבה כושל גם נפל איש אל
רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב
17 היונה : קראו שם פרעה מלך מצרים שאז העביר המועד :

18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי פרבור בתרים וכברמל בים
19 יבוא : פלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה
20 עגלה ופהפיה מצרים קרץ

מאין יושב : 21 מצפון בא בא : גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם דמה הפנו
נכו יחריו לא עמדו כי יום איום בא עליהם עת פקרתם : קולה כנחש
22 לך כי בחיל ולכו ובקרדמות באו להכחשבי עצים : פרתו יערה

נאם יהוה כי לא יחקר פי רבו מארבת ואין להם מספר : הכישה
בת מצרים נתנה ביד עם צפון : אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל
26 מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו : ונתתים ביד מבקשי נפשם

וביד נבוכד ראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחריו כן תשכן כימי קדם
27 נאם יהוה : ואמה אל תירא עבדי ועקב
ואל תתת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב
28 יעקוב ושקט ושאנן ואין מתרוד : אתה אל תירא עבדי יעקב נאם
יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל רגזים אשר הודחתך שמה
ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקח לא אנקך :

אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
אל פלשתים בטרם יפת פרעה את עזה : כה אמר יהוה הנח מים
עלים מצפון והיו לגתל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר ויושבי בה
ועקו

277

277

vid. clat. diabl. p. 281
Vaccu pulcro ore p.
Sica e Agypti mod.
Squalentis oestri
in septentrione venit
arg. : Arg. Top. 33
S. 1772
S. 1772

10 77

28 יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד מלוחם : ופליטי הרב
 ישכון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שאריות
 יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני וממהם :
 29 וזאת לכם האות נאם יהודה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען
 הרעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה :

30 כה אמר יהודה הנביא נתן את פרעה הפרע מלך מצרים ביד איביו ובין
 מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדנצר
 מלך בבל איבו ומבקש נפשו : והדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל
 ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר ירמיהו
 2 בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר : כה אמר
 3 יהודה אלהי ישראל עליך ברוך : אמרת אוי נא לי כי יסוף יהודה יגוון
 4 על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחת לא מצאתי : כה תאמר אליי כה
 אמר יהודה הנה אשר בניתו אני הרים ואת אשר נטעתי אני גתש ואת
 5 כל הארץ היא ואתה תבקש דך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה
 על כל בשר נאם יהודה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות
 אשר תלך שם :

1 אשר היה דבר יהודה אל ירמיהו הנביא על הגוים :
 2 למצרים על חיל פרעה נבו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת
 בכרכמש אשר הכה נבוכדנצר מלך בבל בשנת הרביעית
 3 ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה : ערכו מגן וצנה וגשו למלחמת :
 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים
 5 לכתשו הסריגות : מרוע ראיתי תמה חתים נסוגים אחור וגבוריהם
 6 יכתו ומגוס נסו ולא הפגו מגור מסביב נאם יהודה : אל יגוס הקל
 7 ואל ימלט הגבור צפונת על יד נהר פרת כשלו ונפלדו מיהו כי יאר
 8 ועלה פנהרות ותגעשו מימו : מצרים כי יאר ועלה וכנהרות ותגעשו
 9 מים ויאמר אערה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה : עלו הסוסים
 10 והתהלכו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוש תפשי מגן ולודים תפשי
 מוצריו ואכלה חרב ושבעת ורותה מדמם כי זבת לארני יהודה צבאות

14.
 15.
 16.
 17. סוף
 18.
 19.
 20.
 21.
 22.
 23.
 24.
 25.
 26.
 27.

14. וכדבר ו' ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם

בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר הורה מנשאים את נפשם

15. לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים ו' ויענו את ירמיהו כל

האנשים הירעים כי מקטרות נשיתם לאלהים אחרים וכל הנשים

העמרות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרום לאמר

16. הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך :

17. כי עשה נעשה את כל הדברי אשר יצא מפיו לקטר למלכת

השמים והסוד לה נסכים כגשר עשינו ונתנו ואברינו מלכינו

18. ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשבב לחם ונהיה טובים ורעה

19. לא ראינו : ומן אז חלנו לקטר למלכת השמים והסוד לה נסכים

20. חסרנו כל ובהרב וברעב חמנו וכי נתנו מקטרים למלכת

השמים וירי סוד לה נסכים המבלערי אנשינו עשינו לה כונים לה

21. והעצה והסוד לה נסכים : ויאמר ירמיהו

אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר

22. לאמר : הלא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם

אתם ואבותיכם מלכים ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה

23. על לבו : ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם ספני התועבת

אשר עשיתם ותהי ארצכם לתרבות ולשמרה ולקללה מאיז יושב

24. בתוים הזה : מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם

בקול יהוה ובחורתו ובחקתיו ובערותיו לא הלכתם על כן קראת

25. אתכם הרעה הזאת כיום הזה : ויאמר ירמיהו

יהודה

10 וּבָאָה וְהִכָּה אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר לַמּוֹת לַמּוֹת וְאֲשֶׁר לְשִׁבּוֹ לְשִׁבּוֹ
 11 וְאֲשֶׁר לְחִרְבַּת לְחִרְבַּת וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּבֵתִי אֱלֹהֵי מִצְרַיִם וְשִׂרְפָם וְשִׂבָם
 זַעֲמָה אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם כְּאֲשֶׁר יַעֲמָה הָרְעֵה אֶת בְּגָדוֹ וְיִצֵּא מִשֵּׁם כ
 12 בְּשִׁלּוֹמוֹ וְשִׁבַר אֶת מַצְבּוֹת בֵּית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת בְּתוּ
 אֱלֹהֵי מִצְרַיִם וְשָׂרָף בְּאֵשׁ :

13 הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֵל יְרֵמְיָהוּ אֵל כָּל הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הַיֹּשְׁבִים בְּמִגְדוֹ וּבְתַחְפְּנַחֶם וּבְנֶגַף וּבְאֶרֶץ פְּתוּרִים לֵאמֹר : כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם אֶת כָּל הָרְעוּהָ אֲשֶׁר הִבְאֵרְתִּי
 עַל יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל עַרְי וְהוֹדָה וְהִנֵּם חֲרִיבָה הַיּוֹם הַזֶּה וְאִין כְּהֵם יוֹשֵׁב
 14 מִפְּנֵי רַעַתְם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסְנִי לָלֶכֶת לְקַטֵּר לְעַבְדֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 15 אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם הֵמָּה אַתֶּם וְאֲבֹתֵיכֶם : וְאֲשַׁלַּח אֵלֵיכֶם אֶת כָּל עֲבָדֵי
 הַנְּבִיאִים הַשְּׂכֵם וְשַׁלַּח לֵאמֹר אַל נָא תַעֲשׂוּ אֶת דְּבַר הַתַּעֲבָרָה הַזֹּאת
 16 אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי : וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם לְשׁוֹב מְרַעַתְם לְבַלְתִּי
 קַטֵּר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים : וְתַתְּךְ חֲמַתִּי וְאִפִּי וְתִכְעַר בְּעַרְי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
 יְרוּשָׁלַם וְתִהְיֶינָה לְחֲרִיבָה לְשִׁמְמָה כַּיּוֹם הַזֶּה :

17 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְמָה אַתֶּם עוֹשִׂים רַעַת
 גְּדוּלָה אֵל נַפְשֹׁתְכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ וְאִשָּׁה עוֹלָל וְיֹונָק מִהוֹד
 18 יְהוּדָה לְבַלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׂאֵרִית : לְהַכְעִסְנִי בְּמַעֲשֵׂי יָדֵיכֶם לְקַטֵּר
 לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים לְגוֹר שֶׁם לְמַעַן הַכְרִית
 19 לָכֶם וּלְמַעַן הִיָּוְתֶכֶם לְקַלְדָּה וּלְחֲרִיבָה בְּכָל גּוֹי הָאָרֶץ : הַשְּׂכַחְתֶּם אֶת
 רַעוֹת אֲבֹתֵיכֶם וְאֶת רַעוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת רַעוֹת נְשָׂיו וְאֶת רַעוֹתֵיכֶם
 20 וְאֶת רַעוֹת נְשִׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם : לֹא דָכְאוּ
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יֵרָאוּ וְלֹא חָלְכוּ בְּתוֹרָתִי וּבְחֻקֵּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם
 21 וּלְפָנֵי אֲבֹתֵיכֶם : לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי

12 יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֶׁם פְּנִי כִכֶם לְרַעַת וּלְחֻכֵּי אֶת כָּל יְהוּדָה : וּלְקַחְתִּי
 אֶת שְׂאֵרֵי יִת וְהוֹדָה אֲשֶׁר שָׁמוּ פְנֵיהֶם לְבוֹא אֶרֶץ מִצְרַיִם לְגוֹר שֶׁם
 וְתָמוּ כָל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם יִפְּלוּ בְּחִרְבַּת בְּרַעַב יִתְמוּ מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל בְּחִרְבַּת
 22 וּבְרַעַב יִמְרוּ וְהָיוּ לְאֵלָה וּלְשִׁפָּה וּלְקַלְדָּה וּלְחֲרִיבָה : וּפְקַדְתִּי עַל
 דְּבַר יוֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כְּאֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עַל יְרוּשָׁלַם בְּחִרְבַּת בְּרַעַב

שקל

18.

מ

מ

19

20.

מ

21.

22.

מ

מ ג 26

מ

2.

מקור

א

23.

24.

א

25.

א

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

ז
ס
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

סד

סדר

ולא יהיה להם שריר ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם :
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּכָאֲשֶׁר

בְּדָבָר אֲפִי וּחְמַרְוֵי עַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כֵּן הִתְדַבֵּר חֲמַרְוֵי עֲלֵיכֶם בְּבָאֲכֶם
מִצִּירִים וְהִיתֶם לְאֱלֹהֵי וּלְשִׁמְרֵי וּלְקַלְלָה וּלְחַרְפָּה וְלֹא תִרְאוּ עוֹד אֶת

19 הַמָּקוֹם הַזֶּה : דָּבַר יְהוָה עֲלֵיכֶם שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲלֵי תִבְאוּ מִצִּירִים

20 יָדַעְתֶּם תִּדְעוּ כִּי הִעֲלִיתִי בְכֶם חַיִּים : כִּי הִתְעַתֶם בְּנַפְשֵׁיכֶם כִּי אֶהְיֶה
שְׁלֹחֲתֶם אֲתִי אֶל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הֲתַפְּלֵל בְּעַדְנוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

21 וְכָבַד אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֵּן הִגַּדְנוּ וְעָשִׂינוּ : וְאֵיךְ לָכֵן תִּהְיֶה

22 וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֵן אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי אֵיכֶם : וְעַתָּה
יָדַע תִּדְעוּכִי בְּחָרֵב בְּרַעֲב וּבְדָבַר תְּמוּתוֹ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר הִפְצַתֶם לְבוֹא

וְיִהְיֶה כִכְלוֹת יִרְמְיָהוּ וְדָבַר אֶל

כָּל הָעָם אֶת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְו יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֵלֵיהֶם

אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : וַיֹּאמֶר עֲזַרְיָה בֶן

הַשֹּׁשֶׁיָה וְיֹחָנָן בֶּן קֶרֶחַ וְכָל הָאֲנָשִׁים הַזֵּדִים אָמְרִים אֶל יִרְמְיָהוּ שֶׁקֶר

אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם

כי ברוד בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הפסידים

3 לחמית אתנו ולהגלות אתנו בכל : ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי

4 החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה : ויקח יוחנן בן

קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל רהגים

5 אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה : את הגברים ואת הנשים ואת

הַיָּסָף וְאֵת בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל הַנַּפְשׁ אֲשֶׁר הֵינִי נְבוּזַרְאֲדָן רַב־

טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך

6 בן נריהו : ויבאו ארץ מצרים כולא שמעו בקול יהוה ויבאו עד

7 תחפנחס : ויהי

דָּבַר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ בְּתַחֲפַנְחָס לֵאמֹר : קַח בְּדָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת

וְשִׁמְנֶתָם בְּמֶלֶט בְּמֶלֶךְ בֶּן אֲשֶׁר בְּפֶתַח בַּיִת פְּרַעֲוָה בְּתַחֲפַנְחָס לְעֵינֵי

אֲנָשִׁים וְהוֹדִים : וְאָמַרְתְּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלִקְחָתִי אֶת נְכוּכַד רֶאֶצֶר מֶלֶךְ כְּבָל עֲבָדִי וְשִׁמְתִי

כִּסְאוֹ מִמַּעַל לְאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר שִׁמְנָתִי וְנָטַח אֶת שִׁפְרוּרוֹ עֲלֵיהֶם

ובאה

62

צדקה

מ ב

נתנה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ :
 ויגשו כל שרי החילים ויחננו בן קרח ויזניה
 בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול : ויאמרו אל ירמיהו הנביא
 תפל נא רתנתנו לפניך והתפלל בערנו אל יהוה אלהיך בער כל
 השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו :
 ויגר לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר
 נעשה : ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה
 אלהיכם כדבריכם ויהי כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם הגיד לכם
 לא אמנע מכם דבר : והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת
 ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלח יהוה אלהיך אלינו בן נעשה
 167 : אם טוב ואם רע בקולי יהוה אלהינו אשר אנכי ו שלחם אתך אנתנו
 אליו נשמע למען אשר יטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו :
 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר
 7 יהוה אל ירמיהו : ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים
 9 אשר אתו ולכל העם למקטן ועד גדול : ויאמר אליהם כה אמר
 יהוה אלהי ישראל אשר שלחתי אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו :
 10 אם שוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם
 11 ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם : אל תיראו מפני
 מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו מפניו נאם יהוה כי
 12 אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו : ואתן לכם רחמים
 13 ורחם אתכם והשיב אתכם אל ארצתכם : ואם אמרים אתם לא
 14 נשוב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם : לאמר לא כי
 15 ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע ו
 16 וירחם לא נרעבושם נשב : ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית
 יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום רשעים
 16 פניכם לבא מצרים וכתבתם לגור שם : והיתה התרבות אשר אתם
 יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
 17 ממנו שם ירבק אחריכם מצרים ושם תמותו : ויהיו כל האנשים אשר
 שמו את פניהם לכווא מצרים לגור שם ימותו בתרב ברעב ובדבר

ד

ד 1.

ד

ד 4.

ד 5.

ד 6.

ד

ד 7.

ד

ד 8.

ד

ד 9.

ד

ד 10. ^ב207

ד

ד

ד

ד 11.

ד 12.

ד 13.

ד

ד 14.

ד 15.

ד

ד 16.

ד 17.

ד

ד 17. ^ב208.

ד 18.

62

שלך

ירמיה

צפורה

מ נ

א

ל

ו

ר

ת

ם

ה

ה

אנחנו

ז

ד

ס

ק

ם

נ

ו

ס

א

ט

ו

ת

ז

ם

ג

ם

ג

ם

ב

האנשים אשר היו אהו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב
 2. וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ ואת כל היהודים אשר היו
 אהו את גדליהו במצפה ואת הכשרים אשר נמצאו שם את אנשי
 4. המלחמה תכה ושמעאל ויהי ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא
 5. ידע ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגדליהו וקן
 6. וקרעי בגדים ומתגדרים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה ויצא
 7. ושמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש
 אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם ויהי כבאם אל תוך
 העיר וישחטם ושמעאל בן נתניה אל תוך הכור הוא והאנשים אשר
 8. אתו ויעשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ושמעאל אל תמתנו כי
 יש לנו מסמנים בשדה חטים ושערים ושמון ודבש ויחדל ולא המיתם
 9. בתוך אחיהם והכור אשר השליך שם ושמעאל את כל פגרי האנשים
 אשר הכה ביד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך
 10. ישראל אתו מלא ושמעאל בן נתניה חללים וישפ ושמעאל את כל
 שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים
 במצפה אשר הפקיד נבוזר אדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם
 וישבם ושמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון
 11. וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר
 12. עשה ושמעאל בן נתניה ויקחו את כל האנשים וילכו להחם עם
 13. ושמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר בגבעון ויהי
 כראות כל העם אשר את ושמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי
 14. החילים אשר אתו וישמחו ויסבו כל העם אשר שבה ושמעאל מן
 15. המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח וישמעאל בן נתניה נמלט
 בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון
 16. ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם
 אשר השיב מאת ושמעאל בן נתניה מן המצפה אתר תכה את גדליהו
 בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב
 17. מגבעון וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת
 18. לבוא מצרים מפני הכשרים כי יראו מפניהם כי תכה ושמעאל בן
 נתניה

10. 22

17. 23

נתניה

5. ללכת שמה לך : ועודנו לא ישוב ושבת אל גדליה בן אחיקם בן
 שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושבת אתו בתוך העם או אל
 כל הישר בעיניך ללכת לך ויהיו לו רב שבחים בארחה ומשאת
 6. וישליחו : ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישבת אתו
 7. בתוך העם הנשארים בארץ : וישמעו כל
 שרי החילים אשר בשדה חמה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את
 גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלח
 8. הארץ מאשר לא הגלו בבליה : ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל
 בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרתושריה בן תנתמרת ובני עופי ה
 9. הנטפתי ויוניהו בן המעכתי חמה ואנשיהם : וישבע להם גדליהו
 בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים
 10. שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם : ואני הנני ישב במצפה
 לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקוץ ושמן ושמו
 11. בכליכם ושבו בעריכם אשר תפשתם : וגם כל היהודים אשר
 במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך
 בבל שארית יהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן
 12. וישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה
 אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקוץ הרבה מאד :
 13. ויוחנן בן קרת וכל שרי החילים אשר בשדה
 14. באו אל גדליהו המצפתה : ויאמרו אליו הידע תדע פי בעליו מלך
 בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניהו להכתב נפש ולא האמין להם
 15. גדליהו בן אחיקם : ויוחנן בן קרת אמר אל גדליהו בסתר במצפה
 לאמר ארכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניהו ואיש לא ידע לפיה וככה
 16. נפש וגפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה : ויאמר
 גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרת אל תעש את הדבר הזה כי
 1. שקר אתה דבר אל ישמעאל : ויהי
 בתוך השביעי בא ישמעאל בן נתניהו בן אלישמע מוצר רזמלוכה
 ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה
 2. ואכלו סלילים וחרו במצפה : ויקם ישמעאל בן נתניהו ועשרת

א מ

חי
 ויהי
 מס⁶
 פל⁷
 פק⁸
 הפ⁹
 בע¹⁰
 נב¹¹
 הש¹²
 ביו¹³
 רב¹⁴
 אב¹⁵
 וכן¹⁶
 ויהי
 דן¹⁷
 ת¹⁸
 יש¹⁹
 לפ²⁰
 ת²¹
 ת²²
 ס²³
 ט²⁴
 ר²⁵
 ת²⁶
 ת²⁷
 י²⁸
 י²⁹
 ל³⁰

64

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

חיל פסלים אחריהם וישגו את צדקיהו בערכור ירחו ונקחו אתו
 ויעלהו אל נבוכד ראצר מלך בבל רבלתח בארץ חמת וידבר אתו
 6 משפטים וישתמלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת
 7 כל חרי יהודה שתטמלך בבל ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו
 8 בכתשמים לבוא אתו בבלה ואת בית המלך ואת בית העם שרפו
 9 הכשדים באש ואת חמות ירושלם נתצו ואת יתר העם הנשארם
 בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארם הגלה
 10 נבוזר ארן רב טבחם בבל ומן העם חרלים אשר אין להם מאומה
 השאיר נבוזר ארן רב טבחם בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים
 11 ביום ההוא ויצו נבוכד ראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזר ארן
 12 רב טבחם לאמר קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה דעפי
 13 אם כאשר ידבר אליך בן עשה עמו וישלח נבוזר ארן רב טבחם
 14 ונבושזבן רב סרים ונגנל שראצר רב מגוכל רבי מלך בבל וישלחו
 ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם
 בן שפן להוצאתו אל הבית וישב בתוך העם

15 ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיותו עצור בחצר המטרה לאמר
 16 הרוך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני מביא את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו
 17 לפניך ביום ההוא והצלתך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד
 18 האנשים אשר אתה יגור מפניהם כי מלט אמלטך וכחרב לא תפול
 והיתה לך נפשך לשל כי כשתת בי נאם יהוה

19 ודבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אתרי שלח אתו נבוזר ארן רב
 טבחם מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות
 2 ירושלם ויהודה המגלים בבלה ויוקח רב טבחם לירמיהו ויאמר אליו
 3 יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה ויבא ויעש
 יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם
 4 דבר הזה ועמה הנה פתחתך היום מן האזקים אשר על ידך אם
 טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עלך ואם רע בעיניך
 לבא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך
 ללכת

17 אֲשֶׁר מִבְּקָשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל צְדָקְיָהוּ כֹה אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם יֵצֵא תֵצֵא אֶל שְׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְחִיתָה
 18 בַּפֶּשֶׁךְ וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשְׂרַף בְּאֵשׁ וְחִיתָה אַתָּה וּבֵיתְךָ וְאִם לֹא תֵצֵא
 אֶל שְׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וְשִׂרְפוּדָהּ בְּאֵשׁ
 19 וְאַתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדָם וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ
 אֶל יִרְמְיָהוּ אֲנִי דָאֵג אֶת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּיַד הַכַּשְׂדִּים פֶּן יִתְּנוּ
 20 אֶתִּי בְיָדָם וְהִתְעַלְּרוּ בִּי וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ לֹא יִתְּנוּ שָׁמַע נָא בְּקוֹל יְהוָה
 21 לְאֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ וַיִּשְׁכַּח לֶךְ וַתְּחִי נַפְשְׁךָ וְאִם מֵאֵן אַתָּה לֵצְאָת
 22 זֶה דֹבֵר אֲשֶׁר תִּרְאִי יְהוָה וְהִנֵּה כָל הַנְּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בְּבֵית
 מֶלֶךְ יְהוּדָה מוֹצֵאוֹת אֶל שְׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִנֵּה אִמְרַת הַסִּיתוּן וּכְלוּ לֶךְ
 23 אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹךְ הִסְבְּעוּ בְּבֶן רַגְלֶךָ נִסְגּוּ אַחֲרָיִךְ וְאֵת כָּל נְשֵׁיךָ וְאֵת
 בְּנֵיךָ מוֹצֵאִים אֶל הַכַּשְׂדִּים וְאַתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדָם כִּי בְיַד מֶלֶךְ בָּבֶל
 תִּתְּמַשׁ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרַף בְּאֵשׁ
 24 וַיֹּאמֶר צְדָקְיָהוּ אֶל יִרְמְיָהוּ אִישׁ אֵל יֵדַע בְּדַבְרֵיךָ הָאֵלֶּה וְלֹא תָמוּת
 25 וְכִי יִשְׁמְעוּ הַשְּׂרִים כִּי דִבַּרְתָּ אֵתְךָ וּבָאוּ אֵלֶיךָ וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הַגִּידְתָּ
 26 בָּאֲזְנוֹנוֹ מַה דִּבַּרְתָּ אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַכַּתֵּר מִפִּנּוּ וְלֹא נִמְיָתָךְ וּמַה דִּבַּר
 אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם סִפִּיל אֲנִי תַחְתָּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְבַלְהִי
 הַשִּׁבְנֵי בֵּית יְהוֹנָתָן לְסוֹת שָׁם
 27 וּבָאוּ כָל הַשְּׂרִים אֶל יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׂאָרוּ אִתּוֹ וַיַּגִּד לָהֶם כְּכָל הַדְּבָרִים
 28 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיִּחְרְשׁוּ מִפִּנּוּ כִּי לֹא נִשְׁמַע הַדְּבָר : וַיִּשְׁכַּח
 יִרְמְיָהוּ בַּחֲצֵר הַמְּטָרָה עַד יוֹם אֲשֶׁר גִּלְפָדָה יְרוּשָׁלַם וְהָיָה בְּאֲשֶׁר
 גִּלְפָדָה יְרוּשָׁלַם
 בְּשֵׁנָה הַתְּשִׁיעִית **h**
 לְצְדָקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בַּחֲדָשׁ הָעֲשָׂרִי כְּאֲנֹכִי וְרָאָה מֶלֶךְ בָּבֶל וְכָל
 חֵילוֹ אֶל יְרוּשָׁלַם וַיִּצְרוּ עָלָיו : בְּעֶשְׂתֵּי עָשָׂר שָׁנָה לְצְדָקְיָהוּ בַּחֲדָשׁ
 הָרְבִיעִי בַּתְּשִׁיעִרָה לַחֲדָשׁ הַבְּקָעָה הָעִיר : וּבָאוּ כָל שְׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל
 וַיִּשְׁבּוּ בְּשַׁעַר הַתּוֹךְ נִרְגַל שְׂרָאָצַר סַמְנַר גְּבוּ שֵׁר סָכִים רַב סָרִיס נ
 נִרְגַל שְׂרָאָצַר רַב מִגְּוֹל שְׂאֵרֵי שְׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל : וַיְהִי כַאֲשֶׁר רָאָם
 צְדָקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְכָל אֲנָשֵׁי הַמְּלָחָמָה וַיִּבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ לַיְלָה מִן
 הָעִיר דֶּרֶךְ גִּזְן הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעַר בֵּין הַחֲמַתִּים וַיֵּצֵא דֶּרֶךְ הָעֲרֵבָה וַיִּרְדְּפוּ

the following is a copy of the text
 from the manuscript
 1 Sam. 23:15-17
 24

דמיון

ש

בן יצחק אבן עזרא ז"ל

2. דוד

היו

3. והיו

4. המן

אל

המן

פדו

5. לרנ

6. אתה

המן

7. מים

סרו

8. בשג

9. ארנ

את

10. בעיו

שלג

11. ויקר

ויקר

12. בכתב

13. והמן

את

14.

הנבו

12. דרמ

צדק

16. וישב

עשה

17.

ירמיהו

בן סתן וגדליהו בן פשתור ויכח בן שלמיהו ופשחור בן מלכיהו את
 2. הרבנים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר : כה אמר יהוה
 ה' יושב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב וברב ויהי צא אל הכשרים יהוה
 3. והיתה לו נפשו לשלל וחי :
 4. הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בכל ולכדה : ויאמרו השרים
 אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על בן הוא מרפא את ידו אנשו
 הפלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כי
 5. בדברים האלה כ"י האיש רחם אנחנו רשע לשלום לעם הזה כ"י אם
 6. לרעה : ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל
 7. אתכם דבר : ויקחו את ירמיהו וישליכו אותו אל חבור מלכותו בן
 8. המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין
 9. מים כי אם מיט וישבע ירמיהו בטיט : וישמע עבד מלך הכושי איש
 10. סרים והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל חבור והמלך יושב
 11. בשער בנימן : ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר
 12. אנני המלך תרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא
 13. את אשר השליכו אל חבור ויסת תחתיו מפני הרעב כי אין להם עוד
 14. בעיר : ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בורך מזה
 15. שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן חבור בטרם ימות :
 16. ויקחי עבד מלך את האנשים בערו ויבא בית המלך אל תחת האוצר
 17. ויקח משם בלוי הסתבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל חבור
 18. בחבלים ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלוי הסתבות
 19. ותמלחם תחת אצילות ויך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן : וימשכו
 20. את ירמיהו בחבלים ויעלו אותו מן חבור וישב ירמיהו בחצר המטרה
 21. וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו
 22. הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהודה ויאמר המלך אל
 23. ירמיהו שאל אני אתך דבר אל הכהן מפני דבר : ויאמר ירמיהו אל
 24. צדקיהו כי אני רך הלוא המת תמיתני וכי אי עזב לא תשמע אלי :
 25. וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר
 26. עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים האלה

אשר

ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אד יהוה אלהינו :

4 וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכרוא

5 וחיל פרעה יצא מצרים וישמעו הכשדים הערים על ירושלם את

6 שמעם ועלו מעל ירושלם : ויהי דבר יהוה אל

7 ירמיהו הנביא לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל כהתאמרו אל

8 מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנהי חיל פרעה היצא לכם

9 לעזרה שבל ארצו מצרים : ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת

10 ולכדה ושרפה באש : כה אמר יהוה אל תשאו

11 נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו : כי אם

12 הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מוקרים

13 איש באהל וקומו ושרפו את העיר הזאת באש : והיה בהערות

14 חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה :

15 ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן

16 וחיל הוא בשער בנימן ושם בעל פקודת

17 השמו יראה בד שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר

18 אל הכשדים אתה נפל : ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים

19 ולא שמע ארני ויתפש יראה בירמיהו ויבאחו אל השרים : ויקצפו

20 השרים על ירמיהו והכזיבו אתו ונתנו אתו בית יהונתן

21 הספר כי אתו עשו לבית הכלא : כי בא ירמיהו אל בית הבור ואר

22 החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים :

23 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו כסתר ויאמר

24 היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו ויש ויאמר ביד מלך בבל תנתן :

25 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה תשאתי לך ולעבדיך ולעם הזה

26 כי נתתם אותי אל בית הכלא : ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר

27 לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת : ועתה שמע נא אדוני

28 המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא

29 אמות שם : ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה

30 ונתן לו כפר לחם ליום מחוץ האפים עד תסכל הולחמן העיר

31 וישב ירמיהו בחצר המטרה : וישמע שפטיה

הציר 6

6742

7777

adatum s. admittit
acceptat. respicitur
cap. 36. v. 12. 26.

שפטיה

ל ח

ירמיה

21. באזני המלך את כל הדבריו : ושלח המלך את יהוידי למחל ארת

המג

22. וכתב

23. התור

קקנ

והש

24. על

25. הש

26. במו

ורה

לקו

27.

28. ואת

אתו

29. תה

תא

בלו

30. והל

יתו

31. תה

ועו

32. יהו

מגו

ירכ

ועו

37. וימ

2. נבו

3. תא

צרו

קצ"ג

א
ת
א
ל
ל
כ
ס
א
ת
א
ו
א
מ
ר
י
ם
י
ו
ת

י
מ
נ
ד
ת
מ
ר
י
ם
י
פ
ו
י
ת
נ
ל

מ
ר
:
ו
ת
מ
ר
ד
נ
י
ל
א
ת
י
ר
ת

קצ"ג

קצ"ג

quod ut nunc admittat
accepto et repudiat
cap. 36. 7. 26.

ל ח

קצ"ג

21. באזני המלך את כל הדברים : וישלח המלך את יהודי לקחת את
המגלה ויקחה משפת אל ישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך
22. ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך : והמלך יושב בית
23. החורף בחדש התשיעי ואת האה לפניו מבשרת : ויהי
כקרוי יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר ו
והשליך אל האש אשר אל האה עד הם כל המגלה על האש אשר
24. על האה : ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו ח
25. השמעים את כל הדברים האלה : וגם אלתן דרתיהו וגמריהו הפגעו
26. במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם : ויצוה המלך את
ירמיהו בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עכדאל
לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרים יהוה :
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה
27. ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר : שוב קח לך מגלה
אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה
28. הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה : ועל יהויקים מלך יהודה
29. תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע
כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל ותשתית את הארץ הזאת
30. ותשבית ממנה אדם ובהמה : לכן כה אמר
יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבולתו
31. תהיה משלכת להרב ביום ולקרח בלילה : ופקודתי עליו ועל זרעו
ועל עבדיו את עונם והכאתי עליהם ועל ישבי ירושלים ואל איש
32. יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו : וירמיהו לקח
מגלה אחרת וכתב אל ברוך בן נריהו הספר וכתב עליה מפי
ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש
ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה :

337 וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו מותת כנתינו בן יהויקים אשר המלך
נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה : ולא שמע הוא ועבדיו ועם
34. הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא : וישלח המלך
צדקיהו את יהוכל בן שלמיהו ואת צפניהו בן מעשיהו הכהן אל
ירמיהו

מגלה

ושובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם :

4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו
 5 את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת הספר : ויצוה ירמיהו
 6 את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה : ובאת אתה
 וקראת במגלה אשר פתכת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה
 7 ביום צום וגם באזני כל יהודה הנבאים מעריהם תקראם : או לי תפל
 8 תחנתם לפני יהוה ושובו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה
 9 אשר דבר יהוה אל העם הזה : ויעש ברוך בן נריה ככל אשר
 צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה :

Item Summisle pta
Mpeuta mit

9 ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 בחודש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם
 10 הנבאים מערי יהודה בירושלם : ויקרא ברוך בספר את דברי
 ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פרתח
 11 שער בית יהודה החודש באזני כל העם : וישמע מליהו בן גמריהו
 12 בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר : וירד בית המלך על לשכת
 הספר והגהה שם כל השרים ושבים אלישמע הספר ודליו בן ש
 13 שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו
 14 וכל השרים : ויגד להם מיכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא
 15 ברוך בספר באזני העם : וישלחו כל השרים אל ברוך את יהוי
 בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת כה באזני
 העם קחנה ברך וקח ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא
 16 אליהם : ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם
 17 ויהי כשמעם את כל הדברים פתח איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך
 הגיד נגיד רפך את כל הדברים האלה : ואת ברוך שאול לאמר
 18 הגיד נאלנו איך פתכת את כל הדברים האלה מפיו : ויאמר להם
 ברוך מפיו ויקרא אליו ארז כל הדברים האלה ואני כתב על הספר
 ויאמרו השרים אל
 19 בדי :

שב
bore Iskeusatra

20 ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש בה ידע איפה אתם : ויבאו
 אל המלך חצרה ואת המגלה הפקידו בלשכת אלישמע הספר ויגידו

תחיל 8.

בקו

אנו 9.

ושנו 10.

צונ 11.

ונא

ביר 12.

לאנ 13.

ולין

הורג 14.

יתו

אלו 15.

הנו

מע

אש

פיו 16.

לא 17.

אלו

תנו 18.

שם

יהו

אנ

אנ 19.

אנ

1 14 36

2

אלו

3.

שמו

זכרי, זכרי ושמאל 49

ירמיה

8 תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם : ונשמע
 בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר עונו לבלתי שתות יוץ כל ימינו
 9 אנחנו נשינו בנינו ובנותינו : ולבלתי בנות בתים לשבתנו וזכרם
 10 ושנה וזרע לא יהיה לנו : ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר
 11 עונו יהונדב אבינו : ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ
 ונאמר באו ונבוא ירושלים מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב
 12 בירושלים : ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 13 לאמר : כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל תלך ואמרת לאיש יהודה
 ולשכי ירושלים הלווא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה :
 14 הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר עוה את בניו לבלתי שתות
 יוץ ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אברהם ואנכי דברתי
 15 אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי : ואשלח אליכם את כל עברי
 הנביאים השכם ושלתי לאמר שבו נא איש מרכו הרעה והטיבו
 מעליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה
 אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיחם את אונכם ולא שמעתם אליו
 16 כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צוה והעם הזה
 7 לא שמעו אלי : לכן כה אמר יהוה
 אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל ישבי
 ירושלים את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
 18 שמעו ואקרא להם ולא ענו : ולכית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב א
 אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם :
 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת
 איש ליהונדב בן רכב עמר לפני כל הימים :
 ויהי בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה חיה
 2 הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר : קח לך מגדת ספר וכתבת
 אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל
 3 כל הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה : אולי
 ושמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען
 ושובו

15 36

45
6

14 מצרים מבית עבדים לאמר : מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו
 העברי אשר זכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא
 15 שמעו אבותיכם אלי ולא השו את אונם : ותשבנו אתם היום ותעשו
 את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ומרתו ברית לפני בבית
 16 אשר נקרא שמי עליו : ותשבו ותחללו את שמי ותשבנו איש את
 עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ומכבשו אתם
 להיות לכם לעבדים ולשפחות :

17 לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש
 לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל
 18 הדבר ואל הרעב ונחתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ : ונחתי
 את האנשים העברים את בריתי אשר לא הקימו את דברי הברים
 19 אשר פרתו לפני העגל אשר פרתו לשנים ויעברו בין בתריו : שרי
 יהודה ושרי ירושלים חרסים והפתנים וכל עם הארץ העברים בין
 20 בתרי העגל : ונחתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והייתה
 21 גבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ : ואת צדקיהו מלך
 יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך
 22 בבל העלים מעליכם : הנני מצוה נאם יהוה וחשבתים אל העיר
 הזאת וגלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שכמה
 מאין ישוב :

ל ה

גמאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר : הרוך אל
 בית הרכבים ורברת אותם והבאותם בית יהודה אל אחת הלשכות
 3 וחשקית אותם יין : ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת
 4 אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים : ואבא אתם בית יהודה אל
 5 לשפת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר יציל לשכת השרים
 6 אשר ממערל לשכת מעשיתו בן שלם שמר הסף : ואתן לפני בני
 בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין :

6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונגב בן רכב אבינו צות עלינו לאמר לא
 7 תשתו יין אתם ובניכם עד עולם : ובית לא חבנו ורע לא תורעו
 וברם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבנו כל ימכם למען ת

*pala in unguentibus arctis
 & sicut quidam die 3
 & thales in Hebraeo
 p. 227*

8. 22. 7.

23

דב

ינא 24.

לא 25.

יהו

כי

לד 1

וכו

יכו 2

ינא *omitted, see 1188.*

אח 3.

כיו

אח 4.

כה 5.

אב

יסו 6.

הו 7.

יהו

מב 8.

ירי

ביו 9.

הש 10.

כל

אח 11.

אח

ויכ

1283

אל

דמיה

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר : הלא ראית מה העם הזה
 דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמל
 24. ונאצזן מהיות עוד גוי לפניהם : כה אמר יהוה אם
 25. לא בריתי יומם וגילה תקות שמים וארץ לא שמתי : גם זרע יעקוב
 וידוד עבדי אמאם מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב
 כי אשוב את שביתם ורחמתי :

17. הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדנצר מלך בבל
 וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על
 2 ירושלים ועל כל עריה לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל הלא הלאך
 ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן
 3 את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש : ואתה לא תפלט מידו
 כי תפש תתפש ובירו תנתן ועניך את עני מלך בבל תראינה ופיהו
 4 את פיך ודבר ובבל תבוא : אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה
 5 כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב : בשלום תמות ובמשרפות
 אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך בן ישראל ויהי ארון
 יספודיך כי דבר אני דברתי נאם יהוה :

6. וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים
 7 האלה בירושלים : וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי
 יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשאר בבערי יהודה ערי
 8 מבצר : הפטרת משפטים הדבר אשר היה אל
 ירמיהו מאת יהוה אתרי כרת הלאך צדקיהו ברית את כל העם אשר
 9 בירושלים לקרא להם דרור : לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו
 10 העברי והעברית חפשים לבלתי עבד במ ביהודי אחיהו איש וישמעו
 כל השרים וכל העם אשר באו בבית לשלח איש את עבדו ואיש
 11 את שפחתו חפשים לבלתי עבד במ עוד וישמעו וישלחו : וישבו
 אתרי כן וישבו את העברים ואת השפחות אשר שלחו חפשים
 ויכשיום לעבדים ולשפחות :

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר : כה אמר יהוה
 אלהי ישראל אנכי כרתו ברית את אבותיכם ביום הוצאתי אותם מארץ
 מצרים

6 הסתרתיו פני מהעיר הזאת על כל רעתם ו 6 הנני מעלה לה ארכה
 ומרפא ורפאתים וגליתיהם עתרת שלום ואמת ו והשכתי את
 8 שכבות יהודה ואת שכבות ישראל ובנתים כבר אשנה וסתרתי
 מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי
 9 ואשר פשעו בי ויהיה לי לשם ששון לתהלה ולחפצארת לכל
 10 גוי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה ואותם
 ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה
 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה
 11 אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה
 ובחצות ירושלים הנשפות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה
 12 וקול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה
 צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב
 את שכבות הארץ כבר אשנה אמר יהוה
 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין
 13 אדם ועד בהמה ובכל עריו גורה רעים מרבצים צאן בערי ההר
 בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי
 יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה
 14 חנת ימים באים נאם יהוה והקימתי את הדבר הטוב
 15 אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה בימים ההם ובעת
 16 ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ בימים
 ההם תזשע יהודה וירושלים תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהודה
 17 צדקנו כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש יושב על כסא בית
 18 ישראל ולכהנים הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עליה ומקטור
 19 מנחה ועשה זבח כל הימים ויהי דבר
 20 יהוה אל ירמיהו לאמר כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום
 21 ואת בריתי הלילה ולברתי היות ימס ויליה בעתם גם בריתי חפל
 את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואהר הלוים יכרתו
 22 משרתי אשר לא יספר צבא השמים ולא ימר חול הים בן ארפת
 את דוד עבדי ואת הלוים משרתי אותי

אוי 247

יה 31

לו 32.

פו

ש 33.

צו *מלכות ובעד'ס*

ורו 34. 35.

בג

לפ

לם 36.

ה

ובו 37.

ובו 38.

לע 39.

אוו 40.

עוו

בלב 41.

בא 42.

הב

עליו 43.

חזאו

חכני 44.

בנינו

ובע

ל צו ויתו

לאנ *למה ארץ 20*

קד

כ 4.

יהוה 5.

חכני

*Paran autem est
in monte Sinai
et dicitur in
libro Iosue
Cap. 12. p. 130.*

יכה
מת
זים
דלוי
לכל
תם

חזה
דה

וי רה

חזה
שיב

אין
ההר
ערי

הטוב
ובעת
כימים
הנה
בית
קטיר
דבר
חיום
חפל
הנים
ארפת

ירמיה

31 יהוה ו בעל אפי ועל חמלי היתה לי העיר הזאת
 32 למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה לחסירה מעל פני על
 כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעיסני תפה מלכיהם
 33 שריתם בהגותם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם ויפגו אלי
 ערף ולא פנים ודמד אתם השכם ודמד ואינם שמעים לקחת מוקדו
 34 וישמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמו עליו לטמאו ויבנו את
 35 במות הבעל אשרי בגא בז היום להטביר את בנייהם ואת בנותיהם
 למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת
 36 למען החטי את יהודה ועמה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל
 37 העיר הזאת אשרי אתם אמרים נתנה ביד מלך בכל חרב וברעב
 וברבר והנני מקבצם מכל הארצות אשר הדרתים שם באפי ובחמתי
 38 ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח והיו לי
 39 לעם ואני אהיה להם לאלהים ונתתיהם להם לבאחר ודרך אחר לראיה
 40 אותי כל דומיכ לטוב להם ולבניהם אחריהם וברתיהם ברית
 עולם אשר לא אשוב מארציהם להיטיבי אותם ואת יראתי אמת
 41 בלבבם לבלתי סור מעלי וישתתי עליהם להטיב אותם ונסעתי
 42 בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי כי כה אמר יהוה כאשר
 43 הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מבא
 44 עליהם את כל חסובה אשר אנכי דבר עליהם ונקמה השדה בארץ
 הזאת אשרי אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד
 44 חבשדים שדות בכסף יקנו וכתוב בספר ותתום והעד עדים בארץ
 בנימין ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי החור ובערי השפלה
 ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה
 45 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עורנו עצור בחצר המטרה
 46 לאמר כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו
 47 קרא אלי ואענה ואנידה לך גדולות ובצרות לא ידעתם
 48 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אל על כתי העיר הזאת ועל כתי מלכי
 49 יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב באים להרוס את
 50 חבשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר
 הסתרתי

ולמד

34.37

204 אר

לעיני הנמאל דלי ולעיני העמים הבלתיים בספר המקנה לעיני כל
 13. היהודים הישבים בחצר המטרה : ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר
 14. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את
 ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכל
 15. הרש למען ועמדי ימירקים : כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 עוד יקנו כתים ושדות וכרמים בארץ הזאת :
 16. ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה
 17. לאמר : אלה ארני יהודה הנביאתה עשית את השמים ואת הארץ
 18. בכחך הגדול ובזרועך הנטויה לא זפלא ממך כל דבר : עשה הסל
 לאלפים ומשלים עון אבות אל חיק בנייהם אחריהם האל הגדול
 19. הגבור יהוה צבאות שמו : גדל העצה ורב העליות אשר עינד
 פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו :
 20. אשר שמת אותם ומפירים בארץ מצרים עד היום הזה וכישראל
 21. ובארם ותעשה לך שם ביום הזה : ותצא את עמך את ישראל
 מצרים מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא
 22. גדול : ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת
 23. להם ארץ זבת חלב ודבש : ויבאו וירשו אותה ולא שמעו בקולך
 ובתרותך לא הלכו את כל אשר צויתת להם לעשות לא עשו ותקרא
 24. אתם את כל הרעה הזאת : הנה הסלחות באו העיר ולכדה והעיר
 נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר
 25. דברת היה והנך ראה : ואמה אמרת אלי ארני יהוה קנת לך השדה
 26. בכסף והעיר ערים והעיר נתנה ביד הכשדים : ויהי
 27. דבר יהודה אל ירמיה לאמר : הנה אני יהודה אלהי כל בשר המפני
 28. זפלא כל דבר : לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד
 29. הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה : ובאו הכשדים הנלחמים
 על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפות וארזי הברזים
 אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען
 30. הכעסני : כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני
 סגרתיהם כי בני ישראל אך מכעיסים אתי במעשה ידיהם נאם

המקנה

המורא

לעניני הנמאל

המפני

השרפות

זרמיה

25
7.6.26.12

יה

אנ 36

מן 37

אנ

בנ 38

באם lib

זו 39

הנ

מן

ל נו 40 *Hukim lib p.48*

מן 2

מן

אנ 3

אנ

בנ 4

בנ 5

יה

הנ

6

הנ 7

בנ 8

מן

בנ 9

הנ

בנ 10

בנ 11

וא 12

ירמיה

כה אמר יהוה נתן שמש לאור וימם תקח

ירח וכוכבים לאור לילה רגע תים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו :

אם ימשו החקים האלה סלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישברו

כה אמר יהוה : את ימיו שמים מלמעלה ויחקרו מוסרי ארץ למטה גם אני אמאם

בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה :

הנת ימים : נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל עד שער הפנהו

ויצא עזר קוה המרה נגדו על גבעת גרב ונסב געתו : וכל העמק

הפגרים ויהרשו וכל השרמות עד לחל קרוזן עד פנת שער הסוסים

מזרחת קרש ליהוה לא ינתש ולא יחרס עוד לעולם :

כי ידבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשירית לצדקיהו

מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לכבוך ראצר : ואז חיל

מלך בבל צרים על ירושלים וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה

אשר בית מלך יהודה : אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מרוע

אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך

בבל ולכדה : וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן

ונתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועינו את עינו תראינהו ובכל

יוליך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי יאתו נאם יהוה כי תלחמו את

הכשדים לא תצליחו : הפשרת בחר

ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר :

הנת חנמאל בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדו אשר

בענתות כי לך משפט הגארה לקנות : ויבא אלי חנמאל בן דרי

בדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדו אשר

בענתות אשרי בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגארה

קנה לך וארע כי דבר יהוה הוא : ואקנה את השדה מאת

חנמאל בן דרי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים

ועשרה הכסף : ואכתב בספר ואחתם ואער ערים ואשקל הכסף

במאזנים : ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים

ואת הגלוי : ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מתסיה

לעיני

Haberman p. 45

16. כה אמר יהוה מנעי קולך
 מבכי ועיניך מרמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושכנו מארץ
 17. 8. אויב ויש תקוה לאחריך נאם יהוה ושכנו בנים לגבורים שמוע
 שמעתי אפרים מרתונד יסרהני ואומר בעגל לא לפד השבני
 19. ואשובה כי אתה יהוה אלהי כראחי שובי נחמתי ואחרי חודעי
 20. ספקתי על ירך בשתי וגם נכרמתי כי נשאתי חרפת נעורי הכן
 יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדוי דברי בו זכר ואזכרנו עוד
 על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה
 21. הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסרה ררך תלכתי
 22. שובי בתולת ישראל שובי אל ערוך אלה ערמתי תחזקמקוז תבת
 השוככה פי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב נבר
 23. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ
 יהודה ובעריו בשובי את שכונתם יברכך יהוה נורה יצדק חר ריקדש
 24. 25. וישכו בה יהודה וכל עריו יחרו אברים ונסעו בעדר כי הרויתי
 26. נפש עיפה וכל נפש ראבה מראתי על זאת הקיצתי ואראה ושנתי
 27. ערכה לי הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי
 28. את בית ישראל ואת בית יהודה זרע ארם וזרע כחמה ותיח כאשר
 שקרתי עליהם לנתוש ולגרוץ ולהרס ולהאבד ולהרע בן אשקר
 29. עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה בימים ההם לא יאמרו עוד אבות
 30. אכלו כסר ושגי בנים תקהינה כי אם איש בעונו ימות כל האדם
 31. האכל הבסר תקהינה שגיו הנה ימים באים
 נאם יהוה וכתתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה
 32. לא כברית אשר כרתו את אבותם ביזם החזקי ביזם להוציאם מארץ
 מצרים אשר הכה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה
 33. כי זאת תברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם
 יהוה נתתי את תורתם בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים
 34. וזממה יהיו לי לעם ולא ילמדו עוד איש את דעתו ואיש את אחיו
 לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אתי למקטנם וער גדולם נאם
 יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד

למנו

לשמי על ירכ

דברי

לכלה

לדוד

לדוד

In quo dicitur in ar. le. ad
 17. 8. et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34.

ירמיה

ספ

בְּחַיֵּי אִמְרֵי יְהוָה הַנְּנִי שֶׁבִּשְׁבוֹת אֶהְיֶה יַעֲקֹב וּמִשְׁכְּנֹתַי אֶרְחֹם וּנְכַנְתֶּחֱ

עִיר 9.

מִן 20.

כִּנֹּ 21. *ל' ד' נ' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט*

זֶכֶר

לֵא 22.

הוֹ

לֵא 24.

ל א י ת

מִן 2

מ

יך

אֵל

19. 6.

ק

שְׁמֵהוּ לְעֵקֶב רְבוּדוֹ

עֵפֹ 8

זֶבֶד פֶּסַח 8

בְּאֵל 9

אֵל

בֶּן 10.

בְּנֵי

כִּי 11, 12.

עֵי

עֵי 13.

בְּדָרִים 16

וְשֵׁ 14.

בְּנֵי 15

בְּשֵׁ

הוא אמר וזהו חינוך קולך

ירח

זוע

בני

דעו

זכר

עוד

תמי

בת

ירח

דש

יתי

נתי

נתי

שר

יקר

זח

זרם

זים

זרז

זם

זים

זור

זם

זים

זור

זם

זים

זור

זם

זים

זור

זם

זים

זור

זם

זים

זבי

זשתי על זים

זזרי

זזלז

זזקז

זזמז

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or gloss on the adjacent text.

82

פזמון 78

כה אמר יהוה הנני שב שבות אלהי ועקוב ומשפנותיו ארחם ובנתח
עיר על תלה וארמון על משפטו ישב : ויצא מהם תורה וקול

משתקים והרביתים ולא ימעטו והכבודתים ולא יצערו : והיו בניו
בקדם ועדתו לפני תכון ופקדתיו על כל לחציו : והיה אדירו מפני

ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונש אלו כימי הוא זה ערב ארץ לפני
לגשת אליו נאם יהוה : והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלוהים :

הנהי סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול :
לא ישוב תרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית

ל א יחמים תתבוננו בה : בעת ההיא ואם יהוה אהיה לאלוהים לכל
משפחות ישראל והמה יהוה לי לעם :

מצא הן במדבר עם שריוי ררב הלוך לחריעו ישראל : מרחוק
יהוה נראת לי ואהבת עולם אהבתך עד קץ משכתיך חסר : עוד

אבנך ונבנית בתורת ישראל עוד תעדי תפוד ויצאת במחול משתקים
עוד תשעי כרמים בהרי שמרון גסעו גסעים והללו : כי ישוים

קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו :
כי כה אמר יהוה רננו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו

הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל : הנני מבוא
אתם מארץ צפון וקבצתיים מירפתי ארץ בם עוד ופסת הרה וילדת

יהוה קהל גדול ישובו הנה : בבכי יבאו ובתחנונים או בילם או ליכם
אל נחרי מים בדרך ישר לא יכשלו בהכי הייתי לישראל לאב ואפרים

בכרי הוא : שמעו דבר יהוה גוים והגידו
באיים מפתק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו :

כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חוק ממנו : ובאו ורננו במרום
ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצרור ועל בני צ

צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יספיו לראבה עוד : אז תשמח
בתורה במחול ובחריים וזקנים יחרו והפכתו אבלם לששון ובחמתים

ושמחתים מיגונם : ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ושבועו
נאם יהוה : כה אמר יהוה קול ברמה

בשמע נהי בכי תמורו יסרתל מכפה על בנית מאנה להנחם על בנית
כי אינני

מרחוק
כי ישוים

quod...
ut...
et...
et...

פזמון
פזמון
פזמון
פזמון
פזמון
פזמון
פזמון

190
6

30 31

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר ו שלח
 על כל הגוהו לאמר כה נאמר יהוה אל שמעיה הנחלמי וען אשר
 נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על שקר ו לכן כה
 אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש
 ישיב בחור העם הזה ולא יראה בשוב אשר אני עשה לעמי נאם
 יהוה כי סרת דבר על יהוה :

1. והדבר אשר תעו אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ו כה אמר יהוה אלהי
 ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר
 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושכתי את שבות עמי ישראל ויהודה
 אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבתם וירשוהו :

ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל

5. ואל יהודה כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום

6. שארונא וראואם ילד זכר מרוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו

7. כיו לדה ונהפכו כל פנים לירקון הווי כי גדול היום ההוא מאין פמהו

8. ועת צרתה ויא לי עקב ומפנה ושע ויהי ביום ההוא נאם יהוה

9. צבאות אשר על מעל צוארך ומוסר ורזיק אנתק ולא יעברו כו

10. ועברו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלפם אשר אקים

11. להם ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי

הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט

12. וישאנז ואין מחריד כי אתה אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה

13. בכל הגוים אשר הפיצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתך

14. למשפט ונקח לא אנקך כי כה אמר יהוה

15. אנוש לשברך נחלה מכתך איך דודי נקד למזור רפאות תעלה אין

16. לך כי מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מפת אויב הכיתוך מוסר

17. אכזרי על רב עונך עצמו חסאתיך מה תזעק על שברך אנוש

18. מכאובך על רב עונך עצמו חסאתיך עשיתי אלה לך לכן כל

19. אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ולכודיהו שאסוך למשטרה וכל

20. בוזך אתו לבו כי אעלה ארכה לך ומפכותיך ארפאך נאם יהוה

21. כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה :

039527

0125

0185 m. 111

0125 / 0125

Galle pling & emphatic
 sequen. v. 12. v. 13. v. 14. v. 15. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21.
 Sans fractionna. Schuler.

0125 / 0125

0125

12. 12. וְקוּ

14. אֶתִּי

וְשִׁים

הַדָּח

15. חַגְלִי

16.

דָּרִי

17. בְּגוֹל

מִשָּׁל

18. חֲשֵׁק

יִבְרַכְךָ

3

19. וְלִחֲרֵ

דְּבָרֵי

20. וְלֹא

21. שִׁלַּח

צָבֵא

חֲנֻכָּה

22. וְחֲנֻכָּה

23. יִשְׁמַן

עֲשׂוֹ

אֲשׁוּ

24-25. וְאֵל

יִשְׂרָאֵל

אֲשׁוּ

26.

27. אִישׁ

28. לְמוֹ *28. 850' unkl.*

אֲלֵינוּ

29. פְּרִי

אלה
אשר
בה
איש
אם

ל
אלה
אשר
גדל

ראל
אלום
לציו
מרה
זרה
וכו
אקים
אלפי

כלה
תמיד
יהוה
זאת
אוסר
אנוש
וכל
וכל
יהוה

I

לשון

ועצ'ם

מלך

רפאת'ם

*Et illa p[ro]p[ri]a & emphatic
+ quem nominativus sequitur
p[ro]p[ri]e & tunc int[er]mittit p[ro]p[ri]e
sua fractio tunc cathol[ic]a.*

שטוח'ם

גדל'ם

12.10 וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם ונבקשתם

14. אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם ונמצאתי לכם נאם יהוה

ושבתו את שבותכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקוֹטוֹת אשר

הרחתי אתכם שמה נאם יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר

15. הגליתיו אתכם משם כי אמרתם הקים לנו יהוה נביאים בבלה

16. כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא

דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת אתכם אשר לא יצאו אתכם

בזה אמר יהוה צבאות הנני

17. בשלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאנים

18. השעירים אשר לא תאכלנה מרע וירדפתי אחריהם בחרב ברעב

3 וידבר ונתתים לזועה לכלי ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה

19. ולחרפה בכל הגוים אשר הורחתים שם תחת אשר לא שמעו אל

דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השפם ושלח

20. ולא שמעתם נאם יהוה ואתם שמעו דבר יהוה כל תגולה אשר

21. שלחתי מירושלם בבלה כי כה אמר יהוה

צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל עדקיהו בן מעשיה

הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכד ראצר מלך בבל

22. והכם לעיניכם ולקח מהם קרלה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר

23. ישמך יהוה כצדקיהו וכאתב אשר קלם מלך בבל באש יען אשר

עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו רבר בשמי שקר

אשר לא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה

24.25. ואל שמעוהו הנחלמי תאמר לאמר כי כה אמר יהוה צבאות אלהי

ישראל לאמר יען אשר אמה שלחת בשמכה ספרים אל כל העם

אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר

26. יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל

27. איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצינן ועתה

28. 850 milly. למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבאלכם כי על כן שלח

אלינו בבל לאמר ארפה היא בנו בתים ושבו ונסעו גלות ואכלו את

29. פריהו ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנבאי

ויהי

שנתים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרך ו
 12. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שבוֹר חנניה הנביא את
 13. המוֹטָה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר ו הלוך ואמרת אל חנניה
 לאמר כה אמר יהוה מוֹטָה עץ שברת ועשית תחתיהן מסות ברזל ו
 14. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צוארי כל
 הגוים האלה לעבד את נבוכד נאצר מלך בבל ועבדו וגם את חית
 15. השדה נתתי לו ו ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא
 16. חנניה לא שלחך יהוה ואמה הבטחת את העם הזה על שקר ו לכן
 כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרת
 17. דברת אל יהוה ו וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחודש השביעי ו

לשנת

ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא
 מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל
 2 העם אשר הגלה נבוכד נאצר מירושלם בבלה ו אחרי צאת יכניה
 המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והיתרש והמסגר
 3 מירושלם ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח
 4 צדקיה מלך יהודה אל נבוכד נאצר מלך בבל בבלה לאמר כה
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגלית מירושלם
 5.6 בבלה בניו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהן קחו נשים
 והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים
 7 ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו ודרשו את שלום
 העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי ב
 בשלוסה יהיה לכם שלום ו

אשר

8 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישואו לכם נבאיכם
 אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם
 9 מתלמים כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתיים נאם יהוה ו
 10 פירכה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים
 שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם
 11 אל המקום הזה כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב
 עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא רעות לתת לכם אחריית ותקוה

קוֹמְבֵּךְ

עֵבֶד

הָמוֹן

הַכְּלִי

וְעַלֹּו

לְאֵל

יְהוָה

21.

בֵּית

יוֹסֵף

כ. ח. *caput 20*

בַּסֵּנָה אֶרְבֵּן

בְּזֶרַע

לְאִמּוֹ

מִלֶּדֶת

בְּלִי בֶן

וְיָבִיא

הַכְּבֹּד

מִלֶּדֶת

וְלַעֲיִן

בְּזֶרַע

וְכִלְדָּה

אֶנְכִי

מִן הַיָּם

וְלַרְעִו

הַנְּבִיא

מֵעַל

לְאִמֵּר

מַתְּ
נִתְּ
הָיָה
שֵׁם
עָלְךָ
וְזָכַרְתְּ
שֵׁם
יְהוָה
כִּי
נִתְּ
לְךָ
לְאִמְרוֹת
עֲמָלִים
וְעָמְלֵךְ
לְפָנֶיךָ
וְעָמְלֵךְ
לְפָנֶיךָ
וְעָמְלֵךְ
לְפָנֶיךָ
וְעָמְלֵךְ
לְפָנֶיךָ
וְעָמְלֵךְ
לְפָנֶיךָ
וְעָמְלֵךְ
לְפָנֶיךָ
וְעָמְלֵךְ
לְפָנֶיךָ
וְעָמְלֵךְ
לְפָנֶיךָ
וְעָמְלֵךְ
לְפָנֶיךָ

כ

פ. זא. ט. י.

ג. זא. ט. י.

ירמיה

17. מִבְּכֹלָה עֲתָה מְהֵרָה כִּי שִׁקֵּר הָמָּה נְבִיאִים לָכֵן : אֵל־תִּשְׁמְעוּ אֱלֹהִים
 18. עֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְחַיּוּ לְמַתְּ הַתְּהִיָּה הַעֵיר חֲזֹאת תִּרְכַּתוּ : וְאִם נְבִיאִים
 הֵם וְאִם־יֵשׁ דְּבַר יְהוָה אִתָּם יִפְגְּעוּ נָא בִּיהוָה צְבָאוֹת לְבִלְתִּי כְּאוֹ
 19. הַכְּלָיִם הַנּוֹתְרִים בְּבֵית יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּכֹלָה :
 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֵל־הַעֲמִידִים
 20. עַל־הַיָּם וְעַל־הַמְּלָנוֹת וְעַל־יָתֵר הַכְּלָיִם הַנּוֹתְרִים בְּעֵיר חֲזֹאת : אֲשֶׁר
 לֹא־לָקַחְם נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּגִלוֹתוֹ אֶת־יְכוֹנִיָּה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ
 יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּכֹלָה וְאֶת־כָּל־חַיֵּי יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם :
 21. כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הַכְּלָיִם הַנּוֹתְרִים
 22. בְּיַת יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם : בְּכֹלָה יִכְאוּ וְשִׁמְהָ יִהְיֶה עַד
 יוֹם פְּקֻדֵי אִתָּם נְאֻם־יְהוָה וְהַעֲלִיתִים וְהִשִּׁיבְתִים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה :

capit 20

וְיִהְיֶה בְּשָׁנָה הַחַיִּית בְּרֵאשִׁית מַמְלַכְתְּךָ
 1. בְּשָׁנָה צְרִיקָה מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁנַת הַרְכִּיעִית בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה
 2. בֶּן־עֲזוּרָה הַנְּבִיאִי אֲשֶׁר מִנְּבִעוֹן בְּבֵית יְהוָה לְעֵינַי הִכְתַּנִּים וְכָל־הָעָם
 3. לֵאמֹר : כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שִׁבְרַתִּי אֶת־עַל־
 4. מֶלֶךְ בָּבֶל : בְּעוֹדֵי שְׁנָתַיִם יָמִים אֲנִי מְשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־
 5. כְּלֵי בֵית יְהוָה אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְיָבִיֵאֵם
 6. בָּבֶל : וְאֶת־יְכוֹנִיָּה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גִּלּוֹת יְהוּדָה
 7. הַנְּבִיאִים בְּכֹלָה אֲנִי מְשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל־
 8. מֶלֶךְ בָּבֶל : וְיֹאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיאִי אֶל־חֲנַנְיָה הַנְּבִיאִי לְעֵינַי הִכְתַּרְתִּים
 9. וְלְעֵינַי כָּל־הָעָם הַעֲמִידִים בְּבֵית יְהוָה : וְיֹאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיאִי אֲמַן
 10. כִּן יַעֲשֶׂה יְהוָה יִקַּם יְהוָה אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נְבִאתָ לְהִשָּׁיב כְּלֵי בֵית יְהוָה
 11. וְכָל־הַגִּזְלָה מִבָּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה : אֲךְ שָׁמַע נָא הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר
 12. אָנֹכִי לֹבֵר בְּאָזְנוֹךָ וּבְאָזְנֵי כָל־הָעָם : הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר חָיו לִפְנֵי הַלְּפָנֶיךָ
 13. מִן־הָעוֹלָם וַיִּנְבְּאוּ אֶל־אַרְצוֹת רַבּוֹת וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדוֹלוֹת לְמִלְחָמָה
 14. וְלִדְרֹעָה וְלִדְבַר : הַנְּבִיאִי אֲשֶׁר יִנְבְּאֵ לְשָׁלוֹם בְּכֹה דְבַר הַנְּבִיאִי יִדְעֶה
 15. הַנְּבִיאִי אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה בְּאֵמַת : וַיִּקַּח חֲנַנְיָה הַנְּבִיאִי אֶת־הַמּוֹטָה
 16. מֵעַל צֹואַר יְרֵמְיָה הַנְּבִיאִי וַיִּשְׁבַּרְהוּ : וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינַי כָּל־הָעָם
 17. לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כִּכְחַ אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּעוֹד
 שְׁנָתַיִם

שנתיים

67

24. אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתיחת אתו ביד רעים
 1 להמיתו : בראשית ממלכת יהויקים בן ג
 2 ואשיהו מלך יהודה היה תרבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר וזה
 3 אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומסת ונתתם על צו ארך : ושלחתם
 4 אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל
 5 מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה :
 6 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 7 כה תאמרו אל אדניכם : אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת
 8 הבחמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתי
 9 לאשר ישר בעיני : ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד
 10 נבוכד נאצר מלך בבל עבד וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו :
 11 ועבדו אתו כל חגוים ואת בנז ואת בן בנו עד כא עת ארצו גם הוא
 12 ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדולים : ותיה הגוי והממלכה אשר
 13 לא יעבדו אתו את נבוכד נאצר מלך בבל ואת אשר לא יהן את
 14 צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם
 15 יהוה עד תמי אתם בידו : ואתם אל תשמעו אל גביאיכם ואל
 16 קסמיכם ואל חלמותיכם ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר הם אמרים
 17 אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם למען
 18 הרחיק אתכם מעל ארמתי והרחתי אתכם ואברתם : והגוי אשר
 19 יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנתתיו על אדמתו נאם יהוה
 20 ועבדה וישב בה : ואל צדקיה מלך יהודה דברתי ככל הדברים
 21 האלה לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו
 22 וחי : למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה
 23 אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל : ואל תשמעו אל דברי
 24 הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם
 25 נבאים לכם : כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר
 26 למען הדיתי אתכם ואברתם אתם והנבאים הנבאים לכם : ואל
 27 הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו
 28 אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כל בית יהוה מושבים

לעבדו

2741. *התקנים* *1777*
1.2.10

8 מְרַבֵּר אֶ

יָחַד כָּר

9 וְהִנְבִּיאִי

כְּשֵׁל יִהְיֶה

10 אֶל יִרְמִיָּהוּ

וַיַּעֲלוּ מֵ

11 וַיֹּאמְרוּ

מִוֹת לֵאמֹר

12 וַיֹּאמְרוּ יְיָ

לִהְנִיבֵנוּ

13 וְעַמָּה

14 יִתְּוֶה אֶל

15 וְכִי־שָׂר בְּ

נָקִי אַתֶּם

16 יִתְּוֶה עָלַי

וְכָל הָעַם

17 בְּשֵׁם יְיָ

אֶל כָּל קוֹ

מֵלֶךְ יִהְיוּ

צִיּוֹן שָׂדֵה

19 הַחֲמַת הַיְיָ

וַיִּחַל אֶת

20 עֵשֶׂת רַגְלֵי

אֲוִירֵהוּ בְּ

21 הַזֹּאת כִּכְ

תְּשָׂרִים אֶ

22 וַיִּכֹּא מֵצָוֶן

23 עַכְבֹּד הַיְיָ

אֶל תִּפְרֹן

Handwritten marginal note in Hebrew script.

Handwritten marginal note in Hebrew script.

Handwritten marginal note in Hebrew script.

8 טרבר את הדברים האלה בבית יהוה : ויהי ככרות ירמיהו לדבר
 את כל אשר צוה יהוה לדבר ואל כל העם ויתפשו אתו הכהנים
 9 והנביאים וכל העם לאמר מות המות : מדוע נבית בשם יהוה לאמר
 כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין וישב ויקהל כל העם :
 10 אל ירמיהו בבית יהוה : וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה

Handwritten note:
 in the margin of the page, likely a reference or commentary.

ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהודה החדש :
 11 ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט
 מות לאיש הזה פי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם :

12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהודה שלחני
 להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם
 13 ועתה היטבו דרכיכם ומעליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם

14 יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם : ואני הנני כידכם עשור לי כפזב
 15 וכישר בעיניכם : אך ידע חדעו כי אם ממתי אתם אתי כידם
 בקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישיבתי פי באמת שלחני

16 יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה : ויאמרו השרים
 וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים איך לאיש הזה משפט מות פי
 17 בשם יהוה אלהינו דבר אלינו : ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו

Handwritten note:
 in the margin of the page, likely a reference or commentary.

אל כל קהל העם לאמר : 18 מיכה המור שתי היה נבא בימי חזקיהו
 מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות

Handwritten note:
 in the margin of the page, likely a reference or commentary.

ציון שדה תחרש וירושלים ערים תהיה וחר הבית לבמות יער :
 19 והחמת הסתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה
 ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו

20 עשם רעה גדולה על נפשותינו : וגם איש היה מתנבא בשם יהוה
 אוריהו בן שמעיהו מקרית הערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ
 21 הזאת ככל דברי ירמיהו : וישמע המלך יהויקים וכל גבדיו וכל

השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וילא ויברח
 22 ויבא מצרים : וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן
 23 עכבור ואנשים אתו אל מצרים : ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאתו

אל המלך יהויקים ויפתו בחרב וישלך את גבלתו אל קברי בני העם
 אך יד

27 **וְהָאָרֶץ וּמֶלֶךְ שָׂשׂוּר יִשְׁתָּה אַחֲרֵיהֶם : וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה**
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתּוּ וּשְׁכֵרוּ וּקְוּ וּנְפְלוּ וְלֹא תִקְוּמוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב
וְאֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלַח בֵּינֵיכֶם : וְהָיָה כִּי יִמָּאֲנוּ לִקְחַת הַכּוֹס מִיַּד לַשְׁתּוֹת
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁתּוּ תִשְׁתּוּ : כִּי הִנֵּה בָעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֶיהָ אֲנִי מֵתִל לְהִרְעוֹ וְאַתֶּם הַנִּקְמָה תִּנְקְוּ לֹא תִנְקְוּ
בִּי חֶרֶב אֲנִי קָרָא עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת : וְאַתֶּם תִּנְבְּאֹ
אֲלֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְהוָה מִמְרוֹם יִשְׂשֹׁבֵן
וּמִמַּעוֹן קֹדֶשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שֹׁאֵג שֹׁאֵג עַל נְוֹהוּ הַיַּיִד כְּדָרְכִים יַעֲבֹדֵהוּ אֵל
כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : בְּאֵשׁוֹן עַד קִצְהָ הָאָרֶץ כִּי רִיב לִיהוָה בְּגוֹיִם נִשְׁפָּט
הוּא לְכֹל בְּשֵׁר הַרְשָׁעִים נִתְּנָם לַחֶרֶב נָאִם יְהוָה :

יצטר

יהוה

קדרי

ישעיהו

קרב

הבאים

ובתי

32 **כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּתַרְעָה יֵצֵאת מִגּוֹי אֶל גּוֹי וְסַעַר גְּדוֹל**
יַעֲרֹ מִיִּרְכַת־אָרֶץ : וְהָיָה חֲלָלֵי יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא מִקִּצְהָ הָאָרֶץ וְעַד
קִצְהָ הָאָרֶץ לֹא יִסְפְּדוּ וְלֹא יִאֲסֹפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל פְּנֵי הָאָרֶץ וְעַד
יָהִי : הַיְלִילוּ הָרַעִים וְהַתְּפִלְטוּ אֲדִירֵי הַצֹּאֵן כִּי מָרְאוּ יְמִיכֶם
לְטִבּוֹת וּתְפֹצוֹתֵיכֶם וּנְפִלְתֶם כְּכֹלֵי תַמְרָה : וְאָבַד מְנוֹס מִן הָרַעִים
וּפְלִיטָה מֵאֲדִירֵי הַצֹּאֵן : קוֹל צַעֲקַת הָרַעִים וְיִלְלַת אֲדִירֵי הַצֹּאֵן כִּי
שָׁרַד יְהוָה אֶת מְרַעֲיֹתָם : וְנִדְמוּ נְאֻמוֹת הַשְּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף יְהוָה :
עוֹב כְּכַפִּיר סָכּוּ כִּי הִיטָה אֶרֶץ לְשִׁפְרָה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן

1 **אֶפֶן :**
 2 **וְאֲשִׁיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיּוֹד הַרְבֵּב הַזֶּה מֵאֵת יְהוּדָה לֵאמֹר : כֹּה־אָמַר**
יְהוָה עֲמֵד בְּחַצֵּר בֵּית יְהוָה וּדְבַרְתָּ עַל כָּל עָרֵי יְהוּדָה הַבְּבֹאִים לִי
לְהַשְׁתַּחֲוֹת בֵּית יְהוָה אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֶל-
תַּגְרַע דְּבַר : אִוְלוּ יִשְׁמְעוּ וְיָשׁוּבוּ אִישׁ מִדְּרָכֵי הָרָעָה וּנְחַמְתִּי אֶל הָרָעָה
אֲשֶׁר אֲנִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רָע מַעַלְלֵיהֶם : וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה אָמַר יְהוָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לִלְכַת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם
לְשִׁמְעַת עַל דְּבָרֵי עַבְדִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר שִׁלַּח אֲלֵיכֶם
וְהִשְׁתַּכְּסוּ וְשָׁלַח וְלֹא תִשְׁמַעְתֶּם : וּנְתַתִּי אֶת הַכִּפֹּרֶת הַזֶּה בְּשִׁלְחִי
וְאֵת הָעִיר הַזֹּאתָ אֶתֵּן לְקַלְלָה לְכָל גּוֹיֵי הָאָרֶץ :
 7 **וְיִשְׁמְעוּ חֲכֵהָנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם אֵת יְרֵמְיָהוּ**

לעב

לכם 7

למי 8

לעני 9

לפני

*by fine & levit fragment
of the 2nd part of the 1st*

האר

ושם 10

וקחו 11

האר

שנה 12

היה

עולו 13

את 14

בם

וכמו 15

אלה

זה 16

*437 in fragm. of the 1st part of the 1st
of the 2nd part of the 1st
of the 2nd part of the 1st*

והיה 17

מיד 18

ירוש

*of the 2nd part of the 1st
of the 2nd part of the 1st*

לשם 19

עבד 20

העני

ואת 21

כלי

ואת 22, 24

ערב 23

כלי 26

והיה

הוֹחַ
 יָרֵב
 הוֹחַ
 עֵיר
 וְנִקְוֵי
 נִבְא
 הוֹ
 גִל
 טַפֵּס

 גִּזְלוֹ
 יַעַר
 מֵה
 יָמִים
 יָעִים
 זָכִיר
 הוֹחַ
 חֲרוֹן
 זָבֹד
 אָמַר
 לֵאלֹ
 אֵל
 רָעָה
 יָמִים
 נִיכָם
 לִיכָם
 שָׁלַח

 מִיָּדוֹ

יִצְחָק

וְהוֹחַ

קִדְדֵי

יִשְׁאֲרוּתוֹ

הַקֶּבֶץ

וּבְאֵימֵם

וּבְחֵתִי

כ ו

ירמיה

לעבדים ולהשתחוות להם ולא תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא תרע
 7 לכם ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם
 8 לרע לכם : לכן כה אמר יהוה צבאות
 9 יען אשר לא שמעתם את דברי והנני שלח ולקחתי את כל משפחות
 צפון נאם יהוה ואל נבוכד נצר מלך בבל עבדי והבאותים על
 הארץ הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוים האלה סביב וחרמתים
 10 ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם : והאבדתי מהם קול ששון
 11 וקול שמחה קול חתן וקול פלה קול רחים ואורגו : והיתה כל
 הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים
 12 שנה : והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי
 שהוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשמורת
 13 עולם : והבאותי על תארץ תהיא את כל דברי אשר דברתי עליה
 14 את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים וכי עבדו
 בגם הגוים רבים ומלכים גדולים ושלמה עליהם כפעלם ו
 15 וכמעשה ידיהם : כי כה אמר יהוה
 16 אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו
 את כל הגוים אשר אנכי שלח אתך אליהם : ושתי והתגעשו
 17 והתהללו מפניי דחרב אשר אנכי שלח בינתם : ואקח את הכוס
 18 מידי יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם : את
 ירושלים ואת ערי יהודה ואת מלכיה ואת שריה לתת איהם לחרבה
 19 לשמה ולשרקה ולקללה ביום הזה : את פרעה מלך מצרים ואת
 20 עבדיו ואת שריו ואת כל עמו : ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ
 העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקרון ואת עקרון
 21 ואת שארית אשדוד : את אדום ואת מואב ואת בני עמון : ואת
 כל מלכי ער ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים :
 22 ואת דרן ואת תימא ואת כוז ואת כל קצוץ פאה : ואת כל מלכי
 23 ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר : ואת כל מלכי זמרי ואת
 24 כל מלכי עולם ואת כל מלכי סדו : ואת כל מלכי הצפון הקרבים
 והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני ה
 הארמה

by fine line fragment
died. 18. 18. 18. 18. 18.

18. 18. 18. 18. 18. 18. 18. 18. 18. 18.

עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח :

הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני הכול **כ ד**
יהוה אתרי הגלות נבוכד ראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך
יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבואם
בבל **ה** **ו** הדוד אתר תאנים טבות מאד פתאני הפפרות והדוד אתר
תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע :

ז ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים הותאנים

הטובות טובות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר **ח** כה אמר יהוה **א**

אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה בן אמר את גלות יהודה אשר

שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה **ב** ושמתי עיני עליהם

לטובה והשבתיים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרוס ונסעתיים

ולא אתוש **ג** ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהודה ודעו לי לעם

ואנכי אהיה להם לאלהים כשישבו אלי בכל לבם **ד** וכתאנים הרעות

אשר לא תאכלנה מרע פירכה אמר יהוה בן אתן את צדקיהו מלך

יהודה ואת שרי ואתי שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת **ו**

והישיבים בארץ מצרים **ז** ונתתים לזועה ולרעה לכל ממלכות הארץ

לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדוהם שם **ח**

ויהוה יתני כם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל הארמה

ואשר נתתי להם ולאבותיהם **ט** הדבר אשר היה על ירמיהו **כ ח**

על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה

היא השנה הראשנית לנבוכד ראצר מלך בבל **א** אשר דבר ירמיהו

הנביא על כל עם יהודה ואל כל יושבי ירושלם לאמר **ב** מן שלש

עשרה שנה לאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד תיום הזה זרה שלש

ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשפים ודבר ולא

שמעתם **ג** ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבואים השפם ושלח

ולא שמעתם ולא השיתם את אוזכם לשמע **ד** לאמר שבו נא איש

מדרך הרעה ומרע מעוליכם ושבו על הארמה אשר נתן יהוה לכם

ולאבתים למן עולם ועד עולם **ה** ואל תלכו אחרי אלהים אתרים

בס

*et dolo em ipse met pat conq
to de non parera paraly de de
paturebit. 20. 30. 23*

יחו

תיני 21

רבו 22

וים יט' ו' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

23, 24.

במו

אני 25

בש 26

הש 27

בתו

בק 28

רבו 29

יהו 30

הנב 31

נאב 32 ו' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

שק

לא

וכי 33

אלי 34 *אלי 34 ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט*

והש

כהו 35

יהו 36

את 37

מה 38

אמו

לא 39 *ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט*

את 40

כ ד
היכל
זמלך
ביאם
אחד

ואנים
ו

יהוה
אשר
ליהם
עתים
לעם
לעות
לך

ו
וארץ
ו

כ ח
דמה
מיהו
זודת
מיהו
שלש
שלש
ולא
שלח
איש
לכם
רים

אשר

בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברו וישמע ו

הנה סערת יהוה וצאה וסער מתחולל על ראש רשעים *patius & leni p'net patiens*
fast & p'ni p'ra p'arty p' d' d' d'
inturbat. 20. 20. 20
יחול ²⁰ לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית

21 תימים מתבוננו בה בינה ו לא שלחתי את הנביאים והם רצו לא

22 דברתי אליהם והם נבאו ו אם עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי

ו ישיבוכם מורפס הרע ומרע מעל ימים ו *ישעיהו*

23 האלהי מקרוב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחקו אם יסתר איש

במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ

24 אני מלא נאם יהוה ו שמעתי את אשר אמרו הנביאים הנבאים

25 בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי ו עד מתי היש בלב הנביאים נבאי

26 השקר ונביאי תרמת לבם ו החשבים להשכיח את עמי שמי

בתלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי

27 בבבל ו הנביא אשר אמרו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר

28 דברי אמת מה לתבן את חבר נאם יהוה ו הלא כה דברי כאשר נאם

29 יהוה וכפטיש יפוצץ סלע ו לכן הנני על

30 הנביאים נאם יהוה מגנבי דברי איש מאת רעהו ו הנני על הנביאים

31 נאם יהוה הרקתים לשונם וינאמו נאם ו הנני על נבאי חלמות

שקר נאם יהוה ויספרו ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי

לא שלחתי ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה ו

32 וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת

33 אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה ו והנביא ותכחזן

והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש שהוא ועל ביתו ו

34 כה תאמרו איש על רעהו ואיש יאר אחיו מה ענה יהוה ומה דבר

35 יהוה ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם

36 את דברי אלהים תיים יהוה צבאות אלהינו ו כה תאמר אל הנביא

37 מה ענך יהוה ומה דבר יהוה ו אם משא יהוה תאמרו לכן כה

אמר יהוה ועו אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח ארליכם ל

38 לאמר לא תאמרו משא יהוה ו לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי

39 אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבתיכם מעל פני ו נתתי

עליכם

לפי

הגה

ישעיהו

ויסוד נבואם

הנביאים הנבואים

דשית

נ

ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה :

מאבדו ומפצו את צאן מרעיהי נאם יהוה : / לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפיצתם את צאני
ומדחתם ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם
יהוה : ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתני
אתם שם והשבתני אתחזק על נזיהן ופרו ורבו : והקמתי עליהם רעים
ורעים ולא יוראו עוד ולא יתמו ולא יפקדו נאם יהוה :

הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי
לדוד צמח צדיק זמלך מלך והשפילו ועשה משפט וצדקה בארץ :

בימי תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה
צדקנו ימים באים נאם יהוה ולא

יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים : כי
אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ
צפונה ומכל הארצות אשר הדחתם שם וישבו על ארצתם :

לנביאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמתי היתלי כאיש שכור וכגבר
שכור ויזמפני יהוה ומפני דבר קרשו : כי מנאפים מלאה הארץ כי

מפני אלה אכלה הארץ יבשו נאור מדבר והדרי מרוצתם רעה
ונגבורתם לא כן : כי גם נביאים כהן חנפוגם בביתי מצאתי רעתם

נאם יהוה : לכן יהיה דרכם כדרכי בתי אלה ידחו ונפלו
בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה : וכנביאי שמרון

ראיתי תפלה הנבאו ויתעו את עמי את ישראל : וכנבאי
ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי
שנו איש מרעתו היו לי כלם כסוס וישביה כעמרה :

לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם
לענה והשקתים מראש כי מארץ נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל
הארץ : כה אמר יהוה צבאות אל השמעו

על דברי הנביאים הנבאים לכם מה בלים רמה אתכם חזון לבם
ידברו לא ספי יהוה : אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה
לכם וכל הדרך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה : כי ימי עמו

פרקי תלם

הנה ימים באים

שכור
Hactenus ad p. 63
דבר

J. D. Schulz. p. 63

illi vos tuogore
multo inflant
in domo sup. throni ve.
tumiamus vos impel.
lunt ut in nos vami
tates anhelatis :

23.

כ

רעים
ותוה
צאנו
הם
דתתי
רעים

קמתי

הוה
ולא

פי
מארץ

כגבר

יז פי

ורעה

עתם

נפלו

מרון

נכאי

קדתי

אותם

לכל

שמעו

לכם

היתה

עמר

ו

פרצותם

מגיד

שבד

Haschman annd. p. 61

קדר

J. J. Schellm. p. 63

*illi vos turbare
multo impelant
in domum sup. bram, ve.
Paniamy vos impel
ant, ut in eos vani
tate exanheletis:*

ירמיה

10. אחרים ויעבדום : אל תכבו לַמֶּת ואל-

תגדו לו בכו בכו להוֹדֹךְ כִּי לֹא יִשׁוּב עוֹד וְרָאָה אֶת אֶרֶץ מְנַדְתּוֹ :

11. וְכִי־כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁלֹמֹם בֶּן יִאֲשִׁירֹהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הַמֶּלֶךְ הַחַתָּה

12. וְאֲשִׁירֹהוּ אָבִיו אֲשֶׁר יָצָא מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא יִשׁוּב שָׁם עוֹד : כִּי בַמָּקוֹם

אֲשֶׁר הִגְלֹוּ אֹתוֹ שָׁם יָמוּת וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִרְאֶה עוֹד :

13. הוּי בָנָה בֵּיתוֹ בְּלֹא צָדֵק וְעַל־יִתְּיוֹ בְּלֹא מִשְׁפָּט

14. בְּרֵעֻהוּ יַעֲבֹד חַנְּסִים וּפְעָלוֹ לֹא יִתֵּן לוֹ : הָאָמַר אֲבָנָה לִי בֵּית מִדּוֹת

15. וְעַל־יִתְּיוֹת מְרוּחַיִם וְקָרַע לוֹ חֲלוּזִי וְסָפּוֹן בָּאָרוֹ וּמִשׁוּחַ בְּשִׁשְׂרוֹ הִתְמַלֵּךְ

16. כִּי אֵתָהּ סִתְּחֶרָה בָּאָרוֹ אֲבִיךָ הַלְּזֹא אֲבָל וּשְׂחָה וְעִשָׂה מִשְׁפָּט וְצָדִיקָה

17. אִזּוֹ טוֹב לוֹ : הֲן רִדִּי עֲנִי וְאֲבִיּוֹן אִזּוֹ טוֹב הֲלֹא הוּא חִדַּעַת אֹתִי נָאִם

18. יְהוָה : כִּי אִזּוֹ עֵינֶיךָ וְלִבְךָ כִּי אִם עַל כַּעֲקֵךְ וְעַל רַם הִנְקִי לְשִׁפּוֹךְ וְעַל-

19. הַעֲשֵׂק וְעַל הַפְּרוּצָה לְעִשׂוֹת : לָכֵן כֹּה אָמַר

20. יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוּדָה בֶּן יִאֲשִׁירֹהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִסְפְּרוּ לוֹ הוּי אֲחִי וְהוּי

21. אֲחֹת לֹא יִסְפְּרוּ לוֹ הוּי אֲדוֹן וְהוּי הוֹדָה : קְבוּרַת חֲמֹר יִקְבֹּר סְחֹב

וְהַשֹּׁדֵךְ מִדֹּאֵה לְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם :

עַל־יִתְּיוֹת הַלְּבָנוֹן וְצַעֲמֵי וּבְבִשָׁן תִּנִּי קוֹלְךָ וְצַעֲמֵי

22. מִעֲבָרִים כִּי נִשְׁכְּרוּ כָל מֵאֲהַבֶיךָ : דְּבַרְתִּי אֲלֶיךָ בְּשִׁלּוֹחֶיךָ אֲמַרְתָּ לֹא

23. אֲשַׁמַּע זֶה דְּרַבְּךָ מִנְּעִרֶיךָ כִּי לֹא שָׁמַעַת בְּקוֹלִי : כָּל רֵעִיךָ תִרְעֶה

24. רוּחַ וּמֵאֲהַבֶיךָ בְּשִׁבְיִי לָכֵן כִּי אִזּוֹ תִבְשִׂי וּנְכַלְמֶת מְכֹל רֵעֶיךָ :

25. יִשְׁכַּתִּי בַלְּבָנוֹן מִקְנַנְתִּי בְּאֲרָזִים מֵה נִחַנְתִּי כִבֵּא לָךְ חֲכָלִים חֵיל כ

26. כִּי־רָדָה : חֵי אֲנִי נָאִם יְהוָה כִּי אִם יְהוּיָה כְּנִיחֹו בְּן יְהוּיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה

27. חוֹתֶם עַל־יַד יְמִינִי כִּי מִשֶׁם אֲתַקְנֶךָ : וְנִתְּחִיךְ בִּיד מִבְּקִשֵׁי נִפְשֶׁךָ וּבִיד

28. אֲשֶׁר אֵתָהּ יִגּוֹר מִפְּנֵיהֶם וּבִיד נְכוֹכֵד רֵאצֵר מֶלֶךְ בְּבָל וּבִיד הַכְּשָׁדִים

29. וְהַטְּלִיתִי אֶתְךָ וְאֵת אֲמֶךָ אֲשֶׁר יִלְוֶיךָ עַל הָאָרֶץ אֲחֶרֶת אֲשֶׁר לֹא

30. יִרְדָּתָם שָׁם וְשָׁם תָּמוּתוּ : וְעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר הֵם מְנַשְׂאִים אֶת נַפְשָׁם

לְשׁוֹב שָׁם שָׁמָּה לֹא יִשׁוּבוּ : הַעֲצֵב נִכְזָה נַפְוֹץ הָאִישׁ

31. חוֹה כְּנִיחֹו אִם כְּלִי אִין חַפְצָבוּ מְדוּע הוֹטְרוּ הוּא וְזָרְעוּ וְהַשְׁלִיכוּ עַל-

הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ אָרֶץ אָרֶץ אָרֶץ שְׁמַעִי דְבַר יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה

כְּתַבְו אֶת הָאִישׁ חוֹה עֲרִידִי נִבְרָר לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו כִּי לֹא יִצְלַח מִזְרַעוֹ אִישׁ

יֹשֵׁב עַל

Handwritten note in Hebrew: מלך יהודה יאשיריהו

Handwritten note in Hebrew: ירמיהו

Handwritten notes in Hebrew: פרסלו ו... חנוה ארץ... פה...

Handwritten notes in Hebrew: an heros... in quo... p. 153...

Handwritten note at the bottom: 428 pag. 108. 1580. pag. 108.

6 חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול : והכתי את יושבי העיר

7 הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו : ואחרי כן

נאם יהוה אתן את צדקתו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת

הנשארים בעיר הזאת מן הדוברי מן החרכ ומן הרעב ביד נבוכד

ר נאצר מלך בבל וכל וכל איביהם וביד מבקשי נפשם ויהנם לפי חרכ

8 לא יחוס עליהם ולא יחמול ולא ירחם : ואל העם הזה האמר כה

9 אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות והישב

בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכפשים

10 הצרים עליכם יהיה והיתה לו נפשו לשלל : כי שמתי פני בעיר

11 הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל הננתן ושרפה באש

12 11: ולבית מלך יהודה שמעודבר יהוה : בית דוד כה אמר יהוה דינו

לדבר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש תמותי ובערה ואין

13 ט. מככה מפני רע מעליהם : הנני אליך ישבר העמק צור המישר

14 נאם יהוה האמרים מתיחת עליו ומי יבוא במעונותינו : ופקדתו

עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש בערה ואכלה כל

15 וסביביה : כה אמר יהוה רד בית

16 מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה : ואמרת שמע דבר יהוה

מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדך ועמך הנאים בשערים

17 האלה : כה אמר יהוה עשו משפט ועדקה והצילו גזול מיד עשוק

וגר יתום ואלמנה אל תונו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו בפקודם

18 יהוה : כי אם עשו תעשו את דבר הזה ובאו בשערי הבית הזה

מלכים וישובים לדור על כסאם ורכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו

19 ועמו : ואם לא תשמעו את הדברים האלה כי נשבעתי נאם יהוה

20 כי לחרבה יהיה הבית הזה : כי כה אמר

יהוה עד בית מלך יהודה גרעד אתה לי ראש חלבנון אם לוא אשיתך

21 מדבר ערים לאנושבה : וקדשתי עליך משחתים אש וכליו וכרתו

22 מבחר ארצך והפילו על האש : ועברו גוים רבים על העיר הזאת

23 ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת :

24 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישמתו לאלהים

6

שׁוֹט

וְיָמֵינוּ

הַעִיר
רִיבֵנו
אֶת
וּכְדֹ
חֶרֶב
וּרְכֹחַ
זֵישׁוֹל
שָׁדִים
בְּעִיר
בְּאֵשׁ
וּדְיָנוּ
וְאֵז
יִשְׂרָאֵל
וְדַמִּי
כֹּל

כ ב

יָחַד
וְהָ
רִים
שִׁזְק
קֹם
זָחָה
בְּנוּ
הָ
מֵר
חֶלֶל
תּוֹ
אֶת
וּ
יָמֵינוּ

ירמיה

ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך ככל
 5 והגלים בכלה והפס בחרב ונתתי את כל הסן העיר הזאת ואת כל
 יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרו מלכי יהודה אתן ביד איביהם
 6 ובזוזם ורקחום והביאום בבבל ואתה פשחור וכל יושבי ביתך תלכו
 בשכי ובכל מבוא ושם תמורת ושם תקבר אתה וכל ארביך אשר
 נבאת להם בשקר : 7 פתיתי יהוה ואפת תוקתני
 ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי : 8 כי מדי אדבר אזהק
 חמס ושדאקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום
 ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלי כאש בערת עצר
 10 בעצמתי ונלאתי ככל ולא אוכל : כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
 חזרו ונגידנו כל אנוש שלמי שמרי על עי אולי יפתה ונוכלה לו ונקמה
 11 נקמתנו ממנו : ויהוה אותי כגבור ערץ על כן רדפי וישלו ולא יכלו
 12 בשו מאר כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח : ויהוה צבאות בתן
 צדיק ראה כליות ולב אראה נקמת מהם פי אליך גליתי את ריבי :
 13 שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל
 14 את נפש אביון מיד מרעים : ארור היום אשר ידתי בו יום אשר
 15 ילדתני אמי אל יתי ברוד : ארור האיש אשר בשר את אבילאמר
 16 ילד דך בזכר שמת שמחתו : והיו האיש שהוא בערים אשר הפך
 17 יתוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צתרים : אשר לא
 18 מוחתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם : למה זה
 מרחם יצאתי לראות עמל ויגזן ויכלו בכשת ימי :
 כ-א והדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו
 2 את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיהו חתן לאמר : דרש
 נא בערינו את יהוה כי נבוכד ראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי
 יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מערינו :
 3,4 ויאמר ירמיהו אליהם כה רואמן אל צדקיהו : כה אמר יהוה אלתי
 ישראל הנני מסב את כלי הפלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים
 כם את מלך בבל ואת הכשדים תצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתני
 5 אותם אל הוד העיר הזאת ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע

חוקה

זרי ספר
 60170
 יעקב
 77

Capover me ficut...
 10
 11
 12

2 d d / 2 d d

קשלו 15 25574

*qm respicitur abent
cum 12. 13. 14. 15. 16. 17.
18. 19.*

ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תזלכה
 4 **אזניו** : יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים
 ואחרים אשר לא ידעום השם ויבנותיהם ומלכי יהודה ומלאכי את
 המקום הזה דם נקיים : ובנו את במות הבעל לשדף את בנייהם
 באש עלות לבעל אשר לא צויתי ורא דברתי ולא עלתה על לבי :
 6 **לכן** הנה ימים באים נאם יהוה

*cum bombis & strepi-
tu evadabo qzily
Judae : ketaphi ab
anphora effusa. vid.
clav. diall. p. 293*

ולא יקרא למקום הזה עזר התפת וגיא בן הנס כי אם גיא ההרגה :
 7 **ובקתי את עצי יהודה** וירושלם במקום הזה והפלתים בהרב לפני
 איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את גבלתם למאכל לעוף השמים
 ולבהמת הארץ : ושמתו את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר
 9 **עליה שם וישרק על כל מכה** : והאכרתים את בשר בנייהם ואת
 בשר בנותיהם ויאיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו
 10 **להם איביהם ומבקשי נפשם** : ושברת התקבק לעיני האנשים
 11 **והולכים אותך** : ואמרתי אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשר
 את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא
 12 **יוכל להרפה עזר ובתפת יקברו מאין מקום לקבור** : כן אעשה
 13 **למקום הזה נאם יהוה וליושביו וורת את העיר הזאת פתפת** : והיו
 בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפרת השמאים לכל הבתים
 אשר קטרו על גנותיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים א
 14 **ואחרים** : ויבא ירמיהו מיהתפת אשר שלחו
 15 **יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה** ויאמר אל כל העם : כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא אליה העיר הזאת ועל כל
עליה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי
שמוע את דברי : וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד
 2 **בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה** : ויכה פשחור את
 ירמיהו הנביא ויהן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון
 3 **אשר בבית יהוה ויהי מפתלת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת**
 ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסבוב :
 4 **כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל אחיך**

777

קבוצ

ולתק 8

עליו 9

לכנו 10

עליו 11

יהוה

רעה 12

חרכו

שררו

13

עשת 14

ינתש

מקדים יקרים 15, 16

בדרג

מבלי 16

לשמ

לשון 17

קרים

18

תאבו

בקשו 19

הישג 20

עליה 21

ותגרו

תרגו 22

תביא

ואת 23

ויהיו וחסא

100

וט

ומזקו 2

החרק 3

דברו

7. כִּן אַתֶּם בְּיַד בֵּית יִשְׂרָאֵל וְרַגַע אֲרַבְרַע עַל גִּזְיוֹ וְעַל מַמְלַכְתָּה לְנַחֲשׁוֹת
 8. וְלַנְּחֹזֵץ וְלַהֲאָבִיד וְשֹׁכֵב הַגִּזְיוֹת הַזֶּה וְאֵשֶׁר מִרְעוֹתָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עֲלֶיךָ וְנַחֲמָתִי
 9. עַל הַרְעָה אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ וְרַגַע אֲרַבְרַע עַל גִּזְיוֹ וְעַל מַמְלַכְתָּה
 10. לְכַנּוֹת וּלְנַפְשׁוֹעַ וְעִשְׂהָ הַרְעָה בְּעֵינַי לְבֹדְתִי שָׁמַע בְּקוֹלִי וְנַחֲמָתִי
 11. עַל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְהִיטִיב אוֹתוֹ וְעַתָּה אִמְרָנָא אֵל אִישׁ
 יְהוּדָה וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲנִכִי וְיֹצֵר עֲלֵיכֶם
 רַעַה וְחָשַׁב עֲלֵיכֶם מִחֲשַׁבְתָּ שׁוֹבוֹ נֹא אִישׁ מִדְּרָכֵי הַרְעָה וְהִיטִיבוֹ ד
 12. דְּרַכֵּיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאָמְרוּ נֹא אִישׁ כִּי אַחֲרַי מִחֲשַׁבְתֵּינוּ נִגְדַךְ וְאִישׁ
 שְׂרָרוֹת לְבוֹ הַרְעָה נַעֲשֶׂה :

13. לְכֹן כֹּה אָמַר יְהוָה שְׂאֵרֵי נֹא בְּגוֹיִם מִי שָׁמַע בְּאֵלֶּה שְׂעָרָתָ
 14. עֲשִׂתָהּ מֵאֵר בַּתּוֹלֵת יִשְׂרָאֵל וְהִעֲזֹב מִצּוֹר שְׂדֵי שְׁלַג לְכַנּוֹת אִם
 15. יִבְתָּשׁוּ מֵיַם זְרִים קְרִים נוֹזְרִים כִּי שִׁחַתְנִי עִמּוֹ לְשׁוֹא יִקְטְרוּ וּכְשִׁלּוֹם
 16. בְּדַרְכֵיהֶם שְׁבִילֵי עוֹלָם לְלַכַת נְתִיבוֹת דְּרָךְ לֹא סְלוּלָה לְשׁוֹם אֲרָצָם
 17. לְשִׁמְהָ שְׂרוֹקֶת עוֹלָם כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ וְשִׁם וְיִגִּיד בְּרָאשׁוֹ בְּרוֹחַ
 קְרִים אֲפִיטָם לְפָנַי אֲוִיב עָרְף וְלֹא פָנִים אֲרָאם בְּיוֹם אֵידָם :

וַיֹּאמְרוּ לְכוּ וְנַחֲשַׁבְתָּה עַל יְרֵמְיָהוּ מִחֲשַׁבּוֹת כִּי לֹא
 תֵּאבֵד תּוֹרַת מִכָּה וְעֵצָה מִחֲכָם וְדַבַר מִנְבִיאֵי לְכוּ וְנַחֲשׁוּ כַלְשׁוֹן וְאֵל
 19. בְּקִשְׁיָבָה אֵל כָּל דְּבָרָיו וְהַקְשִׁיבָה יְהוָה אֵלָיו וְשָׁמַע לְקוֹל יְרֵמְיָהוּ :
 20. וְהַשְׁרִים מִתַּת טוֹבָה רַעַה כִּי יִכְרוּ שׁוֹחָה לְנַפְשׁוֹ זִכְרֵי עַמּוֹ לְפָנֶיךָ לְדַבַר
 21. עָלֶיךָ טוֹבָה לְהִשְׁיב אֶת חֲמַתְךָ מֵהֶם לְכֹן תֵּן אֶת בְּנֵיהֶם לְרַעֲב
 וְהַגְרֵם עַל יַד חֶרֶב וְהַהִיגָה נְשִׂיהֶם שְׂכָלוֹת וְאֵל מְנוֹת וְאֵנְשֵׂיהֶם וְהָיוּ
 22. הַרְגֵי מוֹת בְּחֹרֵיהֶם מִכִּי חֶרֶב בְּמִלְחָמָה וְשָׁמַע וְעָקָה מִבְּתוֹהֶם כִּי
 תָבִיא עֲלֵיהֶם גְּרוֹד פְּתָאם כִּי יִכְרוּ שִׁיחָה לְלִכְנֵי וּפְתִים טָמְנוּ לְרַגְלֵי :

23. וְאַתָּה יְהוָה יִדְעָת אֶרֶץ כָּל עֲצָתָם עָלֶיךָ לְמִוֹרֵת אֵל הַכֹּפֵר עַל עוֹנָם
 וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אֵל תִּמְתִּי וְהָיוּ מְכַשְׁלִים לְפָנֶיךָ בְּעַת אַפְךָ עֲשֶׂה בָהֶם
 כֹּה אָמַר יְהוָה הַלֹּךְ וְקָנִית בְּקִבְקֵי וְיֹצֵר חֶרֶשׁ

2 וּמוֹקְנֵי הָעָם וּמוֹקְנֵי הַבְּחָנִים וְיִצְאָת אֵל גֵּיא בֶן הַנֶּסֶם אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר
 3 הַחֲרָסוֹת וְקִרְאָת שֵׁם אֶת הַרְבָּרִים אֲשֶׁר אֲדַבַר אֵלֶיךָ וְאָמַרְתָּ שָׁמַעוּ
 דְּבַר יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל

על

על

קדום קדום

מבלי

אשר

18

23

1

1748

14. מִסְתִּים אֶת יְהוָה יִרְפְּאֵנִי יְהוָה וְאֶרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשֵׁעֲהֶנּוּ תְהִלָּתִי
 15. אֲמַתָּה
 16. יְהוָה יְבוֹא נָא וְאֲנִי לֹא אֶצְטִי מִרְעָה אַחֲרֶיךָ וַיּוֹם אֲנֹכִי לֹא הִתְאוּתִי
 17. אֲמַתָּה יָדַעַת מוֹצֵא שְׂפִתֵי נֹכַח פְּנֵיךָ יְהוָה אֵל תְּהִיָּה לִּלְמַחֲמָה מִחֲסִי
 18. אֲמַתָּה בְּיוֹם רְעָה יִבְשׁוּ רִדְפֵי וְאֵל אֲבִשָּׁה אֲנִי יִתְמוּ הַמָּה וְיֵאֵל אֲחֻתָּה
 אֲנִי הִבֵּיָה עֲלֵיהֶם יוֹם רְעָה וּמִשְׁנֵה שְׁבִרוֹן שְׁבָרָם :

608
 et ego lostrivi p
 pastore & gregem impuli
 et inuictos uelociter
 fando qui uolent: uis
 Ep. 2: 4 p. 13. 116. 117. 118. 119.

19. כֹּה אָמַר יְהוָה אֵלֵי תִלְוֶךָ וְעַמְדַת בְּשַׁעַר בְּנֵי עַם הָעַם
 אֲשֶׁר יָבֹאוּ בּוֹ מְלָכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר יֵצְאוּ בּוֹ וּבְכָל שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם :
 20. וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ דְבַר יְהוָה מְלָכֵי יְהוּדָה וְכָל יְהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי
 21. יְרוּשָׁלַם הַבָּאִים בְּשַׁעֲרֵים הָאֵלֶּה : כֹּה אָמַר יְהוָה הִשְׁמַרְוּ בַּנְּפֹשׁוֹתֵיכֶם
 22. וְאֵל תִּשְׂאוּ מִשָּׂא בְּיוֹם הַשְׁבֹּת וְהַבָּאֲתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם : וְלֹא תוֹצִיאוּ
 23. מִשָּׂא מִבֵּיתְכֶם בְּיוֹם הַשְׁבֹּת וְכָל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקַדְשֶׁתֶם אֶת יוֹם
 24. הַשְׁבֹּת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם : וְלֹא שְׁמְעוּ וְלֹא הִסְוּ אֶת אוֹזְנֵם
 25. וַיִּקְשׂוּ אֶת עַרְפֹּם לְבַלְתִּי שׁוֹמֵעַ וּלְבַלְתִּי קַחַת מוֹסֵר : וְהָיָה אִם שָׁמַעַ
 תִּשְׁמְעוּן אֵלַי נָאִם יְהוָה לְבַלְתִּי הִבֵּיָה מִשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם
 26. הַשְׁבֹּת וְלִקְרֹשׁ אֶת יוֹם הַשְׁבֹּת לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת בַּהּ כָּל מְלֹאכָה : וּבָאוּ
 בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים יִשְׂרָאֵל וְיֹשְׁבֵים עַל כַּסָּא רֹדוֹ רִכְבָּיִם ב
 בְּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הֵמָּה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשׂ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְיֹשְׁבֵי
 27. הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם : וּבָאוּ מִעַרְבֵי יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ
 בְּנִימֵן וּמִן הַשְּׂפֵלָה וּמִן הַחֵר וּמִן הַנֶּגֶב מִבָּאִים עֲלֶיהָ וְזָכְחוּ מִנְחָה ו
 28. וְלִבְנוֹנָה וּמִבְּאֵי תוֹרֵה בֵּית יְהוָה : וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ
 אֶת יוֹם הַשְׁבֹּת וּלְבַלְתִּי שְׂאֵת מִשָּׂא וּבָא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשְׁבֹּת
 וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעֲרֵיהָ וְאֶכְלָה אֶרְמֹנוֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכְבֶּה :

1. הַדְּבַר אֲשֶׁר תִּהְיֶה אֵל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר :
 2, 3. קוֹם וַיֵּרֶדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר וְשָׁמָּה אֲשַׁמְעֶךָ אֶת דְּבָרֵי וְאָרַד בֵּית הַיּוֹצֵר
 4. וְהִנְהוּ עֲשֵׂה מְלֹאכָה עַל הָאֲבָנִים : וְנִשְׁתַּת הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֲשֵׂה בְּחֶמֶר
 בֵּין הַיּוֹצֵר וְשָׁב וְעֲשֵׂהוּ כְּלִי אַחֵר כְּאֲשֶׁר יִשָּׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לְעֲשׂוֹת :
 5, 6. וְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : הַכִּיּוֹצֵר הַזֶּה
 לֹא אוֹכַל לְעֲשׂוֹת לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם יְהוָה הִנְהוּ כְּחֹמֶל בֵּין הַיּוֹצֵר

והנה תל

וְאֵת

לְכֶם 14.

וְדַע

כִּי אֵם

אֲשֶׁר

16.

כִּי אֵם

הַסֶּלֶה 17.

מִסְנֵה

אֶרֶץ

הַפֶּט

מֵאֵם

הַיַּעַן

הַזֶּה

Caput 17

כְּתוּב

בְּמִזְבֵּן

הַחֵבֶן

בְּכֶל

אֲבוֹנֵי

ignitur et abominatio
in nosq. m. l. l. p. 239

זְרוּט

טוֹב

זִכְרוֹן

יִשְׂרָאֵל

יִרְאֵה

אֲנִי

tenetur de Anas cor
terans ad estheram
H. 200 An. p. 302

זִכְרֵךְ 12.

מִקֵּץ

1748

ירמיה

ש י ז

הַלְתִּי
דְּבַר
פְּתִיתִי
מִחֶסֶד
וְהִתַּח

*608
de ego & strivi q
pastore & gregem impeli
et mecum vehementer
flando, qui palent: v. d.
Eg. v. 13 & 15 & 16 & 17*

עֵם הָעַם

וְשָׁבִי
תִּיכֶם
יֵצְאוּ
הַיּוֹם
אֲזַנֶּם
שָׁמַע
בְּיוֹם
וּבְאוּ
ב
עֲבַד
מֵאֶרֶץ
הַי
קִדְשׁ
עֲבַד

יח

וְיִצְרָךְ
וְחִנְהוּתְךָ
וְיִצְרָךְ
וְיִצְרָךְ

1

ואבתיכם ועבדתיכם שם את אלהים אתרים יומם ולילה אשר לא אתן
לכם חנינה : 14. לכן הנה ימים באים נאם יהוה

ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים :
כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות

אשר הדיחם שמה והשבתים על אדמתם אשר נתתי לאבותם :
16. הנני שלח רדנים רבים נאם יהוה ודיגים ודגים ואחריו

כן אשלח לרבים צידים וצידים מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי
7. הסלעים כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מפני ולא נצפן עונם

א מנגר עיני ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על הרלים את
ארצי בנבלת שקוציהם וחועבותיהם מלאו את נחלתי :

9. הפטרת כחקותי יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים ולא
מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבתינו חבל ואין בם מועיל :

היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים : 11. לכן הנני מודיעם בפעם
הזאת אוריעם את ידיו ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה וחסאת יהודה

Caput 17

כתובה בעט ברזל בצפורן שמיר חרושה על לית לבם ולקרנות
2. מזבחותיכם יזכר בנידם מזבחותם ואשר יהם על עזרענן על גבעות

הגבהות : 3. הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבן אתן במתיך בחטאת
4. בכל גבוליך : ושמטתה וכן מנחלתך אשר נתתי לך והעברתיך ארתי

signum aplobrancis
in nosi me lib. 24 p. 239

איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקר :
5. כהיאמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשך

זרעו ומן יהוה יסור לבו : 6. ותיה כערער בערבה ולא יראה פריבוא
7. טוב ושכן תררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב : ברוד הגבר אשר

8. יבטח ביהוה ותיה יהוה מבטחו : והיה כעץ שתול על מים ועל ויבול
627. ושלח שר שיו ולא ירא. כי יבא חס והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא

ייראן ולא ימיש מעשות פרו : עקב חרב מכל ואנש הוא מידוענו :
אני יהוה חקר לב בחן פליות ולתת לאיש פדרכו כפרי מעליו :

at eulido Amans cor
leous ad est eulidore
11. 200 An. 104 p. 202

קראדגר ולא ירעשה עשר ולא במשפט פתעי ומו ועזבנו
12. וזבאת ריגו יהיה נבל : כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו :

13. מקוה ישראל יהוה כל עזוביך יבשו יסורי בארץ ופתכו כי עזבו מקור
מים

ל
ע
ל
ל

17 וְלִשְׁמַחַת לִכְבִּי כִּי נִקְרָא שְׂמֵךְ עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת וְלֹא יִשְׁבַּחַנִי

בְּסוּדֵי מִשְׁחָקִים וְאֶעֱלֶם פְּנֵי יָדָי בְּדוֹד יִשְׁבַּחַנִי כִּי זָעַם מִלִּי אֲתָנִי :

18 לָמָּה הָיִיתָ כְּאֵל לִנְצַח וּמִפְתֵּי אֲנוּשָׁה מֵאֲנֵה הִרְפָּה הִיוּ תְהִיָּה לִי כִּמְנו

19 אֲכֹזֵב מִיִּם לֹא נֶאֱמָרוּ : לִכֵּן כִּזְאֹמֵר יִהְיֶה אִם

תִּשׁוּב וְאִשְׁיָבֶךָ לִפְנֵי תַעֲמֹד וְאִם תִּזְצֹא יִקְרַם זֶלֶל כְּפִי תִרְיָה יִשְׁבוּ

20 הַמָּה אֵלֶיךָ וְאַתָּה לֹא תִשׁוּב אֲלֵיהֶם : וְנִתְהַיָּךְ לְעַם הַזֶּה לְחֹמֶת נֹחַשֶׁת

בְּצִוְרָה וּנְלַחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוּכְלוּ לָךְ כִּי אֲתָךְ יִבְנִי לְהוֹשִׁיעַךָ וְלִהְיִילָךְ

21 נָאִם יְהוָה : וְהִצַּלְתִּיךָ מִיַּד רָעִים וּפְרִחִיךָ מִכַּף עָרִיצִים :

12 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : לֹא תִקַּח לָךְ אִשָּׁה וְלֹא יִהְיֶה

2 לָךְ בְּנִים וּבָנוֹת בְּמִקְוֹם הַזֶּה : כִּי כִהָאֹמֵר יִהְיֶה עָלֶיךָ

הַבְּנִים וְעַל הַבָּנוֹת הַיְהוּדִים בְּמִקְוֹם הַזֶּה וְעַל אִמְתֶּם הַיְהוּדוֹת אֲהֶם

4 וְעַל אֲבוֹתֶם הַיְהוּדִים אֲתֶם בְּאַרְצָה הַזֹּאת : מִמּוֹתֵי תַחְלָאִים יָמְתוּ לֹא

יִסְפְּדוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמֵן עַל פְּנֵי הַיַּדְמָה יִהְיוּ וּבִתְרַב וּבְרַעֲבֵי כִלְוֹ ו

וַיְהִי תֵּהָ וּנְבַלְתֶּם לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ :

5 כִּי כִהָאֹמֵר יִהְיֶה אֵל תִּבּוֹא בֵּית מְרוֹחַ וְאֵל תִּלְךָ לְסִפּוֹד וְאֵל תִּנְדֹּר לְהֶם כִּי

אֲסַפְתִּי אֶת שְׁלוֹמֵי מֵאֵת הָעַם הַזֶּה נָאִם יְהוָה אֵת הַחֶסֶד וְאֵת הַרְחָמִים

6 : וּמְתוּ גִדְלִים וּקְטָנִים בְּאַרְצָה הַזֹּאת לֹא יִקְבְּרוּ וְלֹא יִסְפְּדוּ לְהֶם וְלֹא

7 יִתְגַּדְּדוּ וְלֹא יִקְרָח לְהֶם : וְלֹא יִפְרְסוּ לְהֶם עַל אֲבָל לִנְחֻמוֹ עַל מָוֶת

8 וְלֹא יִשְׁקוּ אוֹתָם כּוֹס תְּנַחֲוּמִים עַל אֲבָיו וְעַל אִמּוֹ : וּבֵית מִשְׁתָּה לֹא

תִּבּוֹא לִשְׁבֹּת אוֹתָם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת :

9 כִּי כִהָאֹמֵר יִהְיֶה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּגִי מִשְׁבִּית מִן הַמִּקְוֹם הַזֶּה

10 לְעֵינֵיכֶם וּבִימֵיכֶם קוֹל שִׁשׁוֹן וּקוֹל שְׂמִיחָה קוֹל חֲתָן וּקוֹל כַּלָּה : וְהִירָה

כִּי תִגִּיד לְעַם הַזֶּה אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְוּ אֵלֶיךָ עַל מֶרֶד דָּבָר

יְהוָה עֲלֵינוּ אֵת כָּל הַדְּרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וּמֶרֶד עֲוֹנוֹנוּ וּמָה תִּשְׁאֲתֵנוּ

11 אֲשֶׁר תִּטְאֲנוּ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ : וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם עַל אֲשֶׁר עֲזָבוּ אֲבוֹתֵיכֶם

אוֹתִי נָאִם יְהוָה וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעֲבְדוּם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְהֶם

12 וְאֲתִי עֲזָבוּ וְאֵת תּוֹרַתִי לֹא שָׁמְרוּ : וְאַתֶּם הִרְעַתֶּם לְעִשׂוֹת מֵאֲבֹתֵיכֶם

וְחַנְכֶם הִלְכִים אִישׁ אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְכוּ הִרְעַלְתִּי שְׁמַעְיָהל :

13 וְהִטַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִרְעֶתֶם אֲהֶם ו

68
De Stat. London
De Stat. Wicg
De Stat. Cant. p. 270

E

omias

omias

omias

באתי
 וראו 19
 בציון
 ולעז 20
 לך 21
 ברויח 22
 הלא
 10

אין ב
 אנתו
 לתרו 3
 משפ
 תשנ 4
 סמל
 בירו
 לטש 6
 ואש
 אבד
 תבא
 זכה 9
 בוש
 12

לא 11
 לטו
 ברו
 זכב
 ידע 15
 יהו
 עלו 16

vult belga m...

in unguet ferr...

*an unguet ferr...
 et septeluna d...
 et an ferr vulgare cha...
 et ferr d...
 p. 403.*

תמו

עבתי

כמו

אם

שבו

ושתי

ילך

י

יהי

על

תום

לא

רו

כי

כי

אם

לא

את

א

ב

ר

נ

ה

ס

ח

ח

ח

ו

Handwritten notes in a cursive script, likely Latin or Hebrew, located at the top left of the page.

Handwritten note on the left margin.

Handwritten note on the left margin.

Handwritten note on the left margin.

באתי העיר והנה תחלוואי רגע כי גם נביא גם כלהן סחרו אל ארץ
 19 ולא ידעו : המאס מאסת את יהודה אם
 בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב
 20 ולעת מרפא והנה בעתהו ידענו יהוה רשענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו
 21 לך : אל תנאץ למען שמך אל תנבל כפסא כבודך זכר אל תפך
 22 בריחך אתנו : חיש בתכלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רכיבים
 תרא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלהו
 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני
 23 אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו : והיה כד יאמרו אליך
 אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר לפות לפות ואשר להרב
 24 להרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי : ופקדתי עליהם ארבע
 משפחות נאם יהוה את התרב להרג ואת הפלבים לסחב ואת עוף
 25 השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשתית : ונתתם לזועה לכל
 ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה
 26 בירושלם : כי מי יחמל עליך ירושלם ימי נוד לך ומי יסור לשאל
 27 לשלם לך : את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואטאת ידי עליך
 28 ואשתיתך גלאיתי הנחם : ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי
 29 אברתי את עמי מרכיחם לוא שבו : עצמו לי אלמנחתו מחול ימים
 30 הכאתי להם על יאם בחור שודר בצהררים רפלותי עליה פתאם עיר
 31 ובהרות : אמללה ירדת השבעה נפחה נפשה באה שמשנה בעד יומם
 בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה :
 אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ
 32 לא גשיתי ולא גשנו בי כלה מקלונני : אמר יהוה אם לא שרותך
 לשוב אם לוא הפגעתי בך בעת רעה ובעת צרה את האבן : תירע
 33 ברזל ברזל מצפון ונחשת : ויחילך ואוצרותיך לבן אתן לא במחיר
 34 ובכל הטאותיך ובכל גבולך : ותעברתי את אביך בארץ לא
 35 ידעת כי אש קדחה באפי עליכם חוקר : אתה ידעת
 יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארץ אפך תקחני דע שאתי
 36 עלך חרפה : נמצאו רבריך ואכלם ויהי רבריך לי לששון
 ולשמחה

לא איתם
כעד/שד

עיר צד
מבצרת

note belge n. a. 1494
206172 a philip. 415

an infriget ferre par
et cept l'anne d'as
d'an fin vulgare che
Cyprien et s'entendit la
p. 903.

שקל
שקל

27 קלונך נאפיד ומצהלתוך זמרו ונותך על גבעות בשנה ראיתי שקוצץ אוי לך ירושלים לא תטהרי אחרי מתי עד :

Cyruus xiv

1 אשר תהו דבר יהוה אל ירמיהו יד

2 על דברי תבצרות : אכלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ

3 וצוחת ירושלים עלתה : ואירייהם שלחו צעוריהם למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם :

confessio...

4 בעבור הארמה חמה כי לא היה גשם בארץ בשו אפרים חפו ראשם

5 כי גם אילת בשדה ילדה ועוזב כי לא היה רשא ופראים עמדו על

6 שפלים שאפו רוח פתנים פלו עיניהם כראיץ עשב : אם עוננו ענו

7 לבנו יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו : מקוה

8 ישראל מושיעו בעת צרה רמה תחיה פגר בארץ וכארץ נטרה לרון :

ירמיהו

Deus est... multitudine...

9 יהוה רמה תחיה כאיש גדלים כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה

10 ושמך עלינו נקרא אל תנחנו :

11 יהוה רעם הוה פן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רעם עתה

12 ויאמר יהוה ויפקד חטאתם :

13 ויאמר יהוה ויפקד חטאתם : כי יצמו אינני שמע אל רנתם

14 וכי יעלו עליה ומנחה אינני רעם כי בתרב וברעב ובדבר אנכי מכלה

15 אתם : ואמר אלהי אדני יהוה הנה הנביאים אמרים להם לא תראו

16 הרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה :

17 ויאמר יהוה אלי שקר הנביאים נבאים בשמי לא שלחתים

18 ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר ונקסם ואלול ותרמות לכם

19 חמה מתנבאים לכם :

20 לכן כה אמר יהוה על הנביאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים

21 חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בתרבו וברעב יתמוה הנביאים והמה ו

22 והעם אשר חזרה נבאים להם יהיו משלמים בתצורת ירושלים מפני

23 הרעב והחרב ואיז מקבר להמה והמה גשיתם ובניתם ובנתיתם

24 ושפכתי עליהם את רעמם : ואמרת אליהם את חרב הזה תרדנה

25 עיני דמעה לילה ויומם ואל תרמינה כי שבר גדול נשברה בתולדת

26 בת עמי מפה נתלה מאד : אם יצאתי חשדה והנה חללי חרב ואם

צוֹתוֹ 6.

וּקְחָ 7.

וְאָקוּ

לֹא 8.

כֹּה אֶ

הַעֵס 10.

וַיִּלְכוּ

אֲשֶׁר 11.

אֵלָיו

וַיִּשְׁנֶה 12.

חֲתוּ

לֹא 13.

מִמֶּלֶךְ

בְּסֵא

וְנִפְץ 14.

וְלֹא

שֵׁן 15.16

בְּטֶר

לְעַל 17 *anima non habet*

מִפְּנֵי *liberum arbitrium*

לְמַלְ *magis aptus est in la-*

עֵרוֹ *cap. 9. 17 The: 16*

עֵינָיו *ind. ang: t. 1 p. 205*

תֵּאֵנָה *quod dicitur in vincipite*

חֲבֵר *in la. in. caput: 18. p. 205*

אֶרֶץ *in la. in. caput: 18. p. 205*

חֲבֵר

לְרֵוֹ

אוֹת

100

אתה

Capit. xiv.

1 מלהו

2 ארץ

על

ם

Confiant in Dom. Ps. 124

נשמו

על

וענו

קנה

לון

דמיה

De qd estis legi vs. fatis
multitudine hostis oppressis
pauca sunt frangit. Et tunc del
color que saluati s. b. ad p. me
me ualeat p. et. et p. q. an.

יהוה

אמר

עמה

אל

נתם

וכלה

וראו

ותים

לפם

אמר

ודים

מהו

ופני

ידם

דנה

לת

ואם

צוה יהוה אותי : ויהי מקצתמים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרחה
 וקח משם את האזור אשר צויתך לטמנו שם : ואנך פרחה ואתפור
 וקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשתת האזור
 לא יצלה לכל : והידיבר יהוה אלי לאמר :
 כה אמר יהוה ככה אשהית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב :
 העם הזה הרע המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם
 ויזכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוות להם ויהי כאזור הזה
 אשר לא יצלה לכל : כי כאשר ירפק האזור אל מתני איש כן הדבקתי
 אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיזהר לי לעם
 ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו : ואמרת אליהם את דובר
 הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך תירע
 לא נרע פי כל נבל ימלא יין : ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני
 ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדור על
 כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלם שפרון :
 ונפצתים איש אל אחיו והאבות והבנים יחרו נאם יהוה לא אתמול
 ולא אתוס ולא ארתם מהשחיתם :
 שמעו והאזינו אל תגבחו פי יהוה דבר : תנו ליהוה אלהיכם כבוד
 כטרים יחשך וכטרים יתנגפו רגליכם על הרי נשא וקויתם לאור ושמתם
 לצלמות ישית לערפל : ואם לא תשמעוה במסותרים תכבה נפשי
 מפני גוה ורמע תרמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה : אמר
 למלך ולגבירה השפילו שכו כי ירד מראשתיכם עטרת תפארתכם :
 ערי הנגב סגרו ואין פתח חגלת יהודה פלה חגלת שדמים : שאו
 עיניכם וראו הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך : מה
 תאמרי כי יפקד עליך ואיה למדתי אתם עליך הלפים לראש תלויה
 חבלים יאחזוך כמו אשת לדה : וכי תאמרי בלבבך מרוע קראני
 אלה ברב עונך נגלו שולך נתמסו עקבך : תיהפך כושי עזרו ונמר
 תחר ברתו וגם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע : ואפיוצם פקש עובר
 לרית מרבר : זה גורלך מנת מניך מאתי נאם יהוה אשר שכחת
 אותי ותבטתי בשקר : וגם אני חשפתי שולך על פניך וגראת

קלך

ואתה
 וישם
 נשך
 פראשם
 תלמות כלום

animum non habet
 ubi dicitur fundat lary
 suas atq; udes oculis
 magis aquat elicit in la
 argum. v. d. cap. 18. 17
 exp. 9. 17 Theol. 16
 and orig. t. 1 p. 205
 dicitur cum uncapite
 tibi dicitur deo unum et q
 bonu. in caput et dicitur
 de dicitur tibi unum et dicitur
 dicitur unum et dicitur unum
 dicitur unum et dicitur unum

6772

2 נַמְעַתְּם גַּם שְׂרִישׁוֹ לָלוּ גַם עֲשׂוּ פְרִי קְרוֹב אֲהַרְהוּ בְּפִיהֶם וְרַחֲקוּ מִמֶּנִּי
 3 מִכָּל יוֹתוּתָם : וְאִתָּהּ יְהוָה יַדְעַתְנִי תִרְאֵנִי וּבְחַנְתָּ לִּבִּי אֲחַדְךָ הַתְּקַם
 בְּצִיאָן לְשִׁבְתָּהּ וְהַקְדִּישׁ לְיוֹם הַרְגָהּ :
 4 עַד מָתַי תֹּאכַל הָאָרֶץ וְעֵשְׂבֶנָּה הַשְּׂרָה יִיבֶשׁ מִרְעַת יִשְׁבִּי בָהּ
 5 סַמְתָּהּ בְּחַמּוֹת וְעוֹף כִּי אֹמְרוּ לֹא יֵרָאֵה אֶת אֲחֵרֵינוּ : כִּי אֵת רִגְלֵינוּ
 רָצַתָהּ וְיִלְאֵינוּ וְאִיךָ תִתְחַרְחַר אֶת הַסּוּסִים וּבְכֶרֶץ שְׁלוֹם אֲהַרְהוּ בּוֹטְחִי
 6 וְאִיךָ תַעֲשֶׂה בְּגֹאֲזֵי הַיְרֵדָה : כִּי גַם אֲחִיךָ וּבֵית אֲבִיךָ גַם הִפְלוּ בְּיָדוֹ
 כִּךְ גַּם הִמְתָּ קְרָאוֹ אֲחֵרֶיךָ מִלֵּא אֶל תִּאֲמַן בָּם כִּי יִדְבְּרוּ אֵלֶיךָ טוֹבוֹת
 7 עֲזַבְתָּ אֶת בֵּיתִי נִטְשָׁתִי אֶת נְחֻלְתִּי
 8 נְתַתִּי אֶת יְדֵי דוֹדוֹת נַפְשִׁי בְּכַף אֵיבֹתָ : הִתַּחֲלוּ נְחֻלְתִּי כְּאֲרִיָּה בַיַּעַר
 9 נִתְּנָה עָלַי בְּקוֹלָהּ עַל כֵּן שָׁנְאַתִּיהָ : *66 of Malo/Bicary העיט*
 צְבוּעַ נְחֻלְתִּי לִי הָעֵיט סָבִיב עָלַיהָ לָכוּ אֶסְפּוּ כָל חַיֵּי הַשְּׂדֵה הַתִּיב
 10 לֶאֱכֹלָהּ : רַעִים רַבִּים שָׂחָתוּ כְרָמֵי בָסְסוּ אֶת חֲלֻקְתִּי נָתְנוּ אֶת חֲלֻקְתִּי
 11 חֲמָרְתִּי לְמִדְבַר שָׁמְמָה : שָׁמָּה לְשִׁמְמָה אֲבֹלָה עָלַי שִׁמְמָה נִשְׁמָה כָּל־
 12 הָאָרֶץ כִּי אֵין אִישׁ שֵׁם עַל לִבִּי : עַל כָּל שְׂפִיָּם כַּמְדַּבֵּר בְּאוֹ שִׁדּוּסִים
 בִּי הִרְבִּי וְיִהוָה אֲכֹלָהּ מִקְצֵה אָרֶץ וְעַד קֵצֵה הָאָרֶץ אֵין שְׁלוֹם לְכָל בֶּשֶׂר
 13 זָרְעוּ חֹסֵים וּקְצִים קָצְרוּ נְחֹרֹת רֵאיוֹ עָלוּ וּכְשׁוּ מִתְּבוֹאֲתֵיכֶם
 סַחְרוּן אַף יְהוָה : *נחלות*
 14 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל כָּל שֹׁכְנֵי הָרַעִים הַנֹּגְעִים בְּנְחֻלָּהּ אֲשֶׁר
 הִנְחֻלְתִּי אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נֹתֵשׂם מֵעַל אֲדָמָתָם וְאֶת בְּיֹת
 15 יְהוּדָה אֲתוֹשׁ מִתּוֹכָם : וְהִירָה אַחֲרַי נִתְּשׂוּ אוֹתָם אֲשׁוּבוּר חֲמָתָיִם
 16 וְחִשְׁבָתִים אִישׁ לְנַחְלָתוֹ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ : וְיִהוָה אֵלֶיךָ לְמֹד לְמֹדוֹ אֶת דְּרָכֵי
 עַמִּי לְהִשְׁבַּע בְּשֵׁמִי חֵי יְהוָה כְּאֲשֶׁר לְמֹדוֹ אֶת עַמִּי לְהִשְׁבַּע בְּבַעַל וּנְבָנוּ
 17 בְּחוֹךְ עַמִּי : וְאֵם לֹא יִשְׁמְעוּ וְנִתְּשָׁתִי אֶת חַגּוּי הַחַוָּא נִתּוֹשׁ וְאֲבָר נֹאסֵד
 יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה אֵלֵי הַלּוֹךְ וּקְנִיתִי לְךָ אֲזוּר :
 2 פְּשָׁתִים וְשִׁמְתוֹ עַל מִתְּנִיךְ וּבְמִים לֹא תִבְאָהוּ : וְאֶקְנֶת אֶת הָאֲזוּר
 3 כְּדַבֵּר יְהוָה וְאֲשֶׁם עַל מִתְּנִי : וְהִתִּירְכָה יְהוָה
 4 אֵלֶי שְׁנִית לֵאמֹר : קַח אֶת הָאֲזוּר אֲשֶׁר קָנִיתִי אֲשֶׁר עַל מִתְּנִי וְקוּם
 5 לְךָ פְּרִתָּהּ וְשִׁמְנָהּ שֵׁם בְּנִקְיָה שְׁלֹעַ : וְאִיךָ וְאֲטַמְּנָהּ בְּפֶרֶת כְּאֲשֶׁר

*ex Jacoby Curio li 2
 elucidato i. q. ego
 gladius equis. con
 p. p. 295*

ואבתי

טשנ 9.

יהודו 10.

מאנו

הפרו

11.

רעה

והולל 12.

מקט

13.

שמה

ואתו 14.

אינו

מהל 15.

כירי 16.

יפהו

ורעו 17.

רעה

ויד

ויבר

ונכו

ויתו 20.

גריח 21.

אנש

תמו 22.

פקו

ושא 23.

יב

משנ

*8. venturi ad sua facta a
tenentur cum benedictio
in fine ut non sunt commutata
ut illi in vestris Cambria
a 4. ad Cambria in fine
ut be. et in fine ad 4. p. 100
8. 100.*

יד
ים
תקם

יבה

גלים

זסח

בגרו

קור

זלתי

יער

ועיש

זתיז

לקח

בל

זים

זשר

זים

זים

זשר

זית

זים

רזי

בנו

זם

זור י 3

זור

זות

קום

זשר

*ex Pontificatus curia li. 6
clausura li. 7. p. 4. q. 1.
off. deus & equis. con.
p. 1. p. 296*

וְאָבִיָּא עֲדִיָּהֶם אֶת כָּל דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת אֲשֶׁר צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עֲשׂוּ 9
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי נִמְצָא קִשְׁרָה בְּאִישׁ 10
 יְהוּדָה וּבְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם׃ שָׁבוּ עַל עֹונַת אֲבוֹתֵם הָרִאשִׁימִים אֲשֶׁר
 מָאֵנוּ לְשִׁמּוֹעַ אֶת דְּבָרֵי וְהִמָּה הִלְכּוּ אַחֲרַי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם
 הִפְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת אֲבֹתָם׃ 11
 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מְבִיא אֵלֵיכֶם
 רָעָה אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ לְצִאת מִמִּנְהָ וְעָקְרוּ אֵלַי וְלֹא אֲשִׁמַּע אֲלֵיכֶם׃ 12
 וְהִלְכּוּ עִרֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְעָקְרוּ אֶת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם
 מִקְטָרִים לָהֶם וְהוֹשִׁיעַ לֹא יוֹשִׁיעֵנו לָהֶם בַּעַת דַּעַתָם׃ 13
 כִּי מִסְפָּר עֲרִיךְ הִיוּ אֱלֹהֵיךְ יְהוּדָה וּמִסְפָּר חֲצוֹת יְרוּשָׁלַם
 שְׂמָתָם מִזְבְּחוֹת לְבִשְׁת מִזְבְּחוֹת לְקִטְר לְבַעַל׃ 14
 וְאִמָּה אֵל הַתְּהַלֵּל בַּעַד דַּעַת תּוֹרָה וְאֵל תִּשְׁאַבְעֵרֶם רִנָּה וְתַפְלָה כִּי
 אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ בַּעַת קְרָאִים אֵלַי בַּעַד דַּעַתָם׃ 15
 מִהֲלִידֵי בֵּיתִי עֲשֵׂתָה הַמְזֻמָּתָה הַרְבִּים וּבִשְׂר קָשׁ יַעֲבֹדוּ מֵעֲלִיךְ
 כִּי רַעַתְכִי אֲזַמְעֲלוּ׃ 16
 יִפַּח פְּרִי הָאָרֶץ וְהָאֵר יְהוָה שֹׁמֵךְ לְקוֹל הַמְּלִיכָה גִּדְדָה הַצִּירַת אֵשׁ עֲלֵיהָ
 וְרָעוּ דְלֵי יוֹתָיו׃ 17
 וְהָיָה צְבָאוֹת הַנּוֹשָׁע אֶתְךָ דְבַר עֲלִיךְ רַעַת כְּגִלְגַל
 רַעַת בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲשֶׁר עֲשׂוּ לָהֶם לְהַכְעִיסֵנִי לְקִטְר לְבַעַל
 וְיְהוָה הוֹדִיעֵנִי וְאַרְעָה אֵן הִרְאִיתֵנִי מֵעַד לְיֹהִים׃ 18
 וְאֵנִי כִכְבֵּשׁ אֲלוֹף
 וּבִל לְטִבּוֹחַ וְלֹא יָדַעְתִּי כִּי עָלִי הִשְׁבּוּ מַחֲשָׁבוֹת נִשְׁחִיתָה עַץ בְּחַמּוֹ
 וּנְכַרְתֶּנּוּ מֵאַרְץ חַיִּים וְשִׁמוֹ לֹא יִזְכֵּר עוֹד׃ 19
 וְיְהוָה צְבָאוֹת שֹׁפֵט צָדִק כְּחוֹן כְּלִיֹּת וְלֵב אֲרָאָה נִקְמַתְךָ מֵהֶם כִּי אֲלִיךְ
 גִּלְתִּי אֶת רִיבִי׃ 20
 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה עַל
 אֲנָשֵׁי עֲנָתוֹת הַמִּבְקָשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ לְאֹמֵר לֹא תִנְבֵּא בְשֵׁם יְהוָה וְלֹא
 תִמּוֹת בִּירְנִי׃ 21
 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי
 פֹקֵד עֲלֵיכֶם הַבְּחוּרִים יָמוֹתוֹ בְּתֹרֵב בְּנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם יִסְתּוּ בְרַעֲב׃ 22
 וְשֹׁאֲרֵית לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי אֲבִיא רַעַת אֶל אֲנָשֵׁי עֲנָתוֹת שְׁנַת פְּקָדָתָם
 צָרוּק אֶתְהוּ יְהוָה כִּי אֲרִיב אֲלִיךְ אֶךְ
 מִשְׁפָּטִים אֲהַבֵּר אֹתְךָ מִדּוֹעַ דְּרָךְ רְשָׁעִים צְלִמָה שְׁלוֹ כֹּל כְּגִדֵי כְּנֹד׃ 23
 נִטְעַתָם

*Mentis ad sua facta a
 tenentur cum benevolentia
 in fieri ut non tam iniqua
 ut illis in malis laborant
 a quibus laborantibus respiciunt
 ut in se et in quibus a phyl. p. 102
 6400*

ירמיה
 ספר

10811

בשמים ויעלה נשאים מקצה הרץ ברקים למטר עשרה ויוצא רוח הארץ
 מאוצרותיו 14 נבער כל אדם מרעת הזבוי כל צרף מפסל כי שקר
 נספו ולא רוח בסי הכל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו 15
 לא כאלה חלק יעקב פי יוצר הכל הוא וישראל שבת נחלתו יהוה 16
 צבאות שמו 17 אספי מארץ פנעתך יושבתי
 במצור 18 כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת
 והצדתי להם למען ימצאו 19 אוילי על
 שברי נחיה מנתי ואני אמרתי אך זה תלי ואשאנו 20 אהלי שור
 וכל ביתי נתקו בני יצאני ואינם אין נוטה עוד אהלי ומקים ירועתי
 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל 21
 מרעיתם נפוצה 22 קול שמועה הגה באת ורעש
 גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים 23 ירעתו
 יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הליך והכין את צעדו 24 יסרני
 יהוה אך במשפט אל באפק פד תמעטני 25 שפך חמתך על הגוים
 אשר לא ירעוך ועל משפחות אשר בשמן לא קראו פרי הכלו את
 יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נהוה השמו 26

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including the word 'תקום' and other characters.

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 27 שמעו י
 את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ואל יושבי ירושלם
 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
 ישמע את דברי הברית הזאת 28 אשר צויתי את אבותיכם ביום
 הוציאני אתם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי
 ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם ודיתם לי לעם ואנכי אהיה
 לכם לאלהים 29 למען תקים את השבועת אשר נשבעתי לאבותיכם
 לחת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה 30
 ויאמר יהוה אלי קנה את כל הדברים
 האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית
 הזאת ועשיתם אותם 31 כיהער העדתי באבותיכם ביום העלותי
 אותם מארץ מצרים עד היום הזה השכם ותעד לאמר שמעו בקולי
 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשר יורתי לבם הרע 32

ירמיה

קכ"ב

7 וְזָחַבְתָּ

8 וְעָפָה

9 כִּי־יָבִי

10 נְחֹשֶׁת

21 לְהַכֹּת

גִּבּוֹר

22

23 בְּגִבּוֹ

הוּא

24 כִּי־יָבִי

25 בְּאֵי

וְעַל

בְּמִדָּה

שָׁמַיְתָה

אֶל־יְהוָה

מִהַרְפֵּי

בְּמַטְעַן

5 יִפְּקֶה

תִּירָה

6

7 מִי־לִי

8 מִלִּכְתֹּם

9

10 תִּכְבֹּד

אֱלֹהֵי

11 בְּרַמְתָּ

12 וּמִדָּה

13 מִכֵּין

קכ"ג

10813

רוח הארץ

14 עקה

15 יד

16 תוקה

17 ובתי

18 ארת

19 ועל

שור

עומי

21 כר

22 רעש

23 רעתי

24 סרני

25 זגוים

את

* זמעני

10

לא

ביום

קולי

אחיה

5 מלכם

1

6 ברים

רית

7 לולתי

קולי

8 הרע

Handwritten notes in a smaller script, possibly a commentary or correction, located to the left of the main text.

ירמיה

תנבא

7 ותבואנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עלינו ומעו

8 ועפעפנו ילדמים כי קול נהי נשמע מציון אך שדדנו בשנו מאל

כי עבנו ארץ כי השליכו משכנותינו

19 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בלתיכם

20 נהי ואשה רעותה קינה כי עלה מות בתלוינינו באבאר מנותינו

21 להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות דבר כה נאם יהוה ונפלה

גבלת האדם ברמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף

22 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור

23 בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו כי אם בזאת יתהלל המתהלל

השכב וירע יאותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ

24 כי באלה חפצתי נאם יהוה הנה ימים

25 באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלהו על מצרים ועל יהודה

ועל יהודם ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים

במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב

שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל כי אמר יהוה

אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחמו כי יחתו הגוים

3 מהמהו כי תקות העמים תכל הוא כי עץ מער פרתו מעשה ידי חרש

4 במעצר בכסף ובזהב יפהו במסמרות ובמקבות יחוקים ולוא

5 יפיק כחמר מקשת המה ולוא ידברו נשוא ונשוא כי לא יצעדו אל

תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אתם

6 מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה

7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתרה כי בכל חכמי הגוים וככל

8 סלכותם מאין כמוך ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הכלים עץ הוא

9 כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופו מעשה חרש ויבי צרף

10 תכלת וארגמן לבוש מעשה חכמים כלם ויהוה אלהים אמת הוא

אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו

11 בדינה תאמרו ליהוה אלהים רי שמיא וארקא לא עברו יאבדו מארעא

12 ומן תחות שמיא אלה עשה ארץ בכחו

13 מקין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים לקול תתו תמוז מים

בשמים

ווי

18 מכלי יתתי עלי וגו' עלי לבי דוי : 19 הנה קול שועת בת עמי מארץ
 מרחקים היתה אין בציון אם מלכה אין ברה מדוע הכעיסוני ב
 20 בפסוליהם בהבלי נכר : עבר קציר פרה קיץ ואנחנו לוא נזשענו
 21, 22 על שכר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזיקתני : הצריאין
 23 בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארוכת בת עמי : מי
 יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכרה ימסו ויללה את חללי בת
 1 עמי : מי יתנני במדבר מלון ארזים ויאעזבת את עמי ואלכה מאתם
 2 כי כלם מנאפים עצרת בגדים : וידרכו את לשונם קשהם שקר ולא
 לאמונה גברו בארץ כי מרעה אר רעה יצאו ואתי לא ידעו אם יהוה
 3 ואיש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב ועקב
 4 וכל רע רכול יתרוץ : ואיש ברעהו יחלרו ואמת לא ידברו למרו
 5 לשונם רבר שקר העוה נראו : שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו
 6 דעת אותי נאם יהוה : ויראם שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו
 יהוה צבאות הנני צורפם ובחנמים כי איך אעשה מפני בת עמי :
 7 ויהי שוחט לשונם מרמה רבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרב
 8 ישים ארבו : העל אלה לא אפקד כם נאם יהוה אם בגוי אשר
 9 כזה לא תתנקם נפשו : על התלים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצורו מדבר אש
 עבר ולא שמעו קול מקנת מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלכו :
 10 ונתתי את ירושלם לגלים מעוז תנים ואת ערי יהודה אהן שממה
 11 מבלי יושב : מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו
 ויגדה על מה אבדה הארץ נעתה כמדבר מבלי עבר :
 12 ויאמר יהוה על עונם את תורתי אשר נתתי לפניהם
 13 ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה : וילכו אחרי שדרות לבם ואהר
 14 הבעלים אשר למרום אבותם : לכן כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים
 15 מי ראש : והפצותים בגוים אשר לא ידעו תמה ואבותם ושלחתי
 16 את ריהם את הרוב עד פרותי אותם : כה אמר יהוה
 צבאות התבוננו וקראו למקננות ותבואינה ואל תחמזרת שלחו

Handwritten notes in the left margin, partially illegible.

מזרים

Extensive handwritten notes in the left margin, including botanical or zoological descriptions.

702010

ירמיה

מַעַרְי יְהוּדָה וּמַחְצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שִׁטוֹן קוֹל שִׁמְרוֹה קוֹל חֲתוּן וְקוֹל
 כָּלָה כִּי לַחֲרָבוֹת תִּהְיֶה הָאָרֶץ : / בַּעַת הַהִיא נָאִם יְהוָה וַיֹּצִיאוּ אֶת־
 עַצְמוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת עַצְמוֹת שָׂרָיו וְאֶת עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת־
 עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם : וּשְׁטֵחוּם
 לְשֵׁטֶשׁ וּלְרִיחַ וּלְכָל יִצְבָּא תְּשִׁימֵם אֲשֶׁר אֶהְיֶה וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר
 הִלְכּוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשׂוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא יִחַסְפוּ וְלֹא
 יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוּדָה : וְנִבְחַר מוֹת מֵהַיִּים לְכָל הַשְּׂאִרִית
 הַנִּשְׁאָרִים מִן הַמִּשְׁפָּחָה הַרְעָה הַזֹּאת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר
 יִהְרָחֲתוּם שָׁם נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת : וְאִמַּרְתָּ
 אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה הִיפְּלוּ וְלֹא יִקְוּמוּ אִם יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב : מִדַּע
 שׁוֹבְבֵת הַעַם הַזֶּה יְרוּשָׁלַם מִשְׁבֵּת נִצְחָת חֲתוּקוֹת בְּתַרְמַת מָאֲנוּ לָשׁוּב :
 הַקְּשִׁיבוּ וְאֲשַׁמַּע לֹא כֵן יִדְבְּרוּ אֵין אִישׁ נָחֵם עַל דַּעְתּוֹ לֵאמֹר מָה־
 עֲשִׂיתִי כִּלְהֵן שֶׁבַּ בְּמַרְצוֹתֵם כְּסוּסֵי שׁוֹטֵף בְּמַלְחָמָה : גַּם חֲסִידֵי הַבְּשָׂמִים
 יִדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְתוֹר וְסוֹס וְעִגּוֹר שָׁמְרוּ אֶת־עֵדָת בָּאֵנָה וְעַמִּי לֹא יִדְעוּ
 אֶת־מִשְׁפַּטֵי יְהוָה : אֵיכָה תֹאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אֲתָנוּ אֲכָן
 הִנֵּה לִשְׁקֵר עָשִׂה עֵט שִׁקְרֵי סוֹפְרִים : הִבְשׂוּ חֲכָמִים חֲתוּ וַיִּלְכְּדוּ הַנֶּה
 בְּדַבְּרֵי יְהוָה מֵאִסוּ וְחֲכַמְתָּ מֵהַ לָּהֶם :
 לָכֵן אֲתָן אֶת־נְשִׂיהֶם לְאַחֲרֵיהֶם שְׂדוֹתֵיהֶם לְיוֹרְשֵׁיהֶם כִּי מִקְטוֹן וְעַד־
 גְּדוֹל כִּלְהֵן בַּעַע מִגְּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כִּלְהֵן עָשִׂה שִׁקְרֵי : וַיִּרְפוּ אֶת־
 שִׁבְרֵי בַת עַמִּי עַל נַקְלָה לֵאמֹר שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְאֵין שְׁלוֹם : הַבְּשׂוּ כִּי
 תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַם בּוֹשׁ לֹא יִבְשׂוּ וְהַפֶּלֶס לֹא יִדְעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַּנְּפִלִים בַּעַת
 פְּקֻדָּתָם יִבְשְׁלוּ אִמַּר יְהוָה : הַפְּטַרְתָּ טַבָּא
 אֶסְף אֶסְפֵם נָאִם יְהוָה אֵין עֲנָבִים בְּנֶפֶץ וְאֵין הָאֲנָבִים בְּתֵאֵנֶת
 וְהַעֲלָה נָבֵל וְאֲתָן לָהֶם יַעֲבָדוּם : עַל־מֵה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבֵים הָאֶסְפוּ וְנִבְוֵא
 אֶל־עַרְי הַמִּבְצָר וְנִדְמַת שָׁם כִּי יְהוּדָה אֱלֹהֵינוּ הִדְפָּנוּ וַיִּשְׁקָנוּ מִרֹאשׁ
 כִּי חֲטָאנוּ לַיהוָה : קוֹת לְשִׁלּוֹם וְאֵין טוֹב לַעַת מִרְפָּה וְהִנֵּה בַּעַתָּה :
 מִזֶּה נִשְׁמַע נִחְרַת סוֹסִיו מִקּוֹל מִצְתָלוֹת אֲבִיבֵי רַעֲשֵׂה כֹל הָאָרֶץ
 וַיִּבּוֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָה עִיר וַיִּשְׁבִּי בָהּ : כִּי הִנְנִי מִשְׁלֹחַ כַּכֵּם
 נְחֹשִׁים צַפְעָנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֵחַשׁ וְנִשְׁכּוּ אֶתְכֶם נָאִם יְהוָה : וְאִמַּרְתָּ
 מִבְּלִיגִיתִי

ספדו

מלכות

aperta pura pura, vel
hinc munita et munit

קלה 7

השליכתי את כל אחיכם את כל זרע אמרים :

16 ואתה אל תתפללי בעד העם הזה ואל תשא בעדם רננה

17 ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך : האינך ראה מה הפה

18 עשים בערי יהודה ובחצות ירושלם : הבנים מלקטים עצים והאבות

מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות פנים למלכה השמים

19 והסך נטכים לאלהים אחרים למען הכעיסני : האתי הם מכעסים

20 נאם יהוה הלווא אתם למען בשת פניהם : לכן כה

אמר יאנני יהוה תנה אפי וחמתי נתכרת אל המקום הזה על האדם

ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי הארמה ובערה ולא תכבה :

הפטרת זו 20 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל עלותיכם

ספו על זבחיכם ואכלו בשר : כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים

22 ביום הוציא אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח : כי אם את

הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם

התוולו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען יטב לכם :

23 ולא שמעו ולא הסו את אונם וילכו במעצות בשררות לבם הרע

24 ויחיו לאחור ולא לפנים : למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ

מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים יום השכם

25 ושלות : ולוא שמעו אלו ולא הסו את אונם ויקשו את ערפם הרעו

26 מאבותם : ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך

27 וקראת אליהם ולא יענוכה : ואמרת אליהם זה הגוי אשר לא שמעו

בקולי יהוה אלהיו ולא לקחו מיסר אבדה האמונה ונכרתה מפייהם :

28 גוי נזרך והשליכי ושאוי על שפיו קיננה

29 כי מאם יהוה ויטש את דור עברתו : כי עשו בני יהודה הרע בעיני

29 נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמד עליו לטמאו : ובנו

את במות התפת אשר בניהם לשרף את בניהם ואת בנותיהם

באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי :

30 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא כד

31 הנספי אם גיא ההרעה וקברו בתפת מאין מקום : והייתה נבלת

32 העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מהיריד : והשבת

Handwritten notes in Latin script, including 'Solennitate vestra cor...' and 'vid. mag. f. p. 362'.

Handwritten marginal note.

ירמיה

ועי 4
 שש 25
 אל 26
 כה
 על 27, 28
 סר 29
 סה 30
 קו

2 Caput: 2

ביו
 יהו
 3
 ויא 4
 הני 5
 דה
 גר 6
 אל 7
 אט 8
 עד 9
 וקו

10 11 *Handwritten note*

הפ
 יהו 12
 פה 13
 יעו
 ורב 14
 גקו
 ורצ 15

16 ה

17 שה

18 ות

ים

19 ים

20 זה

דם

ו

*holocausta vestra cor
munda propitiam
vestra propitiam cor
mea: my. 41 p. 362*

21 ים

ים

22 את

תם

ים

23 רע

24 רצ

פם

25 עו

26 יד

27 עו

ו

28 ה

קדוה

29 ימי

30 נו

תם

31 דד

32 ת

33 תי

ירמיה

24 ועל סוסים ירכבו ערוך פאיש למלחמה עליך בת ציון : שמענו את
 25 שמעו רפו ידנו צרה החזקתנו חיל כיולדהו אל תצאי השדה וברוך
 26 אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב : בת עמי חגרי שק התפלטי
 באפר אבל יחזי עשיר יך מספר תמרומים כי פתאם יבא השוד ע
 27 עליו : בחזן נתמיד בעמי מבצר ותוע ובחנת את דרכם : כלם
 28 כרי סררים הרבי רביל נתשת וברזל כלם משחיתם הפה : נתר מפח
 29 מהשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו : כסף נמאס
 30 קראו להם כי מאס יהוה בהם :

צדק : צדק

12 הדבר אשר היות אל ירמיהו מאת יהוה לאמר : עמד בשער
 בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל
 יהודה תבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה :
 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הטיבו דרכיכם ומעלליכם
 4 ואשכנת אתכם במקום הזה : אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר
 5 היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה : כי אם היטיבתי טיבו את
 דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו :
 6 גר יתום ואלמנה לא תעשו ודסנקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי
 7 אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם וישכנתי אתכם במקום רהוה בצרף
 8 אשר נתתי לאבותיכם למזן עולם ועד עולם : הנה אתם בטחים לכם
 9 על דברי השקר לבלתי הועיל : הגנבי רצח ונאף והשבע לשקר
 וקטר לבער ותלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ירעתם :

Capit: 2

10 ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם
 11 בצלנו למען עשות את כל התועבות האלה : המערת פרוצים היה
 תבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם
 12 יהוה : כי לכו נא אל מקומו אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם
 13 כראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל : ועתה
 יעז עשותכם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואובר אליכם השפם
 14 ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם : ועשיתי לבית אשר
 נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם
 15 ולאבתיכם כאשר עשיתי לשלו : והשלכתי אתכם מעל פני כאשר
 השלכתי

11. 11. 11. 11.

רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו : קדשו
 עליה מלחמה קומו ונעלה באתרים אוילנו כי פנה היום כי ינטו צללי
 ערב : קומו ונעלה בלילה ונשתיתה ארמנותיה :

כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלים

כי לילה היא העיר הפקדו בלה עשק בקרבה : כהקיר בור מימיה

כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד תלי ומכה :
 והוסרו ירושלים פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא

נושבה : כה אמר יהוה צבאות עזרל יעזרלו

בגפן שארות ישראל השב ירך כבו ער על סלסלות : על מי אדברה
 ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנס ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה

היה להם להרפת לא יחפצו בו : ואת חמת יהוה מלאתי בלאתי הכול
 שפך על עזרל בחוז ועל סוד בחורים יתרו כי גם איש עם אשה

ילכו זקן עם מלא ימים : ונסכו בתתם לאחרים שדות ונשים יחרו
 כדאשה את ידעי על ישבי הארץ נאם יהוה : כי מקטנם ועד גדולם

כלו בו צע בצע ומנביא ועד כהן פרו עשה שקר : וירפאו את שבר
 בדת עמי על בקרת לאמר שלום שלום ואין שלום : חובישו כי

תועבה עשו גם כוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו לכן יפרו בנפרים
 בעת פקרתים ויבשרו אמר יהוה :

כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושארו לנתכות עולם או

זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך :
 ותקימתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב

לכן שמעו הגוים ודעו ערה את אשר כם : שמעו הארץ הנה אנכי
 מביא רעה אל העם הזה פרי משבתם כי על דברי לא הקשיבו

ותורתי וימאסו בה : למה זה לי לבונה משבא תבא וקנה הטוב
 מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון וזבתיכם לא ערכו לי : לכן כה

אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה משרים וכשרו כם אבות ובנים
 יחרו שכן ורעו יאכרו :

כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי

ארץ : קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם פים והמה

קטק

*In atq. n. con. adunt
 volup. h. n. ut. ut. ut.
 ut. ut. ut. ut. ut. ut.
 palm. ut. ut. ut. ut. ut.
 ut. ut. ut. ut. ut. ut.*

קטק

*op. n. h. a. c. u. m. t. u. m. s.
 l. o. q. u. l. e. n. t. u. s. i. d. e. a. d. i. c. i. s.
 d. e. l. i. c. i. t. a. t. u. s. d. e. m. i. s. t. i. c. i. s.*

קטק

קטק

*A. t. e. y. a. m. a. n. u. s. l. e. n. p. o. n. n. u. t.
 a. a. n. : u. n. d. a. d. u. m. t. u. s. l. e. n. p. o. n. n. u. t.
 i. s. p. u. b. l. i. c. i. s.*

22

25

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה

קטקס

קטקס

*In atq. conc. abunt
nalyas, Israel, ut uter
ut in dementa, may the
palmately, denudum
m: orig: l. i. p. 212*

קטקס

*op. n. l. h. circum. t. m. s.
l. o. g. p. u. l. e. n. t. y. s. e. d. e. n. d. i. s. i. t. i. s.
d. e. l. i. c. i. o. s. q. u. a. m. p. l. e. b. e. n. d. i. c. t. i. o. n. e. m.*

קטקס

קטקס

*& c. e. g. e. n. e. m. s. e. n. s. i. t. u. m.
a. m. i. m. a. l. i. t. u. m. s. e. g. u. s.
i. s. f. o. l. i. o. s.*

11 ליהוה חמה ו כר בנור בנור כי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה ו
 כחשו ביהוה ויאמרו לוא הוא ולא תבוא עלינו רעה ותרב ורעב לא
 12 גראהו והנביאים יהיו לרות והדבר אין בהם כה יעשה להם ו
 13 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר
 14 הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם והנני מביא
 עליכם גוי ממצרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם
 הוא גוי לא תרע לשונו ולא תשמע מה ידבר אשפתו נקבר פתוח
 16 כדם גבורים ו אכל קצירך ולחמך ואכלו בניך ובנותיך ואכל צאנך
 ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מצריך אשר אהרה בטח
 17 בהנה בחרב וגם בימים החמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה ו
 18 ויהיה כיהאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת
 אלהים כאשר עזבתם אותי ומעכרו אלהי נכר בארצכם כן מעכרו
 19 זרים בארץ לא לכם והגידו זאת בבית יעקב והשטעוה ביהודה
 20 לאמר שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים
 21 להם ולא ישמעו האותי לא תיראו נאם יהוה הם מפני לא
 תחילו אשר שמתי חור גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו
 22 ולא יוכלו והמו גזיו ולא יעברנהו ולעם הזה היה לב סורר
 23 ומורה סרו ויילכו ולא אמרו בלבכם נראה נא את יהוה
 אלהינו הנתן גשם וירה ומלקוש בעתו שבעור חקורת קציר ישמר
 24 לנו עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם ו
 25 כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים חציבו משחית אנשים
 26 ילכדו ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גרלו ויעשירו
 27 שמנו עשתי גם עכרו דברי רע בין לא דנו בין ותום ויצליתו משפט
 28 אכזבים לא שפטו העל ארה לא אפקו נאם יהוה אם בגוי אשר
 29 כזה לא תתנקם נפשי שמה ושערורת
 30 נתיחה בארץ הנבאים נבאו בשקר והכתנים ירדו על ידירי ועמי
 31 אצחקו ומה תעשו לאחריתה העזי בני בנימו מקרב ירושלם
 ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכפרים שאו משאת בני רעה נשקפה
 מצפון ושבר גדול הנהו והמענה דמיתי בת ציון אלהי יבאו
 רעים

*gen. pluris, uominis
 et unius epilentisla
 15. 1. 1. p. 255*

שבת

ירמיה

*Caput 6
 naly, p. 255
 p. 255
 p. 255
 p. 255*

הוא יתקרב אל

כי שודדה כל הארץ פתאום שדרו אתי רגע ירועתי : ערמתי אראה 21

גם אשמעה קול שופר : כי אנוי עמי 22

אותי לא ידעו בנים סבלים חמה ולא נבונים חמה חכמים חמה להרע

ולהטיב לא ידעו : ראיתי את הארץ והנה דהו ובהו ואל השמים 23

ואין אדם : ראיתי תהרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקרו : 24

ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדרו : ראיתי והנה הפרמל 26

תמדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה ומפני חרון אפו :

כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה : על 27

זאת תהיה כל הארץ וקדרו השמים ממעל על כידברתי וזמתי ולי

נחמתי ולא אשוב ממנה : מקול פרשורמה קשת ברחל כל העיר

באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש

30 : ואתי שודד מה תעשי כירח לפשי שני כי רעני ערי זרחב כי

תקרעי כפוד עינוך לשוא תתפי מאסו כד עגבים נפשך יבקשו :

כי קול כחולה שמעתי צרה כמבירה קול בת ציון תתפח הפרש 31

בפה אורנא ל'כי עיפה נפשי להרגים :

שזטטו בחוצות ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה ח

אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלה לה :

ואם תי יהוה ואמרו לכן וישקר ישבעו : יהוה עינוך הלווא לאמונה 3:2

הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קתרת מוסר חזקו פניהם מפלע

מאנו לשובו ואני אמרת יאך וליים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה

משפט אליהם : אלה לרא הגוילים ואורכה אותם כיהמה ידעו

דרך יהוה משפט אליהם אך המה יחרו שברו על נתקו מוסרות :

על בן חכם אריה מער ואב ערבות ישודם נמר שקד על עריהם כל 6

היוצא מהנה יטרף כירבו פשעיהם עצמו משבתיהם : אי לזאת 7

אסלוח לך בניך עזובני וישבעו בלא אלהים והשבע אתם וינאפו

ובית זונה ותגדרו : סוסים מוזגים משפים היו איש אל אשת

דעהו יצהלו : העל אלה לא אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר

בזה לא תתנקם נפשו :

עלו בשרותיה ושתחו וכלה אל תעשו הסירו נטיותיה כן לוא

40

indivisi coccing Roma
65 de paratu anti. con
100. p. 520

Capit 5

10832

a 155 equi libenti x 8
libenti p. 213 no. 1. 2. 3. 4.
libenti p. 213 no. 1. 2. 3. 4.
a. phil. p. 404. 405
Haackman. an. p. 62

אֶכְזָרִי 24

מִנְעַ 25

בְּבֶשֶׁת

מִנְעַ 1

יִשְׂרָאֵל

וְנִשְׂ 2

יְתֵנָּה 3

יְהוָה

הַמֶּלֶךְ 4

תִּצְאָה 5

בִּיהוּ

זִמְנוֹ

תַּעֲמִי

וּמִשְׁ

מֵאִיִן 8

יְהוָה 9

זָלַב 10

אֶכְזָרִי

חֲרִבִּים

בְּמִדְבָּר

לִי 11

מִרְכָּב 14

יְרוּשָׁה 15

מִגְדוֹ 16

יְרוּשָׁה

כְּשֶׁן 17

זִמְנוֹ

18

בִּי 20

*illuminata vobis pulcherrime
Lament. 2. 10, 11. vobis vobis
Lament. 2. 10, 11.*

*Lament. impleta v. clu.
Lament. impleta. Lament. 2. 13
Lament. 2. 13.*

*illuminata vobis pulcherrime
Lament. 2. 10, 11. vobis vobis
Lament. 2. 10, 11.*

*very beautiful
Lament. 2. 10, 11. vobis vobis
Lament. 2. 10, 11.*

*tranquill & relucta
Lament. 2. 10, 11. vobis vobis
Lament. 2. 10, 11.*

*אֶכְזָרִי לְיָמֵי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹחַמָן
Lament. 2. 10, 11. vobis vobis
Lament. 2. 10, 11. vobis vobis
Lament. 2. 10, 11. vobis vobis*

שט

21 צהר

22 עפוי

זרע

מקום

25, 24 ז

26 קל

27 על

ז

29 עיר

זיש

industi coccing & roma
64 de paratu auri. Ch. 1
Pro. p. 520

רשור

Caput 5

1 ה ח

3, 2 ה

לע

1787

זוה

על

6 ל

ז

ז

a 155 equi libenti x d
libenti p. 200 in v. 100
troubles, in Harv. n. 219
class. de lib. p. 213 in d. 1. 1. 1. 1. 1.
de lib. p. 213 equi ca. p.
a. p. h. p. 204. 105
Haeckman. univ. p. 62 10

24 אכן ביהוה אלהינו תשובת ישראל : והבשתי אכלה את יגיע אבותינו
 25 מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם : נשכבת
 בבשתינו ותכסנו כרפתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו האנחנו ואבותינו
 1 מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו : אם תשוב
 ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקו ציד מפני ולא תגור :
 2 ונשבעת חרי יהוה באמת במשפט ובצדקה והרחב רכובו גוים וכו' :
 3 יתהללו : כי כה אמר
 יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תרעו אל קצים :
 4 המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן
 5 תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם : 5 הגידו
 ביהודה ובירושלם תשמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו
 6 ואמרו האספו ונבואה אל ערי המצור : 6 שאו נס ציונה העיוואל
 7 תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול : 7 עלה אריה מסבכו
 8 ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארץ לשמה עריך תצינרה
 8 מאין יושב : על זאת חגרו שקים ספרו והיללו כי לא שב חרוץ אף
 9 יהוה מפניו : והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך
 10 ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו : ואמר אלהי אדני יהוה
 אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעת
 11 חרב עד הנפש ובעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפיים
 12 במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להכר : רוח מלא מאלה יבוא
 13 לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם : הנה פעננים יעלה וכסופה
 14 מרפבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנזכי שרדנו : כבסי מרעה לבך
 15 ירושלם למען תושע יעד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך : כי קול
 16 מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים : הזכירו לגוים הנה השמיעו על
 ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויהיו על ערי יהודה קולם :
 כשמרי שדי היו עליה מסביב כי ארתי מרתה נאם יהוה : דרבך
 17 ומעלה יד עשו אלהיך ואת רעתך כי מר כי נגע על לבך :
 מעי מעי אחולה קירות לבי המה לי לבי לא אחרש
 18 כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה : שבר על שבר נקרא
 כי שרדה

*Aluminati vobis pulvis
 cineribus et nudati carere
 in spiritu. Jer. 16. 17*

*Amale implete & cla
 ta fortiter. Jer. 9. 12
 Jer. 16. 5-7
 Jer. 16. 17-19
 Jer. 16. 20-21*

*Jer. 16. 22-23
 Jer. 16. 24-25
 Jer. 16. 26-27*

*Jer. 16. 28-29
 Jer. 16. 30-31
 Jer. 16. 32-33*

420
 תפ

אלוף נעורי אמה : חונטור לעולם אם ישמר לנצח הנה דברתי

ותטשי הרעות ותוכל : ויאמר יהוה אלי בימי

יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבת ישראל הלכה היא על כל

הר גבה ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם : ואמר אחרי עשתה

את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה בגדה אחותה יהודה :

וארא כי על כל אדות אשר נאפת משבת ישראל שדחתיה ואתן את

ספר כריתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן גם

חיא : ותיה מקל זנותה ותחכף את הארץ ותנאף את הארץ ואת העץ

: וגם בכל זאת לא שבה אלי בגורה אחותה יהודה בכל רבה כי אם

בשקר נאם יהוה : ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבת ישראל

מבגדה יהודה : הלך וקראת את הרברים האלה צפונה ואמרת

שובה משבת ישראל נאם יהוה לוא אפול פני ככם כי חסיד אני נאם

יהוה לא אטור לעולם : אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפולי

את דרכיך לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה :

שובו בנים שובכים נאם יהוה כי אנכי בעלתי ככם ולקחת אתכם את

מער ושנים משפתה והבאתי אתכם ציון : ונתתי לכם רעים

בלבי ורעו אתכם דעה ותשכיל : ותיה כתרבו ופרייתם בארץ

בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה

על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד : בעת ההיא יקראו

לירושלם כפסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים ולשם יהוה לירושלם ולא

ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע : בימים ההמה ילכו בית יהודה

על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון עד הארץ אשר הנחלתיה את

אבותכם : ואנכי אמרת איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה

נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו :

אכן בגדה אשה מרעה פן בגדתם כי בית ישראל נאם יהוה : קול

על שפיים נשמע בכו תחנוני בני ישראל לכו העזו ארז דרפם שכחו

את יהוה אלהיהם : שובו בנים שובכים ארפה משובתיכם הננו

אתנו לך כי אמה יהוה אלהינו : אכן לשקר מבגעות חמון הרים

Handwritten marginal notes in Latin script, including phrases like 'et sic dicitur' and 'et sic dicitur'.

62

42

16

18

20

22

25

וירמיה

לא

זנה 21

סורה

com. l. p. 333

נכתב

23 *... ..*

אחר

... ..

משך

... ..

תאנו

... ..

סנעי

colube pedem tu

ואחר

... ..

מלכ

... ..

תראב

... ..

קומד

בעת

למה

29, 30

בניכ

הדור

31

מדוע

320 / 21 / 24

כמה

33

אחכ

340 / 21 / 24

דם

ותאב

35

חטאו

36

כאש

37

יהוה

38

ותלכו

חארק

עלש

ותחכי

ומצח

עצ רענן את צעה

לא יעבור פי על כל נבעה גבהה ורחלה כל עץ רענן את צעה

בזר

21 זנה ואת נטעתך שורק בזה זרע אמת ואיך נהפכת לי

am. p. 303

סור יתגפן נכרות כי אם תכבסו בנתר ותרי לך ברית

*23 alt. citat. p. 303
SOLA. 11. 11. 11. 11. 11.*

נכתם עונך לפני נאם אלני יהוה איך תאמרו לא נטמאתי

קבל

אורי הבעלים לא חלכתי ראי דרכך בנאי אדעי מה עשית בכרה קרה

*24
alt. citat. p. 303
SOLA. 11. 11. 11. 11. 11.*

משרכת דרכיה פרה לפר מדבר באות נפשו ושפיה רות

למ

האנתה מי ושיבנה כל מבקשית לא יעפו בחרשה ומצאונה 25

באיש

מנעי רגלך מיהו וגורגך מצמאה ותאמרי בואש לואכי אהבתי זרים

*colube pellen tu
ne dis calcantur
de ty buntz tu ne
stuat und origis
T. p. 202. 2. 2. 2. 2.*

ואחריהם אלך ככשת נגב כי ימצא כן הזכישו בית ישראל תפה 26

מלכיהם שריהם וכתניהם ונביאיהם אמרים לעץ אבי אהיה 27

ולאכן את ירחמי כי פניו יהי ערף ולא פנים ובערת רערת ואמרה

קומה וחושיעני ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך 28

בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה

29, 30

למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה לשוא הכיתי את

בניכם מוסר לא לקחו אכלת חרבעם נביאיכם כאריות משחית

29 חזור אתם ראו דבר יהוה חמדבר היותי לישראל אם ארץ מאפלה

*32
27. 28. 29. 30.*

מלוע אמרו עמי רבנו לא נבוא עזר אלהיך חתשפת בתולה ערית 32

33 ברה קשריה ועמי שכחוני ומים אין מספר מה תישבי דרך לבקש

*34
27. 28. 29. 30.*

אהבה לכן גם את הרעות למדתי את דרכך גם בכנפך נמצאו

דם נפשות אכזבים נקיים לא במחמרת מצאתים כי על כל אלה

35 ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמריך לא

36 חסאתי מה תזלי מאר לשנות את דרכך גם מצרים תבשי

37 באשר בשת מאשור גם מאת זה מצאו וידוך על ראשך כי מאס

יהוה במבטחך ולא תצליחי להם לאמר הן ישרה איש את אשתו

והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנף

חארץ החיא זאת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה שאי עינוך 2

בזר

על שפים וראי איפה לא שגרת על דרכים ישבת להם כערכי במדבר

ותחניפי ארץ בזנותך וכרעתך וימנעו רבבים ומלקוש לא היה 3

ומצה אשה זונה היה לך מאנת הכלם הלוא מעמה קראתי לי אבי 4

אלוף

*27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37*

את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם :
 זאני הנה נתתיך תלום לעיר מבצר ולעמור ברזל ולחומת נחשת על
 כל הארץ למלכי יהודה לשרייה לכהניה ולעם הארץ : ונלחמו אליך
 ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך :
 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמרו ה'ך וקר ארץ באזני ירושלם לאמר כה
 אמר יהוה זכרתי לך חסד נעור'ך אהבת כלולתיך לכתך אחרי ב
 במדבר בארץ לא זרועה : קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל
 3 אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה : הפטרת מסעי
 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל וכה אמר יהוה
 4 מה מצאו אבותיכם בו עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו
 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליד אתנו ב
 6 במדבר בארץ ערבה ושחת בארץ ציה וצ'מורת בארץ לא עבר בה
 איש ולא ישב אדם שם : ואביא אתכם אל ארץ חכמ'ל לאכל פריה
 7 וטובה ותכלאו ותטמאו את ארצי ונתלתי שמתם לתועבה : הכהנים
 לא אמרו איה יהוה ותפשיחה תורה לא ירעוני והרעים פשעו כי
 9 והנביאים נבאו בבעל ואתרי לא יועלו הלכו : לכן עד אריב אתכם
 נאם יהוה ואת בני בניכם אריבו כי עברו איי כתיים וראו וקרר שלחו
 10 והתבוננו מאד וראו הן היתה פזאת : והתמיר גוי אלהים והמה לא
 11 אלהים ועמי המיר כבודו כבוד יועיל : שמו שמם על זאת ושערה
 12 חרבו מאד נאם יהוה : כי שתיים רעות עשה עמי אתי עזב
 מקור מים חיים לחצב להם בארות בארות נשברים אשר לא יוכלו
 14 המים : העבר ישראל אם יליד בית הוא מדוע תיה לבז :
 עליו ישאגו כפירים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו
 נצתה מבלי ישב : גם בני גף ותחפנס ירעוך קרקע :
 17 ולא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מולךך בדרך :
 18 ועתה מה לך לדרך מצרים לשמות מי שתור ומה לך לדרך אשור
 לשמות מי נהר : תיסרך רעתך ומשכתיך תוכיך ודעי וראי כי
 19 דע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי יליך נאם אדני יהוה
 צבאות : כי מעולם שברתי עיך נתקתי מוסרותיך ותאמרי
 20

an nuntant non datur
a phylip 179

התורה
על פי חכמינו
פ' ל"ב ע"ב

6872 ט

למקור

על
18

כח
2
כ
3
פל

הח
5, 4
קר

כ
6
בה

רקה
7
ונים
8

9

זכס
9
לח

on mutavit eam...

ולא
11

ערה
12

קוב

יקל

14

בצתה...

נריו
15

...

שור
17

... ab illis. et non...

יפר
19

נה

מרי
20

בסדר

וירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימין : 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד חמס עשרתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחרש החמישי :

Yeremia

2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד חמס עשרתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחרש החמישי :

3 בבטן ידעתיו ובטרים תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך :

4 ואמר אלהי ארני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי וויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשחקך תלך ואת כל אשר אצוק תדבר ואל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה וישלח יהוה את ידו ויגע על פי וויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיו :

5 ראה הפקדתיך היום הנה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוז ולתאבד ולתרוס לבנות ולנטוע :

6 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה וירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה :

7 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשותו :

8 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל שבי הארץ כי הגני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה וכאו ונתנו איש כסאו פתחי שערי ירושלם ועל כל המתיה סביב ועל כל ערי יהודה ודברתי משפטי אותם על כל דעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם ואתה תאזור מתניך וקמת ודברת אליהם את כל

6175

6176

ms. 4175 ed. 423 p. 162

ant. lat. Logich. nov. 1899

ella sufflata ostendi Bulla sic us. orig. t. 1. c. 1. p. 179

10942

65466

*hene p'p'ri' d'oli h'ne
v'v' loc'k: in net' ad d'buff'*

זחכ

יעז

זכא 13

יהז

הנה 14

הצנ 15

לכה 16

בא

הצו 17

זאר

18

ירז 19

זלא 20

קמו

זחח 21

פרז 22

זמע

ברז

עוד 25

זאכ

זאמו 1 ס 66

השז

מנו 2

זאל 8

מכו

מכו

זם

זכו

1

*parient ad q' cast'ion
d' d'ini in'q' calast'ib' qe:
su roma. the' d'it'iq' tal'ora
z'li. & p'p'ri'as cor'z' v'is
con. the. p. 232*

*adole'us the'z' x'ius
24.7.*

*It vety plaga v'clue,
v'v' calanal'ite, & b'
nov'it' a' mal'oz. q' re
5. public'as d' d'oz' p'nu
ty q' h'ud' v'at' b' v'it' d'oz'
ne d'el'ant.*

Armeny by p. 101. ad hunc locum. v. 1. p. 101. in not. ad hunc locum.

והמלאים ומני מסך : ומנתי אתכם להרב וכלכם לעבד תכרעו
 ועז קראתי ולא עניתם וברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני
 13 ובאשר לא חפצתי בדתם : לכן כה אמר יי אלהי
 יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישחו ואתם תצמאו
 14 הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו : הנה עבדי ירנו מסובלב ואתם
 15 תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילירו : והנחמתם שמכם לשבועה
 16 לבחירי והמתך אלני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר : אשר תפתרך
 בארץ יתפרך בארתי אמן והנשבע בארץ ישבע בארתי אמן כי נשכחו
 17 הצרות הראשנות וכי גססרו מעיני : כי הנני בורא שמים חדשים
 18 וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על לב :
 19 כי אם שישו וגילו ערי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את
 ירושלם גולה ועפה משוש : וגלתי בירושלם ושתיני בעמי
 20 ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה : לא יהיה משם עוד עול
 ימים וזמן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות
 21 ותחוטא בן מאה שנה יקלל : ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו
 22 פרים : לא יבנו ואחר ישוב לא ישעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי
 ומעשה ידום יכלו בחירי : לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי ירע
 23 ברוכי יהוה חמה וצאצאיהם אתם : והיה טרם יקראו ואני אענה
 24 עוד הם מדברים ואני אשמע : זאב ומלח ירעו כאחד ואריה בכרך
 25 יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי א

שעב 177

Armeny ad 4. cast. v. 1. p. 101. in not. ad hunc locum. v. 1. p. 101. in not. ad hunc locum.

אמר יהוה : הפטרת שבת ורח
 כה אמר יהוה
 השמים כסאי והארץ הרם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום
 2 מנוחתי : ואת כל אלה ידוע שתהו ויהיו כל אלה נאם יהוה
 3 ואל זה אביש אל עני ונכה דוח וחרר על דברי : שוחט חסור
 מפת איש זובח חטא ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזביר לבנת
 מברך און גם חמה בחרו בברכהם ובשקוציהם נמשם חפצה :
 גם אני אבחר בתעלה ליהם ומגורתם אביא להם ועז קראתי ואין עונת
 4 דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו :
 שמעו דבר יהוה החודים אל דברו אמרו אתכם
 שנאיכם

Armeny this line. v. 1. p. 101. in not. ad hunc locum. v. 1. p. 101. in not. ad hunc locum.

18. 19. למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך: הלינו מעולם לא
 משלת בם לא נקרא שמך עליהם לוי קרעה שמים ירדת מפניך
 2. הרים נזלו: כקולת אש חסמים מים תבערה ^{לפי פ. 25} אש להודיע שמך
 3. לצריך מפניך גוים ירגזו: בעשותך נראות לא נקוה ירדת
 4. מפניך הרים נזלו: ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא
 5. ראתה אלהים זולתך ועשה למחכה לו: פגעת את שש ועשה
 6. צדק בדרךך וצדקו הן אתה קצפת ונתשאתם עולם ונושע: ^{ישעיה}
 7. ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתנו ונבל בעלה כלנו ועוננו
 8. כרותי שאינו: ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת
 9. פניך ממנו ותמוגנו ביד עוננו: ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החסר
 10. ואתה יצרנו ומעשה ירך כלנו: אל תקצף יהוה עד מאד ואל לדע
 11. תזכר עון הן הבטנא עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר
 12. היתה ירושלם שממה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הללנו אבותינו
 13. היתה לשרפת אש וכל מחמרינו היתה לחרבה: העל אלה תחאפק
 14. יהוה תחשה ותעננו עד מאד: ^{hieronymus lxx: 65 in xi. psalm} נדרשתי
 15. ללוא שאלונמצאתי ללא בקשני אמרתי הגני הגני אל גויל לא קרא
 16. בשמי: פרשתי ירי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב
 17. אחר מחשבתיהם: העם הפכעיסים אתי על פני המיד זכחים בגנות
 18. ומקטרים על הלכנים: הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים
 19. בשׂר החזיר ופרק פגלים בליהם: האמרים קרב אליך אל תגשבי
 20. כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקרת כל היום: הגה כתובה לפני
 21. לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם: עונתיכם ועונת
 22. אבותיכם יחרו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות ח
 23. חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על חיקם:
 24. כחי אמר יהוה כאשר ימצא תתירוש באשכול ואמר אל
 25. תשחיתוה כי ברכה בזון אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל:
 26. והוצאתי מעקב זרע ומיהודה יורש הרי יורשוה בחירי ועבדי ישפנו
 27. שפה: והיה תשרון לנוה צאן ועמק עכור לרביץ בקר לעמי אשר
 28. דרשוני ואתם עזבי יהוה השכחים את הור קדשי הערכים לגד שחתך

64
 ut qui ignis format comb
 cat, solidus aqua efflu
 vescent ignis nullus
 tunc ignis invenit dit. p. 1
 ubi ad. Augustinus Lib. 1. p. 1

a: phil: p. 389

65

ל

69

ישעיה

יכונן ועד ימים את ירושלם תהלה בארץ ונשבע יהוה בימינו וכזרוע
 עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לא יבדך ואם ישתו בני נכר תירושך
 אשר יענת בו כי מאספיו יאכלו והללו את יהוה ומקבציו ישתחו
 בחצרות קדשי

in quo tu habet...
et est clausula...
47-48

עברו עברו בשערים פנו דרך דעם סויו סויו המסלה סקלו מאבן
 11. דריומו נס על העמים : הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ
 אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו
 12. וקראו להם עם הקדוש גאולי יהוה ורך יקרא ורושה עיר לא נעזבתו

Chor

מי זה בא מארזם חמוץ בנגים מבצרת
 זה הדרור בלבושו צעה ברכ כחוא אני מדבר בצדקה רב להושיע
 מרוע אדם ללבושך ובגדיך בדרך בנת פורתו דרכתי לבדי ומעמים

die vnter vnder cap: 63 i omni relig: 63
in quo tu habet...
et est clausula...
47-48

איך איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויוי נצחם על בנדי וכל
 מלבושי אנאתי : כי וס נקם בלבי ושנת גאולי באה : ואביש ואין
 עור ואשתומם ואין סומך ותושע לו זרועי וחמתי היא סמכתני ואובוס
 עמים באפי ואשפרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם

et qd dicitur...
languis...
et qd dicitur...
et qd dicitur...

חסדו יהוה ואזכיר תהלות יהוה כעל כל אשר גמלנו וחוה
 זרב טוב לבית ישראל אשר גמלם ברחמו וכרב חסדיו : ויאמר
 אך עמי חמה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע : בכל צרתם לא

indicitur...
et qd dicitur...
et qd dicitur...

צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאם וינטרם
 וינשאם כל ימי עולם : וחמה מרו ועצבו את רות קדשו ויתפך
 להם לאויב הוא נלחם בם : ויזכר ימי עולם משה עמו אירה המעלים
 מים את רעה צאנו איה השם בקרבנו את רות קדשו : מוליך לימין
 משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם :

et qd dicitur...
et qd dicitur...
et qd dicitur...

מוליכם בתחומות כסוס במדבר לא יכשלו : כבהמה בבקעה תרד
 רוח יהוה תניחנכן נחגת עמך לעשות לך שם תפארתו חבט משמים
 וראיה מזכור קדשך ותפארתך אירה קנאתך וגבורתך חמוץ מעוך
 ורחמך אלי התאפקו : כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל

et qd dicitur...
et qd dicitur...
et qd dicitur...

לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך : למה תתענו יהוה
 סדרך יתקשית לבנו מיראתך שוב למען עברך שבטי נחלתך :
 למצער

אברהם
אברהם

20. לא יבוא עול שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה דך יהיה דך לאור עולם
 21. ושלמו ימי אבלך ועמד כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצח
 22. מטעו מעשה ידי להתפאר הקטן יהיה לארץ והצעיר לגוי

עצום אני יהוה בעתה אחישנה

1. ורוח אדני יהוה עלי וען משה יהוה אתי לבשר עניים שלחני לחבש

2. לנשפרי לך לקרא לשכנים דרור ולאסורים פקח קוח ולקרא שבת

3. רצון יהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים לשוים לאבלי

ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה

4. תחת רוח כחה וקרא להם אליה צדק מטע יהוה להתפאר ובנו

הרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור

5. זרור ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אפריכם וכרמיכם

6. ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו

7. זבכבודם תתישרו תחת בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן

8. בארצם משנה ירשו שמחת עולם תהיה להם כי אני יהוה אלה

9. להם ונוודע בגוים ירעם וצאצאיהם ברזוך העמים כל ראיהם

10. יכורים כי הם זרע ברך יהוה שוש אשויש ביהוה תגל

נפשו באלהי כי דולבישני בגדי ישע מעיל צדקה ועטני כחרוז יכהן

11. פאר וכפלה מעודה כליו כי כלארץ הוציא צמחה וכגנה

זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים

12. ולמען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד יצא כנגה

13. צדקה וישועתה כלפיד יבער וראו גוים צדקה וכל מלכים כבורך

14. וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו והיית עשרת תפארת ביד

15. יהוה וצנוף מלכות בכף אלהיך לא יאמר לך עוד עוובה ולא ארצל

16. לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא תפציה בה ולא ארצל בעולה כי חפץ

17. יהוה כף וארצל תבעלו כי יבעל בחור בתולה ובעלך יבנה ומשוש

18. חתן על כלה וישש עליך אלהיך חתן על כלה וישש עליך אלהיך

19. על תומרוך ירושלים הפקדתי שמרים כל היום וכל הירח חמור

20. לא יחשו חמוכרים את יהוה אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד

III

39

Primum iuxta superius...
 the le...
 prout...

Handwritten notes in the left margin, partially obscured.

Handwritten note: a. y. d. 1. 3. 8. 4.

at...
 ...

Handwritten botanical notes in the left margin, including Latin text and small diagrams.

- כב 20
- כפ 21
- ער
- זר
- קח 12
- אר 3
- גון 4
- בא
- ונו
- 7.6
- 7.7
- יקו
- אפ 8.9
- יקו
- לש 10
- ומו 11
- שט
- נרו 12
- יתר 13
- מק
- והר 14
- זקו 15
- ואצו 16
- דשו
- תח 17
- נהח 18
- לא 19
- חמו
- דיר

Caput 60
intravit in orbem
et in deo deus
splendens, ut hic
quod spiritus sanctus
in spiritu sancto
et in spiritu sancto
et in spiritu sancto
et in spiritu sancto
et in spiritu sancto

מקורו של המילה בשם ה' בברייתא

לם
ער
גיו

כש
ס א

נת
כל
זית
כנו
זור

לל
כנו

הב
זית
זם
גל
זון
זנה
זו

צ
ס ב

זר
זר
זל
זפ

זש
זר
זר

זש

Handwritten notes in Latin script, partially illegible.

Handwritten notes in Latin script.

Handwritten notes in Latin script.

Handwritten notes in Latin script.

Handwritten notes in Latin script, including botanical descriptions.

12 **דבנו** מן הרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקראתך גור פרוץ
 13 **משוכב** נתיבות לשכתו 17 **אם** תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום
 קרשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכפר וכברתו מעשות דרכיך
 14 **ממצוא** חפצך ודבר דבר 17 **או** תתענג על יהוה והרכבתך על במותי

1 **ארץ** והאברתיך בחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר : **הן** לא נש

2 **קצרה** יד יהוה מהושיע ולא כברה אזנו משמוע : **כיאם** עונותיכם

3 **היו** מברלים בינכם לבין אלהיכם ותטאוילכם הסתירו פנים מכם מ

4 **משמוע** : **כי** כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפחותיכם

5 **דברו** שקר לשונכם עולה תהגה : **אין** קרא בצדק ואין נשפט

6 **באמונה** בטוח על יהוה ודבר שוא הרח עמל והוליד און : **ביצי** צפעונו

7 **בקעו** וקירי עכביש יארגו האכל מביציהם ימור ויהזורה רחבקע

8 **אפעה** : **קוריהם** לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם

9 **מעשי** און ופעל חמס בכפיהם : **רגליהם** לרע ירצו וימתרו

10 **לשפך** דם נקי מחשבותיהם מתשבות און שו ושבר במסלתם :

11 **דרך** שלום לא ידעו ואין משפט במעלתם נתיבותיהם עקשו ליהם

12 **בלדרך** בה לא ידע שלום : **על** כן רחק משפט ממנו ולא תשגו

13 **צדקה** נקוה לאור והנה השך לנגחות באפלות נהרך : **נגששה**

14 **בעורים** קיר וכאין עינים נגששה פשלונו בצתרים כנשף באשמונים

15 **בפתים** : **נהמה** כרבים בלנו וכיונים חנה נהנה נקוה לפשפט

16 **ואין** לישועה רחקה ממנו : **כי** רבו פשעינו נגוד ותטאוילינו

17 **ענתה** בנו כי פשעינו אמתנו ועונותינו ידענום : **פשע** וכחש

18 **ביהוה** ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלבדבריו

19 **שקר** : **והסג** אתור משפט ועדקה מרחוק תעבד כי כשלה ברחוב

20 **אמת** ונכחה לא תוכל לבוא ותהי האמת נעדרת וסר מרע

21 **משתולל** וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט : **וירא** כי אין אוש

22 **וישתומם** כי אין מפגיע ותושע לו זרעו ועדקתו היא סמכתו :

23 **וילבש** צדקה כשריו וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת

24 **וועט** כמעיל קנאה : **כעל** גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול לאביו

25 **לאיים** גמול ישלם : **ויראו** ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את

Handwritten marginal notes in Latin script, including phrases like 'ind. schall', 'or e qui', and 'f. 39'.

ישעיה

185. 186. 187.

מֵצֵאת עַל-כֵּן לֹא חָלִית׃ וְאֵת מִי דָאַת וְחִירָאֵי כִי תִכְבוּ וְאוֹתֵי לֹא

זָכַרְתָּ לֹא שָׁמַת עַל-לִבְךָ הֲלֹא אֲנִי מַחֲשֶׂה וּמַעֲלֶה וְאוֹתֵי לֹא תִירָאֵי׃

וְאֲנִי אֲגִיד צְדָקָתְךָ וְאֵת מַעֲשֵׂיךָ וְלֹא יוֹעִילֶיךָ׃ בּוֹעֲקֶךָ יִצְלַח קְבוּצֶיךָ

וְאֵת כָּל־יִשְׂאֵי רוּחַ יִקַּח הַבַּל וְהַחֲסִיחַ בִּי יִנְחַל אֶרֶץ וְיִירֶשׁ הָרַק קִדְשֵׁי׃

וְאָמַר סֹלֶד סֹלֶד פִּנּוּ דְרָךְ הָרִימוּ מַכְשׁוֹל

מִדְרָךְ עַמִּי׃ כִּי לֹחַ אָמַר רַם וְנִשְׂא שָׁכֵן עַל וּקְרוֹשׁ שְׁמוֹמְרוֹם וּקְרוֹשׁ

אֲשַׁפּוֹן וְאֵת דַּבָּא וְשִׁפְלֵי רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפִילִים וְלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְפָאִים

׃ כִּי לֹא לְעוֹלָם אֲרִיב וְלֹא לְנֶצַח אֶקְצוֹף כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוּף וְנִשְׁמוֹת

אֲנִי עֲשִׂיתִי וְיַבְעוּן בַּעֲזוֹ קַצְפֹּתַי וְאֶבְחוּ הַסֵּתֶר וְאֶקְצוֹף וְיִלְךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ

לְבוֹ׃ וְרִכְוִי רֵאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וְאַשְׁלֵם נַחֲמִים לוֹ וְלֹא אֲכַלְוִי׃

בּוֹרֵא נֹבֵשׁ שִׁפְתֵי שְׁלֹום שְׁלֹום לְרַחֵק וּלְקִרְוֹב אָמַר יְהוָה וְרִפְאֵתוֹ׃

וְהִרְשָׁעִים כְּפִים נִגְרֵשׁ כִּי מִשְׁקַט לֹא יוֹכַל וְיִגְרֵשׁוּ מִיָּמָיו רַפֵּשׁ וְשִׁטִּי׃

אֵין שְׁלֹום אָמַר אֱלֹהֵי לְרִשְׁעִים׃ קִרָּא בְּגִדוֹן אֵל תַּחֲשׁוּךְ כְּשׁוֹפֵר

הָרַם קוֹלְךָ וְהִנֵּה לְעַמִּי פִשְׁעִים וּלְבַיִת יַעֲקֹב חֲטָאִים׃ וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם

יִירָשׁוּן וְיִעֲרֵר וּרְכִי יִחַפְצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר צְדָקָת עֲשֶׂה וּמִשְׁפָּטֵי אֱלֹהֵי

לֹא עֹזֵב יִשְׁאֲלוּנִי מִשְׁפָּטֵי צְדָק קִרְבַּת אֱלֹהִים יִחַפְצוּן׃ לִפְנֵי צִמְנוֹ

וְלֹא רֵאִית עֵינַי נַפְשׁוֹ וְלֹא תוֹרַע הֵן בְּיוֹם צִמְכֶם תִּמְצְאוּ חֶפֶץ וְכֹל

עֲצִיבֵיכֶם תִּנְגְּשׁוּ׃ הֵן לְרִיב וּמִצֵּה תַעֲזוּמוֹ וְלְהַפּוֹת בְּאַגְרָף רִשְׁעֵי לֹא

תַעֲזוּמוֹ בְּיוֹם לְהַשְׁמִיעַ בְּפִרוֹם קוֹלְכֶם׃ חֲקוּה יְהוָה צוֹם אֲבִתְרֵהוּ יוֹם

עֲנוֹת אֲדַם נַפְשׁוֹ הֲלֹכָף כְּאֶגְמֹן רֵאשׁוֹ וְשָׁק וְאֶפֶר יִצִּיעַ הַלְוָה תִּקְרָא

צוֹם וְיוֹם רִצּוֹן לַיהוָה׃ הַלְוָה זֶה צוֹם אֲבִתְרֵהוּ פִתַּח חֲרָצְבוֹת רִשְׁעֵי

הַתֵּר אֲנִירוֹת מוֹטָה וְשִׁלַּח רִצּוֹצִים חֲפָשִׁים וְכֹל מוֹטָה תִּנְתְּקוּ׃ הַלְוָה

פִּרְס לְרַעֲב לְחֶמֶד וְעֵנִיִּים מְרוּדִים תִּבְיֵא בֵּית כִּי תִרְאֶה עֵרֶם וְכִסְיוֹ

וּמִבְשָׂרְךָ לֹא תִתְעַרֵם׃ אִזּוּ יִבְקַע כְּשִׁחַר אוֹרְךָ וְאֶרְכַּתְךָ מִהֲרַח תַּצְמַח

וְתִרְדֵּי לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְּבוֹד יְהוָה יִסְפָּךְ׃ אִזּוּ תִקְרָא וְיִהוּת יַעֲנֶה

תִּשׁוּעַ וְיֹאמַר הֲנִי אִם תִּסִּיר מִדְּחֹכְךָ מוֹטָה שִׁלַּח אֲצַבַּע וְדַבֵּר אִזּוּ

׃ וְתַפֵּק לְרַעֲב נַפְשְׁךָ וּנְפֵשׁ נַעֲנַת תִּשְׁבִּיעַ וּזְרַח בַּחֲשֵׁךְ אֶרְכָּךְ

וְאַפְלַתְךָ כְּצִהָרִים׃ וְנַחֵךְ יְהוָה תִּמִּיד וְהִשְׁבִּיעַ בַּצִּהָחוּר נַפְשְׁךָ

וְעֲצַמְתֶּיךָ יִתְרִץ וְהוֹיֵת כֵּן רוּחַ וְכִמּוֹצֵא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא יִכְזָבוּ מִיָּמָיו׃

וכנו

185. 186. 187.

185. 186. 187.

185. 186. 187.

185. 186. 187.

185. 186. 187.

Handwritten marginal notes in Latin script, including phrases like 'Substantia...', 'Caput 58', and '7. timore fecit...'. The notes are written in a cursive hand and provide commentary on the adjacent Hebrew text.

156857
6

56

1 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה
 2 כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות : אשרי אנוש יעשה
 זאת וכן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר יוד מעשות כל דע :
 3 ואל יאמר בן הנכר הגלות אל יהוה לאמר הגדל וכדילני יהוה מעל
 4 עמו ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש : כרחה אמר יהוה לסרסוים
 אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתו :
 5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם
 6 אתן לו אשר לא יכרתו בני הנכר הגלות על יהוה לשרתו ולא תחבה
 את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים ב
 7 בבריתו והביאותים אל דר קרשי ושמתים בבית תפלותי עולותיהם
 8 וזבחתים לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים :
 9 נאם אדני יהוה מקבצ נדתי ישראל עוד אקבץ עלי לנקבציו :

10 כל חיתו שדי יאתו לאכל כל חיתו ביער :
 כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לגום : והכלבים
 עזי נפש לא ידעו שבועה ותמה רעים לא ידעו הכין כלם לדרבם פנו
 12 איש לבצעו מקצהו : 12 אתיו אקחה ויין ונסבאה שכר והיה כזה יום
 1 ומהר גדול יתר מאד : הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד
 2 נאספים באין מכין כי מפני חרעה נאסף הצדיק : יבוא שלום יגוהו
 3 על משכבותם הולך נכחו : ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף
 4 והזנה : על מי התענגו על מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלווא
 5 אתם ילדי פשע זרע שקר : הנחמים באלים תחת כל עץ רענן
 6 שחמי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים : כחלקי נחל חלקן
 7 הם גם צורחן גם דלים שפכת נסך העולות מנחה העל אלה
 8 אנתם : על הר גבה ונשא שמה משכבך גם שם עליות לזבח
 9 זבח : ואתר הדורה והמוזה שמת זכרוך כי מאתי גלית והעלי
 10 הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אוהבת משכבם יד חזית :
 9 ותשרי רמולך בשמן והרחבי רקתך ותשלתי ציריך ער מרחוק ו
 10 ותשפילי ער שאול : ברב דרבך יגעת לא אמרת נושא חית ירך

*et illi ad vias suas
transibunt, et in
viam illorum transibunt*

*et illi ad vias suas
transibunt, et in
viam illorum transibunt
Comm. Prof. p. 309*

*et illi ad vias suas
transibunt, et in
viam illorum transibunt
Comm. Prof. p. 309*

9

10

11

12

13

14 *lapides igniculati
gemme ignibz ruda*

15 *15: 10: 11: 12: 13: 14:*

16

17

18

19 *55*

20

21

22

23

24

25

26

27

28 *8: 17:*

29

30

31

32

33 *18:*

34

35 *19: 20:*

*411 ריבויים מן הים
מגדל - מפרזי. מור. לפי. 100.*

ושעיה

9 רגע מִפֶּן וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ אָמַר גְּאֹלְךָ יְהוָה : כִּי מִיִּנְחָה
זאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְרֵי מִי נַח עוֹד עַל הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקֶּצֶף
עַלְיֶךָ וּמִגֶּרֶךְ בְּדוֹ כִּי הַחֲרִים יִמּוּשׁוּ וְהַגְּבֻעוֹת תִּמּוּטֵינָה וְחֲסִדִי מֵאֲתָךְ לֹא
יִמּוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוּט אָמַר מֶרְחֶמְךָ יְהוָה : הִפְטַרְתָּ רֵאָה

11 וְעֵינַי סִעְרָה לֹא נִתְמָה הִנֵּה אֲנִלִּי מִרְבִּיץ בַּפּוֹךְ אֲבִיךָ וְיִסְדֶיךָ בַּסְּפִירִים
וְשִׁמְתִי כְדוֹכַר שִׁמְשִׁיךָ וְשִׁעֲרֶיךָ לְאֲבֵי אֲקֹדָה וְכָל גְּבוּלְךָ לְאֲבֵי חֶפֶץ
כִּי לֹא תִירָאִי וּמִמַּחְתָּה כִּי לֹא תִקְרַב אֵלֶיךָ וְהֵן גּוֹר יִגּוֹר אִפְסֵי מֵאוֹתִי מִרְ

*laus des ignudate
genere ignity radia
155: 11. 12. 13. 14.*

16 גַּר אֲתָךְ עַלְיֶךָ יִפּוֹל : הֵן אֲנִלִּי בְּרֵאתִי חֲרָשׁ נִפְחָ בְּאֵשׁ פֶּחַם וּמוֹצִיא כָּל־
לְמַעֲשָׂהוּ וְאֲנִלִּי בְּרֵאתִי מִשְׁחִית לְחַבְלוֹ כָּל־כְּלִי יוֹצֵר עַלְיֶךָ לֹא יִצְלַח וְכָל־
לְשׁוֹן תִּקּוּם אֲתָךְ לְמִשְׁפַּט מִרְשָׁעֵי זָרֵת נִתְלַת עֲבֹרֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם
תְּחִי כָּל־צִמְאֹלְכֶם לְמַיִם וְאֲשֶׁר אֵין לָהֶם

55

2 כֶּסֶף לָכֶם שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ וּלְכֶם שִׁבְרוּ בְּלוֹא כֶּסֶף וּבְלוֹא מִחֹר יָיִן וְחִלְבֵּי :
לְמַח תִּשְׁקְלוּ כֶּסֶף בְּלוֹא לְחֵם וַיִּגְעַכְם בְּלוֹא לְשִׁבְעָה שְׁמֵעוּ שְׁמוֹעַ אֲלֵי
וְאֲכָלוּ טוֹב וְחֻתְעַנְג בְּרִשָׁן נִפְשֵׁכֶם : הִטּוּ אֲזַנְכֶם וּלְכֶם אֵלֵי שְׁמֵעוּ וְחֻתְוִי
נִפְשֵׁכֶם וְאֲכַרְתֶּה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חֲסִדֵי דוֹד הַנְּאֻמִּים : הֵן עַד לְאוֹפִים

4 נִתְחִי נְגִיד וּמִצַּנֵּה לְאֹפִים : הֵן גּוֹיִל לֹא תִרַע תִּקְרָא וְגוֹי לֹא יִדְעוֹךָ
אֵלֶיךָ רִצְוֹ לְמַעַן יְהוָה אֵלֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ :

6 הִפְטַרְתָּ וּלְךָ דָרְשׁוּ יְהוָה בְּחַפְצָאוֹ קָרָאָהוּ בְּחֵיתוֹ קָרֹב :
2 יַעֲזֹב רִשְׁעֵי דָרְכֹו וְאִישׁ אֶזֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיִּשְׁבַּח אֱלֹהֵי דוֹר וּדְרַחְמָהוּ וְאֵל
8 אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ : כִּי לֹא מִחֲשַׁבּוֹתֵי מִחֲשַׁבּוֹתֵיכֶם וְלֹא דְרָכֵיכֶם
9 דְרָכֵי נָאִם יְהוָה : כִּי גִבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גִּבְהוּ דְרָכֵי מַעֲרָכֵיכֶם
10 וּמִחֲשַׁבּוֹתֵי מִמַּחֲשַׁבּוֹתֵיכֶם : כִּי כַּאֲשֶׁר יִרַד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם
וְשִׁמָּה לֹא יִשׁוּב כִּי אִם תִּרְוֶה אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיתָהּ וּנְתַן זֶרַע

11 לְזֶרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל : כֵּן יְהוָה דְּבַרֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יִשׁוּב אֲלֵי
אֵת רִיקָם כִּי אִם עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תִּפְצְתִּי וְהִצַּלְתִּי אֲשֶׁר שַׁלַּחְתִּי :

12 כִּי בְשִׁמְתָהּ תִצְאוּ וּבְשִׁלּוֹם תּוֹבְלוּן הַחֲרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם
וְחֻתְוִי וְכָל־עֲצֵי הַשָּׁדֵה יִמְחָאוּ כָף : תַּחַת הַנֶּעְצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת
הַסְרַפָּד יַעֲלֶה חֲרָם וְהוּחַ לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכְרַת :

כח אמר

153894

ש א וסעיה

ובמנוסה לא תלכוז כיהודך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל :

הנה ישכיל עבדי ירום ונשא ונבה מאד :

כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאש מראשו ותארו מבני אדם :

כן זה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראוי

ואשר לא שמעו התבוננו : מיהאמין לשמעתנו וירוע יהוה וכן

על מי נגזרה : ויעל ביוגק לפניו וכשרש מארץ ציה

לא תאר לו ולא תהרר ונראהו ולא מראה ונתמדהו : נבזה ונתחל

אוישים איש מכאבות וירוע חלו וכמסתר פנים מפניו נבזה ולא ח

חשבנהו : אכן חריו הוא נשא ומכאביו סבלם ואנחנו חשבנהו והוא

נגוע מכה אלהים ומענה : והוא מחולל מפשעינו מדכא מעונותינו

מוסר שלומנו עליו ובתברתו נרפא לנו : כלנו כצאן תעינו ואיש

לדרפו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו : נגש והוא נענה ולא

יפתח פיו כבשה לטבח ויבל וכרחל לפני גזיה נאלמה ולא יפתח פיו :

מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע

עמו נגע למו : ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חמס

עשה ולא מרמה בפיו : ויהוה חפץ רכאו התולי אם תטיס אשם נפשו

יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בירו וצלה : מעמל נפשו וראר

ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבול ולכן אחלק

לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחר אשר הערה לפורג נפשו

ואת פשעים נמנה והוא הטא רבים נשא ולפשעים יפגיע :

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחיל לא חלה כיר רבים נר

בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה : הרחיבי מקום אהלך ויריעות

משכנותיך וטו אל תחשבי האריכי מיתריך ויתלתך חוקי : כי ימין

ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות וישיבו : אל תיראי

כי לא תכשיו ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשרת עלומיך תשפתי ו

וחרפת אלמותיך לא תזכירי עוד : כי בעליך עשיך יהוה צבאות

שמו וגאלך קדש ישראל אלהי כל הארץ יקרא : כי כאשר עזובה

ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך ברגע

קטן עזבתך וברחמים גדולים אקבצך : בשצף קצף הסתרתני פני

Handwritten marginal notes in Latin script, including references to 'et deharah libent' and 'p. 52'.

Handwritten marginal notes in Latin script, including '13' and 'et deharah libent'.

Handwritten marginal note '13'.

Handwritten marginal note '13'.

Handwritten marginal note at the bottom center: 'in vltima parte abunde in hunc finem'.

תציו 13

כלד

מרו 14, 15

אלה vibrans mare at flus, et usq; inferi aut.

וכצו גוד: ong: 21 p. 310

טת 17

טת

at least, apud, qui

plur, ve an, dicit

assumit, v. scilicet, p. 226

אנו

תמו

תנו

לש 23

זמו

נכ 32

פיו 2

ירו

3, 4

אר

וע 5

וח 6

אנו 7

תמו 8

כל 9

לצ 10

אנו 11

טת 12

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. יו. יז. יח. יט. כ. כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל. לא. לב. לג. לד. לה. לו. לז. לח. לט. מ. מא. מב. מג. מד. מה. מו. מז. מח. מט. נ. נא. נב. נג. נד. נה. נו. נז. נח. נת. ס. סא. סב. סג. סד. סה. סו. סז. סח. סט. ע. עא. עב. עג. עד. עה. עו. עז. עח. עט. פ. פא. פב. פג. פד. פה. פו. פז. פח.פט. צ. צא. צב. צג. צד. צה. צו. צז. צח. צט. ק. קא. קב. קג. קד. קה. קו. קז. קח. קט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל. קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ. קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ. קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס. קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קע. קעא. קעב. קעג. קעד. קעה. קעו. קעז. קעח. קעט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קצ. קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט. קק. קקא. קקב. קקג. קקד. קקה. קקו. קקז. קקח. קקט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל. קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ. קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ. קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס. קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קע. קעא. קעב. קעג. קעד. קעה. קעו. קעז. קעח. קעט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קצ. קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט. קק. קקא. קקב. קקג. קקד. קקה. קקו. קקז. קקח. קקט.

153854.

ושעיה

ש א

י

ז

ס

ז

ה

ד

ג

ב

א

י

ט

ח

ז

ש

ס

ע

ד

ק

ש

י

ז

ז

א

ו

ה

ה

ט

נ

י

53
etly familiaris
no. Com. 100 p. 92

et de...
no. 100 p. 92

et de...
vid. huch. 6 p. 13

et de...
no. 100 p. 92

et de...
no. 100 p. 92

et de...
no. 100 p. 92

ישעיה

1 חציר ינתן : ותשכח יהוה עשך נוסה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד
 כל היום מפני חמת המציק אשר כונן להשתית ואיה חמת המציק :
 2 מרר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו : ואנכי יהוה
 אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו : ואשם דברי בפיך
 ובצל ידי בסתיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לעיון עמי אתה :
 התעוררי התעוררי קומי ירושלים אשר
 שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שחית מצית
 איד מנהל לה מכל בנים ירדה ואיך מחוייב בידה מכר בנים גדרה :
 שמים הנה קראתוך מי יגיד לך השיר והשבר והרעב והחרב מי
 אנחמך : בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכסר המלאים
 חמת יהוה גערת אלהיך : לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיון :
 כה אמר אדוניך יהוה ואלהיך ריב עמו
 הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי
 23 לשמותה עוד : ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שהיו ונעברה
 ותשימי כארץ גוך וכחוז לעברים :
 כב עוריעורי לבשי עוז ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקודש
 2 כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא : התנערי מעפר קומי שבי
 ירושלים התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון :
 3, 4 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו : כי כה אמר
 ארני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו :
 5 ועתה מה לך פול נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהוה לידו נאם יהוה
 6 ותמיד כל היום שמי מנאץ : לכן ירע עמי שמי לכן ביום ההוא כי
 7 אני הוא המדבר הנני : מה נאוו על-
 תהרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר
 8 לציון מלך אלהיך : קול צפיד נשאו קול יתרו ודגנו כי עין בעין יראו
 9 בשוב יהוה ציון : פצתו רגנו יתרו חרבות ירושלים כי נחם יהוה עמו
 10 גאל ירושלים : חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל-
 11 אפסי ארץ את ישועת אלהינו : סורו סורו צאו משם
 12 טמא אל תגעו צאו מתוכה חברו נשאי בלי יהוה : כי לא כחפזו וזלצאו
 ובמנוסה

Hand call
that look

corruptio...
17

ribans mare ut flu
et usqj inferant
ms: orig: t. 1 p. 310

80 a sing...
at least...
11 p. 226

6
Handwritten note

פת

וצל

ה

אל

ה

וא

תש

תם

עין

ותנ

עת

צר

ואנ

אל

ליו

ו

ו

ועפ

כה

ל

בש

ווא

זה

את

וא

אל

דת

בס

סו

cap. 35. 7

230

פסק גמול

Handwritten notes in Latin script, including phrases like "in p. 35. 7" and "in p. 230".

30

2

3

4

ישעיה

10 בַּחֶשֶׁךְ הִגְלוּ עַל-דַּרְכֵיכֶם וַיִּרְעוּ וּבְכָל-שָׁפְיִים מְרֻעֹתָם : לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִצְמְאוּ וְלֹא יִכְסוּ שָׂרָב וּשְׁמֵשׁ כִּי מִרְחֹמַם יִנְהָגֵם וְעַל מְבוּעֵי מַיִם יִנְהָרֵם
 12 וְשִׁמְתִי כָל-הָרִי לְדָרֶךְ וּמִסְלֹתַי יִרְמֹזוּ הִנֵּה אֵלֶּה מִרְחֹק וּבָאוּ וְהִנֵּה
 13 אֵלֶּה מִצְפּוֹן וּמֵיָם וְאֵלֶּה מֵאֲרָץ סִינַיִם : רָנוּ שָׁמַיִם וְגִילִי אֲרָץ וַיִּפְצְחוּ
 הָרִים רִנְּהָ כִּי נָחֵם יְהוָה עִמּוֹ וַעֲנִיּוּ יִרְחֵם :

cap: 35:7
277

14 וְהִפְסַרְתָּ עֵקֶב הַפְּסָרִים צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְהוָה

15 וְאֲלֵנִי שִׁכְתֵּנִי : הִתְשַׁפְּחָ אִשָּׁה עוֹלָה מִרְחֹם בֶּן בְּטֻמְאָה גַם אֲדָרָתָה
 16 תִּשְׁפָּחֶנָּה וְאֲנֹכִי לֹא אֲשַׁכַּחְךָ : הֵן עַל-כַּפֵּי חֲקֻקֶיךָ הוֹמַתִּיךָ נִגְדִי

17 תִּמְיוֹד : מִהָרֹוּ בְּנֵיךָ מִהָרֹסֶיךָ וּמִהָרִיבֶיךָ מִמֶּדֶן יֵצְאוּ : שְׂאֵי סִבִּיב
 18 עֵינֶיךָ וְרֵא אֵיכָלֶם נִקְבְּצוּ בְּאוֹרֶךְ נִי אֲנִי נֹאֵם יְהוָה כִּי כֹל־מִפְעֻלֵי תִלְבָּשׁוּ
 19 וְתִקְשְׂרִים כִּכְלָה : כִּי חֲרַבְתִּיךָ וּשְׁמַמְתִּיךָ וְאֲרָץ הִרְסַתְךָ כִּי
 20 עָמָה תִּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרַחֲקוּ מִבְּדַעֲיֶיךָ : עוֹד וְאָמְרוּ בְּאָזְנוֹךָ בְּנֵי שִׁכְלֶיךָ
 21 צִרְלֵי חֲמֻקוֹם גָּשָׁה לֵי וְאֲשָׁבָה : וְאָמַרְתָּ בְּלִבְךָ מִי לָדָד לֵי אֵת אֵלֶּה
 22 וְאֲנִי שְׂכוּלָה וְגִלְמוּרָה גְּלוּה וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי גִיד הֵן אֲנִי נִשְׂאֲרָתִי לְבִדִּי
 אֵלֶּה אֵיפֹה הֵם : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲשָׂא אֵל-גּוֹיִם
 23 יְדֵי וְאֵל עַמִּים אֲרִים נָסִי וְהִבִּיאוּ בְּנֵיךָ בְּחֵצֶן וּבְנִתְיָךְ עַל-כַּתְּף תִּנְשֵׂאנָה
 24 וְהָיוּ מַלְכִים אֲמִנֶיךָ וּשְׂרוּתֵיהֶם מִיּוֹקוֹתֶיךָ אֲפִים אֲרָץ וְשִׁתְמוּ לְךָ
 וְעַפְרָר גִּלְגִּילֶיךָ יִלְחֲכוּ וְיִרְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא יִבְשׁוּ קָוָי :

278

25 הִיָּקַח מִגְבוּרַת מַלְקוֹת וְאֵם שָׁבִי עֲדִיק וַיִּמְלֹט : כִּי

26 כֹּה אָמַר יְהוָה גַּם שָׁבִי גְבוּר יִקַּח וּמַלְקוֹת עֲרִיצֵי יִמְלֹט וְאֵת-יְרִיבֶיךָ
 אֲנֹכִי אֲרִיב וְאֵת בְּנֵיךָ אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ : וְהִאֲכַלְתִּי אֶת-מוֹלִיךְ אֶת-
 27 בְּשָׂרָם וְכַעֲסִים דָּמָם וּשְׂכָרוֹן וַיִּדְעוּ כָל-בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶיךָ
 / וְגֵאלְךָ אֲבִיר יַעֲקֹב : כֹּה אָמַר יְהוָה אֲנִי

cap: 35:8
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300

301 זֶה סֶפֶר כְּרִיתוֹת אֲמַכְם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהֶן אֲזוּ מִי מִנּוֹשֵׁי אֲשֶׁר-מִכְרַתִּי אֲנִי
 302 אֲתַכְסֵּלְךָ הֵן כַּעֲנֹתֶיכֶם נִמְכַרְתֶּם וּבְכַפְשֵׁיכֶם שְׁלַחְתֶּם אֲמַכְם : מְרוּעַ
 303 בְּאָרְצוֹ וְאֵין אִישׁ קִרְאָרְתִּי וְאֵין עֹנֵה הַקְּצוֹר קִצְרָה יְדֵי מִפְרוֹת וְאֵם
 304 אִיד בִּי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעַרְתִּי אֲחַרִּיבִים אֲשֵׁים נְהָרוֹת מְדַבֵּר תְּבַאֵשׁ
 305 דְּגַתָם מֵאֵין מַיִם וְתַמַּת בְּצִמָּא : אֲלֵכִישׁ שָׁמַיִם קִדְרוֹת וּשְׁקַת אֲשֵׁים
 306 בְּסוֹתָם : אֲדֹנָי יְהוִה גִּתָּן לִלְשׁוֹן לְמוֹדִים לְדַעַת לְעוֹת
 אֵת

289

את

1849

11 בכור עני : למעני למעני אעשה כיון ויהל וכבודי לאחור לא אתן :

12 שמע אלו יעקב וישראל מקראי

13 ואני הויה אני ראשון ואף אני אחרון : אף ידו יסרת ארץ וימינו ספחה

14 שמע קרא אני אליהם ועמדו יחיו : תקבצו כלכם ושמעו מי

בהם הגיד את אלה יהוה אלהינו יעשה חפצו בבבל וירעו כשדים :

15. 16 אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצלית דרכו קרבו אלי שמעו

זאת לא מראש בסתר דברתי מעד היותה שם אני ועתה אלני יהוה

17 שלחני ורחו : כה אמר יהוה גאלך קדוש

18 ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מוריכך בדרך תלך : לוא

19 תקשבת למצותי ויהי כנהל שלומך ועדקתך כגלי הים : ויהי כחול

20 זרעך וצאצאי מעיק כמעטו לא יפרת ולא ישמד שמו מלפני :

21 צאו מבבל פרוו כשדים

בקול רנה הגידו לה שמעו זאת הוציאוק ער קצה הארץ אמרו גאל

22 יהוה עבדו יעקב : ולא צמאו בתרבות הזלכם מים מצור הזיל למו

23 ויבקע צור ויובו מים : אין שלום אמר יהוה לרשעים :

שמעו איום אלי ותקשיבו לאמים מרחוק יהודה מבטן קראני ממעו

אמי הזכיר שמי : וישם פיו כתרב חוה בצל ידו החביאני וישמיני

לחץ ברור באשפתו הסתירני : ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר

24 בך אתפאר : ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כתי כליתי אכן

משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי :

ועתה אמר יהוה ויצרי מבטן לעבד לו לשוּבב יעקב אליו וישראל לא

25 יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי : ויאמר נקל מהיותך לי

עבד לתקים את שבטי יעקב ונצורני ישראל להשיב ונתתיך לאור

גוים לחיות ישועתי עד קצה הארץ :

26 כה אמר יהוה גאל ישראל קדשו לבוה נפש למחעב גוי

לעבד משלים מלכים יראו נקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר

27 באמו קדש ישראל ויבחרך : כתי אמר יהוה

בעת רצון עניתך וביום ישועה עזרתך ואחצרך ואחנך לברית עם

28 לתקים ארץ להנחיל נחלות שממות : לאמר לאסורים צאו ללאשר

Ex libris bibliothecae...

In nomine domini...

propheta...

videlicet...

דף 184

תגל 3.4.

יתון

שקי 5

ממ 6 *667271*

להנ 7

עדו 8

עדי

ולא 9

כתו 10

אמו *672371*

ואנ

תוכ

ובנ

בלא

מוד

לא

בון

מח 45

ומב *מיוחדת*

בא

נס

זמ

ונ

הש

כל

ז

וד *ai*

יד

ות

תגל ערוותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם : גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

5 שבי דומם ובאי בחשך ברת כסדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות : קצפתי על עמי הדרתי נתתי ואתכם בדרך לא שמת להם רחמים על זקן חכברת ערך מאד : ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה : ועמה שמעי זאת עריכה הישבת לבשת האמרה בלבכה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא ארע שכול : ותכאנה לך שתי אלה רגע ביום אתר שכול ואלמון כתמם באו עליך ברב כשפוך בעצמת חבריך מאד : ותבטתי ברעתך אמרה אין ראני חכמתך ודעתך היא שובכרוד ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד : ובא עליך רעה לא תדעי סתרה ותפל עליך תוהו לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי : עמדינא בתברוך 12

13 זכרוב כשפוך באשר יגעת מנעורך אולי תוכלי הזעיל אולי תערוצי : נראית ברב עצתך ועמור נא וישיעך הברו שמים החזים בכוכבים מודיעים לחרשים מאשר יבאו עליך : הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להכה אין גחלת לחםם אור לשבת נגדו : כן היו לך אשר יגעת סתריך מנעורך איש לעברו תעו אין מושיעך : 16

צרי שמה
כד

מח 45

שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה וכאלהי ישראל יזכירו לא ב באמת ולא בצדקה : כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו : הראשנות מאן הגרתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ומכאנה : מדעתי כי קשה אמת וגור ברזל ערפך ומצחך נחושה : ואגיד לך מאן בטרם תבוא השמעתיוך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום : שמעת חוז בלה ואתם הלוא תגידו השמעתיוך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם עתה נבראו ולא מאן ולפני זום ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתיוך : גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאן לא פתחה אונך כי ידעתי כגוד תכנור ופשע מבטן קרא לך : למען שמו אארך אפי ותהרתי אתכם לך לבלתי הכריתך : והנה צרפתיוך ולא בכסף בחריתך בכור

מחוד 71

קרא

1970 legens...
com. Habermund p. 149

רצה

ישועה

האלהים יצר הארץ ועשה הויה כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה
 19 אני יהוה ואין עוד : לא בסתר דברתי במקום ארץ השך לא אמרתי
 20 לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים : הקבצו
 21 ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם
 ומתפללים אל אל לא יושיע : הגידו ותגישו אף יועצו יחדו מי
 חשמיע זאת מקדם מאז הגידה הלא אני יהוה ואין עוד אלהים
 22 מבלעדי אל צדק ומושיע אין זולתי : פגור ארץ והושעו כל אפסיר
 23 ארץ כי אני אל ואין עוד : בינשבעתי וצא מפיו יצקה דבר ולא
 24 ישוב פיו תכרע כל ברך תשבע כל לשון : אך ביהוה לי אמר
 25 צדקות ועוז עדיו יבוא ויבשו כל הנתרים בו : ביהוה יצדקו ויתהללו
 1 כל זרע ישראל : ברע כל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה
 2 נשאתיכם עמסות משאל עיפהי : קרסו כרעו יחדו ולא יכלו מרש
 3 משאו ונפשם בשכי הרכה : שמעו ארץ בית
 4 וערזקנה אני הוא ועד שיכרה אני אסבל אני עשיתי ואני אשמה ואני
 5 אסבל ואמרט : למי תדמוני ותשונו
 6 ותמשלני ונרמה : הולים זהב מפוס וכסף בקנה ישקלו ישכרו
 7 צורף ויעשהו אל יסגרו אף ישתחוו : ישאהו על כתף יסבלהו
 8 ויניחהו תחתיו ויעמר מקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה
 9 מצרתו לא יושיענו : זכרו זאת והתאששו
 10 השיבו פושעים על לב : זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד
 11 אלהים ואפס כמוני : מגיד מראשית אתרית ומקדם אשר לא נעשו
 12 אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה : קרא מפזרה עיט מארץ
 13 סרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה :
 14 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה
 15 קרבותי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה
 16 לישראל מפארתי : רדיו שבי על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ
 17 ארץ כסא בת כשרים כי לא תוסיפי יקראו לך רפה ועננה : קחי
 18 רחמים ופתחי קמח גלי צמתך חשפי שכל גלי שוק עברי נהרות

46
 aliam in ista...
 p. 22
 q. 10. lammi...
 p. 22

Exp. v. m. ang. g. m. m. m.
 Sum. in...
 p. 22

utrumq. p. 6. 847
 q. 10. lammi...
 p. 22

שכ 25

מק 26

ישו

אק 27. 28

וכו

מה *Caput 15*

גוף

אנ 2 *וקריים*

אנ

יה 4

וא 5

אר 6

אפ 7

זח 8

זח 8

זח 9

זח 9

תט 10

תו 11

תז 12

ער 13

תז 14

תז 14

זס 15

זס 15

זא 16. 16.

זח *איים וקריים*

זח 18.

25 שמים לבוי רקע הארץ מיאתי : מפל אתות בדים וקסמים יהולל
 26 משיב חכמים אחור ודעתם יסכל : מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו
 ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבכינה ותרבוהיה
 27 אקומם : האמר לצנה חרבי ונהרתוך אוביש : האמר לכורש רעי
 וכל תפצי ישלים ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד :

מה 1 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר התקתי בימינו לרד לפניו
 גוים ומתני מלכים אפתח לפתוח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו :
 2 אני לפניך ארך וחרורים אשר דלתות נחושש אשבר ובריתי ברזל
 אגדע : ונתתי לך אוצרות השן ומטמני מסתרים למען תדע כי אני
 4 יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל : למען עבדי יעקב וישראל בחירי
 5 ואקרא לך בשמך אכנה ולא ידעתני : אני יהוה ואין עוד זולתי אין
 6 אלהים אצורך ולא ידעתני למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי
 7 אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד : יוצר אור ובורא הושך עשה שלום
 ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה :

8 הרעיפו שמים מפעל ושחקים יזרו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע
 ויצדקת תצמיח יזר אני יהוה בראתי :

9 הוורב את יצרו חרש את חרשי ארמה היאמר חמר ליצרו מה
 10 תעשה ופעלך אין ידים לו : הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה
 11 תחילין : כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו
 12 האתיות שאונו על בני ועל פעל ידי תצוני : אנכי עשיתי ארץ ואדם
 13 עליה בראתי אני ידי גשו שמים וכל צבאם צויתי : אנכי העירותיהו
 בצדק וכל דרכיו אשר הוא יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא
 14 בשחר אמר יהוה צבאות : כה אמר יהוה יגיע מצרים
 וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך ועברו ורך יהי אתריך : לכו בזקים
 ועברו ואלוך ושתתחו אליך יתפללו אך כך אל ואין עוד אפס אלהים
 16 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע : בושו וגם נכלמו כלם
 יתרו הרכו בכרמה חרשי צירים : 7 ישראל נושע ביהוה תשועת
 עולמים לא תכשוו ולא תכלמו עד עולמי עד :

17 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא
 האלהים

Caput 45

וקרים

אדם מוסר

17

אֶצֶק מַיִם עַל צִמָּא וּנְזוּלִים עַל יְבֵשָׁה אֶצֶק רוּחַ עַל זֶרְעֶךָ וּבְרִכְתִּי עַל

צִמְצוּמֶיךָ וּצְמִחוּ כְּבִיךְ חֲצִיר כְּעֵרְבִים עַל יְבִרֵי מַיִם זֶה יֹאמֶר לַיהוָה

אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יְעֻקֵּב וְזֶה יִכְתֹּב יְדוּ לַיהוָה וּבִשְׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֹה :

כֹּה אָמַר יְהוָה פֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּגְאֻלוֹ יְהוָה

צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמְבַלְעֵדֵי אֵת אֱלֹהִים : וּמִי כְמוֹנִי

יִקְרָא וַיְגִידֵהוּ וַיַּעֲרֹכֵהוּ מִשׁוּמֵי עַם עֲזָרָם וְאִתּוֹת וְאֲשֶׁר תְּבַאנֶה וַיְגִידוּ

לָמוֹ : אֵל תִּפְחָדוּ וְאֵל תִּרְהוּ הֲלֹא מֵאֵז הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאִתָּם

עָדִי הִישׁ אֱלֹהִים מְבַלְעֵדֵי וְאֵין צוּר בַּל יִדְעֵתִי : יוֹצְרֵי פֶסֶל כֹּלֵם הִחִיו

וְחִמּוּדֵיהֶם בַּל יִזְעִילוּ וְעֲדֵיהֶם הִמָּה בַּל יִרְאוּ וְכֹל יִדְעוּ לְמַעַן יִבְשׁוּ :

מִי צוּר אֵל וּפֶסֶל נֹסֵךְ לְבַלְתִּי הוֹעִיל וְתוֹכַל חֲבֵרָיו יִבְשׁוּ וְחֲרָשֵׁים הִמָּה

מֵאֲדָם יִתְקַצְצוּ כֹלֵם וַעֲמִדוֹ יִפְחָדוּ יִבְשׁוּ יִחַד וְחֲרָשׁ בְּרוּךְ מַעֲזָר וּפְעֵל

בַּפֶּתַח וּבַמִּקְבֹּחוֹת יִצְרָהוּ וַיַּפְעֵלְהוּ בְזִרְזוּעַ כְּלוֹ גַם רַעַב וַאֲיֵן כֹּחַ לֹא

שָׁתָה מַיִם וַיַּעֲרֹךְ שַׁעֲרֵם נִטְהָ קוֹ יִתְאַרְהוּ בְּשִׁרְדֵי עֲשָׂהוּ בַּמִּקְצָעוֹת

וּבַמְחֹגֶה יִתְאַרְהוּ וַיַּעֲשָׂהוּ כַּתְּבֻנֵית אִישׁ כַּתְּפָאֶרֶת אָדָם לְשִׁבְתֵי בֵיתוֹ :

לְכַרְתֵי לֵוִי יִצְרָאֵל וַיִּקַּח תְּרוּחָה וְאֵלֶיךָ וַיֹּאמְרֵךְ לֵךְ בְּעֵצֵי יַעַר נִטְעֵךְ אֲרֹן ו

וְנִשְׁם יַעֲרֵל : וְהִיָּה לְאָדָם לְבַעַר וַיִּקַּח מִחֵם וַיְחַם אֶף יִשְׁיֵק וְאִפְהָ לְחֵם

אֶף וּפְעֵל אֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲשָׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגֹּד לָמוֹ חֲצִיו שָׂרָף בְּמוֹ אִשׁ

עַל חֲצִיו בְּשִׁרְךָ יֹאכַל יִצְלַח צְלִי וַיִּשְׁבַּע אֶף יִחַם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲמוּרֵי

רֵאִיתִי אֹרֹן : וּשְׂאֲרֵיתוֹ לֹא עֲשָׂה לְפֶסֶל וַיִּסְגֹּד לֵוִי וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּתְפַּלֵּל

אֵלָיו וַיֹּאמֶר חֲצִילִנִי כִי אֵלֵי אִתָּה : לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ כִי טַח מֵרֵאוֹת

עֵינֵיהֶם מִהִשְׁכִּיל לְבָתָם : וְלֹא יִשִּׁיב אֵל לְבָו וְלֹא יִדְעֵת וְלֹא תְּכַוֶּנָּה

לֵאמֹר חֲצִיו שָׂרְפֵתִי בְּמוֹ אִשׁ וְאֶף אֶפְיֵתִי עַל גְּדֵלֵיו לְחֵם אֲצַלֵּה בְּשִׁרְךָ

וְאֹכַל וַיִּתְרוּ לְתוֹעֵבָה אֲעֲשֶׂה לְכוֹל עֵץ אֲסַגֹּד : רַעַה אֶפְרַיִם לֵב הוֹחֵל

חֲטָהוּ וְלֹא יִצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמֶר הֲלֹא שָׁקֵר בִּימִינִי :

זָכַר אֱלֹהִים יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל כִּי עֲבָדִי אִתָּה וַיִּצְרֵתִיךָ עֲבָדֵי לֵאמֹר

יִשְׂרָאֵל לֹא תִגְשָׁנִי מִתִּיתִי כַעֲבַב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעַנְן חֲטָאֲתֶיךָ שׁוֹבֵה אֵלָיו

כִּי גֵאֲלֵתֶיךָ : רְנוֹ שְׂמִים כִּי עֲשֶׂה יְהוָה הֲרִיעוּ הַחֲתוּמוֹת אֲרֶץ פְּצִחוּ הַרִים

רָגַז יַעַר וְכֹל עֵץ בּוֹ כִּי גֵאֵל יִתְּוֶה יַעֲקֹב וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר : עַכְ

de grammatica...

etiam...

1.57.24/27

24

Chap. 6

ואו 5

אז 6

אז 7

הול 8

יה 9

יה 10

יה 11

יה 12

יה 13

יה 14

יה 15

יה 16

יה 17

יה 18

יה 19

יה 20

יה 21

יה 22

יה 23

יה 24

יה 25

יה 26

יה 27

יה 28

יה 29

יה 30

יה 31

יה 32

יה 33

יה 34

יה 35

18. 19. 20. 21. 22.

11. 12.

13.

14.

18. 19.

21. 22.

26. 27.

28.

Capit 44

Lib. 111.

ישעיה

5 ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך : אל תירא כי
 6 אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך ואמר לצפון תגו ולתימן
 7 אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ : כל הנקרא בשמי
 8 ולכבודי בראתו יצרתיו אף עשיתו : הוציא עם עור ועינים יש
 9 וחרשים ואזנים למו : כל הגוים נקבצו וחדו ויאספו לאמים מי בהם
 10 יגיד זאת וראשנות ושמיענו ותנו עדוהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת
 11 אתם עדי נאם יהוה ועברי אשר בחרתי למען תודעו ותאמינו לי
 12 ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה :
 13 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע : אנכי
 14 הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל
 15 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפול רמי ושיבנה :
 16 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם
 17 שלחתי בבלה והזרדתי בריתים כלם וכשדים באניות רגתם :
 18 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם :
 19 כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבת :
 20 המוציא רכב וסוס חיל ועוזו יתרו ישכבו כל יקומו דעכו כפשתת כבו
 21 ואל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבננו : הנני עשה חדשה עמה
 22 תצמח הלא תדעו אף אשים במדבר דרך בישומן נהרות :
 23 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי גרתי במדבר מים נהרות
 24 בישומן להשקות עמי בחירי : הפטרת ויקרא
 25 עם זו יצרתי לי תהדתי יספרו : ולא אתי קראת יעקב כי יעתיבי
 26 ישראל : לא הביאת לי שוה עלתיך ובחתיך לא כבודתי לא העבדתיך
 27 במנחה ולא הוגעתך בלבונה : לא קניתי לי בכסף קנה וחלב ובחתיך
 28 לא הרויתני אך העבדתי בתסאותיך הוגעתני בעונתיך :
 29 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני ותטאתיך לא אזכר :
 30 תזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק : אביך הראשון חטא
 31 ומליציק פשעו בו ואתה שרי קדש ואתנה להרם יעקב וישראל
 32 מד לגדופים ועתה שמע יעקב עברי וישראל בחרתי בו : כה אמר יהוה
 33 פשעיך ויצדק מבטן יצדקך אל תירא עברי יעקב וישראל ובחרתי בו כי
 אצק

cap. 49. 20

11. 12.

13.

14.

15.

16.

18. 19.

20.

21. 22.

23.

24.

25.

26. 27.

28.

Capit 49

42848

דקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה :
 5 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואמתך לברית עם לאור
 7 גוים : לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא וישיבי
 8 השך : אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אמן ותהלת לי לפסילים :
 9 הראשנות הנדה כאו ותדעות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע
 10 אתכם ושירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצת הארץ יורו הים ומלאו
 11 איוס וישיביהם : ישאו מדבר וערו חצרים תשב קנר ירבו וישיבי מלע
 12 מראש הרים יצותו : ושימו ליהוה כבוד ותהלתו באים יגודו :
 13 יהוה בגבור יצא פאיש מלחמות יעיר קנאת ירוע אף יצרית על איבו
 14 יתגבר : החשיתי מעולם אחרים
 15 אתאפק כיוזרה אפעו אשם ואשאף יחד : אחריב הרים וגבעות
 16 וכל עשבם אוביש ושמי נהרות לאיים ואגמים אוביש : והולכתי
 17 עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך ל
 18 לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא
 19 עזבתם : נטגו אהור יבשו בשת הבטחים כפסל האמרים למסכה
 20 אתם אלהינו : החרשים שמעו והעורים
 21 הביטו לראות : מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלה מי עור
 22 כמשלים ועור כעבד יהוה : ראית רבות ולא תשמר פקח אזנים
 23 ולא ישמע : יהוה הפץ למען צדקו נגדיל תורה ויאדיר :
 24 והוה עם בזוז ושסוי הפח בתורים כלם וכבהו כלאים ותבאו היי
 25 לבו ואין מציל משסו ואין אמר השב : מי בכס ואין זאת יקשיב
 26 וישמע לאחור : מי נתן למשוסת יעקב וישראל לבזוזים תלא יהוד
 27 זו חטאנו לו ולא אבו בדרך הלוך ולא שמעו בתורתו : וישפך
 28 עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטרו מסביב ולא ידע ותבער בו
 29 ולא ישים על לב : ועמה כה אמר יהוה בראך יעקב
 30 ויצרך ישראל אלתירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה הוי תעבר
 31 במים אתך ואני ובנהרות לא ישטפוך כי הלוך כמו אש לא תכזה
 32 ורהבה לא תבער כך : כי אני יהוה אלהיך קדוש וישראל מושיעך
 33 נתתי כפרך מצרים פוש וסכא תחתך : מאשר יקרת בעיני נבברת

Handwritten marginal notes in the top left corner.

Handwritten marginal notes on the left side, including a reference to 'v. 13'.

Handwritten marginal notes on the left side, including a reference to 'v. 21'.

Handwritten marginal notes on the left side.

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַע

11.

תב 12.

פיא 13.

14.

גא 15.

תד 16.

זרו 17.

תפה 17.

מב 18.

לא 18.

מר 19.

שא 19.

למ 20.

יפה 21.

עצ 22.

הר 23.

הט 23.

ותו 24.

יבו 25.

שא 26.

הג

מט

מב

הז

מב 7

לג 2.5

לא 3

זרו 5.

verses in Neh. 9. 8.
27. cap. 139. W. 4. 6. 4.
פירוש י. 370

Capant 42

42843.

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the binding.

אור
טב
ים
מי
לא
לע

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the binding.

יב
יש
ות
כת
ל

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the binding.

ול
סה
רם
גור
נים

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the binding.

הי
סב
ת
פד
בן
קב

73 מ

נר
נה
יע
דפ

ישעיה

11. הן יבשו ויכלמו כל הנחלים בך יהיו כאין ואבדו אנשי ריבך :
 12. חבקשם ולא תמצאם אנשי מצותך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך :
 13. כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתך :
 14. אל תיראיתו לעת יעקב מתי ישראל אני עזרתך
 15. נאם יהוה ונאלך קרוש ישראל :
 16. חרש בעל פפיות תרוש הרים ותולק וגבעות כפוז תשים : תזרם
 זרוח תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה תגיל ביהוה בקרוש ישראל ת
 17. תתהלל : העננים והאביונים
 מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשחה אני יהוה אענם אלהי ישראל
 18. לא אעזבם : אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים
 19. מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים : אתן במדבר צהר
 שפה וזהים ועץ שמן אשים בערכה ברוש תדהר ותאשור יתרו :
 20. למען יראו וירעו וישימו וישכילו יתרו כי יר יהוה עשתה זאת וקרוש
 ישראל בראה : קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו
 21. עצמותיכם יאמר מלך יעקב : גישו וגידו לנו את אשר תקרנה
 הראשנות מרה הגדה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות
 22. השמיענו : הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו
 23. ותרעו ונשתעה ונרא יתרו : הן אתם סאין ופעלכם מאפע תועבה
 24. יבחר בכם : העירותי מצפון ויאת ממזרת
 25. שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט ו 26 מי
 הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין ס
 27 משמיע אף אין שמע אמריכם : ראשון לציון הגה הנם ולירושלם
 28 מבשר אתן : וארא ואין איש ומאלה ואין ועץ ואשאלם וישיבו דבר :
 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם :
 29 הן עברו אתמך בו בחרי רצחה נפשי נתתו רוחי עליו משפט
 30 לגוים יוציא : לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו : קנתר צו
 31 לא ישבור ופשתה כחה לא יכבנה לאמת יוציא משפט : לא יבדה ולא
 ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איום יתרו :
 32 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם
 רקע

verso u. a. vel. 9. 8.
 4 cap. 239. ff. 9. 6. 44
 par. 1. p. 370

Capit 42

140841

16. 17. פֶּדַק יִסּוּלוּ : וְלִבְנוֹן אֵין דִּי בַעַר וְחֵיתוֹ אֵין דִּי עוֹלָה : כָּל הַגּוֹיִם כְּאֵין
 18 נִגְדוּ מֵאֶפֶס וְחֵירוֹ נִחְסְבוּ לוֹ : וְאֶל מִי תִדְמִיּוּן אֵל וּמֵה דְמוּת
 19 תַעֲרֹכּוּ לוֹ : הַפֶּסֶל נִסְךְ חֲרָשׁ וְצִרְף בְּזָהָב יִרְקַעְנוּ וּרְחֻקוֹת כֶּסֶף
 20 צוּרָף : הַמִּסְכָּן תְּרוֹמַת עֵץ לֹא יִרְקַב יִבְהַר חֲרָשׁ חֲכָם יִבְקֹשׁ לוֹ לְהִכִּין
 21 פֶּסֶל לֹא יִמוּט : הַלְוֹא תִדְעוּ הַלְוֹא תִשְׁמְעוּ הַלְוֹא תִגְדֹּר מִרֹאשׁ לְכֶם
 22 הַלְוֹא תִבְיַנּוּתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ : הַיִּשְׁלַעַל חוֹג הָאָרֶץ וְיִשְׁבִּייה כְּתוֹגִים
 23 הַנּוֹטָה כְּדֹק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֵהֶל לְשַׁבַּת : הַנּוֹתֵן רוֹזִים לְאֵין שִׁפְטֵי
 24 אָרֶץ כְּתִירוֹ עֵשָׂה : אָף בַּל נִטְעוּ אָף בַּל זָרְעוּ אָף בַּל שָׂרַשׁ בְּאָרֶץ
 25 גִּזְעִים וְגַם נִשָּׁף בָּהֶם וַיִּבְשׂוּ וְסַעֲרָה כִּקֶּשׁ תִּשְׁאֵם : וְאֶל מִי תִדְמִיּוּנִי
 26 וְאִשׁוּהָ וַיִּמְרָ קְדוּשָׁה : שְׂאוּ מִרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְרָא אֱלֹהֵי
 הַמּוֹצִיָּה בַמִּסְפָּר צְבָאָם לְכֹלֵם בְּשֵׁם יְקֹרֵה מִרְבַּ אֲוִיָּים וְאִמְיָן כֹּחַ
 27 אִישׁ לֹא נִעְדָר ^{quillo p. 261} הַפְטֵרֶת לֶךְ לֶךְ לִמָּה תֹאמְרֵי יַעֲקֹב
 28 וְתִדְבַר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּרְהָ וּרְכִי מִיְהוָה וּמֵאֱלֹהֵי מִשְׁפַּטֵּי יַעֲבֹר : הַלְוֹא
 יִדְעַת אִם לֹא שִׁמְעַת אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִעָף וְלֹא
 29 יִיגַע אֵין חֶקֶר לְתוֹבְנֵתוֹ : נִחַן לִיעָף כֹּחַ וְלֵאֵין אֲוִיָּים עֲצֻמַת יִרְבָּה :
 30. 31. יִעָפוּ נְעָרִים וַיִּגְעוּ וּבַחֲוָרִים כְּשׁוֹל יִכְשָׁלוּ : וְקוֹי יְהוָה יִחְלִיפוּ כֹחַ
 יַעֲלוּ אֲבָר כְּנִשְׂרִים יִרְצוּ וְלֹא יִיגְעוּ וְלֹא יִעָפוּ :

in hincis velis meam
Blahit & hincis

apparent lachit meam
velis & hincis. in lachit p. 261.

Capitulum

quod hincis meam
velis & hincis. in lachit p. 261.

1. הַחֲרִישׁוּ אֱלֹהִים וְלֹא אֵיִם יִחְלִיפוּ כֹחַ
 2. יִגְשׂוּ אֵן יִדְבְּרוּ וְחֵירוֹ לְמִשְׁפֵּט נִקְרַבְתּוּ : מִי הָעִיר מְזוֹרַח צָרַק יִקְרָאָהוּ
 3. לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יִרְדּוּ יִתֵּן כְּעֶפֶר חֲרָבוֹ כִּקֶּשׁ נִדָּף קִשְׁתּוֹ :
 4. יִרְדְּפֵם יַעֲבֹר שְׁלוֹם אֶרֶץ בְּרַגְלָיו לֹא יָבֹא : מִי פִעַל וְעֵשָׂה קִרְיָה
 5. הַדְרֹזֶת מִרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רֹאשׁוֹן וְאֵת אֲחֵרִים אֲנִי הוֹיָה : רְאוּ אֵיִם
 6. וַיִּירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ וְחֵירוֹ קִרְבוּ וַיִּאֲתִיּוּן : אִישׁ אֵת רַעְהוֹ יַעֲזוּר
 7. וְלֹאֲתִיּוּ יִאמְרֵי חֹק : וַיִּחַק חֲרָשׁ אֵת צִרְף מְחִילֵק פְּטִישׁ אֵת הַחֹלֶם
 8. פֶּעַם אֹמֵר לְדָבֵק טוֹב הוּא וַיִּחַקְהוּ בַמִּסְמָרִים לֹא יִמוּט :
 9. וְאֵתֵה יִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחֵרְתִיךָ זֶרַע אֲבֹרְהָם
 10. אֲתִבִּי : אֲשֶׁר הִחַזְקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֵיךָ קִרְאֲתִיךָ וְאִמְרֵי
 לֶךְ עֲבָדֵי אֵתֵה בְּחֵרְתִיךָ וְלֹא מֵאֲסִתִּיךָ : אֵל תִּירָא כִּי עִמּוֹךְ אֲנִי אֵל
 תִּשְׁתַּע כִּי אֲנִי אֱלֹהֵיךָ אִמְצִיתִיךָ אִף עוֹרִיתִיךָ אִף תִּמְכֹּתִיךָ בִּימִין צִדְקִי :

2. אל חזקיהו וישמע פי חלת ויחזק : וישמח עליהם חזקיהו ויראם
את בית נכדתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן
חשוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר
3. אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו : ויבא ישעיהו הנביא
אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו
4. אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל : ויאמר מה ראו
בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר
5. לא הראיתם באוצרותי : ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה
6. צבאות : הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך
7. עד היום הזה בכל לא יותר דבר אמר יהוה : ומבניך אשר יצאו
8. ממך אשר תוליד יקחו ותיו סריסים בהיכל מלך בבל : ויאמר חזקיהו
אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת
9. בימי : הפטרת ואתחנן נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם
10. דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונתה
11. כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל השאתיה : קול קורא במדבר פגו
12. נדך יהוה ישרו בערבה מסלה לארתינו : כל גיא ינשא וכל הר
13. ונגעה ישפלו ותיה העקב למשור והרכסים לבקעה : ונגלה כבוד
14. יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר : קול אמר קרא ואמר מה
15. אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה : יבש חציר נבל
16. ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר רעם : יבש חציר נבל
17. ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם : על הר גבוה
18. עליו רך מבשרת ציון הרימי בלח קולך מבשרת ירושלים הרימי
19. אל תיראי אמרו לערי יהודה הגנה אלהיכם : הגנה אדני יהוה בחזק
20. יבוא וזרעו משלה לו הגנה שכרו אתו ופעלתו לפניו : כרעה עדרו
21. ורעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות יגהל : מי מרד
22. בשעלו מים ושמים בזרת תפן וכל בשלש עפר היארץ ו שקל בפלם
23. הרים ונגעות במאונים : מי תפן את רוח יהוה ואיש עצרתו יודי ענה
24. את מי נועץ ויבינהו וילמדוהו בארץ משפט וילמדוהו דעת ודרך
25. תבונות יודיענו : הן גוים כמר מדלי וכשתק מאזנים נתשבו הן אים

Caput 40

10007
S. 10007

10007
S. 10007

12. Cunctantibus pulcherrimum
in sufficienti purgatione
hauritq. misericordiam
factis viris aequis
S. 10007 orig. t. 1

13. Com. Pro. p. 302

Capit 30

וְשִׂרְאֵצֶר בְּנֵי הַפְּהוּ בְּחָרְבַתְּמָה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרְט וַיִּמְלֹךְ אֶסְרַחֲדָן
 בְּיָמֵים הָהֵם תְּלַח חֲזֻקֵיהוּ לְמוֹת וַיָּבֵא אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכָ אֲמוֹץ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה צוּ לְבִיחֹךְ כִּי מֵת
 אִמָּה וְלֹא תִחַיֶּה וַיִּסַּב חֲזֻקֵיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיּוֹר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה
 וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה זְכֹר נֹא אֵת אֲשֶׁר הִתְחַלַּכְתִּי לִפְנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלִב
 שָׁלֵם וְהִשׁוּב כְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי וַיִּבֶךְ חֲזֻקֵיהוּ בְּכִי גְדוֹל
 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר הֲלוֹךְ וְאִמְרַתְּ אֶל חֲזֻקֵיהוּ כֹּה
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דוּד אֲבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ רֵאִיתִי אֶת דַּמְעָתְךָ
 הִנְנִי יוֹסֵף עַל יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכָּף מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֲצִילֶךָ
 וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת וְגִבּוֹתֶיהָ עַל הָעִיר הַזֹּאת וְזֶה דֶּךָ הָאֵוֹת מֵאֵת יְהוָה
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת חֲדָרְכָּךְ הֵזֶה אֲשֶׁר דִּבַּר וְהִנְנִי מְשִׁיב אֶת צֶל
 הַמַּעְלוֹת אֲשֶׁר יֵרְדוּ בַּמַּעְלוֹת אִתּוֹ בְּשֵׁמֶשׁ אַחֲרָיִת עֶשֶׂר מַעְלוֹת ו
 וְתִשָּׁב הַשֶּׁמֶשׁ עֶשֶׂר מַעְלוֹת בַּמַּעְלוֹת אֲשֶׁר יֵרְדוּ
 מִכְּתָב לְחֲזֻקֵיהוּ מֶלֶךְ
 וְהוֹרָה בְּחַלּוֹתָיו וַיְהִי מַחְלָיו אֲנִי אִמְרַתִּי בְּדַמִּי וַיִּמֵּ אֶלֶכָּה בְּשַׁעְרֵי
 שְׂאוֹל פְּקֻדַּתִּי יָתֵר שְׁנוֹתַי אִמְרַתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים
 לֹא אֲבִיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חָדָל דוֹרֵי גֶסַע וְגִלְגָּל מִנִּי כִּאֲתֵלְרַעֵי
 קִפְרַתִּי כִּאֲרַגְתִּי מְדֵלָה יִבְצַעְנִי מִיּוֹם עַד לֵילָה תְּשַׁלְּמֵנִי שׁוֹיְתֵי עַד
 בְּקֹר כְּאִרְיִן יִשְׁבֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי מִיּוֹם עַד לֵילָה תְּשַׁלְּמֵנִי כִּסּוֹם
 עֲגוּר כֵּן אֲצַפְצַף אֶהְיֶה כִּיּוֹנֵת דְּלוֹ עֵינַי לְפָרוֹם אֲרֻנִי עֵשְׂקוּהוּ לֵי עַרְבֵנוּ
 מִה אֲדַבֵּר וְאִמְרֵי לֵי וְהוּא עֲשֶׂה אֲדַבֵּר כָּל שְׁנוֹתַי עַל מֶר גַּפְשִׁי
 אֲרֻנִי עֲלֵיהֶם יִחַי וְלִכֹּל בְּהֵן חַיִּי רִוְחִי וְחַלְלִימֵנִי וְהַחַיִּינִי
 הִנֵּה לְשָׁלוֹם מֶר לֵי מֶר וְאִתָּה חֲשַׁקְתָּ גַּפְשִׁי מִשְׁחַת בְּלִי כִּי דִשְׁלַכְתָּ
 אַחֲרַי גּוֹךְ כָּל חַטָּאֵי כִּי רָא שְׂאוֹל תוֹדֵךְ מוֹת יְהִלְלֶךְ לֹא יִשְׁבְּרוּ
 יוֹרְדֵי בּוֹר אֶל אִמְתָּךְ חַי חַי וְהוּא יוֹדֵךְ כִּמְנֵי הַיּוֹם אֲבִלְבָנִים יוֹרְע
 אֶל אִמְתָּךְ יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וְנִגְיַנְתִּי נִגְנָן כָּל יְמֵי חַיִּינִי עַל בֵּית יְהוָה
 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ דְבַרְתָּ הַמַּאֲנִים וַיִּמְרָתוּ עַל הַשְּׁחִין וַיְחַי וַיֹּאמֶר
 חֲזֻקֵיהוּ מִה אֹת כִּי אֶעֱלֶה בֵּית יְהוָה
 בַּעַת הַהִיא שָׁלַח מֶר אֶרֶץ בְּלֶאֱדָן בְּדִ בְּלֶאֱדָן מֶלֶךְ בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה לֵש

in oculis...
 124
 Status recuperatione
 all...
 1207

Capit 39

16...
 21.22

ישעיה

את כל דברי סתריב אשר שלח להרף אלהים חיו אמנם יהוה החריבו
 מלכו אשר את כל הארצות ואת ארצם : ונתן את אלהיהם באשכי
 לא אלהים היתה פים אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ואבנים : ועמה
 יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה
 לבדך : וישלח ישעיהו בן אמוץ
 אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אליו
 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה
 לך לענה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הנענה בת ירושלם : את
 מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרזם עיניך אל קרוש
 ישראל : ביד עבדיך חרפת ארבי ותאמר ברב רכבי אני עליתי
 מרזם הרים ורכתי לבנון ונאכלת קומת ארזים מבחר ברזשיו ואבוא
 מרזם קצו וער כרמלו : אני קרתי ושתיתי מים ואחרכ בכף פעמי
 כל יאורי מצור : הלא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם
 ויצרתיה עתה הכאתיה ותהי להשאיות גלים נצים ערים בצרות :
 וישיביון קצרי יד חתו ובשו חיו עשכ שורה וירק רשע חציר גגות
 ושרמה לפניקמה : ושבתי וצאתך וכאך ידעתי ואת התרוצף אלי :
 יעז התרוצף אלי ושאננך עלה באוני ושמי חחי באפך ומתני
 בשפתייך והשיבתיך בדרך אשר באת בה : וזה לך האות אכול השנה
 ספית ובשנה השנית שתים ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו
 ואכלו : כרמים ואכול פרים : ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטת
 ועשה פרי למעלה : כי מירושלם תצא שארית ופליטה מתר ציון
 קנאת יהוה צבאות תעשה זאת : לכן כה אמר יהוה אל
 מלך אשר לא יבוא אל העיר הזאת ולא יזרה שם תץ ולא יקדמנה
 מגן ולא ישפך עליה סוללה : בדרך אשר בא בה ישוב אל העיר
 הזאת לא יבוא נאם יהוה : וגנתי על העיר הזאת להושיעה למעני
 ולמען דוד עבדי : ויצא
 מלאך יהוה ויכה במחנה אשר מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו
 בכקר והנה כלם פגרים מתים : ויסע וילך וישב סתריב מלך אשר
 וישב בנינוה : ויהי הוה משתחור בית נסרך אלהיו ואדר מלך
 ושראצר

Handwritten marginal notes in Latin script, including phrases like 'et dicitur in libro...', 'et dicitur in libro...', and 'et dicitur in libro...'

136737138
6

20. מִי בָכַל אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וְצוֹרֵת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִצִּילוּ אֶת אֶרֶץ מִדְּיָן כִּי יִצִּיל
 21. יְהוּדָה אֶת יְרוּשָׁלַם מִיַּד יְהוֹנָתָן וְיַחֲזִישוּ וְלֹא עָנּוּ אֶתוֹ דְּבַר כִּי מִצִּוֹת
 22. הַמֶּלֶךְ הָיְיָ לֵאמֹר לֹא תַעֲנֶהוּ וַיָּבֹא אֱלֹהִים בְּדַל חֲזָקוֹתָיו אֲשֶׁר
 עַל הַבַּיִת וּשְׁבַנָּה הַסֶּפֶר וַיֹּאחֲזֵן בְּזֶקֶף הַמְּזִכִּיר אֶל חֲזָקוֹתָיו קְרוּעֵי
 23. בָּגָדִים וַיַּגִּדוּ לוֹ אֶת דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חֲזָקוֹתָיו
 24. וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשָּׁק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁלַח אֶת אֱלֹהִים
 אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְאֶת שְׁבַנָּה הַסּוֹפֵר וְאֵת זְקַנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים בַּשָּׂקִים
 25. אֶל יִשְׁעֵיהוּ בְּדַל אֲמוֹץ הַנְּבִיא וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו כֹּה אָמַר חֲזָקוֹתָיו יוֹם צָרָה וְחִוּכָה וּנְאֻצָּה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי בָאוּ בְּ
 26. בָנִים עִדְ מִשְׁבַּר וְכַח אֵין לְדָרָה וְאוֹיֵשׁ מִיִּשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲרֵנִי
 27. דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלַח מֶלֶךְ אַשּׁוּרִים אֲרֵנִי לְחַרֵף אֱלֹהִים חֵי וְהוֹלִיחַ
 בְּדָבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשְׁאַת תְּפִלָּתְךָ בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַ
 28. הַנְּמֻצָּת וַיָּבֹאוּ עִבְרֵי הַמֶּלֶךְ חֲזָקוֹתָיו אֶל יִשְׁעֵיהוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 29. יִשְׁעֵיהוּ כֹה תֹאמְרוּן אֶל אֲדֹנָיְכֶם כֹּה יֹאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִפְּנֵי הַ
 30. הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּרִים אֹתִי וְהִנְנִי נוֹתֵן
 31. בְּיָדְךָ רֹחַ וְשָׁמַע שְׁמוֹעָתְךָ וּשְׁבַל אֶרֶץ וְהַפְּלִיתוּ בְּחַרְבַּבְּאָרְצוֹ וְיִשְׁבַּ
 32. רַב־שָׁקָה וַיִּמְצֵא אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּרִים נָחֵם עַל דְּבָרָה כִּי שָׁמַע כִּי נִכְסַע מִ
 33. מַלְכִישׁ וַיִּשְׁמַע עַל תְּרַחֲקָה מֶלֶךְ כּוּשׁ לֵאמֹר יִצְאָה לְהַלָּחֵם אֶתְךָ
 34. וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל חֲזָקוֹתָיו לֵאמֹר כֹּה
 35. תֹאמְרוּן אֶל חֲזָקוֹתָיו מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר אֵל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר אַתָּה
 36. בּוֹטָח בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּחַן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּרִים וְהִנְחָה אֶתְךָ
 37. שְׁמֹעָתָה אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּרִים לְכָל הַיְּאֲרָצוֹת לְהַחֲרִיבֵם וְאַתָּה
 38. תִּנְצָל וְהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת גִּזְזוֹן וְאֶת
 39. חֲרָן וְרַצְפָּ וּבְנֵי עֵדֹן אֲשֶׁר בְּתֵל־שָׁר וְאֵת מֶלֶךְ חֲמַת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ
 40. לַעִיר סַפְרוּיִם הִנֵּעַ וְעוֹה וַיִּקַּח חֲזָקוֹתָיו אֶת הַסֶּפֶרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים
 41. וַיִּקְרָאוּ וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרְשׂוּ חֲזָקוֹתָיו לִפְנֵי יְהוָה וַיִּתְפַּלֵּל
 42. חֲזָקוֹתָיו אֶל יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבַח הַכְּרָבִים
 43. אֲתָה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדֹךְ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אֲתָה עֹשֵׂת אֶת הַשָּׁמַיִם
 44. וְאֶת הָאָרֶץ הִסְתָּה יְהוָה אֲזַנְךָ וְשָׁמַע פִּקְחֵי יְהוָה עֵינֶיךָ וְרָאֵה וְשָׁמַע

137
67

אישעיהו 37:19-44

מִלְכֵי
3 חִבְרוּ
4 אֲשֶׁר
אֵלֶיהָ
5 אֲשֶׁר *צַדִּיק וְיָשָׁר וְיָדָבֵר וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּבַּח וְיִשְׁתַּמְּחַ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִשְׁתַּמְּחַ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִשְׁתַּמְּחַ*
6 וְגִבּוֹן *צַדִּיק וְיָשָׁר וְיָדָבֵר וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּבַּח וְיִשְׁתַּמְּחַ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִשְׁתַּמְּחַ*
מִשְׁעַ
7 בְּכַפּוֹ
אֵלָיו
בְּמַת
8 תִּשְׁתַּח
9 סוֹסֵי
אֶחָד
10 וְעַמּוֹ
אֵלָיו
11
אַרְמֵ
12 עַל־דָּ
לְרַבּוֹ
13 אֶחָד
בְּקוֹ
14 בְּהֵ
15 וְאֵל
16 תַּעֲזִיר
חַמְלָן
17 וְשִׁתּוֹ
18 דָּגוֹן
19 וְצִיֹּרָן
אֵלֶיהָ

ל'א' 87. 67. 66

ושעיה

רצג

וְיָצֵא
מִצֹּחַ
אֲשֶׁר
נִרְוָעִי
קִוְיָהוּ
זִקְיָם
טִקְיָם
אִמְרָה
וּ
ב
אֲרִי
וּלְכִיח
ה
זִקְיָם
ה
נִוְתָן
יִשָׁב
ג
ס
אִתָּךְ
כֹּה
תִּהְיֶה
תִּהְיֶה
תִּהְיֶה
אֵת
מִלְד
זִקְיָם
לִי
זִקְיָם
מִמֶּנּוּ
וּמִעַ

67

ל'א' 87. 67. 66

67

ושעיה

מלכיש ירושלימה אל המלך חזקיהו בתול פכד ויעמר בתעלה ה
 3 והברכה העלונה במסלת שדה כובסו ויצא אליו אליקים בן חלקיהו
 4 אשר על הבית ושכנא הספר ויואח בן יאסף המזכיר ויאמר
 אליהם רבשקה אמרנא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך א
 5 אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת ו אמרתו אך דבר שפתים עצת
 6 וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי ו הנה בטחת על
 משענת הקנה הרצוף הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא
 7 בכפו ונקכה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו וכי תאמר
 8 אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את
 במתיו ואת מזבחתי ויאמר ליהודיה ולירושלם לפני המזבח הזה
 8 תשתחווי ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים
 9 סוסים אמתובל לתת לך רכבים עליהם ואיך תשיב את פני פחת
 אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים
 10 ועתה המבלעדי יהודה עליתי על הארץ הזאת להשתיתה יהוה אמר
 אלי עלה אל הארץ הזאת והשתיתה

עליו ויבא
 עתה ויבא

11 ויאמר אליקים ושכנא ויואח אל רבשקה דברנא אל עבדיך
 ארמית כי שמעים אנחנו ואל הערבר אלינו יהודית באזני העם אשר
 12 על החומה ויאמר רבשקה הלא אדניך ואלך שלחני אדני
 לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל
 13 את דראיהם ולשתות את שיניהם עמכם ויעמר רבשקה ויקרא
 בקול גדול יהודית ויאמר שמעו דברי המלך הגדול מלך אשור
 14 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם
 15 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהודה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנחן
 16 העיר הזאת ביד מלך אשור אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר
 המלך אשור עשו אתי ברכו וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו
 17 ושתו איש מי בורו עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ פארצכם ארץ
 18 דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים פד יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה
 19 יצילנו והצילו אתי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור
 אלהי חמת וארפור איה אלהי ספרנים וכי הצילו את שמרון מידו
 מי בכל

כדור השעיה

85. 36.

ושעיה

רצב

יחל
צם
יון
לה
חם
לה
מס
נים

Handwritten notes in Latin script, including "vna... p. 270" and "vna... p. 271".

Handwritten notes in Latin script, including "vna... p. 272" and "vna... p. 273".

נכ
ט
ע
פ
הם

35

לה

לה
נה
נה
נה
נה
נה
נה

Handwritten notes in Latin script, including "vna... p. 274" and "vna... p. 275".

36

לו

לו
קה

Handwritten notes in Latin script, including "vna... p. 276" and "vna... p. 277".

*Quoniam dicitur pul
tissimi impia & dicitur
ei dicitur dicitur
com. Prop. p. 250*

ציון ועל גבעתה 5 כעפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלים
6 גנוז והציל פסוח והמליטו שוכני לא אשר העמיקו כרה בני ישראל
7 כי ביום ההוא ימאסון איש אלוהי כספו וארילי זחבו אשר עשו לכם
8 ידרכם חטא ונפול אשרו בהרכלא איש וחרב לא אדם תאכלנו
9 ונס לא מפני חרב ובחוריו למס יהיו וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס
שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים :

6708

32

הן לצדק וימלך מלך ולשרים למשפט ושרו ו והיה ל כ

1. 2.

איש כמחבאות וסתר זרם כפלגי מים בציון כעל סלע כבד בארץ
2 עיפה ו לא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשכנה ו ולכב
3 נמהרים יבין לדעת ולשון ערלים תמהר לדבר צחות ו לא יקרא
4 עור לנבל נוי בלכלי לא יאמר שוע כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה
און לעשות חנף ולדבר אל יהוה תוערה להריק נפש רעב ומשקה

*quoniam dicitur
prop. p. 250*

*Ex parte orientis
cit de pace : und tar
aqua q. ayb
resorbet*

עניים

7 צמא יחסיר ו כלי פלוי רעים הוא זמורה יעץ לחבל עניים באמרו
8 שקר ובדבר אביון משפט ו נריב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום
נשים שאננות קמנה שמענה קולי

*Post
sancta & dicitur
quoniam dicitur
com. Prop. p. 250*

9 בנות בטהות האונה אמרתי : ימים על שנה תרגונה בטהות פי בלה
10 בציר אסף בלי יבוא : תרדו שאננות רגזה בטהות פשיטה וערה
ו חגרה על חלצים : על שדים ספרים על שדי חמד על גפן פריה :

11. 12. 13.

13 על ארמת עמי קוז שמיר תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליה :

14 כי ארמון נשט המון עיר עזב עפל ובחן היה בער מערות עד עולם

15 משוש פראים מרעה עדרים : עד יערה עלינו רוח מפרום והיה

והתרמל

16 מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב : ושכן במדבר משפט וצדקה

17 בכרמל תשכ : והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט

18 ובטח עד עולם וישב עמי בנה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנחות

19 שאננות : וברד ברדת הוער ובשפלה תשפל העיר : אשריכם
זרעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור :

*Ex parte
com. Prop. p. 250*

לג

1 תוי שור ואתה לא שור ובוגר ולא בגור בך כהתימך שור

2 תושך בנלתך לבגר יבגר בך : יהוה חגיגו לך

3 קיינו היה זרעם לפקרים אף ישועתנו בעת צרה : מקול המון נדרו

6705

כִּיר

22-23

זִבְחָה

non legat amplig do

רִאָו

et dicitur dicitur dicitur

לִכְנֵי

et dicitur dicitur dicitur

וְאֵחָה

et dicitur dicitur dicitur

זֶרַע

et dicitur dicitur dicitur

יֶרֶע

24

הַיָּאֵן

25

הֵרִי

et dicitur dicitur dicitur

מִגֵּד

26

וְאֵוֹן

et dicitur dicitur dicitur

שָׁבוּ

et dicitur dicitur dicitur

בָּעוֹ

et dicitur dicitur dicitur

וְרֵחַ

et dicitur dicitur dicitur

מִתֵּן

27

לִבָּב

30

אֶת

et dicitur dicitur dicitur

וְאֵב

et dicitur dicitur dicitur

מִטָּו

et dicitur dicitur dicitur

תִּנְנוּ

et dicitur dicitur dicitur

הָעֵינַי

et dicitur dicitur dicitur

בָּעוֹ

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְלֵא

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

וְעַל

et dicitur dicitur dicitur

433.

רצא

ושעיה

*Parabon d'ore pul
telle emp a l'usage
de l'ingon, supprime
Com. Propri. 550*

שלם
לר
לם
לנו
לגם

600

32 ינה לב

*essence d'ore pul
proprieté d'ore pul*

ירצ
לכ
למ
לנה

*la pot silicite fa
cit de faire: water
aqua, 1/2 qt
resorbet*

עניים

יקה
מרי
יוס
קול
לה

*fontaine d'ore pul
proprieté d'ore pul
Com. Propri. 550*

ה
ה
ה
ולם
נה

קה והטרמל

קש
זות
לם

asp. 200

31 לג

לל
לל
לל

90

יבֹשֶׁתְּעַקֵּב וְלֹא עִתָּה פָּנָיו יַחֲזֹרוּ : כִּי בָרְאוּ יְלִדָיו מַעֲשֵׂה יָדָיו בְּקִרְבּוֹ
יִקְרִישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת קִדְוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ :
וְיִדְעוּ תַעֲרִי רֹתֵב בִּינָה וְרוֹגְגִים וְלִמְדוֹ לִקְחָה :
הוֹי בְּנֵי סָרְרִים נָאִם יְהוָה

לַעֲשׂוֹת עֲצָה וְלֹא מִזֵּי וְלִבְסֹךְ מִסַּכְהָ וְלֹא רוּחִי לְמַעַן סַפּוֹת חֲסָאֵת עַל-
חֲסָאֵת : הוֹלְכִים לְרִגְרֵת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאֲרוּ לַעֲזוֹ בְּמַעֲזוֹ פִרְעֹה

וְלַחֲסוֹת בְּצַל מִצְרַיִם : וְהִיָּה לָכֵן מַעֲזוֹ פִרְעֹה לְבִשְׁת׃ וְהַחֲסוֹת
בְּצַל מִצְרַיִם לְכַלְמָה : כִּי־חָיו בְּצַעַן שָׂרָיו וּמְלֹאכָיו חָנֵס יָגִיעוּ :

כֹּל הַבְּאִישׁ עַל־עַם לֹא יוֹעִילוּ לָמוֹ לֹא לַעֲזֹר וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי לְבִשְׁת׃ וְגַם
לְחִרְפָּה : מִשָּׂא בַחֲמוֹת נִגְבַּב בְּאַרְצָ צִרָה וְצוֹקָה לְבִיא

וְלִישׁ מְהֹם אַפְעֵרָה וְשִׁרְף מַעוֹפֵף יִשְׂאוּ עַל כַּחַף עוֹרִים חִלְיָהֶם וְעַל-
דְּבִשְׁת׃ גַּמְלִים אוֹצְרוֹתָם עַל־עַם לֹא יוֹעִילוּ : וּמִצְרַיִם הַכֹּל וְרִיק יַעֲזֹרוּ

לְכֹן קִרְאֵתִי וְזֹאת רַחֵם הֵם שֶׁבֶת : עִתָּה בּוֹא כְּתִבָּה עַל לִוְיָתָן וְעַל-
סִפְרֵי הַקֶּה וְתַחֲוֵי לַיּוֹם אֲתִלּוֹן לְעַד עַד עוֹלָם : כִּי־עַם מְלִי הוּא בְּנֵי

בְּחַשִּׁים בְּנֵי־לֹא אָבוֹ שְׁמוֹעַ תּוֹרַת יְהוָה : אֲשֶׁר אָמְרוּ לְרָאִים לֹא־תִרְאוּ
וְלִדְוִיִּים לֹא תַחֲזוּ לְגֹנוּ נִכְחוֹת דְּבַרְוֹ דְּגִנוּ חֲלָקוֹת חַזוּ מִתְחַלְלוֹת : סוֹרוּ

מִנִּי דֶרֶךְ הַטּוֹ מִנִּי אֶרֶץ הַשְּׁבִיתוֹ מִפְּנֵינוּ אֶת קִדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
לְכֹן כֹּה אָמַר קִדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יַעַן מֵאַסְכֶם בְּדַבַּר הַזֶּה וְתִבְטְחוּ

בְּעֵשֶׂק וּגְלוּ וְתִשְׁעֲנוּ עָלָיו : לְכֹן יִהְיֶה לָכֵן הַעֲזוֹ הַזֶּה כְּפִרְץ נֶפֶל
נִבְעָה בַחֲזוֹת מִשְׁגָּבָה אֲשֶׁר־פְּתָאֵם לִפְתָּע יִבּוֹא טְבֵרָה וְשִׁבְרָה כְּשִׁבְרֵי

נֶבֶל יוֹצְרִים כְּתִית לֹא יִחַמְל וְלֹא יִמְצֵא בְּמִכְתָּו הַרְשׁ לְחַתוּרֵי אִישׁ
מִיָּקוֹר וְלַחֲשׂוֹף מִיַּם מִנְּבֵא :

כִּי־כֹה אָמַר אֱלֹהֵי יְהוָה קִדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹבְתֵי
וְנִחַת תוֹשְׁעוֹן בַּהֲשִׁקְטוֹ וּבְבִטְחָה תַחֲזִירָה גְבוּרַתְכֶם וְלֹא אֲבִיתֶם :

וְהָאֲמָרוּ לֹא כִי־עַל־סוּס גְּנוּסֵי עַל־כֶּן רַחֲנוּסוֹן וְעַל־קַל נִרְכָּב עַל־כֶּן
יִקְלוּ רַדְפֵיכֶם : אֲלֹף אֲחֹד מִפְּנֵי גְעֵרַת אֲחֹד מִפְּנֵי גְעֵרַת הַמַּשָּׂרָה

תִּנְסוּ עַד אִם נִזְתַּרְתֶּם כְּתֹרֶן עַל־רֹאשׁ הַהָר וּכְנֶס עַל הַזְּבֵעָה :
וְלְכֹן יִחַפֵּת יְהוָה לְרַחֲנוּכֶם וְלִכֹּן יָרוּם לְרַחֲמֵכֶם כִּי־אֱלֹהֵי מִשְׁפַּט וְהוֹרֵת

כִּי־עַם בְּצִיּוֹן יִשְׁבֹּ : אֲשֶׁר־יִכַּר חוֹכְוֵי לָו :

Handwritten marginal notes in Hebrew and Latin script, including references to 'Liber 24' and 'p. 192'.

discedis ex p. 117 p. 118
Paul. forte ex p. 117
2. 5. 2. 1. p. 118
Castra p. 117 ab ur. contra
to. tunc in ur. ubi, ubi
Italy. a. 117. q. 117. a. 117.
p. 117

קרי

נהו

וצר

וסמ

תצו

לפו 6

סוק 7

הה

והו 8

הצ

הנו 9

והו

והו

הה 11

אה

12

ירג 13

ה

סצ 14

ופו

15

סצ

כי

סו

בין

16

קרי 20. 21

הל

לג 22. 23

לג

לג

לג

לג

לג

לג

לג

לג

לג

Handwritten Latin text in the left margin, partially obscured by the column of Hebrew characters.

יבן

ו

ז

30 ל זנה

על

ענה

ה

גם

יא

ל

ורו

על

נים

אם

ורו

תפ

פל

ק

ש

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

Handwritten Latin text in the left margin.

Handwritten Latin text in the left margin.

Handwritten Latin text in the left margin.

Handwritten Latin text in the left margin.

Handwritten Latin text in the left margin.

Handwritten Latin text in the left margin.

Handwritten Latin text in the right margin.

Discedis...
Bont...
Castro...
Italy...

קריית חנה רוד ספו שנת על שנה חגים ינקפו : והציקותי לאריאל
והיתה תאניה ואניה והיתה לי פאריאל : וחנתי כדוד עליך
וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מערת : ושפלת מארץ חרבר
ומעפר תשה אמרתך והיה כאוב מארץ קודך ומעפר אמרתך
תצפץ : והיה כאבק בק המזון זרוד וכמזעבר המזון ערצים ותוח
לפתע פתאום : מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול
סופה וסערה ולהב אש אוכלה : והיה כחלום חזון לילה המזון כל
חגים הצבאים על אריאל וכל צביה ומערתה והמציקים לה :
והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ ורקנה נפשו וכאשר יחלם
הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה פן יהיה המזון כל
חגים הצבאים על הר ציון :
ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר : כי נסך עליכם
יהוה רוח תרדמה ועצם אחר עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם
החזים כסה : ותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו
אתו אל ידוע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל פי חתום הוא
: ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא
ידעתי ספר :
והעם הזה כפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי ראתם אתי
מצות אנשים מלמדה : לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא
ופלא ואברה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר :
הוי המעסיקים מיהוה לסתר עצה ותיה במחשך
מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידעינו : הפכלם אם כחמר היצר יחשב
כדיאמר מעשה לעשהו לא עשנו ויצר אמר ליצרו לא הבין : הלא
עול מעט מזער ושכ לבנון ולפרמל ופרמל ליצר יחשב : ושמעו
ביום ההוא החרשים ודברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה
: ויספו ענוים ביהוה שמחה ואכיוני אדם בקדוש ישראל יגורו :
כי אפם עריו וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און : מחטיאי אדם בדבר
ולפוכית בשער יקשון ויטו בתהו צדיק :
לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פרה את אברהם לא עתה
ובש

Re...
X...
...p. 66

15
6...
...p. 4

17
...p. 21

22
...

תוד

8 מן דנין תעו מן השכר שגו בראה פקו פליליה : כי כל שלחנות
 9 מלאו קיא צאה בלי מקום : את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה
 10 גמולי מרחב עתיקי משדים : כי צו לצו צו לצו קו לקו קו זער
 11 שם זער שם : כי ברעני שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה :
 12 אשר יאמר אליהם זאת המנותח הניחו לעיף וזאה המרצעה ולא א
 13 אבוא שמוע : ותיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו זער
 שם זער שם למען ולכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכו :
 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצו
 15 משלי העם הזה אשר בירושלם : כי אמרתם פרתנו ברית את
 מות ועם שאול עשינו חזרה שיט שוטף כרעבר לא יבואנו כי שמנו
 כזב מחסנו ובשקר נסתרנו :

*prior: locus ubi recubatur
 aquas
 altior: sedes in salutate
 circumfluentis loci*

16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בלח פנת יקרת
 מוסר מוסר המאמין לא יהיש : ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת
 17 וזעה ברך מחסה כזבוסתר מים ישטפו : וכפר ברוחכם את מות
 וחוותכם את שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס
 18 מדי עברו וקח אתכם כי בבקר בבקר ביום ובלילה והיה
 20 רק וזעה הבין שמועה : כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה
 21 כהתכנס : כי כתר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעות ירצו לעשות
 22 מעשהו זר מעשהו ורעבר עבדו נכריה עבדו : ועמה אל
 תתרוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני
 יהוה צבאות על כל הארץ

*fronit e lecty q dicit u
 20 q dicit u phil p 352*

*quoniam u u dicitur a
 22 q dicit u u dicitur a
 22 q dicit u u dicitur a*

*quoniam u u dicitur a
 22 q dicit u u dicitur a
 22 q dicit u u dicitur a*

האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי : הכל
 תיום יחלש חחרש לזרע יפתח וישדר אדמתו : הלוה אם שורה
 פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה גסמן וכסמת
 26 גבלתו : ויסרו למשפט אלהיו וירנו : כי לא בתרוץ יודש קצח ואופן
 27 ענה על כמן יסככי במטה יחבט קצח וכמן בשבט : להם יזרק
 28 כיר לא לכצח ארוש ירושנו והמם גדל עגלתו ופרשיו לא ידקנו :
 29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא עצה הגדול תושיהו :

*quoniam u u dicitur a
 22 q dicit u u dicitur a*

הווי אריאל אריאל בט 29

28/24

מב^{21.}

ענה

נז²⁷

תק

עק²

זא³

זו⁴

קו⁵⁶

ישו

7. 21

תה

*qui affluet vultu suo
in illis h. me sunt
in illis vultu suo
in illis vultu suo*

פל

פז¹⁰

קרו¹¹

פי

12.

קז¹³

פח

פח¹

כח²⁹

*cap. 16. 8
in illis vultu suo
in illis vultu suo*

קכ³

קכ⁴

עו

בז⁵

יה

זל⁶

זל⁷

88 א 29

נחום

נֹחַ
יָעַח
וַיַּעַר

Gen: 1:21 ubi recubatur
in aquis
allat: 1:21 ubi recubatur
in aquis
Gen: 1:21

וַיַּעַר
וַיַּעַר

וַיַּעַר
וַיַּעַר
וַיַּעַר

וַיַּעַר
וַיַּעַר
וַיַּעַר
וַיַּעַר
וַיַּעַר

Gen: 1:21 ubi recubatur
in aquis
allat: 1:21 ubi recubatur
in aquis
Gen: 1:21

וַיַּעַר
וַיַּעַר
וַיַּעַר

Gen: 1:21 ubi recubatur
in aquis
allat: 1:21 ubi recubatur
in aquis
Gen: 1:21

וַיַּעַר
וַיַּעַר
וַיַּעַר

Gen: 1:21 ubi recubatur
in aquis
allat: 1:21 ubi recubatur
in aquis
Gen: 1:21

וַיַּעַר
וַיַּעַר
וַיַּעַר
וַיַּעַר

Gen: 1:21 ubi recubatur
in aquis
allat: 1:21 ubi recubatur
in aquis
Gen: 1:21

29 כט יואל

672/27

21. חבי כמעט רגע עדיעבורזעם : כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד
 עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על ה
 22. הרוגיה : ביום ההוא יפקד יהוה בהרבו
 הקשר והגדולה והחזקה על לוירזן נחש ברה ועל לויתן נחש ע
 23. עקלתון והרג את התנין אשר בים : ביום ההוא פקד המר ענו לה
 24. אני יהוה בצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה
 25. חמה אין לי מיתגנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציתנה
 26. יחד : או יחוק במעזי ועשה שלום לי שלום יעשה לי : הבאים
 ישרש יעקב יצוץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל חנוכה :

הפמפת מכהו הפחו אם פתרג הרוגיה
 7. חרג : בסאסאה בשלחה תרובנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים
 לכן בזאת יכפר עוד יעקב וזה כל פרי הסר חסאתו בשומי
 8. כל אבני מזבח פאבני גר מנפצות לא יקמו ואשרים וחמנים :
 9. כי עיר בצורה ברד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם
 10. ירבץ וכרה סעפיהו ויבש קצירה השברנה נשים באות מאירות אותה
 11. כי לא עם בינות הוא על פן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו :
 12. והיה ביום ההוא יחבש יהוה משבלת הנחר עד נתל מצרים
 13. ואתם תלקטו לאתר אתר בני ישראל : והיתי
 ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור ותקדחים
 בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בתר תקדש בירושלם : והי

כח עטרת גאות שכרי אפרים וציון נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא
 שמנים הרומי יין : הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב
 3. כזרם מים כבירים שטפים הגיה לארץ ביד : ברגלים תרמסנה
 4. עטרת גאות שכרי אפרים : והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר
 על ראש גיא שמנים ככפור הבטרים קיץ אשר יראה אותה
 5. בעורה בכפו יבלענה : ביום ההוא
 יהוה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארתו לשאר עמו :

6. ורוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערת
 7. וגם אלה ביון שגו ובשכר מעו כתן ונביא שגו בשכר גברעו
 מן

my astunet vents via
 dans elle in the unit
 aythrelet's astio y
 auten am the p.521

capit 16
 16th of springus vid
 leech 13.13

ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה

שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים וכלע בתר

הזה פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הזנים

בלע הפות לנצח ומלת ארבי יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו

יסיר מעל כל הארץ פני יהוה דבר ואמר ביום ההוא

הנה אלהינו זה קוינו לו וישוענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה

בישועתו כי תנוח יר יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחמו כהרדש

מתוך בני מרבנה ופרש דיוו בקרבו כאשר יפרש השתה לשחות

והשפיל גאותו עם ארבות ידיו ומכצר משגב המתוך השח השפיל

26 כו

הגיע לארץ עד עפר ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ

יהודה עיר עד לנו ישועה ישית חומות ותל פתחו שערים ויבאנו

צדיק שמר אמנים יצר סמוך תצר שלום שלום כי כך בטוח בטוח

ביהוה ערי עד כי ביה יהוה צור עולמים כי השח ישובי מרום קרית

נשגבה ושפילנה ושפילנה ער ארץ יגיענה עד עפר תרמסנה רגל

רגלי עני פעמי רלים ארח לצדיק משרים ישר מעל צדיק הפלס

אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש נפשו

איתך בלילה אף רוחי בקרבי אשתרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק

למדו ישובי תבל יחז רשע כל למד צדק בארץ נכחות יעול וכל

יראה גאות יהוה יהוה רמה ירך כל יחזיו

יחזו ויבלשו קנאת עם אף אש צדיק תאכלם יהוה תשפת שלום

לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו יהוה אלהינו בעלנו ארנים זולתך

לבר כך נזכיר שמך מתים בל יחיו רפאים בל יקמו לכן פקדת

ותשמידם ותאבד כל זכר למו יספת לנו יהוה יספת לנו נכברת

רחקת כל קצוי ארץ יהוה בצר פקדון צקון יהוה בצר פקדון צקון

לחש מוסרך למו כמו הרה תקרוב ללדת תחיל תזעק בתבליה כן

היינו מפניך יהוה הרינו חלנו כמו ירדנו רוח ישועת בל נעשה

ארץ ובל יפלו ושובי תבל יחיו מתוך נבלתי יקמוז הקיצו ורגנך

שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל

Handwritten notes in Latin script, including 'ante murale' and 'in te a magis vult'.

Handwritten notes in Latin script, including 'in te a magis vult' and 'in te a magis vult'.

Handwritten notes in Latin script, including 'in te a magis vult' and 'in te a magis vult'.

Handwritten notes in Latin script, including 'in te a magis vult' and 'in te a magis vult'.

Handwritten notes in Latin script, including 'in te a magis vult' and 'in te a magis vult'.

Handwritten notes at the bottom left, including 'III 37' and 'in te a magis vult'.

Handwritten notes at the bottom right, including 'in te a magis vult' and 'in te a magis vult'.

זב 2.

כט

הי 3.4.

גג 3

תו

אכ

7

תו

לט 11.

עו

שח

אכ 14

עו

16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

אז 17.

הי 18.

זל

19.

אז 20.

זב 21.

הי 22.

אז 23.

ה

כה וזג Caput 25

לפ

ב 30 זקלים 30

ע 40 זל 40

ל 40 זקלים 40

פ 40 זקלים 40

פ

אז 17. הי 18. זל 19. אז 20. זב 21. הי 22. אז 23. ה 24. כה וזג 25. לפ 26. ב 30 זקלים 30. ע 40 זל 40. ל 40 זקלים 40. פ 40 זקלים 40.

שנת

בת

ויס: 1

עמו

וזוא

הת

ודש

והח

טפול

26 נו ארץ

מגורי

טחף

קרת

רגל

לסו

פשו

צוק

כר

11 תווה

12 שרם

13 לתה

14 קרת

15 ברת

16 צקו

17 ה כו

18 ושה

19 רננפ

טרה

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the main text.

Handwritten notes in Latin script, including '10. 220' and 'Phil: p. 947'.

Handwritten notes in Latin script, including 'antemurale' and 'Phil: p. 947'.

Handwritten notes in Latin script, including '9. 8'.

Handwritten notes in Latin script, including '11. 250'.

Handwritten notes in Latin script, including '13. 250'.

Handwritten notes in Latin script, including '16. 250'.

Handwritten notes in Latin script, including '26. 5'.

Handwritten notes in Latin script, including '26. 5'.

2. וזולקת ועוה פגית והפוז ישביה : והיה כעם ככהן לעבל פארזיו
 בשפחה כגברתה כקונה כמזכר כמלוה פלוה כנשה כאשר נשה בו :
 3. הבוק תבוק הארץ והבז תבז כי יהיה דבר את הדבר הזה : אכלה
 גבלה הארץ אמלה גבלה תבל אמלו מרום עם הארץ והארץ חנפה
 תחת ישביה כי עברו תורת חלפו הק חפרו ברית עולם : על פן אלה
 אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה על פן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער
 4. אבל תירוש אמלה גפן נאנחו כל שמתי לב : שבת משוש תפיש
 5. חרל שאון עליהם שבת משוש כנור : בשיר לא ישתו וזמר שך
 6. לשתי : נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא צוחה על היין בחצות
 7. ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ : נשאר בעיר שמה ושאתה בת
 8. שער : כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כמקף זית כעלולות
 9. אם כלה בעיר : הפה ישאו קולם ירכו בגאון יהוה צתרו מים :
 על פן בארים כבדו יהוה באי תים שם יהוה אלהי ישראל :
 10. מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רוז לירוזלו
 11. אזי לי בגדים בגדו ובגדו בגדים בגדו : פחד ופחת ופח עלוך יושב
 12. הארץ : והיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוך הפחת
 13. ולכר בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו מזרזי ארץ :
 14. רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוש התמוטטה
 15. ארץ : נוע תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה וכבד עליה פשעה
 16. ונפלה ולא תוסיף קום : והיה בנום ההוא יפקד
 17. יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה : ואספו
 18. אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרבימים יפקדו : וחפרה
 19. תלבנה ובושה התכה כי מוך יהוה צבאות בחר ציון וברושלם ונגד
 20. כה וקניו כבוד : יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך
 21. כי עשית פלא עצות מרחק אמנה אמן : כי שמת מעיר לגל קרית
 22. בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה : על פן וכבדוך
 23. עם עד קרית גוים עריצים יראוך : כי זחלת מעוז ללל מעוז
 24. לאביון בצר לו מתסה מזרם צל מתרב כי רוח עריצים כורם קיר :
 25. מתרב בציון שאון זרים תכניע תרב בצל עב זמר עריצים יענה :

ועשה

ישעיהו כ"ה

ישעיהו כ"ה

ישעיהו כ"ה

Caput 25

et tunc umbra deus
nubis representat
H. a. p. 11

103821

20 וממעמדך יורסק : והיה ביום ההוא וקראתי
 21 לעבדו לאליקים בן חלקיהו : וחלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו
 22 וממלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה : ונתתו
 23 מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר ואין פתח : ותקעתו
 24 ותד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו : ותלו עליו כלי כבוד
 בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מפני האגרות ועד כל
 25 כלי הנבלים : ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה
 במקום נאמן ונגרעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דברו
 משא צר היללו אננות הרשיש

Caput 23 כג

1 כי שוד מבזר מבוא מארץ פתים נגלה למו : דמו ישובי אי סחר
 2 צידון עבר ים מלאוך : ובמים רבים זרע שחר קציר ואור
 3 תבונתה ותהי סחר גוים : בושי צידון כי אמר ים מעוז הים
 4 לאמר לא חרתי ולא ירתי ולא גרתי בחורים רוממתי בתולדות :
 5 כאשר שמע למצרים וחילו כשמע צר : עברו תרשישה היללו ישובי
 6 אי : הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגורו
 7 מי יעז זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי
 8 ארץ : יהוה צבאות יעצה לחלל נאון כל צבי להקל כל נכבדי
 9 ארץ : עבדי ארצך כיאר בת תרשיש אין מוז עזר : ידו נטה על
 10 הים הרגזו ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמר מעזניה : ויאמר לא
 11 תוקיפי עזר לעלו המעשקה בתולת בת צידון פתים קומי עבדי גם
 12 שם לא ינוח רך : הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסרה לצים
 13 הקימו בחינני עזרו ארמנותיה שמה למפלה : היללו אננות תרשיש
 14 כי שוד מעזכן : והיה ביום ההוא ונשפחת צר שבעים
 15 שנה כימי מרד אחר מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזנדה :
 16 קחי כבוד סבי עיר זונת נשפחה המיבי בגן הרבי שיר למען תזכרי :
 17 והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה ארץ צר ושבה לאתננה וזנתה
 18 את כל ממלכות הארץ על פני האדמה : והיה סחרה ואתננה קוש
 ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי ליושבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל ל
 19 לשבעה ולמכסה עתיק :

Caput 24 כד

rest. ...

23821

אתו
קנו
תתו
תתו
כור
גל
גה
ברו
יש
זור
אור
תים
י
שכי
ורו
גדי
גדי
על
לא
גם
מים
גש
עם
:
:
גה
גה
גה

Caput 23 כג

סוף

Manuscript notes in Latin script, including phrases like 'Caput 23' and 'Manuscript notes'.

גדי

Caput 24 כד

משא דומה אלי קרא משעיר שמר מודמילה שמר מה
מליל: 12 אמר שמר אתא בקר וגם דילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו

si offerentes aut tunc
to fite, post p...
orig: Tit. p. 15

משא בערב בערב בערב תרינו ארחות
14 דדגים: לקראת צמא התיו מים ישבו ארץ תימא בלחמו קדמו נרד:

15 כי מפני הרבות נדרו מפני הרב נטושה ומפני קשרת דרוכה ומפני
16 כבד מלחמה: כי כה אמר ארני אלי בעוד

17 שנה בשני שכיר וכלה כל כבוד קדר: ושאר מספר קשת גבורי בני
קדר ימעטו כי יהוה אלו ישראל דבר:

דבר ו...
מספר קשת גבורי בני קדר

כנ

משא גיא חיון מה דך אפוא כי עלית כלך לגות:
תשאות מלאה עור תומיה קריה עליה חלוד לא חלדי הרב ולא ס

2 a. phil. p. 332
Ancti p...
mit...
capti...
a. phil. p. 337

מתי מלחמה: כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאך
אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על כן אמרתי שעו מפני אמרר בבכי

אל תאיעו לכתמי עד שד בת עמי: כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה
לארני יהוה צבאות בני חיון מקרקר קר ושוע אל תהר: 6 ועלים

...
...
...
...
p. 248

נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מן: 7 ויהי מבתר עמקך
מלאו רכב והפרשים שח שתו השערה: ויג את מסך יהודה ותבט

ביום ההוא אל נשק בית העד: ואת בקעי עיר דוד ראיחם בירבו
ותקבצו את מי הברכה המתחננה ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו

הבתים לבצר החומה: 8 ומקוה עשיתם בין התמתיים למי הברכה
הישנה ולא הכפתם אל עשיה ויצרה מרחוק לא ראיחם: 9 ויקרא

ארני יהוה צבאות ביום ההוא לכבי ולמספר ולקרחה ולחגר שק:
13 והנה ששון ושמה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול

14 ושתו כי מחר נמות: ונגלה בארני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה
לכם עד תמתון אמר ארני יהוה צבאות:

15 כה אמר ארני יהוה צבאות דך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על
הבית: 16 מה דך פה ומי דך פה כי תצבת לך פה קבר תצבי מרום

...
...
...
...
p. 348

קברו תקקו בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה משל דך שרטה גבר
ועטף עטה: 18 ענוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה

תמות ושמה מרכבות כנודך קלון בית ארניך: והדפתוך ממצבך
וממעמדך

ויעקבו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם :

21. ונדדע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח
 22. ומנחה ונדדו נדר ליהוה ושלמו : ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא
 23. וישבו עד יהוה ונגער להם ורפאם : ביום ההוא תהיה מסרה
 ממצרים אשורה וכן אשור במצרים ומצרים כאשור ועבדו מצרים
 24. את אשור : ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה
 25. למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ : אשר ברכו יהוה צבאות
 לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידו אשור ונחלתו ישראל :

1 בשנת בא תרמן אשורה בשלח אתו סרגון מלך אשור
 2 וירחם כאשור וירדה : בעת ההוא דבר יהוה ביד ישעיהו בן
 אמון לאמר לך ופתחה השק מעל מתניך ונעלה תחלץ מעל רגלך
 3 ויעש כן חרף ערום וחרף : ויאמר יהוה כאשור
 חרף עבדי ישעיהו ערום וחרף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל
 4 כוש : כן ינחג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים
 5 וזקנים ערום וחרף וחשוף שתי ערות מצרים : וחתו ובשו מכוש
 6 מבטם ומן מצרים תפארתם ויאמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה
 7 כה מבטנו אשר נסנו שם לעזרת להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט

1 אנחנו : משא מדברים בסופות בנגב לחורף
 2 ממדבר בא מארץ נוראה : תזות קשה תגדל הבוגד בוגד והשודד
 3 שודד עלי עולם צורי מדיבול אנחתה השבתו : על כן מראו מתני
 חלחלה צירים אחוזי כצירי יורדה נעויתי משמע נבהלתי מראות :
 4 תעה לבכי פלאות בעתתני את נשף השקי שם לי לחרדה : ערך
 השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן :

6 כירח אמר אלי ארני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד :
 7 וראה רכב צמר פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב :
 8 ויקרא ארדה על מצפה ארני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרת
 9 אנכי נצב כל הימות : והנה זה בא רכב איש צמר פרשים ויען
 10 ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסולי אלהיה שבר לארץ : מדשתי ובן
 גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם :

Handwritten notes in Latin script:
 Area hic est...
 in qd. organum...
 bellum...
 area in qd. se...
 aliquid...
 vid. de p. 20 p. 21

ושעיה

במזמרות ואחרת ומעיון

זבצ"ו

7

וט

נה

יט

Caput. 11

סצו 2

סצו

במכ 3

יה

ב

ז 6

ז 7

ז 8

ז 9

10.

11.

12.

13

נ

נ

15. 16

ר

א

ס

ו

מ

19.

1720.

1720.

Handwritten notes in Latin:
13. 1720. 1720.
14. Tu es. 1720. 1720. 1720.
15. Tu es. 1720. 1720. 1720.
16. Tu es. 1720. 1720. 1720.
17. Tu es. 1720. 1720. 1720.
18. Tu es. 1720. 1720. 1720.
19. Tu es. 1720. 1720. 1720.
20. Tu es. 1720. 1720. 1720.

ישעיה

במזמרות ואת הנגישות הקיר התו : יעזבו יהוה לעיט הרים

ולכהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף :

בעת ההיא יוכל שיי ליהוה צבאות עם משך

ומוז'ט ומעם נזר'ה מז הוה והלאה גוי קוקו ומבוטה אשר בזהו

נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון :

משא מצרים הגה יהוה רכב על עב קל וקא

מצרים ונעו אללי מצרים מפניו ולכב מצרים ומס בקרבו : וסכסכתי

מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה

בממלכה : ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבדע ודרשו אל

האלילים ואל האפים ואל האבות ואל תידענים : וסכרתי את מצרים

ביד אדנים קשה ומלך עז ומשל כם נאם הארון יהוה צבאות :

ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש : והאזניהו נהרות דללו וחרבו

וארי מצור קנה וסוף קמלו : ערות על יאור על פי יאור וכל מורע

יאור יבש נדף ואיננו : ואנו הריגים ואבלו כל משליכי ביאור חכה

ופרשו מכמרת על פני מים אמללו : ובשו עבדי פשתים שריקות

וארגים חורי : והיו שתתיה מרכאים כל עשי סכר אנמי נפש :

אך אולים שרי צען חכמי יועצי פרעה עצת נבערה איך תאמרו

אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם : אים אפוא חכמיך ויגדו

כא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים : נואלו שרי צען

נשארו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה : יהוה מסך בקרבה

רוח עושים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור בקיאן :

ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב פפה ואגמון : ביום

ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יר יהוה צבאות

אשר הוא מגיף עליו : והייתה ארמת יהודה למצרים לחנא כל אשר

יזכיר אתה אליו ופחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו

ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים

מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר תהרס ואמר לאחת

ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל

עבולה ליהוה : והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי

יעקו

1 יט *Lapout. 17*

ישעיה
אמר

15/16
14. 19. 16. 9. 10. 240

*et est terra juda. Lapout
to in Refugio que 250
Lava ventuom fcarit
I comi celebrat sa fcan
accusant. temp d'atoy a pta
p. 225*

6. 17. 18

ישעיה

ר פ ח

10 מקרשו להתפלל ולא יוכל :
 11 דבר יהוה אל מואב מאז : ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים
 בשני שכיב ונקלה כבוד מואב בכל החמוץ הרב ושאר מעט מזער
 ולוא כביר : משא דמשק הנה דמשק מוסר וי
 2 מעיר והיתה מעי מפלה : עובות ערי ערער לערבים תהינה ורבצו
 3 ואין מחריר : ונשבת מבצר מאפרים וממלכה דמשק ושאר ארם
 ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות :

ad. 1. 17. 18. 2. 6
6. 17. 18. 2. 6
6. 17. 18. 2. 6

4 ויהי ביום ההוא ידל כבוד יעקב ושמען בשרו ירדה : והיה פאסוף
 5 קציר קמה וזרעו שבבים יקצרו והיה כמלקט שבילים בעמק רפאים
 6 ונשאר בו עוללות פנקף זית שנים שלשה גרמים בראש המיר
 7 וארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל : ביום ההוא
 8 ישעה הארם על עשיו ועיניו אד קרוש ישראל תראינה : ולא
 9 ישעה אל המזבחות מעטרה ידיו והשטר עשו אצבעותיו ולא יראה
 10 והאשרים ורהמנים :

Archeol. d. 1. 17. 18. 2. 6
utique in aperto alio capite
bonis quibusdam ma
trios pulchre. Inca sum
naid. quodlibet que in vasa
epi. quodlibet in vasa
p. 1. 17. 18. 2. 6

11 ביום ההוא יהיו ערי מעוז בעובת החרש והאמר אשר עזבו מפני
 12 בני ישראל והיתה שממה : כי שכתת אלהי ישעך ועור מעורך לא זכרת
 13 על כן תטעו נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו : ביום נטעך תשגשי
 14 ובבקר זרעך תפריחי גר קציר ביום נתלה וכאב אנוש :

in the plantation the diversity of
col. of the same as per quodlibet
m. 1. 17. 18. 2. 6

15 הו' חמוץ עפים רבים כהמות ימים וחמוץ ושאוץ להמים כשאוץ מים
 16 כבירים ושאוץ : להמים כשאוץ מים רבים ושאוץ וגער בו וגם ממרחק
 17 ורדף כמז' הרים לפני רוח וכבד גל לפני סופה : רעת ערכ והנה
 18 בלהו בטרם בקר איננו זה חלק שוטינו וגזרל לכוזינו :

ad. 1. 17. 18. 2. 6
ad. 1. 17. 18. 2. 6

19 והו' ארץ על על כנפים אשר מעבר לנהרי כוש : השלחבים צירים יח
 20 ובכלי גמה על פני מים לכו מלאכים קלים אל גזי ממשיך ומולט אל
 21 עם נורא מן הוא והלאה גזי קרן ומכוסה אשר בזאו נהרים ארצו
 22 כל ישבית תכל ושכני ארץ כנשא גם הרים תראו וכתקוע שופר
 23 תשמעו :

6. 17. 18. 2. 6
6. 17. 18. 2. 6

24 אשקוטה ואביטה במכוני פתם עח עלי אור כעכטל בתם קציר :
 25 כי לפני קציר פתם פרוח וכטר גמל וחיית נצרה וכרת דהורזים ב

Sp. 1. 17. 18. 2. 6
in factis et ex cult
valut. m. 1. 17. 18. 2. 6
1. 17. 18. 2. 6
1. 17. 18. 2. 6

omphax naturae de com. p. 2

616.17.78

נ
ס
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

vid: 11th cent. 3.6
of 16.10
616.17.78

De religione in comenens
ut qui in feno vel in capite
de rebus quibusdā obca: ma
lros peccat in feno sum
nam quod dicitur in vob
quod fuerunt: ind: ong
p. 1. n. 321 616.17.78

in the plantations of the
cell, p. 1. n. 321 616.17.78

sub fofolus dicitur p. 1. n. 321
616.17.78

616.17.78
616.17.78

Speculatio vobis vobis
et de in feno et in vobis
vobis vobis vobis
vobis vobis vobis
vid: ong ite p. 325

ישעיה

ישאריךך והרג: הלילי שער זעקי עיר נמוז פלשת כלך בי מצפון

עשן כא ואין בדרך במועדיו: ומה יענה מלאכי גוי כי יהיה יסר ציון

משא 10 ובה יחסו עניי עמו:

מואב כי בליל שדר ער מואב נדמה כי בליל שדר קיר מואב נדמה:

עלה הבית וריבון הכמות לבכי על נבו ועל מירבא מואב ויליל בכל

ראשיו קרחה כל זקן גרועה: בתוצאתו חגרו שק על גבותיה

וברחה בתייה כלה ויליל ורר בבכי: ותזעק חשבון ואלעלה ער

יהן נשמע קולם על פן חלצי מואב וירעו נפשו ירעה לו:

לבי למואב יזעק בריחה ער צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוהית

בבכי יעלה בו כי דרך הרנים זעקת שבר יעטרו: פי מי

נמרים משמות יהיו כי יבש תציר כלה דשא ירק לא היה: על פן

יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: כי תקיפה הזעקה

את גבור מואב ער אגלים וילתה ובאר אלים ילדתה: כי מי דימון

מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפריטת מואב אריה ולשארית

ארמה: שלחו כר מושל ארץ מסלע מירבה אל הר בת ציון: ותיה

כעוף נודד קן משלה תתיינה בנות מואב מעברות לארנון: הבואו

עצור עשוי פלייה שיתי כליל צלך ברתוך צהרנים סתרי נדחים נודד

אל תגלי: 4 יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס

המץ כלה שר תמורמס מז הארץ: 5

והוכן בחסל כפא וישב עליו בראמת באהרל רוד שפט ודרש משפט

ומהר צרק: שמענו גאון מואב גא מאר גאותו וגאוונו ועברתו לא

כן בדיו: לכן ויליל מואב למואב כלה

ויליל לאשיו קיר חרשת תהגו אך נכאים: כי שדמורת חשבון

אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה ער יעזר נגעו תעו מדבר

שלוחתיה נטשו עברו ים: על פן אבפה בבכי יעזר גפן שבמה

אריוך דמעתו חשבון ואלעלה כי על קיצוד ועל קיצוד הידר נפל:

ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים

לא ירד הדרך הידר השפתי: על פן מעי למואב ככגור יחמו וקרבו

לקיר חרש: והיה כי נראה כי נראה מואב על הבמה ובא אל

מקדשו

Caput 15

caput 16

60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

Handwritten notes in Latin script, including "Handwritten notes in Latin script" and "Handwritten notes in Latin script".

14
6

4 בך ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתח
 מרהבות שבר יהוה מטה רשעים שבטמשלים : מבה עמים בעברת
 5 מפת בלתי טרה רדה באף גוים מרדה בלי חשך : נחה שקטה כל
 הארץ פצתו רנה : גם ברושים שמחו לך ארזו לבנון מאו
 6 שכבת לא יעלה הכרת עלינו : שאול מתחת רגות לך לקראת בואך
 7 עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים :
 8 כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמנו האינו נמשלה :
 9 הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסוף תולעה :
 10 איך נפלת משמים הילל בך שחר נגדעת לארץ החלש על גוים :
 11 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארזים כסאי
 12 ואשב בהר מועד בירפתי צפון : אעלה על במתי עבארמה לעליון
 13 אך אל שאול תורד אל ירפתי בור : ראוב אליך ישגחו אליך
 14 יתבוננו הזה האיש מרגז הארץ מרעיש ממלכות : שם תבל
 15 במדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה : כל מלכי גוים כלם שכבו
 16 בכבוד איש בביתו : ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבש הרגים
 17 מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגז מובס : לא תתור אתם בקבורה
 18 כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים : הכינו
 19 לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו ורשו ארץ ומלאו פני תבל ערים
 20 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות וזכרתי לבבל שם ושאר ונין
 21 ונכר נאם יהוה : ושמתיה למורש קפד ואגמימים וטאטאתיה
 22 במטאטא השמר נאם יהוה צבאות :

23 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא
 24 כאשר דמיתי בן היתח וכאשר יעצתי היא תקום : לשבר אשור
 25 בארצו ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור :
 26 זאת העצת היעוצה על כל הארץ וזאת היד הנטויה על כל הגוים :
 27 כי יהוה צבאות יעז ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה :
 28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה : אל תשמחי פלשת כלך
 29 כי גשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו סרף מעופף :
 30 ורעו בכורי הרים ואביונים לבטה ירבעו והמתי ברעב שרשך

Sigill. Spolia (part)
 a. p. 101. f. 10. v. 10. p. 101.
 Sigill. p. 101.
 Langue subterre
 late melonum: dit
 pan pari: elyptica
 a. p. 101. f. 10. v. 10. p. 101.
 a. p. 101. f. 10. v. 10. p. 101.
 v. 10. p. 101. f. 10. v. 10. p. 101.

שלח

ציון
 משה קארט 13
 קול קול
 זבון *quod dicitur in p[ar]te h[ab]it*
 ממנה *quod dicitur in p[ar]te h[ab]it*
 מרד 6.
 קרו 7.
 אנו 8
 רעד 9
 ותר 10
 השן *videtur hic potius blandie*
 אור 11 *capere agere q[uam] t[er]re*
 ונא 12 *natura habere ut sit*
 על 13
 ובו 14
 יפנו *et in p[ar]te h[ab]it q[uod] s[er]u*
 ועל *et in p[ar]te h[ab]it q[uod] s[er]u*
 ועל *et in p[ar]te h[ab]it q[uod] s[er]u*
 גער
 והיו 19.
 סרו 20
 יתל 21.
 אהו 22.
 באו *palatia deliciae in p[ar]te*
 כיו *et in p[ar]te h[ab]it q[uod] s[er]u*
 הגו *et in p[ar]te h[ab]it q[uod] s[er]u*
 מקו *et in p[ar]te h[ab]it q[uod] s[er]u*
 והיו 3
 בלו

14.

Agave sp.
a. p. 320
Dist. p. 185

Fraxinus
Linn. p. 320
Dist. p. 185
a. p. 320
Dist. p. 185

076

Vertical column of handwritten text, possibly a list or index, running down the left side of the page.

עיון כי גדול בקרבך קדוש ישראל :
 13 משא בכל אשר הזה ישעיהו בן אמוץ : על הר נשפה שארנם הרים
 קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים ואני צויתי למקדשי גם קראתי
 14 צבורי לאפו עליי ואותי : קול המון בהרים דמות עם רב קול שאון
 ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה : באים מארץ
 15 מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ : הללו כי
 16 קרוב יום יהוה כשד משדו יבוא : על כן כל ידים תרפינה וכל לבב
 17 אנוש יפס : ונברהו צירים וחבלים יאחזון בידה וחלון איש אל
 18 רעהו יתמחו פני להבים פניהם : הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה
 19 וחרון אף רשום הארץ לשמה וחסאיה ישמיד מפנה : כי כוכבי
 20 השמים וכסיליהם לא יהאורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה
 21 אורו : ופקדתי על חבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זרים
 22 וגאות עריצים אשפיל : ואוקיר אנוש מפז ואדם מבתם אופיר :
 23 על כן שמים ארגזו ותרעש הארץ ממקומה בעברתו יהוה צבאות
 24 וביום חרון אפו : והיה כעבי מרח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו
 25 יפנו ואיש אל ארצו ינסו כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בהרב :
 26 ועל יריהם ירששו לעיניהם ישכו בתיהם ונשיהם תשגלנה : הנני מעיר
 27 עליהם את מרי אשר כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו : וקשתות
 28 גערים תרפסנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם :
 29 והיתה בכל צבי ממלכות תפארת גאון פשוים כמהפכת אלהים את
 30 סלם ואת עמרה : לא תשכ לנצח ולא תשכון עד דור דור ודור ודור
 31 והל שם ערבי ורעים לא ירבעו שם : ורבעו שם ציים ומראו בהיהם
 32 אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם : וענה אים
 33 בארמנותיו ותנים בתיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו :
 34 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עור בישראל והגיהם על ארמיהם ונלוו
 35 הגר עליהם ונספחו על בית יעקב : ולקחום עמים והביאום אל
 36 מקומם והתגללום ביר ישראל על ארמת יהוה לעבדים ולשפחות
 37 והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם : והת
 38 ביום הנית יהוה לה מעצבך ומרגזך ומן העבודה הקשה אשר עבד
 39 בך

Capit 13
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39

Lo.

1707857

*Deo magis (ochu) alij
signati in tunicis ficut
alibi pro vestis sanguis
ne tunicis. Et alibi
vult: non ad. p. 100*

ר פ ב

ישעיה

שבת הנגש בו החקות כיום מרין כי כל סאון סאון ברעש ושמלה
מגוללה ברמים ויהיה לשרפה מאכלת אש כי ילך ילך לנו בן נמו
לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרה שמו פלא ויעז אל גבור אביעד
שר שלום לחרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל
ממלכתו להכין אתה ולסערה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת

*Accidit in Jerusalem
et stria fidelium rita
missa: orig: t. 2. p. 149
in com. quoniam st. h. d. d.
p. 100. p. 100. p. 100*

baet. p. 100. a. p. 100. p. 100

7,8 דבר שלח ארני בעקב ונפל בישראל וידוע העם כרו אפרים
9 וישב שמרון בגאווה ובגדל לבב לאמר לבנים נפרו וגזית נבנה
10 שקמים גרעו וארזים נתליף וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת
11 אויבו יסכסך ארם מקרם ופולשתים מאחור ויאכלו את ישראל
12 בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועור ירו נטויה והעם לא שב עד
המכה ואת יהוה צבאות לא דרשו

ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון וים אחר זקן ונשוא
פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב ויהיו מאשרי העם
הזה מתעים ומאשריו מבלעים על כן על בחוריו לא ישנח ארני
ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כרו חנף ומרע וכל פרה דכה
נבלה בכל זאת לא שב אפו ועור ירו נטויה כי בערה כאשר שעה
שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי הער ויתאבכו גאות עשן בעברת
יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא
יחמרו ויגור על ימין ורעבו ואכל על שמאל ולא שבעו איש בשר
זרעו ואכלו מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על
יהודה בכל זאת לא שב אפו ועור ירו נטויה

*et clementia utat rivi
p. 100. p. 100. p. 100
radix senel q. serrata
stria, p. 100. p. 100. p. 100
Loband elate furni: rita
comp. h. d. d. p. 100
p. 100. p. 100. p. 100
p. 100. p. 100. p. 100
p. 100. p. 100. p. 100*

הזו החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו להטות מדין דלים
ולגול משפט עניי עמי להיות אלמנות שללים ואת יתומים יבזו
ומה תעשו ליום פקרה ולשאה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה
ואנה תעזבו כבודכם בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים ופלו
בכל זאת לא שב אפו ועור ירו נטויה

הזו אשור שבט אפי ומטה הוא בידם ועמי בגוי חנף אשדחנו
ועל עם עברתי אצוננו לשלל שלל ולכבו בו ולשימו מרמס כחמר חצות

56

19

ואמי ישאי את חיר דמטק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור

ויספ יהוה דבר אלי עוד לאמר

ועז פי מאם העם הזה את מי רשלה ההלכים לאט ומשוש את רצון

7 וכן רמיהו ו ולכן הנה ארני מעלה עליהם את מי הנחר העצומים

והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על

כל גדותיו ו חלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות

בנפיו מלא רחב ארצך עמנו אל

רעו עמים והתו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו והתו התאזרו

10 והתו : עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל :

71 פי כה אמר יהוה אלי כחזקת חיר ויסרני מידך בדרך

12 העם הזה לאמר : לא תאמרון קשר לכל אשר לאמר העם הזה

15 קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו : את יהוה צבאות אתו

תקדשו והוא מוראכם והוא מערצכם : והיה למקדש ולאבן נגף

ולצור מכסול לשיני בתי ישראל לפתח ולמוקש ליושב ירושלים :

15 וכשלו במרבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו :

16 צור תעודה חתום תורה בלמדי : 7 וחפית ליהוה המסמור

פניו מבית יעקב וקויתו לו : 8 הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה

לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בחר ציון :

19 וכי אמרו אליהם דרשו אל האבות ואל הירענים המצפצפים

והמפתנים הלא עם אל אלהיו ירש בעד החיים אל הנמתיים :

20 לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר :

21 ועבר בה נקשה ורעב והיה כי רעב והתקצף וקרל במלכו ובאלהיו

22 ופנה למעלה : ואל ארץ יביט והגדה צרה וחשכה מעוף צוקה

23 ואפלה סנדהו כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה

זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכבוד בדרך הים עבר הירדן גליל

ו הגוים : העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישיבי בארץ צלמות אור

24 נגה עליהם : הרבית הגוי לא הגדלת השמחה סמחו לפניך כשמחת

25 בקציר כאשר יגירו בתרומם שולל : כי את על סבול ואת משה סכמו

שכט

הולית

65. A. 12. 10. 7x.

הנה נקראת...
הנה נקראת...
הנה נקראת...
הנה נקראת...
הנה נקראת...

הנה נקראת...
הנה נקראת...
הנה נקראת...

הנה נקראת...
הנה נקראת...
הנה נקראת...

הנה נקראת...
הנה נקראת...
הנה נקראת...

הנה נקראת...
הנה נקראת...
הנה נקראת...

אנטיקו קומוני...
אנטיקו קומוני...
אנטיקו קומוני...
אנטיקו קומוני...
אנטיקו קומוני...

807

רפא

ושעיה

*terio affumigam
in chorio pre-angum
a: p. 101. p. 102. p. 103.*

6 רמלוהו לאמר : נעלה ביהודיה ובקיצה ובקיענה אלינו ונמליך
מלך בתוכה את בן טבאל :

7 כה אמר אלני יהוה לא תקום ולא תהיה :

*si non hinc habet
c. de deo q. d. 5. q. 1.
habermi mundali
firmitate: 10. 11. 12. p.*

8 כי ראש ארם רמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יתח

9 אפרים מעם : וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמלוהו אם

10 לא תאמינו כי לא תאמנו : ויוסף יהודה ובר אל

11 אחוה לאמר : שאר לך אות מעם יהוה אליהך העמק שאלה או הגבה

12 למעלה : ויאמר אחוה לא אשאל ולא אנסה את יהוה ויאמר שמעו

13 נא בית דוד המעט מפס תלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי : לכן

14 יתן אלני הוא לכם אות הגנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו

15 עמנואל : חמאה ורכש יאכל לרעתו מאוס ברע ובחור בטוב : כי

16 בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב העזב ר: ארמה אשר אתה

17 קץ מפני שני מלכיה : יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אבך ימים

18 אשר לא באו למותם סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור :

19 והיה ביום ההוא ישרק יהוה לחוב אשר בקצת

20 יארו מצרים וירבוה אשר בארץ אשור : ובאו ונחלו כלם בנהלי

21 הבהות ובנקקי הסלעים ובכל הנעצוים וככל הנהלים : ביום

22 ההוא יגדח אלני בתער השכירי הבעברי נחר במלך אשור את הראש

23 ושער הרגלים וגם את הזקן תספה :

24 והיה ביום ההוא יהיה איש עגלת בקר ושמיר צאן : והיה מלכ

25 עשות חרב יאכר חמאת כי חמאה ורבש יאכל כל הנותר בקרב ה

26 הארץ : והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם ארף גפן

27 בארץ כסף לשמיר ולשית יהיה : בוצים ובקשת יבא שמה כי

28 שמיר ושית תחיה כל הארץ : וכר ההרים אשר במער יערוץ

29 לא תבוא שמה יראת שמיר ושית ותירל למשלח שור ולמרמס שיה

30 : ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט יאנוש

31 למחר שלל חש בז : ואעידה ליעדים נאמנים את אוריה הכליז

32 ואת זכריהו בן יברכיהו : ואקרב אל הנביאה ותהר ותלך בן ויאמר

33 יהוה אלי קרא שמו מתר שלל חש בז : כי בטרם ידע הנער קרא אבי

*Virgo signata geyit
& part filium*

*3. d. 10. p. 101. p. 102.
a: p. 101. p. 102. p. 103.*

*Virgo signata geyit
& part filium
a: p. 101. p. 102. p. 103.*

סו
זוט
ים
בט
וש
טט
יעו

1. Caput 6
2.
3.

מל
ימו
וכו
: 6

הפ
וח
ומ

שו
הה
ול
אב

ור
עו
ור
יוק
12. 13.
Caput 4

מר
לב
יעו
צא

הה
הק
ר

concordia...
in infirmis...
capitulum...

de...
capitulum...
et...
est...

capitulum...
et...
est...

capitulum...
et...
est...

capitulum...
et...
est...

ישעיה

סוסי כצר נחשבו וגלגליו כסופה ו שאגה לו כלביא ושאג כנפירים
וינהם ויאחו טרף ופליט ואין מציל וינהם עליו ביום ההוא כנחת
ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בערפיה :

1 בשנת מורת המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא
ושליו מלאים את ההיכל : שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים

2 שש כנפים לאחד בשתיים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים
3 יעופף : וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות

מלא כל הארץ כבודו : וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית
5 ימלא עשן : ואמר אדני כי נרמית כי איש טמא שפתים אנכי

ובחוך עם טמא שפתים אנכי וישב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני
6 ויעף אלו אחד מן השרפים ובידו רצה במרקמים לקח מעל

7 המזבח : ויגע על פי ויאמר הנהגע זה על שפתך וסר עונך
8 וחטאתך תכפר : ואשמע את קול אדני ואמר את מי שלח

9 ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני : ויאמר לד ואמרת לעם הזה
שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו : השמן לב

העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פז יראה בעיניו ובאזניו ישמע
11 ולבבו יכין ושב ורפא לו : ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר

אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה :
12.13 ורחק יהוה את האדם ורבה העוובה בקרב הארץ : ועוד בה

עשירה ושבה וחיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם
14 זרע קדש מצבתה : עב ויהי בימי אחז בך

יותם בך עזיהו מלך יהודה עלה רצון מלך ארם ופקח בן רמליהו
מלך ישראל יושלים למלחמה עליו ולא יכל להתלחם עליו : ויגד

לבית דוד ראמר נתה ארם על אפרים ויגע לבכו ולבב עמו כנזע עצי
15 יער מפני רוח : ויאמר יהוה אל ישעיהו

צא נא לקראת אחז אמה ושאר ישוב בנגד אל קצרת תעלת הברכה
העלוינה אל מסלת שדה כובס : ואמרת אליו השמר והשקט אל

תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האורים העשנים האלה בתרי יסף
רצון וארם וכן רמליהו : יעזבי יעז עליו ארם רעה אפרים וכן

רמליהו

Handwritten notes in Latin script, including 'Caput 6' and other marginalia.

Handwritten notes in Latin script, including 'Caput 4' and other marginalia.

Handwritten notes in Latin script, including 'Caput 4' and other marginalia.

6 מסוכנתו ותיה לבער פרוץ גדרו ותיה למרמס : ואשתחו בזה לא
 זמר ולא יעדר ועלה שמיר ושירת ועל העבים אצנה מהמטיר עליו
 7 מטיר : כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו
 ויקו למשפט והנה משפט לצדקה והנה צעקה

8 הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום
 9 והושבתם לברכם בקרב הארץ : באזני יהוה צבאות אם לא בתים
 10 רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב : פי עשרת צמדו
 11 כרם יעשו בת אחת וזרע חמר ועשה איפה :

12 הוי משלמי בכקר שכר ירלפו מאחרי בנשף יין ודליקים : ותיה כנור
 ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו
 לא ראו : לכן גלה עמי מבד דעת וכבודו מתי רעבוהמונו צחה צמא
 13 לכן הרחיבה שאור נפשה ופערה פיה לכלי תקו וירדה הדרה

14 והמונה ושאוה ועל בה : וישה ארם וישפל איש ועינו גבוים
 15 תשפלה : ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה
 16 ורעו כבשים כדרכם ותרבות מתים גרים יאכלו : ויגבה יהוה צבאות

17 הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה תשאה : האמרים
 18 ימתי יחיש מעשהו למען נראה ותקרבו ותבואה עצת קדוש ישראל
 19 ונדרעה : הוי האמרים לרע טוב ולשוב
 20 רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר :

21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים :
 22 הוי גברים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר : מצדקי רשע
 23 עקב שחור וצדקת צדיקים יסורו ממנו : לכן פאכל קש לשון אש
 24 וחשש להכה ורפה שרשם כפמק ותיה ופרחם כאבק יעלה פי מאסו
 25 את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו : ערפן

26 תרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכרהו וירגזו ההרים ותיה נבלתם
 27 בסוחה בקרב הצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה : ונשא
 28 גס רגזים כרהוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא : אין
 29 עיף ואין כושל כן לא יגום ולא יישן ולא נפתח אזור הלציו ולא נתק
 30 שרוך נעליו : אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות פרסות

והוא יעשה
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר

והוא יעשה
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר

והוא יעשה
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר

והוא יעשה
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר

והוא יעשה
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר

והוא יעשה
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר
 ויהי כדבר

Ca 85.6ⁿ

מו

מה לכם זק

תנו

*Deus qui dicitur p. 268
p. 268*

קט

זל

*Deus qui dicitur p. 268
p. 268*

יה

יה

הה

22.23.

יה

*Deus qui dicitur p. 268
p. 268*

יה

מו

*Deus qui dicitur p. 268
p. 268*

זל

ס

28

הה

5

יה

*Deus qui dicitur p. 268
p. 268*

יה

יה

24

ענ

וס

6

ה

*Deus qui dicitur p. 268
p. 268*

יה

יה

*Deus qui dicitur p. 268
p. 268*

יה

134

לע

בא

5

*Deus qui dicitur p. 268
p. 268*

לא
לי
עני
קום
קום
קדו
זר
דו
מא
נה
קום
קה
ים
אל
זוב
שע
אש
גבו
זין
קום
מא
זין
קק
זות

et digno e fustis sanguine
nisi et eleganter et usque
ad eum armoniam in dno pba
et pba et pba

mit dinsto fustate et
age dno, con dno et
dnti appolent
pna e tunc
p p dnti m dnti
p dnti m dnti
p dnti m dnti

2dy dnti m

suming ut nio q pady

Com: Pro p 202

Pro dnti m dnti

et dnti m dnti
dnti m dnti
dnti m dnti

4h. 72. et dnti m dnti
graphi, pba. dnti m dnti

ושעיה

מתעים ודרך ארתוך בלעו :

13 נצב לרוב יהוה ועמר לדון עמים : 14 יהוה במשפט יבוא עם

15 וקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בכתיכם : 16 מלכם
תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם ארני יהוה צבאות :

17 ויאמר יהוה יען פי גבהו בנות ציון ותלכנה

בטוות גרון ומשקרות עינים הלך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה

18 ולושפח ארני קרקר בנות ציון ויהוה פתחן יערה :

19 ביום ההוא יסור ארני את תפארת העכסים

20 והשבים והשתרנים : 21 הנטפות והשרות והרעלות : 22 הפארים

והצעדות והקשרים ובתי הנפש והרחשים : 23 הטבעות וגמי האף :

24 הפחלצות והמעטפות והמטפחות והתריסים : 25 והגלגלים והסרנים

והצניפות והררודים : 26 והיה תחת כשם מק יהוה ותחת חגורה נקפת

והתחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגול מתגרת שקפי תחת יפי

27 מתוך בורב פלו ובורתך במלחמה : 28 ואנו ואכלו פתחיה ונקתה

29 ולארץ תשב : 30 והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו

31 נאכל ושמלחנו גלבש רק יקרא שמך עלינו אסף הרפתנו :

32 ביום ההוא יהוה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרו

33 חארץ לגאון ולתפארת למליטת ישראל : 34 והיה הנשאר בציון

35 והנותר בירושלם קרוש יאמר לו כל הכתוב לתיים בירושלם : 36 אם

37 רתץ ארני את צאת בנות ציון וארד דמי ירושלם ידית מקרבת ברות

38 משפט וברות בער : 39 וברא יהוה על כל מכון הר ציון ועל מקראית

39 ענן יומם ועשן ונגה אש להכרה לילה כי על כל כבוד חפרה :

40 וסכה תהיה לצל יומם מתרב ולמחסה ולמסתור מרם וממטר :

41 אשירה נא לירידי שירת דודי לכרמו

42 כרם היה לירידי בקרו בן שמן : 43 ועזקהו ויסקלהו ויטעהו שרץ

44 ויבן מגדל בתוכו וגם יקב תצבבו ויקול לעשורת ענבים ויעש באשים

45 ועתה וישוב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין פרמי : מת

46 לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשורת ענבים ויעש

47 באשים : 48 ועתה אודיעה נא אחכם את אשר אני עשה לכרמי הסר

משוכתו

מה לכם
Deus est spiritus
sensus & intellectus
sensus est spiritus
p. 260

mitte influm capite
vestra influm ficut ca
pillos quon multum p
moy officina d'elleg p
p. 325

caput gloriu iugit
p. 335

26. de p'dur' d' d' d' d'
p. 340

Comitatus
p. 260
p. 265
p. 270
p. 275
p. 280
p. 285
p. 290
p. 295
p. 300
p. 305
p. 310
p. 315
p. 320
p. 325
p. 330
p. 335
p. 340
p. 345
p. 350
p. 355
p. 360
p. 365
p. 370
p. 375
p. 380
p. 385
p. 390
p. 395
p. 400
p. 405
p. 410
p. 415
p. 420
p. 425
p. 430
p. 435
p. 440
p. 445
p. 450
p. 455
p. 460
p. 465
p. 470
p. 475
p. 480
p. 485
p. 490
p. 495
p. 500

fort canit Cap'dant
p. 310

63

רעט

ישעיה

7 כי מלאו מקדש ועזנום בפלשתים ובלדו נכרים ושפיקו ותמלא

ארצו בסף וזהב ואין קצת לאצרותיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה

למרכבתיו ותמלא ארצו ארילים למעשה ידיו ושתחו לאשר עשו

9 אצבעותיו וישתאדם וישפל איש ואל תשא להם בוא בצור

10 והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומתור גאנו עיני גבהות אדם שפל

11 ושתרום אנשים ונשגב יהוה לכדו ביום ההוא כיום ליהוה

12 צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושל ועל כל ארצי הלבנון

13 הרמים והנשאים ועל כל ארזי הבשן ועל כל התרים הרמים ועל

14 כל הגבעות הנשאות ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה ועל

15 כל אגרות תרשיש ועל כל שכיות החמרה ושה גבהות האדם ושפל

16 רום אנשים ונשגב יהוה לכדו ביום ההוא והארילים כליל יתוף

17 וזבאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומתור גאנו

18 בקומו לערץ הארץ ביום ההוא ישלף

19 האדם את אלו כספו ואת אלו וזהב אשר עשו לו להשתחות

20 לחפר פרות ולעטרפים לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים

21 מפני פחד יהוה ומתור גאנו בקומו לערץ הארץ חדרו לכם מן

22 האדם אשר נשמה באפו כי דמה נחשב הוא כיהנה הארץ ויהוה

23 צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען להם

24 וכל משען מים גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן

25 שר חמשים ונשוא פנים ויועץ והכם הרשים ונבון לחש ונתתי

26 גזרים שריהם ותעוררים ימשלו בהם ונגש העם איש באיש ואיש

27 ברעהו ויהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד כי יחפש איש באחיו

28 בית אביו שמלה לכת קצין תתיה לנו והמכשלה הזאת תחת ירך

29 וישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובבית איך להם ואין שמלה

30 לא תשימני קצין עם כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם

31 ומעל יתם אל יהוה למרות עני כבודו הכרת פניהם ענתה בהם

32 וחסאתם כסום הגידו לא כחרו אוי לגפשים כפי גמלו להם רעה

33 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעל יתם יאכלו או ירשע רע כי

34 גמול ידיו יעשה לו עמי נגשו מעולר ונשים משלו בו עמי מאשרוך

Medla unipale uicard...
amoret bay fulert...
9977 p. 219

10 p. 115 p. 106

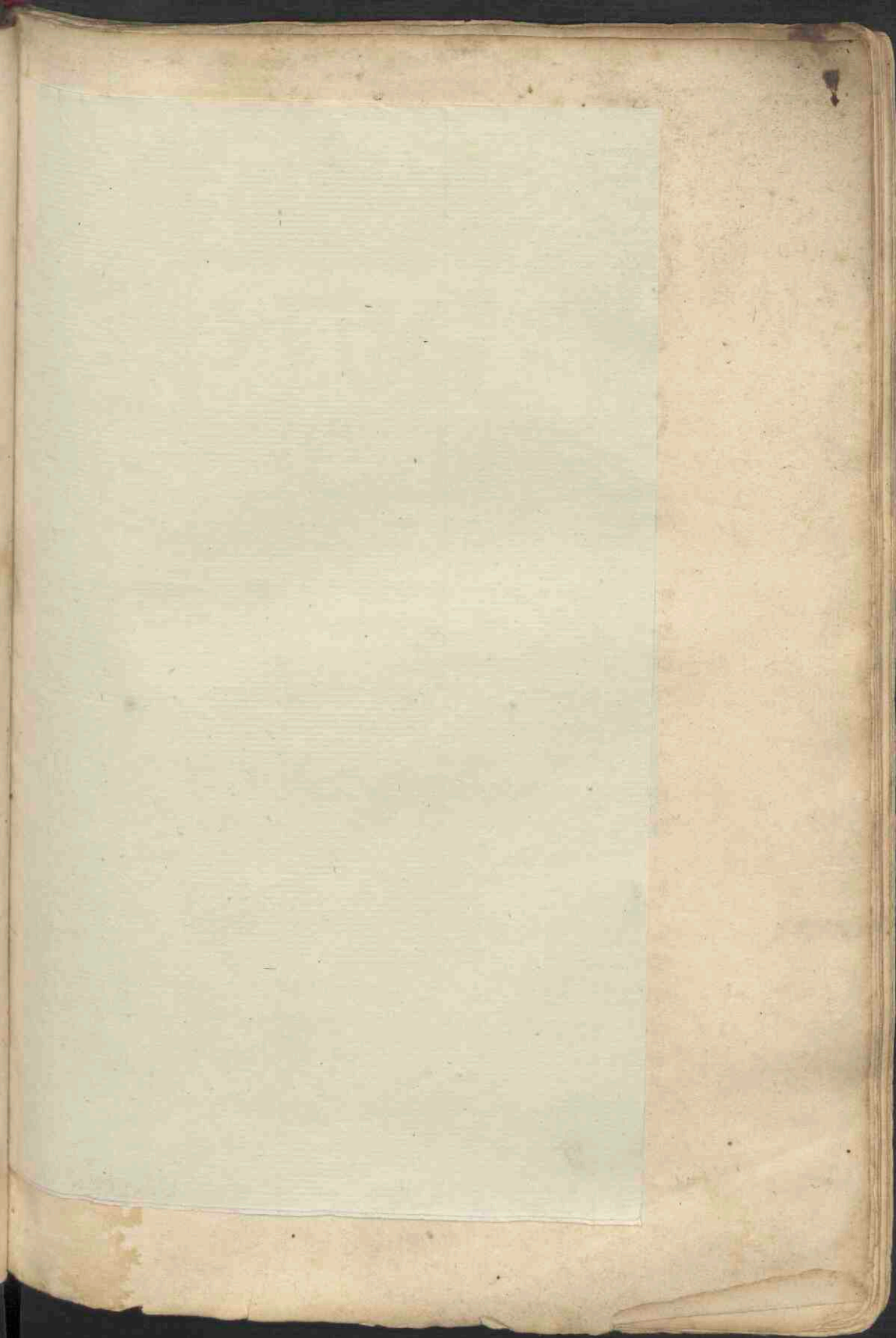

Handwritten note in cursive script, likely a library or collection mark.

Extensive handwritten notes in a smaller cursive script, possibly a commentary or study notes, located on the left margin.

וישעיהו בן אמוץ אשר היה על יהודה וירושלם בימי עזיהו וזתם אתו
 2 ויחזקיהו מלכי יהודה : שמעו שמים ותאזינו ארץ כי יהוה דבר בני
 3 גדלתי ורוממתי והם פשעו בי : ידע שור קנזו וחמור יאבוס
 4 בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן : הוי גוי חטא עם כבוד
 5 עון ודע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש יש
 6 ישראל בזרו אהור : על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלו וכל
 7 לבב דוי : מכף רגל ועד ראש איך בו מתם פצעו חבורה ומכה סריה
 8 לא זרו ולא חפשו ולא רככו בשמן : ארצכם שטמה עריכם שרפות
 9 אש אדמתכם לנגדכם זדים אכרים אתה ושטמה כמהפכת זדים :
 10 וזנותה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נעורה : להל
 11 יתוה צבאות הותיר לנו שריר כמעט כסרם הוינו לעמרה דמינו :
 12 שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו
 13 תורת אלהינו עם עמרה : למה לירכ זבחיכם יאמר יהוה שבעתי
 14 עלות אילים ותלב מריאים ודם פרים וכבשים ועמורים לא חפצתי :
 15 כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי : לא תוסיפו

Handwritten numbers and scribbles at the bottom of the text block.

Handwritten signature or name in cursive script.

Vertical column of Hebrew text on the left margin, likely a list or index.

Main body of handwritten text in a cursive script, possibly a letter or a list of items.

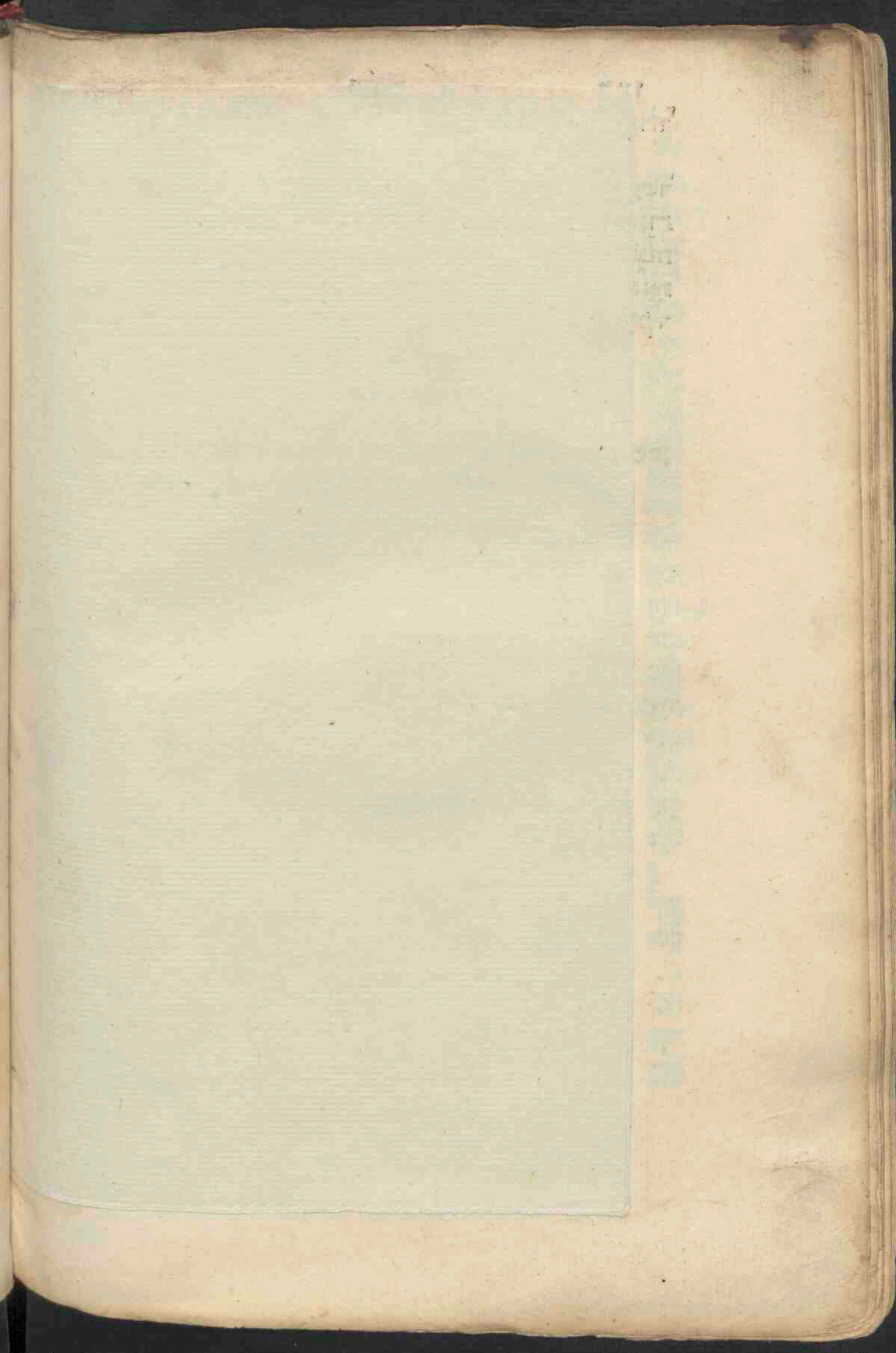
Small handwritten note or signature at the bottom left of the page.

Faint, illegible text block, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ארכעה נביאים
אחרונים

1

הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה יִבְנֶה אֲדָמָה
וְיִשְׁכְּבוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל

2

25
6

26. חֲכָשִׁדִּים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ בַּמִּצְפָּה : וַיִּקְמוּ כָּל־הָעַם מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל
 וְשָׂרֵי הַחַיִּלִּים וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵי כֶּשֶׁדִּים :
 27. וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר
 חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשֶׁבַע לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אוֹיֵל מֶרְדֵּךְ מֶלֶךְ כַּלְּ בְּשַׁנַּת
 28. מָלְכוֹ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבֵּית פָּלֶא : וַיְדַבֵּר אִתּוֹ שְׂבוֹת
 29. וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶף מַעַל כֶּסֶף הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל : וְשָׂא אֶת־
 30. בְּגָדָיו כְּלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תַּמִּיד לִפְנֵי כָּל־יְמֵי חַיָּו : וְאַרְחָתוֹ אֶרְחַת תַּמִּיד
 נִתְּנָה לוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כָּל־יְמֵי דָוִד :

חזק ונתחזק

כחם פסוקי ספר מלכים אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה וסימן
 תת תשלרו ברוד הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה :

יהוה
 באש 10.
 טבתו 11.
 עליה
 ומדן 12.13.
 הנחש
 יהוה 14.
 היעו
 בסל 15.
 בסף 16.
 עשור
 שמנ 17.
 הלח
 וכאן 18.
 כהן 19.
 ומדן
 וחמו
 הצב 20.
 בעיו 21.
 רבול 22.
 מעל 23.
 מלך 24.
 וי 25.
 גדלו
 קרב 24.
 חכמ 25.
 בתו
 ועש

דור

נשל

נת

103 בות

את

מיד

ימן

יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלים ואת כל בית גדול שרף
 10 באש ואת חומות ירושלים סביב נחצו כל חיל פשדים אשר רב
 11 טבחים ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נמרו
 על המלך בכל ואת יתר החמוץ הגלה נבזר ארץ רב טבחים
 12.13 ומרדת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולזגבים ואת עמודי
 הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית
 14 יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בכלה ואת הסירות ואת
 הזעים ואת המפורות ואת הפפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו
 15 בס לקחו ואת המחחות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף
 16 כסף לקח רב טבחים העמורים שנים היום האחר ותמכנות אשר
 עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה
 17 שמנה עשרה אמה קומתו העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת
 הכתרת שלש אמה ושבתה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת
 18 וכאלה לעמוד השני על השבכה ויקח רב טבחים את שריר
 19 כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף
 20 ומן העיר לקח סרים אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה
 וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר
 הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים ב
 21 בעיר ויקח אתם נבזר ארץ רב טבחים וילך אתם על מלך בכל
 22 רבלתה וינך אתם מלך בכל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה
 מעל ארמתו והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכד נאצר
 23 מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן
 וישמעו כל שרי החילים חמה ורה אנשים כי הפקיד מלך בבל את
 גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן
 24 קרח ושריה בן הנחמת הנטפתי ואזניהו בן המעכתי חמה ואנשיהם
 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי
 25 הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם ויהי
 בחודש השביעי בא וישמעאל בן נתניה בן אל ישמע מזרע המלוכה
 ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימיתו ואת היהודים ואת ח

הכשדים

11 במצור ויבא נבכד נאצר מלך בבל על העיר ועבדו צרים עליה
 12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו
 13 וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו ויוצא משם את
 14 כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב
 15 אשר עשה שלמה מלך ישראל כהיכל יהוה כאשר דבר יהוה והגלה
 16 את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים
 17 ואת כל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ ויגל את
 18 יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת
 19 הארץ חורף גולה מירושלם בבלה ואת כל אנשי החיל שבעת
 20 אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויבאם מלך
 21 בבל גולה בבלה ויסלך מלך בבל את מתניה דוד תחתיו וישב
 22 את שמו צדקיהו בן עשרים ואחת שנה
 23 צדקיהו במלכו ויחת עשרה שנה בירושלם ושם אמו חמיסל
 24 בת ירמיהו מלכנה ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים
 25 כ"י על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו ארזם מעל
 26 פניו וימרד צדקיהו במלך בבל ויהי
 27 בשנת התשיעית למלכו בחודש העשירי בעשור לחודש בא נבכד
 28 נאצר מלך בבל והוא וכל חילו על ירושלם ויחז עליה ויבנו עליה
 29 ד"ק סביב ויתקא העיר במצור עד עשתי עשרת שנה למלך צדקיהו
 30 בתשעה לחודש ויחזק הרעב בעיר ולא היה להם לעם הארץ
 31 ויתבקע העיר וכל אנשי המלחמה הגולה דרך שערי בין החומות
 32 אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וירך דרך הערבה
 33 וירדפו חיל כשדים אתר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו
 34 נפצו מעליו ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רב חרות
 35 וידברו אתו משפט ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני
 36 צדקיהו עור ויאסרוהו ויביאוהו בבלה
 37 ובחודש החמישי בשבעת לחודש
 38 ד"י"א שנת תשע עשרה שנה למלך נבכד נאצר מלך בבל בא
 39 גביוז ארז רב שבחים עבד מלך בבל ירושלם וישרף את בית

Handwritten notes in the left margin:
 Hachanan. atad p. 45.
 Princip. ystara. o. phil. p. 111

Handwritten number 25 in the left margin.

נכר
 לקו 50.
 ויבט
 יאט
 51
 ביר 2
 יהו 33
 חמ
 34
 ניק
 דחו 35
 חק
 חא
 בן 36
 בין 7
 ב יהו 3
 גוה 2
 אה
 על
 חנ 8
 מנ 4
 דם 5
 חל 6
 יהו 7
 מא
 כל 8
 שו
 בר 9
 ו 10.

לית
ריו
את
והב
לת
פּים
את
ול
נת
לך
סב
נה
של
קיס
על
ויהי
סו
יהי
ים
ול
הר
צני
5
7
פ

Handwritten note in Latin script: "Handwritten note p. 25."

Handwritten note in Latin script: "Handwritten note p. 25."

25

נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך ואשוריהו
50 לקראתו וימיתוהו במגד וכראתו אתו : וירכבתו עבדיו מת ממגד
ויבואוהו ירושלם ויקברוהו בקברתו ויקח עם הארץ את ירהואתו בן
יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו :

31 בן עשרים ושלש שנה יהואתו במלכו ושלשה חדשים מלך

32 בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלכנה : ויעש הרע בעיני

33 יהוה ככל אשר עשו אבתיו : ואסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ

34 חמת במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מאה כפר כסף וככר זהב
וימלך פרעה נכה את אריותם בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו

ויסב את שמו יהויקים ואת יהואתו לקח ויבא מצרים וימת שם :

35 והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת את

הכסף על פי פרעה איש בערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם

הארץ לתת לפרעה נכה :

36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך ב

37 בירושלם ושם אמו זבירה בת פדיה מן רומת : ויעש הרע בעיני

38 יהוה ככל אשר עשו אבתיו : בימיו עלה נבכד נאצר מלך בבל

39 ויהיו לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו : וישלח יהוה בו

את גרודי כשדים ואת גרודי ארם ואת גרודי מואב ואת גרודי בני

40 עמון וישלחם ביהודה להאבדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו ח

41 הנביאים : אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת

42 מנשה ככל אשר עשה : וגם דם הנקל אשר שפך וימלא את ירושלם

43 דם נקי ולא אבת יהוה לסלח : ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה

44 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה : וישכב

45 יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו : ולא הסיף עוד מלך

46 מצרים לצאת מארצו פי דקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת

47 כל אשר היתה למלך מצרים : בן שבעה עשרה

48 שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא

49 בת אלנתן מירושלם : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו

50 בעת התיא עלה עבדו נבכד נאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר
במצור

14 בני עמון טמא המלך : ושבר את המצבות ויכרת את האשרים
 15 וימלא את מקומם עצמות אדם : וגם את המזבח אשר בבית אל
 חבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את
 המזבח ההוא ואת חבמה נתן וישרף את חבמה הנקלעפר ושרף
 16 אשרה : ויפן ואשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח
 את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאתו כדבר יהוה
 אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה : ויאמר
 מה הציון הלו אשר אני ראת ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר אשר
 האלהים אשר בא מיתוה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על
 18 המזבח בית אל : ויאמר הניחו לו איש אל יגע עצמתו וימרטו
 19 עצמתו את עצמות הנביא אשר בא משמרון : וגם את כל בתי
 חבמות אשרי בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הכור
 20 ואשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל : ויזבח את
 כל כהני חבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות האדם
 21 עליהם וישב ירושלים : ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח
 22 ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזוה : כי לא נעשה כפסח
 הזוה מימי כהשפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל
 23 ומלכי יהודה : כי אם בשמנה עשרה שנה למלך ואשיהו נעשה
 24 הפסח הזה ליהוה בירושלים : וגם את האבות ואת הידענים ואת
 התרפים ואת הגדלים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה
 ובירושלים בער ואשיהו למען הקים את דברי התורה הפרובים על
 25 הספר אשר מצאת לקיתו הכהן בית יהוה וכמתו לא היה לפניו מלך
 אשר שב את יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו ככל תורת
 26 משה ואחריו לא קם כמותו אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר
 27 חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה : ויאמר
 יהוה גם את יהודה אסור מעל פני כבאשר הסירתי את ישראל ו
 ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלים ואת הבית אשר
 28 אמרתי יהיה שמי שם : ויתר דברי ואשיהו וכל אשר עשה הלא
 29 הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה : בימיו עלה פרעה

מלכים 2. 1826/38429 1822

ב ג ו ש ל ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

[Faint, mostly illegible text in the main body of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

בית
וקל
הכו
הו
ואו
הכו
הל
מה
הש
ביר
בכו
ול
יהו
לע
הק
ז
הש
במ
בז
הנ
ה
נח
וא
ה
נו
ע
ט

2-10-6

Utriny. M. P. C. v. p. 47

קצוב

amiti

Utriny. M. P. C. v. p. 47
Utriny. M. P. C. v. p. 47
Utriny. M. P. C. v. p. 47

23.
6

רעד

מלכים

בנרספוז מומא דמלך וזורב נח-דמנילוח נקלה נח-דמנילוח

אל

ז
 פ
 ק
 י
 ג
 ש
 א
 ט
 נ
 ח
 ת
 ס
 ח
 א
 ל
 ה
 ת
 י
 ל
 ל
 ד
 נ
 נ
 נ
 נ
 נ
 נ
 ז
 ב

2 מלכים

ב ג וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם ויעל המלך
 בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים
 וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר ה
 הברית הנמצא בבית יהוה ויעמד המלך על העמוד ויברח את
 הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו
 ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת ה
 הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית ויצו המלך את
 חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא
 מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא
 השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם
 5 בית אל והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר
 בכמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש
 6 ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים ויצא את האשרה מבית
 יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון ויבק
 לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם ויתן את בתי
 הקדרשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגזות שם בתים לאשרה
 8 וזבא את כל הכהנים מערי יהודה וישפא את הבמות
 אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונדה את הבמות
 השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש
 9 בשער העיר אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי
 10 אם אכלו מצות בתוך אחיהם וישפא את ההתפת אשר בני בני
 11 הגם לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך וישבת את
 הסיסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת
 נתן מלך הסרים אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש
 12 ואת המזבחות אשר על הגג עליה אחז אשר עטוי מלכי יהודה ואת
 המזבחות אשר עשה מנשה בשתי הצרות בית יהוה נתן המלך ו
 13 וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון ואת הבמות אשר
 על פני ירושלם אשר מימין לחר המשחית אשר בנה שלמה מלך
 ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש שקץ מאב ולמלכם הועבת
 בני

2 Kings 23

Utriusq. lib. l. c. 24

קטוב

Utriusq. lib. l. c. 24

הבית
השמש

5 וַתִּסַּף מֵאֵת הָעַם וַיִּתְּנָהּ עַל יַד עֲשֵׂי הַמִּלְאכָה הַמִּפְקָדִים בְּבֵית יְהוָה
 וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ לַעֲשֵׂי הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה לְחֹזֵק אֶת בְּרֶךְ הַבַּיִת׃
 6 לְחַרְשֵׁים וּלְבָנִים וּלְגֹרְרִים וּלְקִנּוֹת עֲצִים וְאֲבָנֵי מַחְצָב לְחֹזֵק אֶת הַבַּיִת׃
 7 אַךְ לֹא יָחֹשֵׁב אִתָּם הַכֹּסֵף הַנָּתַן עַל יָדָם כִּי בְאֱמוּנָה הֵם עֲשִׂים׃
 8 וַיֹּאמֶר חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן הַגִּדּוּל עַל שֵׁפָן הַסֹּפֵר
 סֹפֵר הַחֹזֶרֶה מִצְאָתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חֲלֻקְיָהוּ אֶת הַסֹּפֵר אֶל שֵׁפָן
 9 וַיִּקְרָאֵהוּ׃ וַיָּבֹא שֵׁפָן הַסֹּפֵר אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּשֶׁב אֶת הַמֶּלֶךְ דְּבַר וַיֹּאמֶר
 X הַתִּיכּוֹ עֲבָדֶיךָ אֶת הַכֹּסֵף הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנֵהוּ עַל יַד עֲשֵׂי הַמִּלְאכָה
 10 הַמִּפְקָדִים בֵּית יְהוָה׃ וַיִּגְדַּל שֵׁפָן הַסֹּפֵר לְמֶלֶךְ לֵאמֹר סֹפֵר נָתַן לִי
 11 חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָאֵהוּ שֵׁפָן לְפָנַי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת
 12 דְּבַר יִסְפָּר הַחֹזֶרֶה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו׃ וַיִּצַּן הַמֶּלֶךְ אֶת חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן
 וְאֶת אַחִיקֵם בֶּן שֵׁפָן וְאֶת עֶכְבֹּר בֶּן מִיכָיִהוּ וְאֶת שֵׁפָן הַסֹּפֵר וְאֶת
 13 עֲשִׂיָה עֶבֶד הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ לָכוּ דַרְשׁוּ אֶת יְהוָה בְּעַדִּי וּבְעַד הָעַם
 וּבְעַד כָּל יְהוּדָה עַל דְּבַר יִסְפָּר הַנִּמְצָא הַזֶּה כִּי גִדּוּלָה חֲמַת יְהוָה
 אֲשֶׁר הִיא אֲנִיָּתָה בְּנֹו עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵינוּ עַל דְּבַר יִסְפָּר
 14 הַחֹזֶה לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב עֲלֵינוּ׃ וַיִּלְךְ חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן וְאַחִיקֵם
 וְעֶכְבֹּר וּשְׁפָן וְעֲשִׂיָה אֶל חֲלֻדָה הַנְּבִיאָה אֲשֶׁתִּי שֵׁלֵם בֶּן מִקְוֶה בֶּן־
 15 חֲרָתֵם שֹׁמֵר הַבְּגָדִים וְהָיָא יֹשֵׁבֶת בִּירוּשָׁלַם בְּמִשְׁנַת וּדְבָרָנָה אֵלֶיהָ׃
 וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲמַרְוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח
 16 אֲתֶכֶם אֵלַי׃ כֹּה אָמַר יְהוָה חֲנַנִי מִבִּיא רָעָה אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה וְעַל־
 17 יוֹשְׁבָיו אֶת כָּל דְּבַר יִסְפָּר אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ תַּחַת אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי
 וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן חַכְעִיסֵנִי כְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וּנְצַתָה
 18 חֲמַתִּי בַּמְּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבַּת׃ וְאֵל מֶלֶךְ יְהוּדָה הִשְׁלַח אֲתֶכֶם לְדַרְשׁ
 אֶת יְהוָה כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 19 שָׁמַעְתָּ׃ יַעַן רַךְ לְבַבְךָ וּתְכַנְעֵי מִפְּנֵי יְהוָה בְּשִׁמְעַךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־
 הַמְּקוֹם הַזֶּה וְעַל יוֹשְׁבָיו לְהִיזֹר לְשִׁמָּה וּלְקַדְּלָה וּתְקַרַע אֶת בְּגָדֶיךָ
 20 וּתִכְבַּח לְפָנַי וְגַם אֲנִי שִׁמַעְתִּי נָאִם יְהוָה׃ לָכֵן חֲנַנִי אֲסַפֵּךְ אֶל־
 אֲבוֹתֶיךָ וְנִאֲסַפְתָּ אֶת קְבֻרָתְךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תִרְאִינָה עֵינֶיךָ כְּכֹל הָרָעָה
 אֲשֶׁר אָנִי מִבִּיא עַל הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דְּבַר׃

12. 34916

לכבוד

לכבוד 22. 34922

לכבוד 25. 34925

אשר עשה כנשח סרך דוקדוקיפכת האלה ולי עסר יא עסר עסר

יא

12

יב

יג

יד

15

יז

16

יח

17

יט

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

*extinguere flammas: quod
modi 30 xiangos pueri
pauca extinguit & extinguit
pauca sustinet. Mat. 6. 61*

2 מלכים

אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַתְּעַבֵּת הָאֱלֹהִים הִרְעָ מְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂו
הָאָמְרִי אֲשֶׁר לִפְנֵי וַיַּחֲטִיֵּא גַם אֶת יְהוּדָה בְּגִדְלוֹתָיו :

12 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגְּנוּ מִבֵּיא רַעַה עַד-

13 יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה אֲשֶׁר כָּל שָׁמְעוּ תְצַלְנָה שְׂתֵי אָזְנוֹי : וְגַם שִׁיתִי עַל-

14 יְרוּשָׁלַם אֶת קוֹ שִׁמְרוֹן וְאֶת מִשְׁקַלֹת בַּיִת אֲרֻאֵב וּמְכִיתִי אֶת יְרוּשָׁלַם
כַּאֲשֶׁר יִמְחָה אֶת הַצִּלְחַת מִחָה וְהַפֶּךְ עַל פָּנֶיהָ : וְגַם שִׁיתִי אֶת שְׂאֲרֵית

15 נְהַלְתִּי וַיִּנְתְּתִים בְּיַד אֲבִיהֶם וַהֲיוּ לְבָז וּלְמַשְׁפָּח לְכָל אֲבִיהֶם : יַעַן
אֲשֶׁר עָשָׂו אֶת הִרְעָ בְּעֵינֵי וַיְהִי מִכְעָסִים אֹתִי מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ

16 אֲבֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְגַם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מְנַשֶּׁה הַרְבֵּה

מְאֹד עַד אֲשֶׁר מָרָא אֶת יְרוּשָׁלַם פֶּה לְפִה לְבָד מִחֲשָׁאתוֹ אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא

17 אֶת יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת הִרְעָ בְּעֵינֵי יְהוָה : וַיִּתֵּר דְּבָרֵי מְנַשֶּׁה וְכֹל אֲשֶׁר

עָשָׂה וַחֲטִיֵּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא הֲלֹוא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיּוֹמִים

18 לְמַלְכֵי יְהוּדָה : וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּר בְּגֹד בֵּיתוֹ בְּגַן עֲזָא

19 וַיִּמְלֹךְ אַמּוֹן בְּנוֹ תַחְתָּיו : בֶּן עֲשָׂרִים

וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אַמּוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ

20 מִשְׁלֵמַת בַּת תְּרוּז מִן יִשְׁבָּה : וַיַּעַשׂ הִרְעָ בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה

21 מְנַשֶּׁה אָבִיו : וַיִּלְךְ בְּכָל הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת הַגּוֹלִלִים

22 אֲשֶׁר עֲבַד אָבִיו וַיִּשְׁמְחוּ לָהֶם : וַיַּעֲזֹב אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הִלְךְ

23 בְּדֶרֶךְ יְהוָה : וַיִּקְשְׁרוּ עֲבָדֵי אַמּוֹן עָלָיו וַיִּמְיִתוּ אֶת הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיִּךְ

עִם הָאָרֶץ אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים עַל הַמֶּלֶךְ אַמּוֹן וַיִּמְלִיכוּ עִם הָאָרֶץ אֶת-

24 יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַחְתָּיו : וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אַמּוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹוא הֵם כְּתוּבִים

עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיּוֹמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה : וַיִּקְבְּר אֹתוֹ בְּקִבְרֹתוֹ בְּגַן עֲזָא

1 וַיִּמְלֹךְ יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַחְתָּיו : בֶּן שְׁמֹנֶה

שָׁנָה יֹאשִׁיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ

2 יְדִידָה בַת עֲרִיָּה מִבְּצֻקָתוֹ : וַיַּעַשׂ הַיֹּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּכָל דֶּרֶךְ

דְּוֵר אָבִיו וְלֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאלוֹ :

3 ב וַיְהִי בְשִׁמְנֵה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת שָׁפָן

4 בֶּן אֲצַלְיָהוּ בֶן מְשֻׁלֵם הַסֹּפֵר בֵּית יְהוָה לֵאמֹר : עֲלֵה אֶל הַלְקִיָּהוּ

וְחַתֵּן הַגְּדוֹל וַיִּתֵּם אֶת הַכֶּסֶף הַסּוּבָבָה בַּיַּד יְהוּדָה אֲשֶׁר אָסְפוּ שְׂמָרֵי

21.

כ

את כל בית נכתה ארץ הכסף ואת הזהב ואת הפשמים ואת שמן
 הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר
 אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל משלתו : ויבא ישעיהו הנביא
 אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו
 אריך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל : ויאמר מה ראו
 בביתך ויאמר חזקיהו ארץ כל אשר בכיתי ראו לא היה דבר אשר
 לא הראיתם באצרותי : ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה :
 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום
 הזה בבבלה לא יותר דבר אמר יהוה : ומבניך אשר יצאו מפך אשר
 תוליד יקה והיו סריסים בחיל מלך בבל : ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
 טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה בימי :
 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה
 ויבא את המים העירה הלא הם פתובים על ספר דברי הימים למלכי
 יהודה : וישכב חזקיהו עם אבותיו המלך מנשה בנו תחתיו :

כא

בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו והמשמים
 וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו הפציבה : ויעש הרע בעיני
 יהוה כחזקיהו אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל : וישב ויבן
 את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה
 כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד
 אתם : ובנת מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים
 את שמי : ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי הצרות בית יהוה :
 והעביר את בנו באש וענן ובהש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות
 הרע בעיני יהוה להכעיסו : וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית
 אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר
 בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם : ולא אסוף להניח
 רגל ישראל מן הארמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות
 ככל אשר צויתים וכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה : ולא
 שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה
 מפני בני ישראל : וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר : יען

2. מלכים 23/6

2. מלכים 23/6

כל

ת
א
א
א
ת
:
ם
ת
ה
ע
ל
ל

כא

ם
ע
ב
ר
ת
ם
:
ת
ת
ת
ת
ת
ל
ל
ע

272 9715292 0

272 9715292 0

לכך כה אמר יהוה אל
מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה
מגן ולא ישפך עליה סלילה
הזאת לא יבא נאם יהוה ונגותי אל העיר הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי
ויהי ברירה ההוא ויצא
מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשת אלף וישפיו
בבקר והנה כלם פגרים מתים ויטע וילך וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה ויהי הוא משתחה בית נסרך אלהיו ואדר מלך
ושראצר הכחו בהרב והמה נמלטו ארץ אררטו ומלך אסרחדן בנו
תחתיו
בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו
ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביחך כי מת
אתה ולא תחיה ויטב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר
אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובליבב שלם
והשוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול
ויהי ישעיהו לא יבא העיר התיכונה וזכר יהוה חיה אליו לאמר
שוב ואמרת אל חזקיהו בניד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד הבן
שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך והנני רפא לך ביום השלישי
תעלה בית יהוה והוספתי עלי ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך
אשור אצלך ואת העיר הזאת ונגותי על העיר הזאת למעני ולמען
דוד עבדי
ויאמר ישעיהו קחו דבלת האנים
ויקחו וישומו על השתיז ויהי ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות
כירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה ויאמר ישעיהו זה
לך האות מאת יהוה כי עשרה יהוה את הדבר אשר דבר תוך הצל
עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות ויאמר יחזקיהו נקל לצל
לכסות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות ויקרא
ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות
אחז אחרנית עשר מעלות
בעתה היא שלח בראוך בלאון בן בלאון מלך ככל ספרים ומנחה
אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו וישמע עליהם חזקיהו ויראם
את כל

2. מלכים

קנאת יהוה : תעשה זאת :
מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה
מגן ולא ישפך עליה סלילה :
הזאת לא יבא נאם יהוה : ונגותי אל העיר הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי :
ויהי ברירה ההוא ויצא
מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשת אלף וישפיו
בבקר והנה כלם פגרים מתים : ויטע וילך וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה : ויהי הוא משתחה בית נסרך אלהיו ואדר מלך
ושראצר הכחו בהרב והמה נמלטו ארץ אררטו ומלך אסרחדן בנו
תחתיו :
בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו
ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביחך כי מת
אתה ולא תחיה : ויטב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר :
אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובליבב שלם
והשוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול :
ויהי ישעיהו לא יבא העיר התיכונה וזכר יהוה חיה אליו לאמר :
שוב ואמרת אל חזקיהו בניד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד הבן
שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך והנני רפא לך ביום השלישי
תעלה בית יהוה : והוספתי עלי ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך
אשור אצלך ואת העיר הזאת ונגותי על העיר הזאת למעני ולמען
דוד עבדי :
ויאמר ישעיהו קחו דבלת האנים :
ויקחו וישומו על השתיז ויהי : ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות
כירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה : ויאמר ישעיהו זה
לך האות מאת יהוה כי עשרה יהוה את הדבר אשר דבר תוך הצל
עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות : ויאמר יחזקיהו נקל לצל
לכסות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות : ויקרא
ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות
אחז אחרנית עשר מעלות :

כ

NB

NB

בראוך בלאון בן בלאון מלך ככל ספרים ומנחה
אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו ויראם
את כל

ויקחו וישומו על השתיז ויהי

שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות לחרימם ואתה
 התצל ו הוצילו אחס אלחי הגוים אשר שרתו אבותי את גזון ואת
 חרו ורצף ובני עדן אשר בתראשר ואיו מלך חמת ומלך ארפר ומלך
 לעיר ספרויים הנע ועוה ו יקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים
 ויקראם ועל בית יהוה ויפרשוהו חזקיהו לפני יהוה ו
 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלחי ישראל ישב הכרבים
 אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים
 ואת הארץ הפה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראת ושמע
 את דברי סנהתיב אשר שלחו לחרף אלהים תו אמנם יהוה החריבו
 מלכי אשור את הגוים ואת ארצם ונתנו את אלהיהם כאש כי
 לא אלהים הם כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום ועתה
 יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה
 יהוה אלהים לבדך וישלח ישעיהו בן אמון
 אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי
 אל סנהרב מלך אשור שמעתי זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה
 לך לענה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הנזעה בת ירושלם את
 מי הרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש
 ישראל ביד מלאכיך חרפת ארני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי
 מרום הרים ירפתי לכנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה
 מלון קצה יער כרמל אני קרתי ושתיתי מים זרים ואהרב בכף
 פעמי כל יאורי מצור הלא שמעת למרחוק אתה עשית ולמימי
 קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצאים ערים בצרות
 וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות
 וישדפה לפני קמה ושבתיך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגון אלי
 יעז התרגון אלי ושאננך עלה באוני ושמתו חתי באפך וסתגי
 בשפתיך ותשיבתיך בדרך אשר באת בה וזה לך האות אכול השנה
 ספית ובשנה השנייה סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו
 ברמים ואכלו פרים ויספה פליטת בת יהודה הנשארה שרש למטה
 ועשו פרי למעלה כי מירושלם תצא שארית ופליטה מדרך ציון

ברב

וא
א
מ
וט
ד
וא
ה
וא
מ
א
ת
ע
ק
ו
א
ה
א
מ
ד
פ
ת
ת
מ
ר
מ
א
ת
ב

30
31 *203648omit/4*

32

33

34

35

36

37

1 ט *Caput XIX:*

2

3

4

36

18

19

20

ה
ת
לך
ים
ים
מע
יכו
לו
זה
ה
אוז
לך
זה
ת
ש
תי
זה
כך
מי
זו
זת
:
גלי
גה
עו
זה
יוז

כרב

Jes 36 15 om. 155

30 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הציל יצילנו יהוה ולא תנתן
 31 את העיר הזאת ביד מלך אשור ו אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר
 מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו
 32 ושתי איש מי ברו ו עד באי ודקחתי אתכם אל ארץ פאר צבכם ארץ
 רגן ותירש ארץ לחם וכרמים ארץ זית וצהר ורובש וחיו ולא רתמתו
 33 ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו וההציל
 34 הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור ו איה אלהי חמת
 וארפד איה אלהי ספרנים הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי ו
 35 מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה
 36 את ירושלם מידי ו והתרישו העם ולא ענו אתו דבר כי מצות
 37 המלך היא לאמר לא תענהו ויבא אלוקים בד חזקיהו אשר
 על הבית ושבנא הספר ויואח בד אסף המזכיר אל חזקיהו ק
 קרועי בנדים ויגדו לו את דברי רב שקה ו והי כשמע המלך חזקיהו
 ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה ו ישלח את אלוקים
 אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל
 3 ישעיהו הנביא בד אמוץ ו
 אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצת היום הזה כי באו
 4 בנים עד משבר וכח אין לרדה ו אולי ישמע יהוה אלהיך אתי כל
 דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור יאדניו לחרף אלהים חי וחזקיהו
 בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשארת תפלה בעד השארית
 5 הנמצאה ו ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו ו ויאמר להם
 ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני
 6 הדברים אשר שמעת אשר גרפו נערי מלך אשור אתי ו הגני נתן
 בו רוח ושמע שמועה ושכ לארצו והפלתיו בחרב בארצו ו וישב
 7 רב שקה ויסצא את מלך אשור נהם על לבנה כי שמע כי נסע ס
 8 מלכישו ו וישמע אל תרתקה מלך כוש לאמר הנה יצא לחרתם
 9 אתך וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר ו
 10 תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה
 11 בטח בו לאמר לא חנתו ירושלם ביד מלך אשור ו
 הנה אתה
 שמעת

10 Sept XIX

2

15

אֶל מֶלֶךְ אֲשׁוּר וּלְכִישָׁתִי לֵאמֹר חֲטָאתִי שׁוּב מֵעָלַי אֶת אֲשֶׁר תָּמַן עָלַי
 אֲשֶׁא וְיִשָּׁם מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַל חֻזְקִיהָ מֶלֶךְ יְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף כֶּסֶף
 וְשִׁלְשִׁים כֶּסֶף זָהָב וְיָתֵן חֻזְקִיהָ אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה
 וּבְאֵצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ : בַּעַת הַהִיא קִצֵּץ חֻזְקִיהָ אֶת דְּלֹמוֹת הַיֶּכֶל יְהוָה
 וְאֶת דְּאִמֹנוֹת אֲשֶׁר צָפָה חֻזְקִיהָ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְיָתֵם לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר :
 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת מֶרְתָּן וְאֶת רַב־כְּרִיסִים וְאֶת
 רַב־שָׁקָה מִן־לְכִישָׁתִי אֶל הַמֶּלֶךְ חֻזְקִיהָ בְּחֵיל כֶּבֶד יְרוּשָׁלַם וַיַּעַל וַיִּכְבְּדוּ
 יְרוּשָׁלַם וַיַּעַל וַיִּכְבְּדוּ וַיַּעֲמְדוּ בַתְּעֵלֹת הַבְּרֵכָה הַעֲלִיּוֹנָה אֲשֶׁר בְּמִסְלַח
 טָהָה כּוֹבֵס : וַיִּקְרְאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא אֱלֹהִים אֱלִיקִים בְּזֹדֶל קִיחוֹ אֲשֶׁר
 עַל הַבְּיֵרָה וּשְׂבַגְלוֹ הַסֶּפֶר וַיִּזְאַח בֶּן־אֶסְף תְּמוּזִיבִיר : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 רַב־שָׁקָה אִמְרוּ נָא אֶל חֻזְקִיהָ וּכְפָה אִמֵּר הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר מִתְּ
 הַבְּשָׁחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי : אָמַרְתָּ אֲךָ דָּבָר שְׂפֹתַיִם עָצָה וּגְבוּרָתָה
 לְמַלְחָמָה עֵתָה עַל־מִי בְּטַחְתִּי כִי מִרְדֵּת בִּי : עֵתָה הִנֵּה בְּטַחְתִּי לָךְ עַל־
 מִשְׁעַנַּת הַקִּנָּה הַרְצוּץ חוֹדֶה עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסְמַךְ אִישׁ עָלָיו וְכָא
 בְּכַפּוֹ וּגְבָהָה בֶּן־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְכָל הַבְּשָׁחִים עָלָיו : וְכִי תֵאמְרוּ
 אֵלָיו אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּטַחְנוּ רַחֲמוּנוֹ דַּלּוּאֵהוּ אֲשֶׁר רַחֲמוּנוֹ חֻזְקִיהָ אֶת־
 בְּמַתְיוֹ וְאֶת מִזְבַּחַתּוֹ וַיֹּאמֶר לְיהוּדָה וּלְיְרוּשָׁלַם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה
 תִּשְׁתַּחֲוּ בִירוּשָׁלַם : וְעֵתָה הִתְעַרְבֵנוּ אֶת אֶלֹנִי אֶת־מֶלֶךְ אֲשׁוּר
 וְאֶתְנֶה לָךְ אֶלְפִים טוֹסִים אִם תּוֹכֵל לָתֵת לָךְ רַכָּבִים עֲלֵיהֶם : וְאִךָ
 תִּשׁוּב אֶת־פְּלִי פַחַת אַחַד עֶבְרִי אֶלֹנִי הַקְּטָנִים וּתְבַסֵּחַ לָךְ עַל־מִצְרַיִם
 לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים : עֵתָה הַסְּבִלְעֵרִי יְהוּדָה עֲלֵיתִי עַל־הַמִּקּוֹם הַזֶּה
 לְהִשְׁחָתוֹ יְהוָה אָמַר אֵלָי עֲלֵה עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁחִיתָהּ : וַיֹּאמֶר
 אֱלִיקִים בְּזֹדֶל קִיחוֹ וּשְׂבַגְלוֹ וּמִאֵת אֶל־רַב־שָׁקָה דָּבָר נָכָה אֶל־עֲבָדֶיךָ
 אֲרָמִית בִּי שְׂמַעִים אֲנַחְנוּ וְאֵל תְּדַבֵּר עִמָּנוּ יְהוּדִית בְּאֲזְנוֹי הַעַם אֲשֶׁר
 עַל־הַחֻמָּה : וַיֹּאמֶר אֱלִיקִים רַב־שָׁקָה הָעַל אֲזְנוֹךָ וְאֲזְנוֹךָ שְׁלַחְנִי אֶלֹנִי
 לְדַבֵּר אֶת דְּרָבָרִים הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־הַחֻמָּה לְאֹכֵל
 אֶת דְּרֵיזֵיהֶם וְלִשְׁתוֹת אֶת שְׂבִיהֶם עִמָּכֶם : וַיַּעֲמֵר רַב־שָׁקָה וַיִּקְרָא
 בְּקוֹל גְּדוֹל יְהוּדִית וַיְדַבֵּר וַיֹּאמֶר שְׂמַעוּ דָּבָר הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר
 : כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִשָּׁא לָכֶם חֻזְקִיהָ כִּי־לֹא וּכְלֹל לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ

om. 11th & 12th. h. d. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

20 3647 d. h. d. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

21 3648 d. h. d. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

22 3649 d. h. d. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

23 3650 d. h. d. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

24 3651 d. h. d. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

25 3652 d. h. d. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

תחת

תִּשׁוּ 36

הַעֲזֵב

תִּשׁוּ 37

אֲשׁוּ

וְהוֹ 38

בִּיא 39

וְזֵא 40

יִרְא

כָּאֵל *Capit xviii*

בְּשׁוּ 1

יִהוּ 2

מִלֵּן 32 *פ. 204 / כ. 25*

כָּכֵר 4

הַמֵּ

כִּי ע

כִּיה 5

וְאֵשׁ 6

עֲוֹה 7

בְּמֵל 8

מִמֶּנּוּ

9

לְהוּ 10

וְיִצּוּ 10

שָׁנֵה 11

אֵת 12

אֲשׁוּ

צוּה 13

עֲלֵךְ 14

36 תִּשְׁמְחוּ לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִזְכְּרוּם לָהֶם : כִּי אִם אֵת יְהוָה אֱשֶׁר
הֶעֱלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה אֹתוֹ תִירָאוּ וְלֹא
37 תִּשְׁמְחוּ וְלֹא תִזְכְּרוּ : וְאֵת הַחֲקִים וְאֵת הַמִּשְׁפָּטִים וְהַחֲזָרָה וְהַמִּצְוֹת
אֲשֶׁר כָּתַב לָכֶם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת כֹּל הַיָּמִים וְלֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
38 : וְהִכְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶתְכֶם לֹא תִשְׁכַּחוּ וְלֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים :

39 כִּי אִם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִירָאוּ וְהוּא יַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד כָּל אֲיֻכָּם :
40 וְלֹא שָׁמְעוּ כִּי אִם כַּמִּשְׁפָּטִים הִרְאִישׁוּן הֵם עֲשִׂים : וַיִּתְּנוּ הַגּוֹיִם הַאֲלֹהִים
יִרְאִים אֵת יְהוָה וְאֵת פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֹבְרִים גַּם בְּנִידֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם כִּי
כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם הֵם עֲשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וַיְהִי

capit xviii

1 בַּשָּׁנָה שְׁלֹשׁ לַחֹזֶשֶׁעַ בֶּן אֱלֹהִים מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ חֻזְקִיָּה בֶּן אֲחָז מֶלֶךְ
2 יְהוּדָה : בֶּן עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה
מֶלֶךְ בִּירושָׁלַם וְשֵׁם אָבִיו בֶּת זְכַרְיָה : וַיַּעַשׂ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה
3 כְּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד אָבִיו : הוּא וְהַסִּיר אֶת הַבַּמֹּזוֹת וְשִׁבַר אֶת

28. 204 17. 25

4 הַמִּצֵּבֹת וְכָרַת אֶת הָאֲשֵׁרָה וְכָתַר נְחֹשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשׂוּ מִשֶּׁהַת
כִּי עַד הַיָּמִים הַהֵמָּה הָיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִקְטָרִים לֹא וַיִּקְרָא לֹא נְחֹשֶׁת :
5 בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּטַח וְאַחֲרָיו לֹא הָיָה כִּמְהוּ בְּכָל מַלְכֵי יְהוּדָה
6 וְאֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו וַיִּדְבַק בַּיהוָה לֹא סָר מֵאַחֲרָיו וַיִּשְׁמַר מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר
7 צִוְּתָהוּ אֶת מֹשֶׁה : וְהָיָה יְהוָה עִמּוֹ כְּכָל אֲשֶׁר יִצְאֵ וְשָׁבֹל וַיִּמְרָד
8 בְּמֶלֶךְ אֲשׁוּר וְלֹא עָבְדוּ : הוּא חָפָה אֶת פְּרִשְׁתַּיִם עַד עֶזְרָה וְאֵת גְּבֻלֹתַיִם
מִמְּגֹדֶל נֹצְרִים עַד עִיר מְבַצָּר :

9 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַרְבִּיעִית לְמֶלֶךְ חֻזְקִיָּה הָיָה הַשָּׁנָה חֲשֵׁבִיעִית
לַחֹזֶשֶׁעַ בֶּן אֱלֹהִים מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַל שְׁמְרוֹן
10 וַיִּצַר עֲלֵיהֶם : וַיִּלְכְּדֵה מִקְצֵה שְׁלֹשׁ שָׁנִים בַּשָּׁנָה שֵׁשׁ לְחֻזְקִיָּה הָיָה
11 שָׁנַת תִּשְׁעַ לַחֹזֶשֶׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִלְכְּדָה שְׁמְרוֹן : וַיִּגַּל מֶלֶךְ אֲשׁוּר
12 אֶת יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה וַיִּנְחֵם כְּחֹלָה וּבְחִבּוּר נָהַר גִּזְזֹן וְעָרֵי מְדִין : עַל
אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ אֶת בְּרִיתוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר
צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ :

13 וּבְאַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה לְמֶלֶךְ חֻזְקִיָּהוּ עָלָה סַנְחֶרִיב מֶלֶךְ אֲשׁוּר
14 עַל כָּל עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְּפֹשֶׁם : וַיִּשְׁלַח חֻזְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה
אֶל

ויטרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו : גם יהודה לא
 שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו :
 וימאס יהוה בכר זרע ישראל ויענם ויתנם ביד טוֹסִים עַד אֲשֶׁר
 השליכם מפניו : כִּי קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בֵּית דָּוִד וַיִּמְלִיכוּ אֶת יָרְבֵּעַם
 בֶּן נִבְט וַיֵּדָא יָרְבֵּעַם אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי יְהוֹזָבָד וְהַחֲטִיאים חֲטִיאת גְּדוּלָה
 וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו
 ממנו : עַד אֲשֶׁר הִסִּיר יְהוֹזָבָד אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵיו כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בּוֹיָהוּ
 כָּל עֲבָדָיו הַנְּכִיָּאִים וַיִּגַּל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲרָמֹתָיו אֲשֶׁר עָר הַיּוֹם הַזֶּה :
 וַיָּבֵא מֶלֶךְ אֲשׁוּר מִבְּכָר
 ומפותח ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל
 וירשו את שמרון וישבו בעריה : ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו
 את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהיו הרגים בהם : ויאמרו
 לִמֶּלֶךְ אֲשׁוּר לֵאמֹר הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִגְדִּיתָ וְתוֹשֵׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרֶן לֹא
 ידעו אֶת מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח בָּם אֶת הַיְּאֵרִיּוֹת וְהִנֵּם
 מִמֵּיתִים אוֹתָם כַּאֲשֶׁר אֵינֶם יָדְעִים אֶת מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ :
 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ אֲשׁוּר לֵאמֹר הֲלִיכּוּ שָׁמָּה אַחַד מֵהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הִגְדִּיתֶם
 מִשָּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּשְׁכּוּ שָׁם וַיִּרְם אֶת מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ : וַיָּבֵא אַחַד
 מֵהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הִגְדּוּ מִשְׁמֶרֶן וַיֹּשֶׁב בְּבֵית אֵל וַיְהִי מוֹרֶרֶה אֲתָם
 אֵיךְ יִירָאוּ אֶת יְהוָה : וַיְהִיו עֹשִׂים גּוֹי גּוֹי אֱלֹהֵיו וַיִּנְיָחוּ בְּבֵית הַבַּמֹּת
 אֲשֶׁר עָשׂוּ הַשְּׁמֶרֶנִּים גּוֹי גּוֹי בְּעַרְיָהֶם אֲשֶׁר הֵם יֹשְׁבִים שָׁם : וַאֲנִשׁוּ
 בְּכָל עֲשׂוֹ אֶת סִפּוֹת בָּנוֹת וַאֲנִשׁוּ כּוֹחַ עֲשׂוֹ אֶת נִרְגָל וַאֲנִשׁוּ חֲמַת ע
 עֲשׂוֹ אֶת אֲשִׁימָא : וְהָעוֹיִם עָשׂוּ . נִבְחוּ וְאֶת תִּרְתַּק וְהַסְּפָרוּיִם
 שָׂרְפִים אֶת בְּנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר לֵאמֹר מֶלֶךְ וְעַנְמֶלֶךְ אֱלֹהֵי סַפְרִים : וַיְהִיו
 יֹדְאִים אֶת יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִקְצוֹתֵם כְּהַנִּי בַמֹּדֶת וַיְהִיו עֹשִׂים לָהֶם
 בְּבֵית הַבַּמֹּת וְאֶת יְהוָה הָיוּ יֹרְאִים וְאֶת אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים כַּמִּשְׁפָּט
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִגְדּוּ אֲתָם מִשָּׁם : עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵם עֹשִׂים כַּמִּשְׁפָּטִים
 הָרֵאשִׁנִּים אֵינֶם יֹרְאִים אֶת יְהוָה וְאֵינֶם עֹשִׂים כְּחֻקֵּיהֶם וְכַמִּשְׁפָּטִים
 וְכַתּוּרָה וְכַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַקֵּב אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
 : וַיִּכְרַת יְהוָה אֶתְּם בְּרִית וַיִּצְוֶם לֵאמֹר לֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including references to 'דבר יהוה' and 'ויבא מלך אשור'.

MS 26

א ת

[Faint, mostly illegible text in a columnar layout, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

קרי

[Handwritten notes in a cursive script, possibly Latin or Italian, located to the right of the main text column.]

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

Handwritten Latin notes in the left margin, including a reference to 'p. 51'.

25

173 26

27 תם

28 תו

29 תם

30 ות

31 ט

ע

32 ים

33 תו

34 תם

35 ט

36 תם

37 תם

38 תם

39 ז

40 ז

בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון
 על ישראל תשע שנים ויעש הרע בעיני יהוה וק לא כמלכי ישראל
 אשר היו לפניו עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע
 עבד וישב לו מנחה וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח
 מלאכים אל סוא מלך מצרים ואל העלה מנחה למלך אשור כ
 בשנה בשנה ויעצלהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא ויעל מלך
 אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים בשנת
 התשעית להושע לכך מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל א
 אשורה וישב אותם בחרח ובחבור נהר גוזן וערי מדי

ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם
 דמעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו
 אלהים אחרים וילכו בתקורת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני
 ישראל ומלכי ישראל אשר עשו ויחפאו בני ישראל דברים
 אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויכנו להם במות בכל עריהם ממגול
 נוצרים עד עיר מבצר ויצבו להם מצבות ואשרים על כל
 גבעה גבוהה וחתת ברעזרען ויקטרו שם בכל במות פגוים
 אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה
 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה
 ויער יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חוזה לאמר שבו
 מדרךיכם הרעים ושמרו מצותי תקוה כל התורה אשר צויתי
 את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים ולא שמעו
 ויקשו את ערפם כערף אבתם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם
 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר ברית את אבתם ואת עדותיו אשר
 העיד בם וילכו אחרי הוהבל וירדו ואחרי הגוים אשר סביבתם
 אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות בהם ויעזבו את כל מצות יהוה
 אלהיהם ויעשו להם מסכה שני עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל
 צבא השמים ויעבדו את הבעל ויעבדו את בניהם ואת בנותיהם
 באש ויקסמו קסמים וינחשו ויחמכרו לעשות הרע בעיני יהוה ל
 להכעיסו ויתאנף יהוה מאד בישראל

ויסרם

5 או יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלים
 6 למלחמה ויצרו על אהו ולא יכלו לתלחם : בעת ההיא השיב רצין
 מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארזים
 7 באו אילת וישבו שם עד היום הזה : וישלח אהו מלאכים אל תגלת
 פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך
 ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי : ויקח אהו את הכסף
 8 ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך א
 אשור שתור : וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל
 9 דמשק ויתפשטה ויגלה קירה ואת רצין המית : ויגד המלך אהו
 לקראת תגלת פלסר מלך אשור ודמשק וירא את המזבח אשר
 בדמשק וישלח המלך אהו אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת
 11 תבניתו לכל מעשהו : ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר
 שרה המלך אהו מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אהו
 12 מדמשק : ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח
 ויקרב המלך אל המזבח ויעל עליו : ויקטר את עלתו ואת מנחתו
 13 ויסך ארז נכסו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח :
 14 ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הכית מבין
 15 המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה : ויצוהו
 המלך אהו את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את
 עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת
 עלת כל עם הארץ ומנחתם ונספיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו
 16 תזרק ומזבת הנחשת יהיה לי לבקר : ויעש אוריה הכהן ככל אשר
 17 צוה המלך אהו : ויקצץ המלך את המסגרות המכוננת ויסר
 מעליהם ואת הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר
 18 תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים : ואת מיסך השבת אשר בנו
 בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור :
 19 ויתר דברי אהו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
 20 למלכי יהודה : וישכב אהו עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
 דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו :

10. ch. 18. 6

5' לם

6' צין

7' תם

7' ת

8' ד

8' סף

9' א

9' אל

10' תו

10' שר

11' ת

11' גר

12' תו

12' בם

13' ותו

13/14' בן

15' הו

15' ת

16' ע

16' לו

17' גר

17' סר

18' שר

18' בנפ

19' ו

19' זים

20' צור

Handwritten note in margin: ...

25 סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל : ויקשר

עליו פקח בן דמליהו שלישו ונברחו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת האריות ועמו חמשים איש מבני גלעדים ומתחו וימלך

26 תחתיו : ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר

27 דברי הימים למלכי ישראל : בשנת

חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן דמליהו על

28 ישראל בשמרון עשרים שנה : ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן

29 חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל : בימי פקח מלך

ישראל באתגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית

מעכה ואת ינוח ואת קנדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל

30 ארץ נפתלי ויגלם אשורה : ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח

בן דמליהו ויבחו וימיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן

31 עזיה : ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר

32 דברי הימים למלכי ישראל : בשנת

שנים לפקח בן דמליהו מלך ישראל מלך יורחם בן עזריה מלך

33 יהודה : בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך

34 בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק : ויעש הישר בעיני יהוה

ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה : רק הבמות לא סרו עוד העם

מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון :

36 ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי

37 הימים למלכי יהודה : בימים ההם התל יהוה להשליח ביהודה

38 רצין מלך ארם ואת פקח בן דמליהו : וישכב יותם עם אבתיו

ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו :

בשנת שבע עשרה שנה לפקח

בן דמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה : בן עשרים שנה אחז

במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה

3 אלהיו כדור אביו : וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו

העביר באש כתעבות הגוים אשר רחיש יהודה אתם מפני בני

1 ישראל : ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רעקן :

אז יעלה

23 omi / 2792

Capit 251

בני דמליהו

בבמות : וינלע יהוה את המלך ויהי מצורע עד יום מלו וישכ בבית
החפשיית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ : ויתר
דברי עזריהו וכל אשר עשה הלוה הם פתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה : וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו : בשנת
שלישים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם
על ישראל בשמרון ששה חדשים : ויעש הרע בעיני יהוה כאשר
עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל
: ויקשר עליו שלום בן יבש ויכהו קבל עם וימיתו וימלך תחתיו :
ויתר דברי זכריה הנם פתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל : הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רביעים ישבו
לך על כסא ישראל ויתרון : שלום בן
יבש מלך בשנת שלשים וחשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח
ימים בשמרון : ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את
שלום בן יבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו : ויתר דברי שלום
וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל :
אז יכה מנחם את תפסח ואת כד אשר בה ואת גבוריה מתרצה
כי לא פתח ויך את כל ההרותיה בקע : בשנת שלשים וחשע
שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים
בשמרון : ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו : בא פול מלך אשור על
הארץ ויתן מנחם לפול ארף ככר כסף להיות ידיו אתו להתזיק ה
הממלכה בידו : ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישכ מלך
אשור ולא עמד שם בארץ : ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלוה
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישכב מנחם עם
אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו :
בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה
בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים : ויעש הרע בעיני יהוה לא

7 the a Dec. 1874
 1874
 1874

15 וַתֵּץ

עַם

16 לִמְ

וַיִּבֶן

17

מִלְ

18 שָׁנָה

19 לִמְ

20 וַיִּבֶן

21 וַיִּבֶן

עַ

הָ

22

בָּן

23

וַיִּבֶן

24

וַיִּבֶן

25

וַיִּבֶן

26

וַיִּבֶן

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

15

16

17

18

19

20

21

22 *לחלום*

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

*ad p[er]tinet ad h[oc] s[er]m[on]em
gent[em] ad m[od]um m[od]i
in p[er]p[et]uo m[od]o
et t[er]m[in]o s[er]m[on]is
et t[er]m[in]o s[er]m[on]is
et t[er]m[in]o s[er]m[on]is
et t[er]m[in]o s[er]m[on]is*

capit XV

- 5 נִחַם
- 6 תָּרַח
- 7 אָסַח
- 8 נִחַח
- 9 אָסַח
- 10 אָלַח
- 11 לָכִי
- 12 אָכַח
- 13 בָּדַח
- 14 חָלַח
- 15 אָלַח
- 16 אָחַח
- 17 שָׁלַח
- 18 נִסַּח
- 19 בָּדַח
- 20 עָלַח
- 21 חָלַח
- 22 חָלַח
- 23 חָלַח
- 24 חָלַח

Handwritten notes in a cursive script, likely a gloss or commentary on the adjacent Hebrew text.

15 וישב שמרונה ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלהם
עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
16 למלכי ישראל וישכב יהואש עם אבתיו

ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו

ויתו אמציהו בן יואש

17 מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה

18 שנה ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים

19 למלכי יהודה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לבישת

20 וישלחו אחריו לכישה וימיתו שם וישאו אתו על הסוסים

21 ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד ויקחו כל עם יהודה את

עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו

הוא בנה את אילת וישבת ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו

בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו

בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש על ישראל בשמרון א

24 ארבעים ואחת שנה ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל הטאות

25 ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל הוא השיב את גבול

26 ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר

27 דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר ביראה

יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר

28 לישראל ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים

29 ויושיעם ביד ירבעם בן יואש ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה

וגבורתו אשר נלהם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה

ב ישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

30 וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו

תחתיו בשנת עשרים ושבע

31 שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה בן

32 שש עשרה שנה הירא במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם

33 ושם אמו יכליהו מירושלם ויעש תישר בעיני יהוה ככל אשר

34 עשה אמציהו אביו ורק הבמות לא סרו עזה העם מזבחים ומקטרים

בבמות

17

18

19

20

21

24

26

28

29

30

31

32

33

34

למלכי ישראל

id est in rebus istis
gentium non est
in plagis mensura
et in rebus istis
et in rebus istis
et in rebus istis
et in rebus istis

capit xv

22 וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז
 23 ויהוה יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם ויצחק
 24 ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה וימת
 25 חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בן חחתי וישב יהואש בן
 יהואחז ויקח את הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז
 אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל

Caput 14

1 בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו
 2 בן יואש מלך יהודה בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים
 3 ותשלע שנה מלך בירושלם ושם אמו והועדיו מן ירושלם ויעש
 תישר בעיני יהוה רק לא כדור אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה
 4,5 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקשרים בבמות ויהו
 כאשר חוקה הממלכה בידו ויד את עבדיו המכים את המלך אביו
 ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה
 לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם
 איש בחטאו ימות הוא חלה את ארזם בניא המלה עשרת אלפים
 ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקחאל עד היום הזה

8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן

9 יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים וישלח
 יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר
 בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תגדה את ביתך לבני

10 לאשה ומעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח והכח
 הכית את ארזם ונשאך לבך הכבר ושב בביתך ולמה התגדה ברעה

11 ונפלתה אתה ויהודה עמך ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך
 ישראל ויתראו פנים הוה ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר

12,13 ליהודה וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו ואת

אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל
 בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד

שער הפנה ארבע מאות אמה ולקח את כל הזתב והכסף ואת כל
 הכלים הנמצאים בית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת בני המעבדות

vu. & cap. 12. g. x. u.
v. 12. u. p. 11. u. 12. u. 13. u.

26. 25. 4. 9. תצח

מלך ישראל
בבית שמש
12. 11. 21. 14
25. 11.

מלך ישראל
בבית שמש
12. 11. 21. 14
25. 11.

וי
 וי 1
 כי 5
 יר 6
 מר
 ענ 7
 וע 8
 לר 8
 עו 9
 וי 1
 בל 10
 עו 11
 לל 11
 תו 12
 אן
 יש 13
 יו
 דא 14
 וי 13
 אן 16
 ים
 תו 14
 וי
 עו 18
 וי 19
 תו
 תו 20
 ש 21
 בן

19 *לפי מה שכתבנו
 על המעשה ה' ה' ה'
 ג' ל' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט*

22 ו
 23 תק
 24 מת
 25 בדר
 תקו

Caput is

יד יתו
 2 ים
 3 נש
 הו
 4,5 יתי
 6 ונה
 הו
 7 ים

11. & cap. 12. g. x. ii
 12. & cap. 13. g. x. ii
 13. & cap. 14. g. x. ii

הנה 2, 25, 44

8 יתו
 9 יתו
 10 יתו
 11 יתו
 12, 13 יתו
 14 יתו
 15 יתו

קטור 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

ויתגם בני חזאל מלך ארם וביד בן הורד בן חזאל כל הומים ו
 1 ויתל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל
 2 כי לחץ אתם מלך ארם : ויתלן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת
 3 יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום : אך לא סרו
 4 מחטאת בית ירבעם אשר החטיו את ישראל בה הלך וגם האשרה
 5 עמרה בשמרון : כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פְּרָשִׁים
 6 ועשרה רֶכֶב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר
 7 לְדָשׁ : ויתר דבריו יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הספתובים
 8 על ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישכב יהואחז עם אבתיו
 9 ויקברוהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו :
 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז
 11 על ישראל בשמרון שש עשרה שנה : ויעשה הרע בעיני יהוה
 12 לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיו את ישראל בה
 13 הלך : ויתר דבריו יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלהם עם
 14 אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 15 ישראל : וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר
 16 יואש בשמרון עם מלכי ישראל :
 17 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל
 18 ויבך על פניו ויאמר אבני אבני רכב ישראל ופרשו : ויאמר לו
 19 אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים : ויאמר למלך
 20 ישראל הרֶכֶב וידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידו על ידו ה
 21 המלך : ויאמר פתח החלון קדמת ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור
 22 ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והבית את ארם באפק
 23 עד כלה : ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הן ארצה
 24 וידך שלש פעמים ויעמד : ויקצף עליו איש האלהים ויאמר רחכות
 25 חמש או שש פעמים אז הבית את ארם עד כלה ועמרה שלש פעמים
 26 תכה את ארם : וימת אלישע ויקברוהו וגרודי מואב באו בארץ בא
 27 שנה : ויהי חם קברים איש והנה ראו את הגרוד וישליכו את האיש
 28 בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויהי ויקם על רגליו
 29 וחזאל

9 pp. 100
 let. 100
 plian. 100

ודבֿר־הַנִּים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִדּוֹעַ אֵינְכֶם מְחַזְקִים אֶת בְּרִךְ הַבַּיִת וְעַתָּה
 אֵל תִּקְחוּ כֶסֶף מֵאֵת מִפְּרִיכֶם כִּי לְבָרֶךְ הַבַּיִת הִתְנַחֵוּ וַיֹּאֲתוּ הַכֹּהֲנִים
 לְבִלְתִּי קַחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וְלְבִלְתִּי חֹזֵק אֶת בְּרִךְ הַבַּיִת וַיִּקַּח
 יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקַּב חָדָּ בְדִלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בַּיָּמִין
 בָּבֵא אִישׁ בֵּית יְהוָה וַנִּתְּנוּ שְׁמֵהּ הַכֹּהֲנִים שְׁמֵרֵי הַסֶּף אֶת כָּל הַכֶּסֶף
 הַמּוֹבֵא בֵּית יְהוָה וַיְהִי כִּרְאוּתָם כִּי רַב הַכֶּסֶף בְּאֲרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ
 וַחֲכֵתָן הַגִּדּוֹל וַיִּצְרּוּ וַיִּמְנוּ אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה
 וַנִּתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף הַמֵּתָכֵן עַל יַד עֲשֵׂי הַמִּלְאכָה
 הַפְּקָדִים בֵּית יְהוָה וַיִּצְיֵאוּהוּ לְחָרְשֵׁי הָעֵץ וּלְבָנִים הַעֲשִׂים בֵּית
 יְהוָה וְלַגִּדָּרִים וְלַחֲצֵבֵי הָאֶבֶן וְלַקְנוֹת עֲצִים וְאֵבְנֵי מַחְצֵב לְחֹזֵק
 אֶת בְּרִךְ בֵּית יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר יֵצֵא עַל הַבַּיִת לְחֹזֵקוֹ
 אֲךָ לֹא יַעֲשֶׂה בֵּית יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מִזְמָרוֹת מִזְרְקוֹת חֲצִצְרוֹת כָּל־
 כֶּלִי זָהָב וְכֶלִי כֶּסֶף מִן הַכֶּסֶף הַמּוֹבֵא בֵּית יְהוָה כִּי לַעֲשֵׂי הַמִּלְאכָה
 יִתְּנוּ וַחֲזָקוּ בּוֹ אֶת בֵּית יְהוָה וְלֹא יִתְּשְׁבוּ אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ
 אֶת הַכֶּסֶף עַל יָדָם לְתַת לַעֲשֵׂי הַמִּלְאכָה כִּי בְּאִמְנַתָּה הֵם עֲשִׂים
 כֶּסֶף אֲשֶׁם וּכְסֵף חֲסָאוֹת לֹא יִבֵּא בֵּית יְהוָה לְכַתְּנִים יְהוֹיָדָע
 אִזּוֹ יַעֲלֶה חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּלְחֶם עִלְיָת וַיִּלְכְּדָהּ
 וַיִּשֶׂם חֲזָאֵל פָּנָיו לַעֲלֹת עַל יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶת־
 כָּל הַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ וַיְהוֹשִׁפֵט וַיְהוֹרֵם וַיִּחְזִיחֵהוּ אֲבֹתָיו מִלְּכֵי
 יְהוּדָה וְאֶת קִדְשָׁיו וְאֶת כָּל הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֲצֵרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית
 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלַם וַיִּתֵּר דְּבָרָיו וַיֹּאשֶׁר
 וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הִלּוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי חִימִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה
 וַיִּקְמוּ עִבְרָיו וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וַיִּכּוּ אֶת יוֹאָשׁ בֵּית מֶלֶךְ הַיָּרֵד סֵלָא
 וַיִּזְכָּר בֶּן שִׁמְעֵת וַיְהוֹזְכֵר בֶּן שִׁמְרַי עִבְרָיו הִכְהוּ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרוּ
 אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דוֹג וַיִּמְלֹךְ אֲמִצֵּיהַ בֶּן־חַתְיָו

27, 26, 26 וספריה

27, 26, 26 וספריה

Capit III

בְּשַׁנַּת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ
 בֶּן־אֲחִזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יְהוֹיָדָע עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן
 שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה וַיַּעַשׂ תְּרַע בְּעִינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ אַחֵר חֲסָאוֹת יַרְבֵּעַס בֶּן־
 גִּבְטָא אֲשֶׁר חֲחִסִּיא אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר מִמֶּנָּה וַיִּיחַר־אָף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל

10

11

12

13

14

15

16 *Capitulum XII*

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

8 פרה

9 זנים

10 יקח

11 ימין

12 סוף

13 ילך

14 יכה

15 ו

16 חזק

17 ילך

18 יכה

19 חנו

20

21 רה

22 ית

23 לבי

24 ית

25 אש

26 יתו

27 לא

28 ירו

סקריה 26 264 271

Caput III 1 אש

2 יון

3 יד

4 אל

10 ויתן הכהן לשרי המאוזת את החנית ואת השלפים אשר למלך דוד
 11 אשר בבית יהוה ונועמרו הרצים אישי וכליו בידו מכתף הבית הימנית
 12 עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב ויוצא
 את בן המלך ויתן עליו את הגזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחהו
 13 ויכו כף ויאמרו יחי המלך : ותשמע עתליה
 14 את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה : ותרא והנה המלך
 עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצרות ^{והשרים כמשפט} ואל המלך וכל עם
 הארץ שמחו ותקע בחצרות ותקרט עתליה את בנייה ותקרא קשר
 15 קשר : ויצו יהוידע הכהן את שרי המאוזת פקדי החיל ויאמר אליהם
 הוציאו אתה אל מבית לשדרת והכא אחריה המרת בחרב כי אמר
 16 הכהן אל תומת בית יהוה : וישמו לה ידים ותבואו דרך מבוא הסוסים
 17 בית המלך ותומת שם : ויכלת יהוידע את
 הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך
 18 ובין העם : ויבאו כל עם הארץ בית הפעל ויתצוהו ארת מזבחתו
 ואת צלמו שברו וישב ואת מתן כהן הפעל הרגו לפני המזבחות
 19 וישם הכהן פקדות על בית יהוה : ויקח את שרי המאוזת ואת הנרי
 ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירירו את המלך מבית יהוה ויבואו
 20 דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים : וישמח כל
 עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך :

Capitulum xii

בן שבע שנים והואש במלכו : בשנת
 שבע ליהוא מלך יהואש והרבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו
 2 צביה מבאר שבע : ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר
 3 הורהו יהוידע הכהן : רק הבמות לא סרו ועור העם מזבחים
 4 ומקטרים בבמות : ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים
 אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נמשות ערכו כל כסף אשר
 5 יעלה על לב איש להביא בית יהוה : יקחו להם הכהנים איש מאת
 ספרו ויהם יחזקו את ברוך הבית לכל אשר ימצא שם ברוך :
 6 והיו בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו
 7 הכהנים את ברוך הבית : ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן
 ולכהנים

ויתצו את בית הפער וישמיהו למחראות עזרהים : וישמר יהוא
 את הפער מישראל : רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את
 ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדרן :
 ויאמר יהוה אל יהוא יהוא יען אשר
 הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלכבי עשית לכות אחאב בני
 רבעים ישבו לך על פסא ישראל : ויהוא לא שמר ולכת בתורת
 יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר
 החטיא את ישראל : בימים ההם החל יהוה לקצוח בישראל ויכס
 חזאל בכל גבול ישראל : מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ
 הגלעד הגדלי והראובני והמנשי מערעל אשר על נחל ארנון והגלעד
 והבשן : ויתר דברי יהוא וכל גבורתו הולא הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישכב יהוא עם אבותיו
 ויקברו אתו בשמרון וימך יהואתן בנו תחתיו : ותימים אשר מלך
 יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון :

Caput XI
 יהוא בנת 22 שנה

ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל
 זרע הממלכה : ותקת יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את
 יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך הממורזים אתו ואת
 מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת :
 ויהי אתה בית יהוה מתקבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ :
 ובשנה השביעית שלח יהויורע ויקח את שרי
 המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרה להם ברית
 וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך : ויצום לאמר
 זה הדבר אשר תעשון השלשית מכס באי השבת ושמרי משמרת
 בית המלך : והשלשית בשער סוד והשלשית בשער אתר הרצים
 ושמרתם את משמרת הבית מסח : ושתי הידות בכס כל יצאי השבת
 ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך : והקפתם על המלך
 סביב איש וכליו בידו ותבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו
 ויבאו : ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהויורע רבקהו ויקחו
 איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהויורע חקתן :

קח

דב 11

כי

ול 12, 13

סא

אנ 14

וי

הא

15

וי

ול

הב 16

וי

פא

17

ה

18

זכ

זכ

20, 21

זכ

22

ל

23

ה

24

זכ

25 A3

זכ

ל

26, 27

זכ

Regium II

28 וא

29 ת

זו

30 יד

פני

31 ת

ער

32 ים

33 רז

ער

34 ים

35 גיו

36 לך

א

1 -L

2 ת

ד

3

4 יני

ח

5 לר

ח

6 ים

7 בת

8 לך

ותו

9 ותו

זו

Caput XI

מחזקת 224/11

מחזקת 224/5

יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשרת את אשר
11 דבר ביד עבדו אליהו ויך יהוא את כל הנשאים לבית אחאב
בין רעאל וכל גדליו ומידעיו וכתבניו עד בלתי השאיר לו שריד :

12 ויקם ויבא ויילך שמרון הוא בית עקר הרעים בדרך ויהוא
מצא את אתו אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחזיהו
14 אנחנו נגרר לשלום בני המלך ובני הגבירה ויאמר תפשו מים
ותפשו מים וישתטום אל בור בית עקר ארבעים ושנים איש ולא
השאיר איש מהם :

15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו
ויברכהו ויאמר אליו חיש ארץ לרבך ישר כנאשר לבני עמך לרכב
ויאמר יהונדב יש ויש תבנה את ירך ויתן ידו ויעלהו אליו אל-ה
16 המרכבה ויאמר לכה אתי וראת בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו
17 ויבא שמרון ויך ארץ כל הנשאים לאחאב בשמרון עד השמר
בדבר יהוה אשר דבר אל אליהו :

18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את
19 הבעל מעט יהוא ועבדנו הרבה ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו
וכל כתבניו קראו איי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר
20 יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביד את עבדי הבעל :

21 ויאמר יהוא קרשו עצרה לבעל ויקראו וישלת יהוא בכל ישראל
ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשא אר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל
22 וימלא בית הבעל פה לפה ויאמר לאשר על המלמחה הוצא

23 לבוש לכל עבדי הבעל ויצאלהם המלכות ויבא יהוא ויהונדב בן
רכב בירת הבעל ויאמר לעבדי הבעל תפשו וראו פן יש פה עמכם
24 מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לברם ויבאו לעשות זבתים ועלות
ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים

25 אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו ויהי ככלתי לעשות
העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלישים באו הכוס איש צל יצא ויבום
למי תרב וישלכו הרצים והשלישים וילכו עד עיר בית הבעל :

26 ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוהו ויתצו את מצבת הבעל

ויתצו

אתו עבדיו וירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבותיו בעיר דוד ו
 ובשנת אחת עשרה שנה ליוזם בן אחאב מלך אחזיה על
 יהודה ויבוא יהוא זרעאלה ואחבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב
 את ראשה ותשקף בעד החלון ויהוא בא בשער ותאמר השלום
 זמרי הרג אנני וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו
 אליו שנים שלשה סריסים ויאמר שמשותו וישמשותו וזו מרמה
 אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה ויבא ויאכל וישת ויאמר פקרו
 נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא וילכו לקברת
 ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הירם וישבו ויגורו
 לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבתי לאמר
 בחלק זרעאל יאכלו הכלבים את בשר אחבל והית נבלת אחבל
 בדמן על פני השדה בחלק זרעאל אשר לא יאמרו זאת אחבל

De regum II 29
 ante Bar. d. 29. m.
 a. Ph. p. 127

772
 33
 34
 35
 36

Caput x

1 ויאחאב שבעים בניו בשמרון ויכתב
 יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי זרעאל הזקנים ואל האמנים
 אחאב לאמר ועמה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם
 ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר ותנשק וראיתם הטוב והישל
 מבני אדניכם ושמעתם על כסא אביו ותרחמו על בית אדניכם וייראו
 מאד מאד ויאמרו הגה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד א
 אנחנו וישלח אשר על הבית ואשר על העיר ותזקנים והאמנים
 אל יהוא לאמר עבדך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא
 נמלך איש הטוב בעיניך עשה ויכתב אליהם ספרי שנית לאמר
 אם לי אתם ורקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם
 וזבאו אלי בערת מחר זרעאלה ובני המלך שבעים איש ארו גורלו
 העיר מגדלים אותם והיו כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך
 וישחטו שבעים איש וישמו את ראשיהם בדרים וישלחו אליו
 זרעאלה ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך
 ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער ער הבקר והיו בבקר
 ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנזה אני קשרתי על
 אדני ואהרגו ומי חפה את כל אלה דעו אפוא כי לא יפל מדבר

[Faint, mostly illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

12 שוחי

13 לאמו כח עמי

איש בנות ריקי

14 מלך יהוא

ויוקם

15

ארפי

16 לחנוי אלו

וירע

17 יורם

בבא

18 ויאם

השד

19 באז

וואם

20 אחר

21 יהוא

ויצא

22 לקר

אתו

23 וכשן

24 אחזי *et jehu impertur ma*

25 מלכו *nu equis uoc p. habuit*

שרה *impertur uoy x totum*

26 אביו *uulide Luc. 9. 13 uo*

דמינ *u. P. 220. 224. 225*

ועתו

וינס

28 המרן

De ... 29
ante ...
a. ...

- 29 על
- 30 יום
- 31 יום
- 32 קיפו
- 33 דמה
- 34 קרו
- 35 כרה
- 36 ירו
- אמר
- 37 יזבר

Caput x

- 1 כתב
- גנים
- 2 נים
- 3 ישר
- 4 רא
- א
- 5 גנים
- לא
- 6 אמר
- נים
- זלו
- 7 ירו
- אלו
- 8 ירו
- 9 יקר
- על
- 10 יבר

12 ויאמרו שקר חסר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי
 13 לאמר כזאת אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל וימחרו ויקחו
 איש בגדו וישימו תחמיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו
 14 מלך יהוא ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם
 ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל ספני חזאל מלך ארם
 15 וישב יורם המלך להתרפא בבירעאל מן המעים אשר יכוה
 ארמים בהחלמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם
 16 אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד בירעאל וירכב יהוא וילך
 וירעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות את
 17 יורם והצפה עמו על המגדל בירעאל וירא את שפעת יהוא
 בכאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יורם קח רכב ושליח לקראתם
 18 ויאמר השלום וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך
 השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר
 19 בא המלאך עדהם ולא שב וישלח רכב סוס שני ויבא אל יורם
 ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל
 20 אחרי ויגד הצפה לאמר בא עד אריותם ולא שב והמנהג כמנהג
 21 יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג ויאמר יורם אסר ויאסר רכבו
 ויצא יורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו
 22 לקראת יהוא וימצאוהו בחלקת נבות היזרעאלי ויהי כראות יורם
 את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני אתבל אמך
 23 וכשפיה הרבים ויהפך יורם ידיו ויגס ויאמר אל אחזיהו סרמת
 24 אחזיהו ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יורם בין זרעיו ויצא החצי
 25 מלבו ויכרע ברכבו ויאמר אל בדרך שלשה שא השלכו בחלקת
 שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אתאב
 26 אביו ויהיה נשא עליו את המשא הזה אם לא את דמי נבות ואת
 דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה
 27 ועתה שא השלכו בחלקה כדבר יהוה ואחזיהו מלך יהודה ראה
 ויגס הרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכרו אל
 28 המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם ויגס מגדו וימת שסו וירכבו

לחזיר

et sic insistant ma
 nu equorum et habent
 sine & manus habent
 insistant manu totidem
 insidit Luch. 12. 12. 12.
 a. P. 12. 12. 12. 12. 12.

22 חסביב אליו ואר שרי הרלב וינס העם לאהלו : ויפשע אדום
 23 מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא : ויתה
 דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
 24 למלכי יהודה : וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
 25 וימלך אחזיהו בנו מתתיו : בשנת שתים עשרה
 ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בדיהורם מלך יהודה :
 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם
 27 ושם אמו עתליותו בת עמרי מלך ישראל : וילך בדרך בית אחאב
 28 ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא : וילך
 את יורם בן אחאב למלחמה עם חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו
 29 ארמים את יורם : וישב יורם המלך להחרפא ביזרעאל מן הממכים
 אשר יכוו ארמים ברמה כהדלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן
 יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי הלח
 הוא : ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
 הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך וילך רמת
 גלעד : ובאת שמה וראת שם יורוא בן יהושפט בן נמשי ובארל
 2 ותקמתו מתוך ראתיו והביאת אתו חדר בתרר : ולקחת פך השמן
 ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתוך למלך על ישראל
 3 ופתחת הדלת ונסת וראת חתפת : וילך הנער הנער הנביא רמת
 גלעד : ויבא והנח שרי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר
 4 ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר : ויקם ויבא הפיתה
 ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלתי ישראל משחתוך
 5 למלך אל עם יהוה אל ישראל : והפיתה את בית אחאב ארניך
 6 ונקמתו דמי עברי הנביאים ודמי כל עברי יהוה מיד איזבל ואת
 7 כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתינ בקיר ועצור ועזוב בישראל :
 8 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה :
 9 ואת איזבל יאכלו הכלבים בתלך יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת
 10 וינס : ויהוא יצא אל עברי ארניו ויאמר לו השלום מדוע ב
 11 בא תמשע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת

6
 Polygl. 2245 54
 Caput 9

אֵינִי 5
 וְיָ 5
 הַחֵ 6
 אֲרֵ 6
 לֹאֵ 6
 אֲשׁוּ 6
 וַיִּבֵּ 7
 הָאֵ 7
 וְלֵךְ 7
 מִחֻ 9
 מִשְׁ 9
 אֲרֵ 10
 אֵלָי 10
 וַיֵּעַ 11, 12
 מִדֹּ 11
 מִבְּ 11
 וְהָ 13
 הַגֵּ 14
 מִצֹּ 14
 אֲמֹ 15
 עַל 16
 וְהָ 16
 בְּדֵ 17
 וַיִּלֵּ 18
 לֹאֵ 19
 יִהְיֶה 19
 בֵּינִי 20, 21
 יִרְבֶּה 21
 אֶמְשִׁרֶנּוּ 21

22 זם

23 תה

זים

24 זר

25 תה

26 זם

27 זב

28 זר

זבו

29 זם

זז

זח

1 ט

זח

2 זח

3 זח

זח

4 זח

5 זח

6 זח

זח

7 זח

8 זח

9 זח

10 זח

11 זח

זח

Handwritten note in cursive script

Caput 9

איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע
 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר
 החיה את בנה צעקה אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחול
 6 אלני המלך זאת האשה והבנה אשר החיה אלישע וישאל המלך
 לאשה ותספר לו ויהי לה המלך סלים אחד לאמר השיב את כל
 אשר לה ואת כל הבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה
 7 ויבא אלישע רמשק ובד הדרך מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש
 8 האלהים עד הנה ויאמר המלך אל חוואל קח בדרך מנחה
 ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה
 9 מחלי זה וילך חוואל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב רמשק
 משנה ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בד הדרך מלך
 10 ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה ויאמר אלני
 11 אלישע לך אמר לא חיה תחיה והראני יהוה כמות ימות ו
 12 ויעמד את פניו וישם ער בש ויבך איש האלהים ויאמר חוואל
 מרוע אלני בכך ויאמר כי ירעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה
 מבצוריהם תשלח באש ובחריהם כחרב תחרג ועל ייהם רתפוש
 13 ותרתיהם תבקע ויאמר חוואל כי מה עבדך הפלכ כי עשית הרבה
 14 הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם וילך
 מאת אלישע ויבא אל אלניו ויאמר לו מר אמר לך אלישע ויאמר
 15 אמר לי חיה תחיה ויהי ממחרת ויקח המכבד ויסבל במים ויפרש
 על פניו וימת וימלך חוואל תחתיו
 16 ובשנת חמש ליוזם בד אחאב מלך ישראל
 ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה
 17 בד שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנה מלך בירושלם
 18 וילך בדרך מלכו ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה
 19 לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה ולא אבה יהוה להשתות את
 יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו רחל לו גיר לבניו כל הימים
 20 כי מיו פשע אדם מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך ויעבד
 21 יורם צעירה וכל הרבב עמו ויהי הוא קם לילה ויפלה את אדם
 22 ויטו ויפלו

הסביב

22 ויטו ויפלו

אחר וישאו משם וילכו ויטמנו : ויאמרו איש אל רעהו לא כן
 אנחנו עשים היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו מתשים וחיכינו ע
 עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה ונעבדה בית המלך
 ונכאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל
 מחנה ארם והנה איך שם איש וקול ארם כי ארם הסוסים אסור
 והחמור אסור ואתלים כאשר תמה : ויקרא השערים ויגידו בית
 המלך פנימתו : ויקם המלך וילח ויאמר אל עבדיו אנעוה נא לכם
 את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה
 להחברה בשורה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשטו חיים ואל העיר
 נבאו : ויעז אחר מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים ח
 הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל החמון ישראל אשר נשארו
 בה הנם ככל חמון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראת : ויקחו שני
 רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו : וילכו
 אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר
 השליכו ארם בחמפום וישבו המלאכים ויגדו למלך : ויצא העם
 ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל
 בדבר יהוה : והמלך המקור את השליש אשר נשען על ידו על
 השער וירמסוהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר
 דבר ברדת המלך אליו : ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר
 סאתים שערים בשקל וסאת סלת בשקל יהיה כעת מתוך בשער ש
 שמרון : ויעז השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה
 ארבות בשמים ויהיה בדבר חזת ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא
 תאכל : ויתיר לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת :
 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה ח
 את בנה לאמר קומי ולכי אתי ובינוך וגורי כאשר תגורי כי קרא
 יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים : ותקם האשה ותעש
 כדבר איש האלהים ותלך היא וביתיה ותגר בארץ פלשתים שבע ש
 שנים : והיה מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא
 לצעק אל המלך אר ביתה ואל שרה : והמלך מדבר אל גחזי גער

מלאכים

Capit 8

מלאכים

Continuans.

חֲרִיף 26

צֶעַע 27

אֹטֶט 28

הֶאֱתֶה

מִתְחַוֶּה 29

בְּנֶכֶד 30

זִיקוֹ

בְּשֵׁן 31

אֶלֶי 32

אֶתוֹ

חֲזֹק

כִּפֵּא

אֶתוֹ 33

חֲרִיף

Caput 4

יְהוֹוֶה

בְּשֵׁן 2

אִישׁ

חֲזֹק

וְאֶרֶב 3

אֶבֶד 4

וּמַחַ

אִם 5

אֶרֶב 6

אֶת

אֶתוֹ

לְכוּ 7

וְאֶחָ 8 NB

חֲמֵן

וְשֵׁן

*2 E suppl. Reg. ut in
p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
u. 11. 12. 13. 14. 15.*

Regnum II

א

9 דבן

ע

M לך

10 ילד

זור

11 בית

12 יתם

ת

M3 ציר

15 ה

רד

14 שני

15 יכני

ר

M3 16 עם

קל

14 ילד

שן

18 מר

ש

19 שיה

לא

20

1 ה

י

2 עט

ש

3 יצא

4 עת

משה

Caput 8

genl. lemming

27 **חַרְיוֹנִים בַּחֲמִשָּׁה כֶּסֶף וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֶבֶר עַל הַחֲמָה וְאִשָּׁה**
צַעֲקָה אָלוּ לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֵל וַיִּשְׁעֶךָ יְהוָה מֵאֵין
 28 **אוֹ שִׁיעֶךָ חֶמֶן הַגֶּרֶן אוֹ מִן הַיָּקֵב וַיֹּאמֶר לֵה הַמֶּלֶךְ מִן דָּךְ וַתֹּאמֶר**
הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלַי תִּנֵּי אֶת בְּנֶךָ וְנֹאכְלֶנּוּ הַיּוֹם וְאֶת בְּנֵי נֹאכְל
 29 **מִתָּר וַנִּבְשֵׁל אֶת בְּנֵי וְנֹאכְלֵהוּ וְאָמַר אֵלֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא תִּנֵּי אֶת**
 30 **בְּנֶךָ וְנֹאכְלֶנּוּ וַתַּחֲבֹא אֶת בְּנֵיהָ וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הָאִשָּׁה**
וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וְהוּא עֶבֶר עַל הַחֲמָה וַיֵּרָא הָעַם וְהִנֵּה הַשֶּׁקֶל עַל
 31 **בְּשָׂרוֹ מִכִּית וַיֹּאמֶר כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם יַעֲמֵד רֹאשׁ**
 32 **אֱלֹשֶׁע בְּדַ שְׁפָט עָלָיו הַיּוֹם וַאֲרִישֶׁע יֵשֵׁב בְּבֵיתוֹ וְהַזְקֵנִים יֵשְׁבִים**
אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו בְּטָרִם יִבֵּא הַמֶּלֶךְ אֶלְיוֹ וְהוּא אָמַר אֶל
הַזְקֵנִים הֲרֵאיתֶם כִּי שָׁלַח בְּן הַמְּרִצָּה הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת רֹאשֵׁי רֵגְלֵי
כִּבְא הַמֶּלֶךְ אֶת סִגְרוֹ הַדֹּלֶת וְלַחֲצֹתֶם אִתּוֹ בִּדְלֵת הַלּוֹא קוֹל רִגְלֵי אֱלֹהֵי
 33 **אֲחֵרָיו עוֹדֵנּוּ מִדְּבַר עַמָּם וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יָרַד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֹאת**
הַרְעָה מֵאֵת יְהוָה מַה אוֹחִיל לִיחֹה עוֹד וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע שְׁמַעוּ דְבַר
יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה כְּעָרְוִי מִדָּר סֵאֵה סֵלֶת בְּשִׁקְלוֹ וְסֵאֵתִים שְׁעָרִים
בְּשִׁקְלֵ בְשַׁעַר שְׁמֵרוֹן וַיַּעַז הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ נִשְׁעַן עַל יָדוֹ אֶת
אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עֲשֶׂה אֲרָבוֹת בְּשָׁמַיִם הִירֵדֵיהֶם הַדְּבַר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּכָה רֵאָה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל

Caput 7

2 Exempl. Reg. uti in
P.C. 2. Abbat. 21. 17. 9. 60
u. plul. p. 397

3 **וְאַרְבַּעָה אַנְשִׁים הָיוּ מִצָּרְעִים פָּתַח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מַת**
 4 **אֲנַחְנוּ יֵשְׁבִים פֹּה עַד מָתָנוּ וְאִם אָמְרֵנוּ נִבְּוֵא הַעִיר וְהָרַעַב בְּעִיר**
וּמָתָנוּ שָׁם וְאִם יֵשְׁבֵנוּ פֹה וּמָתָנוּ וְעָתָה לָכוּ וּנְפַלֵּה אֶל מַחְנֵה אֲרָם
 5 **אִם יִחַיֵּנוּ נַחִיה וְאִם יָמִיתֵנוּ וּמָתָנוּ וַיִּקְמוּ בְּנִשְׁף לָבוֹא אֶל מַחְנֵה**
 6 **אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד קִצֵּה מַחְנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִישׁ אִישׁ שָׁם אִישׁ וְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם**
אֶת מַחְנֵה אֲרָם קוֹל רִכְבִּי קוֹל סוּס קוֹל תֵּיל גְּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל
אֲחָיו הִנֵּה שָׁכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת סִלְכֵי הַחֲתָיִם וְאֵת מַלְכֵי מִצְרַיִם
 7 **לָבוֹא עָלֵינוּ וַיִּקְוֵמוּ וַיִּנּוֹסוּ בְּנִשְׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת אֱהֲלֵיהֶם וְאֵת סוּסֵיהֶם**
וְאֵת חֲמֵרֵיהֶם הַמַּחְנֵה כַּאֲשֶׁר הוּא וַיִּנּוֹסוּ אֶל נַפְשָׁם וַיָּבֹאוּ
הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה עַד קִצֵּה הַמַּחְנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל אֲהֵל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְחֶבֶב וּבָגָדִים וַיִּלְכוּ וַיִּשְׁמְנוּ וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל אֲהֵל

אחד

אָבֹת נִפְל וַיִּרְאוּ אֶת הַמָּקוֹם וַיִּקְצֹב עַץ וַיִּשְׁלַךְ שָׁמָּה וַיִּצַף הַבְּרָזָל
 וַיֹּאמֶר הָרִם לְךָ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחֵהוּ :
 וּמֶלֶךְ אֲרָם רִוְדָה נָלַחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל עַבְדָּיו לֵאמֹר אֶל מָקוֹם
 פָּרְגוֹ אֶלְמָנִי מִחַנְתִּי : וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 חֲשׂוֹר מַעֲבֵר הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁם אֲרָם נַחֲמִים : וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהַזְהִירָה וּנְשַׁמֵּר שָׁם לֹא א
 אַחַת וְלֹא שְׂתִים : וַיִּסְעַר לִב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל
 עַבְדָּיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא תִגְדּוּ לִי מִי מִשְׁלָנִי אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל :
 וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵעַבְדָּיו לֹא אֶלְנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אֲלִישֶׁע הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל
 יִגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר בַּחֲדָר מִשְׁכַּבְךָ : וַיֹּאמֶר
 לָכוּ וּרְאוּ אֵיכָה הוּא וְאֲשַׁלַּח וְאִקְחֵהוּ וַיַּגִּד לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בִלְתָן :
 וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה סוּסִים וּרְכָב וַחֵיל כְּבֹד וַיִּבְאוּ לַיְלָה וַיִּקְפוּ עַל הָעִיר :
 וַיִּשְׁכַּם מִשְׁרַת אִישׁ רֵהָאֱלֹהִים לְקוֹם וַיֵּצֵא וְהִנֵּה חֵיל סָבֵב אֶת הָעִיר
 וְסוּס וּרְכָב וַיֹּאמֶר נַעֲרוּ אֲלֵיו אַתָּה אֶלְנִי אֵיכָתְנַעֲשֶׂה : וַיֹּאמֶר אֶל
 תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר אַתֶּם : וַיִּתְפַּלֵּל אֲלִישֶׁע וַיֹּאמֶר
 יְהוָה פָּקַח נָא אֶת עֵינָיו וַיִּרְאֵה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי הַנַּעַר וַיִּרְא וְהִנֵּה
 חֵיל מְלֵא סוּסִים וּרְכָב אֲשֶׁר סָבִיב אֲלִישֶׁע : וַיִּרְדּוּ אֲלָיו וַיִּתְפַּלֵּל
 אֲלִישֶׁע אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲדָ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסַנּוּרִים וַיִּפֵּם בְּסַנּוּרִים
 כַּדָּבָר אֲלִישֶׁע : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲלִישֶׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֶה הָעֵיר לָכוּ
 אַחֲרַי וְאוֹרִיכָה אַחֲכֶם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקְשׁוּן וַיֵּלֶךְ אֹרְחָם שָׁמְרוּנָה
 : וַיְהִי כִבְאֵם שָׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר אֲלִישֶׁע יְהוָה פָּקַח אֶת עֵינֵי אֵלֶּה וַיִּרְאוּ
 וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שָׁמְרוֹן : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל אֶל אֲלִישֶׁע כִּי אַתָּה וְאַתֶּם הָאֵכָה אֵכָה אֲכִי : וַיֹּאמֶר לֹא תִכַּח
 הָאִשֶׁר שְׂבִית בְּתַרְבֵּךְ וּבִקְשָׁתְךָ אַתָּה מִכָּה שִׁים לָחֶם וּמַיִם לַפְּנִיּוֹתִים
 וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם : וַיִּכְרְה לָחֶם בְּרֵה גְדוֹלָה וַיֵּאכְלוּ
 וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁלַחֵם וַיִּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא יִסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא ב
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיִּקְבֹּץ בֶּן הַדָּד מֶלֶךְ
 אֲרָם אֶת כָּל מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיַּעַר עַל שָׁמְרוֹן : וַיְהִי רַעֲב גְדוֹל בְּשָׁמְרוֹן
 וְהִנֵּה צָרִים עָלֵיהֶם עַד הַיּוֹת רֵאשִׁי חֲמוֹר בְּשָׁמַיִם כֶּסֶף וְרַבֵּעַ תִּקַּב

אלישע הנביא

מִתְּחִלָּה
הָאָרֶץ 16
וְהַיָּם 17
נֶעֱמָ 18
עֲבַד 18
וְהַיָּם 19
עַל־ 19
לְעַבְד 19

20
הַיָּם
הַיָּם 21
אֶתְּ 22
וַיֵּא 22
בְּאֵן 23
בְּסֶן 23
בְּו 23

נֶעֱמָ 24
וַיֵּשֶׁן 25

מֵאֵין 26
אֶתְּ
אֶתְּ

27

בְּשֶׁן *Caput 6*

הַיָּם
צָר 2
לְבוֹן 3
אֶתְּ 4
הַעֲצָ 5
תְּמִינָ 6

*non met a Caput
etiam de Caput
a p. 4.*

רם

חלבה

פרקל

7

קום

8

אמר

9

אל

10

א

11

אל

12

מר

13

ו

14

נר

15

אל

16

מר

17

נה

18

אל

19

רם

20

נר

21

אל

22

ב

23

ר

24

ז

25

קב

אלה שבתות

מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ירעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך ויאמר מיה יהיה אשר עמדת לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמר פדרים ארמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבא אדני בית רמון להשתחוה שמה והוא ישעז על ידי השתחוית בית רמון בהשתחוית בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה ויאמר לו כך לשלום וילך מאתו כברת ארץ ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים

הנה ישך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רציתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה וירדף גיחזי אחר נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום ויאמר שלום אדני שליחי לאמר הנה עמתי באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה נא להם כפר כסף ושתי חלפות בגדים ויאמר נעמן הוא קח כפרים ויפריד בו ויצר כפרים בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו ויבא אל העפל וקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו מאין אלישע מאן גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך הער לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות וצרעת נעמן הרבך כך ובורעך לעולם ויצא מלפניו מצרע בשלג

הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו נלכה נא ער הירדן ונקחת משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לנו ויאמר האחר הואל נא ונלך את עבדך ויאמר אני ארך ויהי האחר מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל העצים והים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול ויאמר איש האלהים

אנה

20. 16

24. *inter mult a Capitulo 20. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

Capit 6

צקלעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר :
 42 בא מבבל שלשה ויבא לאיש האלהים וחס בכורים עשרים לחם ש
 43 טערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו : ויאמר משרתו מה
 אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול
 44 והותר : ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו בדבר יהוה :

Caput 5

45 ונעמז שר צבא מלך ארם ח
 היה איש גדול לפני אולנו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם
 2 והאיש היה גבור חיל מצרע : וארם יצאו גדודים וישבו מארץ
 3 ישראל גערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן : ותאמר אל גברתה
 אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו :
 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר בואה וכזאת דברה הנערה אשר מארץ
 5 ישראל : ויאמר מלך ארם לך בא ואשליחה ספר אל מלך ישראל
 6 וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חלפות
 7 בגדים : ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבא הספר הזה
 8 אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו : והי
 9 בקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני
 10 לחמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כיאך דעו נא
 11 וראו כי מתאנה הוא לי : והי כשמעי אוישע איש האלהים כיו
 12 קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר לפה קרעת
 13 בגדיך יבא נא אלי וידע כיוש נביא בישראל : ויבא נעמן
 14 בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאישע : וישלח אליו אוישע
 15 מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר
 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אסרתי אלי יצא יצא ועמד
 וקרא בשם יהוה אלהיו ותניף ידו אל המקום ואסף המצורע :
 16 הלא טוב אבנת ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ
 17 בהם וטהרתו ויפניו וילך בחמה : ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו
 18 אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ
 19 וטהר : וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב
 20 בשרו כבשר גער קטן וטהר : וישב אל איש האלהים תוא וכל

אמנת
Capit. A. D.

אל

וא 25

הי 24

אז 25

ומ

אז 26

ה

לי 27

ם

ם 28

29 ne me lartegne

demileens ne me

seuro le aydo nio

30 ce pubans.

ה 31

ע

הי 32

הי 33

הי 34

ע 35

ב

פ 36

ד 37

ע

הי 38

הי 39

ע

הי 40

הי 41

42 ים

41 ש

43 גח

ול

44

Caput 5

1 ים ח

ים

2 רז

3 תה

4 רז

5 אל

רת

6 זיה

7 יחי

הני

נז

8 זכר

צה

9 עמן

10 ישע

שחר

11 עמו

12 רחצ אמנה

13 מרו

רחצ

14 ושב

15 וכל

ad. Cantio: cap. 1. 0.

2 מלכים

אל אישה ותאמר שלחה נא לי אתר מן הנערים ואתר האתונות
 25 וארצה עד איש האלהים ואשובה: ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו
 26 היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותחבש האתון ותאמר
 27 אל נערה נתנו ולך אל תעצר לי לרכב כן אם אמרת לך: ותלך
 ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים
 אותה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית הלז: עתה
 רוצ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום
 28 לילך ותאמר שלום: ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ותחוק
 ברגליו ויגש גיחזי להרפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשתי
 29 מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: ותאמר השאלתי
 בן מאת אלני הלא אמרת לי לא תשלה אתי: ויאמר לגיחזי
 חזר מתניך וקח משענתי בידך וידך כי תמצא איש לא תברכנו וכי
 30 יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער: ותאמר אם
 31 הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה: וגיחזי
 עבר לפניו וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב
 32 וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ הנער: ויבא אישע הביתח
 33 והנה הנער מת משכב על מפתו: ויבא ויסגר הדלת בער שניהם
 34 ויחפרו אל יהוה: ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו
 35 על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: וישב וילך
 בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזרר הנער עד שבע
 36 פעמים ויפקח הנער את עיניו: ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל
 37 השונמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנגד: ותבא ותפל
 על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא:
 38 ואישע שב הגדולה והרעב בארץ ובני הנביאים יושבים לפניו ויאמר
 39 לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: ויצא אחד
 אל השירה לרקט ארת וימצא גפן שירה וילקט כמנו פקעת שירה
 40 מלא כגזו ויבא ויפיל אל סיר הנזיד כדלא ידעו: ויצקו לאנשים
 לאכול ויהי כאלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מיה בסיר איש
 41 האלהים ולא יכלו לאכלו: ויאמר וקחו קמח וישוך אל הסיר ויאמר

attento

29 ne me lartes me
 demulcens me me
 securo & ligido me
 30 ce pibans.

figura 10

Cyprius 4

ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ :

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך איש
 2 מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירוה והנשתי בא לקחת את
 3 שני ילדי לו לעבדים : ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידו לי
 4 מה יש לךי בבית ותאמר איז לשפחהך כל בנותי כי אם אסוך שמן :
 5 ויאמר לךי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניו כלים רקים אל
 6 תמעטיו : ובאת וסגרת הדלת בערך ובעד בכוד ויצקת על כל
 7 הכלים האדה והמלא תסיעו : ותלך מאתו ותסגר הדלת בעודה
 8 ובעד בניה הם מגישים אליה והיא מיצקת : ויהי כמלאת הכלים
 9 ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד
 10 השמן : ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לךי מכרי את השמן
 11 ושלמי את נשיכי ואם בכיכי תחיי בנותי :

12 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשת
 13 גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מלי עברו יסר שמה לאכל לחם :
 14 ותאמר אל אישה הגדולה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבד
 15 עלינו תמיד : נעשה נא עליית קיר קטנה ונשים לו שם מטה
 16 ושלחנו וכסא ומנרה ויהי בבאו אלינו יסור שמה : ויהי היום
 17 ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה : ויאמר אל גיחזי נערך
 18 קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו : ויאמר לו אמר נא
 19 אליה הנתי חרותי אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש
 20 לדבר לך אל המלך או אל שר העבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת :
 21 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אכל בן איז לה ואישה זקן :
 22 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח : ויאמר למוער הזה
 23 כעת תיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תחזב
 24 בשפתך : ותהר האשה ותלך בן למוער הזה כעת תיה אשר דבר
 25 אליה אלישע : ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים
 26 : ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו :
 27 וישאחו ויבאהו אל אמו וישב על ברכיה ער הצהרים ויכתו : ומעל
 28 ותשכיבוהו על מטת איש האלהים ותסגר בערו ותצא : ותקרא

Cognat 1

1 ישי
 2 יל
 3 יו
 4 יל
 5 יל
 6 יל
 7 יל
 8 יל
 9 יל
 10 יל
 11 יל
 12 יל
 13 יל
 14 יל
 15, 16 יל
 17 יל
 18 יל
 19 יל
 20 יל
 21 יל
 22 יל

Faint handwritten notes in a cursive script, possibly Latin or a related language, located on the left side of the page.

10/18
 וְיִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֲדוּם וַיִּסְבּוּ דָרָךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא הָיְתָה מִיָּם
 לְפָחַתָּה וּלְבִהַמָּה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵתְּהִי כִּי קָרָא
 11 יְהוָה לְשֵׁלֶשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם בְּיַד מוֹאָב : וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 הֲאִינִי פֹה נִבְיֵא לַיהוָה וְנִדְרָשָׁה אֵת יְהוָה מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן אַחֵר מֵעֲבָדֵי מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֵלִישַׁע בֶּן שַׁפְטָאֲשֶׁר יֵצֵק מִים עַל יְדֵי אֱלֹהָיו :
 12 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט וְשִׁבְעַת יְהוָה וַיִּדְרֹו אֱלֹהֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
 13 וּמֶלֶךְ אֲדוּם : וַיֹּאמֶר אֵלִישַׁע אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה לִּי וְלָךְ לָךְ אֵל נְבִיאֵי
 אֲבוֹי וְאֵל נְבִיאֵי אִמִּי וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל כִּי קָרָא יְהוָה לְשֵׁלֶשֶׁת
 14 הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם בְּיַד מוֹאָב : וַיֹּאמֶר אֵלִישַׁע חַי יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר עִמָּדָתִי לִפְנֵי כִי לֹלֵי פְנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲנִי נִשְׂאֵא אִם
 15 אֲבִישׁ אֶלְיָךְ וְאִם אֶרְאֶךָ : וְעַתָּה קַח לִי מִנְגֹן וְהָיָה כִּנְגֹן הַמִּנְגֵן וְתָתִי
 16 עַל יוֹד יְהוָה : וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה תִנְחַל הַזֶּה גְּבִים גְּבִים :
 17 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לֹא תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא תִרְאוּ גֶשֶׁם וְהִנְחַל הַהוּא יִמְלֵא
 18 מִיָּם וּשְׂתִיתֶם אֹתָם וּמִקְנֵיכֶם וּבַחֲמַתְכֶם : וְנִקַּל זֹאת בְּעֵינֵי
 19 יְהוָה וְנִתַן אֶת מוֹאָב בְּיַדְכֶם : וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מְבַצֵּר וְכָל עִיר מְבֹחֹר
 וְכָל עֵץ טוֹב תְּפִילֹד וְכָל מַעֲיָנֵי מִים תִּסְתְּמוּ וְכָל הַחֲלָקָה הַשּׁוֹבֵרָה ת
 20 תִּכְאֹבוּ בְּאֲבָנִים : וַיְהִי בְּבֹקֶר כְּעֹלוֹת הַמִּנְחָה וְהִגִּיד מִים בְּאִים מִדָּרָךְ
 21 אֲדוּם וְתִמְלֵא הָאֶרֶץ אֶת הַמַּיִם : וְכָל מוֹאָב שָׁמְעוּ כִּי עָלוּ הַמְּלָכִים
 22 לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּצְעֲקוּ מִכָּל חֵגֶר חֲגֵרָה וּמַעֲלָה וַיַּעֲמֵדוּ עַל הַגְּבוּל :
 23 וַיִּשְׁכְּמוּ בְּבֹקֶר וְהִשְׁמַשׁ זָרְחָה עַל הַמַּיִם וַיִּרְאוּ מוֹאָב
 24 מִנְּגַד אֶת הַמַּיִם אֲדָמִים כְּדָם : וַיֹּאמְרוּ דָם זֶה הַחֲרָב
 25 וַיִּכְּרוּ הַמְּלָכִים וַיָּכּוּ אִישׁ אֶת רַעְיוֹ וְעַתָּה לְשַׁלֵּל מוֹאָב :
 26 וַיִּכְּאוּ אֶל מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּקְמוּ יִשְׂרָאֵל וַיָּכּוּ אֶת מוֹאָב וַיִּגְסּוּ מִפְּנֵיהֶם
 27 וַיָּכּוּ בָּהּ וְהִכּוֹת אֶת מוֹאָב : וְהַעֲרִים יִהְרָסוּ וְכָל חֲלָקָה טוֹבַח יִשְׁלִיכוּ
 28 אִישׁ אֲבָנָו וּמִלְאוּהָ וְכָל מַעֲיָנֵי מִים יִסְתְּמוּ וְכָל עֵץ טוֹב יִפְּלוּ עַד-הָ
 29 הַשְּׂאִיר אֲבִנָיָה בְּקִיר חֲרָשָׁה וַיִּסְבּוּ הַקְּלָעִים וַיִּכּוּתָהּ :
 30 וַיִּרְא מֶלֶךְ מוֹאָב כִּי חֹזֵק מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה וַיִּקַּח אוֹתוֹ שִׁבְעַ מֵאוֹת אִישׁ
 31 שָׂרָף חֶרֶב לְהִבְקַע אֶל מֶלֶךְ אֲדוּם וְלֹא יָכֹלוּ : וַיִּקַּח אֶת בְּנֵו הַבְּכוֹר
 32 אֲשֶׁר יָמַלְךְ תַּחְתּוֹ וַיַּעֲלֵהוּ עֲלֶיהָ עַל הַחֲמָה וַיְהִי קֶצֶף נָדוּל עַל-
 יִשְׂרָאֵל

a. ויכרו
 27. Et uocantur
 28. Et uocantur
 29. Et uocantur
 30. Et uocantur
 31. Et uocantur
 32. Et uocantur

אליהו אשר נפלה מעליו ויבכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי א
אליהו אף הוא ויבכה את המים ויחצו חנה ויהנה ויעבר אלישע
ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על
אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה ויאמרו אליו הנה נא
ישאת עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו ארת ארבע
פז נשאו רוח יהוה וישלכוו באתר ההרים או באחת הגאות ויאמר
לא תשלחו ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים
איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאו וישבו אליו והוא ישב
ביריחו ויאמר אלהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו ויאמרו אנשי
העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אנני ראה והמים
רעים והארץ משפלת ויאמר קחו לי צרותי חדשה ושימו שם
מלח ויקחו אליו ויצא אל סוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשפלת
וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר
ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקלו בו ויאמרו לו עלה קרת עלה קרת ויפז אחריו ויראם
ויקלדם בשם יהוה ותצאנה שתיים רבים מן העיר והבקענה מרים
ארבעים ושני ילדים וילך משם אל הר הפרמל ומשם שב
שמרון ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון
בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שהים עשרה
שנה ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת
הבעל אשר עשה אביו רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל דבק לאסר ממנה וימישע מלך מואב הית
נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף פרים ומאה אלף אילים צמר
ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל ויצא המלך
יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל וילך וישלח
אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אחי אל
מואב למלחמה ויאמר אעלה כמני כמוך פעמי כעמך כסוכי כסוסך
ויאמר איהו הדרך נשלח ויאמר הדרך מרבר אדום וילך כלך

Caput 3

א 15

ב 16

ג 17

ד 18, 45

ה 17

ו 18

ז 18

ח 18

ט *input 2*

י 2

יא 3

יב NB

יג 4

יד 5

טו 6

טז 7

יז 7

יח 9

יט 10

כ 11

כא 12

כב 13

כג 14

כד 14

כה 14

כו 14

כז 13

כח 14

כט 14

א

15 בל

16 בא

בב

בב

17 בום

18 בב

19 בטי

בום

18 20 בום

21 ברי

ה

22

23 ברי

24 אם

ום

25 בב

Caput 3

13 בון

ה

2

3

4

5

6

7

ל

ק

9

5 ועמה תיקר נפשי בעיניך וידבר מלאך יהוה אל אליהו בר אותו
 6 אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך וידבר אליו כה אבר
 יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אותו עקרוז המפלי
 7 אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן חמסה אשר עליה שם לא
 8 תרו ממנה כמות תמות וימת בדבר יהוה אשר דבר אליהו
 9 וימלך יהורם חתמיו בשנת שמים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה
 10 כי לא היה לו בן ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלא תמה
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל
 11 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וירד
 2 אליהו ואלישע מד הגלגל ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה
 כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חיהוזה וחי נפשך אם
 3 אעזבך וירדו בית אל ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע
 4 ויאמרו אליו הודעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר
 5 גם אני ידעתי החשו ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה פי יהוה
 שלחני יריחו ויאמר חיהוזה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו
 6 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הודעת כי
 היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו
 7 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירחנה ויאמר חיהוזה
 8 וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם וחמשים איש מבני הנביאים
 9 הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן ויקח אליהו
 את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם
 10 בחרבה ויהי בעברם ואליהו אמר אל אלישע שאר מה אעשה
 11 לך במים ארקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פני שנים ברותך אלי
 12 ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך בן ואם אין
 לא יהיה ויהי המה הלכים הלך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש
 13 ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים ואלישע ראת ותוא
 מצעק אביאבי רכב ישראל ופרשו ולא ראו עוז ויחזק בכניו
 14 ויקרעם לשנים קרעים ויהוה חצץ שמים וירם את אדרת אליהו
 אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן ויקח את אדרת
 אליהו

6545

Caput 2

AB

Caput I

ספר ד'

52 וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדַרְךְ אָבִיו וּבִרְרָה אָמוֹ וּבְרָרְךָ וַיִּכְעַס בְּךָ נֹכַח אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹד אֶת הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּכְעַס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו וַיִּפְשַׁע מִזֶּבֶד בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אָזָב וַיִּפֹּל אִתּוֹ וּבַעַל הַשִּׁבְכָה בַּעֲלִיתוֹ אֲשֶׁר בְּשֶׁמְרוֹן וַיַּחַל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ וְרַשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן אִם אֵתִיתִּי מִחֲלֵזֶת וּמִרְאֵךְ יְהוָה וְדַבֵּר אֶל אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי קוּם עֲלֶה לְקִרְאת מְלָאכֵי מֶלֶךְ שֶׁמְרוֹן וְדַבֵּר אֲלֵהֶם הַמְּבַלְאִין אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הַלֹּכִים לְרַשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן וְלָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הַמַּטָּה אֲשֶׁר עָלִית שָׁם לֹא תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיִּלְךְ אֱלֹהִים וַיִּשְׁוּבוּ הַמְּבַלְאִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה זֶה שָׁבַתְכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלֶיךָ לְקִרְאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שָׁלַח אֲתֶכֶם וְדַבַּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַמְּבַלְאִין אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם שָׁלַח לְרַשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן לָכֵן הַמַּטָּה אֲשֶׁר עָלִית שָׁם לֹא תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיִּדְבֹר אֲלֵיהֶם מִה מִשְׁפַּט הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלֶה לְקִרְאתְכֶם וַיִּדְבֹר אֵלֵיכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בַּעַל שַׁעַר וְאָזָר עֹזֵר וְאָזָר בְּמַתְנֵי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַתְּשֻׁבִי הוֹאֵו וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שֵׁר הַמְּשִׁיִּים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל אֵלָיו וַהֲנִיחַ יָשָׁב עַל רֹאשׁ הַחֵר וַדַּבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דַּבַּר רַדָּה וַיַּעֲנֶה אֵלָיו וַדַּבֵּר אֶל שֵׁר הַחְּמִשִּׁים וְאִם אִישׁ אֱלֹהִים אֲנִי תֵרַד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת חְמִשֶׁיךָ וְתֵרַד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת חְמִשָּׁיו וַיִּשָׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שֵׁר חְמִשִּׁים אַחֵר וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל וַדַּבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ מִדְּרָה רַדָּה וַיַּעַן אֲלֵיהֶם וַדַּבֵּר אֲלֵיהֶם אִם אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲנִי תֵרַד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת חְמִשֶׁיךָ וְתֵרַד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת חְמִשָּׁיו וַיִּשָׁב וַיִּשְׁלַח שֵׁר חְמִשִּׁים שְׁלִישִׁים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל וַיִּכָּא שֵׁר הַחְּמִשִּׁים הַשְּׁלִישִׁים וַיִּכְרַע עַל בְּרַפְיוֹ לִבְנוֹד אֲלֵיהֶם וַיִּתְחַנַּן אֵלָיו וַדַּבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר נַא בְּמִשְׁיוֹ נַפְשׁ עֲבָדְךָ אֱלֹהֵי חְמִשִּׁים בְּעֵינֶיךָ וְהִנֵּה יֵרַדָּה אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶת שְׁנֵי שְׁרֵי הַחְּמִשִּׁים הָרִאשִׁיִּים וְאֶת חְמִשֵּׁיהֶם

111111

מִסְ 30

לֹא

וַיִּבֶן 31

הַיְיָ 326/82/184/31.202

כִּי 33

וַיִּבֶן

יְהוָה 34

וַיִּבֶן 35

אֶת 36

עַי 37

כִּי 38

וַיִּבֶן 39

אֶת 40

כִּי 41

וַיִּבֶן 42

אֶת 43

מִסְ 44

וַיִּבֶן 45

וַיִּבֶן 46

וַיִּבֶן 47

וַיִּבֶן 48

וַיִּבֶן 49

וַיִּבֶן 50

וַיִּבֶן 51

וַיִּבֶן 52

וַיִּבֶן 53

וַיִּבֶן 54

וַיִּבֶן 55

וַיִּבֶן 56

וַיִּבֶן 57

וַיִּבֶן 58

Caput I

52 יו
 53 ל
 ספר ל
 ס
 ה
 3 פ
 ס
 ה
 4 ל
 5 ס
 6 ל
 7 ס
 8 ל
 9 ט
 10 ס
 11 ד
 12 ל
 13 ס
 14 ש
 15 ה
 16 ס

מלכים

30 במלחמה : ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים
 לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו :
 31 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והפדה אפרו אך מלך ישראל
 הוא ויסרו עליו להלחם ויועק יהושפט : ויהי כראות שרי הרכב
 32 כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאחוריו : ואיש משך בקשת לתמו
 ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השריון ויאמר לרכבו הפך
 34 וירך והוציאני מן המחנה כי החלייתי : ותעלה המלחמה ביום ההוא
 35 והמלך היה מעמר במרפבה נכה ארם וימת בערב ויועק דם המכה
 אל היק הרכב : ויעבר הרנה במחנה כבא השמש דאמר איש אל
 36 עירו ואיש אל ארצו : וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך
 37 בשמרון : וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הפלבים את
 38 דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר ויתר דבר אחאב וכל
 אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם
 39 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישכב אחאב עם
 40 אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו : ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב
 41 מלך ישראל : יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים
 42 וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחיה : וילך בכל
 43 דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה : אך הבמות
 44 לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות : וישלם יהושפט עם
 45 מלך ישראל : ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם
 46 הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה : ויתר
 47 הקדש אשר נטאר בימי אסא אביו בער מן הארץ : ומלך אין בארם
 48 כצב מלך : ויהושפט עשר אניות תרשיש לרכת אופירה לזהב ולא
 49 תרך כי נשברה אניות בעציון גבר : אז אמר אחזיהו בן אחאב אל
 50 יהושפט ילכו עכרי עם עכריך באניות ולא אכה יהושפט : וישכב
 51 יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם
 52 בנו תחתיו : ויהושפט בן שלשים ושש שנה בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה
 ומלך

2282/1043

כסאו מלכשים בגדים כגון פתח שער שמרון וכל הנביאים מ
 מתנבאים לפניהם ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר
 כה אמר יהוה באלה פננח את ארם עד בלתם וכל הנבאים נבאים
 בן ואמר עלה רמת גלעד והצלה ונתן יהוה ביד המלך והמלך
 אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו ואמר הנה נא דברי הנביאים
 פה אחד טוב אל המלך יהי נא דברך כדבר אתר מהם ודברת טוב
 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר
 ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד
 למלחמה אם נחלה ויאמר אליו עלה והצלה ונתן יהוה ביד המלך
 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי
 רק אמת בשם יהוה ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל
 ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא ארנים לאלה ישוכו
 איש לביתו בשלום ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי
 אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אסרע ויאמר לכן שמע דבר יהוה
 ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימיו
 ומשמאלו ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד
 ויאמר זה בכה וזה אמר בכה ויצא חרות ויעמד לפני יהוה ויאמר
 אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה ויאמר אצא והייתי רוח שקר
 בפי כל נביאיו ויאמר תפתח וגם תוכל צא ועשה כן ועמה הנה
 נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיו אלה ויהוה דבר עליך רעה
 ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר
 רוח יהוה מאתו לדבר אותך ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא
 אשר תבא חדר בחרר לחתכה ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו
 והשיבוהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך ואמרת כה אמר
 המלך שימו את זה בית הכלא והאכלוהו לחם לחץ ומים לחץ עד בא
 בשלום ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי
 ויאמר שמעו עמים כלם ויעל מלך ישראל
 ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
 התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא

om. H. l. b. p. 184 B

2. H. l. b. p. 184 B
378

64 ימיהו דוד

2. H. l. b. p. 184 B
377

2. H. l. b. p. 184 B

a. d. n. e. p. a. n. g. u. s. t. i. n. u. s.
 aqua impetria p. a. n. g. u. s. t. i. n. u. s.
 in hac formula p. a. n. g. u. s. t. i. n. u. s.
 ten. 47. H. l. b. p. 184 B
 impetria p. a. n. g. u. s. t. i. n. u. s.
 C. 2. 2. 2. H. l. b. p. 184 B

דן 20

דן 21

דן

22

א 23

א 24 imperialis servatis

א 25 *imperiali servatis*

ט

א 26

ה

דן 27

ב

דן 28, 29

ס

ע 30

Caput 22

ב ב

דן 2

א

ס 3

דן

פ 4

א 5

מ

א 6

ט 7

ה

דן

דן

ט 8

דן 9

מלכים מלכות ישראל מלכות יהודה מלכות אשור מלכות בבל מלכות מצרים מלכות יוון מלכות רומא

- ט
- י
- יא
- יב
- יג
- יד
- טו
- טז
- יז
- יח
- יט
- כ
- כא
- כב
- כג
- כד
- כה
- כו
- כז
- כח
- כט
- ל

מלכות ישראל מלכות יהודה מלכות אשור מלכות בבל מלכות מצרים מלכות יוון מלכות רומא

מלכות ישראל מלכות יהודה מלכות אשור מלכות בבל מלכות מצרים מלכות יוון מלכות רומא

מלכות ישראל מלכות יהודה מלכות אשור מלכות בבל מלכות מצרים מלכות יוון מלכות רומא

מלכות ישראל מלכות יהודה מלכות אשור מלכות בבל מלכות מצרים מלכות יוון מלכות רומא

מלכות ישראל מלכות יהודה מלכות אשור מלכות בבל מלכות מצרים מלכות יוון מלכות רומא

מלכות ישראל מלכות יהודה מלכות אשור מלכות בבל מלכות מצרים מלכות יוון מלכות רומא

20 דַּמְךָ גַם אֲתוֹהוּ וַיֹּאמֶר אַחָאב אֵל אֱלֹהֵי הַמְצֵאתָנִי אוֹיְבֵי וַיֹּאמֶר מִצֵּאתִי
 21 יַעַן הַתְּמַכְרֶךָ לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה : הֲנִנִּי מִבְּיַד אֱלֹהֵי הַרַע
 וּבַעֲרַתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי לְאַחָאב מִשְׁתֵּינן בְּקִיר וְעַצוֹר וְעֹזֹב בְּיִשְׂרָאֵל
 22 וְנִתְּתִי אֶת בֵּיתְךָ כְּבֵית יִרְבֶּעַם בֶּן נֹכַח וּכְבִּירַת בַּעֲשָׂא בֶן אֲחִיהָ
 23 אֵל הַכַּעֲס אֲשֶׁר הִכְעִסְתָּ וְתַחַטְּאֵת יִשְׂרָאֵל : וְגַם לְאִזְבֵּל דְּבַר יְהוָה
 24 לֵאמֹר הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת אִזְבֵּל בְּחַל יִזְרְעֵאל : הִמַּת לְאַחָאב בְּעִיר
 25 יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהִמַּת בְּשׂוּדָה יֹאכְלוּ עֹוֹף הַשָּׁמַיִם : רַק לֹא הָיָה
 בְּאַחָאב אֲשֶׁר הַתְּמַכְרֶ לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר הִסְתֵּה אֹתוֹ א

*in generis Domalis
 24 in 21 et 22 et 23
 25 in 21 et 22 et 23
 26 in 21 et 22 et 23*

26 אִזְבֵּל אֲשֶׁתּוֹ : וַיִּתְּעַב מְאֹד לִלְכַת אַחֲרַי הַגִּילָיִים כֹּכַל אֲשֶׁר עָשׂוּ
 הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 27 וַיְהִי כִשְׁמַע אַחָאב אֶת דִּבְרֵי אֱלֹהֵי וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיִּשָּׂם שָׁק עַל
 בְּשׂוֹרוֹ וַיִּצְוֶם וַיִּשְׁכַּב בְּשָׁק וַיְהִיךְ אֵט :
 28 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵל אֱלֹהֵי הַתְּשִׁבִי לֵאמֹר : הֲרֵאִיתָ כִּי נִכְנַע אַחָאב
 מִלְּפָנָי יַעַן כִּי נִכְנַע מִפְּנֵי לֹא אָבִי הַרַעַה בְּיָמָיו בְּיָמַי בְּנֹו אָבִיא הַרַעַה
 29 עַל בֵּיתוֹ : וַיִּשְׁבּוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין מְלַחְמָה בֵּין אָרָם וּבֵין יִשְׂרָאֵל :

Caput 22

וַיְהִי בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית
 2 וַיִּירַד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אֵל עֲבָדָיו הִידְעָתֶם כִּי לָנוּ רַמַּת גִּלְעָד וְאַנְחֵנוּ מִחֲשִׁים מִקְחַר אֲתָה
 3 מִיַּד מֶלֶךְ אָרָם : וַיֹּאמֶר אֵל יְהוֹשָׁפָט הֲתִלְךָ אֲתִי לְפִלְחַמַּת רַמַּת
 גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֵל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹנִי כְמוֹךָ כְּעַמִּי כְּעַמְּךָ כ
 4 כְּסוּסֵי כְּסוּסֶיךָ : וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֵל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דַּרְשָׁנָא כִּיֹּם
 5 אֶת דְּבַר יְהוָה : וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַנְּבִיאִים כְּאָרְבַּע
 מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲאֵרַךְ עַל רַמַּת גִּלְעָד לְפִלְחַמַּת אִם
 6 אֲחַדְלָ וַיֹּאמְרוּ עֲלֶיהָ וַיִּתֵּן אֲדָנִי בְיַד הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 7 הֲאֵין פֶּה נֹכִיא לְיְהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה מֵאֲתוֹ : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל
 יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ אֲחַד לְדַרְשׁ אֶת יְהוָה מֵאֲתוֹ וְאֲנִי שִׁנְאַתִּיו כִּי לֹא
 יִתְנַבֵּא עֲלַי טוֹב כִּי אִם רָע מִכִּיֹּהוּ בְּזִי מְלִיךָ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֵל יֹאמֶר
 8 הַמֶּלֶךְ בֶּן : וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל סָרִיס אֲחֵר וַיֹּאמֶר מִתְרָה מִכִּיֹּהוּ
 9 בְּזִי מְלִיךָ : וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה יִשְׁבוּם אִישׁ עַל
 כְּסָאוֹ

אחאב אל נבות לאמר תנה לי את פרמך ויהי לי לגזירי כי הויה
קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך א
אתנה לך כסף מחיר זה ויאמר נבות אל אחאב תלילה לי מיתהו
מתתי את נחלת אבותי לך ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר
אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי
וישכב על משתו ויסב את פניו ולא אכל לחם ונתבא אליו איזבל
אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם וידבר אליה
כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את פרמך בכסף או אם
הפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את פרמי
ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עמה תעשה מלוכה על ישראל קום
אכל לחם ויטבלוך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי וותכתב
ספרים בשם אחאב ותחתם בותמו ותשרח הספרים אל הזקנים
ואל החתרים אשר בעירו הישבים את נבות וותכתב בספרים לאמר
קראו צום והשיבו את נבות בראש העם והושיבו שנים הנשים
בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו
זימת ויעשו אנשי עירו הזקנים והחתרים אשר הישבים בעירו כאשר
שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם
קראו צום והשיבו את נבות בראש העם ויבאו שני הנשים
בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם ל
לאמר ברך נבות אלהים ומלך והוציאהו סחוז לעיר ויסקלהו באבנים
וימרת וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימרת
ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימרת ותאמר איזבל אל אחאב
קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתר לך בכסף כי אין
נבות חיבימת ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת
אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו ויהי דבר יהוה
אל אחאב ויתקבלי לאמר קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר
בשטרן הנח בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו ודברת אליו
לאמר כה אמר יהוה תרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר
יהוה במקום אשר לקחו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

*Capitulum 21
De...
De...
De...
De...
De...*

83 Capitulum 21

12

א

ב

3 א

4 ב

5 א

6 ב

7 א

8

9 א

10 ב

11 א

12 ב

13 א

14 ב

15 א

16 ב

17 א

18

19

20 א

21 ב

22 א

23 ב

24 א

25 ב

26 א

27

28

אָמְרוּ אַרְם אֱלֹהֵי תְרוּם וְלֹא אֱלֹהֵי עַמְקִים הוּא וְנָתַתִּי אֶת־כֹּר
הַחֶמְדָּן הַגָּדוֹל תְּרוּם בְּיַדְךָ וְיִדְעֶמָס כִּי אֲנִי יְהוָה ז' וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה לְכַח
זֵאת שְׁבַעַת יָמִים וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַתִּקְרַב הַמְּלִחְמָה וַיָּבֹו בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת אַרְם מֵאֶחָד אֶלְפֵי רַגְלֵי בַיּוֹם אֶחָד וַיִּגְסּוּ הַנּוֹתְרִים אֶפְקָה
אֶל הַעִיר וַתִּפֹּל הַחֹמָה עַל־עַשְׂרִים וְשִׁבְעָה אֶלְפֵי אִישׁ הַנּוֹתְרִים וּבְדֹ־
חֶדֶד נִסּוּ וַיָּבֹאוּ אֶל הַעִיר חֶדֶד בַּחֶדֶד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדֶיךָ הִנֵּה־נָא
שָׁמְעֵנוּ כִּי מַלְכֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־מַלְכֵי חֶסֶד הֵם נִשְׁמָעָה נָא שְׂקִים ב
בְּמַתְנֵינוּ וְחַכְלִים בְּרֹאשֵׁינוּ וְנִצַּח־נָא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְיָהּ אֶת־
נַפְשְׁךָ וַיַּחֲגְרוּ שְׂקִים בְּמַתְנֵיהֶם וְחַבְלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עֲבָדְךָ בְּדֹחֶדֶד אָמַר תַּחֲיֵנָּה נַפְשֵׁי וַיֹּאמֶר הַעוֹדְנוּ־חַי
אִתִּי הוּא וְהַאֲנָשִׁים יִכְתְּשׁוּ וַיִּמְחְרוּ וַיַּחֲלֹטוּ הַמַּמְנֹנִי וַיֹּאמְרוּ אַתְּיָד בְּדֹ־
חֶדֶד וַיֹּאמֶר כִּי־אֲנִי קָתְחוּ וַיֵּצֵא אֵלָיו בְּדֹחֶדֶד וַיַּעֲלֵהוּ עַל הַמַּרְכָּבָה ו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעַרְסִים אֲשֶׁר־לְקַח אָבִי מֵאֵת אָבִיךָ אֲשִׁיב וְחִצּוֹת תְּשִׁיבֶנִּי
בְּמַשְׁק בְּאֲשֶׁר־שָׂם אָבִי בְּשִׁמְרוֹן וְאֲנִי בְּבִרְיַת אֲשֶׁלְּךָ וַיִּכְרַתְלוּ ב
בְּרִית וַיִּשְׁלַחְהוּ ו
וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים
אָמַר אֶל רֵעֵהוּ בְּדַבֵּר יְהוָה הִכִּינוּ נָא וַיִּמָּאן הָאִישׁ לְהַכְתּוֹ וַיֹּאמֶר
לוֹ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּךְ הוֹלֵךְ מֵאִתִּי וְהִנֵּךְ הָאֶרֶץ ו
וַיֵּלֶךְ מֵאֲצִלוֹ וַיִּמְצָאוּהוּ הָאֲרִיֹת וַיִּכְחוּ וַיִּמְצָא אִישׁ אֶחָד וַיֹּאמֶר הִכִּינוּ
נָא וַיִּכְחוּ הָאִישׁ הִכָּה וּפָצַע וַיֵּלֶךְ הַנְּבִיא וַיַּעֲמֵר לְמֶלֶךְ אֶל־הַדֶּרֶךְ
וַיִּתְחַפֵּשׂ בְּאָפֶר עַל־עֵינָיו וַיְהִי הַמֶּלֶךְ עֹבֵר וְהוּא צֹעֵק אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
עֲבָדְךָ יֵצֵא בְּקֶרֶב הַמְּלִחְמָה וְהִנֵּה אִישׁ כָּר וַיָּבֹאוּ אֵלָיו אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׂמֹר
אֶת־הָאִישׁ יְהוָה אִם הִפְקֵד יִפְקֹד וְהִיתֵרָה נַפְשְׁךָ מִתַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ כִּכְרֵ־
כֶּסֶף תִּשְׁקוֹל וַיְהִי עֲבָדְךָ עֹשֶׂה הַנֶּה וְהִנֵּה וְהוּא אֵינְנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כֵּן מִשְׁפָּטְךָ אֶתָּה חֲרַצְתָּ וַיִּמְחַר וַיִּסַּר אֶת־הָאָפֶר מֵעַל
עֵינָיו וַיִּכַּר אֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מִהַנְּבִיאִים הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה
אָמַר יְהוָה יַעַן שָׁלַחְתָּ אֶת־אִישׁ חֲרָמִי מִיָּד וְהִיתֵרָה נַפְשְׁךָ מִתַּחַת נַפְשׁוֹ
וְעַמְּךָ מִתַּחַת עַמּוֹ וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ כִּר וְזַעַף וַיָּבֹאוּ שְׂמֹרְנוֹתָ
וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פָּרַס הָיָה לְכַנּוֹת
הַיִּזְרַעֲאֵלִי אֲשֶׁר בְּיַזְרַעֲאֵל אֶעֱלֶה הַיְכֹל אֶחָב מֶלֶךְ שְׂמֹרוֹן וַיִּזְרַב
אֶחָב

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

Capit 21

2

take a journey by the way
of the second valley
of the country & was
at the city of the
Prop. 21. 41.

אליו בן הודו ויאמר כח יעשונו לו אלהים וכה יזכירונו יאמר וישפך עפר
 שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי ויען מלך ישראל ויאמר
 דברו אל יתהלל חנר במפתח ויהי כשמע את הדבר הזה והוא
 שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישמו על העיר
 והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר
 יהוה הראית אהת כל דהחמון הגדול הזה הנני גרנו בידך חיים
 וידעת כי אני יהוה ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי
 שרי המדינות ויאמר מר יאסר המלחמה ויאמר אתה ויפקד את
 נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את
 כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים ויצאו בצהרים ובנהוד
 שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו
 ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן הודו ויעירוהו לאמר
 אנשים יצאו משמרון ויאמר אם לשרום יצאו תפשוים חיים ואם
 למלחמה יצאו תישו ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות
 והחיל אשר אחריהם ויכו איש אישו ויגסו ארס וירדס ישראל
 וימלט בן הודו מלך ארם על סוס ופרשים ויצא מלך ישראל ויך
 את חוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה ויגש הנביא אל
 מלך ישראל ויאמר לו כך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי
 לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך

ועבדי מלך ארם אמרו אליו
 אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אהם במישור
 אם לא נתחזק מהם ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש
 ממקו ושים פחות תחמיהם ואתה תמנה לך יחיל כחיל כהנפל
 מאותך וסוס בסוס ורכב ברכב ונלחמה אותם במישור אם לא נתחזק
 מהם וישמע לקלם ויעש כן

ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הודו את ארם ויעל אפקה למלחמה
 עם ישראל ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויתנו
 בני ישראל נגדם בשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ ויגש
 איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יעז אשר

ut duo decalypati 26
 Regibate grapes capon
 ty: uli, liami & melle
 quoddam plab. an. p. 415

והל

מה 14

בני

אנני

15

והא

16

למ

תה

17

ומ

18

לא

19

אל

הע

20

וה

ל

21

וה

אל

22

Caput 20

אח

ש

2

ו

3

ל

4

א

5

ש

פ

6

ע

4

ל

ל

8

וה

9

ל

וה

7

וה

10

פ

11 מ

12 ז

י

13 י

14 יום

15 י

16 י

17 י

18 י

19 י

20 י

21 י

22 י

23 י

24 י

25 י

26 י

27 י

28 י

29 י

30 י

31 י

32 י

33 י

34 י

35 י

36 י

37 י

38 י

at dno Descalgmati
Deplati grages cupur
ly: uliy, lica, mi b. s. l. l. l.
quodam plab. an. imp. d. 2

וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר
14 מה לך פה אליהו ויאמר קנא קנאתי ליהוה יי אלהי צבאות כירע עובדי
בריתך בני ישראל את מזבחתיו הרסו ואת נביאך הרגו בתרוב ואותר
אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה

15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרךך מדברת דמשק
16 ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם ואת יהוא בן נמשי תמשח
למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל סחורה תמשח לנביא
17 מתחתיך ויהיה הנמלט מתרבי חזאל ימית יהוא והנמלט מתרבי יהוא
18 ימית אלישע והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הדורפים אשר
19 לא ברעו לבעל וכל הפת אשר לא נשק לו ויילך משם וימצא את
20 אלישע בן שפט ויהוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים
21 וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ולאכה אחרוך ויאמר
לך שוב כי מה עשיתי לך וישב מאחוריו ויוקח את צמר הבקר
ויזבחתו ובכרתי תבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויגם ויילך אחרי
אליהו וישרתהו

Caput 20

2 וכן הדר מלך ארם קבץ
את כל חילו ושלשים ושנים מלך ארמו וסוס ורכב ויעל ויצר על ש
2 שמרון ויולחם בהו וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה
3 ויאמר לו כה אמר בן הדר כספך וזהבך ליה הוא ונשיך ובניך הטובים
4 ליהם ויעז מלך ישראל ויאמר כדברך ארני המלך לך אנו וכל
5 אשר לך וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדר לאמר כי
שלחתי אליך להאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך ליה תהיו
6 כי אם בעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי
7 עבדיך ותיהו כל מחמר עיניך ושימו בידם ולקחו ויקרא מלך ישראל
לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי דעה זה מבקש כי שולח אל
8 לנשי ולבני ולכספי ולזהב ורא מנעתי מפניו ויאמרו אליו כל
9 הזקנים וכל העם אל תשמע ורוא תאכהו ויאמר למלאכי בן הדר
10 האמרו לארני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה
וזהדר זהו לא אוכל לעשות וירכו המלאכים וישבהו דבר וישרח
אליו

את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו ויתרום אליהו אל
 41 בחל קישוץ וישחטם שם : ויאמר אליהו לאתאב ערה אכל ושחת
 42 כי קול המון הגשם : ויעלה אתאב לאכל ולשתות אליהו ערה אל
 43 ראש הפרטל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו : ויאמר אל נערו
 עלה נא חבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע
 44 פעמים : ויהי בשבעות ויאמר הנה עב קטנה ככף איש ערה מים
 45 ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם : ויהי ער
 בה וער צרה ורשמים התקדדו עבים ורות ויהי גשם גדול וירקב א
 אתאב וילך וירעאלה :

Caput 19

46 ויהי היום היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אתאב ער באכה
 וירעאלה : ויגד אתאב לאיבל את כל אשר עשה אליהו ואח כל י
 אשר הרג את כל הנביאים בחרב : ותשלח איבל מלאך אל אליהו
 2 לאמר כה יעשוך אלהים וכה ויספון כי כעת מתל אשם את נפשך
 כנפש את מהם : וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע
 3 אשר לחודרה וינח את נערו שם : והוא הלך במדבר דרך יום ויבא
 4 וישב תחת רחם אחת וישאל אר נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה
 5 קח נפשי כי לא טוב אנכי מאכתי : וישכב וישן תחת רחם אחד
 6 והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול : ויבט והנה מראשתיו
 7 ענה רצפים וצפתת מים ויאכל וישת וישב וישכב : וישב מלאך
 8 יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכול כי רב מפך הדרך : ויקם ויאכל
 9 וישת וילך בכחי האכילה הוויא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר
 10 האלהים חרב : ויבא שם אל המערה וילך
 11 שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה דרך פח אליהו : ויאמר
 12 קנא קנאתי ליהוה אלהי עבאורי כי עזבו בריתך בני ישראל את מ
 13 מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואורח אני לבדי ויבקשו
 14 את נפשי לקחתה : ויאמר צא ועמדת בחר לפני יהוה והנה יהוה
 15 עבר ורוח גדולה וחוק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא
 16 ברות יהוה ואתר חרות רעש לא ברעש יהוה : ואתר הרעש
 17 אש לא באש יהוה ואתר האש קול דממה דקה : ויהי כשמע אליהו

Jeune fille

אלהם אני נותרתי נביא ליהודה לבני ונביאי הפעל ארבע מא

מא 23

וינה

האן 24

ואני

ועין 25

לכם

ואש 26

בשב

ענה 27 *א. פול. 1. 129*

אליו

דרו 28

במש 29

הזה

30

וירפ 31

אבו

לאמו 32

ועש 33

וינתו 34

ויצקו

1 35, 36

בעלו

וישרו

עשו 37

אתה 38

יהוה

תמים 39

יהוה 40

אח-ברישו הדטל אונז אל-ומל-מזרח ונחם-מזרח ונזר-נזח מל-חזו מל

41 תה
 42 ל-
 43 ערו
 נבע
 44 ים
 45 ער
 א

Caput 19

46 ת
 1 ט
 2 יהו
 3 נע
 4 נא
 5 וזה
 6 זון
 7 יד
 8 כל
 9 זה
 10 אר
 11 ס
 12 יד
 13 ונת
 14 י
 15 יש
 16 דו

Commencement de la
 page 19.

אל העם אני נותרתי נביא יהוה לברי ונביאי הפעל יארבע מא
 23 מאות וחמשים איש ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחר
 וינתחוו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר ח
 24 האחר ונתתי על העצים ואש לא אשים ויקראתם בשםי אלהיכם
 ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה כאש הוא האלהים
 25 ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר ויאמר אליהו לנביאי הפעל בחרו
 לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם
 26 ואש לא תשימו ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו
 בשם הבעל מתבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין
 27 ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה ויהיו בצהרים ויתחל בהם
 אלהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שית וכי שית לו וכי
 28 דרך לו אלהי ישן הוא ויקץ ויקראו בקול גדול ויתגדרו
 29 כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם ויהי כעבר
 הצהרים ויתנבאו עד דעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב
 30 ויאמר אלהיו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו
 31 וירפא את מזבח יהוה ההרוס ויקח אלהיו שתים עשרה
 32 אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר יהיה דבר יהוה אליו ל
 33 לאמר ישראל יהיה שמך ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה
 34 ויעש העלה בבית סאתים ורעסביב למזבח ויערך את העצים
 35 וינתח את הפר וישם על העצים ויאמר מלאו ארבעה כדים מים
 36 ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו
 37 וירכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים ויהיו
 בעלות המנחה ויגש אלהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק
 38 וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך ע
 עשיתי את כל הדברים האלה ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי
 39 אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אתרנית ותפל אש
 יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת
 40 המים אשר בתעלה לחכה וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו
 יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים ויאמר אלהו להם תפשו

zacharia. p. 64
 A. Paul, 129
 zacharia. p. 64
 A. Paul, 129

חשלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנת מסך על פני האדמה :
 2 וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון : ויקרא אחאב
 4 אל עבדיוהו אשר על הבית ועבדיוהו הית ירא את יהוה מאד : ויהי
 בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיוהו מאר נביאים ויחביאם
 5 חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים : ויאמר אחאב אל עבדיוהו
 לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים או ליינמצא חציר ונחיה
 6 כוס ופרד ולוא נכרית מן בהמה : ויחלקו להם את הארץ לעבר בה
 אחאב הלך בדרך אחד לכדו ועבדיוהו הלך בדרך אחר לכדו :
 7 ויהי עבדיוהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר
 8 האתה זה אדני אליהו : ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו
 9 : ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן ארץ עבדך ביד אחאב להמיתני :
 10 תי יהוה אלהיך אם ישגוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך
 11 ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה : ועתה
 12 אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו : והיה אני ארך מאתך
 ורות יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי לחגיד לאחאב ולא ימצאך
 13 והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי : הלא חגד לאדני את אשר
 עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאר איש
 14 חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים : ועתה אתה
 15 אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני : ויאמר אליהו חי יהוה
 16 צבאות אשר עמדתו לפניו כי היום אראה אליו : וילך עבדיוהו
 17 לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו : ויהי כראות
 אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עבד ישראל :
 18 ויאמר לא עברתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מ
 19 מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים : ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל
 אל הר חרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה
 20 ארבע מאות אכלי שלחן איזבל : וישלח אחאב בכל בני ישראל
 21 ויקבץ את הנביאים אל הר חרמל : ויגש אליהו אל כל העם ויאמר
 22 עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו
 ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר : ויאמר אליהו

23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Com. Prof. p. 352

ו 6

ז 7

ח 8

ט 9

י 10

יא 11

יב 12

יג 13

יד 14

טו 15

טז 16

טז תת

יז 17

יח 18

יט 19

כ 20

כא 21

כב 22

כג 23

כד 24

כה 25

כו 26

כז 27

כח 28

כט 29

ל 30

לא 31

לב 32

לד 33

לה 34

לו 35

לז 36

לח 37

לט 38

לך 39

לם 40

לנ 41

לס 42

לע 43

לז 44

לח 45

לט 46

לך 47

לם 48

לנ 49

לו 50

לז 51

לח 52

לט 53

לך 54

לם 55

לנ 56

לו 57

לז 58

לח 59

לט 60

לך 61

לם 62

לנ 63

לו 64

לז 65

לח 66

לט 67

לך 68

לם 69

לנ 70

לו 71

לז 72

לח 73

לט 74

לך 75

לם 76

לנ 77

לו 78

לז 79

לח 80

לט 81

לך 82

לם 83

לנ 84

לו 85

לז 86

לח 87

לט 88

לך 89

לם 90

לנ 91

לו 92

לז 93

לח 94

לט 95

לך 96

לם 97

לנ 98

לו 99

לז 100

לח 101

לט 102

לך 103

לם 104

לנ 105

לו 106

לז 107

לח 108

לט 109

לך 110

לם 111

לנ 112

לו 113

לז 114

לח 115

לט 116

לך 117

לם 118

לנ 119

לו 120

לז 121

לח 122

לט 123

לך 124

לם 125

לנ 126

לו 127

לז 128

לח 129

לט 130

לך 131

לם 132

לנ 133

לו 134

לז 135

לח 136

לט 137

לך 138

לם 139

לנ 140

לו 141

לז 142

לח 143

לט 144

לך 145

לם 146

לנ 147

לו 148

לז 149

לח 150

לט 151

לך 152

לם 153

לנ 154

לו 155

לז 156

לח 157

לט 158

לך 159

לם 160

לנ 161

לו 162

לז 163

לח 164

לט 165

לך 166

לם 167

לנ 168

לו 169

לז 170

לח 171

לט 172

לך 173

לם 174

לנ 175

לו 176

לז 177

לח 178

לט 179

לך 180

לם 181

לנ 182

לו 183

לז 184

לח 185

לט 186

לך 187

לם 188

לנ 189

לו 190

לז 191

לח 192

לט 193

לך 194

לם 195

לנ 196

לו 197

לז 198

לח 199

לט 200

לך 201

לם 202

לנ 203

לו 204

לז 205

לח 206

לט 207

לך 208

לם 209

לנ 210

לו 211

לז 212

לח 213

לט 214

לך 215

לם 216

לנ 217

לו 218

לז 219

לח 220

לט 221

לך 222

לם 223

לנ 224

לו 225

לז 226

לח 227

לט 228

לך 229

לם 230

לנ 231

לו 232

לז 233

לח 234

לט 235

לך 236

לם 237

לנ 238

לו 239

לז 240

לח 241

לט 242

לך 243

לם 244

לנ 245

לו 246

לז 247

לח 248

לט 249

לך 250

לם 251

לנ 252

לו 253

לז 254

לח 255

לט 256

לך 257

לם 258

לנ 259

לו 260

לז 261

לח 262

לט 263

לך 264

לם 265

לנ 266

לו 267

לז 268

לח 269

לט 270

לך 271

לם 272

לנ 273

לו 274

לז 275

לח 276

לט 277

לך 278

לם 279

לנ 280

לו 281

לז 282

לח 283

לט 284

לך 285

לם 286

לנ 287

לו 288

לז 289

לח 290

לט 291

לך 292

לם 293

לנ 294

לו 295

לז 296

לח 297

לט 298

לך 299

לם 300

לנ 301

לו 302

לז 303

לח 304

6 וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁכַּח בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיַּרְדֵּן : וְהַעֲרֹכִים מִבְּיֹאֵים לֹא
 לָחֶם וּבִשָּׁר בְּבִקְרָוּלָחֶם וּבִשָּׁר בְּעֶרְבֹוּ מִן הַנַּחַל יִשְׁתָּהוּ :
 7 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיִּיבֶשׂ הַנַּחַל כִּי לֹא הָיָה גֶשֶׁם בְּאֶרֶץ :
 8,9 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר : קוּם לֵךְ צִרְפַּתָּה אֲשֶׁר לְצִדְדֹן
 10 וַיִּשְׁבַּת שָׁם הַנָּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה לְכַלְכֶּלְךָ : וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
 צִרְפַּתָּה וַיָּבֵא אֶל-פֶּתַח הָעִיר וְהִנֵּה שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה מְקַשְׁשֶׁת עֵצִים
 11 וַיִּקְרָא אֵלָיָהּ וַיֹּאמֶר קַחִי נָא לִי מַעֲשֵׂמִים בְּכָלִי וְאַשְׁתָּהוּ : וַתֵּלֶךְ
 12 לְקַחְתָּהּ וַיִּקְרָא אֵלָיָהּ וַיֹּאמֶר לְקַחִי נָא לִי פֶתַח דָּחֶם בִּיָּדְךָ : וַתֹּאמֶר חַי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יְהִי מֵעוֹג כִּי אִם מֵרָא כִּי קָמַח בְּכַד וּמַעֲשֵׂי שָׁמֶן
 13 בְּצַפְחָת וְהִנֵּנִי מְקַשְׁשֶׁת שְׁנַיִם עֵצִים וּבָאתִי וְעִשְׂתִּיהוּ לִי וּלְבָנַי : ו
 14 וְאֶכְלֵנָהּ וּמִתְנוּ : וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ אֵלֶיהָ אֵל-מִירְאִי בְּאֵי עֵשִׂי כְּדַבְּרְךָ אֵן
 עֵשִׂי לִי מִשֵּׁם עוֹגָה קִטְנָה בְּרֵאשֶׁנָּה וְהוֹצֵאתִי לִי וְלֶךְ וּלְבָנְךָ תַעֲשִׂי ב
 15 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּד הַקָּמַח
 לֹא תִכְלָה וּצְפַחַת דֶּשֶׁמֶן לֹא תִחַסֵּר עַד יוֹם תַּחַת יְהוּדָה גֶשֶׁם עַל-פְּנֵי
 16 הָאָרֶץ : וְתֵלֶךְ וְתַעֲשֶׂה כְּדַבְּרֵי אֱלֹהֶיךָ וְתֹאכַל הוּא וְהָיָה וּבִיתָה יָמִים :
 17 כֹּד הַקָּמַח לֹא כִלְתָה וּצְפַחַת דֶּשֶׁמֶן לֹא תִחַסֵּר כְּדַבְּרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
 בְּיַד אֱלֹהֶיךָ : וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 18 תִּלְחַבֵּן הָאִשָּׁה בְּעֵלְת הַבַּיִת וַיְהִי חֲלוֹו חֹזֵק מֵאֹד עַד אֲשֶׁר לֹא נִזְתַּרְתָּה
 19 בּוֹ נִשְׁמַת : וַתֹּאמֶר אֵל אֱלֹהֶיךָ מִה לִּי וְלֶךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּאֶרֶץ אֱלֹהֵי
 20 לְחֹזְקִי אֶת עֵוֹנִי וְלִהְמִית אֶת בְּנִי : וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ תִּנֵּנִי לִי אֶת בְּנֶךָ
 21 וַיִּקְחֵהוּ מִחַיָּהּ וַיַּעֲרֵהוּ אֶל דֶּהֲעֵלְיָהּ אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיִּשְׁכַּבְהוּ עַל-
 22 מִטָּתוֹ וַיִּקְרָא אֵל יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי הַגֹּם עַל-הָאֶלְמָנָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 23 מִתְגַּדֵּר עִמָּה תִרְעוֹת לִהְמִית אֶת בְּנָתָהּ : וַיִּתְמַד עַל-הַיַּלְדִּי שְׁלֹשׁ
 24 פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֵל יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי תִשְׁבֵּב נָא נַפְשׁ הַיַּלְדִּי הַזֶּה
 25 עַל-קִרְבּוֹ : וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֱלֹהֶיךָ וַתִּשְׁבֵּב נַפְשׁ הַיַּלְדִּי עַל-קִרְבּוֹ
 26 וַיְהִי : וַיִּקְחֵת אֱלֹהֶיךָ אֶת הַיַּלְדִּי וַיַּרְדֵּהוּ מִן-הָעֵלְוִית הַבַּיִתָּה וַיִּתְנָהּוּ לְאִמּוֹ
 27 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶיךָ רְאִי חֵי בְנֶךָ : וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל אֱלֹהֶיךָ עֲתָה זֹת
 28 יִלְעָתִי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אֲתָה וְדִבַּר יְהוָה בְּפִיךָ אָמֵת :
 29 וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַדְּבַר יְהוָה הָיָה אֵל אֱלֹהֶיךָ בְּשִׁנְתָּה
 הַשְּׁלוֹשִׁית

תת
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 Caput 10
 n

הרע בעיני יהוה ולכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא
 את ישראל ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי ישראל :
 אז יחלק
 העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני כדצינת להמליכו והחצי
 אחרי עמרי ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני
 בן צינת וימת תבני וימלך עמרי :
 בשנת שלשים
 דאחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה
 שנה בתרצה מלך ושש שנים :
 ויקן את ההר שמרון מאת שמר
 בכפרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם
 שמר אזני ההר שמרון :
 ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל
 אשר לפניו :
 וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתו אשר החטיא
 את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל כהבליהם :
 ויתר דברי
 עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר וכל
 דברי הימים למלכי ישראל :
 וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון
 וימלך אחאב בנו תחתיו :
 ואחאב בן עמרי
 מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך
 אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה :
 ויעש
 אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו :
 והיה הנקל לכתו
 בחטאת ירבעם בן נבט ויקח אשה ארת איקבל בת ארזבעל מלך
 צירגים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו :
 ויקם מזבח לבעל בית
 הבעל אשר בנה בשמרון :
 ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב
 לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו
 לפניו :
 בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירים בכרו יסדה
 ובשגיב צעורו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון
 ויאמר אליותו התשבי מתשבי גרער אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל :
 אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה של ומטר כי אם לפי דברי
 יהוה :
 ויהי דבר יהוה אליו לאמר :
 לך מזה ופנית
 לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני תירדן :
 ותיה מהנחל
 תשתה ואת הערבים צייתי לכלכלך שם :
 וילך ויעש כדבר יהוה

Caput 17

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

חרט בטובי וחזה ללכת דודי ודרגותי ברחמיאל טוזה וזמיה להחמיא

20 ים
 21 ית
 22 יע
 23 ס
 24 ר
 25 י
 26 א
 27 י
 ר וכל
 28 י
 29 י
 30 י
 31 י
 32 י
 33 י
 34 י
 35 י
 36 י
 37 י
 38 י
 39 י
 40 י
 41 י
 42 י
 43 י
 44 י
 45 י

Caput 17

וּרְבַעַם וּבְחַטְאָתוֹ אֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל :

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי יְהוּא בֶן חֲנָנִי עַל-בְּעֵשָׂא לֵאמֹר : וַעֲזַב
אֲשֶׁר הָרִימְתִּיךָ מִן הַעַמּוּד וּמֵהַמֶּלֶךְ נִגִּיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִלַּךְ בְּדַרְךָ
וּרְבַעַם וְהִחְטִיא אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהִכְעִיסַנִי בְחַטְאֹתָם : הֲנִנִי מִבְּעִיר
אַחֲרֵי בְעֵשָׂא וְאַחֲרָי בֵּיתוֹ וְנִתְתִּי אֶת בֵּיתְךָ כְּבֵית יְרַבְעָם בֶּן נִבְטָן :
4 חֲמַת לְבַעֲשָׂא בְּעִיר יֶאֱכְלוּ הַכְּלָבִים וְרִמְתָּ לֹו בַשָּׂדֶה וְאֶכְלוּ עֹוף הַ
5 שָׁמַיִם : וַיִּתֵּר דְּבָרֵי בְעֵשָׂא וְאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הִלֵּא הֵם כְּתוּבִים
6 עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁכַּב בְּעֵשָׂא עִם אֲבֹתָיו
7 וַיִּקְבֵר בְּתַרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֱלֹהֵי בְנוֹ מִחֲתָיו : וְגַם בֵּינֵי יְהוּא בֶן חֲנָנִי
8 הִנְבִּיא דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵל בְּעֵשָׂא וְאֵל בֵּיתוֹ וְעַל כָּל הָרַעוּת אֲשֶׁר עָ
9 עָשָׂה בְּעֵינֵי יְהוָה לְהִכְעִיסוֹ בְּמַעֲשָׂה יָדָיו לְהַזְוֹת כְּבֹד וּרְבַעַם וְעַל
10 אֲשֶׁר הִכָּה אֹתוֹ : בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים
11 וּשְׁשָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ אֱלֹהֵי בֶן בְּעֵשָׂא עַל יִשְׂרָאֵל בִּ
12 בְּתַרְצָה שְׁנָתָיו : וַיִּקְשֶׁר עָלָיו עֲבָדָיו זְמַרִי שֶׁר מִחֲצִית הַרְכָב וְהוּא
13 בְּתַרְצָה שִׁתָּה שְׂכוֹר בֵּית אֲרָצָא אֲשֶׁר עַל חֲבוּת בְּתַרְצָה : וַיָּבֵא זְמַרִי
14 וַיִּכְהַן וַיִּמְרְחוּ בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁבַע לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ ח
15 תְּחִלָּתוֹ : וַיְהִי בְּמָלְכוֹ בְּשִׁבְתוֹ עַל כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת כָּל בֵּית בְּעֵשָׂא לֵא
16 הַשְּׂאִיר לֹו מִשְׁתֵּיז בְּקִיר וְגִאֲרָיו וְרַעוּהוּ : וַיִּשְׁמַר זְמַרִי אֶת כָּל בֵּית
17 בְּעֵשָׂא כְּדַבַּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵל בְּעֵשָׂא בֵּינֵי יְהוּא הִנְבִּיא : אֵל כָּל
18 חַטָּאוֹת בְּעֵשָׂא וְחַטָּאוֹת אֱלֹהֵי בְנוֹ אֲשֶׁר חָטְאוּ וְאֲשֶׁר הִחְטִיאוּ אֶרֶץ
19 יִשְׂרָאֵל לְהִכְעִיס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיתָם : וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
20 וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הִלֵּא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
21 בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁבַע שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ
22 יְהוּדָה מֶלֶךְ זְמַרִי שְׁבַעַת יָמִים בְּתַרְצָה וְהָעַם הָיָה עַל-גְּבוּחַן אֲשֶׁר
23 לְפָלֶשֶׁתִים : וַיִּשְׁמַע הָעָם הַחֲנִינִים לְאִמֵּר קִשֶׁר זְמַרִי וְגַם הִכָּה אֶת
24 הַמֶּלֶךְ וַיִּמְלֹכוּ כָל יִשְׂרָאֵל אֶת עַמְרִי שֶׁר צָבָא עַל יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַהוּא
25 בְּמַחֲנֶה : וַיַּעֲלֶה עַמְרִי וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגְּבוּחַן וַיִּצְרוּ עַל תַּרְצָה :
26 וַיְהִי כִּרְאוֹת זְמַרִי כִּי נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֵא אֶל אֲרַמּוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ
27 וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת בֵּית מֶלֶךְ בָּאֵשׁ וַיָּמָתוּ עַל חַטָּאוֹתָיו אֲשֶׁר חָטָא לְעֵשׂוֹת
28 הָרַע

18 וְכֹא לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה : וַיִּקַּח אֶסָּא אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב הַנְּזוֹתִים
 בְּאֶזְרוֹת בַּיִת יְהוָה וְאֶת אֹזְרוֹת בַּיִת מֶלֶךְ וַיִּתְּנֵם בְּיַד עַבְדּוֹ וַיִּזְכֹּר
 19 וַיִּשְׁלַחם הַמֶּלֶךְ אֶסָּא אֶל בֶּן שִׁבְרַיִם בְּדַחְזִיזוֹ מֶלֶךְ יִזְרָאֵל
 הַיֹּשֵׁב בְּרַמְשֶׁק לֵאמֹר : בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה
 20 שְׁלַחְתִּי לְךָ שְׂמוֹל כֶּסֶף וְזָהָב לְךָ הַפְּרָה אֶת בְּרִיתְךָ אֶת בְּעֵשָׂא מֶלֶךְ יִזְרָאֵל
 וַיִּשְׁלַח אֶל וַיַּעֲלֶה מֵעָלָיו : וַיִּשְׁמַע בֶּן הַרְדִּי אֶל הַמֶּלֶךְ אֶסָּא וַיִּשְׁלַח אֶת
 21 שְׂרֵי הַחַיִּים אֲשֶׁר לוֹ עַל-עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת עֵיזָן וְאֶת דָּוִן וְאֶת אֶבְלָן
 בַּיִת מַעֲכָה וְאֶת כָּל כְּנָרוֹת עַל כָּל אֲרָצֵנִי : וַיְהִי כַשְׁמַע בְּעֵשָׂא
 22 וַיִּחַל מִבְּנוֹת הַרְמָה וַיֹּשֶׁב בְּתַרְצָה : וְהַמֶּלֶךְ אֶסָּא הִשְׁמִיעַ אֶת כָּל-
 יְהוּדָה אִין נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת אֲבֵנֵי הַרְמָה וְאֶת עֲצֵיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בְּעֵשָׂא
 23 זִכְרוֹ בְּסֵף הַמֶּלֶךְ אֶסָּא אֶת גִּבְעֵי בְנֵימָן וְאֶת הַמַּצֵּפָה : וַיִּתֵּר כָּל דְּבָרֵי
 אֶסָּא וְכָל-גְּבוּרָתוֹ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַעֲרִים אֲשֶׁר בָּנָה הֲלֹא הִפְרָה כִּי
 24 כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי יְהוֹשֻׁעַ לְמַלְכֵי יְהוּדָה רַק לַעֲתָה זְקַנְתוֹ חָלָה אֶת
 רַגְלָיו : וַיִּשְׁכַּב אֶסָּא עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דִּוּד אָבִיו
 וַיִּמְלֹךְ וְהוֹשֵׁפֶט בְּגוֹ תַחְתָּיו :
 25 וַנִּבֵּךְ בְּזֶרְבַבְשָׁד מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם לְאַסָּא מֶלֶךְ
 26 יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל שְׁנַתַּיִם : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ
 27 בְּדַרְךָ אָבִיו וּבַתְּפֹאֲתוֹ אֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל : וַיִּקְשֶׁר עָלָיו
 בְּעֵשָׂא בְּדַחְזִיזוֹ לְבַיִת יִשְׁשָׁכָר וַיִּכְהוּ בְּעֵשָׂא בְּגִבְתוֹזָן אֲשֶׁר לְפִלְשֵׁתַיִם
 28 וַנִּבֵּךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל-גִּבְתוֹזָן : וַיִּמְתְּחוּ בְּעֵשָׂא בְּשֵׁנַת שְׁלֹשׁ
 29 לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו : וַיְהִי כַמְלֹכוֹ הִכָּה אֶת כָּל-בַּיִת
 30 יִרְבָּעִים לֹא הִשְׁאִיר כָּל-נֶשְׁמָה לִירְבָּעִים עַד-הַשְּׁמָן כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר
 דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֶתִּיָּהּ הַשִּׁילִנִּי : עַל תְּפֹאֲתוֹ יִרְבָּעִים אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר
 31 הִחְטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר הִכְעִים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתֵּר דָּבָר יִנְדָב וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר
 32 דְּבָרֵי יְהוֹשֻׁעַ לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֶסָּא וּבֵין בְּעֵשָׂא
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵיהֶם :
 33 בְּשֵׁנַת שְׁלֹשׁ לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ בְּעֵשָׂא בְּדַחְזִיזוֹ עַל-כָּל יִשְׂרָאֵל
 34 בְּתַרְצָה עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁנָה : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדַרְךָ

למלך יזראל

16 ים

17 י

18 ה

19 ה

20 י

21 י

22 י

23 י

24 י

25 י

26 י

27 י

28 י

29 י

30 י

31 י

32 י

33 י

34 י

35 י

36 י

37 י

38 י

39 י

40 י

41 י

42 י

43 י

44 י

45 י

46 י

47 י

48 י

49 י

50 י

מ. 482 ה. 1692 277

25

עלו 26

ואו

עש 27

גלו 28

יהו 29

וכו

יהו 30

ונק 31

בש

10 Caput 15

יה 2

יהו 3

אל 4

לה 5

תו

או 6

יהו 7

יה 8

או

וב 9, 10

וא 11

תו 12

יה 13 qui in manu tua
mancha se convertit
24. 6. 2

או 14

בן 15

בן 16

ומ 17

ונק 18

ויהי בשנה החמשית למלך רחבעם
 25 עלה שושק מלך מצרים על ירושלים ויקח את אצרות בית יהוה
 ואת אצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני תחב אשר
 27 עשה שלמה ויעש המלך רחבעם תחמם מגני נחשת והפקיד על
 28 יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך ויהי מדיכא המלך בית
 29 יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים ויתר דברי רחבעם
 וכל אשר עשה הלא דמה כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 30 יהודה ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים
 31 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו
 נעמה העמנית ומלך אבים בנו תחמיו

682 (2416) 1344 27

10 Caput 15

ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על
 2 יהודה שלש שנים מלך בירושלים ושם אמו מעכה בת אבישלום
 3 ולך בכל השאת אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה
 4 אלהיו כלבב דוד אביו כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לזנר בירושלים
 5 להקים את בנו אחזיו ולהעמיד את ירושלים אשר עשה דוד את
 6 הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר
 7 אוריה החתי ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו
 8 ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
 9 הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם וישכב
 10 אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד ומלך אסא בנו תחמיו
 11 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא על יהודה וארבעים
 12 ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמו מעכה בת אבישלום ויעש אסא
 13 הישר בעיני יהוה כדור אביו ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל
 14 הגדולים אשר עשו אבתיו וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירת
 15 אשר עשתה מפלצת לאשרת ויכרת אסא את מפלצתה וישרף ב
 16 בנתל קדרון ותבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה
 17 כל ימיו ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף זהב וכלים
 18 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם
 19 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתימת ויצא
 20 וכו

הסיה 67
inf. a. c.

qu. Amate...
mucho...
94. 6. 2.

8 מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל : ואקרע את המלכה
 מבית דוד ואתנה לך ולא הית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר
 9 הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני : ותרע לעשות מכל
 אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני
 ואתי השלכת אחרי גוך :
 10 לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתיו לירבעם משתין בקיר
 11 עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלגל
 12 ער קמו : המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו
 13 עוף השמים כי יהיה דבר : ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך
 14 העירה ומת הילד : וספרו לו כל ישראל וקברו אתו ביהלל וברו
 15 וברא לירבעם אל קבר יען נמצאו בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל
 בבית ירבעם : ותקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכריח את
 16 בית ירבעם זה דהיום ומה גם עמה : והפה יהוה את ישראל
 כאשר יגוד הקנה במים ונתשאת ישראל מעל הארמה הטובה הזאת
 אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם
 17 מכעיסים את יהוה : ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר
 18 חטאו אשר החטאו את ישראל : ותקם אשר ירבעם ותלך ותבא
 19 תרצתו היא באה בסף הבית והנער מת : ויקברו אתו ויספרו לו
 כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא : ויתר
 20 דברי ירבעם אשר נרחם ואשר מלך הנם כחובים על ספר דברי ה
 הימים למלכי ישראל : והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושהים
 שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו :
 21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואתת
 שנה רחבעם במלכו ושבט עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר
 22 בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה
 העמנית : ויעש יהודה תרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו
 23 אבתם בחטאתם אשר חטאו : ויכנו גם המה להם במות ומצבות
 24 ואשרים על כל גבעה וחתת כל ער רענן : וגם קדש הית
 בארץ עשו ככל התעבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל

vid: buch. v. 2
 fol. 44 f. 12

minuta

25
26
27
28
29

30, 31

32

33

34

71 Caput 14

2

3

4

5

Summa Regiorum

6 Nov 1481

7

8

ת

9

ל

10

ל

13

ל

12

ל

13

ל

15

ל

ת

ל

נ

ל

ת

ה

20

ל

21

ת

ל

24

ל

25

ל

ת

ל

ת

ל

ת

ל

ת

ל

מד: buch. v. 2
פ. 44 פ. 12

ארית בדרך ומיתתו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמר אצל
 25 והאריות עמר אצל הנבלה והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה
 משלכת בדרך ואת האריות עמר אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר
 26 אשר הנביא הזקן ישב בהו וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך
 ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריות
 27 וישברוהו וימתוהו בדבר יהוה אשר דבר לו וידבר אל בניו לאמר
 28 חבשו לי את החמור ויחבשו וילך וימצא את נבלתו משלכת
 בדרך וחמור והאריות עמרים אצל הנבלה לא אכל האריות את
 29 הנבלה ולא שבר את החמור וישא הנביא את נבלת איש האלהים
 וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו
 30 וינח את נבלתו בקברו ויספרו עליו הוי אחי ויהי אחרי קברו אתו
 ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים
 32 קבור בו אצל עצמותיו הניחו את עצמותי כי היה יהוה הדבר אשר
 קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות
 33 אשר בערי שמרון אחרי הדבר הזה לא
 שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ
 34 ימלא את ידו ויהי כהני במות ויהי בדבר הזה לתפאת בית ירבעם
 ולתכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה בעת ההוא
 2 חלה אביו בן ירבעם ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתחוית
 ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם ותלכתי שלה הנה שם אחיה הנביא
 3 הוא דבר עלי למלך על העם הזה ולקחת בידך עשרת הלחם ונקדים
 4 ובקבוקבש ובאת אליו הוא יעיד לך מה יהיה לנער ותעט כן
 אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל ל
 לראות כי קמו עיניו משיבו
 5 ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשר ירבעם באת לדרש דבר
 מעמך אל בנה כי חלה הוא פזת וכזה תדבר אליו ויהי ככאה והיא
 מתנברה ויהי כשמע אחיהו את קול רגלי הבאה כפתח ויאמר
 באי אשת ירבעם למה זה את מתנברה ואנכי שרות אלך קשת
 7 לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יעז אשר תרמתיך
 מתוך

Caput 17

Deus in hoc loco
20. 19. 2
6. Xiv. p. 1

5 ותמזבח נקרע וישפך ודשן מד המזבח כמזפת אשר נהזן איש ה
 6 האלהים בדבר יהוה ויען המלך ויאמר אל איש האלהים
 7 חל נא את פני יהוה אליך והתפלל בעדו ותשב ידי אלי ויחל איש
 8 האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה
 9 וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך
 10 מתת ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי ארת חצי
 11 ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה
 12 כי כן צוה אתי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה מים
 13 ולא תשוב בדרך אשר הלכת וילך בדרך אחר ולא שוב בדרך
 14 אשר בא בה אל בית אל ונביא אחד זקן
 15 ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש
 16 האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום
 17 לאביהם וידבר אלהם אביהם איזה הדרך הלך ויראו בניו את
 18 הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה ויאמר אל בניו
 19 חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכבו עליו וילך אחרי איש
 20 האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים
 21 אשר באת מיהודה ויאמר אני ויאמר אליו וילך אתי הביתה ואכל
 22 לחם ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא
 23 אשתה אתך מים במקום הזה כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל
 24 לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה
 25 ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר
 26 השבחו אתך אל ביתך ואכל לחם וישת מים כחשלו וישב אתו
 27 ויאכל לחם בביתו וישת מים ויהיהם ישכים אל השלחן
 28 ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו ויקרא אל
 29 איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה וען כי מרית פני
 30 יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה אליך ותשב ותאכל
 31 לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת
 32 מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך ויהי אחרי אכלו לחם
 33 ואחרי שתותו ויחבשו לו החמור לנביא אשר השיבו וילך וימצאוהו

מאה ו

לתש

22, 23

אל רד

העם ל 24

ישראל

יהוה ו

ויב 25

פנואל 26, 27

ועלה

הזה א

מלך יו 28

מעלוח

וישם 29, 30

לחטא 31

כהנים 32

השמינ

המזבד

את כד 33

בחמש

לכניו 34 Caput 13

אלוים

להקטו 2

יהוה ה

המקטו 3

לאמר ו

אשר ע 4

על חמ

תפשהו

5 יש ה
 6 ללויים
 ל איש
 :
 7 יה לה
 8 זמצי
 ז
 9 זמצי
 10 בזרז
 11 זרזקו
 ז איש
 זפרום
 12 ו אחז
 13 ל פניו
 14 ז איש
 ללויים
 15 ואלל
 16 זולא
 17 תאכל
 ז
 18 המר
 19 אתו
 20
 21 אאל
 ת פי
 22 תאכל
 נשה
 23 לחם
 24 צאתו

מאה ושמונים אלה בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל
להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה :

ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר : ואמר

22,23

אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימן ויהודה
העם לאמר : כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני-

24

ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נתתי הדבר הזה וישמעו את דבר
יהוה וישבו ולכת כדבר יהוה :

ויבן רחבעם את שנים בחר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את-

25

פנואל : ויאמר רחבעם בלבו עתה תשוב המלכה לבית דוד : אם

26,27

ועלתי העם הזה לעשור זבחם בבית יהוה בירושלם ושב לב העם
הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה ויהרגני ושב אל רחבעם

28

מלך יהודה : ויעץ המלך ועש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם
מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים :

וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדרן : ויהי הדבר הזה

29,30

לחטאת וילכו העם לפני האחד ער דן : ויעש את בית במות ויעש

31

כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי : ויעש רבעם חג כחדש

32

השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על ת

המזבח פן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל

את כהני הבמות אשר עשה : ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל

33

בחמשה עשר יום כחדש השמיני כחדש אשר ברא מלכו ויעש חג

לכני ישראל ויעל על המזבח להקטיר :

Caput 13

אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח

2

להקטיר ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר

יהוה הנה בן נולד לבית דוד ואשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות

המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך : ונתן ביום ההוא מופת

3

לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנני המזבח נקרע ונשפך הדשן

אשר עליו : ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא

4

על המזבח בכית אל וישלח רבעם את ידו מעל המזבח לאמרו ת

תפשוהו ומיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו :

והמזבח

2 for 1047 mitat

5 נתן עלינו ונעבדך ויאמר אליהם לכו עוד שלשה ימים ושובו
 6 אלי וילכו העם ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים
 7 את פני שלמה אביו בהיותו חילאמר איך אתם נועצים להשיב את
 8 העם הזה דבר וידבר אליו לאמר אם היום תחיה עבד לעם הזה
 9 ועבדתיים ועניתם ודברתי אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל
 10 הימים ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר
 11 גדלו אתו אשר העמרים לפניו ויאמר אליהם מה אתם נועצים
 12 ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר
 13 נתן אביך עלינו וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה
 14 האמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלינו ואמה
 15 הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממחני אביו ועמה אביו
 16 העמים עליכם על כבוד ואני אוסיף על עליכם אבי יסר אתכם בשוטים
 17 ואני איסר אתכם בעקרבים ויכו ורבעם וכל העם אל רחבעם
 18 ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי
 19 ויעץ המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו
 20 וידבר אליהם בעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עליכם ואני אוסיף
 21 על עליכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים
 22 ולא שמע המלך את העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את
 23 דברו אשר דבר יהוה ביד אותה השילני אל רבעם בן נבט וירא
 24 כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר
 25 לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בכונישני לאהליך ישראל עתה
 26 ראתה ביתך דוד וירך ישראל לאהליו ובני ישראל הישכים בערו
 27 יהודה וימלך עליהם רחבעם וישלח המלך
 28 רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת
 29 וחמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לגוסי ירושלים ויפשעו
 30 ישראל בבית דוד עד היום הזה ויהי כשמע
 31 כל ישראל כי שב רבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו
 אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו
 ויבאו רחבעם וירושלם ויקהל את כל בירי יהודה ואת שבט בנימין

מ.ד. 2.7. תלמוד 204
- p. 682 Rev. 1213

29

Handwritten notes in Latin script at the top right of the page.

הַשֵּׁן

בִּשְׁן

עֲשֵׂן

יִתְּנוּ

עֲשֵׂוּ

יִרְוּ

וַיִּשֶׂן

בְּנֵי

אֲבִי

לִמֵּט

הַמֶּד

אֲתוּ

אֲשֵׁן

נִפְטָ

וְהִלְ

דִּוְד

לִקְנֵ

40

וַיִּבְרַ

41

הִלְוֵ

42

בִּירוּ

43

וַיִּקְנֵ

וַיְהִי

הַמֶּלֶךְ

יִרְבֵּב

אֲתֵר

Caput 12

Handwritten notes in Latin script at the bottom right of the page.

Handwritten notes in Hebrew script on the left side of the page.

2 for 1047 minutes

- 5 ונו
- 6 ים
- 7 זה
- 8 שר
- 9 ים
- 10 ת
- 11 אבי
- 12 עם
- 13
- 14 פיר
- 15 את
- 16 רא
- 17 יבר
- 18 זה
- 19 עמי
- 20 ילד
- 21 חת
- 22 יעני
- 23 ימע
- 24 יכני
- 25 יזו
- 26 יפו

ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אתיה
השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חרשה ושניהם לבדם
בשרה ויתפש אתיה בשלמה החרשה אשר עליו ויקרעה שנים
עשר קרעים ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מירושלמה ונתתי לך את
עשרת השבטים והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען
ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל ועין אשר עזבני
ונשתחוה לעשתרת אלהי צידנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי
בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי בדוד
אביו ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתו כל ימי חייו
למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי ולחקתי
המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים ורבו אתו שבטי
אתר למען היות ניר דוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר
אשר בחרתי לי לשום שמי שם ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאזה
נפשך והיית מלך על ישראל והיה אסדת שמע את כל אשר אצוה
והרכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקתי ומצותי כאשר עשה
דוד עבדי והייתי עמך ובכתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי
לך את ישראל ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים
ויבקש שלמה לחמית את ירבעם ויקם ירבעם
ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה
ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו
הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה ותימים אשר מלך שלמה
בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה וישכב שלמה עם אבתו
וילך בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו
וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו
ויהי כשמעו ירבעם בן נבט והוא עורמו במצרים אשר ברח מפני
המלך שלמה וישב ירבעם במצרים וישלחו ויקראו לו ויבאו
ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר אביך הקשה
את עלנו ואתה עתה הקל מעול אביך הקשה ומעול הכבד אשר

Handwritten notes in the top right margin, including a reference to 'H. 107. 1. 12. 2. 26'.

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

Caput 12

2

Handwritten notes in the right margin, including a reference to 'L. 107. 1. 12. 2. 26' and other scribbles.

נתן

10 וישראל הנראה אליו פעמים ויצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת
אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה :

q ego sup lo by...
in...
p. 226

11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך

ולא שמרת בריתי וחקתי אשר עליך קרע אקרע את הממלכה

מעליך ונתתיה לעבדך : אך בימיך לא אעשנה למען דוד אביך מיד

12 בנך אקרענה : רק את כל הממלכה לא אקרע שכש אחד אתן

13 לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי :

14 ויקם יהוה וישטן לשלמה את הודו האומי

15 מזרע המלך הוא באדום : ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב

16 שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום : כי ששת חדשים

17 ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום : ויברח אדר

הוא ואנשים אלמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והרד נער קטן :

18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים

אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו :

19 וימצא הודו חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות

20 החפנים הגבירה : ותלד לו אחות מחפנים את גנבת בנו ותגמלהו

תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה :

21 והודו שמע במצרים כשכבדוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא

22 ויאמר הודו אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי : ויאמר לו פרעה

כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לו כי שלח

23 תשלחני ון ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת

24 הודו וזר מלך צובה אלכיו : ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד

25 בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק : ויהי שטן

לישראל כל ימי שלמה וארת הרעה אשר הודו ויקץ בישראל וימלך

26 על ארם : וירבעם בן נבט אפרתי מד

הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך :

27 וזה הדבר אשר חרם יד במלך שלמה בנה את המזבא סגור את פרוץ

28 עיר דוד אביו : והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי

עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף :

מֵאֵר 20

תִּיבָה 21

לֹאֵו 22

כִּלְיוֹ 23

לִסְמָ 24

שְׁנֵי 25

פִּלְסִי 26

וְהִלְחֵ 27

אֲשֶׁר 28

זֶהְבֵּ 29

26

נִיחֵי 30

בְּעֵר 31

כִּי־אֵב 32

חֶסֶד 33

בְּמִתָּ 34

בְּחֵסֶד 35

Caput II

פִּרְטָ 2

אֲמֵר 3

אֲתִי 4

שִׁרֵי 5

לְעַח 6

לִבֵּי 7

עֲשֵׂו 8

בְּעֵינֵי 9

שְׁלֹמֶ 10

שִׁקְוֵי 11

לֹאֵל 12

9

10 יכת

*Ego sup. la. by ...
in ...
Halsb. ...
p. 228*

11 יפוך

12 יכה

13 מין

14 יתן

15 דמי

16 להב

17 שים

18 יגד

19 סזו

20 רים

21 זות

22 לתו

23 יכא

24 יעה

25 ילח

26 יאת

27 דוד

28 יטון

29 ילך

30 ימד

31 ידו

32 ירז

33 כי

מאתרו ויולת מזה ומזה אל מקום השכרת ושנים אריות עמרים אשר
 תירדות : ושנים עשר אריות עמרים שם על שש המעלות מזה ומזה
 לא נעשה כן לכל ממלכות : וכל בלי משקה המלך שלמה זהב וכל
 בלי בירה יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה ל
 למאומה : כי אני תרשיש למלך בים עם אני תירס אחת לשלש
 שנים תבואי אני תרשיש נשאר זהב וכסף שנהבים וקפים ותכנים
 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר
 ולחכמה : וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו
 אשר נתן אלהים ברבו : והמה מבאים איש מנתתו כלי כסף וכל
 זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה :
 ויאסף שלמה רכב ופרשים
 ויהי לו ארף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם ב
 בערי הרכב ועם המלך בירושלם : ויתן המלך את הכסף בירושלם
 ככאבים ואת הארזים נתן בשקמים אשר בשפלה רב : ומיצא
 הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקורה סחרי המלך יקחו מקורה
 במתור : ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס
 בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בדם ויצאו :
 והמלך שלמה אתה נשים נכריות רבות ואת בת
 פרעה מאביות עמניות אלמית צדנית חתית : מן הנשים אשר
 אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו
 את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה : ויהי לו נשים
 שרות שבע מאות ופולגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו : ויהי
 לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבו אחרי אלהים אחרים ולא היה
 לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו : וילך שלמה אחרי
 עשתרת אלהי צולנים ואחרי מלכם שקץ עמנים : ויעש שלמה הרע
 בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו : אז יכנה
 שלמה במה לכמוש שקץ מאב בדר אשר על פני ירושלם ולמלך
 שקץ בני עמון : וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות
 בארצותיהן : ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי
 ישראל

במלכותו וישעיהו

20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39

Caput 11

P

Caput 10
100

וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וַיָּבִיאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 1 וּמִלְכַת שִׁבָּא שָׁמְעַת אֶת שִׁמְעַת שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יְהוָה
 2 וַתָּבֵא לְנִסְתּוֹ בְּחִידוֹת וַתָּבֵא יְרוּשָׁלַיִם בְּחִיל כְּבֹד מְאֹד גַּמְלִים נְשָׂאִים
 בְּשִׁמְיֵם זָהָב רַב מְאֹד וַאֲבָן יְקָרָה וַתָּבֵא אֶל שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֵת
 3 כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִם לִבָּהּ / וַיַּגִּד לָהּ שְׁלֹמֹה אֵת כָּל דְּבָרֵיהָ לֹא הָיָה
 4 דָּבָר נֶעְלַם מִן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ / וַתֵּרָא מִלְכַת שִׁבָּא אֵת
 5 כָּל חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וַחֲבִית אֲשֶׁר בָּנָה / וּמֵאֲכָל שֶׁלְחָנוֹ וּמוֹשָׁב עַבְדָּיו
 וּמַעֲמַר מִשְׁרָתָיו וּמַלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וְעֵלְתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה
 6 וְלֹא הָיְתָה בָּהּ עוֹד רוּחַ / וַתֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ אִמַּת הָיָה הַדְּבָר אֲשֶׁר
 7 שָׁמַעְתִּי בְּאָרְצִי עַל דְּבָרֶיךָ וְעַל חֲכַמְתְּךָ / וְלֹא הָאֵמַנְתִּי לְדְבָרִים עוֹד
 8 אֲשֶׁר בָּאתִי וַתֵּרְאוּנִי עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הִנֵּד לִי הַחֲצִי הוֹסַפְתָּ חֲכָמָה וְטוֹב
 9 אֶל הַשְׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי וְאֲשֶׁרִי אֲנִשִּׁיךָ אֲשֶׁרִי עָבְרְךָ אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 לְפָנֶיךָ תָּמִיד הַשְׁמַעִים אֵת חֲכַמְתְּךָ / וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ
 10 בְּךָ לְחַתֵּךְ עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל לְעַלְמִים וַיִּשְׁמַךְ
 לְמֶלֶךְ לְעִשְׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה / וַתֵּחֵן לְמֶלֶךְ מֵאֹה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב
 וּבְשִׁמְיֵם הֶרְבֵּה מְאֹד וַאֲבָן יְקָרָה לֹא בָּא כְּבִשָּׁם הַהוּא עוֹד לְרֵב אֲשֶׁר
 11 בָּנָתָה מִלְכַת שִׁבָּא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה / וְגַם אֲנִי חִירָם אֲשֶׁר נָשָׂא זָהָב
 12 מֵאוּפִיר הֵבִיא מֵאוּפִיר עֲצֵי אֱלִמְגִים הֶרְבֵּה מְאֹד וַאֲבָן יְקָרָה / וַיַּעַשׂ
 הַמֶּלֶךְ אֵת עֲצֵי הָאֱלִמְגִים מִסַּעַד לְבֵית יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וּכְנֹרֹת
 וְנִבְלָיִם לְשָׂרִים לֹא בָּא כֵּן עֲצֵי אֱלִמְגִים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה /
 13 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמִלְכַת שִׁבָּא אֵת כָּל חֲפָצָהּ אֲשֶׁר שָׁאָלָה מִלֵּב
 אֲשֶׁר נָתַן לָהּ כִּיֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתֵּפֶן וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא וְעַבְדֶּיהָ /
 14 וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר בָּא לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אַחַת
 15 שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וְשֵׁשׁ כֶּכֶר זָהָב / לְכֹד מֵאֲנָשֵׁי הַחֲרָיִם וּמִסַּחַר
 16 הַרְכָּלִים וְכָל מַלְכֵי הָעָרֵב וּפְחוֹת הָאָרֶץ / וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה מֵאֲתִים צְנֹת זָהָב שְׁהוּט שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל הַצְנָה הָאֶחָת
 : וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מִגְנִים זָהָב שְׁהוּט שְׁלֹשֶׁת מִנִּים זָהָב יַעֲלֶה עַל הַמִּגְן
 17 הָאֶחָד וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְבָנוֹן / וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא
 18 שֵׁן גָּדוֹל וַיַּצְפְּהוּ זָהָב מוֹפָז / שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִפֹּה וְרֹאשׁ עֵגֶל לְכִסֵּא

וּמִתְחִיל

מִסֵּוֹת 16/17

19

Handwritten notes at the bottom left of the page.

Handwritten note on the right margin.

- תו 9
- אך 10
- אחז 10
- את 11
- נש 12
- הפ 12
- לה 13
- מה 14
- תו 15
- זה 15
- ביח 16
- פר 16
- הי 17
- גור 17
- ואר 19
- הפ 19
- זכך 20
- והי 21
- בא 21
- ער 22
- המו 23
- הנ 24
- בענ 24
- אש 25
- נש 25
- לפנ 26
- אשו 27
- את 28

13 *le casque d'armes*
 14 *le casque d'armes*
 15 *le casque d'armes*

17 *דמדמ*

24 *זעור במלך*

כל

41. וְגַם

42. שָׁבַד

43. וְכִי

44. וְעַתָּה

45. הָיָה

46. כִּי

47. יָהִי

48. חַסְדֵּךָ

49. כִּי

50. שָׁבַד

51. אֶת־

52. יְהוָה

53. אֶת־

54. הָיָה

55. מִן־

56. לֵאלֹהֵי

57. לֵאלֹהֵי

58. מִן־

59. עַתָּה

60. וְעַתָּה

61. יָהִי

62. וְעַתָּה

63. וְעַתָּה

64. וְעַתָּה

65. וְעַתָּה

66. וְעַתָּה

67. וְעַתָּה

68. וְעַתָּה

69. וְעַתָּה

70. וְעַתָּה

Handwritten note in Hebrew: וְעַתָּה כִּי יָהִי

Handwritten note in Hebrew: 47. 2/10/64/3686 omitted

Handwritten note in Hebrew: 49. omitted + 1/20/64/3686

Handwritten note in Hebrew: 49. 2/10/64/3686

59 ישר
 זותי
 60 כל
 61 עם
 62 כל
 63 מים
 ילף
 64 רש
 ילה
 יר

65 זוא
 יים
 66 יר
 יר
 יר

Capit 9

275 יר
 יר
 יר
 1 יר
 5 יר
 6 יר
 7 יר
 יר
 8 יר

*6 מנפול ב 1877
 של 16.4.17*

כל הימים אשר הם חיים על פני הארמה אשר נתתה לאבותינו :

11. וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא וכא מארץ רחוקה למען
12. שמך : כי ישמעון את שמך הגדול ואת דרך החזקה וירעך הנטויה
13. זכא והתפלל אל הבית הזה : אמה תשמע השמים מכון שבתך
ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את
שמך ליראה אתך פעמך ישראל וירעת כי שמך נקרא על הבית ה

אליהו הנביא

הזה אשר בניתי :

14. כי יצא עמך למלחמה על אויב בדרך אשר תשלחם והרחפללו אל-
15. יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך : ושמעת
16. השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם : כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת כם ונתתם לפני אויב ושבו ש
שביתם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה : והשיבו אל לבם בארץ
אשר נשבו שם ושבו והתחנונו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
והענינו רשענו : ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם
אשר שבו אתם והחפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם ה
העיר אשר בחרת והבית אשר בנתי לשמך : ושמעת השמים

2 Th. 64. 588 omitted
28. omitted 2. p. 649
2 Th. 64. 588 omitted

60. מכון שבתך את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם : וסלתת
לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים
לפני שביהם ורחמים : כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים
61. מתוך כור הברזל : להיות עיניך פתוחת אל תחנונת עבדך ואל תחנונת
62. עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך : כי אמה הבריתם לך
לכתות מכל עמי הארץ כאשר דברת ביני משה עבדך בהוציאך את
63. אבותינו ממצרים אלני יהוה : ויהי ככלות שלמה
לחתפלל אל יהוה את כל התפלה ותחנוני הוצאת קם מלפני מזבח
64. יהוה מברע על ברפיו וכפיו פרשות השמים : ויעמד ויברך את כל-
65. קתל ישראל קול גדול לאמר : ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אתו מכל דברו הטוב אשר דבר
66. ביד משה עבדו : יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל
67. יעזבנו ואל יטשנו : להטות לבבנו אליו וללכת בכל דרכיו ולשמר

מצותיו

לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותוצר בפניך ובידך מלאת כיום
 25 הוזה ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר
 דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק
 26 אם ישמרו בניך את דרכם ולכת לפני כאשר הלכת לפני ועתה
 אלהי ישראל יאמן נא דברוך אשר דברת לעבדך דוד אבי
 27 כי האמנם ישב אלהים על הארץ הבה השמים ושמי השמים לא
 יכלוך אף כי הבית הזה אשר בנית ופנית אל תפלת עבדך
 28 ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אלהי הנה ואל תתפלה אשר עבדך
 29 מתפלל לפניך היום להיות עינך פתוחת אל הבית הזה לילה ויום
 אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל
 30 עבדך אל המקום הזה ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר
 יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים
 31 ושמעת וסלת את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלהי להאליהו
 32 וכא אלה לפני מזבחך בבית הזה ואתה תשמע השמים ועשית
 33 ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק
 לתת לו כצדקתו בהנגף עמך ישראל לפני איב
 34 אשר יחטאו לך ושבו אליך והודו את שמך ותתפללו ותתחננו אליך
 בבית הזה ואתה תשמע השמים וסלת לתטאת עמך ישראל
 35 והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם בהעצר
 שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך ותתפללו אל המקום הזה והודו
 את שמך ומחטאתם ישוכו כי תענם ואתה תשמע השמים וסלת
 36 לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו
 בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנתלה
 37 רעב כי יהיה בארץ רב כי יהיה שדפון ורקון ארבה חסיל
 38 כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שערו כל נגע כל מחלה כל תפלת
 כל מחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעו א
 39 איש נגע לבבו ופרש בפניו אל הבית הזה ואתה תשמע השמים
 מכון שבתך וסלת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר הדע את
 40 לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם למען יראוך

34 ואתה תשמע השמים ועשית
 35 ואתה תשמע השמים ועשית
 36 ואתה תשמע השמים ועשית
 37 ואתה תשמע השמים ועשית
 38 ואתה תשמע השמים ועשית
 39 ואתה תשמע השמים ועשית
 40 ואתה תשמע השמים ועשית

יום

25 ושר

רק

26 ונת

27 לא

28 וד

דד

29 יום

לל

30 שר

יום

31 ויו

32 ונת

יק

33 ויב

ויב

34 ויל

35 וצ

דד

36 ונת

ד

37 ויל

38 ונת

א

39 יום

ת

40 וד

Handwritten notes in a cursive script, possibly a commentary or correction, located on the left margin.

Handwritten notes in a cursive script, possibly a commentary or correction, located on the left margin.

Handwritten notes in a cursive script, possibly a commentary or correction, located on the left margin.

Handwritten notes in a cursive script, possibly a commentary or correction, located on the left margin.

ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים
 והלויים והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנוערים עליו אתו לפני
 הארון מבתים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב ויבאו
 הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש
 הקדשים אל תחת כנפי הכרובים כי הכרובים פרשים כנפים
 אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה
 ויארכו הכהנים ויראו ראשי הכהנים מן הקדש על פני הדביר ולא
 יראו התועה ויהיו שם עד היום הזה אין בארון רק שני לחות
 האבנים אשר הנת שם משוח בחרב אשר פרת יהודה עם בני ישראל
 בצאתם מארץ מצרים ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא
 את בית יהוה וולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
 יהוה את בית יהוה אז אמר שלמה יהוה אמר לשכך
 בערפל בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים ויסב
 המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד
 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובניד
 מלא לאמר מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים
 לא בתרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיוות שמי שם
 ואכתר בדרך להיוות על עמי ישראל ויהי עם לבב דוד אבי לבנות
 בית לשם יהוה אלהי ישראל ויאמר יהוה אל דוד אבי וען אשר
 היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עם דבבך רק
 אהה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציק הוא יבנה הבית
 לשמי ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשכי
 על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנת הבית לשם יהודה אלהי
 ישראל ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר פרת
 עם אבותינו בהוציאנו אותם מארץ מצרים

לחלוקה 276

מקדש 276

276 276 276

276 276 276

ויעמד שלמה לפני מזבח
 יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים ויאמר יהוה אלהי
 ישראל איך צמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר
 תברית ותחסר לעבדיך ויהללים לפניך בכל לבם אשר שמרת
 לעבדך

22

23

24

Levi

38 ויעש עשרה כפורות נחשת ארבעים בת יכיל הכפור
 והאחד ארבע באמה הכפור האחד כפור אחד על המכונה האחת
 39 לעשר המכנות ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש
 על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה
 40 ממול נגב : ויעש חירום את הכפורות ואת
 היעים ואת המזרקות ויכל חירום לעשות את כל המלאכה אשר עשה
 41 למלך שלמה בית יהוה עמרים שנים וגלת הכתרת אשר על ראש
 העמודים שתיים והשבכות שתיים לכסות את שתי גלות הכתרת אשר
 42 על ראש העמודים : ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני
 טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על
 43 פני העמודים : ואת המכנות עשר ואת הכפרת עשרה על המכנות :
 44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר ממת הים : ואת הסירות
 ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האלה אשר עשה חירום
 45 למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט : בכפר חירון יצקם המלך
 46 במעבה הארמה בין סכות ובין צרתן : וינח שלמה את כל הכלים
 47 כרב מאד מאד לאנתקור משקל הנחשת : ויעש שלמה את כל הכלים
 אשר בית יהוה את סופח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים
 48 ואת הפנרות חמש מימין וחמש משמאלו לפני הדביר זהב
 49 סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב : והספות והמזמרות
 50 והמזרקות והכפות והמחמות זהב סגור והפתות לדלתות הבית
 הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב :
 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה
 את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות
 1 בית יהוה : אז יקתל שלמה את זקני ישראל את כל
 2 ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם
 להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון :
 3 ויקהליו אל המלך שלמה כל
 4 אוש ישראל בירת האתנים בחג הוא החודש השביעי : ויבאו כל
 5 זקני ישראל וישאו חתנים את הארון : ויעלו את ארון יהוה

למלך שלמה

abulat from the
 was, against
 from the
 46, 44
 47
 48
 49
 50
 51
 1
 2
 3
 4
 5

20 מעשה שושן באולם ארבע אמות : וכמרות על שני העמודים גם

ממעל מלעמת הכטן אשר לעבר שבכה והרמונים מאתלים טרים

21 סביב על הכתרת השנית : ויקם את העמודים לאולם ההיכל ויקם

את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי

22 ויקרא את שמו בעז : ועל ראש העמודים מעשה שושן ותהם

23 מלאכת העמודים : ויעש את הים מוצק עשר באמה

משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה

24 וסב אתו סביב : ופקעים מתחרת לשפתו סביב סבבים אתו עשר

באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו :

25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימ

ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם למעלה וכל

26 אחריהם ביתה : ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרה שושן

27 אלפים בת יכיל : ויעש את המלכות עשר

נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש

28 באמה קומתה : וזה מעשה המלכה מסגרות להם ומסגרת בין

השולבים : ועל המסגרות אשר בין השולבים אריות בקר וכרובים

ועל השולבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מזרר :

29 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתי

30 כתפת להם מתחת לכיור הכתפות יצקות מעבר איש ליות : ופיהו

מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה

31 וגם על פיה מקלעות ומסגרותיהם מרבעות לא עגלות : וארבעת

האופנים למתחת למסגרות וירות האופנים במכונה וקומת האופן

32 האחד אמה וחצי האמה : ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה

33 ורותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק : וארבע כתפות

34 אל ארבע פנות המלכה האחת מן המכונה פתפיה : וכראש המכונה

חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המלכה ידיתיה ומסגרותיה

35 ממנה : ויפתח על הלחת ידיתיה ועל מסגרותיה כרובים אריות

36 ותמרת כמעט איש וריות סביב : כזאת עשה את עשר המלכות

מוצק אחר מרה אחת קצב אחר לכלהנה :

ויעש

- 1. ויבנהו שבע שנים : ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל
- 2. את כל ביתו : ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלושים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים
- 3. יכרתות ארזים על העמודים : וספן בארז מפער על הצלעות אשר
- 4. על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור : ושקפים שלשה
- 5. טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים : וכל הפתחים והמזוזות
- 6. רבעים שקף וסול מחזה אל מחזה שלש פעמים : ואת אולם העמודים
- 7. עשה חמשים אמה ארכו ושלושים אמה רחבו ואולם על פניהם
- 8. ועמודים ועב על פניהם : ואולם הכסא אשר ישפט שם אולם
- 9. המשפט עשה וספן בארז מתקרקע עד הקרקע : וביתו אשר ישב
- 10. שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת
- 11. פרעה אשר לקח שלמה באולם הזה : כל אלה אבנים יקרת כסדות
- 12. גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הספחות ומחוץ עד
- 13. החצר הגדולה : ומיסד אבנים יקרות אבנים גדולות אבני עשה
- 14. אמות ואבני שמנה אמות : ומלמעלה אבנים יקרות כסדות גזית
- 15. וארז : וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתות ארזים
- 16. ולחצר בית יהוה הפנימית ולאולם הבית :
- 17. וישלח המלך שלמה ויקח את
- 18. חירם מצר : כן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרו
- 19. חרש נחשת וימלא את ההכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל
- 20. מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו :
- 21. ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד
- 22. האחד וחוט שמים עשרה אמה יסב את העמוד השני : ושתי לתרות
- 23. עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת
- 24. האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית : שבכים מעשה שבכה
- 25. גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה
- 26. לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית : ויעש את העמודים ושני
- 27. טורים סביב על השבכה האחת לכסות ארז הכתרת אשר על ראש
- 28. הרפנים וכן עשה לכתרת השנית : וכתרת אשר על ראש העמודים

Com. 2. 1. 1. 1. 1.

*In la mitata dent: 22. 12
fuit antiqui phi Syria
12. 12. 12. 12. 12.*

ק
ב 16.
ה
ז 17.
מ 19.
ס 20.
ך
ק 21.
ם
ז 22.
צ 23.
ק 24.
פ
ו 25.
ק 26, 27.
פ
ו
פ 28, 29, 30.
ך
! 30 31.
ך 32.
ך
! 33.
נ 34.
! 35.
! 36.
!
37, 38.
!

1. וכל

2. שים

זים

3. שר

Com. in p. 104 4. שח

5. וות

6. זים

זים

7. לם

8. שב

תז

9. וות

דו

10. שח

11. ות

12. זים

זים

13. ת

14. וו

ל

זים

15. וו

16. ות

ות

17. וו

ו

*Fila in testa Dent. 22. 11
fuit anteq. p. 104
p. 104. 104. 104.*

18. וו

וש

19. זים

קירות הספז צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות
 16. ברושים: ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן
 הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: ^{17,18}
 וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: וארז אל הבית פנימה
 19. מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה: ודביר
 20. בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית יהוה: ולפני
 הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה ק
 21. קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארון: ויצף שלמה את הבית
 מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב:
 22. ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר
 23. צפה זהב: ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן
 24. עשר אמות קומתו: וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות
 כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו:
 25. ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים:
 26,27. קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני ויתן את הכרובים
 בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר
 וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת
 28,29,30. כנף אל כנף: ויצף את הכרובים זהב: ואת כל קירות הבית מסב
 קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים מלפנים ולחיצוני
 31. ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: ואת פתח הדביר
 32. עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית: ושתי דלתות עצי
 שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב
 33. וירר על הכרובים ועל התמרות את הזהב: וכן עשה לפתח ההיכל
 34. מזוזות עצי שמן מאת רבעית: ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים
 35. הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: וקלע
 36. כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על המתקה: ויבן
 את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור פרתת ארזים:
 37,38. בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זיו ובשנה האחת עשרה
 בירח בול הוא החרש השמיני פדה הבית לכל דבכיו ולכל משפט
 ויבנהו

14
vices...
Am. 2. 1. 1. 5. 5.

15
ויהי לשלמה שבעים

16
ויהי לשלמה שבעים

17
ויצו המלך
ויסעו אבנים גדולות

Caput 5

שלמה מס מפל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש ויושלחם לבנונה
עשרת אלפים בחודש חלפות חודש יהיו ברבנון שנים חודשים בביתו
ואלגירם על המס :

אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר :
לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הדרים בעם
העשים במלאכה :

ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסוד הבית אבני גזית :
בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית :

1 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת

בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחודש זה הוא החודש השני
למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה : והבית אשר בנה המלך

2 שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו
והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית :

3 ועשר באמה רחבו על פני הבית :
4 ויעש לבית

5 חלוני שקפים אטומים : ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות

6 הבית סביב להיכל ולרביע ויעש צלעות סביב : ויצוע התחתונה
חמש באמה רחבה והתיכונה שש באמה רחבה והשלישית שבע

7 באמה רחבה כי מרעות נתן לבית סביב הוצה לבלתי אתו בקירות

8 הבית : והבית בהבנתו אבן שלמה מסע גבנה ומקבות והגרון
9 כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו ופתח הצלע התיכונה אל פתח

10 הבית הימנית וברזלים יעלו על התיכונה ומן התיכונה אל השלשים :

11 ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים : ויבן

12 את היצוע על כל הבית חמש אמות קמתו ויאחו את הבית בעצי

13 ארזים : ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר :
הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי וארת משפטי תעשה

14 ושמרת את כל מצותי ולבדת בהם והקימתי את דברי אתך אשר

15 דברתי אל דוד אביך : ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את

16 עמי ישראל : ויבן שלמה את הבית ויכלהו :

17 ויבן את קירות הבית מביתם בצלעות ארזים מקרקע הבית עד

29

30

31

32

33

34

Caput 3

ח

1213

4

5 476 melhar
no alth

6

7

8

9
10
11
12
13

12

13

29

30

31

32

33

34

Caput 5

ה

2,3

4

5 *quae metantur
in altis*

6

7

8

9 *quae metantur
in altis*

10

11 *quae metantur
in altis*

12

13

אשר יהיה שם איש כמשפטו :
 חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת תים
 : ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים :
 ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי ויהימן וכלכל וודדע בני מחול
 ויהי שמו בכל הגוים סביב : וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו
 חמשה וארף : וידבר על העצים מן הארץ אשר בלבנון ועד האזוב
 אשר יצא בקיר וידבר על הבתמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים
 : ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ
 אשר שמעו את חכמתו :

וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע פי
 אתו משתחו למלך תחת אביוהו פי אהבה היה חירם לדוד כל הימים :
 וישלח שלמה אל חירם לאמר : / אתה ידעת את דוד אבי פי לא וכל
 לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תחת
 יהוה אתם תחת כפות רגליו : ועתה הנני יהוה אלהי לי מסביב אין
 שטן ואין פגע רע / והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי פאשר
 דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתך תחתיך על כסאך הוא
 יבנה הבית לשמי : / ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדו
 יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתך לך ככל אשר תאמר פי אתה ידעת
 פי אין בנו איש ידע ולכרת עצים כצדקים : / ויהי כשמע חירם את
 דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן
 חכם על העם הרב הזה : / וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את
 אשר שלחת אלי אני אעשה את כל הפצן בעצי ארזים ובעצי ברושים
 : / עבדיו ירדו מן הלבנון ומה ואני אשימם דברות בים עד
 המקום אשר תשלח אלי ונפצתיים שם ואתה תשא ואתה תעשה את
 הפצי לתת להם ביתי : / ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי
 ברושים כל הפצו : / ושלמה נתן לחירם עשרים ארף כר חטים מכלת
 לביהו ועשרים כר שמן כתיית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה :
 / ויהוה נתן חכמה לשלמה כפאשר דבר לו ויהי שלם
 בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם : / ויעל המלך
 שלמה

3

4, 5

6

7

8

9

10, 11

12

13

14, 15

16

17, 18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Handwritten marginal note in Hebrew script.

Handwritten marginal note: רבנות גבר

אליהו ואתיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר :
 ובנותיו בן יהוידע על הצבא ועדוק ואביתר כהנים : / ועוריהו בן
 נתן על הנצבים וזכור בן נתן כהן דעה המלך / ואחישר על הבית
 ואולרים בן עבדא על המס : / ולשלמה שנים עשר
 נציבים על כל ישראל וכללו את המלך ואת ביתו חדש בשנה ויהיה
 על אחד וכלכל : / ואלה שמותם בן חור
 בתר אפרים : / בן דקר במקץ ובשעלכום ובית שמש ואילון בית חנן
 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר : / בן אבינרב כל נפת
 דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה : / בענא בן אחילוד הענד
 ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת לזר עאל מבית שאן
 עד אבל מהולח עד מעבר לקמעם : / בן גבר ברמות גלעד לו חות
 ואיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארנב אשר בפשו ששים ערים
 גולות חומה וברית נחשת : / אחינרב בן ערוא מתנימה : / אחימעץ
 בנפת לגם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה : / בענא בן
 חושי באשר ובערות : / יהושפט בן פרוח ביששכר : / שמעי
 בן אלה בבנימן : / גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיוח מלך
 האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחר אשר בארץ יהודה וישראל רבים
 בחול אשר על הים לרב אכלים ושמים ושמהים ושלמה היה מושל
 בכל הממלכות מן הנחר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מנשים מ
 מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו : / והיו לחם שלמה ליום אחד
 שלשים כר סלת וששים כר קמח ועשרה בקר בראים ועשרים בקר
 דעי ומאה צאן לבד מאיל וצבוי ויחמור וברברים אבוסים : / כי הוא
 רדה בכל עבר הנחר מתפסח ועד עזרה בכל מלכי עבר הנחר ו
 ושלום היה לו מכל עבריו מסביב : / וישב יהודה וישראל לכסח איש
 תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה ו
 והיה לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים
 למרכבו ושנים עשר אלף פרשים : / וכללו הנצבים האלה את
 המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש ודשו לא
 יעדרו ודברו : / והשערים והחבן לסוסים ולרכש יביאו אל המקום

לח

3 יר :

4, 5 יהו בד

Handwritten marginal note in Hebrew script, partially obscured.

6 גל הבית

7 ים עשר

8 גה יתיה

9 בן חור

10 בית חנו

11 כל נפת

12 ר תענך

13 ז שאן

Handwritten marginal note: גרבות גבר

14 לו חות

15 ס ערים

16 אחימעז

17 ענא בד

18, 17 שמעי

19 וזי מלך

20 גל רבים

21 ז מושל

22 נשים ס

23 זם אחר

24 ים בקר

25 כיהוא

26 תר ד

27 טח איש

28 ז סוסים

29 לה את

30 דשו לא

31 תפקום

אליו וען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלתיך ימים רבים ולא
 שאלתיך עשר ולא שאלתי נפש איביך ושאלתי לך חבין לשמע
 משפט : | הנה עשיתי כדברך הנהינתי לך לב חכם ונכון אשר
 כמוך לא היה לפניך ואחריו לא יקום כמוך : וגם אשר לא שאלתי
 נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל
 ימך : ואם תלך בדרכי לשמר תקימותי כאשר הלך דוד אביך
 והארכתי את ימך : ויקץ שלמה והנה
 חלום ויבוא ירושלים ויעמד לפני ארון ברית אלני ויעל עלות ויעש
 שלמים ויעש משתה לכל עבדיו :

12
13
14
15

או תבאנה שמים נשים זנות אל המלך ותעמרהו לפניו : והאמר
 האשה האחת כי אלני אני והאשה הזאת ישבות בבית אחי ואלך עמה
 בבית : ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו
 יחדו איזר אתנו בבית זולתי שמים אנחנו בבית : וימת בז האשה
 הזאת לילה אשר שכבה עליו : ותקם בחוץ הילדה ותקח את בני
 מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המרה השכיבה
 בחיקי : ואקם בבקר להניק את בני והגדה מר ואתבונן אליו
 בבקר והגדה לא היה בני אשר ילדתי : והאמר האשה האחרת לאבי
 בני חזי ובנך המת הזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי נטר ברנה
 לפני המלך : ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת והאת
 אמרת לא כי בנך המת ובני החי : ויאמר המלך קחו לי תרב
 ויביאו התרב לפני המלך : ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים
 ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת : והאמר האשה אשר בנה
 החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמרו כי אדני הגו לה
 את הילד החי והמת אל תמיתו והמת אמרת גם לי גם לך לא יהיה
 גזרו : ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד החי והמת לא תמיתו
 והאמו : וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך
 ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט :
 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל :

16, 17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

Caput 4

ואלה תשרים אשר לו עזריו בן צדוק הכהן :
 אליהרץ

2

39

וישב שמעי בירושלם ימים רבים

40

ויברחו שני עבדים לשמעיו אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעיו

41

לאמר הנה עבדיך בנת וינקם שמעי ויחבש את חמרו ויילך גת

42

אל אכיש לבקש את עבדיו ויבא את עבדיו מנת

43

ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב

44

וישלח המלך ויקרא לשמעיו ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהודת

45

ואעד בך לאמר ביום צאתך ותלכת אנה ואנה ילע תרע כמות תמות

46

ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי וימרוע לא שמרת את שבעת יהודת

47

ואת המצוה אשר צויתי עליך ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת

48

את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהודת את

49

רעתך בראשך והמלך שלמה ברך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהודה

50

עד עולם ויצו המלך את בניו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת

51

והממלכה נכונה ביד שלמה

52

ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה

53

אל עיר דוד עד כלהו לבנות את ביתו ואת בית יהודה ואת חומת

54

ירושלם סביב ורק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהודה

55

עד הימים ההם

56

ויאהב שלמה את יהודה וללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח

57

ומקטיר וילך המלך גבענה לזבח שם כיהיא הבמה הגדולה אלף

58

עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא

59

בראות יהודה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתך

60

לך ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול

61

כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה וכישרת לבב עמך ותשמר לו את

62

החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה ועתה

63

יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא

64

אדע צאת ובא ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא

65

ימנה ולא יספר מרוב ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך

66

ולתבין בין טוב לרע פי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה ויישב

67

לדבר בעיני יהודה כי שאל שלמה את הדבר הזה ויאמר אלהים

Caput 3

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

הש	
זלו	23
לא	
הה	24
וא	25
המ	26
אם	
אם	
בכ	27
למ	28
אב	
בכ	29
יהו	
בו	30
ויא	
כה	31
וק	
זה	32
ופ	
צב	33
בכ	
שנ	34
ויג	35
יהו	
ז	36
זיק	37
אח	38
שנ	

39

ים

40

א

41

ני

42

ה

43

ות

44

ות

45

ת

46

יה

Capit 3

1

את

2

את

3

ות

4

לפי

5

עז

6

דד

7

ול

8

את

9

את

10

לא

11

א

א

פד

פב

ים

וְשִׁנְמִית וְאֶלְנֵיהוּ וְשִׁאֲלֵי לֹא אֵת הַמְּלוּכָה כִּי הוּא אֱתֵי הַגְּדוּל מִמֶּנִּי
 זֶלֶו וְלֹא־אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וְלִי־אֵבֶן בֶּן צְרוּיָה וְיִשְׁבַע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בִּיהוֹרָת
 לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף כִּי בִנְפָשׁוֹ דָּבָר אֶלְנֵיהוּ אֶת־
 הַדָּבָר הַזֶּה וְעַתָּה חִי יְהוָה אֲשֶׁר הִכִּינִי וְיוֹשִׁיבִנִי עַל כִּסֵּא דָוִד אֲבִי
 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לִּי בֵּית כְּאֲשֶׁר דָּבָר כִּי הָיִים יוֹמֵת אֶלְנֵיהוּ וְיִשְׁלַח
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּיר בְּנֵיהוּ בְּדִי־יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיִּמָּת וְלֹא־אֲבִיתָר הַכֹּהֵן
 אָמַר הַמֶּלֶךְ עֲנֹתָ לְךָ עַל שִׂדִּיק כִּי אִישׁ מוֹת אֶת־הָאֵתָה וּבַיּוֹם הַזֶּה לֹא
 אֲמִיתְךָ כִּי נִשְׁאָת אֶת אֲרוֹן אֲרֹנִי יְהוָה לִפְנֵי דָוִד אָבִי וְכִי הִתְעַנִּית בִּי
 בְּכֹל אֲשֶׁר הִתְעַנְתָּ אֲבִי וַיִּגְרַשׁ שְׁלֹמֹה אֶת אֲבִיתָר מִתְּנוֹת כֹּהֵן לַיהוָה
 לְמַלְא אֶת דָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבָר עַל בֵּית עֲלִי בְשִׁילָה וְהִשְׁמַעְתָּ
 אַחֲרַי אֶלְנֵיהּ וְאַחֲרַי אֲבִשְׁלוֹם לֹא נָטָה וַיִּגַּשׁ יוֹאָב אֶל אֱהוֹיָה וַיִּחַק
 בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב אֶל אֱהוֹיָה
 וְהִנֵּה אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת בְּנֵיהוּ בְּדִי־יְהוֹיָדָע לֵאמֹר לֵךְ פִּגְע
 בּוֹ וַיָּבֵא בְּנֵיהוּ אֶל אֱהוֹיָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא
 וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי פָחַ אֲמֹת וַיֵּשֶׁב בְּנֵיהוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כֹּ
 כֹּה דָּבָר יוֹאָב וְכֹה עֲנִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה כְּאֲשֶׁר דָּבָר וּפְגַע בּוֹ
 וְקִבְרֵתוֹ וְהִסִּירְתִּי דְמֵי חַנּוּם אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעַל וּמֵעַל בֵּית אָבִי וְ
 וְהִשִּׁיב יְהוָה אֶת דְּמוֹ עַל רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר פָּגַע בְּשֵׁנֵי אַנְשֵׁים צַדִּיקִים וְ
 וְטוֹבִים מִמֶּנּוּ וַיְהָרְגֵם בְּחֶרֶב וְאָבִי דָוִד לֹא יָדַע אֲדָר אֲבִנְךָ בֶּן נָר שֶׁר־
 צָבָא יִשְׂרָאֵל וְאֵת עַמְשָׂא בֶן יִתְרַ שֶׁר צָבָא יְהוּדָה וְשִׁבְנוֹ דְמִיָּתָם
 בְּרֹאשׁ יוֹאָב וּבְרֹאשׁ זִרְעוֹ לְעַלְמִים וְלְדָוִד וְלְזִרְעוֹ וְלְבֵיתוֹ וְלְכִסְאוֹ יְרֵהִית
 שְׁלוֹם עַד עוֹלָם מִעַם יְהוָה וַיַּעַל בְּנֵיהוּ בְּדִי־יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיִּמָּתוּ
 וַיִּקְבְּרְ בְּבֵיתוֹ בְּמִדְבָּר וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת בְּנֵיהוּ בְּדִי־
 יְהוֹיָדָע תַּחְמוֹי עַל הַצָּבָא וְאֵת צִדּוֹק הַכֹּהֵן נִתַּן הַמֶּלֶךְ תַּחַת אֲבִיתָר
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה לְךָ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם
 וַיִּשְׁבַּת שֵׁם וְלֹא תִצְאָ מִשָּׁם אָנֹה וְאָנֹה וְהָיָה בַיּוֹם צִאתְךָ וְעֵבְרָתָ
 אֶת־נַחַל קִדְרוֹן יָדַע תִּדַע כִּי מוֹת תִּמּוֹת דָּמְךָ יְהוָה בְּרֹאשְׁךָ וַיֹּאמֶר
 שִׁמְעִי לְמֶלֶךְ טוֹב הַדָּבָר כְּאֲשֶׁר דָּבָר אֶלְנִי הַמֶּלֶךְ כִּי יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ וַיֵּשֶׁב

23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38

וישב

4

תשכור את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם : למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך אהת דרפם ללכת לפני באמת בכל לבכם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן נר צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בתגרתו א

6

אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו ועשית כחכמתך ולא תורר שיבתו בשלם שאר : ולבני ברזי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך :

7

והנה עמך שמעי בן גרא בן תימני מבחרים וריו קללני קללה נמרצת ביום למתי מחנים ותוא ירד לקראתי הירדן ואשב על ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב : ועתה אל תנקו חפי איש חכם אתה יודעת את אשר תעשה לו והתוררת את שיבתו בדם שאול : וישכב

10

דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד : והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנים : ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכותו מאר :

12

ויבא ארניהו בן חזיה אל בית שבע עם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום : ויאמר דבר לי האלך ותאמר

13

דבר : ויאמר את ידעת כי לי היתה הפלוחה ועלי שמו כל ישראל פניהם למך ותסב המלכה ותחי לאחיה מיהוה היתה לו :

14

ועתה שאלה אחת אנכי שאר מאתך אל תשיבי את פני ותאמר אליו דבר : ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישוב את פניך

15

דבר : ויאמר את אבישג השונמית לאשה : ותאמר בת שבע טוב אנכי ארבה עליך אל המלך : ותבא בת שבע אל המלך ולדבר לו על ארניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם

16

כסא לאם המלך ותשב לימינו : ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ותאמר לה המלך שאחיה אמי כי לא

17

אשוב את פניך : ותאמר יתן את אבישג השונמית לארניהו אחיך לאשתו ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שארת את אבישג

18

דבר : ויאמר את ידעת כי לי היתה הפלוחה ועלי שמו כל ישראל פניהם למך ותסב המלכה ותחי לאחיה מיהוה היתה לו :

19

ועתה שאלה אחת אנכי שאר מאתך אל תשיבי את פני ותאמר אליו דבר : ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישוב את פניך

20

דבר : ויאמר את אבישג השונמית לאשה : ותאמר בת שבע טוב אנכי ארבה עליך אל המלך : ותבא בת שבע אל המלך ולדבר לו על ארניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם

21

כסא לאם המלך ותשב לימינו : ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ותאמר לה המלך שאחיה אמי כי לא

22

אשוב את פניך : ותאמר יתן את אבישג השונמית לארניהו אחיך לאשתו ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שארת את אבישג

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י.	37
יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ.	38
כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל.	39
לא. לב. לג. לד. לה. לו. לז. לח. לט. מ.	40
מא. מב. מג. מד. מה. מו. מז. מח. מט. נ.	41
נא. נב. נג. נד. נה. נו. נז. נח. נט. ס.	42
סא. סב. סג. סד. סה. סו. סז. סח. סט. ע.	43
עא. עב. עג. עד. עה. עו. עז. עח. עט. פ.	44
פא. פב. פג. פד. פה. פו. פז. פח.פט. צ.	45
צא. צב. צג. צד. צה. צו. צז. צח. צט. ק.	46
קא. קב. קג. קד. קה. קו. קז. קח. קט. קכ.	47
קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל.	48
קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ.	49
קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ.	50
קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס.	51
קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קע.	52
קעא. קעב. קעג. קעד. קעה. קעו. קעז. קעח. קעט. קפ.	53
קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קצ.	Capit 2
קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט. קצכ.	2
קצכא. קצכב. קצכג. קצכד. קצכה. קצכו. קצכז. קצכח. קצכט. קצל.	3

4

ס

5

ס

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the binding.

6

ס

7

ס

8

ס

Handwritten notes in Latin script, partially obscured by the binding.

11

ס

12

ס

13

ס

14

ס

15

ס

16

ס

17

ס

18

ס

19

ס

20

ס

21

ס

22

ס

מס

אמר יהוה אלהי אלני המלך : באשר היה יהוה עם אלני המלך
 בזיתי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אלני המלך הודו ויגדו
 צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתיו והפלתי וירכבו
 את שלמה על פרת המלך דוד וילכו אתו על גחון ויקח
 צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל ומשח את שלמה ויתקעו
 בשופר ויאמרו כל העם יהי המלך שלמה : ויעלו כל העם אחריה
 והעם מחילים בחללים ושמתים שמתה גדולה ותבקע הארץ בקולמו
 וישמע אלניהו וכל הקראים אשר אתו והסכדו לאכל וישמע זאב
 את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הזאת ועודנו מדבר והנה
 יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אלניהו בא כי איש חיל אתה וטוב
 תבשר : ויען יונתן ויאמר לאלניהו אבל אלנינו המלך דוד המליך
 את שלמה : וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא
 ובניהו בן יהוידע והכרתיו והפלתי וירכבו אתו על פרת המלך :
 ומשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם
 שמתים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם : וגם ישב שלמה
 על כסא המלוכה : וגם באו עבדי המלך לברך את אלנינו המלך דוד
 לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משמן ויגדל את כסאו מכסאך
 וישתחו המלך על המשכב : וגם בכת אמר המלך ברוך יהוה אלהי
 ישראל אשר נתן תיוס ישב על כסאי ועיני ראותי ויחרדו ויקמו כל
 הקראים אשר לאלניהו וילכו איש לרכו : ואלניהו ירא מפני
 שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח : ויגד לשלמה לאמר הנה
 אלניהו ירא את המלך שלמה והנה אתו בקרנות המזבח לאמר ישבע
 לי כיוס שלמה אם ימית את עבדו בתרב : ויאמר שלמה
 אם יהיה לבד חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומתו
 וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך
 שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך : ויקרבו ימדות
 למות ויצו את שלמה בנו לאמר : אנכי הליך בדרך כל הארץ
 וחוקת והיית לאיש : ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרך
 לשמר חקתיו ומצותיו ומשפטיו ועדותיו בכתוב בתורת משה למען
 תשכיל

37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 Caput 2
 2
 3

16
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36

והתקד בתשבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך / ותאמר לו
 אדני אלה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי
 והוא ישב על כסאי / ועתה הנה אנכי מלך ועתה אדני המלך לא
 ידעת / ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך
 ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא / ואתה
 אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני
 המלך אחרי / והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני
 שלמה חסאים / והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא /
 ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך
 על אפיו ארצה / ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניו ומלך
 אחרי והוא ישב על כסאי / כן ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן
 לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והננס אכלים
 ושמים לפניו ויאמרו יהי המלך אדניו / וליאני עבדך ויצדוק
 הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא / אם מאת
 אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הורעת את עבדך מי ישב על כסא
 אדני המלך אחרי / ויען
 המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני
 המלך / וישבע המלך ויאמר חיהוה אשר פדה את נפשי מכל
 צרה / כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי
 שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום
 הזה / והתקד בתשבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר
 יהי אדני המלך דוד לעלים / ויאמר
 המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע
 ויבאו לפני המלך / ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם
 והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והזרחתם אתו אל
 גחון / ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל
 ותקעתם בשופר ואמרתם יהי המלך שלמה / ועליתם אחרי ובא
 וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתו להיות נגיד על ישראל
 ועל יהודה / ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן

והוא

Handwritten note in a cursive script, likely a library or ownership mark, located in the upper left corner of the page.

י
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תז
תח
תט

1 *Regium*

דוד	ספר	1, 2
יבק	שלושי	
סכו		3
בכר		4
לא		5
ופר		6
מדו		7
אדנ		8
והגו		9
זמר		10
הפול		11
הנבו		12
שלם		13
קדע		14
שלם		15
הפול		16
על		17
ואני		18
החוק		19

18¹⁷

18

19

20

21

22 אל

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

ה
י
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

1. Reymy

דוד זמן בא בימים ויכסוהו בכגלים ולא יחס לו : / ויאמרו לו עבדיו
 יבקשו לאלהי המלך נערה בתולה ועמרה לפני המלך ותהי לו
 סכנת ושכבה בחיקך וחס לאלהי המלך : / ויבקשו נערה יפה
 בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך :
 והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך
 לא ידעה : / ואלניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב
 ופרשים וחמשים איש רצים לפניו : / ולא עצבו אביו מימיו לאמר
 מדוע ככה עשית וגם הוא טוב האר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום
 : / ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי
 אלניהו : / וצדוק הכהן ובניהו בן יהוירבע ונתן הנביא ושמעי ורעי
 והגבורים אשר לדוד לא היו עם אלניהו : / ויזבת אלניהו צאן ובקר
 ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני
 המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך : / ואת נתן הנביא ובניהו ואת
 הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא : / ויאמר נתן אל בת שבע אם
 שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אלניהו בן חגית ואלנינו דוד לא
 ידע : / ועתה לכי איעצך נא עצה ומלשי את נפשך ואת נפש בנך
 שלמה : / לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אלני
 המלך נשבעת לאמתיך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב
 על כסאי ומדוע מלך אלניהו : / הנה עורך מדרת שם עם המלך
 ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך : / ומבא בת שבע אל המלך
 התירה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך :
 ותקד

ספר 1,2
שלישי

3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
1as
14
15

17 היה עס־גרן האורנה היבוקי : ויאמר דוד

אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי

18 ואנכי העויתי ואלה הצאתן מה עשו תהי נא ירך בי ובבית אבי ויובא

גר אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקס ליהוה מזבח בגרן ארנית

19 ויעל דוד כדבר גֵר כאשר צוה יהוה : היבוקי :

וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו ועבדים עליו ויצא ארונה

20 וישתחו למלך אפיו ארצה : ויאמר ארונה מדוע

בא אלני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות

21 מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם :

ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אלני

המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעולה והמרגים וכלי הבקר לעצים :

22 הכל בתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהודה אלהיך

23 וירצך : ויאמר המלך אל ארונה לאבי קנו אקנה מאותך במחיר ולא

אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקנוד את הגרן ואת הבקר בכסף

24 שקלים חמשים : 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים

ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל :

חוק

III 30

Memoranda note

הַצֵּ 57, 56

צֵל 57, 58

גִּבּוֹ 39

כ ד

מִנּוּ 2

אֵח

וִיר

אֵל

לָפֶן 4

יִזָּא 5

אֵח

6

צִד 7

בֵּא 8

יָזֵם 9

שָׁמ

אֵיט 10

11

הַע 11

12

וִדַּב

מִתָּה 13

שָׁבִי

וְאֵב

דָּבָר 14

יִתְּנוּ 15

מִתָּה

אֵלַי 16

הִרְוֵ

יְהוָה
אֶתִי
בִּבְרָא
נִיחָה
:
יִנְחָה
יִדְוַע
יִזְרָח
:
יִלְכֵי
יִמִּי
יִחַי
יִלְא
כִּסֵּף
יִמִּים

Handwritten note in Latin script:
In nomine domini Amen
con. 1. 1. 1. 1. 1.

Handwritten note in Hebrew script:
שם המלך המשיח בן דוד

חצרו הכרמלי פערי הארבי : וגאל בן נתן מצבה בני הנגדי :
 צלק העמוני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן צרית : עירא היתרי
 גרב היתרי : אוריה החתי כל שלשים ושבעה :
 כ ד ו יוסף אף יהוה לחרות בישראל ויכרת את דוד בהם לאמר לך
 מנה את ישראל ואת יהודה : ויאמר המלך אל יואבי שר החיל אשר
 אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם
 וידעתי את מספר העם : ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך
 אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך
 לפה הפץ בדבר הזה : ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא
 יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל : ויעברו
 את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר
 : ויבאו הגלעדה ואל ארץ החתים חדשי ויבאו דבה וען וסביב אל
 צידון : ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה
 באר שבע : וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים
 וחסירושלם : ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותחתי ישראל
 שמונה מאות אלה איש חיל שלף הרב ואיש יהודה חמש מאות אלה
 איש : ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם
 ויאמר דוד אל יהוה תטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה
 העבר נא את עון עבדך כי נספתי מאד : ויקם דוד בבקר
 ודבר יהוה היה אל גר הנביא יהוה דוד לאמר : חרוך
 ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בתר לך אחר
 מהם ואעשה לך ויבא גר אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע
 שנים רעבי בארץ ואם שלשה חדשים ננסך לפני צריך וחוא רדפך
 ואם היות שלשת ימים דבר בארץ עתה דע וראה מה אשיב שליחי
 דבר : ויאמר דוד אל גר צר לי מאד נפלה נא אבי
 יהוה כירבים רחמו וביך אדם אל אפלה : ויתן יהוה דבר בישראל
 מהבקר ועד ערב מועד וימרת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים
 אלה איש : וישלחו המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל
 הרעה ויאמר למלאך המשתות בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה
 היה

85, 86

87, 88

89

כ ד ו

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

2. סמואל

מע

*split libant
nam sibi caris; cas
ad amissionem gloriæ
p. 232*

ורג

36. 37.
38

ול

39
40.

ואי

41. 42.
43.

אר

44.

בנ

45. 46.
47.

צו

48
49.

עו

50. 51.

כ ו August 23

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

*ישב שמואל
אל צדקיהו*

*the stethic & stonem. ed.
into a phylactery bag by the
arch. & many egg & fishes
with. Con. Prop. 2. 8. 10*

2. שמואל

מעוזי חיל ויתר תמים ורכו; 34 משות רגליו כפאלות ועל בִּמְתִי

*split about
from the
ad. amishien optenist
37. 38. 39.*

ועמירני; מלמד ידי לפלחמה ונחת קשת נחושה

ורעתי; ותתן לי מגן; ישעך וענתך תרפני; תרחיב צעדי

תחתני ולא מערו קרסלי; ארדפה איבי ואשמירם

ולא אשוב עד כרותם; ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו

תחת רגלי; ותזרני חיל לפלחמה הכריע קמי תחתני;

ואיבי תפה לי ערף משנאי; ואצמיתם; ישעו

ואין מושיע אל יהוה ולא ענם; ואשתקם כעפר

ארץ כפטיש חצות; אדיקם ארקעם; ותפלטיני

מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי ועברני;

בני נכר יתכחשורלי; לשמע און ישמעו לי; בני נכר יבלו

ויחגרו מסגרותם; חריהוה וברוך צורי וירם אלהי

צור ישעי; האל חנתן; נקמות לי ומוריד עמים תחתני;

ומוציא מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסים תצילני;

על כן אודך יהוה בגוים; ולשמך אומר; מגדיל ישועות

מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד וזרעו עד עולם;

ואלה דברי דוד האחרנים;

נאם דוד בדישי ונאם הגבר תקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות

ישראל; רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני; אמר אלהי

ישראל לי דבר צור ישראל מושל בארם צדיק מושל יראת אלהים;

ובאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מגנה מספר דשא מארץ;

כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערובה ככל ושמרה ביר

כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמית; ובריעל כקוז מנד פלחם כילא

ביר יקחו; ואיש יגע בהם יפלא ברזל ועץ חנית וכאש שרוף ושרפו

בשבת; אלה שמות הגברים אשר לדוד

ישב בשבת תחממי ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות

חלל בפעם אחר; ואחריו אלעזר בן דודי בד אחתי

בשלשה גברים עם דוד בהרפס בפלשתים נאספו שם לפלחמה

ויעלו איש ישראל; הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגיעה ידו ותדבק

ידו

36. 37.

38

39

40

41. 42.

43.

44.

45. 46

47

48

49

50. 51.

caput 23

*Alle total & stonemede
ant. in p. 11. 12. 13. 14. 15. 16.
st. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.
ant. in p. 24. 25.*

כ ב

1. ויזכר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת ביום
 הגזל יהוה אתו מכף כל- איביו ומכף שאול
 2.3 ויאמר יהוה סלעי ומצותי ומפלט לי : אלהי צורי אחסה בו
 4. מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמם תושיעני :
 4. מהלל אקרא יהוה ומאיביו אושע : כי אפפני משברי מות
 5. בחלי בליעל יבעתני : חבלי שאול סבני קדמני
 6.7 מקשימות : בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי
 8. אקרא וישמע מהיכל קולי ושועתי באזניו : ותגעש
 והרעש הארץ מסודות השמים ורגזו ויחגעשו כי
 9. תרה לו : עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים
 10.11 בערו ממנו : ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו : וירכב
 12. על פרוב ויעף וירא על כנפי רות : וישת חשך סביבותי
 13. סכות חשרת מים עבי שתקים : מנגה נגדו בערו גחלי אש :
 14.15 וירעם סד שמים יהוה ועליו יתן קולו : וישלח חצים
 16. ויפיצם ברק ויהמם : ויראו אפיקי ים יגלו מסודות תבל
 7. כבערת יהוה מנשמת רוח אפו : וישלח מפרום יקחני
 18. ומשני מפנים רבים : ויצילני מאיבי עו משנאי
 19. כי אמצו ממני : ויקדמני ביום אירי ויהי יהוה משען לי :
 20.21 ויצא למרתב אתי וחרצני כי חפץ בי : וגמלני יהוה
 22. בצרקותי כבר יד ישיב לו : כי שמרתי דרכי יהוה
 23. ולא רשעתי מאלהי : כי כל משפטיו לגדלי וחקתיו
 24. לא אסור ממנה : ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני :
 25.26 וישב יהוה לי בצרקותי ככרי לגוד עיניו : עם חסיד
 27. תתחסד עם זכור תמים תתמם : עם זכר תתבר
 28. ועם עקש תתפל : ואת עם עני תושיע ועניך על
 29. רמים תשפיל : כי אהתה בירי יהוה ויהוה יגיה חשבי :
 30.31 כי בכה ארוץ נדוד באלהי ארדג שור : האל תמים
 32. דרכו אמרת יהוה צרופת מגן הוא לכל החסים בו :
 32.33 כי מיראל מבלעדי יהוה ומרצור מבלעדי אלהינו : האל

בִּד

יְהוָה 8

יְהוָה

וְשָׂא

וַיִּקַּח x

בְּרַח

וַיִּפְּסוּ

וְלִי

וַיִּקַּח u. 12.

וַיִּקַּח

שְׂמָה 1 אֵשׁ

הַכּוֹ

וְאֵו

עַצ

כְּכֹ

15

וַיִּלְוּ 16

וַיִּמְטֵ

לְהַקֵּי 17

אֵזוּ 18

תִּכְבֹּ

הַמָּו 19

הַרְגֵי 19

עֵין

בְּמִנְ 20

אֵישׁ x

מִסֵּו 21

שָׂמָ 21.

בִּד

כ כ

דבא
גיו
מני
עש
זים
פכ
תיו
זי
זים
תני
זיו
זת
קיו
זי
זי

[Faint, mostly illegible text in a large rectangular area, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

2. שמואל

בן יהונתן בן שאול על שבעת יהורג אשר ביניהם בן דוד וכן
 יהונתן בן שאול ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר
 ילדה לשאול את ארמני ואת מפיבשה ואת חמשה בני מכל בת
 שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזי הפהלתיו ויתנם ביד הגבעונים
 ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם יחד והם הסתו בימי קציר
 בראשונים תחלת קציר שערים ותקח רצפה בת איה את השק
 ותטוהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים
 ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילת
 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול ויגד דוד
 ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעל יובש גלעד
 אשר גנבו אתם מרתב בית שן אשר תרום שם הפלשתים ביום
 הגות פלשתים את שאול בגלבע ויעל משם את עצמות שאול
 ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים ויקברו את
 עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימין בצלע בקבר קיש אביו ויעשו
 ככל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן
 ותהי עזר מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו
 וילחמו את פלשתים ויעף דוד וישבו בנב אשרי בילידי הרפה
 ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר
 לחכות את דוד ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימתהו
 אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו במלחמה ולא ת
 תכבה את נר ישראל ויהי אחרי כן ותהי עזר
 המלחמה בנב עם פלשתים אז הפה סבכי החשתי את סף אשר בילידי
 הרפה ותהי עזר המלחמה בנב עם פלשתים
 ויך אלחנן בן יערי ארגים ביר הרחמי את גלית הגתי ועץ תנירו
 במנור ארגים ותהי עזר מלחמה בגת ויהי
 איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שש ושש עשרים וארבע
 מספר וגם הוא ילד להרפה ויתרף את ישראל ויכהו יתונתן בן
 שמעי אחי דוד את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו
 ביד דוד ויבין עבדיו

וידבר

16. civitate yfalis posit. 1771 in ppe poline brick
1771

יבקרתי ויבאו אף אתריו ויבאו ויצרו עליו באבלה בית ויחלו
המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בתל וכל העם אשר את-
16 יואב משחיתים להפיל החומה ויתקרא אשה חכמה מן העיר
שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואבררה אליך ויקרב
17 אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי
18 אמתך ויאמר שמע אנכי ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה
19 לאמר שאול ישאלו באבל וכן החמו אנכי שלמי אמוני ישראל
אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל לפיה תבלע נחלת יהוה
ויעז יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבדע ואם
20 אשתחית לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו
נשא ידו במלך ברוד תנו אתו לברו ואלכה מעל העיר ותאמר ה
21 האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך כעד החומה ותבוא האשה
אל כל העם בתכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל-
יואב ויתקע בשפר ויפצו מעל העיר איש לאחיו ויואב שב ירושלם
22 אל המלך ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוירע על חכרו
ועל הפרתו ואדרם על המס ויהושפט בן אחיזרוד המזכיר
23 וישא ספר וצדוק ואביתר כהנים וגם עירא
והיארי היה כהן לדוד
רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה
ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית
2 את הגבענים ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא
מבני ישראל המה כי הם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם
ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה ויאמר דוד אל-
3 הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה ויאמרו
לו הגבענים הן לך כסף וזהב עם שאול ועם ביתו והיו לנו איש
לחמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם ויאמר אל-
4 המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמרנו מהתיצב בכל גבל
5 ישראל ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת
6 שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן ויחמל המלך על מפיבשת

כ א

2. שמואל

וַיִּקְרָא ה' אֶת-שֵׁם הַיֶּלֶד שִׁמְשׁוֹן כִּי-יָחַץ ה' אֶת-הַיַּרְדֵּן בְּיַד שִׁמְשׁוֹן וַיִּבְרָא אֶת-הַיַּרְדֵּן בְּיַד שִׁמְשׁוֹן וַיִּבְרָא אֶת-הַיַּרְדֵּן בְּיַד שִׁמְשׁוֹן

וַיִּקְרָא

10.

בְּמִן

לְחֵשׁ

11.

אִישׁ

בְּכֹד

דָּוִד

יָרֹם

פָּרָג

וְאֵל

12.

שָׁלֵם

מִדָּו

עֲמֵר

וְרָו

אֲנִשׁ

אֲחָר

בָּנֵי

מִתְנֵי

לְעַם

13.

וַיִּשָּׂא

שֶׁבַע

בְּיֹאזָן

חֲמֹכ

הַשָּׁן

הַגִּבָּה

14.

*the man verlost ase
roge von den plünder
am 10. Plul 1, 120, 121*

*früher die Gistat und
am 10. Plul 1, 120, 121*

2 שמואל

היה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו
 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לו
 במלך וגם ברוד אני ממך ומדוע תקלתני ולא היה דברי ראשון לי
 להשיב את מלכיו וקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל
 1. ושם נקרא איש בלי על ושמו שבע בן בכרי
 איש ימינו ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק ברוד ולא נחלה לנו
 2. בכך ישי איש לאהליו ישראל ויעל כל איש ישראל מאחרי
 דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה רבבו במלכם מן הירדן ועד
 3. ירושלים ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר נשים
 פלגשים אשר הניח לשמר הבירה ויתנם בית משמרת ויכלכלם ו
 ואליהם לא בא ומהיינת צרות עד יום מתן ארמנות חיות
 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה
 4. שלשת ימים ואתה פה עמד ויילך עמשא להזעיק את יהודה ויחר
 5. מן המועד אשר יערו ויאמר דוד אל אבישי
 6. עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אלניך
 ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות וחציל עיננו ויצאו אחריו
 אנשי יואב והכרתו והפלתו וכל הגברים ויצאו מירושלים ורדף
 8. אחרי שבע בן בכרי הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא
 9. בא לפניו ויואב חגורו לבשו ועליו חגור הרב מצמרת על
 מתניו בתערה והוא יצא והפל ויאמר יואב
 לעמשא השלום אתה אחי ותחו ידימי יואב בזקזק עמשא לנשק לו
 10. ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש
 וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי
 11. שבע בן בכרי ואיש עמו עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ
 12. ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב ועמשא מתגלל בהם בתוך
 המסלה וירא איש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה
 13. השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד כאשר
 הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי
 14. ויעבר בכל שבטי ישראל אבלת ובית מעכה וכל הברים
 ויקלחו

אחרי
טא

In men verlosse ase
wegen van den spulster
attend: a. Phil. p. 100, 101

frankl. bibl. hist. v. d.
am. p. 322 u. 323

וְיַעֲבֹר בְּכָל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵלֶת וּבֵית מַעֲכָה וְכָל הַבְּרִיּוֹת וְיִקְלְחוּ

בא ירושלים לקראת המלך ויאמר לו המלך ולמה לא תלכי עמי
מפיבשת : ויאמר אלני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי
החמור וארכב עליו ואך אל המלך כי פסח עבדך : וירגל בעבדך
אל אלני המלך ואלני המלך במלאך האלזים ועשה הטוב בעיניך :
כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשר את
עבדך באחלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך :
ויאמר לו המלך למה חדרב עוד
דברך אמרתי אתה וציבאת חלקו את השדה : ויאמר מפיבשת אל-
המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אלני המלך בשלום אל ביתו :
וברזויה הגלעד ירד מרגלים
ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן : וברזויה יקזן מאד בך
שמנים שנה והוא כולל את המלך בשיבתו במתנים כי איש גדול הוא
מאד : ויאמר המלך אל ברזויה אתה עבר אתי וכל פלתי אחך
עמדי בירושלים : ויאמר ברזויה אל המלך כפתי ימי שני חיי כי
אעלה את המלך ירושלים : בן שמנים שנה אנכי היום האדעי
בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם-
אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל-
אלני המלך : כמעטי עבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני
המלך הגמולה הזאת : ישכ נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי
ואמי והנתי עבדך כמהם יעבר עם אלני המלך ועשה לו את אשר
טוב בעיניך : ויאמר המלך אתי יעבר
כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה-
לך : ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזויה
ויברכהו וישב למקמו : ויעבר המלך הגלגלות
וכמתן עבר עמו וכל עם יהודה ויעברו את המלך וגם חצי עם ישראל
והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך
מדוע גבוק אחנו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את-
הירדן וכל אנשי דוד עמו : ויעז כל איש
יהודה על איש ישראל בר קרוב המלך אל ולמה ותתרה לך על דוד

העבירו

בשע
תענ

המו
האו 10.

במו
11.

דבר
אל 12.

ובט
הלו 13.

עבי
כאי 14.

ויב
את 15.

ויר
וצי 16.

תיר
הט 17.

אל
ביו 18.

ידע
לרו 19.

זאו
בני 20.

יגט
תמ 21.

יגד
כפ 22.

19.

עמי
הלו
הנה
ה:
את
עור
ל
זו
לם
בד
זא
תק
ק
נע
ס
ל
למי
מ
ז
נ
ז
זלי
לה
אל
ל
ד
ש
גר

העביר

2 שמואל

בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל
 העם לפני המלך וישראל גם איש לאתליו
 ויהי כל העם נרזן בכל שבטו ישראל לאמר
 המלך הצילנו מכף איבנו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן
 הארץ מעל אבשלום ויבשרום אשר משחנו עליו נפת
 במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך
 והמלך רזו שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר
 דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך
 אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו אתי אתם עצמי
 ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך ולעמשא תמרו
 הלא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם לא שר
 צבא היה לפני כל הימים תחת יואב ויש את לבב כל איש יהודה
 כאיש אחד וישראלו אל המלך שוב אתה וכל עבדך ויושב המלך
 ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה לרדת לקראת המלך להעביר
 את המלך את הירדן וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים
 וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד ואלף איש עמו מבנימין
 וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלהו
 הירדן לפני המלך ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות
 הטוב בעיניו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן ויאמר
 אל המלך אל יחשב לי אלני עון ואל תזכר את אשר הענתי עבדך
 ביום אשר יצא אלני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו כי
 ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף
 לרדת לקראת אלני המלך ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת
 זאת לא ימת שמעי כי קל את משית יהוה ויאמר דוד מה לי ולכם
 בני צרויה פיהו היום ליום לשמן היום ימת איש בישראל כי הלוה
 ידעתי כי היום אני מלך על ישראל ויאמר המלך אל שמעי לא
 תמות וישבע לו המלך ומפיבשת בן שאול
 ירד לקראת המלך ולא עשת רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא
 כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום ויתיפני

בא

19

25 וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו ויקרא הצפה ויגד למלך
 26 ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו ויגד הלך וקרוב וירא
 הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ
 27 לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר ויאמר הצפה אני ראה את
 מוצת הראשון כמוצת אחימעץ בז צדוק ויאמר המלך איש טוב
 28 זה ואל בשורה טובה יבוא ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום
 וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את
 האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך :

29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר
 אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך ויאב ואת עבדך
 30 ולא ידעתי מה ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד והנה
 הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר באדני המלך כי שפסך יהוה היום
 31 מיד כל הקמים עליך ויאמר המלך אל הכושי שלום לנער
 לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו
 עליך הרעה וירגז המלך

ויעל על עליות השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני
 1 אבשלום מיתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני ויגד ליואב הגב
 2 המלך בכה ויתאבל על אבשלום ותהי הששעה ביום ההוא
 לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על ב
 3 בנו ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם
 4 הנכלמים בנוסם במלחמה והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול
 גדול בני אבשלום אבשלום בני בני :

5 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הובשת היום את פני כל עבדיך
 הממלטים את נפשך היום זאת נפש בני ובנתיך ונפש נשיך ונפש
 6 פלגשיך לאהבה את שניאך ולשנא את אחיבך כי הגרת היום כי
 אין לך שרים ועבדים בני ידעתי היום כי לא אבשלום הו וכלנו היום
 7 מתים כי אז ישר בעיניך ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי
 ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הוליה ורעה לך זאת
 8 מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה ויקם המלך וישב

ס

אפ 7.

בד 8.

כל 9.

נדק 9.

תב 10.

הא 11.

תל 12.

הכ 13.

הא 14.

בד 15.

טכ 16.

פכ 17.

לפ 18.

בל 19.

נדק 20.

תב 21.

הא 22.

תל 23.

הכ 24.

הא 25.

בד 26.

טכ 27.

פכ 28.

לפ 29.

בל 30.

נדק 31.

תב 32.

הא 33.

תל 34.

הכ 35.

הא 36.

בד 37.

טכ 38.

פכ 39.

לפ 40.

בל 41.

נדק 42.

תב 43.

הא 44.

תל 45.

הכ 46.

הא 47.

בד 48.

טכ 49.

פכ 50.

לפ 51.

*by printing
was effected
by the p. 17*

the 17th

24

אלו
רא
רז
סת
זונ
יום
מת
מר
יד
נה
יום
ער
קמי
לד
כני
נה
וא
ב
עם
נול
יד
ט
פי
ום
ט
מת
טב

ס

7. אפרים : וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהרשם המגפה
 גדולה ביום ההוא עשרים אלף : ותחיש המלחמה נפשות על פני
 כל הארץ וירב ויער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא :
 8. ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד
 תחת שובך האלה הגדולה ויתקראשנו באלה ויתן בין השמים ובין
 הארץ והפרד אשר תחתיו עבר :
 9. וירא איש אחר ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתו את אבשלום
 10. תלוי באלה : ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראיתו ומדוע לא
 11. הכיתו שם ארצה ועלי לחת לך עשרה כסף וחגרה אחת : ויאמר
 האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל
 12. בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישוי ואת אמר לאמר
 שמרו מי בנער באבשלום : או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא
 13. יכחד מן המלך ואתה תתיצב סגור : ויאמר יואב לא כן אחילה
 14. לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו וירקעם בלב אבשלום עורנו חי
 15. בלב האלה : ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום
 16. וימתו : ויתקע יואב בשפר וישב העם מדרך אחרי ישראל כי
 17. חשך יואב את העם : ויקחו את אבשלום וישלכו אותו ביער אל
 18. הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש
 19. לאחלו : ואבשלום לקח ויצב לו בתיו את מצבת אשר בעמק
 20. המלך כי אמר איד ליון בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו
 21. ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה : ואחיעזר בן צדוק אמר
 22. ארצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו : ויאמר
 לו יואב לא איש בשרה אתה היום תוה ובשרת ביום אחר והיום תוה
 23. כי לא תבשר פי על בן המלך מת : : ויאמר יואב לכושי לך הגד
 24. למלך אשר ראיתו וישתחו כושי ליואב וירץ : ויסף עוד אחיעזר
 25. בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי :
 26. ויאמר יואב רמה זה אתה רץ בני ולמה איך בשורה מצאת : ויהי
 27. מה ארוץ ויאמר לו רוצ וירץ אחיעזר בדרך הכפר ויעבר את הכושי
 28. : ודוד ישב בד שני השערים וילך היצפה אל גג השער אל החומה

וישא

by printing the
man offered at
negotia 1. p. 117

the way

et apponit super eum
et dicit super eum
et dicit super eum
et dicit super eum
et dicit super eum

שם ו ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליה

הרפות ולא נודע דבר : 20 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הכיתה

ויאמרו אייה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מכל

המים ויבקשו ולא מצאו וישכו ירושלים : ויהי 21

אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד

קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל : ויקם 22

דוד וכל העם אשר אהו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אתר

לא נעדר אשר לא עבר את הירדן : ואחיתפל ראה כי לא נעשתה 23

עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו

ויתנק וימת ויקבר בקבר אביו : ויהי 24

בא מחגימה ואבשלום עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו :

ואת עמטא שם אבשלום תחת יואב על הצבא ועמטא בן איש ושמו 25

יתרא חישר אלו אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב :

ויתן ישראל ואבשלום ארץ הגלעד : ויהי 26, 27

כבוא דוד מחגימה ושבי בן נחש מרבת בני עפזן ומכיר בן עמיאל

כלוא דבר וברזילי הגלעדי מרגלים : משכב וספות וכלי יוצר וחטים 28

זשערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי : ורבש וחמאה וצאן 29

ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אהו לאכול כי אמרו העם רעב

ועוף וצמא במדבר : ויפקד דוד את העם אשר אהו וישם עליהם

שורי אלפים ושתי מאות : וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב

והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגיתי

ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם : ויאמר העם לא

תצא כי אם נוס וננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו

10. 24. 25. 26.

ח

כ

7

6

יו
 3.
 תט
 4.
 5.
 מו
 6.
 לו
 7.
 נע
 8.
 סז
 9.
 אז
 10.
 טח
 11.
 טש
 12.
 יפ
 13.
 תג
 14.
 תז
 15.
 תח
 16.
 תצ
 17.
 יק
 18.
 טק

ימים והחרדתו אהו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו :
 3 ואשיבה כל העם אליך בשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל-
 4 העם יתנה שלום ווישר הרב בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל :
 5 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארצי ונשמעה
 6 מה בפיו גם הוא : ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו
 לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר :
 7 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר
 8 יעץ אחיתפל בפעם הזאת : ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת
 אנשיו כי גברים הם ומרי גפש הם כדוב שכול בשדה ואביך איש
 9 מלחמה ולא ילון את העם : הנה עתה הוא נחבא באחת הפתחים
 או באחד המקומות והיה כנפל בהם בחללה ושמע השמע והמה
 10 היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלום : והוא גם בן חיל אשר לבו
 פלב הארץ והפס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר
 11 אתו : כי יעצתי האסף ואסף עריך כל ישראל מרן וער באר
 שבע כחול אשר על תים לרב ופניך הולכים בקרב :
 12 ובאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר
 יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד :
 13 ואם ארעיר ואסף ותשיאו כל ישראל אל הער שהוא
 גדלים וסתבנו אתו עד הנתל עד אשר לא נמצא שם גם צרור :
 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי
 הארצי מעצת אחיתפל ויהיה צוה להפך את עצת אחיתפל הטובה
 15 לבעבור הביא יהוה על אבשלום את הרעה : ויאמר חושי אל-
 צדוק ואל אביתר הכתנים בנאת וכזאת יעץ אחיתפל ארם אבשלום
 16 זאת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני וועמה שלחו מהרה והגידו
 לדוד לאמר אל תלן הלילה בערבורת המלך וגם עכור העבור פן
 17 יבלע למלך וכל העם אשר אתו : ויהונתן ואחיספץ עמרים בעין
 18 רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא
 יוכלו להראות לבוא העירה : וירא אתם גער ויגד לאבשלום וילכו
 שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו בנאר בחצר וירדו
 שם

6. זָרָא יֵצֵא וְיֵצֵא וּמִקְדָּלָו וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים אֶת דָּוִד וְאֶת כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
 דָּוִד וְכָל הָעָם וְכָל הַנְּכָרִים מִיַּמִּינוֹ וּמִשְׂמָאלָו וְכֹה אָמַר שְׁמֹעִי
 7. בְּקִרְדֹּו צֵא צֵא אִישׁ חֲרָמִים וְאִישׁ חֲבָרֵעַל הַשֵּׁיב עֲלֶיךָ יְהוָה כָּל דָּמִי
 בֵּית שְׂאוּל אֲשֶׁר מְלַכְתָּ תַחְמוֹ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת הַמְּלוּכָה בְּיַד אֲבִשָׁלוֹם
 8. בְּנֵךְ וְהִנֵּךְ בְּרֵעֶהְךָ כִּי אִישׁ דָּמִים אָתָּה וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי בֶן צְרוּיָה אֶל
 9. הַמֶּלֶךְ רַמְיָה יְקַלְלֵךְ הַכֹּלֵךְ הַמֵּת הַזֶּה אֶת יָדָי הַמֶּלֶךְ אֶעֱבְרָה נָא
 10. וְאֶסְרָה אֶת רֵאשִׁיו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לִּי
 וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי יְקַלְלֵךְ וְכִי יְהוָה אָמַר לוֹ קַלְלֵךְ אֶת דָּוִד וְדָמִי יֹאמַר כְּדוּעַ כֹּה
 עֲשִׂיתָ בְּנֵי יְהוָה
 11. וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִישִׁי וְאֶל כָּל
 עַבְדָּיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעִי מִבְּקֵשׁ אֶת נַפְשִׁי וְאִם כִּי עָמָה בֶן
 12. תִּמְיָנִי תַחְמוֹ לוֹ וְיְקַלְלֵךְ כִּי אָמַר לוֹ יְהוָה וְאוֹלֵי יְרֵאתָ יְהוָה בְּעוֹנֵי וְהַשִּׁיב
 13. יְהוָה לִי טוֹבָה תַחַת קַלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה וְיִלְךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו בְּדָרֶךְ וּשְׁמֹעִי
 14. הַלֵּךְ בְּצִלְעֵהָרָר לְעַמְתּוֹ הַלֵּךְ וְיְקַלְלֵךְ וּיִסְקַל בְּאֲבָנִים לְעַמְתּוֹ וְעַפְרָיִם
 15. וְיִנְפֹשׂ שָׁם וְאֲבִשָׁלוֹם וְכָל הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאֲחִיתֹפֵל
 16. אָתָּה וְהַיִּכָּאֲשֶׁר בְּאֲחוּשֵׁי הָאֲרָכִי רִעַת דָּוִד אֶל אֲבִשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
 חוּשֵׁי אֶל אֲבִשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ
 17. וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם אֶל חוּשֵׁי וְרַת חֲסִדֶךָ אֶת רֵעֶךָ לְמָה לֹא הִלַּכְתָּ אֶת
 18. רֵעֶךָ וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל אֲבִשָׁלוֹם לֹא כִי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעַם חֲזָרָה
 19. וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא אֲחִיתָ וְאָתָּה אֲשָׁב וְהַשְׁנִיתָ לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד
 20. הֲלֹא לְפָנַי בָּנוּ כָּאֲשֶׁר עֲבַדְתִּי לְפָנַי אֲבִיךָ אֲחִיתָ לְפָנַי
 21. וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם אֶל אֲחִיתֹפֵל הֲבוּ לָכֶם עֵצָה מִתְנַעֲשׂוּ וַיֹּאמֶר
 22. אֲחִיתֹפֵל אֶל אֲבִשָׁלוֹם בּוֹא אֶל פְּלִגְשֵׁי אֲבִיךָ אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשִׁמּוֹר הַבַּיִת
 וְשָׁמַע כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי נִבְאֲשַׁת אֶת אֲבִיךָ וְחִזְקוּ יָדֶיךָ כָּל אֲשֶׁר אָתָּךְ
 23. וַיִּטּוּ לְאֲבִשָׁלוֹם הָאֵתָל עַל חֲגָנָו וַיָּבֹא אֲבִשָׁלוֹם אֶל פְּלִגְשֵׁי אֲבִיו לְעֵינָיו
 24. כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַצַּת אֲחִיתֹפֵל אֲשֶׁר יַעֲזֹבִימִים הָלַם כָּאֲשֶׁר יִשְׂאֵל
 25. בְּדַבַּר הָאֱלֹהִים כֵּן כָּל עַצַּת אֲחִיתֹפֵל גַּם דָּוִד גַּם לְאֲבִשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְיָ
 26. אֲחִיתֹפֵל אֶל אֲבִשָׁלוֹם אֲבַחְרָה נָא שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלֹף אִישׁ וְאֶקְוִמָה
 27. וְאֶרְדַּפְתָּ אַחֲרַי דָּוִד הַלֵּלְתָה וְאֶבּוֹא עֲלָיו וְהוֹאִינֶנּוּ וְרַפָּה

אָר

25

אָב

26

אָב

27

אָב

28

אָב

29

אָב

30

אָב

31

אָב

32

אָב

33

אָב

34

אָב

35

אָב

36

אָב

37

אָב

38

אָב

39

אָב

40

אָב

41

אָב

42

אָב

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or gloss on the adjacent text.

- 6. לך
- 7. צי
- 8. מי
- 9. ל
- 10. ל
- 11. ל
- 12. יב
- 13. עי
- 14. ים
- 15. פל
- 16. ר
- 17. ית
- 18. ה
- 19. בר
- 20, 21. ר
- 22. ויני
- 23. י
- 24. יו
- 25. ה
- 26. פה

ארון האלהים ויעל אביתר עזרתם כל העם לעבור מדחעיר :
 25 ויאמר המלך לצדוק חשב את ארון האלהים העיר
 26 אם אמצאתן מעיני יהוה ותשבני ותראני אתו ואת נהונו ואם כן
 יאמר לא חפצתי בך הנני עשה לך כאשר טוב בעיניו :
 27 ויאמר המלך אל צדוק מתיז הרואה אתה שבה העיני בשלום
 28 ואחי מעץ בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם : ראו אנכי
 29 מתמהמה בעברות המדבר עד בואדבר מעמכם לחגיד לך : וישב
 30 צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלים וישבו שם : ודוד עלה
 31 אשר אתו חפז איש ראשו ועלו עלה ובכה : ודוד הגיד לאמר
 32 אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נכא את עצת
 אשר ושתתוה שם לאלהים והגת לקראתו חושי הארץ קרו ועכתתו
 33 ואדמה על ראשו : ויאמר לו דוד אם עברת אתי והיית עלי למשא :
 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אחיה עבד אביך
 35 ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל : והלוא
 עמך שם צדוק ואביתר חכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית
 36 המלך תגיד לצדוק ולאביתר חכהנים : הנה שם עמם שני בניהם
 אחימעץ לצדוק ויהונתן ואביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר
 37 תשמעו : ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלים :
 1 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא גער מפיבשר לקראתו וצמד
 חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל
 2 ויון : ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים
 לבית המלך לרכב ולהרדם והקיץ לאכל הנערים והיוזלשתות היעף
 3 במדבר : ויאמר המלך ואיה בן ארניך ויאמר ציבא אל המלך הנה
 יושב בירושלים כי אמר היום ושיכו לי בית ישר אל את ממלכות אביו :
 4 ויאמר המלך לציבא הנה לך כל אשר למפיבשר ויאמר ציבא
 5 השתתויתי אמצאתן בעיניך ארני המלך : ובא המלך דוד ער
 בחורים והגה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן
 גרא

לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב
 אנשו ישראל : ויהי מקץ ארבעים שנה
 7 ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדתי אשר נדתני
 ליהוה בתברון : כי בלד נוד עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר
 8 אם ישב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה : ויאמר לו המלך
 9 אך בשלום ויקם ויך בתברון :
 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את
 11 קול השופר ואמרתם סלך אבשלום בתברון : ואת אבשלום הרגו
 מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמס ולא ידעו כל דבר :
 12 וישלח אבשלום את אחיהפל הגילגלי ועזרודר מעירו מגילה בזכור
 13 את הזבתים והיו הקשר אמיץ והעם הולך ורכ את אבשלום : ויבא
 המגיד אל דוד לאמר היתה לב איש ישראל אחרי אבשלום : ויאמר
 14 דוד לכל עבדיו אשר איתו בירושלם קומו ונכרתה כי לא תהיה לנו
 בליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פזי ימחר ותשגבו והריח עלינו
 את הרעה והנה . העיר לפי חרב : ויאמרו עבדי המלך אל המלך
 15 ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדינו יוצא המלך וכל ביתו ברגליו
 ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית : ויצא המלך
 16 וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק : וכל עבדיו עברו על ידו
 וכל הכרתיו וכל הפרתו וכל תנחום שש מאות איש אשר באו ברגלו
 17 מצת עברו על פני המלך : ויאמר המלך אל אחי
 18 הגתו למה תלך גם אתה אתנו שוב ושכ עם המלך כי נכרי אתה וגם
 19 גרה אתה למקומך : תמול בואך והיום אנועך עמנו ללכת ואני
 הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסר ואמת :
 20 ווען אתו את המלך ויאמר חיי יהוה וחי אחי המלך כי אם במקום
 21 אשר יהיה שם אחי המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך :
 22 ויאמר דוד אל אחיך ועבר ויעבר אתי הגתו וכל אנשיו וכל הסף
 23 אשר איתו : וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עבדים והמלך
 24 עבר בנהל קדרון וכל העם עברו על פני דוד את המדבר : והנה
 גם צדוק וכל הלויים איתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את

ויבנו
אלו 23.

גשו
24.

בית 25.

תה
בו 26.

כבו
וינו 27.

אש
28.

ויש 29.

ויש 30.

אל
תח 31.

תב
ויא 32.

אח
אח 33.

לו
לפ 34.

לפ
101.

אש 2.

כל
אלו 3.

ויא 3.

תח 4.

אש 5.

לו 6.

זלב

7. שנה

דתי

8. במר

9. זלך

10. ורד

לכנא

12. בחז

13. נכא

14. זמר

לכנ

לכנ

15. זלך

16. גליו

17. זלך

18. ירו

גל

19. אתי

גם

20. אני

21. קום

דו

22. שף

23. זלך

24. זנה

את

וַיְבָרֵךְ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַיּוֹם יָרַע עֲבָדְךָ כִּי מִצְאֵתִי חַן בְּעֵינֶיךָ
23. אֲלֵנִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבַר עֲבָדֶי וַיִּקַּם יוֹאָב וַיִּלָּךְ

וַיִּשְׁרַח וַיָּבֵא אֶת אֲבִשְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם :
24. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִסַּב אֵל בֵּיתוֹ וּפְנֵי לֹא יִרְאֶה וַיִּסַּב אֲבִשְׁלוֹם אֶל
וּכְאֲבִשְׁלוֹם לֹא :

25. בֵּיתוֹ וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה :
הָיָה אִישׁ יָפֶה בְּכָל יִשְׂרָאֵל לְהַלֵּל מְאֹד מִכָּף רִגְלוֹ וְעַד קִדְקִדּוֹ לֹא הָיָה

26. בּוֹ מוֹם : וּבְגַלְתּוֹ אֶת דְּרָאשׁוֹ וְהָיָה מִקֵּץ יָמָיו לְיָמָיו וְאֲשֶׁר יִגְלַח בְּרֹחַ
כְּבוֹד עָלָיו וְגַלְתּוֹ וְשָׁקַל אֶת שַׁעַר רֹאשׁוֹ מֵאֲמָתַיִם שָׁקָלִים בְּאֶבֶן הַמֶּלֶךְ :

27. וַיִּזְדַּרְזְרוּ אֲבִשְׁלוֹם שְׁלוֹשֶׁה בָּנָיו וּבַת אַחַת וְשִׁמְיָה הַמֶּמְרָה הָיָה הַיְתָה
אֲשֶׁה יַפֵּת מֵרָאָה :

28. וַיֵּשֶׁב אֲבִשְׁלוֹם בִּירוּשָׁלַם שְׁנַתִּים יָמִים וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה :
29. וַיִּשְׁלַח אֲבִשְׁלוֹם אֶל יוֹאָב לְשַׁלַּח אֹתוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה לְבֹא אֵלָיו

30. וַיִּשְׁלַח עוֹד שְׁנַיִת וְלֹא אָבָה לְבֹא : וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו רְאוּ חִלְקַת יוֹאָב
אֶל יְדֵי וְלוֹ שֵׁם שְׁעָרִים לָכֵן וְהוֹצִיתִיָּה בְּאֵשׁ וַיִּצְתּוּ עֲבָדֵי אֲבִשְׁלוֹם אֶת

31. הַחִלְקָה בְּאֵשׁ :
וַיִּקַּם יוֹאָב וַיָּבֵא אֶל אֲבִשְׁלוֹם
הַבַּיִתָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה הִצִּיתָ עֲבָדֶיךָ אֶת הַחִלְקָה אֲשֶׁר לִי בְּאֵשׁ :

32. וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֶל יוֹאָב הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלָיְכֶם לְאָמַר בְּאֵהְנָה וְאֲשַׁלַּחְתִּי
אִתְּךָ אֶל הַמֶּלֶךְ לְאָמַר לָמָּה בְּאֵתִי מִגִּשְׁשׁוֹר טוֹב לִי עוֹד אֲנִי שָׁם וְעַתָּה

33. אֶרְאֶה פְנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם יֵשׁ בִּי עוֹן וְהִסְתַּנֵּנִי וַיָּבֵא יוֹאָב אֶל הַמֶּלֶךְ וַיִּגְדַּר
לוֹ וַיִּקְרָא אֶל אֲבִשְׁלוֹם וַיָּבֵא אֶל הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁרַחְתּוּ לוֹ עַל אֲפָיו אֲרָצָה

לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשַׁק הַמֶּלֶךְ לְאֲבִשְׁלוֹם :
וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ אֲבִשְׁלוֹם מִרְכָּבָה וְסָסִים וְחִמְשִׁים
101. אִישׁ רָצִים לְפָנָיו : וְהַשְׂכִּים אֲבִשְׁלוֹם וְעָמַר עַד יוֹד דְּרֹךְ הַשַּׁעַר וַיְהִי

כָּל הָאִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ רִיב לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְשִׁפְטוֹ וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלוֹם
אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֵי מָזָה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר מֵאַחַד שְׁבַט יִשְׂרָאֵל עֲבָדְךָ :

3. וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִשְׁלוֹם רָאָה דְּבַרְךָ טוֹבִים וּנְכֹחִים וְשִׁמְעֵ אִיךְ לָךְ מֵאַת
4. הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם מִי יִשְׁמְנֵי שִׁפְטֵ בְּאָרֶץ וְעָלֵי יִכְאֹל אִישׁ

5. אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ רִיב וּמִשְׁפָּט וְהִצְדַּקְתִּיו : וְהָיָה בְּקִרְבֵי אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
6. לוֹ וְשַׁלַּח אֶת יָדוֹ וְהִחֲזִיק לוֹ וְנִשַּׁק לוֹ : וַיַּעַשׂ אֲבִשְׁלוֹם כַּדְּבַר הַזֶּה

לְכָל

וימת אתו והיה למה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו הנני את
 מכה אחיו ונממתו בנפש אחיו אשר הרג ונשמירה גם ארז חיוורש
 וכבו את גחלתו אשר נשארתי לבלתי שום לאיש שום ושארית על פני
 הארצה ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך ו
 ותאמר האשה
 ותקעית אל המלך עלי ארני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו
 נקי ויאמר המלך המדבר אריך והבאתו אלי ורא יסיף עוד
 לנעת בך ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית
 גזאל הדם לשחת ולא ישמידו ארז בני ויאמר חי יהוה אם יפל
 משערת בנג ארצה ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל ארני
 המלך דבר ויאמר דבריו ותאמר האשה ורמה חשבת כזאת על
 עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשרם לבלתי חשיב המלך ארז
 נדחו כי מות נמות וכפים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא
 ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח ועמה
 אשר באתי לדבר אל המלך אלני ארז הדבר הזה כי יראני העם
 ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך ארז דבר
 אמתו כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד ארני
 ואת בני יחוד מנחלת אלהים ותאמר שפחתך יהיה נא דבר ארני
 המלך למנחה כי במראך האלהים כן ארני המלך לשמע הטוב ודע
 ויהוה אלהיך ידני עמך ויעז המלך ויאמר
 אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר יאנכי שאל אתך ותאמר
 האשה ודבר נא ארני המלך ויאמר המלך הן יואב אמתך בכל זאת
 ותעז האשה ותאמר חי נפשי ארני המלך אם אשי להמין ולהשמיל
 מכל אשר דבר ארני המלך כי עבדך יואב הויה צוני והויה שם בפי
 שפחתך את כל הדברים האלה לבעבור סבב את פני הדבר
 עשה עבדך יואב את הדבר הזה וארני תלם כחכמת מלאך האלהים
 לדעת את כל אשר בארץ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה והך
 תשב את הנער את אבשלום ויפול יואב אל פניו ארצה וישתחו

כ"ו 26.

א

ע"ב 27.

ח"ב 28.

ב"ב

א"ב 29.

ל"א

פ"ו 30.

ח"ב 31.

ו"ו

ו"ו 32.

ב"ב

מ"ב 33.

ד"ב

ב"א

ח"ב 34.

ח"ב 35.

ב"ב

ו"א 37.

ב"ב 38.

ו"ו 39.

ו"ו

ו"ו 2.

ד"ב

מ"ב 3.

ח"ב 4.

ע"ב 5.

מ"ב 6.

ב"ב

Handwritten notes in Hebrew script, including the word 'ו"ו' and other illegible characters.

- 7. אֶת
- וְרַשׁ
- פָּנָי
- 8. יְדֵי
- 9. יָשָׁה
- סָאֵה
- 10. עוֹד
- 11. בֵּית
- יָפֵל
- 12. יָדָי
- 13. עַל
- 14. אֶת
- 15. נֶמְתָּה
- זַעַם
- דָּבַר
- 16. אֶתִּי
- 17. יָדָי
- יָרַע
- 18. נֶמְתָּה
- נֶמְתָּה
- 19. וְאֶת
- מִוֵּל
- בְּפִי
- 20. יָבַר
- לִי
- 21. וְלִדְ
- 22. קָחֵה

Handwritten notes in a smaller script, possibly a commentary or marginalia, located to the left of the main list.

שמאל 2

26. כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכוהו ויאמר
 אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך
 27. עמך ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני
 28. המלך ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כסוב לב אמנון
 בינו ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלא פי
 29. אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל ויעשו נערי אבשלום
 לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על
 30. פרדו וינסו ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר
 31. הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד ויקסם המלך
 ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים
 32. ויעז וינדב בך שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדוני את כל הנערים
 בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שומת
 33. מיום ענתו את תמר אחתו ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו
 דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת
 34. ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עסרב
 35. הרכים מדרך אתרו מצד ההר ויאמר וינרב אל המלך הנה בני
 36. המלך באו פדבר עכרך כן היה ויהי ככרתו לדבר והנה בני המלך
 באו וישאו קולם ויכפו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד
 37. ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו
 38. כל הימים ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים
 39. ותגל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת
 וידע יואב בן צרויה כירב המלך על אבשלום
 2. וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא
 ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשר זה ימים רבים מ
 3. מתאבלת על מת ובאת אל המלך ודברת אליו בדבר הזה וישם
 4. יואב את הדברים בפיה ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל
 5. על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושיעה המלך ויאמר לה המלך
 6. מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי ולשפתך שני
 בנים וינעו שניהם בשדה ואין מציל בגיהם ויבו האחד ארץ האחר
 ומת

39. ויגל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת
 וידע יואב בן צרויה כירב המלך על אבשלום
 2. וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא
 ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשר זה ימים רבים מ
 3. מתאבלת על מת ויבאת אל המלך ודברת אליו בדבר הזה וישם
 4. יואב את הדברים בפיה ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל
 5. על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושיעה המלך ויאמר לה המלך
 6. מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי ולשפתך שני
 בנים וינעו שניהם בשדה ואין מציל בגיהם ויבו האחד ארץ האחר
 ומת

13
6

הַמֶּלֶךְ תָּבֵא נָא תִמְרָא אַחֲתֵי וּתְלַבֵּב לְעֵינַי שְׂמֵי לְכַבּוֹת וְאַבְרָה מִיָּדָה ו
 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל הַתֶּמֶר דִּבְיִתָּהּ לֵאמֹר לְכִינָא בֵּית אֲמִנּוֹן אַחִיךָ וְעִשְׂתִּילִי
 הַבְּרִיָּה וּתְלַךְ תֶּמֶר בֵּית אֲמִנּוֹן אַחִיהָ וְהוּא שָׁכַב וּתְקַח אֶת הַבִּצְקָה
 וּתְלוֹשׁ וּתְלַבֵּב לְעֵינַי וּתְבַשֵּׁל אֶת הַלֵּבְבוֹת וּתְקַח אֶת הַמְּשֵׁרֶת
 וּתְצַק לְפָנָיו וַיִּמָּאן לֵאכּוֹל וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן הוֹצִיאֵנִי כֹל אִישׁ מֵעָלַי וַיֵּצֵא
 כֹּל אִישׁ מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן אֶל הַתֶּמֶר הַבִּיאִי הַבְּרִיָּה הַחֲדָרָה וְאַבְרָה
 מִיָּדָה וּתְקַח תֶּמֶר אֶת הַלֵּבְבוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂתָהּ וּתְבֵא לְאֲמִנּוֹן אַחִיהָ
 הַחֲדָרָה וּתְגַשׁ אֵלָיו לֵאכּוֹל וַיְחַזֵּק בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּאִי שָׁכְבִי עִמִּי
 אַחֲזֹתַי וּתֹאמֶר לוֹ אֵל אַחִי אֵל תַּעֲנֵנִי כִּי לֹא יַעֲשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אֵל
 תַּעֲשֶׂה אֶת הַנְּבִלָה הַזֹּאת וַאֲנִי אֵנָה אוֹרֵךְ אֶת חַרְפְּתֵי וְאַתָּה מְתִיקָה
 בְּאֶחָד הַנְּבִלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֵּר נָא אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי מִמֶּךָ
 וְלֹא אָבִה לְשִׁמְעַת בְּקוֹלָהּ וַיְחַזֵּק מִמֶּנָּה וַיַּעֲנֶה וַיִּשְׁקַב אֹתָהּ וַיִּשְׁנֶאֱתָ
 אֲמִנּוֹן שְׁנֵאת גְּדוּלָה מֵאֵר בְּיַגְדֵּלָהּ הַשְּׁנֵאתָ אֲשֶׁר שְׁנֵאתָ מֵאֲחֵכָה אֲשֶׁר
 אָהַבְתָּ וַיֹּאמֶר לָהּ אֲמִנּוֹן קוּמִי לְכִי וּתֹאמֶר לוֹ עַל אֹדֶת הַרְעִיתָ
 הַגְּדוּלָה הַזֹּאת מֵאֲחֵרֶת אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמִּי לְשַׁלְּחַנִּי וְלֹא אָבִיחָה לְשִׁמְעַת לָהּ
 וַיִּקְרָא אֶת נַעֲרוֹ מִשְׁרֵתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַחִי נָא אֶת זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה וַנֵּעַל
 הַדָּלֶת אַחֲרֶיהָ וְעָלְיָה כְּתִנֹּת פְּסִים כִּי כֵן תְּלַבֵּשׁ בְּנֹת הַמֶּלֶךְ הַ
 הַבְּתוּלוֹת מֵעִילִים וַיֵּצֵא אֹתָהּ מִשְׁרֵתוֹ הַחוּץ וַנֵּעַל הַדָּלֶת אַחֲרֶיהָ
 וּתְקַח תֶּמֶר אֶפֶר עַל רֹאשָׁהּ וּכְתִנֹּת תְּפָסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קִרְעָה וְתִשֵּׂם
 יָדָהּ עַל רֹאשָׁהּ וּתְלַךְ הַלֹּךְ וְעֵקֶה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲבִשְׁלוּם אַחִיהָ
 הָאֲמִינּוֹן אַחִיךָ הֵיךְ עִמָּךְ וְעַתָּה אַחֲזֹתִי הַחֲרִישִׁי אַחִיךָ הוּא אֵל תִּשְׁתִּי
 אֶת דְּבַר לְדַבֵּר הַזֶּה וּתִשָּׁבַע תֶּמֶר וְשִׁמְמָה בֵּית אֲבִשְׁלוּם אַחִיהָ
 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲרֹ לוֹ מְאֹד וְלֹא דִבֶּר
 אֲבִשְׁלוּם עִם אֲמִנּוֹן לְמַרְעֵ וְעַד סוֹב כִּי שָׁנָא אֲבִשְׁלוּם אֶת אֲמִנּוֹן עַל
 דְּבַר אֲשֶׁר עָנָה אֶת הַתֶּמֶר אַחֲתֵי
 וַיְהִי לְשָׁנָתַיִם יָמִים וַיְהִיו גְּזוּזִים לְאֲבִשְׁלוּם בְּבַעַל
 חֲצוֹר אֲשֶׁר עִם אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלוּם לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּבֵּא
 אֲבִשְׁלוּם אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא גְזוּזִים לְעַבְדְּךָ יָדָהּ נָא הַמֶּלֶךְ
 וְעַבְדִּי עִם עַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵל אֲבִשְׁלוּם אֵל בְּנֵי אֵל נָא נִלְךְ

7 2 2 2 2 2

113. silve hinc usque 7 2 2 2 2 2 2 2 2 2
in acie viculis 7-7-7-7-7-7-7-7-7-7
Lunaris ab uno apparet 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2

16. sakifcato vidon
17. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
18. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
19. sakifcato. C. bidon
20. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
21. sacca parsa
22. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
23. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
24. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
25. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
26. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
27. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
28. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
29. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
30. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
31. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
32. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
33. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
34. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
35. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
36. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
37. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
38. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
39. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
40. 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2

7 7 2
2 2

10
6

11

7 לו

8 צק

19 רת

נאו

10 רה

ה

11 נמי

12 ל

13 עה

כי

13, 14 פת

ער

16 עה

והו

17 על

18 ה

19 טם

20 ה

תי

22, 21 פה

ל

23 על

24 בא

לד

25 לד

12
6

לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה
וישראל יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו י ב
בעיר אהת אחד עשיר ואחד ראש לעשיר היה צאן ובקר הרבה
מאד ולראש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה
ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשמה ובחיקו תשכב
ויהי לו כבת ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו
לעשות לארץ הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש
הבא אליו ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חיה יהוה
כי בן מות האיש תעשה זאת ואת הכבשה ישלם ארבעתים
עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל ויאמר נתן
אל דוד אתה האיש כזה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך
על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול ואתנה לך את
בית אלניד ואת נשי אלניד בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהוה
ואם מעט ואוסיפה לך כהנה וכהנה
מדוע בויית את דבר יהוה לעשות הרע בעיני ארץ אוריה החתי
הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון
ועמה לא תסור חרב מבייתך עד עולם עקב כי באתי ותקח
את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה
כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מבייתך ולקחתי
את נשיך לעיניך ונתתי לרעיד ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת
כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד
השמש ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות
באץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות
ויך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד
ויאנשו ויבקשו דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולת
ושכב ארצה ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה
ולא ברה אתם לחם ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי
דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בחיות הילד חי דברנו אליו

2. שמות

לפני

קד לרובד זרועו דילוד וזעא אנרגה מרובי המלך יחטא סהרובו מחיות

9. קמו

10. ירד

בית

11. בית

ואד

לאנ

12. הדנו

13. ויש

לפנ

14. ואל

15. ביד

תח

16

17. כיצ

18. מע

19. וכן

20. תמו

מח

21. תח

פלא

22. גם

23. אש

24. תאו

תמו

25. אור

ירט

26. אל

27. ותנ

f12.
6

שמואל הנביא

- 1. יב
- 2. נח
- 3. ית
- 4. רן
- 5. יש
- 6. יה
- 7. ים
- 8. ית
- 9. ת
- 10. ת
- 11. ת
- 12. נר
- 13. ת
- 14. ת
- 15. נר
- 16. ת
- 17. ת
- 18. ת

9 **הַמֶּלֶךְ** : וַיִּשְׁכַּב אֹרְיָה פֶתַח בַּיִת הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל עַבְדֵי אֹרְיָה וְלֹא
 10 יָרַד אֶל בֵּיתוֹ : וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא יָרַד אֹרְיָה אֶל
 בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֹרְיָה הֲלוֹא מִלֶּךְ אֲתָה כֹּה מְדוּעַ לֹא יָרַדְתָּ אֶל־
 11 בֵּיתְךָ : וַיֹּאמֶר אֹרְיָה אֶל דָּוִד הָאֲרוֹן וַיְהוּדָה וַיִּשְׂבִּים בַּסִּבּוֹת
 וְאֹלְמִי וַיֹּאב וְעַבְדֵי אֹרְיָה עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה הַזֶּה וַיִּגְדּוּ אֶל בֵּיתוֹ
 12 לֵאכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם אִשְׁתּוֹ תַּיִךְ וְתִי נַפְשְׁךָ אִם אֶעֱשֶׂה אֶת־
 13 הַדָּבָר הַזֶּה : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֹרְיָה שֵׁב בְּיָדְךָ גַּם הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָ
 14 לְפָנָיו וַיֵּשֶׁב אֹרְיָה בִירוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחָרְתּוֹ וַיִּקְרָא לוֹ דָּוִד וַיֹּאכַל
 15 וְאֶל בֵּיתוֹ לֹא יָרַד : וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיִּכְתַּב דָּוִד סֵפֶר אֶל יֹאבֵב וַיִּשְׁלַח
 16 בְּיַד אֹרְיָה : וַיִּכְתַּב בְּסֵפֶר לֵאמֹר הִבּוּ אֶת אֹרְיָה אֶל מוֹד פְּנֵי הַמַּלְחָמָה
 הַחֲזָקָה וּשְׂכָתָם מֵאֲחֵרָיו וְנִבְּהוּ וּמָתוּ :
 16 וַיְהִי בְשִׁמּוֹר יֹאבֵב אֶל הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת אֹרְיָה אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע
 17 כִּי אֲנָשִׁי חָיִל שָׁם : וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּרְחֲמוּ אֶת יֹאבֵב וַיִּפֹּל מִן הָעֵם
 18 מֵעַבְדֵי דָּוִד וַיָּמָת גַּם אֹרְיָה הַחֲתָנִי : וַיִּשְׁלַח יֹאבֵב וַיִּגְדּוּ לְדָוִד אֶת כָּל־
 19 דְּבָרֵי הַמַּלְחָמָה : וַיֵּצֵאוּ אֶת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר כִּכְלָתְךָ אֶת כָּל דְּבָרֵי
 20 הַמַּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ : וְהָיָה אִם הִמְעַלְהָ חֵמַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָךְ
 21 מְדוּעַ נִגְשָׁתָם אֶל הָעִיר לְהַלְחֵם הֲלֹא יִרְעוּהֶם אֶת אֲשֶׁר יִזְרוּ מֵעַל
 22 הַחוֹמָה : מִי הִכָּה אֶת אַבְיִמֶלֶךְ בְּזִרְבָּשֶׁת הֲלוֹא אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו
 23 פֶּלֶחַ לְכָב מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמָת בַּת כְּעֶלְמָה נִגְשָׁתָם אֶל הַחוֹמָה וַאֲמָרְתִּי
 24 גַּם עַבְדְּךָ אֹרְיָה הַחֲתָנִי מָת : וַיִּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַיָּבֵא וַיִּגְדּוּ לְדָוִד אֶת כָּל־
 25 אֲשֶׁר שָׁדָחוּ יֹאבֵב : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל דָּוִד כִּי גִבְרֹו עָלִינוּ
 26 הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אֹלְמִי וְנַחֲיָה עֲלֵיהֶם עַד פֶּתַח הַשַּׁעַר : וַיִּרְאוּ
 27 הַמַּרְאִים אֶל עַבְדֶּיךָ מֵעַל הַחוֹמָה וַיִּמְדּוּ מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ
 אֹרְיָה הַחֲתָנִי מָת : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַמֶּלֶךְ כֹּה תֹאמֶר אֶל יֹאבֵב אֶל־
 יָרַע בְּעֵינֶיךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה כִּי כֹזֵה וְכֹזֵה תֹאכַל הַחֶרֶב הַחֲזָק מִלְחָמְתְּךָ
 אֶל הָעִיר וְהִרְסָה וְחִזְקָהּ : וְתִשְׁמַע אִשְׁתְּ אֹרְיָה כִּי מָת אֹרְיָה אִשְׁתָּה
 27 וְתִסְפֹּד עַל בְּעֵלָהּ : וַיַּעֲבֵר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיֹּאסְפֶה אֶל בֵּיתוֹ וְהָיָה
 לָל

ואת כל הצבא הגבורים : ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח
 השער וארם צבא ורחוב ואיש טוב ומעכה לברם בשדה : וירא
 יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי
 ב ישראל ויערך לקראת ארם : ואת יתר העם נתן ביד אבשי אתיו
 ויערך לקראת בני עמון : ויאמר אם תחזק ארם מפני והיתה לי
 לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיעוך : חזק ונתחזק
 בעד עמנו ובעד ערי אלהינו והנה יעשה הטוב בעיניו :
 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו : וכלי
 עמון יראו כי נס ארם וינסו מפני אבשי ויבאו העיר וישב יואב מעל
 בני עמון ויבא ירושלם : וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאסף
 יחד : וישלח הדרעור ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו
 חילם ושובך שר צבא הדרעור לפניהם : ויגד לדוד ויאסף
 את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא הלאמה ויערכו ארם לקראת
 דוד וילחמו עמו : וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם
 שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואר שובך שר צבאו חכה
 דימת שם : ויראו כל המלכים עבדי הדרעור כי נגפו לפני ישראל
 וישלמו את ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון :
 ויהי לתשובת השנה יא
 לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל
 ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד וישב בירושלם :
 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל
 משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג ותאשה
 טובת מראה מאד : וישלח דוד וירדש לאשה ויאמר הלא זאת
 בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי : וישלח דוד מלאכים
 ויקחה ותבא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל
 ביתה : ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי
 וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב
 את אוריה אל דוד : ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב
 ולשלום העם ולשלום המלחמה : ויאמר דוד לאוריה

בחור 1946
 1947

1948

1949

1950

1951

שֶׁאוֹ
 לִיהוּ 4
 הַפֶּלֶא 5
 וַיִּקַּח 6
 בְּדַע 7
 הַנֶּחֱד 8
 וַיְהוּנֵי 9
 עַל־ו 10
 חֲמֹר 11
 כֹּל־ו 12
 הַאֲזַן 13
 וְמִפֶּה 14
 עֲשׂוֹ 15
 אֶלֶךְ 16
 בְּאֵר 17
 צִיבֵי 18
 תַמְנֵי 19

בְּנֵי 20
 אֲבִי 21
 דֹד 22
 דֹד 23
 חַעֲוִי 24
 עֲבֹד 25
 וַיִּשָּׂא 26
 נִכְלֵי 27
 וַיִּרְוֵהוּ 28
 בֵּית 29
 אֵיט 30

10

domit

מסב

11.

8. תח
9. תא
10. תו
11. זל
12. זק

בחדר 10. 1944
בחדר 11. 1944

13. כנ
14. על
15. זק
16. זא

בחדר 15. 1944
בחדר 16. 1944

17. ספ
18. את
19. רס

בחדר 17. 1944
בחדר 18. 1944
בחדר 19. 1944

20. זל
21. זל
22. זל

בחדר 20. 1944
בחדר 21. 1944
בחדר 22. 1944

23. זל

24. זל

25. זל

26. זל

27. זל

28. זל

29. זל

30. זל

31. זל

32. זל

שמואל 2.

שאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל הַמֶּלֶךְ עוֹד בֶּן
 לְיְהוֹנָתָן נֹכַח רְגָלָיו : וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ אֵיפֹה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל
 הַמֶּלֶךְ הִנֵּה הוּא בֵּית מְכִיר בֶּן עַמִּיאל בְּרוֹ דְבָר : וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד
 וַיִּקְרָהוּ מִבֵּית מְכִיר בֶּן עַמִּיאל מְלוֹ דְבָר : וַיָּבֹאוּ מִפִּיבֶשֶׁת בֶּן יְהוֹנָתָן
 בֶּן שְׂאוּל אֶל דָּוִד וַיִּפֹּל עַל פְּנָיו וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מִפִּיבֶשֶׁת וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה עֹבְדְךָ : וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵל תִּירָא כִּי עָשִׂה אֶעֱשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בְּעִבּוּר
 וַיְהוֹנָתָן אֲבִיךָ וְהִשְׁכַּחְתִּי לְךָ אֶת כָּל שְׂדֵה שְׂאוּל אֲבִיךָ וְאַתָּה תֹאכַל לֶחֶם
 עַל שְׁלַחְנֵי תְּמִיד : וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר מָה עֹבְדְךָ כִּי פָּנִית אֶל הַכֹּלֵב
 חֶמֶת אֲשֶׁר כָּמוֹנִי : וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל צִיבָא נָעַר שְׂאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשְׂאוּל וְלִכְלֵ בֵיתוֹ נָתַתִּי לְכֵן אֲרִנְךָ : וְעַבְדְּתָ לֹא אֶת
 דְּאִרְמָה אִתָּה וּבְנֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ וְהִבֵּאת וְהָיָה לְכֵן אֲרִנְךָ לֶחֶם וְאֶבֶן
 וּמִפִּיבֶשֶׁת בֶּן אֲרִנְךָ יֹאכַל תְּמִיד לֶחֶם עַל שְׁלַחְנֵי וְלִצִּיבָא חֲמִשֶׁת
 עֶשֶׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עַבְדִּים : וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר יִצְוֶה
 אֲלַנִּי הַמֶּלֶךְ וְאֶת עֹבְדוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה עֹבְדְךָ וּמִפִּיבֶשֶׁת אֶכֶל עַל שְׁלַחְנֵי כִּי
 כָּאֲתָד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ : וְלִמִּפִּיבֶשֶׁת בֶּן קָסָן וְשִׁמּוֹ מִיָּכָא וְכֹל מוֹשֵׁב בֵּית
 צִיבָא עַבְדִּים לִמִּפִּיבֶשֶׁת : וּמִפִּיבֶשֶׁת יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל שְׁלַחְן
 הַמֶּלֶךְ תְּמִיד הוּא אֹכֵל וְהוּא פֶּסַח שְׁתֵּי רְגָלָיו :

וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חֲנֹן
 בְּנֵי תַחְתִּיו : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה חֶסֶד עִם חֲנֹן בֶּן נָחֵשׁ כְּאֲשֶׁר עָשִׂה
 אֲבִיו עִמָּדִי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹ בֶּן עֲבָדָיו אֶל אֲבִיו וַיָּבֹאוּ עֲבָדָיו
 דָּוִד אֶרֶץ בְּנֵי עִמּוֹן : וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי בְנֵי עִמּוֹן אֶל חֲנֹן אֲלֵנִיהֶם הַמֶּסְכֵּב
 דָּוִד אֶת אֲבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי שָׁלַח לְךָ מִנְחָמוֹס הֲלֹא בְּעִבּוּר חֲקַר אֶת
 הָעִיר וְלִרְגֵלָהּ וְלִהְפֹּכָה שְׁלַח דָּוִד אֶת עֲבָדָיו אֲרִיךְ : וַיִּקַּח חֲנֹן אֶת
 עֲבָדָיו דָּוִד וַיַּגִּדָה אֶת הַצֵּי וְקָנָם וַיִּכְרֹת אֶת מְדוּיָתָם כְּחֵצֵי עֵר שְׁתוּתֵיהֶם
 וַיִּשְׁלָחֵם : וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לְקַרְאָתָם כִּי הָיוּ הָאֲנָשִׁים
 גְּדֹלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ כִּירְחוּ עַד יִצְמַח וְקָנְכֶם וְשִׁבְתֶּם :
 וַיֵּרְאוּ בְנֵי עִמּוֹן כִּי נִבְאָשׁוּ בְּדָוִד וַיִּשְׁלָחוּ בְנֵי עִמּוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת אֲרָם
 בֵּית רְחוֹב וְאֶת אֲרָם צֹבָא עֶשְׂרִים אֱלֹף רְגָלִי וְאֶת מֶלֶךְ מַעֲבָדָ אֱלֹף
 אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֱלֹף אִישׁ : וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת יוֹאָב
 וְאֵת

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

בְּחֵדָה

18.41 ויהי

אלני יהוה רברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם

אחר יכן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמרת

מין פלשתים : ויך את מואב וימדרם בתבל השכב אותם ארצה

וימדר שני חבלים להמית ומלאותחבל להחיות ותהי מואב לדוד

לעבדים נשאי מנתה : ויך דוד את הדרעור בן רחב מלך צובה

ברכתו להשיב ידו בנחר פרת : וילכד דוד מפני ארף ושבע מאות

פרשים ועשרים ארף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר

מפני מאה רכב : ותבא ארם דמשק לעזר להדרעור מלך צובה ויך

דוד בארם עשרים ושנים ארף איש : וישם דוד נצבים בארם

דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנתה וישע יהודה את דוד

בכל אשר הלך : ויקח דוד את שלטי הזהב אשרו היו אל עבדי

הדרעור ויביאם וירושלם : ומבטח ומברתי ערי הדרעור לקח

המלך דוד נחשת הרבה מאד : וישמע

העי מלך חמת כי הכת דוד את כל חיל הדרעור : וישלח תעי את

יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר גלחם

בהדרעור ויפחוו כי איש מלחמות תעי היד : הדרעור ובידו היו בלי

כסף וכלי זהב וכלי נחשת : גם אותם הקדיש המלך דוד ליהוה

עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש : מארם

וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשולל הדרעור בן רחב

מלך צובה : ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח שמנת

עשר ארף : וישם בארם נצבים בכל ארם שם נצבים ויהי כל

ארם עבדים לדוד וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך : וימלך דוד

על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו : ויואב בן

צרויה על הצבא ויהושפט בן אחיזוד מזכיר : וצדוק בן אחיטוב

ואחיה מלך בן אביתר כהנים ושדית סופר : ובכיתו בן יתויר עוהפרת

והפלתו ובנידוד כהנים היו : ויאמר דוד

הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן

ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו

האמת ציבא ויאמר עבדך : ויאמר המלך האפס עוד איש לבית

הדרעור בן רחב מלך צובה
לחציב
העבדים

18.41

18.41

מארם
הדרעור

18.41

עושה חסד
בעבור יהונתן

18.41

8.10
 דָּלָא 11
 צוּן
 פִּינֵי 12
 אֶת 11. קולות וכו' 8
 יִבְנוּ 14
 לִוִּי
 וּבְנֵי 15. קס"ד וכו' 8
 שָׂא 16
 לִפְנֵי 17. קולות וכו' 8
 חָתוּ 18
 פִּינֵי 19
 בָּעוּ
 הָאֵל 20. קולות וכו' 8
 אֶת 21. קולות וכו' 8
 הָאֵל 22
 נִאֲמִין 23
 גִּוּיָּךְ 24. קולות וכו' 8
 הָלַעַן 25. קולות וכו' 8
 מִמֶּנּוּ 26. קולות וכו' 8
 עוֹלָם 27
 אֲשֶׁר 28
 : 26
 וּבִיר 27
 יִשָּׂר 28
 אֶת 29
 הָאֵל 30. קולות וכו' 8
 : 29

1849

1841

יהוה

2 עתה יוד

סדר אצרי כסא וכו' 1841
לחצי 1841
לחצי 1841
לחצי 1841
לחצי 1841

3 בת וחת

5 יוד

6 רם יוד

1847

7 בת

8 קח סע

10 ות רם

1841

11 עתה

1841
1841
1841

12 רם תב

13 גבה

14 כל יוד

15 קוד

1841
1841
1841

17 טוב

18 יתה יוד

19 יתה יוד

20 יתה יוד

שמואל 2

10 ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיו ושכן תחתיו וראו ירבו עור
 11 ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה וילמד היום אשר
 צויתי שפטים על עמי ישראל ותחיתו לך מכל איביך ותגיד לך יהוה
 12 כי בית יעשה לך יהוה כי ימלאו ימיו ושכבת את אבותיך ותקמתי
 את זרעך אתו יך אשר יצא ממעיך ותחית את ממלכתו והוא
 13 יבנה בית לשמי וכננתי את כפסא ממלכתו עד עולם אני אתה
 14 וזו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעוהו והכחתי בשבט אנשים
 15 ובנגעי בני אדם וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם
 16 שאול אשר הסירתי מלפניך ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם
 17 לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם ככל הדברים האלה וככל
 18 החזיון הזה בן דבר נתן אל דוד

18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר
 19 מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם ותקטן עור זאת
 בעיניך אדני יהוה ומדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תזכרת
 האדם אדני יהוה ומה יוסיף דוד עור לדבר אליך ואתה ידעת
 21 את עבדך אדני יהוה בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה
 22 הזאת להודיע את עבדך על כן גרלת יהוה אלהים כי איז כמוך
 23 ואיז אלהים וזולתך ככל אשר שמענו באזנינו ומי כעמך בישראל
 24 גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפרות לו לעם ולשום לו שם
 ולעשות לכם הגדולה ונראות לארץ מפני עמך אשר פדית לך
 25 ממצרים גוים ואלהיו ותכוונן לך את עמך ישראל לך לעם עד
 26 עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים ועתה יהוה אלהים הדבר
 אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת
 27 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל
 28 וזכית עבדך דוד יהיה נכון לפניך כי אתה יהוה צבאות אלהי
 ישראל גליתה את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך
 29 את לבו להחפיל אליך את התפלה הזאת ועתה אדני יהוה אתה
 הוא האלהים ודברך יהיו אמת ומדבר אל עבדך את הטובה הזאת
 30 ועתה הואל וכבר את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה
 אדני

חסדי לא יסור ממנו

בביתך

גוי אחד בארץ

והוא יבנה בית לשמי

ובנגעי בני אדם

וככל הדברים האלה

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

הוא האלהים ודברך יהיו אמת

David an agitated etc
in 1771.8. Sublebat in oratione
in m. Hacham. p. 157

a. phil. p. 119
Caron to faceret choros
Drucati 2 agille p. 101
Colo in m. Hacham p. 157
tem. Hacham. m. d. p. 157

1 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה
 2 וששה צעדים ויזבח שור ומריא
 3 וידוד חגור אפוד בר
 4 וידוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה
 5 בתרועה ובקול שופר
 6 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת
 7 שאול נשקפה בער החלון ותראת המלך דוד מפוז ומכרכר לפני
 8 יהוה ותכו לו בלבה
 9 ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו
 10 בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עליות לפני יהוה ושלמים
 11 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם ובשם יהוה
 12 צבאות ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש
 13 חלה ולדם אהר ואשפר אחר ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו
 14 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד
 15 ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות
 16 עבריו בהגלות נגלות אחר הרקים ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה
 17 אשר בחר בי מאיבך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם יהודה על
 18 ישראל ושחקתי לפני יהוה ונקלתי עוד מזאת ותייתי שפל בעיני
 19 ועם האמהות אשר אמרת עמם אכברה ולמיכל בת שאול לא היה
 20 לה ורד עד יום מותה ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו
 21 מסביב מכל איביו ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי וישב
 22 בבית ארוזים וארון האלזים וישב בתוך היריעה ויאמר נתן אל
 23 המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך
 24 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר לך ואמרת
 25 אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתני כלה
 26 ושבתו בבית למיזם העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה
 27 ואהיה מתהלך באהל ובמשכן ובכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל
 28 הדבר דברתי את אחד שבמי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את
 29 ישראל לאמר למה לא בנייתם לי בית ארוזים ועתה כה תאמר לעבדי
 30 לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הננה מאחר הצאת להנות
 31 נגיד על עמי על ישראל ואהיה עמך בכל אשר תלכת ואכרתת
 32 את כל איבך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ

מקורו

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ. כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל. לא. לב. לג. לד. לו. לז. לח. לט. לך. לטו. לטז. לטז.

מִטָּה
וַיֵּט

וַיֵּט 19. 20.

דָּוִד

כָּפָן 21.

אֶת 22.

פָּלָא 23.

חָטָא 24.

קָוָא

בְּמָא 25.

מִמָּא 1. 1. caput 6.

אֶת 2.

אֶת 3.

שָׁמָא 3.

אֶל 4.

אֶבְיָא 4.

בְּנֵי 5.

יִשְׂרָאֵל 6.

וּבְחַא 6.

אֶל 7.

וַיִּכְנֹא 8. *super pignificationem*

לְדָוִד *rad: 5410*

עָרָא 9.

אֶרְצָא 10.

וַיִּשָׁא 11.

הַגִּבְיָא 12.

וַיִּגְדָּא 12.

בְּעֵינָא

Time occulta. Best 22. p. 174. p. 174.

Albering. 22. p. 174.

super pignificationem rad: 5410

2 שמואל

18 מִשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל־פְּלִשְׁתִּים לִבְקֵשׁ אֶת־דָּוִד
 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיָּרֶד אֶל־הַמַּצֹּדֶת וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּנְמְשׂוּ בְּעַמְקֵי רְפָאִים
 19 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה אֶל־פְּלִשְׁתִּים הֲתִתֶנְם בְּיָדִי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד עֲלֵה כִּי־נָתַן אֲתָן אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדְךָ וַיָּבֹא
 דָּוִד בְּבַעַל פְּרָצִים וַיִּכָּסּוּ שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פְּרָצִי יְהוָה אֶת־אֵיבֵי לִפְנֵי
 21 כַּפְרָצִי מִיֵּם עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בְּעַל פְּרָצִים וַיַּעֲזֹבוּ שָׁם
 22 אֶת־עַצְבוֹתָם וַיִּשְׁאֲסוּ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו וַיִּסְּפוּ עוֹד
 23 פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת וַיִּנְמְשׂוּ בְּעַמְקֵי רְפָאִים וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא
 24 תֵּעֲלֶה הַסֵּב אֶל־אֲחֵרֵיהֶם וּבֹאֲתָ לָהֶם מִפְּנֵי בְּכָאִים וַיְהִי כַּשִּׁמְעַךְ אֶת־
 קוֹל צִעֲרָה בְּרֵאשֵׁי הַבְּכָאִים אִזּו תִּחַרְצֵנִי אִזּו יֵצֵא יְהוָה לִפְנֵיךְ לַחֲכוֹת
 25 בְּמַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ דָּוִד כִּן כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ יְהוָה וַיָּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים
 1 וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד מִגִּבְעַת עַד־בְּאֵן גִּזְרִי וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד
 2 אֶת־כָּל־בְּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַיִּקָּסוּ וַיָּרֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־
 3 אִתּוֹ מִבְּעַלֵּי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם
 4 אֶל־עֲגֹלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׂאֲהוּ מִבֵּית אַבְיָנָדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וְעִזָּה וְאִחִיו בְּנֵי
 5 אַבְיָנָדָב נִהְיִים אֶת־הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׂאֲהוּ מִבֵּית אַבְיָנָדָב אֲשֶׁר
 6 בְּגִבְעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאִחִיו הָלַךְ לִפְנֵי הָאֲרוֹן וַדָּוִד וְכָל־בֵּית
 7 יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה כָּל־עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכַרְזוֹת וּבְגַבְרִים וּ
 8 וּבְחַפְּיִם וּבְמַנְעַנְעִים וּבְצִלְצִלִּים וַיָּבֹאוּ עַד־גִּזְרִי נִכְוֹז וַיִּשְׁלַח עִזָּה
 9 אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּאָּחֲזוּ בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר וַיִּחַר אֶף יְהוָה בְּעִזָּה
 10 וַיַּכּוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשֵּׁל וַיָּמַת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּיחַר
 11 לְדָוִד עַל־אֲשֶׁר פְּרָצִי יְהוָה פְּרָצִי בְּעִזָּה וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פְּרָצִי עִזָּה
 12 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּירָא דָּוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי
 13 אֲרוֹן יְהוָה וְלֹא אֲבִת דָּוִד לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־עַר דָּוִד
 14 וַיִּטְהַר דָּוִד בֵּית עֶבֶד אֲדָם הַגִּתִּי וַיֹּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֶבֶד אֲדָם
 15 הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־עֶבֶד אֲדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ וַיִּגֵּד
 16 לְמֶלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בָּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֶבֶד אֲדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
 17 בְּעֶבְרַת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּלֶךְ דָּוִד וַיַּעֲלֵם אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד
 18 אֲדָם

22 פלצ

0710

Time 1000th...

1774

1740

הנהמת שאול ותואר היה כמבשר בעיניו ואחותו בו ואחרתו בצקתו
 אשר לחתולו בשרחו 11
 אף כי אנשים רשעים הרגו את איש
 צדיק בביתו על משכבו ועמה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי
 אתכם מן הארץ 12
 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את
 ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הנרקה בחברון ואת ראש איש בשרת
 לקחו ויקברו בקבר אבנך בחברון 13

1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו
 עמך ובשרך אנחנו 14
 גם אתמול גם שלשם בתות שאול מלך
 עלינו אמה הייתה מוציא והמבי את ישראל

ויאמר יהוה לך אמה תרעה את עמי את ישראל ואתח תהיה
 לנגיד על ישראל 15 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת
 להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על
 ישראל 16
 בן שלשים שנה דוד במלכו

17 וארבעים שנה מלך בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה
 חרשים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כל ישראל ויהודה 18
 וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד ל
 דאמר לא תבוא הנבה כי אם הסיך העורים והפסחים ויאמר לא

19 ויבוא דוד הנח וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד ויאמר דוד
 ביום ההוא כל מבד יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים
 שגאו נפש דוד על כן נאמרו עור ופסח לא יבא אל הבית וישב דוד
 במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתו וילך
 דוד הלך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו 20

21 וישלח חירם מלך צר מלואים אל דוד ועצי ארזים
 וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד ויבדע דוד כי הכינו יהוה
 דלמך על ישראל וכלי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל 22

23 ויקח דוד עור פלגשים ונשים מירושלם אתרי
 באו מחברון ויולדו עור לדוד בנים ובנות ואלה שמות הילדים לו
 בירושלם שמוע ושוכב ונתן ושלמה ויבחר ואלישוע ונפג ופייע
 ואלישמע ואליעזר ואליפלט 24
 וישמעו פלשתים כי

Handwritten marginal note in Hebrew script.

Handwritten marginal note in Hebrew script.

Handwritten marginal note in Hebrew script.

Handwritten marginal note in Hebrew script.

וי
 וי 23
 וי 24
 וי 25
 וי 26
 וי 27
 וי 28
 וי 29
 וי 30
 וי 31
 וי 32
 וי 33
 וי 34
 וי 35
 וי 36
 וי 37
 וי 38
 וי 39
 וי 40
 וי 41
 וי 42
 וי 43
 וי 44
 וי 45
 וי 46
 וי 47
 וי 48
 וי 49
 וי 50

15
6

תש
ש
ב

ב
ב
ב

תש
ב

תש
ב

תש
ב

תש
ב

תש
ב

תש
ב

Handwritten notes in a smaller script, possibly Hebrew or Arabic, located on the left margin.

Handwritten note in a cursive script on the left margin.

Handwritten note in a cursive script on the left margin.

Handwritten note in a cursive script on the left margin.

וַיִּבְרַךְ אֶל־קֶבֶר אַבְנֵר וַיִּכְבְּדוּ כָּל־הָעָם ו
 וַיִּקְנֶן הַמֶּלֶךְ אֶל־אַבְנֵר וַיֹּאמֶר הַכְּמוֹת נָבֵל יָמוֹת
 יָדָיו לֹא אֶסְרוֹת וּרְגִלָּיִךְ לֹא לִנְחָשִׁים הַגִּשׁוּ כִּנְפֹל לִפְנֵי
 בְּנֵי־עוֹלָה נָפְלֹת וַיִּסְפוּ כָּל־הָעָם לִבְכוֹת עָלָיו וַיָּבֹא כָּל־הָעָם לְהִכְרוֹת
 אֶת־דָּוִד לֶחֶם בַּעֲדוֹ הַיּוֹם וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לֵאמֹר כִּי יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹת
 36 יִסֹּף כִּי אֶסְלַפְנִי בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ אֲטַעֵם לֶחֶם אֵו כָּל־מְאוֹמָה וְכָל־הָעָם
 הִפְּיִרוּ וַיִּשָּׁב בְּעֵינֵיהֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינָיו כָּל־הָעָם שׂוֹב ו
 37 וַיִּדְעוּ כָּל־הָעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא כִּי לֹא־הָיְתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהַמִּית
 אֶת־אַבְנֵר בְּדָבָר ו

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדָּיו הֲלֹא חָדַעְתִּי כִּי־יִשָּׁר וְגִדּוֹל נָפֵל הַיּוֹם הַזֶּה
 בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנֹכִי הַיּוֹם רֹדֵף וּמִשׁוֹת מֶלֶךְ וְהַאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים בְּנֵי צְרוּיָה
 קָשִׁים מִמֶּנִּי יִשְׁלַם יְהוָה לְעִשָׂה הָרַעָה כְּרַעְתּוֹ

וַיִּשְׁמַע בֶּן־שָׂאוּל כִּי־מָת אַבְנֵר בַּחֲכוּרָן וַיִּדְפוּ יָדָיו וְכָל־
 2 יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ וְשְׁנֵי אָנָשִׁים שָׂרֵי־גִדּוּדִים הָיוּ בֶּן־שָׂאוּל שֵׁם הָאֶחָד
 בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֶכָב בְּנֵי־רַמְזֵן הַבְּאֵרְתִּי מִבְּנֵי־בְנִימִן כִּי־גַם־בְּאֵרֹת
 3 תַּחֲשָׁב עַל־בְּנִימִן וַיִּבְרָחוּ הַבְּאֵרְתִּים גַּתִּימָה וַיְהִיו־שָׁם גָּרִים עַד
 4 הַיּוֹם הַזֶּה וְלִיהוֹנָתָן בֶּן־שָׂאוּל בֶּן־נָחַה

רַגְלִים בֶּן־חֲמִשׁ שָׁנִים הָיָה בְּבֹא שְׁמַעְתָּ שָׂאוּל וַיְהוֹנָדָן מִיִּזְרְעֵאל
 וְתַשְׁתָּאוּ אֲמַנְתּוֹ וְהַנָּס וַיְהִי בַּחֲפוּזָה לָנוֹס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וַיִּשְׁמוּ מִפִּיבֶשֶׁת ו
 5 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי־רַמְזֵן הַבְּאֵרְתִּי רֶכָב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כָּדָם הַיּוֹם אֶל־בֵּית־אִישׁ
 6 בֶּשֶׁת וְהָיָא שֹׁכֵב אֶת־מִשְׁכַּב הַצְּהָרִים וְהָנַח בָּאוּ עַד־תַּוֶּךְ הַבַּיִת
 לְקַתִּי תָשִׁים וַיִּכְתּוּ אֶל־הַחֲמִשׁ וּרְכָב וּבַעֲנָה אֲחִיו נָמְלוּ ו

וַיָּבֹאוּ הַבָּיִת וְהָיָא שֹׁכֵב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדָר מִשְׁכָּבוֹ וַיִּכְתּוּ וַיִּמְתּוּ וַיִּסְרוּ
 7 אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ הָעֵרֶבָה כָּל־תְּלִילָה וַיָּבֹאוּ
 8 אֶת־רֹאשׁ אִישׁ־בֶּשֶׁת אֶל־דָּוִד חֲכוּרָן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־רֹאשׁ
 9 אִישׁ־בֶּשֶׁת בֶּן־שָׂאוּל אֵיבֶךְ אֲשֶׁר בָּקַשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ וַיִּתֵּן יְהוָה לְאֲדָנָי
 10 הַמֶּלֶךְ נַקְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׂאוּל וּמִזְרַעוֹ

וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֶכָב וְאֶת־בַּעֲנָה אֲחֵיו בְּנֵי־רַמְזֵן הַבְּאֵרְתִּי וַיֹּאמֶר
 11 לָחֶם תִּיְהוֹה אֲשֶׁר־פָּרַח אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה וְכִי־הַמַּגִּיד לִי לֵאמֹר

הנה

הבבד

הבבד
הבבד
הבבד

אח אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים :
 15/16 וישלח איש בשבת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש ויילך אהיה
 אישה הלך ובכח אחרית עד בחרים ויאמר אלי אבנר לך שוב וישב
 17 ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם תייתם
 18 מבקשים את דוד למלך עליכם : ועתה עשו כי יהיה אמר אל דוד
 לאמר ביד דוד עבדו הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל
 19 איביהם : וידבר גם אבנר באוני בנימן וילך גם אבנר לדבר באוני
 דוד בתכרוז את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן :
 20 ויבא אבנר אל דוד חכרוז ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר
 21 ודאנשים אשר אתו משתה : ויאמר אבנר אל דוד אקוסדה וארכת
 וקבצה אל אדני המלך ארץ כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת
 22 בכל אשר תאווה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום : ונתנה
 עבדו דוד ויזאב בא מהנדוד ושלל רב עפם הביאו ואבנר איננו עם
 23 דוד בתכרוז כי שרחו וילך בשלום : ויזאב וכל הצבא אשר אתו
 באו ויגדו ליוזאב לאמר בא אבנר ביד המלך וישלחוהו וילך
 24 בשלום : ויבא יזאב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר
 25 אליך למה זה שרחתו וילך הלך : ודעת את אבנר בידו כי
 לפתך בא ודעת את מוצאך ואת מבואך ודעת את כל אשר אתה
 26 עשה : ויצא יזאב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישכו
 27 אתו מבור הסרה ודוד לא ידע : וישב אבנר חכרוז ויטהו יזאב
 אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכחו שם החמש וימת ברם עשה
 28 אל אחיו : וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם
 29 יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר : וחרו על ראש יזאב ואל
 כל בית אביו ואל יכרת מביד יזאב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל
 30 בתרב וחסר לחם : ויזאב ואביו אחיו הרגו לאבנר על אשר
 המית את עשה אל אחיהם בגבעון במלחמה :
 31 ויאמר דוד אל יזאב ואל כל העם אשר
 אתו קרעו בגדיכם ויגזרו שקים וספרו לפני אבנר ודמלך דוד הלך
 32 אחרי המטה : ויקברו את אבנר בתכרוז וישא המלך את קולו

למה

Arg. Ten III p. 67 n.
 forte ad machabim
 necum p. 100
 la st. necum. st. necum
 necum. necum. necum
 necum. necum. necum
 in sanguine. necum
 Can. P. 10. p. 424

נע 28

ול 29

הל

וב 30

מט 31

וב 32

וי

וי 33 *cap: 3*

דו

וי 2

דניאל 34. 35

מז 4

שו 5

לז

6

תז 7

וה

מ *capit canis p. curia. etc.*

Et respectu reg. 2. 0. 10.

unde in 1550. illis 1200

אז 8

בז 9

וז 10

תז

מז 11

אז 12

דו *repleto ipso (Horsellia)*

no. a. hiel p. 111. ind.

לז *Blanch: 29. 5*

דו

הז

14.

אֵת
שֵׁשׁ
יָמִים
רָחַק
מִלִּי
מִנְעִי
:
נֵר
כֵּה
כֵּה
יָפֵה
עַם
תָּהוּ
לֵךְ
נֵר
פִּי
הָיָה
טוֹב
אֶל
דָּ
עַם
אֶל
אֶל
הָיָה
רָחֵק

מקום

Orig. Tom II p. 67
forte ad machinandum
recomp. in
la. & bene est
quod in orig. non est
in Tom II p. 67
Cambridge p. 229

שמואל

29 וְנָעַלָה הָעַם אִישׁ מֵאַחֵרֵי אָחִיו וַיִּתְקַע יוֹאֵב בְּשׂוֹפָר וַיַּעֲמִדוּ כָּל הָעַם
 וְלֹא יָרְדוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְפּוּ עוֹד לְהִלָּחֵם וְאֲבָנָה וְאֲנָשִׁי
 הָלָכוּ בְעֶרְכָּה כָּל הַלַּיְלָה הַהוּא וַיַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן וַיִּלְכְּדוּ אֶת הַבְּתְרוֹן
 30 וַיָּבֹאוּ מַחֲנֵים וַיּוֹאֵב שָׁב מֵאַחֲרֵי אֲבָנָה וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל הָעַם וַיַּפְקְדוּ
 31 מֵעֲבָדֵי דָוִד תְּשֵׁעָה עָשָׂר אִישׁ וַעֲשָׂה אֵל וַעֲבָדֵי דָוִד הָכֹה מִבְּנֵימָן
 32 וּבְאֲנָשֵׁי אֲבָנָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים אִישׁ מִתּוֹ וַיִּשְׂאוּ אֶת עֲשָׂה אֵל
 וַיִּקְבְּרוּהוּ בְקִבְרֵי אָבִיו אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיִּלְכְּדוּ כָּל הַלַּיְלָה יוֹאֵב וְאֲנָשִׁי
 3 וַיֹּאֲרֵ לָחֶם בַּחֲבֵרוֹן וַתְּהִי הַמַּלְחָמָה אֲרֻכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית
 דָּוִד וְדוֹד הַלֵּךְ וְחֹזֵק וּבֵית שָׁאוּל הַלְכִים וְדָרִים
 2 וַיִּהְיוּ לְדָוִד בְּנִים בַּחֲבֵרוֹן וַיְהִי בְכוֹרוֹ אֲמִנֹן לְאֵחִיו הַגֵּעַם הַיִּזְרְעֵאלִית
 וּמִשְׁנֵהוּ כְּלָאֵב לְאֵבִיגַי אִשְׁתׁ נָבָל הַכַּרְמֶלִי וְהַשְׁלִישִׁי אֲבִישׁוֹם בֶּן־
 4 מַעֲכָה בַת תַּלְמִי מֶלֶךְ גִּשְׁזוֹר וְהָרְבִיעִי אֲרָנִיָּה בֶן חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי
 5 שַׁפְטִית בֶּן אֲבִישׁוֹר וְהַשְּׁשִׁי יִתְרָעַם לַעֲגֵלָה אִשְׁתׁ דָּוִד אֲדָה וְיָלְדוּ
 לְדָוִד בַּחֲבֵרוֹן

וַיִּלְכְּדוּ אֶת הַבְּתְרוֹן

עַל יוֹאֵב

וַיִּשְׂאוּ אֶת עֲשָׂה אֵל

וַיִּהְיוּ בְּהִיּוֹת

6 וַיְהִי בְּהִיּוֹת הַמַּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאֲבָנָה
 7 הָיָה מִתְחַזֵּק בְּבֵית שָׁאוּל וְלִשְׂאוּל פְּלִגְשׁ וְשִׁמְשֵׁה רֹצֵפָה בַת אִיִּת
 וַיֹּאמֶר אִישׁ בִּשְׁתׁ אֵל אֲבָנָה מְדוּעַ בָּאתָ אֵל פְּלִגְשׁ אֲבִיו וַיֹּחֲרֵ לְאֲבָנָה
 מֵאֵר עַל דְּבָרָיו אִישׁ בִּשְׁתׁ וַיֹּאמֶר הֲרֵאשׁ פְּלִגְשׁ אֲבִי אֲשֶׁר לַיהוָה הַיּוֹם
 אַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם בֵּית שָׁאוּל אֲבִיךָ אֲרֵאֲחִיו וְיֹאֲרֵ מְרַעְהוּ וְלֹא הִמְצִיתָךְ
 9 בֶּן דָּוִד וַתַּפְקֹד עָלָיו עֵזֶן הָאִשָּׁה הַיּוֹם כֹּה יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאֲבָנָה
 10 וְכֹה יִסְיָף לוֹ כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי כֵן אַעֲשֶׂה לוֹ לְהַעֲבִיר
 הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שָׁאוּל וְלְהַקִּים אֶת כִּסֵּא דָּוִד עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדָה
 11 מִן וְעַד בָּאֵר שֶׁבַע וְלֹא יִכַּל עוֹד לְהַשִּׁיב אֶת אֲבָנָה דְּבַר מִירְאָתוֹ
 12 וַיִּשְׁלַח אֲבָנָה מִלְּאֲכִים אֵל אָתּוֹ
 דָּוִד תַּחֲמוּ לֵאמֹר לְמִי אֶרֶץ לֵאמֹר כְּרַתְהָ בְרִיתְךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ
 לְחֶסֶב אֲרִיךְ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֲכַלֵּת אִתְּךָ בְּרִית אֵךְ
 דְּבַר אַחַר אֲנֹכִי שָׂאֵל מֵאִתְּךָ לֵאמֹר לֹא תִרְאֶה אֶת פְּנֵי אִם לִפְנֵי
 הַקִּיָּאֵךְ אֶת מִיכָל בַּת שָׁאוּל בְּכֹאֵן לְרְאוֹת אֶת פְּנֵי
 16 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מִלְּאֲכִים אֵל אִישׁ בִּשְׁתׁ בֶּן שָׁאוּל לֵאמֹר תִּנְתֵּן

עַל יוֹאֵב וְעַל עֲשָׂה אֵל

וַיִּשְׂאוּ אֶת עֲשָׂה אֵל

אֶת

9 ויעברו מחנים : וימלכוהו אל הנלטר ואל האשור ואל הרעאל

ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כלה :

10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתיים

שנים מלך אך בית יהודה היו אחריו דוד :

11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה

12 שבע שנים וששה חדשים : ויצא אבנר בן נר ועברי

13 איש בשת בן שאול ממחנים ובעונה : ויזאב בן צרויה ועברי דוד

14 ויצאו ויפגשו על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה

15 ואלה על הברכה מזה : ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא העשרים

16 וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו : ויקמו ויעברו במספר שנים עשר

17 לבנימן ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעברי דוד : ויחזקו

18 איש בראש רעהו וחרפו בצר רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא

19 חלקת הצרים אשר בגבעון : ויהי המלחמה קשה עד מאד ביום

20 ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עברי דוד : ויהיו שם שלשת

21 בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאשר הצבים

22 אשר בשדה : וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה לזכת על הימין

23 ועל השמאל מאחרי אבנר : ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה

24 עשה אל ויאמר אנכי : ויאמר לו אבנר נטה לך על ימיןך או על

25 שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבר

26 עשהאל לסור מאחריו : ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך

27 מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך : וימאץ

28 לסור ויפכו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו

29 ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשה

30 אל וימת ויעמדו : וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה

31 ונחמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גית דוד מדבר גבעון :

32 ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגודה אחת ויעמדו על ראש

33 גבעה אחת : ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הרנעל האכל הרכ

34 הרוא ירעתה כי מרתתהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב

35 מאחרי אחיהם : ויאמר יואב חי האלהים כילו לא דברתי כי אז מהבקר

אליו 15

לוד 16

דמין 17

ועל 18

קפו 19 *סב 6*

אלו 20

פלט *Vitruvius, De Arch. l. 1. c. 1. p. 102*

מטו

משי *Josephus, Ant. l. 12. c. 1. p. 102*

אחו *Josephus, Ant. l. 12. c. 1. p. 102*

והני

בנו 24

עני 25

במו 26

אתו 27

ב

הא

אעו 2

ואב 3

וביו 4

למו

את 5

אני

החו 6

עמו

תדו 7

שא

8

1
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

2. שמואל

15 אליו דוד איך לא יראת לשלח ירך לשחת את משית יהוה : ויקרא
16 דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויפחו וימת ויאמר אליו דוד
דמך על ראשך כי פיד ענה כך לאמר אנכי מתתי את משית יהוה :

17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול
18 ועל יהונתן בנו : ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על

19 ספר הישר : הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים :
20 אל תגידו בנת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פ

21 פלשתים פן תעלונה בנות הערלים : 22 הרי בגלבע אל טל ואל-
מטר עליכם ושרי חרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי

23 משית בשמן : 24 מדם חללים מתלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג
אתור ותרכ שאול לא תשוב ריקם : 25 שאול ויהונתן הנאהבים

26 והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו :
27 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבישכם שני עם ערנים המעלה

28 ערי זרב על לכושקן : איך נפלו גברים בתוך המלחמה ויהונתן על-
29 במותיך חלל : צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלא ארתה

30 אהבתך לי מאהבת נשים : איך נפלו גבורים ויאברו כלי מלחמה :
31 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהודה לאמר

האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה
2 אעלה ויאמר חברונה ועל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית

3 ואביגיל אשת נבל הפרמלי : ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש
4 וביתו וישבו בערי חברון : ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד

5 למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו
את שאול : וישלח דוד מלאכים אל-

6 אנשי יביש גלעד ויאמר אלהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם ה
7 החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו : ועתה יעש יהוה

8 עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובת הזאת אשר עשיתם
9 הדבר הזה : ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם

10 שאול וגם אחי משחוי בית יהודה למלך עליהם :
11 ואבנך בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול

ויעברו

250
Vatling, Allen C. Bristol, Pa.
1872
New York, N.Y. 1872
New York, N.Y. 1872
New York, N.Y. 1872

13

יום ג' אלו

2 שמואל

7 גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו ויראו אנשי ישראל אשר בעבר
העמק ואשרי בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכימתו שאול ובנו
ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן
8 ויהי מפחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו
9 את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע ויכרתו את ראשו
ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצבותם
10 ואת העם וישימו את כליו בית עשתרות ואת גוויתו תקעו בחומת
11 בית שן וישמעו אליו ושבוי ביש גלעד את אשר עשו פלשתים
12 לשאול ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גווית שאול
ואת גווית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישדפו אתם שם
13 ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים
כאן מתחילים הלועזים ספר שני של שמואל והוא שני של מלכים אצלם
14 ויהי אחר מות שאול ורוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בעקלג
15 ימים שנים ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המכתה מעם
שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבואו אל דוד ויפל ארצה
16 וישתחו ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו מפחנת ישראל
17 נמלשתו ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגר נא לי ויאמר אשר נס
העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן
18 בנו מתו ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כימת שאול
19 ויהונתן בנו ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתו בהר הגלבע
והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקו
20 ויפץ אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני ויאמר לי מי אתה ויאמר
21 אליו עמלקי אנכי ויאמר אלי עמר נא עלי ומתחני כי אחזני השבץ
22 כי כל עוד נפשי בי וואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי
גפלו ואמת הנזיר אשר על ראשו ואצערד אשר על זרעו ואביהם
23 אל אלגי הנה ויחזק דוד בכגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו
24 ויספרו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם
25 יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרבו ויאמר דוד אל
26 הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי ויאמר

6 exortio daver

7. מ
נ

8. ז
ש

9. ש
מ

10. מ
ת

11. מ
ס

12. ל

13. מ
ס

14. מ
ל

15. מ
ת

16. מ
ס

17. מ
ל

18. מ
ס

19. מ
ת

20. מ
ל

21. מ
ס

22. מ
ת

23. מ
ל

24. מ
ס

25. מ
ת

26. מ
ל

27. מ
ס

28. מ
ת

29. מ
ל

30. מ
ס

exercitiorum

exercitiorum

שמאל

17 רכבו על הגמלים וינסו ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת

18 שתי נשיו הציל דוד ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד

19 ויקח דוד את כל הצאן וחקקר בהגדל לפני המקנת שהוא ויאמרו זה

20 שלל דוד ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכתי אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר

21 אתו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד

22 ויאמרו יען אשר לא הלכנו עמי לא נתנו להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו ויכתגו וילכו

23 ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו ומי ישמע לכם

24 לדבר הזה כי פחלקי חירד במלחמה וכתלק הישב על הכלים יהודו ותלכו ויהי מתיום זהו ומעלה וישמה לחק ולמשפט בישראל

25 עד היום הזה ויבא דוד אל צקלוג וישלח משלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה

26 ולאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר ולאשר בערער

27 ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע ולאשר ברכל ולאשר בערי חירחמאלי ולאשר בערי הקיני ולאשר בחרמה ולאשר בבזר עשן

28 ולאשר בעתק ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התולך שם דוד הוא ואנשיו

29 ופלטתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו תולים בהר הגלבוע

30 וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכּו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכּי שוע בני שאול ותכבד המלחמה אל שאול

31 וימצאחו המזורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמזורים ויאמר שאול לנשא כליו שלח חרבי ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ורא אכה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליהו

32 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם

גם

17-19

24-26

27-29

30-32

17-19

20-22

23-25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

10. ועתה השפם בבקר ועבדי ארניך אשר באו אתך והשפמתיכם בבקר
 ואור לכם ולכו : וישפם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ
 פלשתים ופלשתים עלו וירעאל :
 11. ויהי
 בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל
 צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש : וישבו את הנשים אשר
 בה מקפזן ועד גדול לא המיתו איש וינחגו וילכו לדרפם : ויבא
 דוד ואנשיו אל העיר ותנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם
 נשבו : וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין
 בהם כח לבכות : ושתו נשי דוד נשבו אחינעם היזרעאלית ואביגיל
 אשת נבל הכרמלי : ויתצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי
 מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו :
 ויאמר דוד אל אביתר הכהן
 בז אחימלך הגישה נא לי האפוד ויגש אביתר את האפוד אל דוד :
 וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר לו
 דוד כי השגת שני והצל תציל : וילך דוד הוא ושש מאות
 איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והגותרים עמרו : וירדף
 דוד הוא וארבע מאות איש ויעמרו מאתים איש אשר פגרו מעבר
 את נחל הבשור : וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל
 דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים : ויתנו לו פלח רבילה
 ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים
 שלשה ימים ושלשה לילות : ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה
 אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי הליתי
 היום שלשה : אנתנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה
 ועל נגב פלב ואת צקלג שרפנו באש : ויאמר אליו דוד התורדני אל
 הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמירני ואם תסגירני
 ביד ארמי ואורדך אל הגדוד הזה : ויורידהו והנה נטשים על
 פני כל הארץ אכלים ושתים ותגים בכל השלל הגדול אשר לקחו
 מארץ פלשתים ומארץ יהודה : ויפם דוד מהנשף ועד הערב
 למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר

לשפם

היג' פלשתים וירעאל

וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמרו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור

ויתנו לו פלח רבילה

ויעזבני אדני כי הליתי היום שלשה

פֶּלֶשׁ 20.

שָׁמוֹ

וְתָבֹ 21.

שָׁמוֹ

רָבִן 22.

לְפָנָי 23.

אֵלֶי

אֵלֶי 24.

כְּפִי 25.

לְפָנָי

זכ ט

חֲנוּם 2.

זָלָה 3.

פֶּלֶשׁ

זָרָה

שָׁנוֹ

אֶחָד

זָלָה

בָּרָא

לָא

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

זָלָה

*die transfiguration
in Reg. 14. 15. 16. 17.
18. 19. 20.*

*die Auferstehung
in Reg. 16. 17. 18. 19. 20.*

לשכר

- 10. קר
- 11. קר
- 1. ל
- 2. ד
- 3. נ
- 4. ק
- 6. נ
- 6. נ
- 7. ה
- 8. ל
- 9. ת
- 10. ק
- 11. ה
- 12. ה
- 13. ה
- 14. ה
- 15. ל
- 16. ל
- 17. ה
- 18. ב

הנהגה / פתח / שפת / שפת

הנהגה / פתח / שפת / שפת

הנהגה / פתח / שפת / שפת

הנהגה / פתח / שפת / שפת

[Faint, mostly illegible text in the main body of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

20. פִּלְשֵׁתִים : וַיִּמְתַּר שְׂאוּל וַיִּפֹּל מֵלֶא קוֹמְתוֹ אֶרְצָה וּוְרָא מֵאֵר מִדְּבַר
 שְׂמוּאֵל גַּם כֹּחַ לֹא הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה :
 21. וַתֵּבֵא הָאִשָּׁה אֶל שְׂאוּל וַתֵּרָא כִּי נִבְתַּל מֵאֵר וַתֹּאמֶר אֵלָיו הַיְנֵה שׁ
 שְׂמַעָה שְׂפַחְתְּךָ בְּקוֹלְךָ וְאִשִּׁים נַפְשִׁי כִכְפִי וְאִשְׁמַע יַת דְּבַרְיֶךָ אֲשֶׁר
 22. דִּבַּרְתָּ אֵלַי : וְעַתָּה שְׂמַע נָא גַם אִתָּה בְּקוֹל שְׂפַחְתְּךָ וְאִשְׁמַע
 23. לְפִנֵּיךָ פֶת לֶחֶם וְאִכּוֹל וַיְהִי כֵךְ כִּתְּפִי תֵלֶךְ בְּדַרְךָ : וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר לֹא
 אֲכַל וַיִּפְרָצוּ בּוֹ עֵבְרָיו וְגַם הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקַּם מִדְּאֵרְצוֹ וַיִּשָּׁב
 24. אֶל הַמִּטָּה : חֲצִי וְלֹאשָׁה עֵגֶל מִרְבֵּק
 25. בְּבֵית וַתִּמְהַר וַתִּזְבַּחְהוּ וַתִּקַּח קֶמֶח וַתִּלֵּשׁ וַתִּהְיֶה מִצּוֹת : וַתִּגַּשׁ
 לְפָנָיו שְׂאוּל וְלִפְנֵי עֵבְרָיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בְּלַיְלָה הַהוּא :
 וַיִּקְבְּצוּ פִּלְשֵׁתִים אֶת כָּל מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל
 חַיִּים בְּעֵין אֲשֶׁר בְּיַרְעָאֵל : וְסַרְנֵי פִּלְשֵׁתִים עֵבְרִים לְמֵאוֹת
 2. וְלֹאֲרָמִים וְדוֹד וְאֲנָשָׁיו עֵבְרִים בְּאַחֲרָנָה עִם אָכִישׁ : וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי
 3. פִּלְשֵׁתִים מִה הַעֵבְרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל שְׂרֵי פִּלְשֵׁתִים הַלּוֹא
 זֶה דוֹד עֵבְדֵי שְׂאוּל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי זָר : וַיִּמֵּן אֹזְנָה
 4. שָׁנִים וְלֹא מִצְאָתִי בּוֹ מֵאוֹמֶה מִיּוֹם נִפְלוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שְׂרֵי פִּלְשֵׁתִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂרֵי פִּלְשֵׁתִים הֲשֵׁב
 5. אֶת הָאִישׁ וַיִּשָּׁב אֶל מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקִדְתּוֹ שָׁם וְלֹא יָרַד עִמָּנוּ בְּמִלְחָמָה
 וְלֹא יִהְיֶה לָּנוּ לְשֹׁטֵן בְּמִלְחָמָה וּבְמִה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל אֲרֵנֵינוּ הַלּוֹא
 6. בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּם : הַלּוֹא זֶה דוֹד אֲשֶׁר יַעֲנֵנוּ לוֹ בְּמִחְלוֹת
 7. לֵאמֹר הֲכֵה שְׂאוּל בְּאַלְפּוֹ וְדוֹד בְּרַבְבָּתוֹ :
 8. וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל דוֹד וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַיִּיחַוָּה כִּי יִשֶׁר אִתָּה
 9. וְטוֹב בְּעֵינֵי צִאתְךָ וּבְאֵן אִתִּי בְּמַחְנֶה כִּי לֹא מִצְאָתִי כֵךְ רַעַה מִיּוֹם
 10. בָּאָךְ אֵלַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֵינֵי הַסַּרְנִים לֹא טוֹב אִתָּה : וְעַתָּה טוֹב
 11. וְלֶךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תַעֲשֶׂה רַע בְּעֵינֵי סַרְנֵי פִּלְשֵׁתִים :
 12. וַיֹּאמֶר דוֹד אֶל אָכִישׁ כִּי מִה עֲשִׂיתִי וּמִה מִצְאָת בְּעֵבְרֶךָ
 13. מִיּוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי לְפִנֵּיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבֹא וּלְמַחְמָתִי בְּאִיבֵי
 14. אֲרֵנֵי הַמֶּלֶךְ : וַעֲשֵׂן אָכִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל דוֹד יַדְעִתִּי כִּי טוֹב אִתָּה בְּעֵינֵי
 15. כָּסֶלְאֵךְ אֱלֹהִים אֲךָ שְׂרֵי פִּלְשֵׁתִים אָמְרוּ לֹא יַעֲלֶה עִמָּנוּ בְּמִלְחָמָה :
 16. וְעַתָּה

וכ ט

die transfiguration
ni 2 Reg: 9: 11-12, 13, 14
18 37. 13, 14.

הוא

אל אכיש לכן אתה תזע את אשר יעשה עכרך ויאמר אכיש אל דוד
לכן שמר לראשי אשימך בלתימים :

3. ושמואל

מת ויספרו לו כל ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאל חסיר את
האבות ואת הירדענים מהארץ :

4. ויקבצו פלשתים ויבאו ויחננו

בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחננו בגרבע :

5. וירא שאול

את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד :

6. וישאל שאול ביהות

ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאים :

7. ויאמר שאול

לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אובואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו

8. עבדיו אליהנה אשת בעלת אוב בעין דוד :

ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וירד הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל הנאשה לילה

ויאמר קסומי נא לו באוב והעלי לי את אשר אמר אליך :

9. ותאמר

האשה אליי הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את

10. האבות ואת הירדעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני

וישבע לה שאול ביהוה ואמר חי יתוה אם יקרר עון בדבר הזה

והאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי :

11. ותרא

האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול

12. לאמר למה רפיתני ואתה שאול :

ויאמר לה המרדך אל היראי

13. בי מה ראית

ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלי מן הארץ

14. ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עולה והוא עטה מעיל וירע

שואל כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו :

15. ויאמר שמואל

אל שאול למה הרגתני להעלות

16. אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהיסר

מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך

17. להוריעני מה אעשה :

ותאמר שמואל ואלמה

18. תשאלני ויהוה סר מעליך והי ערך :

ויעש יהוה לו כאשר דבר ביד

19. ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעה לדוד :

כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרוץ אפו בעמלק על פני הדבר הזה

20. עשה לך יהוה תיוס הזה :

ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד

21. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

22. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

23. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

24. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

25. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

26. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

27. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

28. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

29. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

30. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

31. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

32. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

33. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

34. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

35. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

36. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

37. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

38. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

39. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

40. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

41. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

42. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

43. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

44. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

45. פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד

Handwritten notes in the left margin, including a large initial 'L' and some illegible text.

Handwritten notes in the right margin, including a large initial 'L' and some illegible text.

Handwritten notes in the bottom left margin, including a large initial 'L' and some illegible text.

שמואל

בְּעֵי 22.

וַיֵּאָמֶר 23.

וַיִּשְׁעוּ

אֲבָתָם 24.

בְּעֵי

וַיֵּאָמֶר 25.

וְגַם הָיָה

וְהָיָה

וְהָיָה 2.

וְהָיָה 3.

וְהָיָה 4.

וְהָיָה 5.

וְהָיָה 6.

וְהָיָה 7.

וְהָיָה 8.

וְהָיָה 9.

וְהָיָה 10.

וְהָיָה 11.

וְהָיָה 12.

וְהָיָה 13.

וְהָיָה 14.

וְהָיָה 15.

וְהָיָה 16.

וְהָיָה 17.

וְהָיָה 18.

וְהָיָה 19.

וְהָיָה 20.

וְהָיָה 21.

וְהָיָה 22.

וְהָיָה 23.

וְהָיָה 24.

וְהָיָה 25.

וְהָיָה 26.

וְהָיָה 27.

וְהָיָה 28.

וְהָיָה 29.

וְהָיָה 30.

וְהָיָה גַם הָיָה 28.

וְהָיָה גַם הָיָה 29.

וְהָיָה 30.

שמואל

22 בעיניך היום הזה הנקה הסבלתי ואשגה הרבה מאד ויען דוד
 23 ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אתר מהנערים ויקחה ויהוה
 ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתתך יהודה היום ביד ולא
 24 אבותי לשלח ידי במשית יהוה והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה
 בעיני כד הגדל נפשי בעיני יהוה ויצילני מכל צרה
 25 ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל
 26 תוכל וילך דוד לדרכו ושאל שב למקמו

הוא שמואל

1 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול איך לו טובכי
 הפלטי אפלט אל ארץ פלשתים ונזאש ממני שאול לבקשני עוד בכל
 2 גבול ישראל ונמלטתי מידו ויקם דוד ויעבר הוא ושש מאות
 3 איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת וישב דוד עם אכיש
 בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם הזרעאליה ו
 4 ואביגיל אשת נבל הפרמלית ויגר לשאול כי ברת דוד גת ולא
 5 וסוף עוד לבקשו ויאמר דוד גאל אנשי אים נא מצאתיחן בעיניך
 6 יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר
 הממלכה עמך ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה
 צקלג למלכי יהודה עד היום הזה

אבל משה

7 ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים
 8 דארבעת חדשים ויעל דוד ואנשיו ויפשו אל הגשורי והגרזי
 9 והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם באן שורה ועד ארץ
 10 מצרים ותכה דוד את הארץ ולא יחית איש ואשה ולקה צאן ובקר
 11 וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש ויאמר אכיש אל
 פשטם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי וגאל
 12 נגב הקני ואיש ואשה לא יחית דוד להביא גת לאמר פד יערו
 עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה
 פלשתים ויאמן אכיש בדוד לאמר הכאש הכאש בעמו בישראל

2 ה והיה לו לעבר עולם ויהי בימים ההם
 ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש
 2 אל דוד ילע תדע כיאתי תצא במחנה אתה ואנשיו ויאמר דוד
 אל אכיש

Caput 2 21

6 וְהָעַם הַנִּים סָבִיבוֹתָיו : וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל אֲתוּמֶלֶךְ הַחַמִּי וְאֵל
 אֲבִישׁוֹ בֶן צְרוּיָה אֲחִי וַיֹּאבֵב לֵאמֹר מִי יִרְדּוּ אִתִּי אֶל שָׂאוּל אֶל הַמַּחֲנֶה
 7 וַיֹּאמֶר אֲבִישׁוֹ אֲנִי אֵרֵד עִמָּךְ : וַיָּבֵא דָוִד וְאֲבִישׁוֹ אֶל הָעַם לַיְלָה
 וְהִנֵּה שָׂאוּל שֹׁכֵב יָשָׁן בַּמַּעְגָל וְחַנִּיתוֹ מַעֻכָּה בְּאַרְצוֹ מִרְאֲשֵׁתוֹ וְאֲבִנָּר
 וְהָעַם שֹׁכְבִים סָבִיבוֹתָיו : וַיֹּאמֶר
 אֲבִישׁוֹ אֶל דָּוִד סַגְרֵי אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת אֹיְבֶיךָ בַּיָּד וְעַתָּה אֲפָנּוּ נָא
 8 בַּחֲנִית וּבְאַרְצוֹ פֶּעַם אֶתָּה וְלֹא אֲשַׁנֶּה לָּךְ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִישׁוֹ אֶל
 תִּשְׁתַּיְתְּהוּ כִּי מִי שֶׁלַח יָרֵד בַּמַּשִּׁיחַ יִהְיֶה וְנִקְּחָה :
 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד חַי יְהוָה כִּי אִם יִהְיֶה יִגְפָּנּוּ אוֹ יוֹזְמוּ יָבֵא וְמָת אוֹ
 10 בַּמַּלְחָמָה יִרְדּוּ וְנִסְפָּהוּ : חַלִּילָה לִּי מִיְהוָה מִשְׁלַח יָדִי בַּמַּשִּׁיחַ יְהוָה
 וְעַתָּה קַח נָא אֶת הַחֲנִית וְאֶת מִרְאֲשֵׁתוֹ וְאֶת צַפְחַת הַמַּיִם וְנִלְכְּדָה
 11 לָנוּ : וַיִּקַּח דָּוִד אֶת הַחֲנִית וְאֶת צַפְחַת הַמַּיִם מִרְאֲשֵׁתוֹ שָׂאוּל וַיִּלְכְּדוּ
 12 לָהֶם וְאִין רָאָה וְאִין יוֹדַע וְאִין מְקִיץ כִּי כָלֵם יִשְׁנִים כִּי מִרְדַּמְתָּ יִהְיֶה
 13 נִפְלָה עֲלֵיהֶם : וַיַּעֲבֵר דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעֲמֵר עַל רֹאשׁ הַחֵר מִרְחַק רֶבֶב
 14 הַמַּקּוֹם בֵּינֵיהֶם : וַיִּקְרָא דָוִד אֶל הָעַם וַיֹּאמֶר אֲבִנָּר בְּדָבָר לֵאמֹר הֲלוֹא
 תַּעֲנֶה אֲבִנָּר וַיַּעַן אֲבִנָּר מִי אַתָּה קִרְאתָ אֶל הַמֶּלֶךְ :
 15 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִנָּר הֲלוֹא אִישׁ אַתָּה וּמִי כַמוֹךָ
 בַּיּוֹשֵׁד אֶל וְלִמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ אֶל אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ כִּי בָא אַחֵר הָעַם לְהַשְׁחִית
 16 אֶת הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ : לֹא טוֹב הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חַיִּי
 יְהוָה כִּי בְנֵי מוֹת אַתָּם אֲשֶׁר רָא שָׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנֵיכֶם עַל מַשִּׁיחַ יְהוָה
 וְעַתָּה רְאֵה אִי חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְאֶת צַפְחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר מִרְאֲשֵׁתוֹ :
 17 וַיִּכַּר שָׂאוּל אֶת קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הַקּוֹל זֶה בְּנֵי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי
 18 אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲדֹנֵי רֹדְף אַחֲרַי עֲבָדוּ כִּי מֶה עָשִׂיתִי
 19 וַיִּסַּח בְּיָדֵי רַעַה : וְעַתָּה יִשְׁמַע נָא אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי עֲבָדוֹ אִם
 יְהוָה הִסִּיתֶךָ כִּי יָרַח מִנְחָה וְאִם בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי יְהוָה
 כִּי גִרְשׁוּנֵי הַיּוֹם מִהַסְתַּפַּח בְּנִחְלָת יְהוָה לֵאמֹר לָךְ עֵבֶר אֱלֹהִים
 20 אַחֲרָי : וְעַתָּה אֵל יִפֹּל דְּמֵי אֲרֻצָּה מִמֶּנּוּ פָּנֵי יְהוָה כִּי יִצְאֶמְךָ יִשְׂרָאֵל
 21 לְבַקֵּשׁ אֶת פְּרַעַשׁ אַחֵר כְּאֲשֶׁר יִרְדֹּף תִּקְרָא בְּהָרִים : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל
 חֲטָאתִי שׁוֹב בְּנֵי דָוִד כִּי לֹא אֶרְעֶ לָךְ עוֹר הַחֹרֶת אֲשֶׁר יִקְרָה נַפְשִׁי

26
 6
 26
 6

26
 6

26
 6

ne affundam ut
 gemini baso...
 affundam ut
 affundam ut

חזיק
 32.
 סלו 33.
 היוו 34.
 אשו
 נוח 35.
 אשו
 ואת 36.
 המו
 קט 37.
 אש 38.
 בעו 39.
 ויא
 מר
 לקו 40.
 וירו
 ותני 41.
 עבו 42.
 נעו
 ואת 43. *אשר יצא מן המדבר*
 44.
 דון 1.
 לאו 2.
 שא
 לבו 3.
 פני
 חם *אשר יצא מן המדבר*
 דון
 אש

6. ואל
 חנה
 7. ילה
 בנר
 נמר
 נא
 9. אל

הימן

Handwritten notes in Latin script, partially illegible.

10. וא
 11. זנה
 כה
 12. לבו
 זנה

הקל

13. רם
 14. זוא

הים

15. זוכ
 חית
 16. חי
 זנה

17. ולי
 18. תי
 19. ס

Handwritten notes in Latin script, partially illegible.

20. יום
 אל
 21. ואל
 ש

והיטב יהוה לארצו וזכרת את אמתך ;
 32. ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
 33. שלחך היום הזה לקראתני ; וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני
 34. היום הזה מכוא בדמים והושע ידי לי ; ואולם חי יהוה אלהי ישראל
 אשר מנעני מהרע אותך כילוהי מהרה ותבאתי לקראתני כי אם נ
 35. נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר ; ויבקה דוד מידה את
 אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביהך ראי שמעתי בקולך
 36. ואשא פניך ; ותבא אביגיל אל נבל והנת לו משתה בביתו כמשתה
 המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא העזרה לו דבר
 37. קטן וגדול עד אור הבקר ; ויהי בבקר בצאת היום מנבל ותגד לו
 38. אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו ותוא היה לאבן ; ויהי
 39. בעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת ; וישמע דוד כי מת נבל ו
 ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב הרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך
 מרעה ואת רעה נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל
 40. לקחתה לו לאשה ; ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הפרמלה
 וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה ;
 41. ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרוח רגלי
 42. עבדי אדני ; ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על התמור ותמש
 בערמיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי סלאכידוד ותהי לו לאשה
 43. ואת אחינעם לקח דוד מיוזעאל ותהיו גם שתיהן לו לנשים ;
 44. ושאל נתן את מיכל בתו אשר
 45. דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים ; ויבאו הזיפים אל שאול הגבעתי
 2. לאמר הלא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן ; ויקם
 שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת גלפים הוא בחוריו ישראל
 3. לבקש את דוד במדבר זיף ; ויתן שאול בגבעת החכילה אשר על
 פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אתיו ה
 4. המדברה ; וישלח דוד מרגלים וירעפיו בא שאול אל נכון ; ויקם
 דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד ארז המקום
 אשר שכב שם שאול ואבנך בדרך שר צבאו ושאל שכב במעול ;
 והעם

אשר לקח דוד מיוזעאל ותהיו גם שתיהן לו לנשים

המדברה

העם

אשר לקח דוד מיוזעאל ותהיו גם שתיהן לו לנשים

מאות איש ומאתים ישבו על הפלים : ולאביגיל אשת נבל הגיור 14
 נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך
 את אדניו ויעטבהם : והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא 15
 פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה : חומת היו 16
 עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן : ועתה
 דעו וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדניו ועל כל ביתו והוא
 בך ברועל מדבר אליו : ותמהר אביגיל ותקח מאתם לחם ושנים 17
 כבדיון וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים
 דבלים ותשם על החמרים : ותאמר לנער יה עברו לפני הנני 19
 אחריכם באה ולא ישה נבל לא הגירה : והיה היא רכבת על החמור 20
 וירדת בסתר החר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם :
 ודוד אמר אך לשקר שמרתו את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד 21
 מכל אשר לו מאומה וישכ לי רעה תחת טובה : מה יעשה אלהים 22
 לאיבי דוד וכה יסוף אם אשאר מכל אשר לו עד אור הבקר משתן
 בקיר : ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל 23
 לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ : ותפל על הגליו ותאמר ביר 24
 אני אלני העון ותדבר נא אמתך באוניך ושמע את דברי אמתך :
 אל נא ישים אדני את רבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו בך 25
 הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא דאיתי את נערי אדני
 אשר שלחת : ועתה אלני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה 26
 מבוא ברמים והושע ירך רך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל
 אדני רעה : ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפתך לאדני 27
 ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני : שא נא לפשע אמתך 28
 ורעה לא תמצא בך מימך : ויקם אדם לרדףך ולבקש את נפשך 29
 והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך וארח נפש
 איביך יקדענה בתוך כף הקלע : והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל 30
 אשר דבר את הפסוק עליך וצוך לגיור על ישראל : ולא תהיה זאת 31
 רך למוקה ולמכשול לך לאדני ולשפך דם הנם ולרושיע אדני לו

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including 'בדף 27. א. ד. ג.' and other scribbles.

Handwritten marginal note: 27. 76. 5016

Handwritten marginal notes: peccati in me ego, 1. 9. 7

Handwritten marginal notes: 27. 76. 5016

Handwritten marginal notes: 27. 76. 5016

Handwritten marginal notes: 27. 76. 5016

- 17.
- 18. שא
- צרו
- 19. ואה
- 20. ביה
- 21. ויהו
- 22. ילע
- לו
- 23. אבי
- תמו *hyp. Madrasia*
- כ ה 25
- ויס *hyp. Madrasia*
- 2.
- גרו
- 3. בפר
- האו *4. hyp. Madrasia*
- 5. פרו
- 6. עלו
- 7. ביה *7. d. sis*
- 8. טם *8. d. sis*
- 9. ולא
- וינו
- 9. אשו
- 10. גער
- 11. רבו
- 12. מים
- 13. אש
- 14. ירו
- אש

14. יציר

קד

15. א

Handwritten notes in Hebrew script, including "בשם ה' אלהינו" and other religious phrases.

16. תהי

תה

17. ז

18. ימים

ימים

19. יקני

20. וזר

ז

21. קד

22. ימים

תז

23. פל

24. בר

Handwritten notes in Hebrew script, including "פסוקים" and "ענין".

25. קד

יני

26. וזה

Handwritten notes in Hebrew script, including "זהו" and "ענין".

זל

27. יני

28. תד

ום

29. קד

Handwritten notes in Hebrew script, including "ענין" and "פסוקים".

יש

30. כל

31. תת

לת

שמואל

17. ויהי ככחות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר
 18. שאול תקולק זה בני דוד וישא שאול קול ויבך ויאמר אל דוד
 צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתך הרעה ו
 19. ואת הנדה היום את אשר עשיתו אתי טובה את אשר סגרני יהוד
 20. בידך ולא הרגתני וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה
 21. ויהיה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשית לי ועמה הנה
 22. ידעתי כי מלך תמלך וקמה בידך ממלכת ישראל ועמה השבעת
 לי ביהודת אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד צאת שמי מבית
 23. אבי וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ורוד ואנשיו עלו על
 המצודה וימת שמואל ויקבצו כל ישראל
 ויספרו לו ויקברו בביתו ברמת ויקם דוד וילך אל סדבר פארן
 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש
 גדול מאד ולו עאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בגזן את צאנו
 3. בכרמל ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה טובת שכל ויפת
 4. תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו וישמע דוד בסדבר
 5. כי גזן נבל את צאנו וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים
 6. עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום ואמרתם
 7. כה חתי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר רך שלום ועמה
 שמעתי כי גזזים רך עתה הרעים אשר רך היו עמנו לא הכלמנום
 8. ולא נפקר להם מאומה כל ימי היותם בכרמל שאל את נעריך
 ויצירו רך וימצאו הנערים תן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את
 9. אשר תמצא ירך לעבריך ולבנך לדוד ויבאו
 נערי דוד וידברו אל נבל וכל הדברים האלה בשם דוד וינחמו
 10. ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בדו וישו היום
 11. רבו עבדים המתפרצים איש מפני ארני ולקחתי את לחמי ואת
 מימי ואת סבתתי אשר סבתתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי
 12. אי מזה תמה ויהפכו נערי דוד לדרבם וישבו ויבאו ויגידו לו ככל
 13. הדברים האלה ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו
 איש את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע ס

המצודה
 כה
 251
 גר. Halma...
 גר. Sepulch...

גר. Sepulch...
 גר. Halma...

גר. Halma...
 156

גר. Halma...
 גר. Sepulch...

גר. Halma...

שמואל

דוא

מצד זהר מזה ויהי דוד נתפזר לכת מפני שאול ושאו ואנשיו עטרים
 אל דוד ואנשיו לתפסם : ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה
 ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ : וישב שאול מרדף אחרי דוד
 ויילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום הווא סלע המחלקות
 ויעל דוד משם וישב במצודת עין גדי :
 ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה
 דוד במדבר עין גדי : ויקח שאול שלשת אלפים
 איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי
 היעלים : ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול
 להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה וישבים : ויאמרו אנשיו
 דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את אויבך
 בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל
 אשר לשאול בלש : ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת
 את כנף אשר לשאול : ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה
 את הדבר הזה לאני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא :
 וישפט דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם
 מהמערה וילך בדרך : ויקם דוד אחרי כן
 ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול
 אחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו : ויאמר דוד לשאול למח
 תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך : הנה היום
 יהוה ראו עיניך את אשר נתתך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך
 ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא : ואבי
 ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא
 הרגתיך דע וראת כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה
 את נפשי לקחתה : ושפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך ויהי
 לא תהיה בך : כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע
 וידי לא תהיה בך : אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רודף
 אחרי כלב מות אחרי פרעש אחד : והיה יהוה לדין ושפט ביני
 ובינך וירא וירב את ריבוי ושפטני מירך :

כ ד

מקור ויפלו

אשר יצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו : ויאמר דוד לשאול למח תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך : הנה היום יהוה ראו עיניך את אשר נתתך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא : ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראת כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה : ושפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך ויהי לא תהיה בך : כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך : אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רודף אחרי כלב מות אחרי פרעש אחד : והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבוי ושפטני מירך :

אשר יצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו : ויאמר דוד לשאול למח תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך : הנה היום יהוה ראו עיניך את אשר נתתך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא : ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראת כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה : ושפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך ויהי לא תהיה בך : כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך : אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רודף אחרי כלב מות אחרי פרעש אחד : והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבוי ושפטני מירך :

דוד

דוד

אשר יצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו : ויאמר דוד לשאול למח תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך : הנה היום יהוה ראו עיניך את אשר נתתך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא : ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראת כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה : ושפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך ויהי לא תהיה בך : כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך : אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רודף אחרי כלב מות אחרי פרעש אחד : והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבוי ושפטני מירך :

הנהגות ודרכים טובות לילדים

שמואל

- כ
- ב 9.
- ק 10.
- ה
- 11.
- ש 12.
- ב
- ל 13.
- ו
- 14. 150000.
- י 15.
- ד *הנהגות טובות לילדים*
- ה 16.
- נ *הנהגות טובות לילדים*
- ב 17.
- א
- א 19.
- ל
- 20.
- ע
- ל
- 21, 22
- ט
- ט 23.
- י
- א 24.
- ב 25.
- א 26.

26
6

דוא

שמואל

יום

27. ת

28. ז

י

כ. ד

2. ה

3. ים

ד

4. ו

5. ש

ב

ג

6. ז

7. ש

ז

8. ק

9. ד

א

10. פ

11. ו

ר

א

ו

ג

13. ו

14. ש

15. ד

16. ב

Handwritten notes in a cursive script, likely Latin or a related language, written in the left margin. Some legible words include "Cartere", "Boni", and "14".

שמואל

מ.ב.121. תנ"ך

- 9. כִּי־בָא דָוִד קַעֲלָה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל נִכְר אֶת־אֱלֹהִים בְּדִי־יְכִי־נִסְגַּר לְבָא בְּעִיר דְלָתִים וּבְרִית וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל אֶת־כָּל־חַעֲסֵי לְמַלְחַמַּה לְדָרַת קַעֲלָה לְעֹזֵר אֶל־דָּוִד וְאֵל־אֲנָשָׁיו וַיִּרַע דָּוִד כִּי־עָלוּ שְׂאוּל מִחַרְשֵׁי הָרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבֹתָיו הַכְּהֵן חַגִּישָׁה הָאֶפֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמַע שָׁמַע עִבְדְּךָ כִּי־מִבְקֵשׁ שְׂאוּל לְבֹא אֶל־קַעֲלָה לְשַׁחַת לְעִיר בְּעִבְרֵי וַיִּסְגְּרֵנִי בְּעִלֵי קַעֲלָה בְּיַד הַיָּרֵד שְׂאוּל כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עִבְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַיָּרֵד נָא לְעִבְדְּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה יָרֵד וַיֹּאמֶר דָּוִד הִיִּסְגְּרוּ בְּעִלֵי קַעֲלָה אֶתִּי וְאֶת־אֲנָשָׁי בֵּין שְׂאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה יִסְגְּרוּ וַיִּקַּם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו כִּשְׁש־מָאוֹת אִישׁ וַיִּצְאוּ מִקַּעֲלָה וַיִּתְהַלְכוּ בְּאֲשֶׁר יִתְהַלְכוּ וּלְשְׂאוּל הַגִּד כִּי־נִמְלַט דָּוִד מִקַּעֲלָה וַיִּתְהַלֵּל לְצֹאת וַיִּשָּׁב דָּוִד בְּמַדְבַּר בְּמַצְרוֹת וַיִּשָּׁב בְּהָר בְּמַדְבַּר זֵיף וַיִּבְקַשְׁהוּ שְׂאוּל כָּל־הַיָּמִים וְלֹא־נִתְּנוּ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ וַיִּרְא דָּוִד כִּי־יֵצֵא שְׂאוּל לְבַקֵּשׁ אֹתוֹ וַיִּפְּסוּ וְדָוִד בְּמַדְבַּר זֵיף בְּחַרְשֵׁי וַיִּבְקַשׁ דָּוִד שְׂאוּל וַיִּלָּךְ אֶל־דָּוִד חַרְשֵׁה וַיִּחַזַק אֶת־יָדוֹ בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֶל־תִּירָא כִּי־לֹא תִמְצָאֵךְ יַד־שְׂאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לְךָ לְמִשְׁנָה וְגַם שְׂאוּל אָבִי יָדַע כֵּן וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשָּׁב דָּוִד בְּחַרְשֵׁה וַיִּהְיוּנָתָן הַלֵּךְ לְבֵיתוֹ וַיַּעֲלוּ זָפִים אֶל־שְׂאוּל הַגְּבַעַתָּה לֵאמֹר הֲלוֹא דָּוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בְּמַצְרוֹת בְּחַרְשֵׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר מִימֵן הַיְשִׁימוֹן וְעַתָּה לְכָל־אֹתוֹת נִפְשֶׁךָ הַמֵּלֶךְ לְדָרַת־רַד וְלָנוּ תִסְגְּרוּ בֵּין הַמֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׂאוּל בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי־חִמַּלְתֶּם עָלַי לְכוּ־נָא תְּכִינוּ עִוֵד וְדַעוּ וּרְאוּ אֶת־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תְּחִיתֵהוּ רַגְלוֹ מִירְאֵהוּ שֵׁם כִּי־אָמַר אֱלֹהֵי עָרוֹם יַעֲרֹם הוּא וּרְאוּ וְדַעוּ מִכָּל־הַמַּחְבְּאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שֵׁם וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל־כְּכֹז וְהִלַּכְתִּי אַתְּכֶם וְהָיָה אִם־יִשְׁנֶה בְּאֶרֶץ וְחַפְשֵׁרָתִי אֲחֹז בְּכָל־אֶרְצֵי יְהוּדָה וַיִּקְוֶמוּ וַיִּלְכוּ זֵיפָה לִפְנֵי שְׂאוּל וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בְּמַדְבַּר מַעֲזֵן בְּעַרְבָה אֶל־יַמִּין הַיְשִׁימוֹן וַיִּלָּךְ שְׂאוּל וְאֲנָשָׁיו לְבַקֵּשׁ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּרַד הַסֹּלֶעַ וַיִּשָּׁב בְּמַדְבַּר מַעֲזֵן וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל וַיִּרְדָּף אַחֲרָיו דָּוִד מְדַבֵּר מַעֲזֵן וַיִּלָּךְ שְׂאוּל מֵעַד הָהָר מִזֶּה וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו

מצד

14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.

Handwritten notes in the right margin, including a large '23' at the top right and various scribbles and small text.

Handwritten notes in the left margin, including a large '23' at the top left and various scribbles.

כא בן אחיטוב ויאמר הנני אנכי ויאמר אליו שאל למה קשרתם
עלי אחת וכן ישי בתתך לו לחם והרב ושאל לו באלהים לקום עלי
לארבע כיום הזה

1a210

ואחמלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדור נאמן וחתן המלך
וסר אר משמעתך ונכבד בביתך היום תחלתו לשאל לו באלהים
תלילה לי אל ישים המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך

עיר 117
117a

בכל זאת דבר קטן או גדול ויאמר המלך מות תמות אחימלך
ואתה וכל בית אביך ויאמר המלך לרעים הנצבים עליו סנו
והמיתו כהני יהוה כי גם דם עם דוד וכי ידעו כי ברת הוא ולא גלו
את אונן ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם ולפגע בכהני יהוה

ויהאמר המלך לדווג סב אמה ופגע בכהנים ויסב דווג האדמי ופגע
הוא בכהנים וימתי ביום ההוא שמנים וחמשת איש נשא אפוד בר ו

ואת גב עיר הכהנים הפה לפי הרב מאיש ועד אשה מעולל ועד
ונק ושור וחמור ושה לפי הרב ויפלט בז אהרן לאחמלך בז

אחיטוב ושמו אביתר ויברח אחר דוד ויגד אביתר לדוד כי הרג
שאל את כהני יהוה ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי
שם דווג האדמי כי הגד ויגד לשאל אנכי סבתי בכל נפש בית אביך

שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי
משמרת אתה עמדי ויגדו לדוד לאמר הנה

פלושתים נלחמים בקעילה והמה שקים את הגרנות וישאל דוד
ביהוה לאמר האלך והפיתו בפלושתים האלה
ויהאמר יהוה אל דוד לך והפית בפלושתים והושעת את

קעילה ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף
כי מלך קעילה אל מערכות פלושתים ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד

קעילה כי אני נתן את פלושתים בידך ויגד דוד ואנשו קעילה
וירחם בפלושתים וינהג את מקניהם וך בהם מכה גדולה וישע דוד
את ישבי קעילה ויהי בברח

אביתר בן אחמלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו ויגד לשאל

לפניו 544
לפניו 24
עיר 117
117a
עיר 117
117a
עיר 117
117a
עיר 117
117a
עיר 117
117a

תק

11.

תך

12.

תל

תמ

13.

תנ

14.

תס

15.

תפ

16.

תצ

17.

תכ

18.

תל

19.

תמ

20.

תנ

21.

תס

22.

תפ

23.

תצ

24.

תכ

25.

תל

26.

תמ

27.

תנ

28.

תס

29.

תפ

30.

תצ

31.

תכ

32.

תל

33.

תמ

34.

תנ

35.

תס

36.

תפ

37.

תצ

38.

תכ

39.

תל

40.

תמ

41.

תנ

42.

תס

43.

תפ

44.

תצ

45.

ייעב היק קוצרים

מבטחיק

לויב' 10/10

שמואל

תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמון תננה לי :
ויקם דוד ויברך ביום

ההוא מפני שאול ויבא אל אכיש מלך גת : ויאמרו עבדי אכיש אליו
הלוא זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול

באלף הודוד ברבבותיו : וישם דוד את הרברים האלה בלבו וירא
מאד מפני אכיש מלך גת : וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בידם

ויתו על דלתות השער ויורד ריקו אל זקנו :
ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו

אתו אליו : חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הנה
כ ב ויבא אל ביתי : וילך דוד משם וימלט אל

מערת עדרם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה :
ותקבצו אליו כל איש מעוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר

נפש ויהיו עליוהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש : וילך דוד
משם מצפה מואב ויאמרו אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם

עד אשר ארע מה יעשו לי אלהים : וינתם את פני מלך מואב
ויהיו עמו כאלף איש : ויאמר

דוד הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ויבאת לך ארץ יהודה וילך
דוד ויבא יער חרת :

ווישמע שאול כי
גודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעת תחת האשל ברמה
וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו : ויאמר שאול לעבדיו הנצבים

עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם
וישים שרי אלפים ושרי מאות : כיון קשרתם כלכם עלי ואין גלה

את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מפם עלי וגלה את אזני בני
הקים בני את עבדי עלי לארכ ביום הזה :

ויען ראג האלמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר
ראיתי את בן ישי בא נכה אל אחי מלך בן אחי טוב : וישאל לו

ביתו ויצדה נתן לו ואת חרב גלית הפרשתי נתן לו : וישלח המלך
לקרא את אחי מלך בן אחי טוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים א

אשר בנב ויבאו כלם אל המלך : ויאמר שאול שמע
נא

ביום

ביום

ביום

לוי

לוי

לוי

ויאמר

ויאמר

ויהי כבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו

35 ויהי כבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו

36 ויאמר לנער רץ מצאנו את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ

37 והוא ירה החצי להעברו ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה

38 יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי מסך והלאה

39 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל העמד וילקט נער

40 יהונתן את החצי ויבא אל אדניו ותנער לא ידע מאומה אך יהונתן

41 וידוד ידעו את הדבר ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו

42 ויאמר לו רך הביא העיר הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל

43 לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקפו איש את רעהו ויבכו איש

44 את רעהו עד דוד הגדול ויאמר יהונתן לדוד לך שלום אשר

45 נשבענו שנינו אבתנו בשם יהוה לאמר יהוה יתיר ביני ובינך ובין

46 זרעי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן

47 ויבא דוד נכה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך

48 לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לברך ואיש אין אתך ויאמר דוד

49 לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלו איש אל ידע מאומה את

50 הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעת אל מקום

51 פלני ארמני ועמה מה יש תחת ידך המשה לחם תנה בידו או

52 הנמצא ויען הכהן את דוד ויאמר איך לחם חל אל תחת ידי

53 כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם

54 אשה עזרה לנו כחמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא

55 דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי ויתן לו הכהן קדש כי לא היה

56 שם להם כי אם לחם הפנים המוסרים מלמני יהוה לשום לחם חם

57 לביום הלקחו ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני

58 יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול ויאמר דוד

59 לאחימלך ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבו וגם כלי

60 לא לקחתי בידו כי היה דבר המלך נחוש ויאמר הכהן דוד גלית הפלשתי אשר

61 הכיתי בעמק האלה תנה היא לוסה בשמלה אחרי האפור אם אתה

ידדי

ויהי כבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו

ויאמר

ויהי כבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו

Handwritten text at the top left of the page.

שמואל

Handwritten text at the top right of the page.

- 15 יהוה
- 16 בהק
- 17 עם *מזמור ביהוה, מזמור*
- 18 ויאמר
- 19
- 20 שם
- 21 צדה
- 22 שלו *מזמור ליהוה, מזמור*
- 23 ממן
- 24 יהוה
- 25 בשן
- 26 מוש
- 27 שא
- 28 כי
- 29 אל
- 30 ויע
- 31 וי
- 32 אם
- 33 שלו
- 34 תל
- 35 כי
- 36 וענ
- 37 אבי
- 38 לת
- 39 יהוה
- 40 בע *מזמור ליהוה, מזמור*

Handwritten notes in the center of the page, including a reference to 'מזמור ליהוה' and 'מזמור ליהוה'.

1557/1

לח
יהת

1557/2

ו

ערי

נתן

יד

פל

1557/3

איש

אשר

בז

נתן

אל

דוד

את

קום

וא

תו

אם

זא

יה

לם

פני

דוד

כל

שר

תה

21

1557/4

1557/5

1557/6

1557/7

Handwritten marginal note in the top left corner.

Handwritten marginal note in the top right corner.

15 יהוה ולא אמות : ולא תכרית את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא

16 בתכרית יהוה את איבי דוד איש מעל פני הארמה : ויכרת יהונתן

17 עם בית הדוד ובקש יהוה מיד איבי דוד : ויוסף יהונתן להשביע את

דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו : הפטרה

18 ויאמר לו יהונתן מתר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך :

19 וששית תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת

20 שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזול : ואני שלשת החצים

21 צדה אורה לשלח לי למטרה : והנה אשרה את הנער כך מצא את

החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחננו ובאה כיו

22 שלום לך ואין דבר מי יהוה : ואם כזה אמר לעלם הנה החצים

23 ממך ותראה לך כי שלחך יהוה : ותדבר אשר דברנו אני ואמה הנה

24 יהוה ביני ובינך עד עולם :

25 בשדה וית' הודש וישב המלך על הלחם לאכל : וישב המלך על

מושבו כפעם בפעם אל מושב תקור ויקם יהונתן וישב אבנר מצד

26 שאול ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא

כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כדלא טהור :

27 ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול

אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם :

28 ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם :

29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפתח לנו בעיר והוא צוה די אחי ועתה

אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא אלך

30 שלחן המלך : ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות חמרות

הלא ידעתו כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך :

31 כי כל הימים אשר בן ישי חי על הארמה לא תכון אתה ומלכותך

32 ועתה שלחוקת אתו אלי כי בן מות הוא : ויען יהונתן את שאול

33 אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה : וישל שאול את החנית עליו

34 לתכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו לתמית את דוד : ויקם

יהונתן מעם השלחן בחרו אף ולא אכל ביום ההודש השני לחם כי

געצב אל דוד כי החלמו אביו :

Handwritten marginal note on the left side.

Handwritten marginal note on the left side.

Handwritten marginal note on the right side.

Handwritten marginal note on the right side.

Handwritten marginal note on the right side.

22. שלשים ויתנבאו גם דמה : וילך גם הוא הרמתה ויבא עד בור

הגדול אשר פשכו וישאל ויאמר היפה שמואל ודוד ויאמר הגד

בנות ברמה : וילך שם אל נזית ברמה ומהו עליו גם הוא רוח

אלהים וילך הלך ויתנבא עד באו בנות ברמה : ויפשט גם הוא

בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערסו כל היום ההוא וכל

הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים :

1 ויברך דוד מנזית ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתו

מה עונו ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי : ויאמר לו

הלילה לאתמות הגה לו עשה יאבי דבר גדול או דבר קטן ולא

יגלה את אזני וסודע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת :

2 וישבע עוד דוד ויאמר ידוע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל

ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני

3 וביני המות : ויאמר יהונתן אל דוד מה האמר נפשך ואעשה

4 וילך : ויאמר דוד אל יהונתן הגה הדש מתר

5 ואנכי ישוב ישוב עם המלך לאכול ושלחתיני וגסתרתי בשדה עד

6 הערב השלשית : אם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני

7 דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח תומים שם לכל המשפחה : אם

8 כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה

9 מעמו : ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך

עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני :

10 ויאמר יהונתן הלילה רך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי

11 לי או מה יענה אביך קשה : ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא

השדה ונצאו שניהם השדה :

12 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי בעת

מתר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגלית אר

13 חונך : כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטיב אל אבי אר

14 חרעה עליך וגליתי אר אונך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה

עמך כאשר היה עם אבי : ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד

Handwritten note in left margin

Handwritten note in left margin

Handwritten marginalia

Handwritten marginalia

Handwritten marginalia

Handwritten marginalia

Handwritten notes at bottom center

1 אָדָבָר בָּךְ אֵל אָבִי וּרְאִיתִימָה וְהַגְדַתִי לְךָ : וַיִּדְבַר יְהוֹנָתָן בְּדוֹד טוֹב

אֵל שְׂאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵל יְחִטָּא הַמֶּלֶךְ בַּעֲבֹדוֹ בְּדוֹד כִּי לֹא חָטָא

2 לְךָ וְכִי מַעֲשֵׂיו טוֹב לְךָ מְאֹד : וַיִּשֶׁם אֶת נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּים

וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל יִשְׂרָאֵל רְאִית וְהַשְׁמִיחַ וְלִמְדָה חֲחִטָּא

3 בְּדָם נִקְוִי לְהַמִּית אֶת דּוֹד חָנָם : וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַּע

4 שְׂאוּל חַי יְהוָה אִם יוֹמַת : וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדוֹד וַיַּגִּד לוֹ יְהוֹנָתָן אֶת

5 כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵא יְהוֹנָתָן אֶת דּוֹד אֵל שְׂאוּל וַיְהִי לִפְנֵי כ

6 כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשִׁים : וְהוֹסֵף הַמֶּלֶךְמָה לְהִיחַת וַיֵּצֵא

7 דּוֹד וַיִּלְחֶם בְּפְלִשְׁתִּים וַיַּךְ בָּהֶם מְכָה גְדוֹלָה וַיָּגִסוּ מִפְּנֵי : וְהָיָה

8 רוּחַ יְהוָה רָעָה אֵל שְׂאוּל וְהוּא בְּכִיתוֹ וַיִּשָּׁב וַחֲנִירוֹ בִּידוֹ וְרוּד מִנְּזַן

9 בְּיָד : וַיִּבְקֹשׁ שְׂאוּל לְהַכּוֹת בְּחִנִּית בְּקִיר וְדוֹד וַיִּפְטַר מִפְּנֵי שְׂאוּל

10 וַיַּךְ אֶת הַחִנִּית בְּקִיר וְדוֹד נָס וַיִּמְלֹט בְּרִלָה הוּא : וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל

11 מַלְאָכִים אֵל בֵּית דּוֹד לְשַׁמְרוֹ וְלְהַמִּיתוֹ בְּבִקְר

12 וַתִּגַּד לְדוֹד מִיכָל אֲשֶׁתּוֹ לֵאמֹר אִם אֵינְךָ מִמְּלֹךְ אֶת נַפְשְׁךָ הַרְלִיחַ מִחַר

13 אִתָּה מוֹמַת : וַתַּרְדּוּ מִיכָל אֶת דּוֹד בַּעַד הַחֲלוֹן וַיִּלְךְ וַיִּכְרַח

14 וַיִּמְלֹט : וַתִּקַּח מִיכָל אֶת הַתְּרָפִים וְתִשָּׁט אֵל הַמַּטָּה וְאֵת כְּבִיר

15 הָעֵינִים שָׁמָּה מִרְאֲשֵׁתּוֹ וַתִּכַּסּ בְּבִגְדוֹ : וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת

16 אֶת דּוֹד וְתֹאמַר הֲלָהּ הוּא : וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל

17 אֶת הַמַּלְאָכִים לְרַאוֹת אֶת דּוֹד לֵאמֹר הֲעִלּוּ אֹתוֹ בַּמַּטָּה אֲבִי לְהַמִּיתוֹ :

18 וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וְהִגִּידוּ הַתְּרָפִים

19 אֵל הַמַּטָּה וּכְבִיר הָעֵינִים מִרְאֲשֵׁתּוֹ :

20 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֵל מִיכָל לָמָּה כָּבַד רַמְיֹתַי וְתִשְׁלַחְתִּי אֶת אֵיבִי

21 וַיִּמְלֹט וְתֹאמַר מִיכָל אֵל שְׂאוּל הוּא אָמַר אֵלִי שְׁלַחְנִי לָמָּה אָמִיתְךָ :

22 וְדוֹד בֵּרַח וַיִּמְלֹט וַיָּבֵא אֵל שְׂמוּאֵל הַרְמַתָּה וַיַּגִּיד לוֹ

23 אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ שְׂאוּל וַיִּלְךְ הוּא וּשְׂמוּאֵל וַיִּשְׁבּוּ בְּנֵינִית : וַיַּגִּיד

24 לְשְׂאוּל לֵאמֹר הִנֵּה דוֹד בְּנֵינִית בְּרַמָּה : וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת

25 אֶת דּוֹד וַיֵּרָא אֶת הַהֶקֶת הַנְּבִיאִים נִבְּאוּם וּשְׂמוּאֵל עִמָּם נֹצֵב עֲלֵיהֶם

26 וְהָיָה עַל מַלְאָכֵי שְׂאוּל רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבְּאוּ גַם הֵמָּה : וַיַּגִּידוּ לְשְׂאוּל

27 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֵרִים וַיִּתְנַבְּאוּ גַם הֵמָּה וַיִּסַּף שְׂאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים

28 שְׁלֹשִׁים

וְהוֹסֵף הַמֶּלֶךְ מָה לְהִיחַת וַיֵּצֵא

רוּחַ יְהוָה רָעָה אֵל שְׂאוּל וְהוּא בְּכִיתוֹ

וַיַּךְ אֶת הַחִנִּית בְּקִיר וְדוֹד נָס וַיִּמְלֹט בְּרִלָה הוּא

וַתִּגַּד לְדוֹד מִיכָל אֲשֶׁתּוֹ לֵאמֹר אִם אֵינְךָ מִמְּלֹךְ

וַיַּגִּיד לְשְׂאוּל לֵאמֹר הִנֵּה דוֹד בְּנֵינִית בְּרַמָּה

וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת דּוֹד

וַיִּתְנַבְּאוּ גַם הֵמָּה וַיִּסַּף שְׂאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים

6.11.2

11.12

22.23

27.28

28.29

21

16. שאול אשר הוא משכיל מאד ויגד מפניו וכל ישראל ויהודה אהב

17. את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם ויאמר

שאול אל דוד הנה כתי הגדולה מרב אתה אמן לך לאשה אך הייה

לילך חיל ותלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל חתי יליבו ותהי

18. בו יד פלשתים ויאמר דוד אל שאול מי

אנכי ומי תני משפחת אבי בישראל כי אחיה חתן לפלך

19. ויהי בעת הן את מרב בת שאול לדוד והיא

בתנה לערר אל המהלתי לאשה ותאהב מיכל בת שאול את דוד

20. ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו ויאמר שאול אתנה לו

ותתי לו למוקש ותתי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשמים

21. תחתתן כי היום ויעז שאול את עבדיו דברו אל דוד בלש

לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אתבונן ועתה התחתן במלך

22. וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד

23. הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה ויגדו עבדי

שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד

24. ויאמר שאול כח תאמרו לדוד איך חפץ המלך במהר כי

במאה ערלות פלשתים לתקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את

25. דוד ביד פלשתים ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה

וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים

26. ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את

ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך וימן לו שאול ארז מיכל

27. בתו לאשה וירא שאול וירע כי יהוה

28. עם דוד ומיכל בת שאול אהבתו ויאסף שאול לרא מפני דוד

עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים ויצאו

שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול ויקר שמו

מאד וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד

29. והונתן בן שאול חפץ בדוד מאד ויגד יונתן לדוד לאמר

30. סבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר

31. ונחבאת ואני אצא ועמרתי ליד אבי בשרה אשר אתה שם ואני

272 273

תשפח חתן

33

106. 10. 3. 1000

106. 10. 3. 1000

106. 10. 3. 1000

106. 10. 3. 1000

106. 10. 3. 1000

כִּי 52.

אֶת

בְּרַח

אֶחָד 54.

וַיְבִי

53.

שֶׁר

יִרְעֶ 56.

57.

לִפְנֵי

58.

הַמֶּלֶךְ

אֶל

וַיִּקַּח

וַיִּקְחוּ

הַמֶּלֶךְ

תַּגְוֹ

עַל

תִּכְלֹ

בְּתוֹ

הַכּוֹ

הַרְוֹ

הַמֶּלֶךְ

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

וַיִּתֵּן

Handwritten notes in Hebrew script, including the word 'וַיִּתֵּן' and other illegible characters.

Handwritten notes in Hebrew script, including the word 'וַיִּתֵּן' and other illegible characters.

Handwritten notes in Hebrew script, including the word 'וַיִּתֵּן' and other illegible characters.

Handwritten notes in Hebrew script, including the word 'וַיִּתֵּן' and other illegible characters.

Handwritten notes in Hebrew script, including the word 'וַיִּתֵּן' and other illegible characters.

Handwritten notes in Hebrew script, including the word 'וַיִּתֵּן' and other illegible characters.

אָתָּה
 נִסְתָּר
 יְהוָה
 הַיְיָ
 לְמִי
 הוּא
 דוֹר
 הַלֵּל
 תָּמִיד
 בְּלִיט
 אֲדֹנָי
 דוֹר
 עֲבָדֶיךָ
 רַבֵּי
 אֵת
 אֵלֶיךָ
 אֵת
 מִכָּל
 הַדּוֹר
 דוֹר
 צִאֵן
 שְׂמֹן
 דוֹר
 אִמֵּר
 הַרְבֵּה
 וְאֵנִי

הַיְיָ נִסְתָּר מִן הָאֲדָמָה

וְהַיְיָ יִשְׁמַח בְּעַבְדָּיו

בְּיַמֵּינוּ

וְהַיְיָ יִשְׁמַח בְּעַבְדָּיו

וְהַיְיָ יִשְׁמַח בְּעַבְדָּיו

וְהַיְיָ יִשְׁמַח בְּעַבְדָּיו

וְהַיְיָ יִשְׁמַח בְּעַבְדָּיו

י

52. בַּרְמֵת גְּבוּרִים וַיִּנְסוּ וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדוּהוּ וַיִּרְדְּפוּ

אֶת הַפְּלִשְׁתִּים עַד בְּאֵן גַּיָּא וְעַד שַׁעֲרֵי עַקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חַלְלֵי פְּלִשְׁתִּים

בְּדֶרֶךְ שַׁעֲרִים וְעַד גַּת וְעַד עַקְרוֹן וַיָּשׁוּבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֶּק

54. אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׂסוּ אֶת מַחְנֵיהֶם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי

וַיָּבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת כְּלָיו שָׁם בְּאֵהָרָו

55. וַכְּרָאוֹת שָׂאוֹל אֶת דָּוִד וַיֵּצֵא לְקִרְיַת הַפְּלִשְׁתִּי אֶמֶר אֵל אַבְנֵר

שֵׁר הַצְּבָא בְּדַמְיָה הַנַּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חֵי נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם

56. יִדְעֵמִי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שֶׂאֵל אֲתָה בְּדַמְיָה הָעֵלֶם

57. וַכְּשׁוּב דָּוִד מִחַמּוֹת אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיִּבְאֵהוּ

58. לִפְנֵי שָׂאוֹל וּרְאֵשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׂאוֹל כִּדַּם אֲתָה

יח. הַנַּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּדַעְבֶּרְךָ וַיְשִׁי בֵּית הַחַמִּי וַיְהִי כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר

אֶל שָׂאוֹל וַנִּפְּשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׂרָה בְּנַפְשׁ דָּוִד וַיֹּאחֲזוּ יְהוֹנָתָן כְּנַפְשׁוֹ

59. וַיִּקְחֵהוּ שָׂאוֹל בַּיּוֹם הַהוּא וְלֹא נָתַן לָשׁוּב בֵּית אָבִיו וַיִּכְרַת

60. יְהוֹנָתָן וְרוּךְ בְּרִית בְּאֲחֻזַּתוֹ אֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן אֶת

הַמַּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמְרִיּוֹ וְעַד חֲרָבּוֹ וְעַד קִשְׁרָהוֹ וְעַד-

חגרוֹ וַיֵּצֵא דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנוּ שָׂאוֹל וְשִׂכִּיל וַיִּשְׁמְרֵהוּ שָׂאוֹל

עַל אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה וַיִּשְׂכַּח בְּעֵינָיו כָּל הָעַם וְגַם בְּעֵינָיו עַבְדֵי שָׂאוֹל

וַיְהִי כְּבוֹאֵם בְּשׁוּב דָּוִד מִחַמּוֹת אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַתִּצְאֵנָה

תְּנַשִּׁים מִכָּל עַרְי וְיִשְׂרָאֵל לְשׁוֹר וְהַמַּחְלֹות לְקִרְיַת שָׂאוֹל הַמֶּלֶךְ ב-

בְּתַפְּוִים בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים וַתַּעֲנֵנָה הַנְּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת וַתֹּאמְרֵן

הַכֶּה שָׂאוֹל בְּאַרְפוֹ וְרוּךְ בְּרַבְכָּתָיו וַיִּחַר לְשָׂאוֹל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו

וַחֲרַבַּר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַנּוּ לְרוּךְ רַבְבוֹת וְלִי נִרְחַנּוּ הָאֲלֹפִים וְעוֹד לֹא אֵךְ

הַמְּלוּכָה וַיְהִי שָׂאוֹל עֹזֵן אֶת דָּוִד מִתְּוֹם הַהוּא וַתִּלְאָהוּ

וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַתִּצְלַח רֵיחַ אֱלֹהִים רַעַח אֶל שָׂאוֹל

וַיִּחַנְכָּא בַחֹךְ הַכִּית וְרוּךְ מִנְּגֵן בְּיָדוֹ כַּיּוֹם בַּיּוֹם וַתַּחֲנִית בְּיַד שָׂאוֹל

וַיִּשָּׁל שָׂאוֹל אֶת הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אֲבָהּ בְּרוּךְ וּבְקִיר וַיִּסַּב דָּוִד מִפְּנֵי

פַּעֲמָיו וַיִּרְא שָׂאוֹל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי תִיָּהּ יְהוָה עִמּוֹ וּמַעַם שָׂאוֹל סָר

וַיִּסְרָהוּ שָׂאוֹל מִעַמּוֹ וַיִּשְׁמָחוּ לוֹ שֵׁר אֲלָפָיו וַיֵּצֵא וַיָּבֵא לִפְנֵי הָעַם

וַיְהִי דָוִד לְכָל דְּרָכָו מִשְׁכִּיל וַיְהוּהָ עִמּוֹ וַיִּרְא

שאוול

30000

Handwritten notes in the top right margin.

Handwritten notes in the middle right margin.

Handwritten notes at the bottom right margin.

35 הרוב ונשא זה מהעדרו ויצאתי אחריו והכתינו והצלתני מפיו
 36 ויקם עלי והחזקתי בזקני והכתינו והמיתנו : גם את הארי גם הדוב
 הכת עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכות
 אלהים חיים :

37 ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הרב הוא
 יצלני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך ויהוה יהיה עמך ו
 38 וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו
 39 שריון : ויתגר דוד את הרבו מעל למדיו ויאמר ללכת כי לא נסת
 ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד
 40 מעליו : ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן

הנחל וישם אותם בכלי הרעים אשר לו ויבילקוט וקלעו בידו ויגש
 41 אל הפלשתי : וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא
 42 הצנה לפניו ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבוזו כי היתגזה
 43 וארמני עם יפה מראה : ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי

44 כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו : ויאמר
 הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמת
 45 השרה : ויאמר דוד אל הפלשתי

אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אלך בשם יהוה
 46 עבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת : היום הזה יסגרך יהוה
 בידו והכיתך ותחרתי את ראשך מעליך ונתתי פגם מחנה פלשתים
 היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים
 47 לישראל : וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה

48 כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידנו : והיה כי קם הפלשתי
 ויבך ויקרב לקראת דוד וימתר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי ו
 49 וישלח דוד את ידו אל חבלי ויקח משם אבן ויקלע ויך
 את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה ו

50 ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימתהו
 51 וחרב אין ביד דוד : וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את הרבו
 וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים

היו אחריו

הוא

הוא

הוא

הוא

וְיָשָׁב

לְחֵם יֶקֶן וְיֵאָכֵל 18.

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל 19

20

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל 21, 22

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל 23

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל 24

וְיֵאָכֵל 25

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל

26

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל 27

וְיֵאָכֵל 28

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל 29, 30

וְיֵאָכֵל 31

וְיֵאָכֵל 32

וְיֵאָכֵל 33 *וְיֵאָכֵל וְיֵאָכֵל*

וְיֵאָכֵל 33

וְיֵאָכֵל

וְיֵאָכֵל 34

רן

ימפיו

דוב

ל

א

י

ת

ת

ל

ל

פ

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

fol. 100 r

fol. 100 v

fol. 101 r

fol. 101 v

17 ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום :
 ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה
 18 לחם הזה והרץ המתנה לאחיך : ואת עשרת הרצי החלב האלה
 תביא לשר הארץ ואת אחיך תפקוד לשלום ואת ערבכם תקח :
 19 ושאוול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים :
 20 וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן על שמר וישאוולך כבאשר
 צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמתו
 21 ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה : ויטש דוד את
 הכלים מעליו על יד שמר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו
 22 לשלום : והוא מדבר עמם והנה איש הבגלים עולה גלות
 הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים וידבר פדברים האלה וישמע
 23 דוד : וכל איש ישראל בראותם את האיש ויגסו מפניו וייראו מאד :
 24 ויאמרו איש ישראל הראיתם האיש העולה הזה כי לחרף את ישראל
 עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המרד עשר גדול ואת בתו יתן
 לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל :
 25 ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר
 מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלו והסיר חרפה מעל
 26 ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים :
 ויאמר לו העם פדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו :
 27 וישמע אליאב אחיו הגדול פדברו אל האנשים ויחר אף אליאב ב
 פדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר
 אנני ידעתי את זלנך ואת רעלבבך כי למען ראות המלחמה ירדת :
 28 ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דבר הוא : ויסב מאצלו אל מול
 29 אהר ויאמר פדבר הזה וישבהו העם דבר פדבר הראשון וישמעו
 30 הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו : ויאמר דוד אל
 שאול אל יפול לב יאדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה :
 31 ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה ליהלחם עמו
 כי נער אתה והוא איש מלחמה מגערו :
 32 ויאמר דוד אל שאול רעה הוה עבדך לאביו בצאן וביא הארי ואת

הרוב

עבדתם תבוא

מבדלך אמת

ד' ת' כ' פ' ס' א' ל' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

לְיֵשׁוּ בֵּית הַתְּחִמִּי וַיַּעַן בְּנֵן וּגְבוּר חֵיל וְאִישׁ מִלְחָמָה וּנְכוֹן דָּבָר וְאִישׁ

הָאָר וַיְהוּהוּ עָמוּ : וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מְלָאכִים אֶל יֵשׁוּ וַיֹּאמֶר שְׁלַח

19. אֵלַי אֶת דָּוִד בְּנֶךְ אֲשֶׁר בְּצֹאן : וַיִּקַּח יֵשׁוּ הַמִּזֹּר לָהֶם וְנָאֵר

20. לְיוֹן וְגִרֵי עֵזִים אַחֲרֵי וַיִּשְׁלַח בִּיד דָּוִד בְּנֵן אֶל שְׂאוּל : וַיָּבֵא דָוִד אֶל

21. שְׂאוּל וַיַּעֲמֵד לִפְנֵיו וַיֹּאחֲזֵקוּ מְאֹד וַיְהִי לוֹ נִשְׂאָ כָלִים : וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל

22. אֶל יֵשׁוּ וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד נָא דָוִד לִפְנֵי כִּי מִצָּח חָזַבְעִינִי : וְהָיָה בַּהַיּוֹת

23. רוּחַ אֱלֹהִים אֶל שְׂאוּל וַלְקַח דָּוִד אֶת הַכְּנֹזֹר וּבְנֵן בִּידוֹ וְרוּחַ לְשְׂאוּל

וַיֵּטֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה : וַיֹּאסְפוּ פְלִשְׁתִּים

אֶת מַתְנֵיהֶם לְמִלְחָמָה וַיֹּאסְפוּ שָׂכָה אֲשֶׁר לַיהוָה וַיַּחֲנוּ בֵּין שׁוֹכֵה

וּבֵּין עֲזֻקָה בְּאַפְסֵי דָמִים : וְשְׂאוּל וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נֹאסְפוּ

וַיַּחֲנוּ בְעֵמֶק הָאֵלֶּה וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים : וּפְלִשְׁתִּים

עֹמְדִים אֶל הָהָר מִזֶּה וְיִשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֶל הָהָר מִזֶּה וַחֲגִיף בִּינֵיהֶם :

4. וַיֵּצֵא אִישׁ הַבְּנִים מִמַּתְנֹת פְּלִשְׁתִּים גְּלוּת שְׂמוֹ מִגֵּרָה גְבוּהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת

5. וְזֹרֵת : וְכֹבֵעַ נְחֹשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ וְשֵׁרִיזוֹן קְשָׁקְשִׁים הוּא לְבוּשׁ

6. וּמִשְׁקַל הַשֵּׁרִיזוֹן חֲמִשָּׁת אֲלָפִים שֶׁקֶלִים נְחֹשֶׁת : וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת עַל

7. רִגְלוֹ וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כַּתְּפוֹ : וַחֲזַץ חֲנִיתוֹ כַּמְנֹרֶה אֲרָגִים וְלַחֲבַת

8. חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ מֵאוֹת שֶׁקֶלִים בְּרֹזֶל וְנִשְׂאָה צִנְרָה הַלֶּךְ לִפְנָיו : וַיַּעֲמֵד

וַיִּקְרָא אֶל מַעֲרֹכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה רִצְצֵאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה

הַלּוֹא אֲנִכִּי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֹבְדִים לְשְׂאוּל בְּרוּ לָכֶם אִישׁ וַיִּרַד אֵלַי :

9. אִם יִכַּל לְהַרְחֵם אֹתִי וְהִכְנִי וְהִינֵנוּ לָכֶם לְעֹבְדִים וְאִם אֲנִי אֲכַוֵּל לוֹ

10. וְהַכְתִּיו וְהִייתֶם לְנוֹ לְעֹבְדִים וְעֹבְדֵתֶם אֲתָנוּ : וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי

חֲרַפְתִּי אֶת מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה וְהַחֲתִנּוּ לִי אִישׁ וּנְלַחֲמָה יַחַד :

11. וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל וְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיַּחֲתוּ וַיִּרְאוּ

12. מָאֵד : וְדָוִד בֶּן אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה מִבֵּית לָהֶם

וַיְהוּדָה וְשֵׁמוֹ יֵשׁוּ וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שְׂאוּל זָקֵן בְּאֲבָאנָשִׁים

13. וַיִּלְכְּוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי יֵשׁוּ הַגִּדְלוֹם הַלְכֹוּ אַחֲרָי שְׂאוּל לְמִלְחָמָה וְשֵׁם

שְׁלֹשֶׁת בְּנָיו אֲשֶׁר הִלְכֹוּ בְּמִלְחָמָה אֵלִיָּב הַכְּבוֹד וּמִשְׁנֵהוּ אֲבִיגַיִר וְ

14. וְהַשְּׁלִישִׁי שֵׁמָה : וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשֶׁה הַגִּדְלוֹם הִלְכֹוּ אַחֲרָי

15. שְׂאוּל : וְדָוִד הִלְךְ וַשְּׁבַמְעַל שְׂאוּל לְרַעוֹת אֶת צֹאן אֲבָיו בֵּית לָהֶם

הוא ענין של פסוקים
הוא ענין של פסוקים
הוא ענין של פסוקים

הוא ענין של פסוקים

הוא ענין של פסוקים

הוא ענין של פסוקים

דשן 35

שא

המ 11

אל

ישו

בבו

ניא

וקר 5

אש 1

לחו

לבו

בני 6

בגד 7

שם

אש 8

ישו

ויע 9

בני

ויא

רע

פה 12

12.16

הש

תהו 14

שא 15

הנו 16

יבק

בד 17

לבו 18

לחוקי המלכות

לבו

לשון חכמה

ט

19. קה

20. אר

21. ול

22. וול

23. ות

ול

ים יו

ה

פו

ים

ו

ות

ש

ל

ת

שר

ה

י

ל

אני

א

א

ם

ים

ים

י

י

ר

ר

*הקו והקוה הינו יחידות
הקו והקוה הינו יחידות
הקו והקוה הינו יחידות*

הקו והקוה הינו יחידות

*הקו והקוה הינו יחידות
הקו והקוה הינו יחידות*

*הקו והקוה הינו יחידות
הקו והקוה הינו יחידות*

35 וְשָׂאוֹל עָלָה אֶל בֵּיתוֹ גִּבְעַת שָׂאוֹל : וְלֹא יָסַף שְׂמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת
 שָׂאוֹל עַד יוֹם מוֹתוֹ כִּי דִחַת אֲבֵל שְׂמוּאֵל אֶל שָׂאוֹל וַיְהוּת נֹחֵם כִּי הִ'
 1 חָמְלִיךְ אֶת שָׂאוֹל עַל יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל שְׂמוּאֵל עַד מָתַי אֲתָהּ מֵתֹאבֵל אֶל שָׂאוֹל וְאֲנִי מֵאֲסִיתוֹ מִמְּלֶךְ עַל
 2 יִשְׂרָאֵל מֵלֵא קַרְנֶךָ שֶׁמֶן וְלֶךְ אֲשַׁלְּחֶךָ אֶל יוֹשֵׁי בֵּית הַחֲלָמִי כִּי רָאִיתִי בִּ'
 3 בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵיךְ אֵיךְ וְשָׁמַע שָׂאוֹל וַהֲרַגְנִי
 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲגֹלֶת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדֶךָ וְאִמְרַת לִזְבַּח לַיהוָה כְּבָאתִי :
 5 וְקִרְאת לְיֹשְׁבֵי זְבֻחַת וְאֲנֹכִי אוֹדִיעֶךָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחַת לִי אֶחָד
 6 אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ : וַיַּעַשׂ שְׂמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בֵּית
 7 לָחֶם וַיַּחֲרִדוּ וְזִמְנֵי הַעִיר לְקִרְאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר שָׁלֵם בּוֹאֵךְ : וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹם
 8 לִזְבַּח לַיהוָה כְּבָאתִי הֲתִקְדַּשְׁתוּ וְכָבָתָם אֲתִי זְבֻחַת וַיִּקְדַּשׁ אֶת יוֹשְׁבֵי וְאֶת
 9 בְּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לִזְבַּח : וַיְהִי כְּבוֹאֵם וַיִּרְא אֶת אֱלֹהֵי אֲבִי וַיֹּאמֶר אֲבִי
 10 בְנֵךְ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
 11 שְׂמוּאֵל אֶל תִּבְטֵשׁ אֶל מְרֹאָהוֹ וְאֶל גִּבְעַת קוֹמְרוֹ כִּי מִיִּסְתִּירֵהוּ כִּי רָא
 12 אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאֵלִים כִּי הָאֵדִים יִרְאֶה לְעֵינָיִם וַיְהוּת יִרְאוֹת לְלֵבָב : וַיִּקְרָא
 13 יֵשׁוּ אֶל אֲבִיכֶרֶב וַיַּעֲבְרֵהוּ לִפְנֵי שְׂמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם זְבֻחַת לֹא בָחַר יְהוָה :
 14 וַיַּעֲבֵר יֵשׁוּ שִׁמְחָה וַיֹּאמֶר גַּם זְבֻחַת לֹא בָחַר יְהוָה : וַיַּעֲבֵר יֵשׁוּ שִׁבְעַת
 15 בָּנָיו לִפְנֵי שְׂמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל יֵשׁוּ לֹא בָחַר יְהוָה בְּאַחַד :
 16 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל יֵשׁוּ חֲתָמוּ הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקְּטָן וְהַגֵּדָה
 17 רְעָה בְּעָאן וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל יֵשׁוּ שְׁלַחַה וְקָהְנוּ כִּי לֹא נָסַב עַד כְּאֹ
 18 פֶּה : וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי עִם יָפֶה עֵינָיִם וְזוֹכֵר רָאִי וְהַגֵּדָה
 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה קוֹם מִשְׁתַּחֲוֵהוּ כִּי זֶה הוּא : וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת קַרְנֵי
 20 הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אֲחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ יְהוָה אֶל דָּוִד מִכֵּי יוֹם
 21 הַהוּא וּמַעֲלָה וַיִּקַּם שְׂמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הַרְמָתָה : וְרוּחַ יְהוָה סָרַח מֵעַם
 22 שָׂאוֹל וּבְעַתְמוֹ רוּחַ רָעָה מֵאֵת יְהוָה : וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי שָׂאוֹל אֲלֵינוּ
 23 הֲנִיחָה נָא רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה מִבְּעַתְמָךְ : יֹאמֶר נָא אֲדָבְנוּ עֲבָדֶיךָ לִפְנֵיךְ
 24 וְכִקְשׁוּ אִישׁ יָדָע מִנֵּן בְּכַנּוֹר וְהִיא בְּהִיּוֹת עֲלֶיךָ רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה וְנִגְזַן
 25 בְּיָדוֹ וְשׁוֹב לָךְ : וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל עֲבָדָיו רְאוּ נָא לִי אִישׁ מִיִּסְבִּיב
 26 לִנְגֹן וְתִכְיֹאוֹתֵם אֵלַי : וַיַּעַן אֶחָד מִהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֶן
 לִישׁוּ

וַיִּזְכֹּר יְהוָה

וַיִּזְכֹּר יְהוָה וַיִּזְכֹּר יְהוָה

וַיִּזְכֹּר יְהוָה וַיִּזְכֹּר יְהוָה

וַיִּזְכֹּר יְהוָה וַיִּזְכֹּר יְהוָה

13. He

וַיִּזְכֹּר יְהוָה וַיִּזְכֹּר יְהוָה

15. ויאמר יהוה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע :

שאו מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת תיותר הרמנו :

16. ויאמר שמואל אל שאו הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי :

17. הלידה ויאמרו לו דבר : ויאמר שמואל הלא אם קטן אתה בעיניך :

18. ראש שבטי ישראל אתה וימשתך יהוה למלך על ישראל : וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והתרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד פלותם אתם : ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השול :

19. ותעש הרע בעיני יהוה : ויאמר שאו אל שמואל אשר שמעתו :

20. בקול יהוה ואיך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אנג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי : ויקח העם מהשול צאן ובקר ראשית החרם :

21. לזבח ליהוה אלהיך בגלגל : ויאמר שמואל החפץ ליהוה :

22. בערות וזכחים כשמע בקול יהוה הנרה שמע מזבח טוב להקטיב מחלב אילים : כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר וען מאסר :

23. את דבר יהוה וימאסך ממלך : ויאמר שאו אל :

24. שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם : ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחות ליהוה :

25. ויאמר שמואל אל שאו לא אשוב עמך כי מאסמה את דבר יהוה וימאסך יהוה מחיות מלך על ישראל :

26. ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו :

27. ויקרע : ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך : וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם :

28. ויאמר חטאתי עתה ככרני נא בגד זקני עמי ובגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך :

29. וישב שמואל אחרי שאו וישתחו שאו ליהוה :

30. ויאמר שמואל הגישו אלי את מלך עמלק וילך אליו :

31. אג מערבות ויאמר אג אכן סר מר חסות : ויאמר שמואל כאשר שפלה נשים חרבך כן תשכל מגשים אמך וישסף שמואל את אג לפני יהוה בגלגל :

32. וילך שמואל הרמח :

33. ויאמר שמואל הרמח :

34. ויאמר שמואל הרמח :

35. ויאמר שמואל הרמח :

36. ויאמר שמואל הרמח :

37. ויאמר שמואל הרמח :

38. ויאמר שמואל הרמח :

39. ויאמר שמואל הרמח :

40. ויאמר שמואל הרמח :

41. ויאמר שמואל הרמח :

42. ויאמר שמואל הרמח :

43. ויאמר שמואל הרמח :

ושבו כחודש

432. Joseph. 5. 53. d. 6. Hall. 4. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.

וכנ

וְכַנַּן *וְכַנַּן מִן הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַבְּרָז וְהַחֲבֵרִים וְהַיָּסָדִים וְהַבְּרָזִים וְהַחֲבֵרִים וְהַיָּסָדִים*

וְכַנַּן *וְכַנַּן מִן הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַבְּרָז וְהַחֲבֵרִים וְהַיָּסָדִים וְהַבְּרָזִים וְהַחֲבֵרִים וְהַיָּסָדִים*

הבנ

51. אחו

וכר

52.

1. ורז

טו שם

2. ועז

צבז

3. בעז

אש

מש

5. ועט

6. בנר

עמו

7. כמו

שור

8. ורעו

9. והב

המן

10. 11. את

12. ויזק

13. ויגד

14. וירז

15. ליתו

וְכַנַּן מִן הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַבְּרָז וְהַחֲבֵרִים וְהַיָּסָדִים וְהַבְּרָזִים וְהַחֲבֵרִים וְהַיָּסָדִים

15. קר
ל

16. ילי

17. יק

18. יק

19. יק

20. יק

21. יק

22. יק

23. יק

24. יק

25. יק

26. יק

27. יק

28. יק

29. יק

30. יק

31. יק

32. יק

33. יק

34. יק

35. יק

36. יק

37. יק

38. יק

39. יק

40. יק

בחדש ישוב

402

שמואל

וּבְנֵי עֲמוֹן וּבְבָאָלוֹם וּבְמַלְכֵי צוֹכָה וּבְפְלִשְׁתִּים וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְגַּע
 יִשְׂרָאֵל וְיִעֲטוּ חֵיל וַיִּירָא אֶת עַמְלֶק וַיִּצַל אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁמְרוֹ :
 וַיְהִי בְנֵי שָׂאוּל וַיִּגְתָּן וַיִּשְׁוּ וּמַלְכֵי שׁוּעַ וְשֵׁם שְׁמִי בְנָתָיו שֵׁם
 הַבְּכִירָה מֵרֵב וְשֵׁם הַקָּטָן מִיכָל : וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ שָׂאוּל אַחִינֹעַם בַּת
 אַחִימֵלֵךְ וְשֵׁם שָׂרָה צְבָאוּ אֲבִינִי בְּדָגַר דָּוִד שָׂאוּל : וְקִישׁ אָבִי שָׂאוּל
 וְנָר אָבִי אֲבִינִי בֶן אֲבִי אֵיל :

וְיִעֲטוּ חֵיל וַיִּירָא
 וְיִגְתָּן וַיִּשְׁוּ
 וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ שָׂאוּל

וַתְּהִי הַמַּלְחָמָה חֲזָקָה עַל פְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שָׂאוּל
 וַיֵּרָא שָׂאוּל כָּל אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל בֶּן חֵיל וַיֵּאֲסֹפֵהוּ אֵלָיו : וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל אֶל שָׂאוּל אוֹתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחָךְ לְמִלֵּךְ עַל עַמּוֹ עַל יִשְׂרָאֵל
 וְעַתָּה שָׁמַע לְקוֹל דְּבַר יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת פְּקֹדֵתִי אֶת אֲשֶׁר עָשִׂה עַמְלֶק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁם לוֹ בְּדָרֶךְ
 בְּעֵלְתוֹ מִמְצָרִים : עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָ אֶת עַמְלֶק וְהִחַרְמְתָם אֶת כָּל
 אֲשֶׁר לוֹ וְלֹא תִחַמַּל עָלָיו וְהִמַּתָּה מֵאִישׁ עַד אֲשֶׁרָה מִעוֹלָל וְעַד יוֹנָק
 מִשָּׂוֶר וְעַד שֵׂה מִגִּמְלָה וְעַד חֲמוֹר :

52.
 1.
 2.
 3.

וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל אֶת הָעֵם וַיִּפְקְדֵם בְּטַלְאִים מֵאֵתִים אֲרֹף רִגְלָיו
 וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אֶת אִישׁ יְחוּדָה : וַיָּבֹא שָׂאוּל עַד עִיר עַמְלֶק וַיִּרְבֵּן
 בְּנַחֲלָה : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל הַקִּינִי לִכְוֹטְרוֹ רָדוּ מֵתוֹךְ
 עַמְלֶקִי פָד אֶסִיפֶךָ עִמּוֹ וְאַתָּה עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְוֹתָם
 מִמְצָרִים וַיֹּסֶר קִינִי מֵתוֹךְ עַמְלֶק וַיִּירָא שָׂאוּל אֶת עַמְלֶק מִתּוֹלָה בּוֹאֵן
 שׁוֹר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מְצָרִים : וַיִּתְּפֹשׂ אֶת אַנְגַּב מֶלֶךְ עַמְלֶק חַי וְאֵת כָּל
 הָעַם הַחֲרִים לְפִי חָרֵב : וַיַּחַמַּל שָׂאוּל וְהָעַם עַל אַנְגַּב עַל מִיטַב הַצֹּאֵן
 וְהִבְקֹר וְהַמְשָׁנִים וְעַל הַפְּרִים וְעַל כָּל חַטּוֹב וְלֹא אָבֹו הַחֲרִימָם וְכָל
 הַמְּלָאכָה נִמְבָּזָה וְנִמְסָה אֶתָּה הַחֲרִימוּ :

וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל
 וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
 6.
 7.
 8.

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל לֵאמֹר : נַחֲמֵתוּ כִּי הִמְלַכְתִּי
 אֶת שָׂאוּל לְמֶלֶךְ כִּי שָׁב מֵאֲחֵרַי וְאֵת דְּבַר יְהוָה לֹא רָקִים וַיִּחַר לְשְׁמוּאֵל
 וַיִּזְעַק אֶל יְהוָה כָּל הַלַּיְלָה : וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לִקְרֹאת שָׂאוּל בְּבִקְרֹ
 וַיִּגַּד לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בֹּא שָׂאוּל הַכְרַמְלָה וְהִגַּה מֵצִיב לוֹ יָד וַיִּסְבּוּ וַיַּעֲבֹר
 וַיִּרְדּוּ הַגִּלְגָּל : וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל שָׂאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שָׂאוּל בְּרוּךְ אַתָּה
 לַיהוָה הַקִּימְתִי אֶת דְּבַר יְהוָה : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמָה קוֹל הַצֹּאֵן
 הַזֶּה

11,10.
 12.
 13.
 14.

וְיִגְתָּן וַיִּשְׁוּ
 וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ שָׂאוּל
 וְיִעֲטוּ חֵיל וַיִּירָא
 וְיִגְתָּן וַיִּשְׁוּ
 וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ שָׂאוּל
 וְיִעֲטוּ חֵיל וַיִּירָא
 וְיִגְתָּן וַיִּשְׁוּ
 וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ שָׂאוּל

פירוש בן עזרא

שנ

קו 12

נט

נט 13

קפכרס 14

קו

קו 15 פירוש בן עזרא

קו 16

קו 17

קו 18

קו

קו 19

קו 20

קו

קו 21

קו

קו 22

קו 23

קו

קו 24

קו 25

קו

קו

קו 26

קו 27

קו

קו 28

קו

קו 29

קו

קו 30

שניהם אר מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן
 12 החרים אשר התחבאר שם ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת
 נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל
 13 נשא כליו עלה אתי כי נתכם יהות ביד ישראל ויעל יונתן על
 14 ידיו ועל רגליו ונשא כליו אתרו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת
 ותהי המכה הראשנה אשר הפה יונתן ונשא כליו
 15 כעשרים איש כבחי מענה צמר שדה ותהי חררה בפחנה
 בשדה ובכל העם המצב ותמשותית חררו גם המה וחררו הארץ ותהי
 16 לחרדת אלהים ויראו הצפים לשאול בנגעת בנימן והנה החמוץ
 כמוג וילך ויהלם ויאמר שאול לעם אשר אהו
 17 פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו
 18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים
 ביום ההוא ובני ישראל ויהי עד דבר שאול אל הכהן והחמוץ אשר
 19 במתנה פלשתים וילך הלוך ורכב ויאמר שאול
 20 אל הכהן אסף ירך ויועק שאול וכל העם אשר אהו ויבאו עד
 המלחמה והנה היתה חרב איש ברעותו מהומה גדולה מאד
 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשים אשר עלו עמם במתנה
 סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן וכל איש
 22 ישראל המחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וירבקו גם
 23 המה אתר יחס במלחמה ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל
 24 והמלחמה עברה את בית און ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאמר
 שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם ער הערב
 ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם
 25 וכל הארץ באו ביער והיו דבש על פני השדה ויבא העם
 26 אל הער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירה העם את
 השבעה ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצת
 27 המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערה חרבש וישב ידו אל פיו
 ותראנה עיניו ויעז איש מתעם ויאמר השבעה השביע אבך את העם
 לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם ויאמר יונתן
 עכר

hly castor

בשנת ה'תתק"ל

15 כעשרים איש כבחי מענה צמר שדה
 16 לחרדת אלהים ויראו הצפים לשאול בנגעת בנימן והנה החמוץ
 17 פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו
 18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים
 19 במתנה פלשתים וילך הלוך ורכב ויאמר שאול

20 אל הכהן אסף ירך ויועק שאול וכל העם אשר אהו ויבאו עד
 המלחמה והנה היתה חרב איש ברעותו מהומה גדולה מאד
 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשים אשר עלו עמם במתנה

22 ישראל המחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וירבקו גם
 המה אתר יחס במלחמה ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל

23 והמלחמה עברה את בית און ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאמר
 שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם ער הערב

ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם
 25 וכל הארץ באו ביער והיו דבש על פני השדה ויבא העם

אל הער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירה העם את
 השבעה ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצת

המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערה חרבש וישב ידו אל פיו
 ותראנה עיניו ויעז איש מתעם ויאמר השבעה השביע אבך את העם

לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם ויאמר יונתן
 עכר

יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שפרת את
אשר צוה יהוה :

15 ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד שואל

16 את העם והמצאים עמו כשש מאות איש : ושואל ויונתן בנו
והעם והמצא עמם ישיבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש :

17 ויצא המשהית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחר יפנה
18 אל דרך עפרה אל ארץ שועל : והראש אחר יפנה דרך בית חרון
והראש אחר יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצלעים המדרבה :

19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו
20 העברים חרב או חנית : וירדו כל ישראל הפלשתים ולטוש איש

21 את מחרשתו ואת אלו ואת קרדמו ואת מחרשתו : והחית
22 הפצירה פים למחרשת ולאמים ולשליש קישון ולחקרדמים ולהציב
23 הדרבן : והיה ביום מלהמת ולא נמצא חרב וחנית בין כל העם

24 אשר את שואל ואת יונתן והמצא לשואל וליונתן בנו : ויצא מצב
25 פלשתים אל מעבר מכמש : ויהי היום ויאמר

26 יונתן בן שואל אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים
אשר מעבר הירז ולאביו לא הגיד : ושואל יושב בקצה הגבעה תחת

27 הרמון אשר במגרן והעם אשר עמו כשש מאות איש : ואתיה בך
אחטוב אתי אי כבוד בן פינתם בן עלי כהן יהוה בשלך נשא יאפור
28 והעם לא ידע כי הירז יונתן : ובין המעברות אשר בקש יונתן

29 לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר
30 מזה ושם האתר בוצץ ושם האתר סנה : השן האחד מצוק מצפון

31 מול מכמש והאתר מנגב מול גבע : ויאמר יחונתן אל הנער נשא
כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי

32 אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט : ויאמר לו נשא כליו עשה
33 כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך : ויאמר יחונתן הנה

34 אנתנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם : ואם כה יאמרו אלינו לפי
35 ער הניענו אליכם ועמרנו תחתינו ולא נעלה אליהם : ואם כה יאמרו
36 עלו עלינו ועלינו כי נתכם יהוה בירנו וזה רבו האות : ויגלו

11023276

Dece. Sebastian...
watch obtusis fish...
for the...
5074

Cyrot 19

11023276

11023276

הו

וע 21.

לא

weight of ptarm. & ...

פע

23 July 1871

חל

הכ

24

בכ

25

אז

1 ג 1 7200 sed.

וש

2

מן

עכ

3

אח

בכ

הצדדים ופשוט 14 ס"ס

הכ

under 15 inch ...

הח

שו

הח

65 חל 10. ס"ס

פי

חב

עו

אז

שו

הח

11

הח

12

13

14

15

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

124
6

סוף פסוק

*sece debet ad...
ad phisit...
watch obtusio...
non...
by the...
קטן ו...
קטן.*

caput 14

אברהם

אברהם

שמואל

תִּירְאוּ אֹתָם עֲשִׂיתֶם אֶת כָּל הַדְרֵעָה הַזֹּאת אַךְ אֵל תִּסּוּרוּ מֵאֲחֵרָי יְהוָה
 וּעֲבֹדֶתֶם אֶת יְהוָה בְּכָל לִבְבְּכֶם : וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי אַחֲרָי הִתְהוּ אֲשֶׁר
 לֹא יוֹעִיל וְלֹא יִצְלוּ כִּי תִהְיֶה חֶמֶה : 21 כִּי לֹא יִשֶׁשׁ יְהוָה יָת עִמּוֹ
 בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגִּדּוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲחֶכֶם לִזְעֵם : 22 גַּם אֲנִי
 תִּלְוֶה לִי מִחֲטָא לַיהוָה מִחֲדָל לְהַתְּפַלֵּל בְּעֵרְבֶכֶם וְהוֹרִיתִי אֲתֶכֶם בְּדֶרֶךְ
 חֲטוּבָה וְהַיְשִׁירָה : 23 אַךְ יִרְאוּ אֶת יְהוָה וְעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאֵמֶת
 בְּכָל לִבְבְּכֶם כִּי רָאוּ אֶת אֲשֶׁר הַגִּדּוֹל עִמָּכֶם : 24 וְאִם הִרְעַתְּרֵנוּ גַם
 אַתֶּם גַּם מִלְּכֶם תִּסְפְּרוּ : 25 בְּזִשְׁנֵה שְׁאוּל בְּמָלְכוֹ
 וְשִׁתִּי שְׁנַיִם מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל : 26 וַיִּבְחַר לוֹ שְׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
 מִיִּשְׂרָאֵל וַוְהָיו עִם שְׁאוּל אֲלָפִים בְּמִכְמֶשׁ וּבִהָר בֵּית יַחֲזֵק וְיָחֵף הָיוּ
 עִם יוֹנָתָן בְּגֹבַעַת בְּנִימִין וַיִּתֵּר הָעָם שְׁלַח אִישׁ לְאַהֲלָיו : 27 וַיָּבֹאוּ
 אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגֹבַע וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים וְשְׁאוּל חָקַע בְּשׂוֹפָר
 בְּכָל הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים : 28 וְכָל יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לְהֵאמֹר
 הִכַּת שְׁאוּל אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם נִבְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ
 הָעָם אַחֲרָי שְׁאוּל תְּהַלְּלֵהוּ : 29 וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ לְהִלָּחֵם עִם יִשְׂרָאֵל
 שְׁלֹשִׁים אֲלָף רֶכֶב וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעַם כְּתוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת
 הַיָּם רֶכֶב וַיִּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְמֶשׁ קִדְמַת בֵּית אֹזֶן : 30 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ
 כִּי יֵצֵא לוֹ כִּי נִגַּשׁ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם בְּמַעְרוֹת וּבְחַתּוּמִים וּבְסֻלְעִים
 וּבְצִרְחִים וּבְבִרְזוֹת וְעִבְרִים עֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גֹּד וְגִלְעָד וְשְׁאוּל
 עֹרְדָנוּ בְּגִלְגָל וְכָל הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו : 31 וַיִּחַל שְׁבַעַת יָמִים לְמוֹעֵד
 אֲשֶׁר שְׁמוֹאֵל וְלֹא בָא שְׁמוֹאֵל תְּהַלְּלֵהוּ וַיִּפֹּץ הָעָם מֵעָלָיו : 32 וַיֹּאמֶר
 שְׁאוּל הֲגִשׁוּ אֵלַי הַעֲלֵה וְהַשְׁלֵמִים וַיַּעַל הַעֲלֵהוּ : 33 וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְהַעֲלוֹת
 הַעֲלֵה וְהִנֵּה שְׁמוֹאֵל בָּא וַיֵּצֵא שְׁאוּל לְקִרְאתוֹ לְבָרְכוּ : 34
 וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל מַה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שְׁאוּל כִּי רִאֲרֵהוּ כִּי נִפְץ
 הָעָם מֵעָלָי וְאַתָּה לֹא בָאתָ לְמוֹעֵד וַיִּמָּסוּ נֶאֱסָפִים מִכְמֶשׁ : 35
 וַיֹּאמֶר עֲתָה יִרְדּוּ פְּלִשְׁתִּים אֵלַי תְּהַלְּלֵהוּ וּפְנֵי יְהוָה לֹא תִהְיֶה וְאַתָּה אֶפֶק
 וְאַעֲלֶה הַעֲלֵה : 36 וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֵל שְׁאוּל נִסְכַּלְתָּ לֹא
 שְׁמַרְתָּ אֶת מִצְוַת יְהוָה אֲלֵהֶיךָ אֲשֶׁר עֲנִךְ כִּי עֲתָה הִכִּין יְהוָה אֶת
 מַמְלַכְתְּךָ אֵל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם : 37 וְעֲתָה מִמְּלַכְתְּךָ לֹא תִקּוּם בְּקִשׁ
 יְהוָה

עצמו של המלך
עצמו של המלך
עצמו של המלך

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

שמואל

רא

ב' נגד יהוה ונגד משיחו את שוריי מי לקחתי ותמור מי לקחתי ואת מי
 עשקתי את מי רציתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב
 4 לכם ויאמרו לא עשקתנו ולא רציתנו ולא לקחת מיד איש
 מאומה ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הוה כי לא
 מצאתם בידי מאומה ויאמר עד
 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת
 7 אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים ועתה התייצבו
 8 ואשפטו אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם
 9 וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים
 10 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד
 סיסרא שר צבא חצור ובני פלשתים ובני מלך מואב ויזחמו בם
 11 ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונגעבו את הבעלים
 12 ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונגעבך וישלח יהוה
 את ירבעל ואת ברן ואת יפתח ואת שמואל ויציל אתכם מיד איביכם
 13 מסביב ותשיבו בטהו ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם
 14 ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלכם ועתה
 הגה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך
 15 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי
 יהוה והייתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה א
 16 אלהיכם ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והייתם
 17 יד יהוה בכם ובאבותיכם גם עתה התייצבו וראו את הדבר הגדול
 הוה אשר יהוה עשה לעיניכם הלא קציר חטים היום אקרא
 18 אל יהוה ויתן קלות ומטר ורעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם
 בעיני יהוה לשאול לכם מלך ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה
 קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל
 19 ויאמרו כל העם אל שמואל החפול בעד עכניך אל יהוה אלהינו
 ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך
 20 ויאמר שמואל אל העם אל

el cingulo...
 percutit...
 et cetera...
 1 Sam: 12:1-10

ל' ד' ב' ג' ד'

וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור ובני פלשתים ובני מלך מואב ויזחמו בם

וישלח יהוה את ירבעל ואת ברן ואת יפתח ואת שמואל ויציל אתכם מיד איביכם מסביב ותשיבו בטהו ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם

ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלות ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל ויאמרו כל העם אל שמואל החפול בעד עכניך אל יהוה אלהינו ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך

שנה שבת ב' תשנ"ג

ל' א' ח' כ' פ' ח' ט' י' ט'
א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'
י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

ב' ת'
ג' י'
ד' ח'
ה' ז'
ו' ט'
ז' ח'
ח' ט'
ט' י'

2

ע' 9

ה' 4

טו' 5

כ' 6

כ"א 6

כ"ב 7

כ"ג 7

כ"ד 8

כ"ה 8

כ"ו 9

כ"ז 9

כ"ח 10

כ"ט 10

ל' 11

א' 11

ב' 12

ג' 12

ד' 13

ה' 14

ו' 15

ז' 15

ח' 16

ט' 16

י' 17

יא' 17

יב' 18

יג' 18

יד' 19

טו' 19

טז' 20

417
mitra aschete illa m...
m...
m...

Faint handwritten text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

*el cypre u. n. m. h. m. s. e.
p. r. o. t. e. g. e. t. u. r. e. s. e. q. u. a. m.
r. e. v. e. r. e. n. d. i. t. u. r. e. s. u. t. e. n. t. e. d.
s. t. a. t. u. s. i. n. t. e. r. p. r. e. s. e. n. t. i. a. s.
s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. s. u. n. e. p. e. n. s. i. t.
s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. s. u. n. e. p. e. n. s. i. t.
s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. s. u. n. e. p. e. n. s. i. t.*

Handwritten text in a cursive script, likely a marginal note.

Handwritten text in a cursive script, likely a marginal note.

Handwritten text in a cursive script, likely a marginal note.

Handwritten text in a cursive script, likely a marginal note.

**אֶתְּ
וּשְׁמֵ
אִישׁ
לֹא
אֶתְּ
עֵבֶר
זֶם
זֶה
דָּם
בְּנֵי
וּ
זֶם
זֶה
זֶם
זֶם
זֶה
בְּ
שֵׁ
זֶה
זֶה
זֶם
זֶם
זֶה
זֶה
זֶם**

שמואל /

ויעל נחש העמוני ויתן על **במחריש** ¹
 יביש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש פרית לנו ברית ונעבדך :
 ויאמר אלהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל-
 עין ימין ושמתייה חרפה על כל ישראל : ויאמרו אליו זקני יביש
 הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין
 מושיע אתנו ויצאנו אליך : ויכאו המלאכים גבעת שאול וידברו
 הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו : והנה שאול
 בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו
 את דברי אנשי יביש : ותעלה רוח אלהים על שאול בשמעו את
 הדברים האלה ויתר אפן מאד : ויקח צמד בקר וינתחהו
 וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים ויאמר אשר איננו יצא אחרי
 שאול ואתר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהודה על העם
 ויצאו באיש אחר : ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות
 ארף ואיש יהודה שלשים ארף : ויאמר לפראכים הבאים כה
 תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תחיה לכם תשועה בהם השמש ו
 ויכאו המלאכים ויגירו לאנשי יביש וישמחו : ויאמרו אנשי יביש
 מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם :
 ויהי ממחרת נישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך-
 המתנה באשמרת הבקר ויכפו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים
 ויפצו ולא נשארו כם שנים יחד : ויאמר העם אל שמואל מי האמר
 שאול יסרך עלינו תנו האנשים ונמיתם : ויאמר שאול לא יומת איש
 כיום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל : הפטרה
 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה :
 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו
 שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל
 עד מאד : ויאמר שמואל אל כל ישראל
 הנה שמעתי בקולכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך :
 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבת יובני הנם
 אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה : הנני ענו
 בי נגר

מלך חת כפחדיט ט' ס' 1
 א
 Joseph. 26/331.

בבקר 106

א. א. ס. א. פ. ל. ק. ו. ב. 1

2 יאמר 9. ס' א. פ. ל. ק. ו. ב. 2. 2

הפטרות 14

12 א. פ. ל. ק. ו. ב. 12
 א. פ. ל. ק. ו. ב. 12
 א. פ. ל. ק. ו. ב. 12

א. פ. ל. ק. ו. ב. 12
 א. פ. ל. ק. ו. ב. 12

שבעת ימים תחול ערב וצאי אליך והורעתי לך את אשר תעשה ו
19 ותיה בהפלתו שכמו לרכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר
ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא

10 ויבאו שם הנבלעמה והנה חבל נבאים
11 לקראתו ומצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם ויהי כל יודעו
מתמול שלשם ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל
12 רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים ויעז איש משם
ויאמר ומו אביהם על בן היתה למשל הגם שאול בנבאים

13 וכל מהתנבות ויבא הבמה ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אז
הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל
14 ויאמר דוד שאול הגידה נבא לי מה אמר לכם שמואל ויאמר
15 שאול אל דודו הגר הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה
16 רא הגיד לו אשר אמר שמואל ויצעק שמואל את

17 העם אל יהוה המצפה ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי
18 ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים
19 ומיד כל הממלכות הרחצים אתכם ואתם היום מאסתם את

אשכול לואו 10

אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מפל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו
כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולא לפיכם
20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימין ויקרב את
שבט בנימין למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש
21 ויבקשהו ולא נמצא וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלום איש

haly hmi

22 ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הפלים וירצו ויקחהו משם ויתיצב
23 בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה ויאמר שמואל אל
24 כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין פמחו בכל העם וירעו
כל העם ויאמרו יהי המלך

71 179 10

25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר ויגח
26 לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו וגם שאול
הלך לביתו גבעתה וירכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלכם
27 ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי

אָג 20

לָב

21

מֶק

וּלְב

22

וּיב

ל' 164.1. 40 172 173

אָיו

23

אָב

24

וּיט

שָׁנ

25, 26

כַּע

וּי

27

וּיז

וּיח

וּיט

מֶט

2

שָׁנ

ל' 164.1. 40 172 173

הָא

וּד

logoman...
ultra...
...
... 506

וּב

בּו

כַּט

4

מֶי

5

וּיז

נַב

6

וּיח

7

לָב

8

הָא

את

אם

דע

אל

שם

וא

אל

ימ

וכ

את

ל

רם

את

לוא

ל

עם

את

קש

קש

צב

ל

רע

נת

אול

ויהי

Handwritten note

Handwritten note

שמואל

20. אָגִיד לָךְ : וְלֵאמֹנֹת הָאֲבֹדֹת לָךְ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אֶל תִּשָּׂם אֶרֶץ
 לְבָן לְהִסָּפֵי נִמְצְאוּ וְלִמִּי כָּל חֲמֹרֵת יִשְׂרָאֵל הָלּוּא לָךְ וְלִכְל בֵּית אָבִיךָ :
 21. וַיַּעַן שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הָלּוּא כִּדְיִמִּי אֲנִי
 מִקִּטְנֵי שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הִצַּעְרָה מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת שְׂבִטֵי בְנֵימִן
 22. וְלִמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי כְּדָבָר הַזֶּה : וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת שְׂאוּל וְאֵת נַעֲרָו
 וַיָּבִיאוּם לְשִׁכְתֹּהּ וַיִּתֵּן לָהֶם מְקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְחֵמָה כְּשֹׁלְשִׁים
 23. אִישׁ : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל לְשִׁבְחָתְנָה אֵת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ יְיָ
 24. אִמְרָתִי אֵלֶיךָ שִׁים אֵתָּה עִמָּךְ : וַיִּרַם הַסֶּבֶךְ אֵת הַשּׁוֹק וְהַעֲלִיחַ
 וַיִּשָּׂם לִפְנֵי שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנְּשָׂאֵר שִׁים לִפְנֶיךָ הַכֹּל כִּי לִמְוֶעַד
 שְׂמוּר לָךְ לֵאמֹר הַעַם קָרָאתִי וַיֹּאכַל שְׂאוּל עִם שְׂמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא :
 25. 26. וַיִּרְדּוּ מִהַבֶּמֶה הַעִיר וַיְדַבֵּר עִם שְׂאוּל עַל הַגָּז : וַיִּשְׁכְּמוּ וַיְהִי
 כַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּקְרָא שְׂמוּאֵל אֶל שְׂאוּל הַגָּז לֵאמֹר קוּמָה וְאִשְׁלַחְךָ
 27. וַיִּקַּם שְׂאוּל וַיֵּצֵאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׂמוּאֵל הַחוּצָה : הַמָּה
 יוֹרְדִים בְּקִצֵּה הַעִיר וּשְׂמוּאֵל אָמַר אֶל שְׂאוּל אָמַר לְנַעַר וַיַּעֲבֵר לִפְנֵינוּ
 וַיַּעֲבֵר וְאִתָּה עִמָּךְ כְּיֹם וְאִשְׁמִיעֶךָ אֵת דְּבַר אֱלֹהִים :
 1. וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת פֶּךָ הַשָּׁמַן וַיִּצַק עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיֹּאמֶר הָלּוּא כִּי
 2. מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עַל נְחֻלְתּוֹ לְנִגְיָד : בְּלִכְתּוֹךָ הַיּוֹם מִעַמְּךָ וּמִצֵּאת
 3. שְׁנֵי אַנְשִׁים עִם קְבוּרַת רַחֵל בְּגִבּוֹל בְּנֵימִן בְּעֵלְעָז וְאִמְרוּ אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ
 הָאֲתָנוֹת אֲשֶׁר חָלַכְתָּ לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ אֶחָד דְּבָרֵי הָאֲתָנוֹת
 וְדָגַלְתָּ לָכֶם לֵאמֹר מָה אַעֲשֶׂה לְבָנִי : וְחָלַפְתָּ מִשָּׂם וְהָלַאָה
 וּבָאתָ עַד אֵילֹן תְּבוֹר וּמִצְאוֹךָ שָׂם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים עֲלֵים אֶל הָאֱלֹהִים
 4. בֵּית אֵל אַחֵר נִשְׂאֵי שְׁלֹשָׁה גֵרִים וְאַחֵר נִשְׂאֵי שְׁלֹשֶׁת כְּפָרוֹת לָהֶם וְאַחֵר
 5. נִשְׂאֵי נָבֶל יִין : וּשְׂאֵרוֹ לָךְ לְשָׁלוֹם וְנָתַנִּי לָךְ שְׁתֵּי לָהֶם וְלִקְחָת
 6. מִיָּדָם : אַחֵר בֶּן תְּבוֹא אֶל גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׂם נַעֲבִי פְלִשְׁתִּים
 וַיְהִי כְּכַאֲךָ שִׁם הַעִיר וּפְגַעְתָּ חֹבֵל נְכֹאִים יוֹרְדִים מִהַבֶּמֶה וְלִפְנֵיהֶם
 7. נָבֶל וְתָף וְחִלָּל וּכְגֹר וְחֵמָה מִתְנַבְּאִים : וְעֲלָהּ עֲלֶיךָ רִית יְהוָה
 8. וְהַתְנַבֵּית עִמָּם וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר : וְהָיָה כִּי תִבְאִינָה הָאֲתָנוֹת הָאֵלֶּה
 לָךְ עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ : וַיִּרְדּוּ לִפְנֵי
 הַמַּלְאָךְ וְהִנֵּה אֲנִי יוֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לִזְבֹּחַ וּבְחֵי שְׁלָמִים
 שְׁבַע

106.4.1. 40

106.4.1. 40

106.4.1. 40

106.4.1. 40

De hic de peccato era
gante etc. 1119 p. 176
aliter uisus est deul 227
q. 1. ad.

משכמו ומעלה גבה מכל העם : ותאבדנה האתנות לקיש אביו
 שאל ויאמר קיש אל שאל בנו קחנא אהך את אחד מהנערים
 4 וקום לך בקש את האתנות : ויעבר בהר אפרים ויעבור בארץ
 5 שרישה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא
 6 מצאו : הפה באו בארץ צוף ושאל אמר לנערו אשר עמו
 7 לכה ונשוכה פד יחדל אבי מן האתנות וראג לנו : ויאמר לו הנה
 8 נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בא באעתה
 9 בלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה : ויאמר
 10 שאל לנערו והנה נלך ומה נביא ראש פי ה' אתם אולי מבלינו ותשורח
 11 אין להביא ראש האלהים מה אתנו : ויסף הנער לענות את
 12 שאל ויאמר הנה נמצא בידו רבע שקל כסף ונתתי ראש האלהים
 13 ונגיד לנו את דרכנו : לפניו בישראל כח אמר האיש בלכתו
 14 לדרוש אלהים לכו ובלכה עד הראה כי ינביא היום יקרה לפניו
 15 הראה : ויאמר שאל לנערו טוב דברך לכת נלכה וילכו אל
 16 העיר אשר שם איש האלהים : הפה עלים במעלה העיר והמה
 17 מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו לחן היש בזה הראה :
 18 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהרי עמה כי היום בא
 19 לעיר כי זבח היום לעם בבמה : כבאכם העיר בן תמצאון אותו
 20 בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הווא יברך
 21 הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון
 22 אתו : ויעלו העיר הפה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם
 23 לעלות הבמה : ויהוה גלה את און
 24 שמואל יום אחד לפני בוא שאל לאמר : כעת מחר אשלח אליך
 25 איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי
 26 מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי : ושמואל ראת
 27 את שאל ויחזרה ענתו הנה האיש אשר אמרהו אליך וזה יעצר
 28 בעמי : ויגש שאל את שמואל בתוך השער ויאמר הנגידה נא לי
 29 אי זה בית הראה : ויען שמואל את שאל ויאמר אנכי הראה עליה
 30 לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתני בבקר וכל אשר בלבבך

panis deluyge a vobis
non comeditur

700477

*De hoc de peccato
parte et. 1119 p. 1563
aliter ut dicitur Deut. 22 p. 22
p. 22.*

ואבני

גרים

ארץ

יולא

עמו

הנה

עתה

אמר

*pani dicitur a
pani dicitur a*

אורח

את

הים

לכתו

700477.

פנים

אל

חפה

ה

אתו

בכר

לזון

אתם

אזו

אליו

עמי

ראת

עצו

אלו

עלה

בן

אחרי חבצע ויקחו שחד וישו משפט
 כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה
 אמה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו
 ככל הגוים וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך
 לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה
 יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך
 מאסו בראתי מאסו ממך עליהם
 עשו מיום העלתי אותם ממצרים ועד היום הוזהר ויעבדני ויעבדו
 אליהם אחרי כן חמה עשים גם לך ועתה שמע בקולם אך קי
 העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימך עליהם
 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך
 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר
 ימך עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני
 מרכבתו ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש תרישו
 ולקצר קצירו ולעשות בלי מלחמתו וכלי רכבו ואת בנותיכם
 יקח לרנקות ולטבחות ולאפות ואת שדותיכם ואת כרמיכם
 וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו וזרעכם וכרמיכם יעשר ונתן
 לשריטיו ולעבדיו ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם
 הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו צאנכם יעשר ואתם
 תהיו לו לעבדים וזעקתם ביום ההוא מפני מלכם אשר
 בורחם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא וימאנו העם
 לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו והיינו גם
 אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתינו
 וישמע שמואל את כל דברי העם וירדם באזני יהוה
 ויאמר יהוה אל שמואל שמע
 בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש
 לעירו ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן
 אביאל בן צרוך בן בכורת בן אפיה בן איש ימיני גבור חיל ולו
 היה בן ושמו שאול בחור נטוב ויחיו איש מבני ישראל טוב ממנו
 משכמו

שר 20

21

Caput 9
פירוש בקי. ודל 2

ותמים ויהיו עשרים שנה ויבחו כל בית ישראל אחרי יהוה :

ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם

בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה חסרו את אלהי הנכר מהזכרם

והעשרות והכיניו לבככם אל יהוה ועבדוהו לבדו ויצל אתכם מיד

פלשתים : ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרות ויעבדו

את יהוה לבדו : ויאמר שמואל קבצו את

כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה : ויקבצו המצפתה

וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם ח

חסאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה : וישמעו

פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל

ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים ויאמרו בני ישראל

אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו ויזשענו מיד

פלשתים : ויקח שמואל טלה חלב אחד ויערה עולה כליל ליהוה

ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה : ויהי שמואל

מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול

גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל : ויצאו

אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכושם עד מתחת

לבית בר : ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן

ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר ער דונה עזרנו יהוה :

ויכנעו הפלשתים ורא יספו עזר לבוא בגבור ישראל ותהי יד יהוה

בפלשתים כל ימי שמואל : ותשבנת הערים אשר לקחו פלשתים

מאת ישראל לישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציל ישראל מיד

פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי : וישפט שמואל את

ישראל כל ימי חייו : והלך מדי שנה בשנה וסבל בית אל והגלגל

והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות האלה : ותשבתו

תרמתה כי ישם ביתו וישם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה :

ויהי כאשר זקן שמואל

וישם את בניו שפטים לישראל : וישם שפטים בכאר שבע

ושם את אביה שפטים בכאר שבע

לפי שכל פסוק זה נמצא
בפרק 40:22 של השלמה

ואל דבר
פסוק 22

הוא כפי האלף בית
הפסוקים 1-11

בית נשעל השבחה

שמואל א' 4:22

והוא

שמואל א' 4:22
לפי שכל פסוק זה נמצא
בפרק 40:22 של השלמה

אֶת
 לֹד
 וְרָא 6
 הַגִּר
 לִבִּי 10
 וְזָחָה 11
 הָאֵן 12
 בְּרִד
 יָמִין
 וּבָיִת 13
 הָאֵן 14
 וְתַט
 הָעֵן 15
 אֶרֶן
 הָאֵן
 הָהֵן 16
 הָהֵן 17
 לֵאמֹן 18
 הָסֵן *פְּדִינֹתֶיךָ*
 עָלָי
 הָמֵן
 וְיָאֵן 20
 הָזֵה 21
 לֵאמֹן
 וְיָבֵן
 אֶבְיֵן

פְּדִינֹתֶיךָ
וְיִתְּנֶיךָ

Capit 7

קצת מן המצות
העצום והקטן

- 3 ים
- 4 קם
- 5 זין
- 6 דן
- 7 תה
- 8 ח
- 9 ענה
- 10 גל
- 11 גל
- 12 עין
- 13 זנה
- 14 גל
- 15 ל
- 16 גל

העצום והקטן
העצום והקטן

העצום והקטן
העצום והקטן
העצום והקטן

- 13 ה
- 14 ים
- 15 ין
- 16 תה
- 17 גל
- 18 תה
- 19 גל
- 20 ים
- 21 גל

העצום והקטן

שמואל

את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואתי כל הזהב אשר השבתם
 לו אשם תשימו בארנו מצדו ושרתתם אתו והלך :
 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עטרה לנו את הרעה
 הגדולה הזאת ואם לא וירענו כי לא ידו נגיעה בנו מקרה הוא היות
 לנו : ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה
 ואת בניהם כלו בבית : וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת
 הארנו ואת עכברי הזהב ואת צלמי סדריהם : וישרנה הפרות
 בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הדרך וגעו ולא סרו
 ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש :
 ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את
 הארון וישמתו לראות : והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמש
 ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות
 העלו עלה ליהוה : והלויים הורידו את
 ארון יהוה ואת הארנו אשר אתו אשר בו כל הזהב וישמו אל-
 האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום
 ההוא ליהוה : ותמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום
 ההוא : ואלה סדרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה
 לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקרון אחד לגת אחד לעקרון אחד :
 ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת
 הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרו ועד אבד הגדולה אשר הניחו
 עליה את ארון יהוה עד היום הזה בסדה יהושע בית השמשי :
 ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש
 חמשים ארף איש ויתאבלו העם כי הפה יהיה בעם מכה גדולה :
 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש
 הזה ואל מי יעלה מעלינו : וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים
 לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם :
 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית
 אבינוכ בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה :
 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו
 הימים

סדרות

יהושע

Capit 7

ידו

שמואל

קצו

כפוזת ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר עליו ; על פן לא
 ידרכו כחגיו דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון כאשדוד עד
 6 תווס הזה ; ותכבד יד יהוה אל
 האשדודים וישמם ויד אותם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה ;
 7 ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עפנו כי
 8 קשתה יד עלינו ועל דגון אלהינו ; וישלחו ויאספו את כל
 הסרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל
 9 ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל ;
 10 ויהי אחריו הסבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד וינא את
 11 אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים ; וישלחו את ארון
 האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים
 לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי ;
 12 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי
 ישראל וישב למקומו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות
 13 בכל העיר כבודה מאד יד האלהים שם ; והאנשים אשר לא מתו הכו
 בעפלים ותעל שועת העיר השמים ;

et fole ...

1 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חרשים ; ויקראו
 פלשתים לפחנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודיענו
 2 במה נשלחנו למקומו ; ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל
 3 אל תשלחו אתו ריקם כי תשוב תשיכו לו אשם או תרפאו ונדודע לכם
 4 לפיה לא תסור ידו מכם ; ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו
 5 ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב
 6 כי מגפה אחת לכם וירטניכם ; ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי
 7 עכבריכם תמשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל
 8 את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם ; ולמה
 9 תכבדו את רבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלא כאשר
 7 התעלל בהם וישלחום וירכו ; ועתה קחו ועשו עגלה חדשה
 8 אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליוסם על ואסרהם את
 הפרות בעגלה ותשיבתם בניחם מאתריהם הביתה ; ולקחתם

אשר תשלחו

Valebrony ...

אשר תשלחו ...

שמאל

אתמול שלשם : או לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה

רצדזר אהק

אלה הם האלהים הפכים את מצרים בכל מכה במדבר :

ותחזקו והיילאנשים פלשתים פן העברו לעברם כאשר עברו לכם

והייתם לאנשים ונלהמתם : וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו

איש לאחיו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף

רל 77

רגלי : וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס :

וירץ איש בנימן מחמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים

Handwritten marginal notes in Latin script, including phrases like 'Quis erat nam spe' and 'Quis erat nam spe'.

Handwritten marginal note on the left side.

ואדמה על ראשו : ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יד ררך מצפה

כי הורה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותועק

כל העיר : וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון

הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי : ועלי בן תשעים ושמונה שנה

ועינו קמה ולא יכול לראות : ויאמר האיש אל עלי אנכי תבא מן

המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הרב בני :

ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מפנה גדולה

היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה :

ויהי פתזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא

אחרית בערי יד השער ותשבר מפרקתו וימת כפי זקן האיש וכבר

והוא שפט את ישראל ארבעים שנה : וכלתו אשת פינחס הרה

ללת ותשמע את השמועה אל תלקח ארון האלהים וסת חמיה

ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה : וכעת מותה ותזכרנה

הנצבות עליה אל תיראי כי בולדת ודא ענתה ולא שחת לבה :

ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל תלקח ארון

האלהים ואל חמיה ואישה : ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח

ארון האלהים : ופלשתים לקחו את

ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודת : ויקחו פלשתים

את ארון האלהים ויבאו אתו בית דגון ויצגו אתו אצל דגון :

וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון

יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו : וישפמו בכקר ממחרת

והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כ

כפות

10 דבר יהוה כי שמע עברך וילך שמואל וישכב במקומו ויבא יהוה
 ויתיצב ויקרא בפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי
 11 שמע עברך: ויאמר יהוה אל
 שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלנה שמו
 12 אזניו: ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל
 13 וזכה 13 וזהנתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע
 14 כי מקלים להם בניו ולא כחה בס: 14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם
 15 יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: וישכב שמואל עד
 החקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה
 16 אל עלי: ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני:
 17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה ועשה לך
 אלהים וכה ויסוף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך
 18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב
 19 בעיניו ועשה: ויגדל שמואל ויהוה הוה
 20 עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה: וידע כל ישראל מיד ועד באר
 21 שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: ויסף יהוה להראו בשלה
 כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה: 1 ויהי דבר שמואל
 לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן
 העזר ופלשתים חנו באפק: ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותשש
 2 המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויבנו במערכה בשדה בארבעת
 אלפים איש: ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה
 3 נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית
 יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף אבנו: 4 וישלח העם שלה וישא
 משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי
 עם ארון ברית האלהים חפני ופניחס: 5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה
 אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: 6 וישמעו
 פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת
 במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה וייראו הפלשתים
 7 כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אזי לנו כי לא היתה כזאת

יהוה אל שמואל

לא ככה 20 אלהים

יהוה אל שמואל

vel ad galbas

cam

סמות

י. 27

א

ב. 28

ג

ד. 29

ה

ו

ז

ח. 30

ט. 31

י. 32

יא. 33

יב

יג. 34

יד

טו. 35

טז

יז. 36

יח

יט. 37

כ

כא. 38

כב

כג. 39

כד

כה. 40

כו

כז. 41

כח

כט. 42

ל

לא. 43

לב

לג. 44

לד

לה. 45

לו

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or gloss on the adjacent text.

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or gloss on the adjacent text.

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or gloss on the adjacent text.

שמואל

27 יהוה וגם עס אנשים ויבא איש אלהים

אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגלית אל בית אביך ב

28 בהיותם במצרים לבית פרעה ויבחר אתו מפל שבטי ישראל לו

לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאר אפוד לפני ואתנה

29 לבית אביך את כל אשוי בני ישראל למה תבעטו בזבחי ובמנחתי

אשר צויתי מעון ותכבד את בניך מפני להכריאכם מראשית כל

מנחת ישראל לעמי לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי

ביתך ובית אביך ותחלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה תלילה לי

30 כי מכבדו אכבד ובני יקרו הנה ימים באים וגדעתי את זרעך

31 ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך והבשתי צר מעון בכל

32 אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים 33 ואיש

לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולראוב את נפשך וכל

34 מרבית ביתך ימותו אנשים וזה דרך האות אשר יבא אל

35 שני בניך אל חפני ופינתס ביום אחד ימותו שניהם והקימותי

לו כהן נאמן כאשר בלכבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן

והתהלך לפני משוח כל הימים 36 והיה כל הנותר בביתך יבוא

להשתחות לו לאגורה בסף וכפר לחם ואמר ספחני נא אל אחת

הכהנות לאכל פת לחם

3 ויהנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה וקר בימים

2 ההם אין חזון נפרץ ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו

החלו כהות לא יוכל לראות ובר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב

בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים

4.5 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני וירץ אל עלי ויאמר הנני

6 כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב ויסף יהוה

קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי

7 ויאמר לא קראתי בני שוב שכב ושמואל טרם ידע את יהוה

8 וטרם יגלה אליו דבר יהוה ויסף יהוה קרא שמואל בשלישת

9 ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא

10 וינער ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת

דבר

עברית

עברית

Handwritten notes in Hebrew script, including a date 'ד' 29' and other illegible text.

Handwritten note: 70 מ' 20

Handwritten notes in Hebrew script, including a date 'ד' 29' and other illegible text.

Handwritten note: 10 מ' 20

קצה ^{עליו} ^{שמואל} ^{היה} ^{עמו} ^{בני} ^{אמללה} ^{יהוה} ^{ממית} ^{ומתיה} ^{מוריד} ^{שאול} ^{ועל} ^{יהוה} ^{מוריש}

6,7 בני אמללה : יהוה ממית ומתיה מוריד שאול ועל : יהוה מוריש
 8 ומעשיר משפול אף מרומם : מקים מעפר לל מאשפת ירים אביון
 להושיב עם גריבים ונסא כבוד ונחלם פי ליהוה מצקי ארץ וישת
 עליהם תבל : 9 רגלי חסדו ישמר ורשעים בתשך ידמו כי לא בכח
 יגבר איש : 10 יהוה יתרו מריבו עליו בשמים ירעם יהוה וירן אפסיר
 ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו :
 11 וירך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את
 12,13 פני עלי הכהן : ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה : ומשפט
 הכהנים ארת העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הכשיר ו
 14 והמזלג שלש השנים בידו : והכה ככזור או כזוד או בקלחת או
 בפרור כל אשר ועלה המזלג יקח הכהן בו ככר יעשו לכל ישראל
 15 הכאים שם בשלה : גם במרם יקטרון את החלב ובאנער הכהן ואמר
 לאיש הזבח תנה בשך לצלות לכהן ורא יקח מן בשך מבשל כיר
 16 אמרו : ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וקח לך כאשר
 17 האנה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואסדא לקחתי בחזקה : ותתי
 חסאת הנערים גרולה מאד את מני יהוה כי באצו האנשים את מנת
 18 יהוה : ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפור בה :
 19 ומעיל קטן תעשוה לו אפן והעלתה לו מימים ימיכה בעלותה ארת
 20 אישה לחלב את זבח הימים : וברך עלי את אלקנה ואת אשתו
 ואמר ישם יהוה לך זרע מז האשה הזאת תחת השאלה אשר שאול
 21 ליהוה והלכו למקומו : כירפקר יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה
 בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה :
 12 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשו בניו לכל
 ישראל ואת אשר ישכבן את הנשים הצבאות פתח אהל מועד :
 23 ויאמר להם רמה תעשוין כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם
 דעים מאת כל העם אלה : 24 אל בני כילו א טובה השמעה אשר
 25 אנכי שמע מעברים עם יהוה : אם יתטא איש לאיש ופרלו
 אלהים ואם ליהוה יתטא איש מיתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם
 כירחפץ יהוה להמיתם : 26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם

לפ. טו.

לפ. טו. 151.

לפ. טו. 151.

לפ. טו. 151.

לפ. טו. 151.

לפ. טו. 151.

עצדים 70

א

ב

ג 12

13.

ד

ה 15

ו 16

ז 17. לפניך.

ח

ט

י 18. *absoluta Helvici
tristitia sunt fuerit
in orig. em. 1. 1617 p. 44*

יא

יב 20

יג 21.

יד 21.

טו 22

טז

יז

יח 24 *לשון אשכנז*

יט 25

*והוא שם המורה על המורה
והוא שם המורה על המורה
והוא שם המורה על המורה*

כ 26

כא 27

כב 28

כג *מלכות*

כד

כה *מלכות*

כו *מלכות*

כז *ואל ומכבד צללותו*

כח

שמואל /

אם ראה חראתי בעני אמתך וזכרתני ולא תשפח את אמתך ונתתה
 לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על
 ראשו 12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיותו
 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע 13
 ויחשבה עלי לשכרה ויאמר אליה עלי עד מתי תשפחין הסירי את
 יינך מעליך 14 ותעז חנה ותאמר לא אלני אשה קשדת דווח אנכי ויין
 ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה 15 אל תתן את אמתך
 לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד חנה 16 ויען עלי
 ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו 17
 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לרדפה ותאכל 18
 ופניה לא היו לה עוד 19 וישכימו בבקר וישמתו לפני יהוה וישבו
 ויבאו אל ביתם הרמחה וידע אלקנה את חנה ויזכרה יהוה 20
 ויהי לתקפות תימים ותהר חנה ותלך בן ותקרא את שמו שמואל כי
 מיהוה שאלתיו 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את
 זבח היםים ואת נדרו 22 וחנה לא עלתה כי אמרה ראשה עד יומל
 הנער ותבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם 23 ויאמר
 לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שביעך גמלך אתו אך יקם יהוה
 את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו 24
 ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפריים שלשה ואיפרי אחר קמח ונגבל
 ויין ותבאחו בית יהוה שלו והנער נער 25 וישחטו את הפר ויבאו את
 הנער אל עלי 26 ותאמר כי אלני חי נפשך אלני אני האשה הנצבת
 עמכה בזה להתפלל אל יהוה 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי
 את שאלתי אשר שאלתי מעמו 28 וגם אנכי השאלתו ליהוה כל היםים
 אשר היה הוא שאול ליהוה וישמתו שם ליהוה 29 ותתפלל
 חנה ותאמר על לי ביהוה רמה קרבי ביהוה רחב פי על איבי פי
 שמתתי בי שועתך 30 איך קדוש כיהוה כי אין בדתך ואין צור כאלוהינו
 אל תרבו תדברו גבוה גבוה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה 31
 ולא נחכנו ערלות 32 קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל 33
 שבעים ברוחם נשפרו ורעבים חזרו עד עקרה 34 ילדה שבעה ורבת
 בנים 35

לענין גמל

absoluta Helvis
existens nonit lucian
in origenis libro 10

על גמל

היה

היה

היה

ואל נחכנו ערלות

ועבדך

ל

היה

יובל

דבריו

דבריו

22 וְהִלַּכְתֶּם אֶרֶץ בְּנִימָן : וְהָיָה כִּי יִבְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֹי אֲחֵיהֶם לְרֹב
 יֵלִינוּ וְאָמְרָנוּ אֲלֵיהֶם חָנוּנוּ אֲדָרָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ ב
 23 בְּמִלְחָמָה כִּי לֹא אַתֶּם נָתַתֶּם לָהֶם כַּעַת הַאֲשֵׁמוּ וְיַעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי
 בְּנִימָן וַיִּשְׁאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן הַמְּהַלְלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁבוּ
 24 אֶל-נְתַלְתָּם וַיִּבְנוּ אֶת הָעָרִים וַיִּשְׁבוּ בָהֶם : וַיִּתְּחִלּוּ מִשָּׁם
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַרְת הַחַיִּים אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּצְאוּ מִשָּׁם אִישׁ
 25 לְנַחֲלָתוֹ : בַּיָּמִים הָאֵלֶּם אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו וַעֲשֵׂה :

1 אִישׁ אֶחָד מִן הָרַמְתִּים צוֹפִים מִהָר אֶפְרַיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶן יִרְחֵם
 2 בֶּן אֵילִיהוּא בֶן חֲחוּ בֶן צוּף אֶפְרַתִּי : וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה
 וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּגַנָּה וַיְהִי לְפַגְנָה יָרְדִים וְיִרְחָנָה אִין יִרְדִים :
 3 וְעַלָּה הָאִישׁ הַזֶּה הָיָה מֵעַרְו מִיָּמִים יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזַבַּח לַיהוָה
 4 צְבָאוֹת בְּשֵׁלָה וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי עָלֵי חֲפְנֵי וּפְגַחֵם כְּתָנִים לַיהוָה : וַיְהִי
 5 הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וַיִּתֵּן לְפַגְנָה אִשְׁתּוֹ וְלִכָּל בְּנֵיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מִנּוֹת :
 6 וְלִירְחָנָה יָתֵן מִנְדָּה אַחַת אֶפֶס כִּי אֶת חַנָּה אָהַב וַיְהוּה סָגֵר רַחֲמָה :
 7 וְכֵן יַעֲשֵׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מֵרֵי עֹלֹתָה כְּבֹיֹת
 8 וַיְהוּה כֵן תִּבְעַסְנָה וּתִבְכֶּה וְלֹא תֹאכְלוּ וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁה חַנָּה
 9 לְמָה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבָבְךָ תֵּלֵא אֲנִלִּי טוֹב לָךְ מ
 10 מִעֲשֵׂרָה בָנִים : וַתִּקַּם חַנָּה אַחֲרַי אֹכְלָה בְּשֵׁלָה וְאַחֲרַי שִׁתָּה
 11 וְעָלֵי הַפְּזוֹן יֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא עַל מִזְבְּחֹת הַיָּהוָה : וְהָיָה מֵרַת נֶפֶשׁ
 12 וַתִּתְפַּלֵּל עַל יְהוָה וּבָכָה תִּבְכֶּה : וְהָרַד גָּדָר וַתֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת

*lib. primus
 ad 2v. 10. 11. 12.*

*et Thoma dicitur post
 et Thoma dicitur post
 et Thoma dicitur post
 et Thoma dicitur post
 et Thoma dicitur post
 et Thoma dicitur post*

שמות

2.
 ו
 3.
 ו
 4.
 ו
 5.
 ו
 6.
 ו
 7.
 ו
 8.
 ו
 9-10.
 ו
 11.
 ו
 12.
 ו
 13.
 ו
 14.
 ו
 15-16.
 ו
 17-18.
 ו
 19.
 ו
 20.
 ו
 21.
 ו

et hieroglyphis, vobis
 Com. Prae. p. 238

ז
ב
נ
י
ב
ר
ש
ע
ס

lib. a. p. i. n. g.
בגדל. ס. מאת. ש. א. ס.

et Haemus dicitur p. i. o.
et Haemus dicitur p. i. o.
et Haemus dicitur p. i. o.
et Haemus dicitur p. i. o.
et Haemus dicitur p. i. o.

ז
ב
נ
י
ב
ר
ש
ע
ס
ז
ב
נ
י
ב
ר
ש
ע
ס

שפטים

2 וַיָּבֹא הָעָם בֵּית־אֵל וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁם עַד־הָעֶרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
 3 וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ בְּכִי־גָדוֹל : וַיֹּאמְרוּ לַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל הֲיִתָּה
 4 זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהַפְקֵד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁבֶט אֶחָד : וַיְחִי־מִמְחֶרֶת
 5 וַיִּשְׁכְּמוּ הָעָם וַיִּבְנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּשְׁלָמִים :
 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא־עָלָה בַּקֶּהֶל מִכֹּל־
 6 שֶׁבֶט־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־הִשְׁבֹּעָה הַגְּדוּלָּה הֲיִתָּה לְאִשֶׁר לֹא־עָלָה
 7 אִחָיו וַיֹּאמְרוּ בְּגֹדֶע הַיּוֹם שֶׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל : מִה נַּעֲשֶׂה לָהֶם
 8 לְנֹתָרִים לְנָשִׁים וְאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בַּיהוָה לְכַלְתֵּי תַת לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ
 9 וַיֹּאמְרוּ מִי אֶחָד מִשֶׁבֶט־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה
 10 הַמַּצֵּפָה וְהִנֵּה לֹא בָא־אִישׁ אֶל־הַמַּחֲנֶה מִיַּבֵּשׁ גִּלְעָד אֶל־הַקֶּהֶל :
 11 וַיִּתְּפַקֵּד הָעָם וְהִנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי־יַבֵּשׁ גִּלְעָד : וַיִּשְׁלְחוּ שָׁם
 12 הָעֵרָה שְׁנַיִם עָשָׂר אֲלֹף אִישׁ מִבְּנֵי־הַחִיָּל וַיֵּצְאוּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ
 13 וְהַכִּיתֶם אֶת־יַבֵּשׁ גִּלְעָד רַפִּי הָרֵב וְהַנָּשִׁים וְהַסֹּף : וְהָהָר הַדְּבָר
 14 אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֹל זָכָר וְכָל־אִשָּׁה יָדַעַת מִשֶּׁכֶב זָכָר תַּחֲרִימוּ : וַיִּמְצְאוּ
 15 מִיּוֹשְׁבֵי־יַבֵּשׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה כְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָה אִישׁ
 16 לְמִשְׁכָּב זָכָר וַיָּבִיאוּ אוֹתָם אֶל־הַמַּחֲנֶה שֶׁלָּה אֲשֶׁר בָּאֵרֶץ כְּנַעַן :
 17 וַיִּשְׁלְחוּ כֹל־הָעֵרָה וַיְדַבְּרוּ אֶל־בְּנֵי־בְנִימִן
 18 אֲשֶׁר בְּסֹלֶע רְמוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שְׁלוֹם : וַיִּשְׁכְּ בְּנִימִן בַּעַת הַחַיָּה
 19 וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חָיו מִנְּשֵׁי־יַבֵּשׁ גִּלְעָד וְלֹא־מִצְאוּ לָהֶם כֶּן :
 20 וְהָעַם נָתַם לְבְנִימִן כִּי־עָשְׂתָה יְהוָה פֶּרֶץ בְּשֶׁבֶט־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמְרוּ זְקֵנֵי
 21 הָעֵרָה מִה נַּעֲשֶׂה לְנֹתָרִים לְנָשִׁים כִּי־נִשְׁמְדָה מִבְּנִימִן אִשָּׁה :
 22 וַיֹּאמְרוּ יִרְשֶׁת פְּלִיטָה לְבְנִימִן וְלֹא־יִמְחָת שֶׁבֶט־מִיִּשְׂרָאֵל : וְאֲנַחְנוּ
 23 לֹא נֹכַח לָתֵת לָהֶם נָשִׁים מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי־נִשְׁבַּעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ
 24 אֶרְוֹר נָתַן אִשָּׁה לְבְנִימִן : וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג־יְהוָה בְּשָׁלוֹ מִיָּמִים
 25 יָמִימָה אֲשֶׁר מִצְּפוֹנָה לְבֵית־אֵל מִזְרָחָה הַשָּׁמֶשׁ לְמַסְלֹה הָעֵלָה מִבֵּית־
 26 אֵל שָׁכְמָה וּמִגֵּב לְכֹנָה : וַיֵּצֵא אֶת־בְּנֵי־בְנִימִן לֵאמֹר לְכוּ
 27 וְאַרְבַּתֶּם בְּכַרְמִים : 28 וּרְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם יֵצְאוּ בָנוֹת שִׁירָה לְחֹל
 29 בְּמַחֲלוֹת וַיֵּצְאתֶם מִן־הַכַּרְמִים וְחִטַּפְתֶּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבָּנוֹת שִׁירָה
 30 וְהִלַּכְתֶּם

et hypogabites, vobis
Com. Pro. p. 278

21.

שפטים

קצג

ונתקו מן העיר ויהיו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות
 אשר אחת עלה בית אל ואחר גבעתה בשדה כשלושים איש כ
 בִּישְׂרָאֵל ³² ויאמרו בני בנימין נגפים הם לפנינו ככראשנה ובני
 יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נְנוּסָה ונתקנוהו מן העיר אל המסלות וכל איש
 יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ ויערכו בבעל חמר וארב ישראל מגוח ממקומו
³⁴ מִמְּעֵרָה גָּבַע ויבאו מנגד לגבעת עשרת אלפים איש בחור מכל
 יִשְׂרָאֵל וְהַמְּלַחְמָה כְּבֵדָה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי נִגְעַת עֲלֵיהֶם הָרַעָה וַיִּגְף
 יְהוָה אֶת בְּנֵימִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַהוּא
³⁶ עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה אֶלֶף וּמֵאָת אִישׁ כֹּל אֵלֶּה שָׁרְף הַרְבִּיעוּרָאוּ בְנֵי בְנֵימִן
 כִּי נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנֵימִן כִּי בָטְחוּ אֶל הָאָרֶב אֲשֶׁר
³⁷ שָׁמוּ אֶל הַגְּבֻעָה וְהָאָרֶב חִישׁוּ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל הַגְּבֻעָה וַיִּמְשְׁךְ הָאָרֶב בַּיּוֹךְ
³⁸ אֶת כָּל הָעִיר לְפִי חֶרֶב וְהַמוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם הָאָרֶב חֶרֶב
³⁹ לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת הָעֵשֶׂן מִן הָעִיר וַיַּחֲפֹךְ אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּמְּלַחְמָה
 וּבְנֵימִן הִחֵל לְהַכּוֹת חַלְלִים בְּאִישׁ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁלּוּשִׁים אִישׁ פִּי אָמְרוּ אֶךְ
⁴⁰ נִגְוֹף בָּנָף הוּא לִפְנֵינוּ כַּמְּלַחְמָה הִרְאֵשְׁנָה וְהַמְּשִׂאֵת הִחֵלָה
 לְעֹלוֹת מִן הָעִיר עֲמוּד עֵשֶׂן וַיִּפֹּן בְּנֵימִן אַחֲרָיו וְהִנֵּה עָלָה מִלֵּיל הָעִיר
⁴¹ הַשְּׂמִימָה וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִפִּךְ וַיִּבְהַל אִישׁ בְּנֵימִן כִּי רָאָה כִּי
⁴² נִגְעָה עָלָיו הָרַעָה וַיִּפְּנוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
⁴³ וְהַמְּלַחְמָה הִרְבִּיקָתָהּ וְאֲשֶׁר מִתְעַרְוִים מִשְׁחִיתִים אוֹתוֹ בְּתוֹכּוֹ כָּתְרוּ
 אֶת בְּנֵימִן הִרְדִּיפּוּהוּ מִנוּחָה חִדְרֵיכֹהוּ עַד נֶכַח הַגְּבֻעָה מִמְּזֹרַח שֶׁמֶשׁ
⁴⁴⁻⁴⁵ וַיִּפְּלוּ מִבְּנֵימִן שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵת אֶלֶף אִישׁ אֶת כָּל אֵלֶּה אֲנָשֵׁי חַיִל וַיִּפְּנוּ
 וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל סֹלַע הַרְמוֹן וַיַּעֲלֶהוּ בַּמְּסֹלוֹת חֲמִשָּׁת אֶלְפִים אִישׁ
⁴⁶ וַיִּרְבִּיקוּ אַחֲרָיו עַד גֹּדֵעַם וַיִּכּוּ מִמֶּנּוּ אֶלְפִים אִישׁ וַיְהִי כָּל
 הַנִּפְלָיִם מִבְּנֵימִן עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שָׁרְף חֶרֶב בְּיוֹם הַהוּא אֶת
⁴⁷ כָּל אֵלֶּה אֲנָשֵׁי חַיִל וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל סֹלַע הַרְמוֹן שֵׁשׁ
⁴⁸ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּשְׁבוּ בַּסֹּלַע רַמְזוֹן אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ
 אֶל בְּנֵי בְנֵימִן וַיִּכּוּם לְפִי חֶרֶב מֵעִיר מֵחַם עַד בְּהֵמָה עַד כָּל הַנְּמִצָּה
 וְגַם כָּל הָעָרִים הַנְּמִצָּאוֹת שָׁלְחוּ בָּאֵשׁ וְאִישׁ כ א
 יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמַּצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא יִתֵּן בְּתוֹ לְבְנֵימִן לְאִשְׁתּוֹ

א 13
בני 14
בני 15
בני 16.
בני 17.
בני 18
בני 19. 20
בני 21.
בני 22.
בני 23
בני 24.
בני 25
בני 26
בני 27.
בני 28
בני 29
בני 30
בני 31.

20. 21.

141

1000

7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

שפטים

אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם
 ועתה תנו את האנשים בני ברעל אשר בגבעה ונמיתם
 13 ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני
 14 ישראל ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעות לצאת למלחמה
 15 עם בני ישראל ויתפקדו בני בנימן ביום תחוא מהערים עשרים
 וששה ארף איש שלף חרב לבר מישבי הגבעה הרחפקו שבע
 16 מאות איש בחור מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אשר
 17 ירמינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא ואיש ישראל
 התפקדו לבר מבנימן ארבע מאות ארף איש שלף חרב כל זה איש
 18 מלחמה ויקמו ויעלו בית אל וישאלו בארזים ויאמרו בני ישראל
 מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהוה
 19 בתחלה ויקומו בני ישראל בפקד ויחנו על הגבעה ויצא
 20 איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה
 21 אל הגבעה ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום
 22 ההוא שלים ועשרים ארף איש ארצה ויתחזק העם איש ישראל
 ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון
 23 ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר
 האוסיף לגשר למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עליו אליו
 24 ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום
 25 השני ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו
 בבני ישראל עוד שמנת עשר ארף איש ארצה כל אלה שלפי חרב
 26 ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם
 לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני
 27 וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים
 28 בימים ההם ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם
 לאמר האוסיף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אהדר
 29 ויאמר יהוה עליו כי מחר אתננו בידך וישם ישראל ארבים אל
 30 הגבעה סביב ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי
 31 ויערכו אל הגבעה כפעם כפעם ויצאו בני בנימן לקראת העם

הנתקו

Inquit p...
f...
l...
v...
h...
s...
p...
m...

24 **הזאת :** הנה בתי הבתולה ופילגשו אוציהא צא אותם וענו אותם
 ועשו להם תשוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת :
 25 **ולא אביו האנשים** לשמעו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם
 החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישדחות בעלות
 26 **השחר :** ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש
 27 **אשר ארזניה שם** עד האור : ויקם ארזניה בבקר ויפתח . דלתות
 הבית ויצא ללכת לדרך והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית ו
 28 **ידיה על הסף :** ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענת ויקחה על
 29 **החמור ויקם האיש וירד למקו :** ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת
 ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נדחים וישדחה בכל
 30 **גבול ישראל :** והיה כל הראה ואמר לא נהייתה ולא נראתה כזאת
 למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה
 1 **ועצו ודברו :** ויצאו כל בני ישראל
 2 **ותקהל העדה כאיש אחד** למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה
 המצפה : ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם
 האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב :
 3 **וישמעו בני בנימן** כי עלו בני ישראל המצפה
 4 **ויאמרו בני ישראל דברו** איכה נהייתה הרעה הזאת : ויען האיש
 5 **דהוי איש האשה הנרצחת** ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני
 6 **ופילגשילדן :** ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית
 7 **דילה אותי רמו להרג** ואת פילגשי ענו ותמת : ואתו בפילגשו
 8 **ואנתחה ואשלתה** בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה
 9 **בישראל :** הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם : ויקם
 10 **כל העם כאיש אחד** לאמר לא נרד איש לאהו ולא נסור איש רביו
 11 **ועמה זה הדבר** אשר נעשה לגבעה עליה בגורל : ולקחנו עשרת
 אנשים למאה לכלי שבטי ישראל ומאה לארף וארף לרכבה לקחת
 12 **צדה לעם לעשות** לכוהנים לגבע בנימן בכל הנבלה אשר עשה
 בישראל :
 ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד
 וישלחו שבטי ישראל

6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23

שפטים

בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעור לבך פרת לחם
6 ואתר תלכו וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה
7 אל האיש הואל נא ולן וייתב לבך ויקם האיש ללכת ויפער בו
8 חתנו וישב וילן שם וישכס בבקר ביום החמישי ללכת ויאמרי
אבי הנערה סעור נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו ש
9 שניהם ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו
אבי הנערה הנה נא רפה היום לערוכ לינו נא הנה חנות היום לך
10 מה וייתב לבבך והשכמתם מתר לדרךכם והלכת לאהליך ואלא
אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכת יכוס היא ירושלם ועמו צ
11 צמר חמורים חבושים ופילגשו עמו הם עם יכוס והיום רד מאד
ויאמר הנער אל ארניו לכה נא ונסורה אל עיר היבوسی הזאת ונליך
12 בה ויאמר אליו ארניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל
13 הנה ועברנו עד גבעה ויאמר הנער לך ונקרבה באתר המקומות
14 זלנו בגבעה או ברמה ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה
15 אשר לבנימן ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר
16 ואין איש מאסף אותם הביתה ללון והנחיאיש וקן בא מד מעשהו מן
השדה בערב והאיש סתר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני
17 ימיני וישא עיניו וירא את האיש הארת ברחב העיר ויאמר האיש
18 חזקן אנה תלך ומאיין תבוא ויאמר אליו עברים אנתנו מבית לחם
יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה
19 ואת בית יהודה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה וגם תבן גם
מספוא יש לחמוריכו וגם לחם ויין יש לך ולאמתך ולנער עם עבדיך
20 אין מחסור כל דבר ויאמר האיש חזקן שלום לך רק כל מחסוריך
21 עלי רק ברחוב אל תלן ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו
22 רגליהם ויאכלו וישתו והמה מישיבים את לבם והנה אנשי העיר
אנשי בני ברעל נסבו את הפית מתרפקים על הדלת ויאמרו אל
האיש בעל הבית חזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך
23 ונרענו ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל
תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלת
הזאת

18 האיש החגור כלי המלחמה : ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל
 האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אהם
 19 עשים : ויאמרו לו החלש שים ידך על פיך ואלך עמנו והיה לנו
 לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט
 20 ולמפתח בישראל : ויטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים
 21 ואת הפסל ויבא בקרב העם : ויפגו וילכו וישימו את הפסל ואת
 22 המקנה ואת הכבודה לפניהם : המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים
 23 אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן : ויקראו
 24 אל בני דן ויסכו פניהם ויאמרו למיכה מה דרך בני נזעקת : ויאמר
 את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה
 25 נוח האמרו אלי מה דרך : ויאמרו אליו בני דן אל תשמע
 קולך עמנו פז יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש
 26 ביתך : וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקום המה ממנו
 27 ויפז וישב אל ביתו : ולמה לקחו את אשר עשה מיכה
 ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם
 28 לפי הרב ואת העיר שרפו באש : ואין מציל כי רחוקה
 היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבירת רחוב
 29 ויבנו את העיר וישבו בה : ויקראו שם העיר דן כשם דן אביהם
 30 אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה : ויקימו להם
 בני דן ואת הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו חיו כתנים
 31 לשבט הדני עד יום גלות הארץ : וישימו להם את פסל מיכה
 אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשילה :
 1 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בברכתי י
 2 הר אפרים ויקח לו אשה פלגש מבית לחם יהודה : ותזנה עליו
 פלגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בירת לחם יהודה ותהי שם
 3 ימים ארבעה חרשים : וקם אישה וילך אחריה לדרך על לבת
 4 להשיבו ונערו עמו וצמר חמרים ותביאחו בירת אביה ויראהו אבי
 הנערה וישמת לקראתו : ויתקבו חתנו אבי הנערה וישב אתו
 5 שלשת ימים ויאכלו וישתו ויילינו שם : ויהי ביום הרביעי וישכמו

מִכְּ
 2. יִשָּׁן
 בְּנֵי
 וְיָם
 3. הָאֵל
 מִיֵּן
 1. הַיָּם
 5. וְיָם
 6. הָאֵל
 7. לֵב
 אֵח
 8. וְיָם
 9. וְיָם
 10. לֵב
 11. דֶּבֶר
 12. וְיָם
 13. יָעַן
 14. הָאֵל
 15. מִיֵּן
 16. דֶּבֶר
 17. תֵּן
 18. מִיֵּן
 הַיָּם
 וְיָם

שפטים

מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו ער תיום ההוא בתוך שבטי ישראל בנתלה וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאול לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וירינו שם והמה עם בית מיכה ותמה הפירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הכיבך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישפרנו ואהי לו לכהן ויאמרו לו שאל נא בארלים ונרעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הולכים עליה ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכה יהוה דרככם אשר תלכו בה וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה ישבת לבטח כמשפט ציולנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחוקים המה מציונים ודבר אין להם עם אום ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאול ויאמרו להם אחיהם מה אתם וראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל העצור ולכת לבא לרשת את הארץ ככאכם תבאו אל עם כסח והארץ רחבת ימים פינתה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ ויסעו משם ממשפחת הרני מצרעה ומאשתאול שש מאות איש חגור כלי מלחמה ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה עד כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד תיום הזה הנה אחרי קרית יערים ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתי האלה אפוד ותרפים וזפסל ומסכה ועמה דעו מה תעשו ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי וישאלו לו לשלום וישש מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הזפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער וישש מאות האיש

et hinc, l'impet
impet. hinc. p. 33

4. וזהבית מלאה האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג
 בשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון ויקרא שמשון
 אל יהוה ויאמר ארני יהוה וברני נא ותוקני נא אך הפעם הזה
 9. האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים וירפת שמשון
 את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אתו
 20. בימיו ואחד בשמאלו ויאמר שמשון תמת נפשו עם פלשתים
 ויש בכם ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המותם
 31. אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו וירדו אחיו
 וכל בירא אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו ביו צרעה ובין
 אשתאול בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה

1.2. ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכהו ויאמר
 לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח דך ואמי אליה וגם אמרה באוני
 הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה
 3. וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את
 הכסף ליהוה מירי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך
 4. וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים ססף והזתנהו לצורף
 5. ויעשהו פסל ומסכה והי בבית מיכהו והאיש מיכה לו בית
 אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבגדיו והיה לו לכהן
 6. בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו ועשה
 7. והי גער מבית לחם והודה ממשפחת יהודה
 8. והוא לו והוא גר שם וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור
 9. באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו ויאמר
 לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לני אנכי מבית לחם יהודה ואנכי
 10. הוודך לגור באשר ימצא ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי
 לאב ולכהן ואנכי אמן לך עשרת כסף לים וערך בגדים ומחירתך
 11. וילך הלוי ויזאל הלוי לשבת את האיש והי הנער לו כאחד
 12. מבגדיו וימלא מיכה את יד הלוי והי לו הנער לכהן והי בבית
 13. מיכה ויאמר מיכה עתה ויעתה כי יושב יהוה לי כי היה לי
 14. הלוי לכהן בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני

שפטים

אֶל־ט

תֹּאמֶן 11.

נִטְשׁוּ 12

עֲבֹת

וְהָאֵן 13.

שָׁמַט

וַיֵּאָם

ו 14.

וַיִּסַּע 15

וְלִבְךָ

קָדוֹל 16

לְמוֹחַ 17

כִּי־נָזַן

כְּכֹלֶךָ 18

לִי 19

לְסָרְנִי

לְאִישׁ

וְוֹ 20

בַּפֶּעַן 21.

וַיִּקְרָא

בְּבֵית 22.

23.

זָבַח־ךָ

שָׁמַטְךָ 24.

נִתְּנָן

חָלֵלֶךָ 25

וַיִּקְרָא

הָעָמֹד 26.

וְהִימָט

Legendy 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ה צ

*et hanc ita componendo
explicit. Hanc p. 39*

ו-תג
משון
חזה
משון
אחד
שמים
ופתים
אחיו
ובן
הו

יאמר י ז
באזני

את
יו
צורף
ופת
הנו

הודת
לגור
אמר
הנכי
הדלי
ערוך
באתר
בבית
יהלי
הדני ח

שפטים

אַל שְׁמִשׁוֹן הַנֶּחַל הַתֶּלֶחַ בִּי וְתַרְבֵּר אֶלֵי כֹזְבִים עִתָּהּ הַגִּזְרָה נָא לִי בְמַת
 11. תְּאִסֵּר וַיֹּאמֶר אֵלָיִךְ אִם אֶסּוֹר יִאֲסֹרוּנִי בְעֵבְתִים חֲרָשִׁים אֲשֶׁר לֹא
 12. נִעֲשֶׂה בָהֶם מֵרָאִי וְחִלִּיתִי וְהִייתִי כְּאֶתֶר הָאָדָם וְתִקַּח דְּלִילָה
 עֵבְתִים חֲרָשִׁים וְתִאֲסֹרֵהוּ בָהֶם וְתֹאמַר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שְׁמִשׁוֹן
 13. וְהָרֵב יִשָּׁב בְּחָרָד וַיִּנְתַּקֵּם מֵעַל זְרַעְתוֹ כְּחוֹט וְתֹאמַר דְּלִילָה אַל
 שְׁמִשׁוֹן עַד יָנֹחַ הַתֶּלֶחַ בִּי וְתַרְבֵּר אֶלֵי כֹזְבִים הַגִּזְרָה לִי בְּמַת תְּאִסֵּר
 וַיֹּאמֶר אֵלָיִךְ אִם תֹּאמְרֵנִי אֶת שֶׁבַע מַחְלָפוֹת רֹאשֵׁי עֵם הַמַּסְכֶּת ו
 14. וְתִתְקַע בֵּיתָךְ וְתֹאמַר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שְׁמִשׁוֹן וְיִקַּץ מִשְׁנָתוֹ
 15. וַיִּסַּע אֶת חֵיתוֹ הָאָרְגָוֹת הַמַּסְכֶּת וְתֹאמַר אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמַר אַחֲבָתְךָ
 וְלִבְךָ אֵין אֵתִי זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הַתֶּלֶחַ בִּי וְלֹא הַגִּזְרָה לִי בְּמַת כְּחַךְ
 16. גְּדוֹל וַיְחִי כִּי הִצִּיקָה לוֹ בְּרַבְרִית כָּל הַיָּמִים וְתֹאמְרוּ אֵלָיו וְתִקְצַר נַפְשׁוֹ
 17. לָמוֹת וַיִּגְדַּל לָהּ אֶת כָּל לְבָבוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרָה לֹא עָלָה עַד רֹאשֵׁי
 כִּי גִזַּר אֱלֹהִים אֲנִי מִבְּטֵן אִמִּי אִם גִּלְחִיתִי וְסָר מִמֶּנִּי כְּחִי וְחִלִּיתִי וְהִייתִי
 18. כְּכָל הָאָדָם וְתִרְאֵה דְלִילָה כִּי הַגִּזְרָה לָהּ אֶת כָּל לְבָבוֹ וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא
 19. לְסָרְנֵי פְּלִשְׁתִּים לֵאמֹר עָלֵי הַפֶּעַם כִּי הַגִּזְרָה לָהּ אֶת כָּל לְבָבוֹ וְעָלֵי אֵלָיִךְ
 20. לֹא יֵשׁ וְתִגְלַח אֶת שֶׁבַע מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ וְתַחַר לְעֹנֹתוֹ וַיִּסָּר כְּחוֹ מֵעָלָיו
 21. וְתֹאמַר פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שְׁמִשׁוֹן וְיִקַּץ מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיִךְ פְּעַם
 22. בְּפֶעַם וְאַנְעֵר וְהוּא לֹא יָדַע כִּי יְהוֹה סָר מֵעָלָיו וַיִּאֲחָזוּהוּ פְּלִשְׁתִּים
 וַיִּנְקְרוּ אֶת עֵינָיו וַיִּזְרִירוּ אֹתוֹ עֹתָרָה וַיִּאֲסֹרוּהוּ בְּנַחֲשִׁים וַיְהִי טוֹחַן
 23. בְּבֵית הָאֲסִירִים וַיַּחַל שַׁעַר רֹאשׁוֹ לַצְּמַח כְּאֲשֶׁר גִּלַּח ו
 24. זָבַח גְּדוֹל לְדָגוֹן אֱלֹהֵיהֶם וְלִשְׁמֹתָהּ וַיֹּאמְרוּ גֵתָן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵינוּ אֶת
 25. שְׁמִשׁוֹן אוֹיְבֵנוּ וַיִּרְאוּ אֹתוֹ הָעָם וַיַּחְלְלוּ אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי יֹאמְרוּ
 26. גֵתָן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵינוּ אֶת אוֹיְבֵנוּ וְאֶת מַחְרִיב אֲרֻצֵּנוּ וְאֲשֶׁר הִרְבָּה אֶת
 27. חַלְלָנוּ וַיְהִי כִּי טוֹב לָבָם וַיֹּאמְרוּ קְרָאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וַיִּשְׁתַּק לָנוּ
 וַיִּקְרָאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֲסִירִים וַיִּצְחַק לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲמִידוּ אֹתוֹ בֵּין
 28. הָעַמּוּדִים וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן אֶל הַנְּעָר הַמַּחְזִיק בְּיָד הַנִּיחָה אוֹתִי
 29. וְהִמְשָׁנִי אֶת הָעַמּוּדִים אֲשֶׁר תְּכִית נָכוֹן עֲלֵיהֶם וְאַשְׁעֶן עֲלֵיהֶם ו
 30. וְהָיָה כְּאִשְׁרֵי הַנְּעָרִים

והבית

Legend: 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

שפטים

קפט

12 לוי בן עשיתו להם : ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתוך ביד פלשתים
 13 ויאמר להם שמשון השבעו לי פד תפגעון בי אתם : ויאמרו לו
 לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמר לא נמיתך ויאסרהו
 14 בשנים עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע : הוא בא עד לחי
 ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהי יגרה העבתיים
 אשר על זרועותיו כפפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו
 15 : וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה ארץ איש :
 16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמרתים בלחי החמור הכיתי ארץ
 17 איש : ויהי ככלותו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא
 18 רמת לחי : ויצא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד
 עבדך את התשועה הגדולה הזאת ועתה אמרת בצמא ונפרתי ביד
 19 הגשרים : ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים
 וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד
 20 היום הזה : וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה :
 1. וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא
 2. אליה : לעתים לאמר בא שמשון הנגר ויסבו ויארכו לו כל הלילה
 בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר ותרננהו :
 3. וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדתרות
 שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הברית וישם על כתפיו ויעלם
 4. אל ראש החר אשר על פני חברון : ויהי אתרי כן
 5. ויאהב אשה בנתל שורק ושמה דלילה : ויעלו אליה סרני פלשתים
 ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו
 6. לענותו ואנחנו נמך לך איש ארץ ומאה כסף : ותאמר דלילה אל
 שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותיך :
 7. ויאמר אליה שמשון אם ואסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא הרבו
 וחליתי וחייתי כאחד האדם : ויעלו לה סרני פלשתים שבעה
 8. יתרים לחים אשר לא הרבו ותאסרהו בהם : והארכ ישב לה
 9. בחור ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר
 10. ינתק פתיל הנערת בהריתו איש ולא נוח עבדו : ותאמר דלילה

הוא פתח פתיחתו
הוא פתח פתיחתו

Deus est qui
est pater et filius
et spiritus sanctus

16.

his magis in 16. cap. 16.

In septem feminis
recentibus me gestante
vult attritus vultu fu
tiscand: vid. magis.

שפטים

וואם *hach. p. 117 am*
שלש *hach. p. 117:*
15.

- אישן
- הליר 16.
- שנא
- להד 17.
- זש
- ותגר 18
- יבא
- חרש 19
- אשק
- למגין 20.
- ט ו. למר
- חטיב
- התרו 2.
- שנא
- לכת 3
- אניק 4.
- לפיר
- ויבע 5
- ועדו 6
- התמ
- אותו 7.
- אסג 8
- וגר 9
- בלתי 10
- שמט 11.
- איש
- משל

קפט

שפטים

שפטים
רוחו
זרתו
לחיו
נתים
יביו

*מבדוקים וקיימים
מבדוקים וקיימים*

אלף
הז
בד
בד
מים
זיעו

*Deus cuius est
potestas in altis
et in terra*

116

יבא
ללה
זרת
עלם
בן
ותים
נותו
אל

*in septem fimbriis
recenteris me qd msc
mit altis vnd by fu
tuscant; vnd migit*

ורכו
בעה
לה
אשר
לה

שפטים

ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מחוק ולא יכלו להגיד החינה
 שלשת ימים ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את
 אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואז ביה אביך באש
 הליך שנו קראתם לנו הלא ו ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק
 שנאתי ולא אתבנתי החידה חרטה לבני עמי ולי לא הגדרה ויאמר
 לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ורך אגיד ו ותבך עליו שבעת הימים
 אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו
 ותגד החידה לבני עמה ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם
 יבא החרסרה מה מרתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם הלא
 חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי ו ותצלח עליו רוח יהוה וירד
 אשקליו ויך מהם שלשים איש ויקח את חלצותם ויתן החלופות
 למגורי החידה ויחר אפו ויעל בית אביו ו ותהי אשת שמשון
 ט ו למרעהו אשר רעה לו ו יהי ימים בימי קציר
 חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתו
 החדרה ולא נתנו אביה לבוא ו יאמר אביה אמר אמרתי כי שנא
 שנאתה ואתננה למרעך הלא אחותה הקטנה טובה מפנה תהי נכא
 לך תחתיה ו יאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה
 אני עפם רעה ו וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח
 לפידים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך
 ו ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדש ועד קמת
 ועד כרם זית ו יאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון נתן
 התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו
 אותה ואת אביה באש ו יאמר להם שמשון אם תעשוון בזאת כי
 אם נקמתי בכם ואחר אתרל ו יך אותם שוק על ירך מכה גדולה
 וירד וישב במעיף סלע עיטס ויעלו פלשתים ויתנו ביהודה וינטשו
 בלתי ו יאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את
 שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו ו וירדו שלשת אלפים
 איש מיהודה אל סעיף סלע עיטס ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי
 משלים בננו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו
 ל

Handwritten notes in the top right margin, including a reference to 'פסוקי' and other illegible text.

שפטים

קפח

20 לַיהוָה וּמִפְּלִיאֵי לַעֲשׂוֹת וּמִנּוֹת וְאִשְׁתּוֹ רֵאִים : וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלְּהֹב

מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׂמִימָה וַיַּעַל מִלֶּאֱךָ יְהוָה בְּלֶהֱב הַמִּזְבֵּחַ זִמְנוֹת וְאִשְׁתּוֹ

21 רֵאִים וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם אָרְצָה : וְדָאִי־סָף עוֹד מִלֶּאֱךָ יְהוָה לְהִרְאֹת

אֶל־מִנּוֹת וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אִזְ יַדַּע סִנּוֹחַ כִּי־מִלֶּאֱךָ יְהוָה הוּא :

22, 23 וַיֹּאמֶר מִנּוֹחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוֹת כִּי אֱלֹהִים רֵאִינוּ : וַתֹּאמֶר

לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ הַפֶּץ יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ עֲלֵה וּמִנְחָה וְלֹא

24 הִרְאֵנוּ אֶת־כָּל־אֱלֹהִים וְכִלְעַת לֹא הַשְּׂמִיעֵנוּ בְּזֹאת : וַתִּלְדֵּךְ הָאִשָּׁה בֶן־

25 וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה : וַתַּחַל רוּחַ

יְהוָה לָפַעַם בְּמַחְנֵהוּ בֵּין צַרְעָה וּבֵין אִשְׁתּוֹ :

7 וַיִּרְדַּ שִׁמְשׁוֹן תַּמְנִתָּה וַיִּרְא אִשָּׁה בַת־מִנְחָתָה

8 מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים : וַיַּעַל וַיִּגְדַּר לְאָבִיו וְלֵאמֹר וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רֵאִיתִי

9 בַת־מִנְחָתָה סִבְנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קָחוּ אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה : וַיֹּאמֶר לוֹ

10 אָבִיו וְאָמַר הַאֵין בְּכֹנֹת אַחֶיךָ וּבְכָל־עַמֵּי אִשָּׁה כִּי אֶתָּה הוֹלֵךְ לַקַּחַת

11 אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעַרְלִים וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־אָבִיו אוֹתָהּ קַח לִי כִּי

12 הִיא יִשְׂרָהּ בְּעֵינָי : וְאָבִיו וְאָמַר לֹא יַדְעוּ כִּי מִיְהוָה הִיא כִּי תֵאָנֶה הוּא

13 מִבְּקַשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וּבַעַת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מְשֻׁלִּים בְּיִשְׂרָאֵל :

5 וַיִּרְדַּ שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאָמַר תַּמְנִתָּה וַיָּבֵאוּ עַד־כְּרָמִי

6 תַּמְנָתָה וְהִנֵּה כְּפִיר אַרְיֹת שֹׁאֵג לַקְּרֹאָתוֹ : וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה

וַיִּשְׁסַעְהוּ כְּשֶׁסַּע חֲגָדִי וּמֵאוֹמָה אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וְלֵאמֹר אֶת

7 אִשָּׁר עָשִׂה : וַיִּרְדַּ וַיְדַבֵּר לְאִשָּׁה וַתִּישֶׁר בְּעֵינָי שִׁמְשׁוֹן : וַיִּשָּׁב

8 מִיָּמִים לַקַּחְתָּהּ וַיִּסַּר לְרֵאוֹת אֶת־סִפְּלַת הָאֲרִיָּה וְהִנֵּה עֵדֶת דְּכוּרִים

9 בְּגוּיַת הָאֲרִיָּה וּדְבַשׁ : וַיִּרְדְּהוּ אֶל־כְּפִיו וַיִּלְךְ הוֹלֵךְ וְאָכַל וַיִּלְךְ אֶל־

10 אָבִיו וְאֶל־אָמֹו וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא־הִגִּיד לָהֶם כִּי־מַגּוּיַת הָאֲרִיָּה רִדָּה

11 דְּבַשׁ : וַיִּרְדַּ אָבִיתוֹ אֶל־הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שֵׁם־שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתָּהּ כִּי בֶן־יִשְׁשָׁן

12 הַדְּכוּרִים : וַיְהִי כְּרֹאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים מַרְעִים וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ :

13 וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן אַחֲזֵרָה נָא לָכֶם חֵידָה אִם־הִנֵּךְ תִּגְדְּדוּ אֶחְזֵרָה לִי

שִׁבְעַת־יָמִי הַמִּשְׁתָּה וּמִצְאוֹתָם וּנְכַרְזֵי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְרִיגִים וּשְׁלֹשִׁים

14 תִּלְפַת בְּגָדִים : וְאִם־לֹא־תוֹכְלוּ לְהִגִּיד לִי וְנִתְּתָם אֲתָם לִי שְׁלֹשִׁים

סְרִיגִים וּשְׁלֹשִׁים תְּלִיפּוֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ תוֹדָה חֵידָתְךָ וְנִשְׁמַעְנָה :

ויש 15

ויק

ויס 16

ארנ 17

הרנ 18

קא

ועב 19

הרו

מן 20

ותא

קא

וי 21

פלו

ה

אשו

ויש 22

ותי 23

ותג

ו

הא 24

דבו 25

מנו 26

היו

ציו 27

ונע 28

לא

קרב

דבן 29

פלו 30

77202 de m... 1000

הב
ש
א

מ
ל
י
י

י
ת
י

כ
מ
א

מ
י
כ
ש
ל
י
ש
י
י
י
י

Handwritten notes in a smaller script, possibly Latin or a different Hebrew dialect, located at the bottom left of the page.

שפטים

15 וישפט את ישראל שמונה שנים : ויבט עכרון בן הילל הפרעתי וי
 ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי :
 1 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויהנם יהוה ביד פלשתים
 2 ארבעים שנה : הפטרה ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת
 3 חדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה : וירא מלאך יהוה אל
 האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן :
 4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא : כי הנך
 5 הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער
 6 מן הבטן והוא חל להושיע את ישראל מיד פלשתים : ותבא האשה
 ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
 האלהים נזרא מאד ולא שאלתינו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי
 7 : ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי
 8 כל טמא כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו :
 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר כי אדני איש האלהים
 אשר שלחת יבא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היותר :
 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה
 10 והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה : ותמהר האשה ותרוץ
 ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי
 11 : ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האמת
 12 האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני : ויאמר מנוח עתה יבא
 13 דברך מה יהיה משפט הנער ומעשהו : ויאמר מלאך יהוה אל
 14 מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר : מכל אשר יצא מגופו
 15 חיון לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר
 צויתיה תשמר : ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעזרה נא אותך
 16 ונעשה לפיך גדי עזים : ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני
 לא אכל בלחמך ואם תעשה עולה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח
 17 כי מלאך יהוה הוא : ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא
 18 דברך וכבדוך : ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא
 19 פלאי : ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור
 ליהוה

77202 de uita tua 9 p. 208
de uita tua 9 p. 208

6

שפטים

קפז

16 אוכל לשוב : ותאמר אליו אבי פצתה את פיך אל יהוה עשה לי
 כאשר יצא מפיו אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיבך מבני
 עמון : ותאמר אל אביה ועשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים
 חרשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי הנני וריעתי :
 17 ויאמר לבי וישלח אותה שני חרשים ותלך היא ורעוליה ותבך על-
 בתוליה על ההרים : ויהי מקץ שנים חרשים ותשב אל אביה ויעש
 לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל :
 18 מימים ומימה הלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפקוח הגלעדי
 וארבעת ימים בשנה : ויצעק אלש אפרים ויעבר
 צפונה ויאמרו ליפקוח מדוע עברתי לרעהם בבני עמון ולנו לא
 קראת ללכת עפך ביתך נשרף עליך באש : ויאמר יפקוח אליהם
 איש ליב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואצעק אתכם ולא הושעתם
 אותי מידם : ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה
 אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עלייתם אלי היום הזה לרעהם
 19 כי : ויקבץ יפקוח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי
 גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים
 בתוך מנשה : וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי
 יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אהיה
 ויאמר לא : ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכון לדבר
 כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא
 20 מאפרים ארבעים ושנים אלה : וישפט יפקוח את ישראל שש שנים
 וימת יפקוח הגלעדי ויקבר בערי גלעד : וישפט אתריו
 21 את ישראל אבצן מבית לחם : ויהיו שלושים בנים ושלושים בנות
 שלח החוצה ושלושים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל
 22 שבע שנים : וימת אבצן ויקבר בבית לחם :
 23 וישפט אתריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל
 24 עשר שנים : וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן :
 25 וישפט אתריו את ישראל עכרון בן הלל הפרעמוני :
 26 ויהיו ארבעים בנים ושלושים בני בנים לככים על שבעים עורים

16 אוכל לשוב : ותאמר אליו אבי פצתה את פיך אל יהוה עשה לי
 כאשר יצא מפיו אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיבך מבני
 עמון : ותאמר אל אביה ועשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים
 חרשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי הנני וריעתי :
 17 ויאמר לבי וישלח אותה שני חרשים ותלך היא ורעוליה ותבך על-
 בתוליה על ההרים : ויהי מקץ שנים חרשים ותשב אל אביה ויעש
 לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל :
 18 מימים ומימה הלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפקוח הגלעדי
 וארבעת ימים בשנה : ויצעק אלש אפרים ויעבר
 צפונה ויאמרו ליפקוח מדוע עברתי לרעהם בבני עמון ולנו לא
 קראת ללכת עפך ביתך נשרף עליך באש : ויאמר יפקוח אליהם
 איש ליב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואצעק אתכם ולא הושעתם
 אותי מידם : ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה
 אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עלייתם אלי היום הזה לרעהם
 19 כי : ויקבץ יפקוח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי
 גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים
 בתוך מנשה : וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי
 יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אהיה
 ויאמר לא : ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכון לדבר
 כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא
 20 מאפרים ארבעים ושנים אלה : וישפט יפקוח את ישראל שש שנים
 וימת יפקוח הגלעדי ויקבר בערי גלעד : וישפט אתריו
 21 את ישראל אבצן מבית לחם : ויהיו שלושים בנים ושלושים בנות
 שלח החוצה ושלושים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל
 22 שבע שנים : וימת אבצן ויקבר בבית לחם :
 23 וישפט אתריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל
 24 עשר שנים : וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן :
 25 וישפט אתריו את ישראל עכרון בן הלל הפרעמוני :
 26 ויהיו ארבעים בנים ושלושים בני בנים לככים על שבעים עורים

16 אוכל לשוב : ותאמר אליו אבי פצתה את פיך אל יהוה עשה לי
 כאשר יצא מפיו אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיבך מבני
 עמון : ותאמר אל אביה ועשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים
 חרשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי הנני וריעתי :
 17 ויאמר לבי וישלח אותה שני חרשים ותלך היא ורעוליה ותבך על-
 בתוליה על ההרים : ויהי מקץ שנים חרשים ותשב אל אביה ויעש
 לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל :
 18 מימים ומימה הלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפקוח הגלעדי
 וארבעת ימים בשנה : ויצעק אלש אפרים ויעבר
 צפונה ויאמרו ליפקוח מדוע עברתי לרעהם בבני עמון ולנו לא
 קראת ללכת עפך ביתך נשרף עליך באש : ויאמר יפקוח אליהם
 איש ליב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואצעק אתכם ולא הושעתם
 אותי מידם : ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה
 אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עלייתם אלי היום הזה לרעהם
 19 כי : ויקבץ יפקוח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי
 גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים
 בתוך מנשה : וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי
 יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אהיה
 ויאמר לא : ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכון לדבר
 כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא
 20 מאפרים ארבעים ושנים אלה : וישפט יפקוח את ישראל שש שנים
 וימת יפקוח הגלעדי ויקבר בערי גלעד : וישפט אתריו
 21 את ישראל אבצן מבית לחם : ויהיו שלושים בנים ושלושים בנות
 שלח החוצה ושלושים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל
 22 שבע שנים : וימת אבצן ויקבר בבית לחם :
 23 וישפט אתריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל
 24 עשר שנים : וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן :
 25 וישפט אתריו את ישראל עכרון בן הלל הפרעמוני :
 26 ויהיו ארבעים בנים ושלושים בני בנים לככים על שבעים עורים

שפטים

גג

ו 18

ז

ח 19

ט 20

ס *ambrosius in Stead
non secus, tunc, praestit
ut solum Danielem, et
alios sanctos, et quosdam
sanctos, et sanctos, et
ut: in a. Phil. p. 102*

22

ק 23

קא 24

קב

25

קג 26

קד

קה 27

קי

קיב 28

קיג

29

קיא 30

קיל 31

קילא

קילה 32

קילז 33

קיע

קיעא 34

קיעב

קיעג 35

קיעד *affragi ut nec ad habere
ho. p. q. retrahere. con.
p. p. 241*

72

קפז

שפטים

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

Handwritten notes in a small script, possibly Hebrew or Aramaic, located on the left margin.

Another block of handwritten notes in a small script, located further down the left margin.

שפטים

927

18 וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש
 לארץ מואב ויתנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון
 19 גבול מואב וישלח ישראל מלאכים אל סחזון מלך האמרי מלך
 20 חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך ער מקומי ונלא האמין
 סחזון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סחזון את כל עמו ויתנו ביהצה
 וילחם עם ישראל וייתן יהוה אל הוי ישראל את סחזון ואת כל עמו
 ביד ישראל ויכוס וירש ישראל את כל ארץ האמרי ויושב הארץ התיא
 ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד תיבק ומן המדבר
 22 ועד הירדן ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני
 23 עמו ישראל ואתה תירשנו הלא ארת אשר יורישך כמוש אלהיך
 אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אתו בירש
 24 ועתה הטוב טוב אתה מכלך בד צפור מלך
 25 מואב הרב רב עם ישראל אם נלחם בלחם בסו בשבת ישראל
 בחשבון ובבנותיה ובערער ובבנותיה וככל הערים אשר על ימי
 26 ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא ואנכי לא
 חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט תיום
 27 בין בני ישראל ובין בני עמון ונלא שמע מלך בני עמון אל דברי
 28 יפתח אשר שלח אליו ויהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר
 29 את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון וייר יפתח נדר
 30 ליהוה ויאמר אם נתון נתן את בני עמון בידו והיה היוצא אשר
 31 יצא מרלתי ביתי לקראתי בשוכי בשלום מבני עמון והיה ליהוה
 32 והעליתיו עולה ויעבר יפתח אל בני עמון
 33 להלחם בסו ויתנס יהוה בידו ויכס מערוער ועד בואן מכות עשרים
 34 עיר ועל אבל כרמים מכה גורלה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני
 35 ישראל ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה
 בתו יצאת לקראתו בתפים ובמתלות ורק היא יחידה אין לו ממנו
 בן או בת ויהי כראתו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אתה בתי
 חכרע הכרעתי ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ונלא
 אוכל

*4 ambrosius in steady
 non secus, tal. prout
 ut sicut Danieli, p.
 dely. sicut tal. p. q. sicut
 tunc sicut p. sicut, p. sicut
 ut sicut a. p. sicut, p. sicut*

*affragi et nec ad haberi
 sicut sicut sicut, com.
 Prop. 221*

את יהודה ותקצר נפשו בעמל ישראל

17 ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו

18 במצפה ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יתל

להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל יושבי גלעד

1 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה

2 זונה ויולד גלעד את יפתח ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני

3 האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנהל בבית אבינו כי בן

4 אשה אתרת אמה ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב

5 ויתקטנו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו ויהי

6 מימים ויחלמו בני עמון עם ישראל ויהי כאשר נלחמו בני עמון

7 עם ישראל וירכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב ויאמרו

8 ל יפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון ויאמר יפתח

9 ל זקני גלעד הלא אתם שנאתם אתי ורגזתוני מבית אבי ומדוע

10 באתם אלי עתה כאשר צר לכם ויאמרו זקני גלעד אל יפתח

11 לכן עתה שבנו אליך ונלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו

12 לראש לכל יושבי גלעד ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים

13 אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהודה אותם לפני אנכי אהיה

14 לכם לראש ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו

15 אם לא כדברך כן נעשה וירד יפתח עם זקני גלעד וישימו

16 העם אתו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה

17 במצפה וישלח יפתח מלאכים אל מלך

18 בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי ויאמר מלך

19 בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים

20 מארנון ועד תיבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום ויוסף

21 עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון ויאמר לו כה אמר

22 יפתח לא לקח ישראל את ארץ מאב ואת ארץ בני עמון כי בעלותם

23 ממצרים וירד ישראל במדבר עד ים סוף ויבא בקדש וישלח

24 ישראל מלאכים אל מלך ארזים לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע

25 מלך ארזים וגם אל מלך מאב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש

53.

54.

~~55.~~

56.

57.

58.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

לנו
לל

י צה
ני
ד
זב
קי
סון
רר
תח
וע
תח
לנו
ים
ה
וננו
ימו
תות
לר
לר
רים
ספ
זמר
ותם
לח
מע
:

שפטים

53. ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרחץ את גלגלתו
54. ויקרא מהרה אל הנערי נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומוחחני
55. פד יאמרו לי אשה הרגתהו וירקרהו נערו וימת ויראו איש ישראל
56. כי מת אבימלך וילכו איש למקמו וישב אלהים את רעת
57. אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו ואת כל רעת
58. אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קוללת יוחם בן ירבעל
1. ויקם אחרי אבימלך להושיע את
2. ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר
3. אפרים וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר
4. בשמיר ויקם אחריו
5. יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה ויהיו לו שלשים
6. בנים רכבים על שלשים עזרים ושלשים עורים להם ויהם יקראו
7. חות יאיר עד היום הוה אשר בארץ הגלעד וימת יאיר ויקבר
8. בקמון ויספיו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ועבדו את
9. הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת
10. אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את
11. יהוה ולא עבדוהו ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים
12. וביד בני עמון וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמה
13. עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר תרדן בארץ האמרי א
14. אשר בגלעד ויעברו בני עמון את הירדן להרחם גם ביהודה
15. ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד ויזעקו בני ישראל אל
16. יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים
17. ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני
18. עמון ומן פלשתים ויצידונו ועמלק ומעון לחצו אתכם ומצעקו
19. אלי ואזשיעה אתכם מיום ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים
20. אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם לכו וזעקו אל האלהים
21. אשר בחרתם בס המה יושיעו לכם בעת צרתכם ויאמרו בני
22. ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל השוכ בעיניך אך הצילנו
23. נא היום הוה ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעברו
24. את

6

הוא והעם אשר אתו ויצאים אליך ועשית לו כאשר חמצא ידך :
 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו ליהוד ויארכו על
 שכם ארבעה ראשים : ויצא געל בן עכר ויעמו פתח שער העיר
 ויקם אבימלך והעם אשר אתו מזה המארב : וירא געל את העם
 ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את
 על ההרים אתה ראה כאנשים : ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה
 עם ירדים מעם סבור הארץ וראש אתו בא מדרך אלון מעונגים :
 ויאמר אליו זבל איה יאפוא פיך אשר האמר מי אבימלך כי נעבדנו
 הלא זה העם אשר באסת בו צא נא עמה והלחם בו : ויצא געל
 לפני בעלי שכם וילחם באבימלך : וירדפוהו אבימלך וינס מפניו
 ויפלו חללים רבים עד פתח השער : וישב אבימלך
 בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם :
 ויהי מפחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך : ויקח
 את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארכ בשדה וירא ורהנה העם
 יצא מן העיר ויקם עליהם וינס : ואבימלך והראשים אשר עמו
 פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר
 בשדה ויכוסו : ואבימלך נלחם בעיר כל תיום ההוא ויילכו אהר
 העיר ואת העם אשר בה הרגו ויהלך את העיר ויזרעה מלח :
 וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל
 ברית : ויגדו לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם : ויעל
 אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את ה
 דקורמות בידו ויכרת שזכת עצים וישלח את וישם על שכמו ויאמר
 אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני : ויכרתו
 גם כל העם איש שזכה וילכו אתיו אבימלך וישימו על הצריח :
 ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאוף
 איש ואשה : וילך אבימלך אל תבץ ויחן
 בתבץ וילפדה : ומגדל עז הית בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים
 והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל : ויבא
 אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל ושרפו באש

34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42. 43
 44
 45
 46
 47. 48
 49
 50
 51
 52

קט 14

15

עו

הו

ווא

לו

מו

שו

שו

יו

ווא

ווא

יו

21, 23

רו

לו

ווא

25

אשו

26

ווען

27

פרי

ווען

28

ווען

ווען

29

און

30

ווען

31

און

ווען

32

ווען

33

ווען

*h. vult fecisset bene,
gen. gratuistis & si
vix regem gratuistis
vid. Dan. 11. 57*

*28a
ut vult in soluta i. 30.
na. vult a. ut non p.
vult p. vult p. vult p.
vult. 2. 16*

שפטים

14 העצים ויאמרו כל העצים אל האשר לך אתה מלך עלינו :
 15 ויאמר האשר אל העצים אם באמת אתם משחים אותי למלך
 עליכם באו חסו בעלי ואם אין תצא אש מן האשר ותאכל את ארז
 הרבנון : 16 ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך
 ואם טובה עשיתם עם ירבעל ואם בירתו ועם כגמול ידיו עשיתם
 לו : 17 אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מגדר ויצל אתכם
 מיד מדין : 18 ואתם נקמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו
 שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמחו על בעלי
 שכם כי אחיכם הוא : 19 ואם באמת ובתמים עשיתם עם
 ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם :
 20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם וארץ בית מלוא
 21 ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך : וינס
 יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו :
 22, 23 וישר אבימלך על ישראל שלש שנים : וישלח אלהים רוח
 רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך :
 לכזא חמס שבעים בני ירבעל ורמס לשום על אבימלך אחיהם אשר
 הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו :
 25 וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל
 26 אשר יעבר עליהם בדרך ויגדו לאבימלך : ויבא געל בן עבר ואחיו
 27 ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם : ויצאו השדה ויבצרו את
 פרמיהם ויורכו ויעשו תלולים ויבאו בירת אלהיהם ויאכלו וישתו
 28 ויקללו את אבימלך : ויאמרו געל בן עבר מי אבימלך ומי שכם כי
 נעברנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עברו את אנשי תמור אבי שכם
 29 ומדוע נעברנו אנחנו : ומי יתן את העם הזה בידי ואסירת
 30 את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה : וישמע זבל שר
 31 העיר את דברי געל בן עבר ויחר אפו : וישלח מלאכים אל
 אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבר ואחיו באים שכמרה והנם
 32 צרים את העיר עליך : ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארכ
 33 בשדה : והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה

*si uel fecisset & re
 gen gladius & re
 uer regem gladius & re
 vid: dan: 11:21*

22, 23

*et uenit in uoluntate & re
 na uoluntate ut & non in
 eae pona, & re uoluntate pona
 mat. 2:16*

25

26

27

28

29

30

31

32

33

הוא

6

21 ולביתו למוקש ויפגע מדיו לפני בני ישראל ולא יספו לשאת

ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון ו

וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו ולגדעון היו שבעים

29.30

31 בנים יצאי ירכו בני נשים רבות היו לו ופילגשו אשר בשכם ילדה

32 לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך וימת גדעון בן יואש בשיבה

33 טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי ויהי כאשר

מת גדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל

34 ברית לאלהים ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל

35 אותם מיד כל איביהם מסביב ולא עשו חסד עם בית ירבעל

וגדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל וילך אבימלך בד

ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי

2 אמו לאמר דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם

המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד ו

3 וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני וידברו אחי אמו עליו

באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה וישלם אחרי אבימלך

4 כי אמרו אחינו הוא ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית

5 וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים ולכו אחריו ויבא

בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן

אחת ויותר יוחם בן ירבעל הקטן כי נחבא ו

6 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית סלוא וילכו וימליכו את אבימלך

7 למלך עם אלון מצב אשר בשכם ויגרו ליוחם וילך ויעמד

בראש הר גריזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי

8 שכם וישמע אליכם אלהים הלוך הלכו העצים למשת עליהם

9 מלך ויאמרו לזית מלכה עלינו ויאמר להם הזית החזלתני את

דשני אשר בי וכברו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים ו

10 ויאמרו העצים לתאנה לזית את מלכי עלינו ותאמר להם התאנה

החזלתני את מתקי ואת תנובתני הטובה והלכתי לנוע על העצים

12 ויאמרו העצים לגפן לזית את מלכי עלינו ותאמר להם הגפן

החזלתני את תירושי המשמת אלהים ואנשים והלכתי לנוע על

ל

10

ק

ל

11.

12

13.14.

15

16

17

18

19

20

21.

22.

23

24

25

26

27.

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

29

קפז

שפטים

אח

עם

יה

בה

שר

על

אל

אל

יד

בין

ים

ו

אין

ת

א

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

69

שפטים

עבד

לְאִנְשֵׁי פְּנוּאֵל לֵאמֹר בְּשׂוּבִי בְּשָׁלוֹם אֶתֶּן אֶת הַמְּגֹדֶל הַזֶּה :

וְזָבַח וְצִלְמַנֵּעַ בְּקֶרֶךְ וּמִחֲנִיחֵם עִמָּם

בְּחֻמֶּשֶׁת עֶשֶׂר אֶלֶף כָּל הַנּוֹזְתִּים מִכָּל מִתְּנֵה בְּנֵי קָדִים וְהַנְּפִלִים מֵאֵה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב :

וַיַּעַל גִּרְעוֹן בְּרֶךְ הַשְּׂכוּנִי בְּאֵרֵלִים מִקְדָּם לִנְכַח וַיַּגְבִּיהָ וַיַּךְ אֶת־

הַמִּתְּנָה וְהַמִּחֲנֵה הָיָה בְּטַח : וַיִּגְסוּ זָבַח וְצִלְמַנֵּעַ וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם

וַיִּלְכְּדוּ אֶת שְׁנֵי מַלְכֵי מְדִין אֶת זָבַח וְאֶת צִלְמַנֵּעַ וְכָל הַמִּתְּנָה הַחֲרִיד

וַיֵּשֶׁב גִּרְעוֹן בְּנִי יִזְאֵשׁ מִן הַפְּלִחְמָה מִלְּמַעְלָה הַחֲרָס : וַיִּלְכְּדוּ

נָעַר מֵאֲנָשֵׁי סְכוּת וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת שְׂרֵי סְכוּת וְאֶת זְקֵנֶיהָ

שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ : וַיָּבֵא אֶל־אֲנָשֵׁי סְכוּת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זָבַח

וְצִלְמַנֵּעַ אֲשֶׁר חֲרַפְתֶּם אֹתִי לֵאמֹר וְהִכָּה זָבַח וְצִלְמַנֵּעַ עִתָּהּ בַּיּוֹד כִּי

נָתַן לְאֲנָשֶׁיךָ הַיְעֵפִים לָהֶם : וַיִּקַּח אֶת זְקֵנֵי הָעִיר וְאֶת קוֹצֵי

הַמְּדָבָר וְאֶת הַבְּרֻקָּנִים וַיִּדַע בָּהֶם אֶת אֲנָשֵׁי סְכוּת : וְאֶת מְגֹדֶל

פְּנוּאֵל נָתַן וַיַּהַרְגֵם אֶת אֲנָשֵׁי הָעִיר : וַיֹּאמֶר אֶל־זָבַח וְאֶל־צִלְמַנֵּעַ

אֵיפֹה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם בְּחִבּוּר וַיֹּאמְרוּ כְּמוֹךְ כְּמוֹהֶם אֶחָד כְּתוּר

בְּנֵי הַמְּדָבָר : וַיֹּאמֶר אֹתִי בְּנֵי אֲמִי הֵם מִי יְהוּזָה לִי הַחַיִּיתִם אוֹתָם

וְלֹא תִרְגְּמוּ אֶתְכֶם : וַיֹּאמֶר לִיתֵר בְּכוּרוֹ קִים הֲרַג אוֹתָם וְלֹא שְׁלֹף

וְנָעַר חֶרֶב־כִּי יֵרֵא כִּי עוֹדְנֵנו נָעַר : וַיֹּאמֶר זָבַח וְצִלְמַנֵּעַ קִים אִתָּהּ

וּפָגַע בָּנוּ כִּי כְּאִישׁ גְּבוּרָתוֹ וַיִּקַּם גִּרְעוֹן וַיַּהַרְגֵם אֶת־זָבַח וְאֶת־צִלְמַנֵּעַ

וַיִּקַּח אֶת הַשְּׂהֲרָנִים אֲשֶׁר בְּצֹאֲרֵי גְּמְלֵיהֶם : וַיֹּאמְרוּ

אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּרְעוֹן מִשָּׁל־בָּנוּ גַם־אִתָּהּ גַם־בְּנֵךְ גַם־בְּזֶן בְּנֵךְ כִּי

הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מְדִין : וַיֹּאמֶר אֲדָהֶם גִּרְעוֹן לֹא אֲמַשֵּׁל אֲנִי בְכֶם וְלֹא־

יִמְשָׁל בְּנֵי בְכֶם יְהוּזָה יִמְשָׁל בְכֶם : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גִּרְעוֹן אֲשִׁיחִימְכֶם

שְׂאֵלָה וְתַנּוּ לִי אִישׁ נָזֵם שְׁלָלוֹ כִּי־נִזְמִי זָחַב לָהֶם כִּי יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם הֵם :

וַיֹּאמְרוּ נָתַן גִּרְעוֹן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שְׂמֵרָה אִישׁ נָזֵם

שְׁלָלוֹ : וַיְהִי מִשְׁקַל נְזָמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׂאֵל אֶלֶף וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת זָחַב

לְכָד מִן־הַשְּׂהֲרָנִים וְהַנְּטִיפוֹת וּבְגָדֵי הָאֶרְגָּמָן שַׁעַל מַלְכֵי מְדִין וְלְכָד

מִן־הָעֵנְקוֹת אֲשֶׁר בְּצֹאֲרֵי גְּמְלֵיהֶם : וַנַּעַשׂ אֹתוֹ גִּרְעוֹן לְאֶפֶד

וַיַּצַּג אֹתוֹ בְּעִירוֹ בְּעִפְרָה וַיִּזְנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שֵׁם וַיְהִי לְגִרְעוֹן

וְלִבְיָתָן

המחנה והיה כאשר אעשה כן מעשיו : ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון :

ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקס הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ ה הפדים אשר בידם : ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הפדים ויחזיקו ביד שמאלם בדפידים וביד ימנם השופרות לתקוע ויקראו הרב ליהוה ולגדעון : ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויגיסו : ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את הרב איש ברעהו ובכל המחנה ויגס המחנה עד בית השפה צרחה עד שפת אבל מחולה על טבת : ויצעק

איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדון : ומלאכים שלח גדעון בכל הור אפרים לאמר רדו לקראת מדון ולכרו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן : וילכדו שני שרי

מדון את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו בקרב זאב וירדפו אל מדון וראש ערב האב הביאו אל גדעון מעבר הירדן : ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדון ויריבון אתו בחזקת : ויאמר אליהם מה עשית עמה ככם הלא טוב עללות אפרים מבצור אביעזר בידכם נתן אלהים את שרי מדון את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה : ויבא גדעון

הירדנה עבר הוא ושלש מאות ד איש אשר אתו עיפים ורדפים : ויאמר לאנשי סכות הנור נלא כפרות להם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רוף אחרי יבב וצלמנע מלכי מדון : ויאמר שרי סכות חכף יבב וצלמנע עמה בידך פירנתו לצבאך להם : ויאמר גדעון וכן בתח יהוה את זבח ואת צלמנע בודי ודשרוי את בשרכם ארת קוצי המדבר ואת חבר קנים : ויעל משם פנואל וידבר אליו

פזאת ויענו אתו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות : ויאמר גם

8

אשר
הושי
ויצפו
גשאו
אותו
הוא
ויזרו
סדר
לשה
וכל
7
המר
למק
ישר
היה
אליו
10
רד
ירד
במר
ולג
והנו
לחב
ויתנו
14
הרב
כלו
15
התו
נתן
16
שלו
הבן
17

mediantabraly
matules caducis
in valle x reclinati
ad reflectioe hgeta
orig: T2 p. 044

286

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

8 /

שפטים

900

אשר אתך מתתי בידם פן יתפאר עלי ישראל ואמר ידו
 הושיעה לי : ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב
 ויצפר מחר גלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים
 4 וישארו : ויאמר יהוה אל גרעון עוד העם רב חורר
 אותם אל המים ואצרפנו לך שם ויהי אשר אמר אליך זה ילך אתך
 הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך :
 5 ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גרעון כל אשר ילך בלשונו
 מן המים כאשר ילך הכרב תציג אותו לבר וכל אשר יכרע על ברכיו
 6 לשמות : ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש
 וכל יתר העם ברעו על ברכיהם לשמות מים :
 7 ויאמר יהוה אל גרעון בשלש מאות האיש
 המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש
 8 למקומו : ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרותיהם ואת כל איש
 ישראל שלח איש לאחיו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין
 9 היה לו מתחת בעמק : ויהי בדילה תחוא ויאמר
 10 אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתי בידך : ואם ירא אתה לרדת
 11 רד אתה ופרח נערך אל המחנה : ושמעת מה ידברו ואחר מחוקנת
 יריד וירדת במחנה וירד הוא ופרח נערו אל קצה החמשים אשר
 במחנה : 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק פאר בת לרב
 ונגמליהם אין מספר בתול שעל שפת הים לרב : ויבוא גרעון
 והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה עלת
 לחם שערים מה הפך במחנה מדין ויבא ער האהל ויפדו ויפול
 14 ויהפכו למעלה ונפל האהל : ויעז רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם
 חרב גרעון בז יאש איש ישראל נתן האלילים בידו את מדין ואת
 15 כל המחנה : ויהי כשמע גרעון את מספר
 החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי
 16 נתן יהוה בידכם את מחנה מדין : ויחזאת שלש מאות האיש
 שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים ריקים ולפידים ברתוך
 17 הכדים : ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה
 המחנה

midmontakrahq
 p. 104
 in valle x ocellate
 ad refectione hgeta
 10972 p. 104

את פר השול אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח
 26 הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת : ובנית מזבח
 ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכת ולקחת את הפר השני
 27 והעליית עולה בעצי האשרה אשר תכרת : ויקח גדעון עשרה
 אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר יראה את
 28 בית אביו ואת אנשי העיר מעשות זמם ויעש לילה : וישכימו
 אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה
 29 ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי : ויאמרו איש אל
 רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש
 30 עשה הדבר הזה : ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך
 31 וזממת כי נתן את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו : ויאמר
 יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון
 אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נהפך
 32 את מזבחו : ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי
 33 נתן את מזבחו : וכל מדין ועמלק ובני
 34 קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל : ורוח יהוה לבשה
 35 את גדעון ויתקע בשופר ויועק אביעזר אחריו : ומלאכים שלח
 בכל מנשה ויועק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבולון ו
 36 ובנפתלי ויעלו לקראתם : ויאמר גדעון אל האלהים אם ישיב
 37 מושיע בידי את ישראל כאשר דברת : הנה אנכי מצוי את גזת
 הצמר בגרון אם טר יתיה על הגזה לכדה ועל כל הארץ חרב ו
 38 וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת : ויהי כן וישכם
 39 ממחרת ויזר את הגזה וימצ טל מן הגזת מלוא הספל מים : ויאמר
 גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסרה נא
 רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה
 40 טל : ויעש אלהים כן ברילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל
 41 כל הארץ היה טל : וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו
 ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק
 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם

על

החנה

8

פֶּדֶא
9 אֶתְכֶם
10 לְחַצֵּי
אֲנֵי יוֹ
11 בְּאֶרֶץ
וּשְׁבֹ
12 חֲבֹט
13 אֵלֶיךָ
עֲמֹנוּ
אֲבוֹתַי
14 בְּכַף כֶּ
15 אֶת יָמֶיךָ
אוֹשֵׁי
16 וְיָמֶיךָ
17 וְיָמֶיךָ
18 עֲמֵיךָ
19 לְפָנֶיךָ
וְאֵיפֶח
20 אֶל־תֵּן
הָאֵלֶּה
21 שְׁפֹךְ
אֲשֶׁר
22 הַבְּשׂוֹ
מִלֶּאךָ
23 יִתְּוֶה
24 לֹא תִכֵּן
וַיִּקְרָא
25

8

זבח
 זבח
 זשג
 שרת
 דת
 עימי
 רתה
 אל
 זש
 נגה
 אמר
 יעין
 קח
 אל פי
 בני
 ששה
 שלה
 י
 ישג
 גות
 י
 טכס
 אמר
 נז
 ד
 על
 אל
 אמו
 עמק
 זעם

שפטים

וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם
 כדאמר יהוה אלהי ישראל הנכי העלתי אתכם ממצרים ואוציא
 9 אתכם מבית עבדים ו
 ואצל אתכם מיר מצרים ומיד כל
 10 לחציקם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארעם ויאמרה לכם
 אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים ב
 11 בארעם ולא שמעתם בקולי ו
 וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר לואש אבי העזרי וגרעון בנו
 12 חכש חטים בנת להניס מפני מדין וירא אליו מלאך יהוה ויאמר
 13 אליו יהוה עמך גבור החיל ויאמר אליו גרעון בי אדני ויש יהוה
 עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו א
 14 אבותינו לאמר הלא מצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו
 15 בבק מדין ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת
 את ישראל מכף מדין הלא שלחתך ויאמר אליו בי אדני במה
 16 אושע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי
 ויאמר אליו יהוה כי אחיה עמך והפית את מדין כאיש אחד ו
 17 ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאחת מדבר
 18 עמי אל נא תמש מזה ער באי אריך והוצאתי את מנחתי והנחתי
 19 לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך וגרעון בא ויעש גדי עזים
 20 ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו
 21 אל תחת האלה ויגש ו
 האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלו ואת המרק
 22 שפוך ויעש כן וישלח מלאך יהוה את קצה המסענה
 אשר בידו ויגע בבשר ובמצות והעל הבשר מן הצור ותאכל את
 23 הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו וירא גרעון כר
 24 מלאך יהוה הוא ויאמר גרעון אהה אדני יהוה פי על כן ראיתי מלאך
 25 יהוה פנים אל פנים ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא
 26 לא תמות ויבן שם גרעון מזבח ליהוה
 ויקרא לו יהוה שלום עד היום הוה עורכו בעפרת אבי העזרי
 27 והי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח
 את

שופטים ק פא

זכרון עם חרף נפש למות ונפתלי
 מלכים נלחמו אז נלחמו
 מלכי כנען בתענד על מי מגדו בצע כסף לא לקחו
 מן שמים נלחמו הפוכבים
 סיסרא נחל קישון גרפס נחל קדומים נחל קישון
 חרבי נפשי עז : אז הלמו
 אביריו : אורו מרוז אמר מלאך יהוה אורו ארוז
 ישביה כי לא באו לעזרת
 חברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תכרך :
 מים שאל חלב נתנה בספל
 ידה ליתר תשחנה וימינה להלמות עמלים והלמה
 סיסרא מתקה ראשו
 פרע נפל שכב בין רגליו פרע נפל כאשר כרע שם נפל
 נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד
 האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו
 תעננה אף היא תשיב אמריה לה :
 הלוא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתי לראש גבר שלל
 צבעים לסיסרא שלל
 לצוארי שלל : כן יאברו פל או יביך יהוה ואהביו כצאת
 השמש בגברתו ותשקט
 הארץ ארבעים שנה :

3 Sing: f. 100 - uti sup.
 in text: f. 100 - uti sup.
 in text: f. 100 - uti sup.
 in text: f. 100 - uti sup.
 in text: f. 100 - uti sup.

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתגם יהוה ביד
 מדין שבע שנים : ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם
 בני ישראל את המנחות אשר בהרים ואת המערות ואת המצודות
 והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק קדם ועלו עליו :
 ויתנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישארו
 מחיה בישראל וטה ושור וחמור : כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם
 באו כרי ארבה לרכולתם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ וישחתה
 וידל ישראל מאד מפני מדין ויעקו בני ישראל אל יהוה :
 ויהי ביזעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין :

in text: f. 100 - uti sup.

שמות

ואי 23

ואי 24

ואי ח ה *שמות*

שם *שמות*

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט *שמות*

י *שמות*

יא *שמות*

יב

יג

יד

טו

טז *שמות*

יז *שמות*

יח

שמות

יט *שמות*

6

ק פ א

שופטים

זבלון עם חרף נפש למות ונפתלי

מפרציו ושכניו

manet in portab. a: p. 103

8

א

ב

ג

38ing: fca - uti ca
utiles fundatq: fca
con. f. 88. p. 109.
and hant placit p. 109
p. 109. p. 109. p. 109.
p. 109. p. 109. p. 109.
p. 109. p. 109. p. 109.

ד

ה

ו

ז

6 ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

אתה מבקש ויבא אליה ותנתן סיסרא נפל מת ותיחד ברקתו ו
 ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל ו
 ותלך יד בני ישראל הלך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר חכריתו
 את יבין מלך כנען :

23

24

אבינו עם ביום ההוא לאמר : ותשר דבורה וברק בך

h 5 *Supra...*

בפרע פרעות בישראל בהתנרב עם ברכו יהוה :

שמעו מלכים האזינו אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל : יהוה בצאתך

משעיר בצערך מטרה אלוס ארץ רעשה גם שמים

נטפו גם עבים נטפו מים : הרים נזלו מפני יהוה זה סיני

מפני יהוה אלהי ישראל : בימי שמגר בך ענת בימי

יעל חדרו ארחות והולכי נתיבות ולכו ארחות

עקלקלות חדרו פרוזן בישראל חדרו עד שקמתי

דבורה שקמתי אם בישראל : יבחר אלהים חדשים

או לתם שערים מגן אם וראה ורמת בארבעים אלה

בישראל : לכו לחוקקו ישראל המתנרבים בעם

ברכו יהוה : רכבי אתלות עתרות ושבי על מדיו

והלכי על דרך שיחו : מקול מתצצים בין משאבים

שם יתנו צדקות יהוה צדקות פרוזנו בישראל או ירדו

לשערים עם יהוה : עורי עורי דבורה עורי עורי

דברי שיר קום ברק ושבה שכיך בך אבינו עם : או ירד

אפרים שרשם בעמלק אחריו בנימין בעממיה מני

מכיר ירדו מתוקקים ומזבולן משבים בשבט סופר :

ושרי ביששכר עם דבורה ויששכר כן ברך בעמק

שלח ברגליו בפלגות ראובן גדולים חקקי לב : לפת

ישבת בין המשפטים לשמע שריקות עדרים לפלגות

ראובן גדולים חקרי לב : גלעד בעבר תורדו שכן

ודן לפת יגור אנוח אשר ישכ לחוף ימים ועל

מפרי

*in Cantus dei populi
 cantus...
 11. a voce solitaria ad
 aquales, illi cum
 beati justus dei in
 12. in ar. Phil: pag. 90.*

*15
 16. S. of. say: = 4. 11. f.
 in Phil: v. 100
 17. in Cantus...
 cantus...
 18. in Cantus...
 cantus...*

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

וְחַיָּא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת הַמֶּרְדֵּךְ דְּבִזְרוּרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית אֵל בְּזֶרַע אַפְרַיִם
 וַיַּעֲלֵהוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט : וַתִּשְׁלַח וּמִקְרָא לְבָרַךְ בְּדָ
 אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נִפְתְּלִי וּתְאֹמַר אֵלָיו הֲלוֹא צִוִּיתִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ
 וּמִשְׁכַּת בְּהַר תְּבוֹר וּלְקַחַת עִמָּךְ עֶשְׂרֵת אֲרָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתְּלִי
 וּמִבְּנֵי זְבוּלֹן וּמִשְׁכַּתִּי אֲלֶיךָ אֲלֵךְ קִישׁוֹן אֶת סִיסְרָא שֶׁר־צָבָא יִבְיָן
 אֶת רִכְבּוֹ וְאֶת חֲמוֹנֵוֹ וְנִתְּחִיתוּ בְיָדֶיךָ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּרַקָּאם תִּלְכִּי
 עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם לֹא תִלְכִּי עִמִּי לֹא אֲלֶיךָ : וּתְאֹמַר הֲרֹךְ אֲלֶיךָ
 עִמָּךְ אֶפֶס כִּי לֹא תִהְיֶה תַפְאֲרֶתְךָ עַל הַיְדֹרְךָ אֲשֶׁר אֶתְּהִי הַיְדֹרְךָ
 כִּי בֵּד אֲשֶׁה וּמְכַר יְהוָה אֶת סִיסְרָא וְהִקַּס דְּבִזְרוּרָה וְתִלְךְ עִם בְּרַק
 קָדְשָׁה : וַיִּזְעַק בְּרַק אֶת זְבוּלֹן וְאֶת נִפְתְּלִי קָדְשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו
 עֶשְׂרֵת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבִזְרוּרָה : וְחֵבֶר הִקְיִנִי נְפִרָד מִקִּיּוֹן מִבְּנֵי
 חֵבֶר חֵתָן מִשֵׁת וַיִּשֵׁת אֹהֶלוֹ עַד אֵילָוִן בְּצַעֲנִים אֲשֶׁר אֶת קָדְשׁ : וַיִּגְדְּוּ
 לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בְרַק בְּזֶן אֲבִינֵעַם הַר תְּבוֹר : וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת כָּל־
 רִכְבּוֹ תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בָּרוֹל וְאֶת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם
 אֲלֵךְ קִישׁוֹן : וּתְאֹמַר דְּבִזְרוּרָה אֲלֵךְ בְּרַק קוֹס כִּי זֶה חַיּוּם אֲשֶׁר נִתַּן
 יְהוָה אֶת סִיסְרָא בְיָדֶיךָ הֲלוֹא יִצְאָ לַפְּגִיךָ וַיִּרְדּוּ בְרַק מִתַּר תְּבוֹר
 וְעֶשְׂרֵת אֲרָפִים אִישׁ אַחֲרָיו : וַיְהִי יְהוָה אֶת סִיסְרָא וְאֶת כָּל־הַרְכָּב
 וְאֶת כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי חֶרֶב לִפְנֵי בְרַק וַיִּרְדּוּ סִיסְרָא מֵעַל הַמַּרְפֶּכֶת וַיִּנְס
 בְּרַגְלָיו : וּבְרַק רָדַף אַחֲרֵי חֶרֶב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם
 וַיַּפּוּל כָּל־מַחֲנֶה סִיסְרָא לְפִי חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד אַחֲרָיו : וּסִיסְרָא נָס
 בְּרַגְלָיו אֲלֵךְ אֶתְּלֵי יַעַל אֲשֶׁת חֵבֶר רַקִּינִי כִּי שְׁלוֹם בֵּית יִבְיָן מֶלֶךְ חֲצוּר
 וּבֵין בֵּית חֵבֶר הַקִּינִי : וַתִּצְאָ יַעַל לְקִרְיַת סִיסְרָא וּתְאֹמַר אֵלָיו סוּרָה
 אֲלֵי סוּרָה אֵלֵי אֵל־תִּירָא וַיִּסַּר אֵלֵיָהּ הַאֲתִלְהֵה וַתִּכְסְהוּ בְּשִׂמְכָה :
 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶן הַשְׁקִינִי נָא מַעֲטִי מִיָּם כִּי צִמְרִי וַתַּפְתַּח אֶת־נְאוֹד הַחֲלָב
 וַתִּשְׁקְהוּ וַתִּכְסְהוּ : וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶן עַמְדַּת הַאֲהֵל וְהִיָּה אִם אִישׁ יָבֵא
 וְשִׂאֲלֶיךָ וַאֲמַר הִישׁ פֹּה אִישׁ וַאֲמַרְתִּי אֵין : וַתִּקַּח יַעַל אֲשֶׁת חֵבֶר אֶת־
 יְתוֹ הָאֲהֵל וַתִּשֵּׁם אֶת הַמִּקְבַּת בְּיָדָהּ וַתִּבּוֹא אֵלָיו בְּלֵאֵס וַתִּחַקַּע אֶת־
 הַיְתוֹד בְּרַקְתּוֹ וַתִּצְנַח בְּאָרֶץ וְהוּא נִרְדָּם וַיַּעַף וַיִּמַּת : וַחֲנֵה בְרַק רָדַף
 אֶת סִיסְרָא וַתִּצְאָ יַעַל לְקִרְיַתוֹ וַתְּאֹמַר לֵךְ וְאַרְאֶךָ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר

את	
ביר	16
גמו	17 <i>quity ful</i>
המ	18
להו	19
הפ	20
ווצ	20
המ	
הכנ	21
וית	22
פיו	23
ויס	24
והנ	
המ	25
את	26
ער	27
בבו	
והו	28
מו	
נתנ	29
בל	30
הת	31
שם	
ים	1 <i>Cap: 4, 1</i>
תרו	2
מלן	3
בני	
ישו	4
אש	

את אהוד בן גרא בן הומינו איש אשר ורומינו וישלחו בני ישראל
 ביד מנחה לעגלון מלך מואב ויעש לו אהוד הרב ונה שני פיות
 גמדיא רבה ויחגר אתה מתחת למדיו על ירך ימינו ויקרב את
 המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד ויהי כאשר פלח
 להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה והוא שב מן
 הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הם
 ויצאו מעליו כל העמרים עליו ואתורבא אליו והוא ישב בעלית
 המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר באהלים לי אליך ויקם מעל
 הכסא וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את הרב מעל ירך ימינו
 ויתקעה בבטנו ויבא גם הנצב אתר הרחב ויסגר התרוב בעור הרחב
 כי לא שלף הרב מבטנו ויצא הפרשדנה ויצא אהוד המסדרנה
 ויסגר דלתות העליה בערו ונעל והוא וצאו עבריו באו ויראו
 והנה דלתות העליות נעלות ויאמרו אך מסידה הוא את דגליו בחדר
 המקרה ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליות ויקחו
 את המפתח ויפתחו והנה ארניהם נפל ארצה מת ואתור נמלט
 עד התמתמה והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה ויהי
 כבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר
 והוא לפנים ויאמר להם רדפו אחרי בירתו יהוה את איביכם את
 מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא
 נתנו איש לעבר ויפלו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש
 כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש והפגע מואב ביום ההוא
 תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמנים שנה ואחריו היה
 שמגר בדענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע
 גם הוא את ישראל ויסיפו בני ישראל לעשות
 זרע בעיני יהוה ואהוד מת וימפרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר
 מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוזים ויצעקו
 בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני
 ישראל בחזקה עשרים שנה ודבורה
 אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא והיא

16
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31

Capitulum 1

1
 2
 3
 4

stipendium

והיא

20
21
22
23
3
2
2
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

Caput 3

והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחור
 להם לא הפילו מפעל ייחוס ומדרכם הקשה ויחר אף יהוה בישראל
 ויאמר יען אשר עברו חגיו הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם
 ולא שמעו לקולי : גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן
 חגוים אשר עוב יהושע וימת : למען נפשות בם את ישראל השמרים
 הם את דרך יהוה ללכת כספאשר שמרו אבותם אסלא : וינח
 יהוה את חגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע :
 וארה חגוים אשר הניח יהוה לנפשות בם את
 ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען : רק למען דעת
 לרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום :
 חמשת סבני פלשתים וכל הכנעני והחוי ושב הר הלבנון
 מהר בעל חרמון עד לבוא חמת : ויהיו לנפשות בם את ישראל לדעת
 הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה : ובני
 ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבסי :
 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם
 ויעברו את אלהיהם : ויעשו בני ישראל את
 הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעברו את הבעלים ואת
 האשרות ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך
 ארם נהרים ויעברו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים :
 ויצעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם
 את עתניאל בן קנו אחי כלב הקטן ממנו : ותחילעיו רוח יהוה
 וישפט את ישראל ויצא לפרחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים
 מלך ארם וימנו ידו על כושן רשעתים : ותשקט הארץ ארבעים
 שנה וימת עתניאל בן קנו :
 ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחוק יהוה את
 עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה :
 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את
 עיר התמרים : ויעברו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמנה
 עשרה שנה : ויצעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע

36
Cap: 2

2

3

4 *Hostes a ...
containing fruit
his ... ..
a ... ..*

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

ל

21

ס

22

ס

23

ח

Capit 3

1

ח

2

נת

3

יו

4

נת

5

בני

6

הם

ח

את

8

את

9

ועם

10

תורה

11

ותים

12

את

13

את

14

נת

15

שיע

מקל 30. אייזלעך קרם. קרם. קרם. קרם. קרם.

וְבֵית יוֹסֵף וַיְהִי לָמָס׃ / וַגְּבוּל הָאֲמָרִי מִמַּעֲלָה עַקְרָבִים מִן־סֹלֶעַ
 וְעַל מִלְאָךְ יְהוָה מִן הַגִּלְגָל אֶל הַבְּכִים
 וַיֹּאמֶר אֲעִלֶה אֹתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאָבִיא אֹתְכֶם אֶל הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּיִם וְאָמַר לֹא אֶפְרַי בְרִיתִי אִתְּכֶם לְעוֹלָם׃ וְאַתֶּם
 לֹא תִכְרַתוּ בְרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִזְבְּחוֹתֵיהֶם תִּתְצוּן וְלֹא־
 שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי מִהַזֹּאת עֲשִׂיתֶם׃ / וְגַם אֲמַרְתִּי לֹא אֶגְרֹשׁ אֹתְכֶם
 מִפְּנֵיכֶם וַיְהִי לָכֵן לְצִדִּים וְאֵלֵיהֶם יְהִי לָכֵן לְסוֹקֶשׁ׃ וַיְהִי כַדְבָר
 מִלְאָךְ יְהוָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאוּ הָעָם אֶת־
 קוֹלָם וַיִּבְכּוּ׃ וַיִּקְרְאוּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בְּכִים וַיִּזְבְּחוּ שָׁם לַיהוָה׃
 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָעָם וַיֵּלְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְגִלְגָלוֹתוֹ
 לְרִשֵׁת אֶת הָאָרֶץ׃ / וַיַּעֲבְדוּ הָעָם אֶת יְהוָה כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יְמֵי
 הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאָרֶזִיכּוּ יָמִים אַחֲרָי וַיְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר רָאוּ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה־
 יְהוָה הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ / וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון עֶבֶר יְהוָה
 בְּדַמָּה וַעֲשׂוֹר שְׁנַיִם׃ וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלֹתוֹ בְּתִמְנַת הַרְס בְּתֹר
 אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר גִּעְשׁ׃ / וְגַם כָּל־הַדָּרוֹר הַהוּא נֶאֱסַפוּ אֶל־אֲבוֹתָיו
 וַיִּקָּם לֹדֶר אַחֵר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶת יְהוָה וְגַם אֶת־הַמַּעֲשֵׂה־
 אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ / וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָרַע
 בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת הַבְּעָלִים׃ / וַיַּעֲזְבוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם
 וַחֲמוּ צִיָּא וְאֹתָם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּלְכוּ אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרַיִם מִגִּלְגָלוֹ
 הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבָתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיִּכְעֲסוּ אֶת יְהוָה׃ / וַיַּעֲזְבוּ
 אֶת יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לְבַעַל וְלַעֲשֻׁמְרוֹת׃ / וַיַּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֶם
 בְּיַד שִׁסִּים וַיִּשְׁפוּ אֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אֲיִבֵיהֶם מִסִּבִּיב וְלֹא יָכְלוּ עוֹד
 לְעַמֵּד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם׃ וְכָל־אֲשֶׁר יֵצְאוּ יַד יְהוָה הִיתָה בָּם לְרַעַה כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם וַיַּצַּר לָהֶם מְאֹד׃ / וַיִּקָּם יְהוָה
 שְׁפָטִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שִׁסִּיהֶם׃ / וְגַם אֶל־שְׁפָטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי־זָנוּ
 אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרַיִם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ מִהַר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכוּ
 אֲבוֹתָם לְשִׁמֵּעַ מְצוֹת יְהוָה לֹא עָשׂוּ כֵן׃ / וְכִי־הִקִּים יְהוָה לָהֶם שְׁפָטִים
 וַהֲיָה יְהוָה עִם הַשְּׁפָט וְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד אוֹיְבֵיהֶם כָּל יְמֵי הַשּׁוֹפֵט בְּיַנְחָם
 יְהוָה מִנְּאֻקָתָם מִפְּנֵי לְחֻצֵיהֶם וּלְחֻקֵיהֶם׃ / וַהֲיָה בְּמֹת הַשּׁוֹפֵט יִשְׁבוּ
 וְהַשְׁחִיתוּ

2
 3
 4 *Rest of a sec
continuing fact
the Edom 17.25 and
a Phil. p. 96*
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19

16

גלה עליה ואת גלה מחמת : וּבְנֵי קִינֵי חִלּוּן

17

משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגבערר וילך וישב את העם : וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה אֶת שִׁמְעוֹן אֹחֵיו וַיִּכּוּ אֶת הַכְּנַעֲנִי

18

וישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר הרמה : וַיִּלְכְּדוּ

ויקרא

20

יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה :

21

ויהי יהודה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את יושבי העמק כירכב ברזל להם : וַיִּתְּנוּ לְכָלֹב אֶת חֶבְרוֹן כְּאִשֶׁר

22

דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק : וְאֶת תִּיבוֹסִי וַיֵּשֶׁב יְרוּשָׁלַם לֹא חוֹרִישוּ בְנֵי בְנִימִן וַיֵּשֶׁב תִּיבוֹסִי אֶת בְּנֵי בְנִימִן בִּירוּשָׁלַם

23

ער היום הזה : וַיַּעֲלֶה בֵּית יוֹסֵף גַּם הֵם בֵּית אֵל וַיְהוּהוּ עַמָּם :

25

ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים להו : וַיִּרְאוּ הַשּׁוֹמְרִים

26

איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד : וַיִּרְאֵם אֶת מַבּוֹא הָעִיר וַיִּכּוּ אֶת הָעִיר לְפִי חֶרֶב וְאֶת-

27

האיש ואת כל משפחתו שלחו : וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ אֶרֶץ כְּחֵתִים וַיִּבְנוּ עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לְהוּ הוּא שְׁמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

28

ולא חוריש מנשה את בית שאן ואת בנתיה ואת מענך ואת בנתיה ואת ישוב דור ואת בנומיה ואת יושבי צבעם ואת בנתיה

29

ואת יושבי מגדו ואת בנתיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת :

30

ויהי כי חוק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא חורישו : וַאֲפֹרִים לֹא הוֹרִישׁ אֶת הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב

31

בגור וישב הכנעני בקרבו בגור : זְבוּלֹן לֹא הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי קֶטְרוֹן

32

ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס :

33

אשר לא חוריש את יושבי עפז ואת יושבי צידון ואת אהלב ואת אכזיב ואת חלפה ואת אפק ואת רחב : וַיֵּשֶׁב הָאִשְׁרִי

34

בקרב הכנעני יושבי הארץ כי לא חורישו :

35

נפתלי לא חוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו

למס :

וַיִּלְחֲצוּ הָאֲמֹרִי אֶת בְּנֵי דָן הַהֵרָה כִּי לֹא אָנְתְּנוּ לְרֹדֶת לְעַמָּם : וַיּוֹאֵל הָאֲמֹרִי לְשֹׁכֵת בְּהַר חֹרֵס בְּאֵילֹן וּבְשַׁעַר בָּיִם וּמִכְבֹּד

1800 1801 1802 1803 1804 1805

libra Judica

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

16

חמו

17

ערו

18

עני

19

אפו

20

רוז

21

יש

22

שר

23

שב

24

לם

25

ים

26

זנו

27

זו

שבי

28

זי

29

זי

30

זי

31

זי

32

זי

33

זי

34

זי

35

זי

זי

זי

זי

זי

זי

זי

זי

זי

זי

Handwritten marginal note in Arabic script.